

ACC NO 12939

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

(శ్రీ) సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల పృథ్వితములు
చతుర్థ సంపుటము

(Adopted mainly from H.H.B.V. Narasimha Swamyji's
Life of SAI BABA English Original)

(శ్రీ) గాల్వంకర్; (శ్రీ) మాధవరావుదేశపాండే, (శ్రీ)బూటీ;
(శ్రీ) బయ్యజీ; (శ్రీ) బి.వి. దేవ్ మొదలగువారు (శ్రీ) పి.ఆర్. ఆవస్తే;
శ్రీ) బి.పి. సరిసింహస్వామి, మరియు చ ర మ లీ ల.

రచయిత

కీ॥ శే॥ బాపట్ల హనుమంతరావుగారు

(శ్రీ) సాయీకృతీరము

చిన్నగంజాము

ప్రథమ ముద్రాణము

1000 ప్రతులు

ప్రచురణ కర్త :

బాపట్ల వేంకటసార్థ సారథి.

చెరువు.

992-993
440

కృత సమర్పణము.

శ్రీ సమర్థ సచ్చిదానంద సద్గురు దేవుడగు
శ్రీ సాయీబాబా పదాశ్రితులైన సోదరీ
సోదరభక్తులకు ప్రణిపాత సహస్ర
ములతో అంకితము గావించఁ
బడినది.

శ్రీ సాయీశరణ్
రచయిత.

ప్రచురణకర్త ప్రార్థన.

“షిరిడి సంస్థానకవి”యను బిరుదుగన్న
జనకు నీశ్రితు “హనుమార్చ్య” చరణములను
జనని ‘కామేశ్వరీ’ పదాబ్జములగొలుతు
సతత మాశీర్వాదింప శ్రీ సాయీదేవ!

కృతి భక్త
శ్రీ సాయీ బాబా

కర్మ భూమిపత్రంబులగాల్చు “చిలము”

శ్రీమద్భక్త-భయంభేషజాలు “సమక”

అక్షయార్థసిద్ధినిగూర్చు “భిక్షపాత్ర”

శిరిణిమడు “పానుకల” నెంతో, నాయదేవ,

జననీ జనకులకు ప్రాసరణకర్త ధర్మపత్నితో, కూడి సాదపూజనీయుట, 2-2-1965

విజ్ఞప్తి

సోదరీసోదర సాయీభక్తులారా!

శ్రీసాయీప్రభువు కృపావిశేషమున మీయెల్లర ప్రేమాదరణ సహాయసంపత్తులవలన పూజనీయులైన మాతండ్రి సాయీప్రసన్న శ్రీ బాపట్ల హనుమంతరావు పంతులుగారు రచించిన “ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?” అను గ్రంథమందలి 4, 5 సంపుటములు ముద్రణ నిర్విఘ్నముగ నెఱవేటి మీ కందించు భాగ్యము నాకు కలిగినది.

శ్రీ పుండరీక చరిత్రమున మాతండ్రిగా రిట్లు వాసిరి.

“యేనాస్య పితరోయాతా-యేనయాతాః పితామహాః

తేన యాయాత్సతాం మార్గం-తేన గచ్ఛన్న రిష్యతే”

సాధు సత్పురుషులగు తమ తమ తండ్రులు- తాత శ్రీమార్గము ననుసరించిరో యామార్గమే మానవునకు శ్రేయస్కరము. అట్టి వారి ననుసరించినవా రెన్నఁడును జెడరు. మానవునకుఁ దల్లిదండ్రులే ప్రత్యక్షదైవములని వేదములు వివరించుచున్నవి.

“ఆకశముకంటె నున్నతొడగును దండ్రీ

జనకు పదవందనమున సుజ్ఞాన మొదపు;

ధరిణీకంటె విశాలమై తనరుఁ దల్లి,

మాతృసేవ మోక్షదమని మాన్యులంద్రు”

శ్రీ సాయీప్రభుని దివ్యచరితామృతమును చక్కగ జదివి భక్తివైరాగ్యములందు మనస్సు లగ్నము కాకుండినను, సాంసారికవిషయములం వాసక్తి, ఆశ యొకవైపు వేధించుచున్నను; వృత్తిబాధ్యతలు మరొక వైపు బాధించుచున్నను పూర్వజన్మ పుణ్యవిశేషమున ప్రథమము

నుండి తల్లిదండ్రులయందు భక్తిగలిగి వారి యాజ్ఞానుసారముగ కార్యములను నిర్వర్తించి వారి ప్రేమను పూర్తిగఁ బడసి, వారి ఆశీస్సులను పొందగలిగిన భాగ్యశాలిని నేను. 'రామచంద్రచరణ రజము వోలె' నాతండ్రి నాయెడఁ బడిపిన అపారప్రేమయే నన్ను చైతన్యనిగజేసి యాగ్రంథముల ముద్రణయం దప్రమత్తునిగ జేసెను.

ప్రేమపాత్రమెవని హృదయంబు కాదో!

రామనామంబేని రసనాన నిలదో!

అట్టి నిరర్థకుండైన నరుండు

పుట్టుచు నవనిపైఁ బొలియుచునుండు"

(శ్రీ సాయీకవీఁ సూక్తులు)

అట్టి ప్రేమస్వరూపుడైన తండ్రి ఋణముఁ దీర్చుకొనుట కిట్టి కార్యములు సహస్రములకోలది చేసినను యసాధ్యమే! నాతండ్రి సాయీ ప్రభునియం దైక్యము నొందినజాదిగ వారి శిష్యవర్గము, బంధుమిత్రులు, సాయీభక్తాగ్రేసరులు నాయందు వాత్సల్యముఁ జూపి, నాయండను నిల్చి, యుత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుపుచు 'ప్రేమ' తత్త్వము త్యాగశీలులై బోధించుచున్నారు.

అట్టి మహనీయ ప్రేమతత్త్వ మెట్లు సాధ్యమగును?

“సాయివిభుని హృదయ సారసంబున నిట్లు

మహితసుకృతులైన మానవులకు

లేదు కోరిధగుణము, లేదు మాత్సర్యంబు

లేదు లోభబుద్ధి, లేదు కుమతి”

“సాయి నెడనునిల్చి! సాయీశు మ్రొక్కుచు,

సాయివిభునో సేవ సలుపు భక్తుఁ

డైనవాని కమరు నీసాల్గు— నాయువు

ప్రజ్ఞయును— యశంబు— బలము— నెపుడు.”

“సాధుతా నుదాచ చరితు లీయఖిం జ
గంబు నెంత్రు తమ కుటుంబమరుచు”

[శ్రీ సాయీమననము]

“సత్యమగు ప్రేమ, భక్తి పాసంగెనేని
నెల్ల కామితములు నశించిపోవు”

[నారద భక్తినూత్రములు]

శ్రీ సాయీప్రభునియందు మనము అపారమైన భక్తికేలిగి యీప్రపంచమున ప్రతిజీవియందు ఆ సాయీప్రభుని చూడగల్గుటయే మనకు ప్రేమతత్త్వమున గమ్యస్థానము చేరిన నిదర్శనయగును.

“పెరుగు పాలమ్ముకొనబోయి వ్రేత యొకతె
యూర్పియందు గోవింద పాదారవింద
ములను దలచుచు, వీధులన్ మోహవశత
కేకలిడె - హరి! గోవింద! కృష్ణ! యరుచు”

[శ్రీ కృష్ణకర్ణామృతము]

“ప్రేమస్వరూపము పలుకుల కందనిది. తాకికవిషయములందు -
గృహధనక్షేత్రాది సంపదలందు మనము ప్రకటించు ఆసక్తి - ప్రీతి -
కామముయొక్క వికారముకాని ప్రేమకాదు. ప్రేమ అనునది సాధు
సాంగత్యముతో ప్రారంభమై భక్తి భూమికలనన్నిటిని గడచి, పరా
కాష్ఠానందిన నిర్మల మానసికస్థితిగఁ బేర్కొనడగును. సకలభూతము
లందు దైవమును, గురుదేవుడైన శ్రీ సాయీప్రభువును జూడగలిగి,
యీ సకలజీవులు బాబాప బిన్నముకావు అను నిశ్చితబుద్ధితో ఆద
రించి, గౌరవించి, సేవించుటయే ప్రేమ. అట్టి ప్రేమకే ఈశ్వరుడు
దాసుఁడగును.

అనుచు పలికిరి. తర్వాత 45 సంవత్సరములకు సకల భూపాలకుడు శ్రీ సాయీప్రభుని యాస్థానకవిని వారు సగర్వముగ జెప్పకొనిరి. అట్లే ఆవైపద్యము వ్రాయు సందర్భమున మాతృగర్భమున నున్న నాకు గామాధికారిపదవియందు విధివర్తనా బోధను గజపి, వంశ పారంపర్యముగ తనకుఁ జొరవలసిన పదవిని తిజించి, నాజీవితనాకను క్షేమమార్గమున నడుపు సాధనము నొసంగి ఆ ప్రేమర్యరూపుని గూర్చి వ్రాయుట నా కసాధ్యమైన విషయము.

శ్రీ సాయీప్రభుని చిత్రపులు (Colour Photos) 1000 అడిగినంతనే పంపిన శ్రీ R. S. Chitnis, Delhi గారి, దయతో 'తొలిపలుకు' వ్రాసిన శ్రీ V. V. R. శర్మగారికి, మా తండ్రిగారి కృతులు ముద్రించుటకు ప్రధమమునుండి కుతూహలము కలిగి పరోక్షముగ తోడ్పడుచున్న సాయీభక్తాగ్రగణ్యులు శ్రీకొప్పరపు రామారావు పంతులుగారికి; శ్రీ C. సాంబమూర్తిగారికి నాకృతజ్ఞతా పూర్వక నమస్కారములు సమర్పించుకొనుచున్నాను

ఈ పుస్తకముద్రణకు కేవలము శ్రీ సాయీప్రభుని ప్రేరేపణ వల్లను, మాతండ్రిగారియందు గల గురుభావమువల్లను విరివిగ విరాళములు పంపిన పోషకులకు శ్రీసాయీ గాథను ఆమురారోగ్య భోగ భాగ్యముల ప్రసాదించి రక్షించగలది నా ప్రార్థన. ఈ పుస్తకముద్రణకు ప్రోత్సేక శ్రద్ధ జూపి, బహుప్రయత్నం కోర్చి, సకాలములో అందించిన శ్రీ K. V. N. అప్పారావు, M. A. బాబుగారికి శ్రీ మంచి రాజు సూర్యనారాయణమూర్తిబాబుగారికి నావృద్ధయపూర్వక నమస్కారములు సమర్పించుచు వారి యాశీస్సుల ననుక్షణము నపేక్షించుచున్నాడను. సోదర సాయీభక్తులు పెక్కురు 'పూజావిధానము' కావలెనని కోరినందున తండ్రిగారు రచించిన "శ్రీసాయీబాబా పూజా

స్తవములు” శ్రాక్షి వ్రతచి, 5 న సంపుటము 2వ భాగముగ ముద్రించుట జరిగినది.

‘పాది’ విశ్వనాథు ప్రోన్నంబు కలిమి
 ‘మంచిరాజు’ వారి మంచితనము
 ‘కేశిరాజు’ వారు చేసిపెట్టిన మేలు
 ‘పోషకుల’ ధనంబు ప్రోగుజేసి.

జనకుడు రచించి యుంచిన సంపుటములు
 మోషు వ్రచురించి ఘనతను పొందుచుంటి
 వందనంబులు వీరల కందఱకును
 నలుపుచుంటి; కృతజ్ఞతల్ తెలుపుచుంటి !

ఇట్లు.

(శ్రీ) నాయీధక్తజన అనునరణుడు

ప్రచురణకర్త

బాపట్ల వేంకట పార్థసారధి

చెన్నై నగరము.

మిత్ర ప్రశంస !

‘శ్రీ బాపట్ల వేంకటపార్థసారథి’

చ॥ జనకుఁ డొసంగు భూములు, విశాలగృహంబులు, దొడ్లుతోటలున్
ధనము గ్రహించు పుత్రీకులు ధానుశీలంబుగనని, మీవలెన్
జనకుఁ డముద్రితమ్ములగు జాడను వీడిన గంధజాలముల్
బనిగొని యచ్చుఁగూర్చు గుణవర్ములు మృగ్యులు పార్థసారథీ!

ఉ॥ మానవజాతి కభ్యుదయమార్గముఁ జూపెను భక్తికావ్య సం
తానము వ్రాసినట్టి గుణధామఁడు శ్రీ హనుమంతరాట్కవి
శాసకృతాంధ సత్కృతులఁ జయ్యన నచ్చొనగూర్చి తండ్రి చి
త్తానకు శాంతిఁగూర్చిన యుదార మనీషిని పార్థసారథీ !

ఉ॥ శ్రీయుతమూర్తి భక్తిజనచిత్త సరోరుహమిత్రుఁడౌజ్జిత
శ్రేయముల్లిచ్చు దేవుడగు శిర్దిపురీవర సాయిదేవుఁ డా
ప్యాయముతోడ ముద్రణము వట్టునఁ దోప్పడినట్టివారికిన్
శ్రీయుతులైన మీకెపు వశేషశుభంబు లొసంగుఁ గావుతే.

శ్రీ మంచెరాజు సూర్యనారాయణవరార్చిగారు

మ॥ కవిరాష్ట్రఖ్యుఁడు, శాంతిదాంతినిధి లోకస్తుత్య ‘బాపట్ల’ పం
శవిధుండా హనుమంతరాట్కవి కృతంబౌగ్గింధముల్ ముద్రణం
బవలీక బోధింపఁబూనిన గుణధ్యా! మీకివే యంజులల్
భవుఁడో మున్మిము; మంచెరాజు కులదీప! సూర్యనారాయణ!

ఓలాస్పు ౯ [N. P.]

28-7-75

‘మధురకవి’

మరలా పేరన్నశాస్త్రి

ఓం శ్రీ సాయిసన్మ తొలి పలుకు

అది 1970 ఫిబ్రవరిమాసము మొదటిసారిగా శ్రీ బాపట్ల హనుమంతరావుపంతులుగారిని నేను చూచటం, కొవ్వూరులో శ్రీసత్యనాయి విజయము అను మాసపత్రిక ప్రారంభోత్సవసమయము, అంతకు ముందు శ్రీ పొదిలి విశ్వనాథశర్మ, శ్రీ మంచురాజు సూర్యనారాయణ మున్నగు ఆత్మబంధువులచే పోక్షముగ తమ అన్నగారు శ్రీ బాపట్ల హనుమంతరావుపంతులుగారిని గురించి చెప్పబడినవాడ నైతిని పైచురవారింపబడిన శ్రీ సాయీసంతానము ప్రత్యేకముగ నొక క్రిమూర్తిస్వరూపమైన శ్రీ సాయి సంతానగుచ్ఛము, ఒకరి నొకరు అన్నగారిని సహోదాత్వమును మించిన అనురాగ, ఆర్ద్రీతి, మమకారబంధులై, సామూహిక మొద్దుబిడ్డలై వ్యవహరించుకొనుచుండిరి. శ్రీ మంచురాజు సూర్యనారాయణగారు నాకు మేనభావ వరుస దేహసంబంధము అగుటవలన మేము నలుగురిము పరస్పరము “బాపగారు” అని సంప్రీతికరముగ సంబోధించుకొనుచు, ఉత్తరప్రత్యుత్తరములలోకూడ నెట్లే పిలచుకొనుట జరిగినది

శ్రీ హనుమంతరావు పంతులుగారి ప్రేమస్వభావము ప్రేమావతారియైన మన తండ్రి శ్రీసాయి స్వభావమును పుణికి పుచ్చుకొనుట లోనే గలదు. “శ్రీ సత్యనాయి విజయము” ఆవిష్కరణ సమయము నకు డెబ్బదియేండ్లు నిండిన వృద్ధుడైనను, అవరోగ్యముగ నున్నను కోరిక వెంటనే మాయింటి కే తెంచి, శ్రీసాయినాథ సహస్రనామపూజ శాస్త్రోక్తముగ నొనర్చి, మమ్ముద్ధరించిన అతిశయోక్తకారు.

అంతటితో మా బంధుత్వము, పరిచయము ఆగలేదు. వారమునకొక ఉత్తరము మాకుటుంబ క్షేమసమాచారములతోను, తిరుగు

అను అభయములను అమలువరచి మన యజమాని, తండ్రి, తల్లి, గురు
దైవమై మనలను తన వడివిడుకొని పసిపాపలుగా సాకును. ఇది
శ్రీసాయీసంతానముయొక్క అనుభవము.

(శ్రీ సాయీనాథుడు ఎట్లు శ్రీ హనుమంతరావు పంతులుగారిని
మన్నుచేసి, గారముచేసి, తనవానిగా తన వొడిలో ఎట్లు శాశ్వతస్థాన
మిచ్చి సదా వారిహృదయవాసియై ప్రాణ- చైతన్య- జ్ఞానశక్తులు-
అంతఃకరణ- త్రికరణ- తన ధనమనఃప్రాణములు తానేయై వారి నెల్లు
అనుగ్రహించినదీ తెప్పటకు శ్రీపంతులుగారి జీవితమందలి అనేకము
లైనవానినుండి ఈకింది ఉదాహరణములు నేనుటాకించుట ఔచిత్య
భంగము కాదనుకొందును. ఒకతూరి హనుమంతరావుపంతులుగారు,
ఇంకొక పండితులు, శ్రీ పొదిలి విశ్వనాథశర్మగారు శ్రీ సాయీసన్నిధిని
సద్గోష్ఠియందుండిరి శ్రీ పంతులుగారియందు స్వామికి మిక్కిలమైన
ప్రేమాభిమానము లుండుటవలన శ్రీస్వామి వారిని ఇంచుమించుగా
తన వడివిడుకొనినట్లు కూర్చొనబెట్టుకొనిరి, అపుడు యోగము నేమి?
యని శ్రీసామి అచట నున్నవారిని ప్రశ్నించిరి. యోగము అవృ
ష్టము, విశ్వరూపంపదలు, ధనకనకవస్తువాహనములు, భూసంపద అని
పండితులు సెలవిచ్చిరి. శ్రీస్వామి శ్రీహనుమంతరావుగారిని ప్రశ్నింప
శ్రీ పంతులుగారు యోగమున భగవంతునియందు మనస్సు లగ్న
మగుట అను పరియైన సమాధానమిచ్చి. శ్రీ సత్యసాయీశ్వరులచే
మెచ్చుకొనబడిరి.

వేరొకతూరి శ్రీ విశ్వనాథశర్మగారు, శ్రీ హనుమంతరావు
పంతులుగారు శ్రీస్వామి ఆదేశానుసారము బెంగళూరు బృందావన
ఆశ్రమమున శ్రీసాయీకి అతిథులుగ సుమారు నాలుగైదురోజులుండుట
తటస్థించెను. శ్రీ సాయీ వారికి సహపంక్తి భోజనమిడి, స్వయముగా
వడ్డించి, అతిథిమర్యాదలు నెఱపి, ఆనంద మందించి, గూతనవస్త్రముల

ననుగ్రహించి పంపిరి. లోగడ శ్రీపంతులుగారికి స్వప్నమున శస్త్ర చికిత్స లేకుండగనే నేత్రోగమును నివారించి చూపునిచ్చిన సంగతి మనకందరకు సువిదితమే.

శ్రీ సాయి అల్పసంతోషి. కరినసాధనలు, నిర్బంధ ఉపాసన మున్నగునవిలేకుండ అందరినీ ఆదరించు మాతృహృదయము శ్రీసాయిది. వృద్దైన కష్టము, శస్త్రము కల్గిన అది శ్రీసాయి మనమిది కరుణతో స్వల్పబాధలతో మనకు కల్లు గొప్పనష్టమును, కష్టమును తొలగించు చున్నాడని తలంచవలెను. వృద్దైన లాభము, సంతోషము, శుభము కల్గిన అది శ్రీసాయి అనుగ్రహప్రసాదముగ భావింపవలెను. అంతే గాని మన స్వప్రయోజకత్వముగా తలంచరాదు. ఆచరణపూర్వకమైన థక్తి- సబూరి, నిష్ఠ- శ్రీసాయిని మనవానిగాచేయును. గత కొన్నివందలజన్మల తపఃఫలితముగా మనకు శ్రీసాయితో సంబంధ మేర్పడును. అది ఋణానుబంధము. అట్లే మననుండి వృద్దైన ప్రయోజన మాశించి, చేరువానిని ఋణానుబంధముగా చేరదీసి, వానికి మేలు చేసిన శ్రీసాయి సంతసించి, మనకు ఉన్నతి కలుగునట్లు చేసెదను. జన్మాంతర సంస్కారమువలన సంప్రాప్తించిన విశ్వరూపపదలను మనము సమాజరూపియైన శ్రీ సాయిని గుర్తించి అర్పించిన మనము ధన్యుల మగుదుము.

నిత్యపారాయణగా శ్రీసాయిచరిత్ర-“ఏమీ నిన్ను పేక్షింతునా?” పఠించిన మనకు దర్శిదము, అలక్ష్మి, వెలిశి, అగౌరవము, లేమి, లోటు, అపమృత్యువు, అల్పాయుష్షు ఉండవు. శ్రీసాయి నామస్మరణ మాత్రాన మనను తన వొడినిమిగొని ప్రతిక్షణము, ప్రతిలిప్త మన ఆధివ్యాధిబాధలు ఆగామిసంచితప్రారబ్ధములు మన కంట కుండునట్లు వానిభారము తాను భరించి, మనచే అనుభవింపజేయును. తగుశక్తి, విశ్వాసము, ధైర్యము, ప్రేమ, సహనము అనుగ్రహించును.

తల్లిచూకనున్న చంటిబిడ్డ ఎటుల తల్లి మురికికాలువలో నవచి
 పెట్టునపుడు, మురికి తనపాదములకంటకుండ, మురికివాసన నుమాత్రమే
 ఆనుభవించుచు కాలువను తల్లి వొడిలోనుండి దాలునో అట్లు శ్రీనాయి
 తన బిడ్డకు అనుభవము ఆయ్యెదగు. మనము యంత్రములము,
 పరిమాల్లము. శ్రీనాయి యజమాని, రథికుడు, సారథి, యగ్రము
 గల జడపు అసామి. ఈ భావము సరితము మనయందుండుటకు
 శ్రీనాయి త్రిసంధ్యల, సర్వకాలాల ప్రార్థితము. చూచేది
 శ్రీనాయి వినేది శ్రీనాయి భాషించేది శ్రీనాయి. ప్రాణములేని
 శరీరము ఏద్యవహారము చేయలేదు. ప్రాణమే శ్రీనాయియైనపుడు
 నిర్వహ్యవహారములు నిర్వహించునది శ్రీనాయి. అందుచేత సర్వవీర
 కాదుల - స్థావరజంగముల - మన్నించి, ప్రేమించి, సేవించుట
 అవసరము.

ఐంతరము శ్రీనాయి ధ్యాస, ధ్యానములలో శ్రీనాయీమాయ
 ప్రకటితమును గడపి శ్రీహరుమంతరాపురములుగారు నాయుయే
 ప్రకటించేతనాబోలు శ్రీనాయిప్రేరణతో భౌతికతనుపున
 శ్రీహరుమంతరాపురమున క్షేప్తపుత్రులైన శ్రీభావట్ల పేరట
 పార్థసాధికారు నాకొకలేఖ వ్రాయుచు "ఏమీ నిన్ను పేక్షించునా!"
 యను గ్రంథము నాల్గవభాగమునకు తొలివలుకు నన్ను వ్రాడుకొనును.
 అది శ్రీనాయిప్రేరణమున వ్రాసిరి. భౌతికతనుపున నన్ను మిక్కిలి
 అనుమానించుచు, ప్రేమించుచు, సర్వదా సర్వదా నా అభిప్రది
 గొక్షించే మాబాపగారు; హనుమంతరావుగారే సాయొక్కత చంది
 పాయుయే కానై నానై ప్రేమతో ఇట్టిప్రేరణ నాయుచే చేయుచిరిని
 కొలుచిరిని శ్రీనాయిచరిత్రకు తొలివలుకు వ్రాయు మహాభాగ్యము
 అగుచు మేరువగును. ప్రాకుట నేర్పని పసిబిడ్డ ఉత్తుంగహిమగిరి శిఖర
 లకు విధిమించుట. ఇది నాయి నాదేహశ్రాభిమానమునకును, తన
 పాదపద్మములయందలి విశ్వాసమునకును, శరణాగతిని పెట్టిన వరీక్ష

యను భావన కల్పించిరి. వెంటనే హేమాద్రిపంతు విషయమై
 “అహంకర్తృత్వము, యాజమాన్యము, దేహాత్మాభిమానము తొల
 గించుకొని, శ్రీసాయి గాథ పాదపద్మములే శరణని సమ్మనయెడల తానే
 హేమాద్రిపంతుచే తన చరిత్ర వ్రాసెదనను అభయము జ్ఞప్తికి
 వచ్చెను వెంటనే బాబా! “ఏమీ నిన్ను పేక్షింతువా?” అను గ్రంథ
 రూపివైన నీవు నీవు తొలిపలుకు వ్రాసుకొనవలెను. పంచభూతాత్మ
 కుడవైన నీవు పాంచభూతిక మైన ఈ వేమూరి వేంకటరామశర్మ అనే
 పేరుతో అంతర్వామివై, ప్రాణశక్తివై జీవయాత్ర చేయనినాడు
 ఈశరీరమొక పుట్టెను పుల్లలలో పుల్లయై కాలేటి శుష్కశావము
 మూత్రమే” అని ప్రార్థిస్తూ “ఏమీ నిన్ను పేక్షింతువా?” అను
 గ్రంథమునకు తొలిపలుకు వ్రాయు బాధ్యత. భారము నీదే యని
 ప్రార్థించుటకు ప్రేరణ యొసంగి ఈతొలిపలుకు తానై, భావము,
 భాష అందించనినాడు వ్రాయుశక్తి నాకులేదు. ఈ గ్రంథమందలి
 జౌన్నత్యమును నిరూపించుటకు గ్రంథమునుండి ఉదాహరణలు చూప
 లేదు. కారణము, సూర్యుని చూపుటకు దివ్యైకవసరము. శ్రీసాయి
 యొక్క లీలలను, మహిమలను చదువరులు స్వయముగా అనుభవించి,
 అనుభూతిచెంది, ఆనందించుటయే ఉత్తమమైన పద్ధతి యని తలచితిని.

ఈతొలిపలుకులో యత్ కించిత్ సాయీసోదరులు మెచ్చుకొను
 భావమున్న అది శ్రీసాయీప్రేరణ. వీడైన తెలివితక్కువతనము,
 వెకిలితనము ఉన్న అది దేహాత్మాభిమానియైన వేమూరి వేంకటరామ
 శర్మ యనువానిది.

సతతము శ్రీసాయి సాదారవింద ధ్యానమననచింతనల గోరు

శ్రీ సాయీనిలయం

శ్రీ సాయీబిడ్డ

12-4-1/1

వేమూరి వేంకటరామశర్మ

రాయపేట

నిడరవోలు,

శ్రీ సాయీసమర్థ

5-8-1975

OM PRABHU SAINADH

FOREWORD

"Spiritual awakening can come often through one single impact of DIVINE GRACE. A single darshan, a look, a touch of a SATPURUSH can bring about this immediate miracle of transformation in an individual Jiva.

-Mani Sahukar."

"His (Sai Baba's) grace is like the light of the SUN for all save those who blind themselves or hide themselves in the caverns of the Six VIKARAS. He is there-ready to give His all. You have to be prepared with Truth, Faith & Steadfast love to receive His grace :

: Retd. Chief Justice M. B. Rege
of Indore : " (A message sent to me
on 2-3-1967)

PUNYA SHRI BAPATLA HANUMANTHA RAO
was one of the 'Ankita Children' (Chosen) of Sri Shirdi Sai Baba needs no introduction to Sai devotees in Andhra Pradesh; besides he was already renowned as an erudite scholar and poet by his innumerable monumental works in philosophy etc. His indefatigable selfless services to Baba in translating all the available English literature on Baba in Telugu vernacular in a most simple and lucid style, left his name imprinted in the hearts of all devotees. His life was totally dedicated to Baba to the extent that he was always feeling and securing the grace of Baba even in minutest affairs.

Most likely our Hanumantha Rao had Baba's grace in abundance, due to prenatal ties in which he

was very mysteriously drawn to Baba on Tuesday the 27th December 1944 (at 5 A.M.) through a vision just as he was on the verge of an extreme calamity tantamounting to a suicide, although he never heard of Baba (Readers requested to kindly peruse the preface by the author in his book 'SAI MANANAM' 1st edition 1958 for fuller details). Has not our Baba in His commandments frequently told 'That let his man-devotee be at any distance a thousand kross away from Him, he will be drawn to Him like a sparrow with a thread tied to its feet.' Baba's statements are always true and like Bhagavan Sri Rama Baba too resiles not from His words. Similarly our Hanumantha Rao was enlightened, saved & metamorphasised into Life Divine. Since then he made a firm resolve and made an absolute surrender to Baba & carried on Baba's works as per Baba's time to time behests in dreams, visions etc., till his last breath and left his physical vesture on 7-11-73 solely centring his mind on Baba, timely receiving Shirdi Prasad, and thinking of Baba only. As Bhagavan Vasudeva has stressed in Gita 'When mind and intellect are centred on me you will undoubtedly come to me'. Unquestionably our Pujya B. H. Rao was taken by Baba in His fold. Let us always offer our prostrations to him for his monumental works on Baba and for his unflinching devotion to Baba.

'If any one remembers with one's mind absolutely fixed stationary in Him in His constant meditation, Sri Sai Baba is always close to him and ever ready to render him in his difficulties all help in thousands of ways and what is further more he can have His Darsan as well.

: Retd. High Court Judge Sri P. R. Avasthi
of Gwalior.

Regarding the present works on Baba under the caption - "ఏమీ నిన్ను వేక్షింతునా? Kya Thujhe Upeksha Kartha Hum' [Am I neglecting/forgetting you] he had direct inspiration from Baba as per the anecdote given below -

On superannuation he retired from service of Grade I Telugu Pandit on 30-6-57. Provisionally to sustain himself and to eke out his livelihood, he approached Swami Kesaviahji, the Doyen of Sri movement on 14-7-57 and similarly the then President late Sri D. Bhima Rao [Retd. Post Master General] of A. I. Sai Samaj, Madras- 4 to come to his rescue by providing some job. Wonder of Wonders, on the same night while he was put up in one of the rest rooms of A. I. S. S., he was sleeping, Baba appeared to him in a dream and handed over to him a book having a cover of Tricoloured picture of Baba with the above title. Immediately it struck him that while was Baba taking care of him so scrupulously right from 1944 [from his 45th year] since he was in the vortex of Baba's love and was in the orbit of Baba's grace and while Baba was taking around care of him, WILL he not protect? was the speck of doubt still clinging to him. Instantaneously with a contrit heart most ardently prayed Baba for pardoning him or his folly [not lack of discrimination but being natur] and once for all gave up the idea of employment further. Henceforth not only he adhered to Baba's every assurance and also got them translate in his life in every instance till he shuffled his mortal coil.

Finally in fair, I would wish to say to my beloved readers that although I am too feeble and worth not even a speck of dust of Author's hallowed feet, I lisped

few words mainly on the insistence of my beloved brother Devotee: Pujya Sri B. V. Pardhasaradhy, the blessed son of his worshipful father and who is following the footsteps of his father by thus making his life holy and divine.

I close here, with thousand-fold adorations to the author and his generation with a following prayer to our Prabhu Sainath :

May we live always in the paradise of the dust of Sai's feet repeating :

“May our minds and movements lead us to the dust of Sai's Feet, Let our tongue repeat Sai's name. Let our bodies prostrate at his feet. Whatever deeds are done by us as an instrument of Sai shall become pure enough to bear the fruit of ‘Unsullied Love for Sai’.

‘Bow to Shri Sai. Peace be to All’

T. R. NAIDU,
Kharagpur. (W. B.)

18—10—75

శి, 4, 5 సంపుటముల ముద్రణకు శ్రీ సాయీప్రభువు

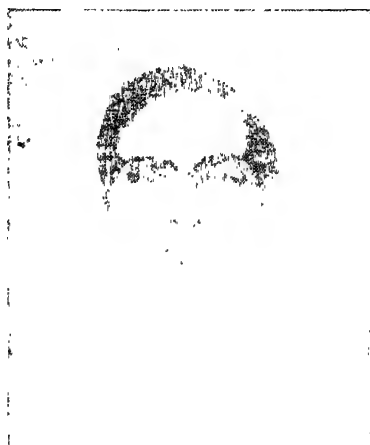
ఆశీస్సులతో ద్రివ్యసహాయము చేసిన ప్రధాన

పోషకులు

శ్రీ చోడవరపు కృష్ణారావుపంతులుగారు

విజయవాడ

కు 1116-00

1 నుండి 5 సంపుటముల ముద్రణకు (శ్రీ) సాయీప్రభువు ఆశీస్సులతో
దృవ్యసహాయముచేసిన ప్రధానపాపకులు.

శ్రీ G. L. నరసయ్యగారు, Sri Sainadh Cloth Stores

కర్నూలు.

రూ 1000-00

ఉ॥ పాపకవిన్ను నిత్యమును భక్తినుతించుననుగు బిడ్డడా
ప్రాయత వేయిరూప్యములుపంపెను నీచరితంబు నైదు న
ధ్యాయములచ్చు నొత్తుటకు తండ్రికి, నాకును, సాయి; యీతనిన్
జీయలు. నర్సయ్యాఖ్యుని విశిష్టశుభంబులగూర్చి బ్రోవవే!

4, 5 సంపుటముల ముద్రణకు తోడ్పడిన పోషకులు
~~~~~

రూపాయలు

శ్రీ C. సాంబమూర్తిగారు, హైదరాబాదు	750
శ్రీమతి యత్రా బసవమ్మగారు, చెరువు	316
శ్రీ యార్లగడ్డ స్వాములుగారు, చెరువు	120
శ్రీ బయన్న శివరామారావుగారు, గుంటూరు	116
శ్రీ పాటిబండ్ల రామచంద్రారావుగారు, చెరువు	116
శ్రీ నూతలపాటి చెంచు సుబ్బారావుగారు, చెరువు	116
కీ॥శే॥ శ్రీ అల్లంశెట్టి కేదారేశ్వరుడుగారి జ్ఞాపకార్థం వారి కుమార్డు	116
శ్రీ కావూరి హరినారాయణ శర్మగారు, State Bank of India, విజయవాడ	116
శ్రీ యార్లగడ్డ వెంకటప్పయ్యగారు, చెరువు	116
కీ॥శే॥ శ్రీ పంగులూరి పెదవెంకయ్యగారి జ్ఞాపకార్థం కుమార్తె, శ్రీమతి కొమ్మినేని వీరమ్మగారు, జమ్మలపాలెం	116
శ్రీ పంగులూరి చినవెంకయ్యగారు, చెరువు	116
శ్రీ మాగంటి లక్ష్మణరావుగారు B.A.B L., M.B.A. వీరి సతీమణి శ్రీమతి సుశీలాదేవిగారు, M.B.B.S, M.D.D.G.O. మచిలీపట్నం	116
శ్రీ P. రాఘవులుగారు, Sub-Registrar, బాపట్ల	116
శ్రీ Dr. U. వెంకటరత్నంగారు, M.D., విజయవాడ	116
శ్రీ కన్నెగంటి చౌదరిగారు నీ/ం వీరయ్య, వెనుకపల్లి	116
శ్రీ యత్రా సంగమేశ్వరరావుగారు, మురకొండపాడు	120
శ్రీ K.V. రామారావుగారు, M.Sc, నర్సాపూర్	100
శ్రీ బాపట్ల సీతారామయ్యగారు, కరణం, నర్సాయపాలెం	100

రూపాయలు

శ్రీ అడుసుమల్లి వెంకటచలపతిరావు, కరణం, అడుసుమల్లి	100
శ్రీ M.V. రామకృష్ణారావు బొంబాయి	100
కీ॥శే॥ శ్రీ రాపేట వెంకటస్వామి. గంగమ్మగార్ల సంస్మరణార్థం వారి కుమార్డు శ్రీ R. సీతారామయ్యగారు.	

[Kharagpur w.P] 100

శ్రీ మెట్లా వెంకటప్పయ్యగారు, చెరువు	60
శ్రీమతి అడుసుమల్లి అలిమేలుమంగమ్మగారు, బాపట్ల	60
శ్రీ నూతలపాటి ఉమామహేశ్వరరావుగారు, చెరువు	58
శ్రీ నల్లమోతు రామకృష్ణదాసుగారు, చెరువు	58
శ్రీ P.B.V.S. రంగాచార్యులుగారు, పెంటపాడు	58
శ్రీ C. విస్సావధానులుగారు, బిక్కవోలు	55
శ్రీ విష్ణుకోటరామన్న పంతులుగారు, B.A.B.L, విజయవాడ	50
కీ॥శే॥ శ్రీ బూదరాజు సుబ్బారావుగారి జ్ఞాపకార్థం వారికుమార్డు	
శ్రీ ప్రసాదరావుగారు, హైదరాబాదు	50
శ్రీ R. రామారావుగారు, విశాఖపట్నం	50
శ్రీ B, శ్రీనివాసరావుగారు, మదనపల్లి	50
శ్రీ G. నిరంజన్ గారు. B.Sc (Hons), బేటంచర్ల	50
శ్రీ A. వెంకటేశ్వరరావుగారు, State Bank of India	

పటమట 50

శ్రీ బొడ్డు రామయ్యగారు, విశాఖపట్నం	45
శ్రీ U.V.S. శర్మగారు, నల్గొండ	40
శ్రీ అందుగులపాటి వీరభద్రరావు, చీరాల	40
శ్రీ మార్కండేశ్వరరావుగారు, విజయవాడ	40
శ్రీ మూలూరి సుబ్బారావుగారు, కొవ్వలి	30
శ్రీ కోక లక్ష్మణరావుగారు, హైదరాబాదు	30

శ్రీమతి సుంకర ప్రమీలాకుమారిగారు, పామర్య	30
శ్రీ E. భరద్వాజగారు మరియు V. విశ్వంగారు, విద్యానగర్	30
శ్రీమతి అడుసుమల్లి వెంకటేశ్వరమ్మగారు, విజయవాడ	30
శ్రీ అడుసుమల్లి రామారావుగారు, కోలవెన్న	30
శ్రీ K.V. పాండురంగారావుగారు, మచిలీపట్నం	28
చి. శ్రీ కొప్పరపు భాస్కరరావుగారు, విజయవాడ	25
శ్రీమతి S. వనజాక్షిగారు, అనంతపురం	25
శ్రీ E.N.S. ప్రతాప్ గారు, రాజమండ్రి	25
శ్రీ భద్ర మహాదేవయ్యగారు, నెల్లూరు	25
శ్రీ D. సుభద్రమ్మగారు, మద్రాసు	25
శ్రీ A. సూర్యప్రకాశరావు, బండారులంక	25
శ్రీ C. రఘురామయ్యగారు, పాణ్యం	25
శ్రీ D ఉమామహేశ్వరరావుగారు, State Bank of Hyderabad, హైదరాబాదు	25
శ్రీ G. రామమోహనరావుగారు, B.A , కొవ్వలి	25
శ్రీ Dr. C. వరమేశ్వరాచారిగారు, హైదరాబాదు	25
శ్రీమతి M. ప్రమీలాదేవిగారు, రాజమండ్రి	30
శ్రీ మట్టుపల్లి గోపాలకృష్ణమూర్తిగారు, గుంటూరు	25
శ్రీ R.V. సుబ్బారావుగారు, Advocate, హైదరాబాదు	25
శ్రీ మలినేని వెంకటసీతమ్మగారు, చినపాఠశాలపూడి	25
శ్రీమతి D. కేసాయమ్మగారు, విజయవాడ	25
శ్రీ M. రంగారావుగారు, హైదరాబాదు	25
శ్రీ సావడి సుబ్బారావు, పండితవారె	25
శ్రీ K. నాగేశ్వరరావు, పటమట	22
శ్రీ ఉప్పల అచ్చారాజుగారు, ధర్మవరం	20

రూపాయలు

శ్రీ మూలా పేరన్న శాస్త్రిగారు, బిలాస్ పూర్ (M.P.)	22
శ్రీమతి పెమ్మరాజు శకుంతలగారు, కాకినాడ	20
శ్రీ K. శీతారామరాజుగారు, శ్రీకాకుళం	20
శ్రీ P. మల్లిఖార్జునరావుగారు, Advocate. గుంటూరు	20
శ్రీ T.R. నాయుడుగారు, Kharagpur[W.P]	20
శ్రీ J. సీతారామయ్యగారు. Special deputy Tahsildar, బాపట్ల	20
శ్రీ N. శ్రీధర్ గారు, విద్యానగర్	17
శ్రీ A.S. షోర్ గారు, హైదరాబాదు	15
శ్రీ మహాకాంత్ క్లాత్ స్టోర్సు, (హిడ్డుటూరు	15
శ్రీ M. వీరభద్రరావుగారు, వెల్మినేను,	15
శ్రీ బొల్లు వెంకటరామయ్యగారు, పెరికలపూడి	15
శ్రీ S. నారాయణశెట్టి & సన్స్, మదకశిర	15
శ్రీ G. సత్యన్నారాయణగారు, మంచిలి	15
శ్రీమతి D. సుశీలగారు, మద్రాసు	15
శ్రీమతి M. సీతమ్మగారు, మదనపల్లి	15
M/s బుక్ లింక్స్, హైదరాబాదు	15
శ్రీ G.N. స్వామిలుగారు, విశాఖపట్నం	15
శ్రీ R. విశ్వనాథంగారు B.A, కొల్లూరు	15
శ్రీ P. వెంకట్రాజయ్యగారు, హైదరాబాదు	15
శ్రీ S. భాస్కరరావుగారు, కోట	17
శ్రీ P.B. ముదలియార్ గారు, ఖరగ్ పూర్ [W.B.]	11
శ్రీ శ్రీరంగం సీతారామంజనేయులుగారు, Delhi	10
శ్రీ " ప్రకాశంగారు, "	10
శ్రీ " కనకరామంగారు, "	10

శ్రీ B.V. రామారావుగారు, సామర్లకోట	10
శ్రీ చిట్టా సూర్యనారాయణశర్మగారు, B.A.B.Ed, మచిలీపట్నం	10
శ్రీ A.V. సుబ్బారావుగారు, సికిందరాబాద్	10
శ్రీ M. మల్లిఖార్జునమూర్తిగారు, గుంటూరు	10
శ్రీ B.L.N పట్నాయగారు, ఖరక్ గౌర్ [W.B]	10
శ్రీ S. పుల్లన్నగారు, శ్రీ P.C. శర్మగారు, ఆదోని	10
శ్రీ M.S. నాయుడుగారు, తిరుపతి	10
శ్రీ P. కృష్ణమూర్తిగారు హిందీ పండిట్, పెదకొదమగండ్ల	10
శ్రీ శలగ సీతారామయ్యగారు B.A.R.L, నల్గొండ	10
శ్రీ V. కోదండరామ్గారు, హైదరాబాదు	10
శ్రీ L. శోభన రామసింగుగారు, బందరు	10
శ్రీ సత్తిరాజు రామశంకరాచార్యులు, విజయనగరం	10
శ్రీ V. లక్ష్మీనారాయణగారు, ఆదోని	10
శ్రీ C. P. రావుగారు, Kharagpur (w.B)	10
శ్రీ D. లక్ష్మయ్యగారు, సికిందరాబాదు	10
శ్రీ బోడి వాసుదేవరావుగారు, నర్సరావుపేట	6
శ్రీ N. సరిశింహమూర్తిగారు, పాలకొండ	5
శ్రీ వాడేపు ప్రసాదరావుగారు, ధవళేశ్వరం	5
శ్రీ వేణుగోపాల్ మొదలియ్యగారు, బిలాస్ పూర్ (M.P.)	5
శ్రీ M.M. Jha గారు, Kharagpur (w.B)	5
శ్రీ మతి మంగమ్మగారు	3
శ్రీ మతి చంద్రమ్మగారు	2
శ్రీ G. రాజగోపాల్ గారు, మదనపల్లి	5

విషయ సూచిక

~~~~~

(4 వ సంపుటము)

విషయము.

పుటలు

మంగళాశాసనము - (పార్థన - శరణాగతి... 1-3

ఇరువది నాల్గవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల, 4-8

19. రావుసాహెబ్ - యస్వంత్ జనార్దన్ గాల్వంకర్

సద్విషయము; గాల్వంకర్ బాబాను సందర్శించుట; గాల్వంకర్ స్వప్నము- బాబాబోధ; బాబా హస్తస్పర్శ- మహత్త్వము; బాబా అనుగ్రహమున గాల్వంకర్ సాధుసందర్శనము పొందుట; గాల్వంకరునకు బాబా 'ప్రేమ'ను ప్రసాదించుట...

ఇరువదియైదవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల

20 మాధవరావు దేశపాండే- [శ్యామా] 9-26

సద్విషయము; మాధవరావు దేశపాండే- [శ్యామా] వృత్తాంతము; శ్యామా బాల్యము-విద్య; శ్యామాకు బాబాయంచు భక్తి వృద్ధి నొందిన విధము; సర్పదష్టుడైన శ్యామారక్షింపబడుట పవిత్రీకృత సద్బ్రంధములు, శ్యామా- ఏకనాథభాగవతము; శ్యామా విష్ణు సహస్రనామములు; కాకాజీ- వెద్య; శ్యామా- బాల్యవిషయము- మ్రొక్కు-బడి; శ్యామా మఱవలు- ప్లేగువ్యాధి- ఉధిప్రభావము, శ్యామా తీర్థయాత్ర.....

ఇరువది యారవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల, 27-35

21. శ్రీమంత్ బాపూసాహెబ్ గోపాలరావు-బూటీ (నాగపూరు)

సద్విషయము; గోపాలరావుబూటీ వృత్తాంతము; బాబా ప్రథమ సందర్శనము, బూటీ రక్తవిరేచనములు- వాంతులు-

పుటలు

నివారణము, బూటీ- కలరావ్యాధి- నివారణము, బూటీ-ప్రాణా
శోషగండము, సమాధిమందిరము- [బూటీవాడ], నార్కే-లో
బాబా చెప్పిన విషయములు, సమాధిమందిర నిర్మాణము...

ఇరువది యేడవ ప్రకరణము - అనుగ్రహాలిం

86-41

22. బయ్యాజి-అప్పాజి పటేల్ - (శీరిడి)

సద్వివరము, బయ్యాజి-అప్పాజి పటేల్, బయ్యాజి-అప్పాజి
బాబా జ్ఞానాకృతులు, బయ్యాజి-అప్పాజి తండ్రి మృతి- పుత్రజననము
అజ్ఞాతము బాబా రక్షించిన విధము...

ఇరువది యెనిమిదవ ప్రకరణము - అనుగ్రహాలిం

43-53

23. బి.వి. దేవ్ - (దహన్-తానా Dt)

సద్వివరము, దేవ్ - బాబానుసూర్చి తెలిపినట్లు - చందో
రూర్ ప్రేరణము, శ్రీ బి.వి. దేవ్ - జ్ఞానేశ్వరి గ్రంథమును బాబా
చేతులందుంచుట, బాబా దేవ్ ను అనుగ్రహించుట, దేవ్ - స్వప్నము,
బాబా ఆధ్యాత్మిక విషయములను దేవ్ పకు బోధించుట, దేవ్ - ఇతర
భక్తులకు దోష్టముట, బి.వి. దేవ్ తల్లి ప్రతీతి ద్వారా వసము - బాబా
విందున కేగుట, బి.వి. దేవ్ కావించిన శ్రీ సాయీసేవ...

ఇరువది తొమ్మిదవ ప్రకరణము - అనుగ్రహాలిం

54-67

24. (a) నానాసాహెబ్ శంకర్ నిమోస్కర్ దేశపాండే

(b) ప్రముఖ మహాయజ్ఞ సామంత శంకర్ దేశపాండే

సద్వివరము, నానాసాహెబ్ శంకర్-నిమోస్కర్-దేశపాండే,
శంకర్ నిమోస్కర్ పుత్రాంతము, శంకర్ నిమోస్కర్-బాబాల అన్వే

పుటలు

న్యపేమ [నిమోన్కర్ కోశాధికారి], బాబా బహుమతులు-భాగ
వలసారాయణము. సోమ్నియా వద్దనుండి బాబా 10 రూపాయలు
దక్కిణ తీసికొనుట. భక్తయోగ క్షేమవహుడు- బాబా, సోమ్నాథు
నకు పుత్రజననము, నిమోన్కర్ కుటుంబమును బాబా రక్షించుట.
సోమనాథునకు ఆరోగ్యమును బాబా ప్రసాదించుట సోమనాథుడు
బాబాను సేవించుట- బాబా మారుతిగ దర్శనమిచ్చుట...

ముప్పదవ ప్రకరణము- శ్రీ సాయీబాబా- ముస్లిముల సంబంధము
(సమీక్ష) 68-77

శ్రీ సాయీబాబా - ముస్లిముల సంబంధము...
ముప్పదియొకటవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల 78-83

26. అబ్దుల్ (బడేబాబా)

అబ్దుల్ (బడేబాబా), అబ్దుల్ కావించుపనులు...
ముప్పదిరెండవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల 84-95

29. ఇమాంబామ్ షోఁటేఖాన్

సద్విషయము, ఇమాంబామ్ షోఁటేఖాన్, బాబా అంతర్
జానము, దెలుపు మఱికొందఱు ముస్లింభక్తులు- అసాత్తార్ [శాతు]
నురుద్దీన్, అబ్దుల్ ఖాదర్, షేక్ అబ్దుల్లా, వార్హాడ్- (భూపాల్) నివాసి-
అన్వార్ ఖాన్, మహమ్మద్ కా, అన్వార్ ఖాన్ షకీరుమద్దుహ...
ముప్పది మూడవ ప్రకరణము- అనుగ్రహలీల 96-101

27. బాబా ఇశ్రీతులు- ఇతర ముస్లింభక్తులు- అబ్దుల్

రహీంరంగారి.

అబ్దుల్ రహీంరంగారి, అదాందలాల్ అబ్దుల్లాజాన్...
ముప్పదినాల్గవ ప్రకరణము- అనుగ్రహలీల 102-105

28. క్రైస్తవభక్తులు - చక్రనారాయణ

నద్విషయము, చక్రనారాయణ...
ముప్పదియైదవ ప్రకరణము- అనుగ్రహలీల 106-116

29. బాలాసాహెబ్ భాటే, మద్రాసీ భజనసంఘము

నద్విషయము, బాలాసాహెబ్ భాటే, మద్రాసీ భజనసంఘము
నద్విషయము, మద్రాసీ భజనసంఘము, అద్భుతదృశ్యము...
ముప్పదియారవ ప్రకరణము- అనుగ్రహలీల 117-124

30. చంద్రాబాయి బోర్కర్

నద్విషయము, చంద్రాబాయిబోర్కర్- విల్లి పెర్లి [బాంబాయి]
ముప్పదియైదవ ప్రకరణము- అనుగ్రహలీల 125-131

31. a) అప్పాసాహెబ్-కులకర్ణి b) హరిభావ్ కార్నిక్

నద్విషయము, అప్పాసాహెబ్ కులకర్ణి, బాలాబువాసుతో,
హావార్ కార్నిక్ (నాథువులందభేదస్థితి)....

ముప్పది యెనిమిదవ ప్రకరణము- అనుగ్రహలీల 132-138

32. బాపూసాహెబ్ జోగ్ (సఖారాం-హరి)

నద్విషయము, బాపూసాహెబ్ జోగ్ (సఖారాం-హరి). జోగ్
మరియు జోగ్ ను బాపూసాహెబ్ జోగ్ గోదావరిన్నానము.
విల్లికర్ణము- బ్రాహ్మణులు, జోగు ఇచ్చినముగము. బాపూసాహెబ్
జోగ్- సన్నానము.

పుటలు

ముప్పది తొమ్మిదవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల 189-145

38. రామచంద్ర ఆత్మారాం తార్కాడ్ కుటుంబము

సద్విషయము, తార్కాడ్ కుటుంబము (రామచంద్ర ఆత్మారాం తార్కాడ్), తార్కాడ్ సతి- (1 భరీత్ - 2 శాచయ్య), తార్కాడ్ సతి- పేదా, బాబా సమృద్ధిగ భుజించుటెట్లు?...
సలుబదియవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల 146-154

39. 5] హరిశ్చంద్రపటేల్ 6] గోపాలనారాయణ అంబాడేకర్

౯) భక్తపంట్.

సద్విషయము, హరిశ్చంద్రపటేల్- వృత్తాంతము, గోపాలనారాయణ అంబాడేకర్- వృత్తాంతము, భక్తపంట్ వృత్తాంతము...
సలుబదియొకటవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల 155-164

39 1, టెండల్కర్ కుటుంబము. 2, బలరాంధురంధర్

8. బాలాజిపాటిల్ నెవాస్కర్.

సద్విషయము, టెండల్కర్ కుటుంబము - బాబా రక్షణము రఘునాథరావు టెండల్కర్- పెన్షన్, బలరాంధురంధర్, బాలాజి పాటిల్ నెవాస్కర్, ఉధిప్రభావము, బాబా సర్వరూపమున దర్శన మిచ్చుట... ..

సలుబదియొకవ ప్రకరణము - అను గ్రహలీల 165-181

39 ' శ్రీ సాయీనాథ పోధాన్మితములోని వివిధ విషయములనుంచి.

సద్విషయము, వివిధ దేవతారూపముల శ్రీ సాయీనాథుడు దర్శనమిచ్చుట, బాబా ఇతరసాధువులుగ-ఇతరరూపములుగనుండుట- తోడ్పడుట- విశ్వ వ్యాపకత్వము, బాబానుండి ప్రకటమైన సిద్ధులు, పూర్వజన్మ వృత్తాంతములను గుర్తించుట, సన్గతిని ప్రసాదించుట భక్తుల- వారి కుటుంబములను ఆదలనుండి ఆధివ్యాఘులనుండి బాబా

పుటలు

రక్షించుట; మహాసమాధి తరువాత బాబా- భక్తులను రక్షించుట; బాబా అంతర్జ్ఞానము. ఋతంభరప్రజ్ఞ (cont), బాబా తన బిడ్డలు పేమతో పంపించువానిని స్వీకరించుట; మలిన చిత్తముతో సమర్పించువానిని బాబా విరూపించుట.

నలుబది మూడవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల 182-187

37. శ్రీ పిఆర్. ఆవస్థే [పూనా] (రిటైర్డ్ జడ్జి గ్వాలియర్ బి.ఏ.యల్.యల్.బి.)

సద్వివేచనము; శ్రీపురుషోత్తమ్ ఆర్. ఆవస్థే [పూనా] (బి.ఏ.యల్.యల్.బి. రిటైర్డ్ జడ్జి- గ్వాలియర్)

రెండవ ఆటంకము.

షభాబిద్దాల్లవ ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల 188-203

78 పూజ్యశ్రీ బి.వి. నరసింహస్వామి ఆఖిలభారత సాయీ

సమాఖ్య వ్యవస్థాపకుడు. మద్రాస్ 4]

సద్వివేచనము; పూజ్యశ్రీ బి.వి. నరసింహస్వామిగారి విచిత్ర సంఘటనము; ఆఖిలభారత సాయీసమాజము, మలభారతరహోసాయము, పూజ్యశ్రీ బి.వి. నరసింహస్వామిగారి సమాధి.

నలుబదియైదవ ప్రకరణము - చతుర్మలీల. 204-225

సద్వివేచనము, బూటీవాడ, 'రామచంద్ర'పేజ్ - తాత్పర్యవశాత్, బాబా మందుగఁ గావించిన సన్నాహములు, ఇటుకతాయి పెగులుట; కుందుగ తగిన యత్నములు, లక్ష్మీబాయిసింధి- బాబా సర్వోత్కర్షామిత్యము లక్ష్మీబాయిసింధికి బాబా బహుకృతి, తుదిదినములు; శ్రీసాయీ మహాప్రభువు, ఫలశ్రుతి; ప్రసాదయాచనము; హాతి...

ఓమ్.

సమో భగవతే శ్రీ సాయీనాథాయ.

‘ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?’

(శ్యా! టురే ఉపేక్షా కర్తాహూః!)

(శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు.

(LIFE OF SAIBABA)

శ్రీ సాయీ ప్రసన్న!

గతిర్భర్తా ప్రభుస్సాక్షి నివాసశృరణం సుహృత్
సమర్థ సచ్చిదానంద భగవాన్ సాయీసద్గురుః

మం గళా శాసనము.

(శ్రీ వేంకటేశ ప్రసేద స్వరూప గోపాల సద్గురు కృపావర్ధితంబు,
మేత్ర తీర్థ విశిష్ట తీర్థీ పురస్థిత ద్వారకా మాయీ ప్రభాసితంబు,
చందోర్కరాది ప్రశస్త భక్త సమాజితై హిరామయ్యై కావ్యాయనంబు,
ప్రాణి హితంకర పరమేశ దివ్యావతార రహస్య ప్రచారకంబు,

సగుణ నిక్కుణోపాసనాసక్త ఫలము.

వేద వేదాంత సిద్ధాంత విస్తృతంబు,

సర్వసౌలభ్య, మూర్త రక్షణ సమర్థ

మగుచు ‘శ్రీ సాయీలీల’ యీ జగతి నలరు!

శరణాగతి.

(శ్రీ సాయీ సద్గురూ! చిస్మయీకార!

వాసుదేవ! శ్రితిభక్త మందార !

జనన మరణరూప సంసారఘోర

వనధిఁ గూలితినింకఁ బారముఁజేక

సమీ, నిన్ను పేక్షింతునా

నీ పదాంబుజ భక్తి నిష్కపోతంబు
ప్రాపుఁగూర్పవె! సాయిబాబా! సతంబు.
వివిధ విషయము లన్వేషించి, వానఁ
దవులు నింద్రియములఁదగఁ ద్రిప్పి, లోనఁ
బాలుచు పఠాత్మాభిముఖముఁ గావింపు;
తెలివి నాత్మానుభూతినిఁ బ్రసాదింపు.
సుతుఁడేని సతియేని సుహృదుండునేని
మృతివేళ నెవరు జేయిడరు సుతేని,
మోక్షసౌఖ్యముల ప్రాపును గూర్తువీచ
లక్ష్మణ కరుణాకటాక్ష! శ్రీదేవ!
వాదోపవాదముల పాపవర్తనల
నేదింపు స్వార్థ ప్రవృత్తకార్యముల;
నాలుక నీదివ్యనామ ద్వయమ్ము
రేలుబవళ్ళు స్మరింపఁగానిమ్ము.
తలఁపులనెల్ల దౌదపులఁ బోనడపి,
వలు గృహధన ధాన్యవాంఛలఁ గెడపి,
దేహ విస్మృతిఁగూర్చి ధృతి బుద్ధులిడుము;
మోహబంధముల నిర్మూలింపు చిరము.
సాయి! నీనామ సంస్మరణంబు నిమ్ము
మాయయా నితరంబు మఱచిపోనిమ్ము
మతి చంచలత్వంబు మాయింపుసామి!
ధృతి శాంతి విమలభక్తినిగూర్చియోమి.
స్వామి! నీప్రేమ ఓక్షణ దీప్తివెలుగ
నామోహ తమసమంతయుఁ బాయువేగఁ;
బానుపుగనే తొంటిపుట్టువులందుఁ
బాసరించితిన్ యెట్టిపున్నెంబు, లిందు

శ్రీ సాయి బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 31

ననఘ! నీలీలా కథామృతంబానఁ
గనినాఁడ, మెలకునఁగంటి నీమేన
సాయి ! నీపదభక్తి; సాయి! నీసేవఁ
బాయనీయకు సత్కృపామేయభావ !

శ్రీ సమర్థ సచ్చిదానంద సద్గురు శ్రీ సాయిబాబా
మహాప్రభువునకు జై! జై! జై!

శ్రీ సాయి సమర్థ !

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ఇరువది నాల్గవ ప్రకరణము

అనుగ్రహ లీల 19, రావుసాహెబ్ - యశ్వంత జనార్దన్
గాల్వంకర్

సద్విషయము :-

శ్రీ సాయీప్రభువునకు సాష్టాంగ దండప్రణామము గావించు
దము. ఆతండ్రి కరుణాసింధువు. భగవానుని అవతారము. యోగే
శ్వరేశ్వరుడైన పరబ్రహ్మము. సాధుచూడామణి, పరమకల్యాణ గుణ
ధామండు. ఆత్మారామండు. సకలభక్తులకు సదాశ్రీయము. విశ్రమ
స్థానము. లక్ష్మీక్షణ రక్షితుడైన బాబాకు ప్రణమిల్లుదము.

సాయీబాబా పరమదయా ప్రపూర్ణుడు, ఆతండ్రికి మనవలన
కాపలసింది సంపూర్ణ శరణాగతి, గాఢవిశ్వాసము— ఇక్తిలో బాబాను
సేవించు భక్తుని కాంక్షితిములు సర్వరమీడేయను. అట్టిభక్తుని బాధిం
చు ఆధివ్యాధులు సకలము నివారణమగును. బాబా అట్టివానిని విడ
నాడక యెల్ల వేళల కాపును ప్రాపునై గండములఁ దలఁగఁబెట్టి క్షేమ
కరమార్గమున నడిపించును. ఇత బాబా భక్తుడైన గాల్వంకర్
వృత్తాంతమును దెలిసికొందము.

గాల్వంకర్ బాబాను సందర్శించుట :-

బాబా అంకితసంతతిలోనివాడగు అన్నాసాహెబ్ దభోల్కర్—
హేమాద్రిపఠేనునకు అల్లుడు ఈ రావుసాహెబ్ యశ్వంత జనార్దన్
గాల్వంకర్-ఇతఁడు శ్రీ సాయీసంస్థాన సభ్యులలోనొకఁడు. శ్రీ
సాయీలీలా మానవప్రతికకు సంపాదకుడుగ కొన్ని సంవత్సరములు సేవ

- * అమృత వాక్పతయే నమః
- * గీతారహస్య సంప్రదాయే నమః

చేసెను. గాల్వంకర్ బొంబాయిరాష్ట్ర ప్రభుత్వ కార్యాలయమున హోంశాఖలో సూపరింటెండెంటుగ ఉద్యోగము చేయుచుండెను. హేమాద్రిపంతునకు అల్లుడగుటచే తన మామవంటఁజని శ్రీ సాయి నాథుని సందర్శించు భాగ్యమితనికిఁ గలిగినది. అయి నాల్గునైరు పర్యాయములు బాబా దర్శనము చేసికొనినాడు. క్రమక్రమముగ నితనికి బాబాయందు గాఢవిశ్వాస మేర్పడినది.

గాల్వంకర్ స్వప్నము - బాబా బోధ:-

ఒకనాటిరాత్రి బాబా - గాల్వంకరునకు స్వప్నమునబోషమి రెండురూపాయలు దక్షిణ నిమ్మనెను, నిద్రలేచి మఱునాడు రెండు రూపాయలు మనితర్దరు ద్వారా పంపఁదలచెను. కాని ఆస్వప్నము లోనే తరువాత బాబా రెండు నియమముల బోధించెను. 1. నేకనే వాగావే, ఆర్జవ ఋజుత్వములుగలిగి ప్రవర్తింపుము. (ఇవి ఆతని ఉద్యోగ ప్రవర్తనకు సంబంధించినవి) 2. త్రిక రణశుద్ధి- ఇంద్రియనిగ్రహముగలిగి ప్రవర్తింపుము. (ఇవి ఆతని నైతిక ప్రవర్తనకు సంబంధించినవి) బాబా అతనివలన కోరిన రెండురూపాయలు దక్షిణ యిది యని గాల్వంకర్ గ్రహించి, యావిధముగ నతని జీవితమును గడపినాడు.

బాబా హస్త స్పర్శ - మహత్త్వము :-

గాల్వంకరునకుఁ గలిగిన ఆనందానుభవమునుగూర్చి తెలిసి కొనఁదగినది. ఒకసారి 1917లో గాల్వంకరు శీరిడికివెళ్ళి బాబాను దర్శించి పాదములకు మ్రొక్కెను. బాబా తన దివ్యహస్తమును ఆతని శిరమున నిలిపెను. ఆతండ్రి హస్తస్పర్శమతనికి అద్భుతానందము ప్రసాదించినది. తనను తన పరిసరములనుమఱచి, సమాధినిష్ఠయందు- బ్రహ్మానందమందు చాల తడవుండినాడు. ఆసమయమున నచటఁజేరిన వారితో గాల్వంకర్ పూర్వజన్మములగూర్చి తెలుపుచు నతని సత్స్వ

భావ ఋజుప్రవర్తనముల గూర్చి ముచ్చటించి, 'యట్టి సత్రవర్తనలు గలవాడగుటచేతనే యీవుట్టువున నట్టి మాతృగర్భమున నిలినిబుట్టి చితిని. నేటికిని పూర్వజన్మ వాసనల విడవక 'సాధు సన్మార్గమునఁ బ్రవర్తించున్నాడు.' అని బాబా తెలియజెప్పెను. (S.C.S. 465)

(క్రిస్మస్ - మఱి యితర సెలవలలో గాల్వంకర్ శీరిడికి వెళ్లి బాబా దర్శనము చేసికొనువాడు. బాబా అతనికి ఆధ్యాత్మిక సంబంధమైన మతసంబంధమైన బోధలేమియు జేయలేదు. ఒక సమయమున మాత్రము 'మీ సాడేజీన్ హాత్ దేహామధ్యే నాహీం-సర్వతికాణీ ఆహీ సర్వతికాణీ మలా సాహత్ హా' (నేనీ మూడున్నర మూరల దేహము మధ్యనున్నవాడనుకాను. నేనెల్లెడలగలను- నన్నెల్లెడలజూడుడు!) అని, బాబా వలుకుట గాల్వంకర్ వినినాడు. బాబా నిర్దేశింపకున్నను అతఁడీ) అనుగ్రహమువలన గాల్వంకర్ భగవద్గీతలు- భాగవతము- ఏకనాథరామాయణము పారాయణచేయ గలిగినాడు. 1918 నాటికి ఇతఁడు పిన్నవాడగుటచేత, ఉద్యోగ కార్యభారములుపై బడుటచేత, బాబా భావితమవునందున్న కాలమున నెప్పుడు సన్నిహిత సంబంధము గడింపలేపోయెను.

బాబా అనుగ్రహమున గాల్వంకర్ సాదుసందర్శనము

సాంధుట:-

బాబా మహాప్రమాధి తరువాత గాల్వంకరునకు బాబాయందు గాఢవిశ్వాస మేర్పడినది. 1931లో గయ, ప్రయాగ, కాశి మొదలగు పుణ్యక్షేత్రములకు కుటుంబముతో శీర్ధయాత్రకై గాల్వంకర్ వెడలెను. ప్రయాగయందు భరిద్వాజాశ్రమము జేరువపుడచట నెవరినేని ఒక సాధునల్పురుషుని సందర్శించుభాగ్యము ప్రసాదింపుమని యతఁడు బాబాను ధ్యానించినాడు. భరద్వాజాశ్రమమును విడిచి రాజమార్గ

మునఁ బోవుచుండగ నొక మహాయోగి వర్షుడచటఁ గూర్చుండుట గాల్వంకర్ చూచెను. అతని వెంటవచ్చునతఁడా యోగిని నిర్దేశించి చూపుచు ‘ఈ మహాసాధువు 7 సంవత్సరములకొకసారి ప్రయాగను జర్జింపనేతెంచును. ఈతని దర్శనము మిక్కిలి దుష్టభము. ఎవరును సమీపింప భయపడుదురు. ఎవరేమియిచ్చిన స్వీకరింపఁడు’- అని చెప్పెను.

గాల్వంకర్ శ్రీ సాయీప్రభువునందు, ఆతఁడీ కరుణయందు గాఢవిశ్వాసము కలవాఁడు కావున ధైర్యమువహించి, ఆసాధువరుని సమీపించెను. ఆసాధువు చేతులెత్తి “రమ్ము! బిడ్డా! రమ్ము!” అనిపిలిచెను. గాల్వంకర్- ఆతనిసతియు, తల్లియు, మఱి యితరస్త్రీలును ఆసాధువరుని పాదములకుఁమ్రొక్కిరి. వారిసతఁ డనుగ్రహించెను. గాల్వంకర్ జేబులో 8 అణాలుమాత్రముండెను. వానినిదీసి ఆసాధువునకు సమర్పించెను. ఆయోగివరుఁడు స్వీకరించెను. ఇట్టి అనుభూతుల వలన గాల్వంకరునకు శ్రీ సాయీశునందు భక్తి పెంపొందెను. ఆధ్యాత్మికచింతనము హెచ్చెను.

గాల్వంకర్ నకు బాబా ‘ప్రేమ’ ను ప్రసాదించుట :-

[S.C.S. 313 A.]

1932లో నొకదినమున బాబా- గాల్వంకర్ స్వప్నమునఁబొడమి ‘నీకేమి కావలయును?’ అని, ప్రశ్నించెను. ఆకలలోనే అతఁడు చేతులుమోడ్చి, ‘బాబా! నాకు ప్రేమకావలయును- శుద్ధప్రేమ కావలయును’ అని ప్రార్థించెను. ‘నీవు కోరు ప్రేమ నీకు గలుగును! ప్రసాదించు చున్నాఁడను’ అని, బాబా తిరోహతుడయ్యెను. అది మొదలు గాల్వంకర్ సద్బ్రంధములను పారాయణముచేయునపుడు ధ్యానమున నున్నపుడు ఆప్రేమప్రవాహ మతనియందు వెల్లి విరియుచుండును. 1917న శ్రీ సాయీప్రభు హస్తస్పర్శమొదలు గాల్వంకర్ జీవితము మధురాతి మధురమై- ప్రేమపూరితమై ప్రశంసనీయమైనది.

శ్రీ సాయీ మహాప్రభువునకు ప్రేమపాత్రుడైన శ్రీయస్వం
 తజనార్దన గాల్వంకరునకు వందనశతము లర్పించుచు ఆబిడ్డ ననుగ్ర
 హించినటుల మనలను రక్షింపుమని శ్రీ సాయీనాథునకు ప్రణామ
 సహస్రముల నర్పించుదము.

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్ !

తలపుల్ వల్కులు చెయ్యలేక సరణిన్ దైవార విధ్యుక్తముల్
 పెలుచన్ సైతికన్ వైష్ణవమెనలువ సత్ప్రేమంబు పెంపొందు; నా
 వల నజ్ఞేయవిధంబు బోధపడు; గాల్వంకర్ ప్రవృత్తంబునం
 దెలమిన్ దెల్ప నె? యుక్తమాసరణి; ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఇరువదియైదవ ప్రకరణము

అనుగ్రహ లీల 20.

మాధవరావు దేశపాండే - (శ్యామా.)

సద్విషయము :-

(శ్రీ) సాయీప్రభువు పదాబ్జములు మధురములు. బాబా స్మరణము మధురము— సకలకర్మ విమోచనముగు ఆతండి) సందర్శనము మధురము. (శ్రీ) సాయీనాథుడు నేడు భౌతికదేహమున లేకున్నను భక్తుడు గాఢవిశ్వాసముతో బాబాను ధ్యానించిన ఆ భౌతికానుభూతిని బడయగలడు. తన బిడ్డలందున్నను బాబా అదృశ్యతంత్రులచే వారిని దన చక్కి కాకర్నించుకొని తల్లిబిడ్డలఁ గొనిలించుకొనునట్లు (ప్రియమార్గఁ జేరఁదీసికొనుచు బాబా యెచునుండెనో భక్తులెఱుంగకున్నను ఆనూత్ర)ధారియగు తండి)కూర్చు సంఘటనములవలన బాబా తమ వెంట తమముందున్నట్లు వారివారి అనుభవములఁ దెలిసికొనఁగలరు. విద్యాధిప సదన విద్యమోహముగలవారు— అహంకార పూరితులగుట సంసారకూపమునఁ గూలుచుండురు కాని, అకించనులు నిరాడంబరజీవనము దీనుల విధేయులగుభక్తులు (శ్రీ) సాయీశుని శరణొంది ఆతండి) మహాప్రభావమున భవాద్ధి దరింతురు.

మాధవరావు దేశపాండే - (శ్యామా) వృత్తాంతము :-

(శ్రీ) సాయీనాథునితో సన్నిహిత సంబంధముగలవారిలో— మహల్నాపతి - తాత్యాపటేల్ - తరువాత పేర్కొనఁ దగినవాఁడు 'శ్యామా'— మహల్నాపతి వైవభావమున బాబా ను చూచువాడు. తాత్యాపటేల్ బంధుభావమున [మామా అనిపిలుచుచు] చూచు

వాడు. శ్యామా స్నేహభావమున బాబాను సేవించువాడు అట్లయ్యును బాబాను 'దేవా!' అనియే సంబోధించువాడు. శ్యామాతో సమానముగ బాబాదగ్గర చనుమానము గలవాడు మఱియొకడు. లేడసియే చెప్పవచ్చును. ఇంతటబూర్వము దెలుపబడిన నిత్యముందు దెలుపబడు భక్తులచరిత్రములలో శ్యామాసాత్రీ యెట్టిదో పాఠకులు గ్రహించగలరు. బాబా- శ్యామాల సంబంధమెట్టిదో- [సి.సి. 542 బొరంగబాద్ కన్సటి సంతతిప్రసాదించుట వృత్తాంతముచూడుడు] శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతమున పాఠకులు సావధానముగఁజూడఁదగును,

శ్యామా బాల్యము - విద్య :-

శ్యామా తాతలు తండ్రిలు నిమోన్ గామము నివాసముగాఁ గలవారు, శ్యామా అచటనే జనించెను. వీరు దేశసాంధ్య బ్రాహ్మణులు. శ్యామా రెండుసంవత్సరముల బిడ్డగానున్నపుడు ఆతని తండ్రి కుటుంబసహితముగ స్వస్థానమువిడిచి శీరిడిఁజేరి యందు స్థిరనివాస మేర్పఱచుకొనెను. శ్యామా విద్యాభ్యాసము శీరిడియందే కావించెను. పెదవాడైనతరువాత ఆశీర్దియందే శ్యామా ఉపాధ్యాయవృత్తి నవలంబించినాడు. ఈతఁడు పనిచేసిన పాఠశాల నేడు శ్రీసాయీ సంస్థానమున 'శ్యామకర్ణ' అశ్వశాల గల స్థలమునందుండెడిది. ఆపాఠశాల కిటికీనుండి ద్వారకామాయీ మనీకు బాగుగఁ గనఁబడుచు. శ్రీసాయీ బాబా ఆ మనీకునఁజేరిన గ్రామలో శీరిడిజనుల తండ్రినొక పిచ్చి ఫకీరని తలంచినారు. శ్యామా బాబా వింతచేష్టలను తన పాఠశాల యందుండి చూచుచుండువాడు. అప్పటిలో సతనికి బాబాయందు లక్ష్యము కుదిరినదికాదు. శ్యామా మన బాబాయెడ గౌరవాదరణ ప్రేమలెట్లు పెంపొందించుకొననో తెలిసికొనఁదగును శ్యామాకూడ బాబానొక పిచ్చిఫకీరుగ మొదట తలంచెను. (సి.సి. 412-B)

* పంథ్యాదోష విముక్త్యర్థం తద్వస్త్రే హరికేదాయ నమః

శ్యామా ఒక ఉపాధ్యాయుడని తెలిసికొంటేమి అతడా పాఠశాలయందే రాత్రుల నిద్రించువాడు. ఆబడి ప్రక్కనగల మసీదు నందు బాబా ఒక్కడే యుండువాడు. రాత్రివేళల ఆ మసీదునందు పారసీ, హిందీ, మరాటీ మొదలగు భాషలలో బాబా మాట్లాడుటకీ ర్తించుట నితఁడు వినువాడు. అటు కొన్ని నెలలు జరిగినపిదప బాబా ఆద్భుతశక్తి సంపదలుగలవాడు— అను తలంపితనికి గల్గినది. బాబాయెడ భక్తి అంకురించెను.

శ్యామాకు బాబాయందు భక్తి వృద్ధి నొందిన విధము :-

1878యందు మహాసమాధి నొందిన అకల్ కోట మహారాజు భక్తుడు ఆనందస్వామి. అతడు 'యియోలా'కు 6 మైళ్ళ దూరమున నున్న 'సావర్గోన్'— అను గ్రామమున నొక మతము నిర్మించుకొని యుండుండువాడు. 1885 నాటికతడు 96 సంవత్సరములవాడు సిద్ధపురుషుడు సాక్షాత్కారి. శ్యామా— శీరిడియందలి నందరాం మార్వాడి యిరువురుకలిసి సావర్గోనునకు వెళ్ళి ఆ సాధుదర్శనము జేసికొనిరి. ఆ సాధువాక 'లంగోటీ' మాత్రము ధరించువాడు. వారిరువురు కొన్ని దినములందుండి ఆనందస్వామిని దమ వెంటఁగొని శీర్డికిఁ దిరిగివచ్చిరి. ఆనందస్వామి మసీదునకేగి బాబాను సంభర్షించెను. వారొండొరులు చూచుకొనిరి. కాని, ఏమియు మాటాడుకొనలేదు. 'ఒక పేడ దిబ్బ మీద అమూల్యరత్నము పడియున్నది'— అని, ఆనందస్వామి సాయీ ప్రభువునుగూర్చిన తన అభిప్రాయము నందరాం మార్వాడి—శ్యామాలతోఁ జెప్పెను. గంగాగిర్ అను సాధువు శీర్డికిఁజేరి బాబాను దర్శించి యాతఁడు వెలిపుచ్చిన అభిప్రాయము లోగడ ద్వారకామాయిలీలలోఁ దెలుపఁబడినది. ఈ యిరువురు సాధువులు తెలిపిన పలుకులవలన శ్యామాకు బాబాయెడ భక్తి వృద్ధి నొందెను. ఉపాధ్యాయవృత్తి విడిచి పెట్టినపిదప శ్యామా, బాబాకు మిక్కిలి సన్నిహితుడయ్యెను.

మహర్షిపతివలె శ్యామాకూడ విహికకాంక్షలు లేనివాడు. స్వవిషయమునకంటె ఇతర బాబా భక్తులవిషయమున ప్రధానపాత్ర వహించినాడు ఈతనినిగూర్చి సంక్షిప్తముగఁ దెలుపవలయుననిన సాదికేశ్వరు గాశ్రయించినవాడు శంకరుని అనుగ్రహమును బడయుట కెట్లు పాత్రుడగునో శ్యామాను ఆశ్రయించిన భక్తులు బాబా అను గ్రహమునకు బాత్రులైనారని చెప్పఁదగును. ఇట్టి సందర్భములు కో కోల్లలుగ భక్తుల ఆచారములందుఁ దెలుపఁబడినవి. ఆకారణమున శ్యామానుగూర్చి ప్రత్యేకముగఁ దెలుపవలసివచ్చెను.

సర్వదష్టుడైన శ్యామా రక్షింపఁబడుట- (S.C.S. 612)

ఒక సమయమున విషసర్పము శ్యామా కాలి చిటికెనవేలును కాటువేసెను. విషము శరీరమున వ్యాపింపఁబడినెను. అతఁడు మరణము విశ్వయమున జలించెను. అతని వింతలతనిని విఠోబా దేవాలయమునకుఁ గొనిపోయితిమి. కాని శ్యామా- తన విఠోబాయైన శ్రీ సాయీనాథుని దగ్గఱకేగఁదలంచి మనీషుఁజేరెను. మనీషుఁ మెట్లెక్కబోవుచుండగా బాబా ఆతనినిజూచి 'బాపన-పె కెక్కి- కావచ్చు!' ఎక్కితివా- జాగ్రత్త! పొమ్ము! పై కెక్కము' దిగిపొమ్ము!' అని ఆగ్రహోద్రుక్తుడై కనులెఱ్ఱజేయుచు బాబాపలుక శ్యామా చలితుడై నిరాశనొందెను. ద్వారకామాయి మనీషు తన ఆశయ స్థాపమని, శ్రీ సాయీప్రభువొక్కడే తన ఏకైక శరణుని విశ్వసించినవాడు శ్యామా. ఇప్పుడిట్లు తరిమివేయఁబడిన తానెటు కేగవలయునో యతఁ డూహింపలేకపోయెను. పాణిములపై ఆసలుడిగి, మానముగ నూరకుండెను.

ఒకటిరెండు నిమిషములకు బాబా శాంతించెను. శ్యామాను జేరఁచిలువ నతఁడు బాబా దగ్గఱకేగి కూర్చుండెను. అంతట బాబా

‘భయపడకుము. దీనిని లేశమేని లెక్కింపకుము. ఆ దయాభువను ఘోర నిన్నరక్షించును. ఇంటికేగి కదలక కూర్చుండుము. వెలువలకేగకుము. నను విశ్వసించి భయాందోళనలు విడువుము’- అని యతని నాశ్వాసించి యింటికంటెను అంతట బాబా శాశ్వతపటేలును శాశ్వతీక్షిత్తును శ్యామాయింటికే బంపుచు ‘శ్యామా తనకిష్టమైన పదార్థములను భుజించి, యింటుండిరుగుచు నిద్రమాత్రము పోవలదనిచెప్పుడు’- అని తెలియజెప్పెను. అవిధముగ వారు తెలిపిరి. శ్యామా స్వస్థుడయ్యెను.

ఇచట మనము గమనింపదగినది బాబా ఉచ్చరించిన పంచపద మంత్రము ‘పొమ్మ-పై కెక్క-కుము! దిగిపొమ్ము!’ అనునది శ్యామా నుద్దేశించిన మాటలుకావు. వెలికావిధముగఁ దోఁపఁజేసినవి. కాని అవి ఆసర్ప విషమునుగూర్చి పలకఁబడినవి. శ్యామా శరీరమున వ్యాపింపక దిగిపొమ్ము! అను బాబా ఆజ్ఞ అది. మంత్రశాస్త్రమున నిర్దేశింపఁబడిన యితర ప్రక్రియలతో బాబాకు నిమిత్తములేదు. ఆ తండ్రి ఆజ్ఞయే మంత్రమై శ్యామాను కాపాడినది. శ్రీ సాయీనాథుని పద పద్మముల హృదయమున నిలుపుభక్తులు సంసారవిషయ విష సర్పభీతి నుండి విముక్తులగుదురనుట అతిశయోక్తికాదు.

పవిత్రీకృత సద్గ్రంథములు :-

బాబా తన భక్తులకుఁగావించు జోధలు- ఆదేశించువిధానముల ప్రత్యేకతనుగూర్చి లోఁగడ పెక్కుతావులఁ దెలుపఁబడినది. అట్టివిధానములందొకటి రెండు శ్యామా విషయమునఁ దెలిసికొందము. భక్తులు వారివారి అభిరుచుల ననుసరించి పవిత్రీములగు ఆధ్యాత్మికగ్రంథములను దమవెంటఁగొని వెళ్ళి బాబా చేతులందుంచుదురు. బాబా తన దివ్యహస్తస్పర్శచే వానిని మిక్కిలి పవిత్రవంతములఁగావించి వానిని

తిరిగి ప్రసాదించువాడు. భక్తుల గ్రంథములను పారాయణము చేయుచు శ్రీ సాయీ ప్రభువు తమ చెంతనున్నట్లు భావించువారు,

శ్యామా - ఏకనాథ భాగవతము :-

ఒక సమయమున కాకామహాజని ఏకనాథ భాగవతమును ఏక నాథరచిత శ్రీ మద్భాగవతము- మరాటీభాషలోనిది వెంటఁ గొని శీరిడికివెళ్ళెను. శ్యామా ఆగ్రంథము నతని దగ్గఱనుండి చదువుటకు దీసికొని దానిని మనీనునకుఁ గొనిపోయెను. బాబా ఆగ్రంథమును శ్యామావద్దనుండి కైకొని అందలిపుటల నలు నిటు త్రిప్పించుచి, దీనిని నీ దగ్గఱనుంచుకొని పారాయణచేయుమని శ్యామాకు బహుశఁకించెను. ఆగ్రంథము కాకామహాజని దని, దానిని దిరిగి యాతనికీయవలయునని శ్యామాపలుక 'వలను-వలను, దీనిని నేను నీకు ప్రసాదించితిని కావున దీనిని నీదగ్గఱ భద్రపఱచుకొనుము. ఇది నీకు మిక్కిలి ఉపయోగపడును'- అని, బాబా నియమించెను. ఇటుల బాబా శ్యామాకు మఱికొన్ని గ్రంథముల నప్పడవును ప్రసాదించినాడు. కొన్ని దినములు గడచిన తరువాత కాకామహాజని ఏకనాథ భాగవతము మఱి యొక ప్రతిఁగొని శీరిడికివెళ్ళి బాబాకు ప్రణమిల్లి ఆతఁడీ) హస్తములం దాగ్రంథమునుంచెను. బాబా దానిని ప్రసాదముగ తిరిగియిచ్చి 'ఇది నీకు సర్వశ్రేయములఁ బ్రసాదించును'- అని అనుగ్రహించెను. కాకామహాజని వినతుఁడై ఆగ్రంథమును స్వీకరించెను.

శ్యామా - విష్ణు సహస్రనామములు :-

శ్యామా శ్రీ సాయీ ప్రభువునకు మిక్కిలిగఁ గూర్చుభక్తుడని తెలిసికొంటిమి. బాబా అతనికి ప్రత్యేకవిధానమున విష్ణు సహస్రనామములు (గ్రంథము) ప్రసాదించఁదలంచెను. సమర్థ రామదాసు- అను యాయి యొకఁడు శీరిడికిఁజేరి కొంతకాల మచటనుండెను. అతఁడునిత్య

ము వేకువజామునలేచి, కాలకృత్యములఁ దీర్చికొని స్నానమునలిపి, కాషాయవస్త్రముల ధరించి, భస్మముఁదికొని మిక్కిలి నిష్ఠతో విష్ణు సహస్రనామములు- భగవద్గీతలు- అధ్యాత్మ రామాయణము మొదలగు సద్గ్రంథములను పారాయణము చేయుచుండును. అటుల కొన్ని దినములు కడచినతరువాత బాబా విష్ణు సహస్రనామములను శ్యామాకు ప్రసాదింపఁదలంచెను.

ఒక నాఁడు బాబా 'రామదాసి'ని తనచెంతకుఁజీరి తనకు కడుపు నొప్పిగ నున్నదనియు- సుగముఖ కషాయము త్రొగవలయునని, ఆ సోనాముఖవ్రతముల నంగడిచుండి కొనితెమ్మని ఆతని నియమించెను. రామదాసి తన గ్రంథములను మనీషునందుంచి అంగడికి వెళ్లెను. బాబా తన గద్దెయనుండిదిగి, రామదాసి నిత్యము పారాయణచేయు స్థలమున కేగి విష్ణుసహస్రనామములు గ్రంథముఁదెచ్చి, శ్యామా చేతులందుంచి "శ్యామా! ఈగ్రంథమమూల్యమైంది. మహోత్సాహము-సర్వశ్రేయస్కరము-దీసిని నీకు బహూకరించుచున్నాఁడను. పారాయణచేయుము. ఒక సారి నేను హృద్రోగమున మిక్కిలి బాధపడితిని - ప్రాణాపాయస్థితి యందుంటిని. అట్టి విషమస్థయమున ఈగ్రంథమును నాహృదయము నకు హస్తీయించితిని. ఓశ్యామా! నాకెంతసుఖము-ఆనందము ప్రసాదించినదనుకొంటివి! ఆభగవానుడు-అల్లా-దిగివచ్చి నను రక్షించినాఁడు అందుచే నీకు దీనిచ్చుచున్నాఁడను. దీని నెమ్మదిగ-ప్రశాంతముగ-కొంచెముగ నిత్యము పారాయణము చేయుము! ఒకనామమేని పఠింపుము! నీకు శుభమగును"-అని తెలియఁజెప్పెను (సి.సి. 198)

అంతట శ్యామా "బాబా! ఇది నాకువలదు. ఈగ్రంథము రామదాసిది. అతఁడునామ్రాదుఁడు, కోపి, మూఢుడు, వట్టుదలగలవాఁడు. నాతో కలహించును. అదియునుగాక దేవనాగరిలిపిలోనున్న యీగ్రంథమును చదువఁదగినశక్తి నాదగ్గఱలేదు."-అని, విన్నవించెను. బాబా యీవిధ

ముగ రామదాసిని తనపైకి ఉసికొలుపడలఁచినాడేమో యనియు నూహించెను-కాని, బాబా తలంపాతనికేమి తెలియును? తన కాంత రంగిక భక్తుడగు శ్యామా - పామరుడేమైనను బాబా ఆతని కంత మును ఆ విష్ణుసహస్రనామ రత్న హారమునఁ గైసేసి, యీవిధముగ నతని ప్రాపంచకవ్యసనములనుండి విముక్తునిఁగావింపడలఁచియుండును. భగ్గ వన్నామముల యొక్క మహత్వమద్భుతము-సువిదితము-ఆనామముల్ల సర్వపాపములఁదూలించి, జనన మరణాత్మక చక్రభ్రమమునుండి జీవిని ముక్తునిఁగావించును. ఇంతకంటె సులభ సాధనములేను, మనస్సును కల్మషరహితముగావింప సమర్థమైనది. దీనికెట్టినియమ నిబంధనములు లేవు-సర్వకాల సర్వావస్థలయందు స్మరింపయోగ్యమైనది. మిక్కిలి సులభము. అమోఘఫల ప్రదమైనది. శ్యామా కోరకపోయినను బాబా ఆతని నభ్యసేంపుమని నిర్దేశింపఁ దలఁచెను. కావున ఆపని ఆతనికి విధించినాడు. పూర్వము ఏకనాథస్వామి తన సన్నిహితుడగు నొక పేదవిప్రునకీవిధముగ విష్ణు సహస్రనామ పారాయణము విధించెనని చెప్పుదురు.

సోనాముఖ ఓషధులను దీసికొని రామదాసి తిరిగివచ్చెను. అచటనున్న 'అన్నాచించనికర్' నారదునిపాత్ర మభినయింపడలఁచెను. ఆ రామదాసితో నతని వర్షమున జరిగిన విషయములనన్నియుఁ దెలిపెను. ఆమాటలు వినినతోడనే రామదాసి అగ్రహోదగ్రుండ య్యెను. వెంటనే యుద్రిక్తుడై శ్యామా మీదికిఁగవిసెను. శ్యామా అగ్రంథమును నాచికొనఁదలఁచి బాబాను ప్రేరేచి, తనను సోనాముఖఁ దెచ్చు మిషపై వెలువలకంపి, తన పూనిక సాధించుకొనెనని నిందించెను. అంతటితో నూఱకొనక శ్యామాను పెక్కువిధముల దూషించి, యాగ్రంథమును దిరిగి తనకేయకున్న తలవ్రయ్యలు చేసెదనని తెగఁబడెను. శ్యామా ప్రళాంతముగ జరిగిన విషయమంతయుఁ జెప్పెను.

కాని, ప్రయోజనము లేకపోయెను. ఆ రామదాసి కోపమంతకంతకు మోచెను. అంతట బాబా రామదాసినిజూచి మిక్కిలి ప్రేమతో “ఓ రామదాసి! ఏమి యీ యాగడము? ఏల నీవిటుల తబ్బిబ్బులగు చుంటివి? శ్యామా మనబిడ్డకాదా? వ్యర్థముగా నతనినేల నిందించెదవు? నీకిట్టి కలహస్వభావమెట్లుతగును? మృదుమధురవాక్కులఁ బలుకలేవా? నిత్యమిట్టి పవిత్రగ్రంథములను పారాయణము చేయుచుంటివే! నీమనస్సు నిర్మలము కాకుండెను ఇంద్రియముల వశముఁజేసి కొనఁజాలవైతివి. నీవెట్టి రామదాసివి! నీవిట్టి స్వల్పవిషయములకు విముఖుడవుగ నుండవలయును. ఈపుస్తకముపై నీకిట్టి లోలుపత్వముగలుగుట అచ్చెరువుకాదా! యథార్థముగ రామదాసి! దేనియెడ ‘మమత’ తగదు. ఎల్లయెడల ‘సమత’ కలుగవలయును. ఒక బాలుడగు శ్యామాతో నొక పుస్తకముకొఱకై తగవులాడుచున్నాడవు! పొమ్ము! నీస్థానమున నీవు కూర్చుండుము! ధనము వెచ్చించి పుస్తకములు కోకొల్లలుగ దొఱకును. కాని, మనుష్యులు దొఱకరు. శిష్యుగ ఆలోచించుకొని సమాధానపడుము! నీ పుస్తకము విలువ ఎంత? శ్యామాకు దానితో నట్టి సంబంధములేదు. స్వయముగఁ దీసికొనివచ్చి నేనే శ్యామాకు ఇచ్చితిని. నీవాగ్రంథమును కంఠస్థముఁ జేసికొంటివి శ్యామా దానిని పఠించి బాగుపడఁగలడని నేను దాని నతనికి బహూకరించితిని.” అని పలికెను.

బాబా పలుకులెంత మృదుమధురములు— అమ్మతోపమానములైన వో గమనింపుడు! వానిఫలము అమోఘము. రామదాసి కాంతించి శ్యామా దగ్గఱనున్న పంచరాత్రగీత తనగ్రంథమునకు బదులుగ నిమ్మని ఆతని నడిగెను. అంతట శ్యామా సంతోషముతో “ఒకటి కాదు పదిప్రతితులిచ్చెదను” అని పలికెను. అంతటితో నావిషయము తయు ముగిసెను, కాని, యీ ఉదంతమునందొక ప్రశ్న ముదయింపక

పోదు. ఏమన రామదాసి తనకభిరుచి, సంబంధములేని పాంచరాత్ర గీతాగ్రంథము నేలకొరెను? నిత్యము మనీషునందు బాబా సన్నిధిని ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములను పారాయణముఁ గావించునతఁడు బాబా ఎమటనే శ్యామాను అట్లు నిందించుటకు కారణమేమి? వీనికి యుక్తములగు సమాధానములు మనకు దొరకవు. ఎవరిని నిందింపనవకాశములేదు. కాని యంతరథన జరిగినఁగాని ఈవిషయ ప్రాధాన్యము విష్ణు సహస్రనామములయొక్క ప్రాశస్త్యము శ్యామా తలకెక్కదేమో! అని, బాబా యిట్టి సంఘటనముఁగూర్చి యుండవచ్చును. బాబా తనబిడ్డలకు గావించుబోధలు ప్రత్యేకములు. ఇతరుల కూహింపనలని కానివని మనము పలుకావులఁ దెలిసికొంటిమి. సంస్కృతజ్ఞానము లేనివాఁడైనను శ్యామా- బాబా అనుగ్రహమున ఆవిష్ణు సహస్రనామములను సాధనఁజేసి ప్రొఫెసర్- జి.జి. నార్సేకుఁ దెలియఁజెప్పఁగలిగినంత అనుభవమును సంపాదించెను.

కాకాజి - వైద్య :-

నాకోజిల్లా 'సానీ' అనుగ్రామమున కాకాజి- వైద్య యను పూజరి కలఁడు. ఆగ్రామమునఁగల 'సప్తశృంగి' దేవాలయమున నతఁడు పూజరి. అతనికి పెక్కు-సంకటములు ప్రాప్తించి మనస్సు స్థిమితములే కుండెను. అళాంతి హెచ్చెను. ఒకనాటి సాయంకాలమున ఆలయము వకేగి తనకష్టములను దెలుపుకొని మనశ్శాంతిని ప్రసాదింపుమని ఆసప్తశృంగి దేవతను ప్రార్థించెను. అతనిభక్తికి మెచ్చి ఆదేవి ఆరాత్రి యతనికి స్వప్నమునఁబొడమి'నీవు బాబాదగ్గఁబ్రక్కఁబొమ్ము! నీకు మనశ్శాంతి చేకూరును' అని విధేయించెను. ఏబాబా!-అని అతఁడు ప్రశ్నించుపూర్వమే మెలకువ వచ్చెను. త్రియంబకములోని త్రియంబకేశ్వరస్వామి యనుకొని అతఁడు త్రియంబకముఁజేరి అచట స్నానపాభిషేకాదులఁ బెక్కుఁగావించెను. కాని మనశ్శాంతి కలుగలేదు. తిరిగి వైద్య తన గ్రామము

‘వాని’చే ఆదేవిని బ్రార్థించెను ఆదేవి మరల ఆతని కలలో బాడమి ‘నీవు త్రియంబకేశ్వర మేలవెళ్ళితివి? బాబా- అనిన శీరిడియందుగల శ్రీసాయీ సమర్థుడు అని నేను నిర్దేశించినది కావున అచటకేగుము’- అని మరల ఆదేవి బోధించెను

కాకాజీకి ఒకసమస్య యేర్పడెను. ఎప్పుడు శీరిడికి వెళ్ళుట? బాబా దర్శనమెట్లు ప్రాప్తించును? - అను ఆలోచనలోపడెను. సాధు సత్పురుషుడు - దైవము అభిన్నులు. కావున ఎవరెంత ఆసక్తితో వారి దర్శనము గాంక్షింతురో ఆసాధు-దైవములు అంతప్రేమతో తన వానిని శేరణార్థియదురు. సాధుసత్పురుషుని అనుగ్రహములేనిదే యెవరును వానిని శేరణజాలరు. తన వానిని శేరణార్థియడలంచెనా- ఆతండ్రి యే తన బిడ్డ తననుజేరుటకు ఎల్లసాధనముల సమకూర్చును. ఈకాకాజీ విషయమున బాబాకూర్చిన సంఘటనము గమనింపుడు!

శ్యామా - బాల్యవిషయము - మ్రొక్కుబడి :-

శ్యామా ఋణుంబములోనివారికి ‘వాని’ గ్రామములోని ‘సప్త శృంగిదేవి’- ఖలదేవత. శ్యామా పసిబిడ్డగనున్నపుడు పెద్దపబ్బుచేసెను. ఆబిడ్డకు వ్యాధిభయమైన ఆబిడ్డతో ‘వాని’కి వెళ్ళి ఆ దేవతను దర్శనము చేసికొందునని శ్యామాతల్లి మ్రొక్కుకొనెను. బిడ్డకారోగ్యము కలిగిన పిదప మ్రొక్కుబడివిషయము తల్లిమఱచెను. కొంతకాలము గడచినతరువాత ఆతల్లికి జ్ఞాన్ముసంబంధమైన వ్యాధివర్పడెను. ఆవ్యాధి నివారణమైన ఆదేవికి రజత స్తనములు చేయించి తీసికొనివెళ్ళి సమర్పింతునని శ్యామాతల్లి మ్రొక్కుకొనెను. ఆమెవ్యాధి నివారణ మయ్యెను కాని ఆరెండు మ్రొక్కుబడులను ఆమె చెల్లించలేదు. అవసానకాలమున తల్లి శ్యామానుపిలిచి, తానుకావించిన మ్రొక్కుబడులఁ జెల్లింపుమనిచెప్ప శ్యామా తప్పక చెల్లించునని మాటనిచ్చెను. తల్లి గతించెను. కిరి సంవత్సరములుగడచెను. శ్యామా ఆమాట మఱచెను.

శ్యామా తమ్ముడు 'బాపాజీ' అనువాడు కలడు. శీరిడికి గొప్ప ప్రసిద్ధిగల జ్యోతిష్కుడేతెంచెను. బాపాజీ తనజాతకము విషయమై ఆతనినడిగెను. ఆజ్యోతిష్కుడు వారిల్లి గావించిన మొదటి బడులను దెలిపి వానిని చెల్లింపుమనెను బాపాజీ ఆవిషయము శ్యామాకు దెలుప నిత నాలసింపదగదని రజతస్తనములను సిద్ధము చేయుచుకొని మనీషునకేగి బాబా పాదముల మ్రోలనిలిపి 'బాబా! నీవే నాకు సప్తశృంగి దేవతవు. వీనిని స్వీకరించి మమ్ము ఋణవిముక్తుల గావింపుము' అని ప్రార్థించెను. అంతట బాబా 'నీవు స్వయంగా 'వాసీ' గ్రామమున సప్తశృంగి దేవతను సందర్శించి యీ రజతస్తనములను ఆదేవతకు సమర్పించిరమ్ము!' అని ఆజ్ఞాపించెను అంతట శ్యామా బాబా అనుజ్ఞబడసి, ఉధి ప్రసాదముల స్వీకరించి 'వాసీ' గ్రామముజేరెను. ఈనిచిత్ర సంఘటనము పాశకులు గమనింపుడు! ఈ జైత్రవృక్షశీరిడికి విష్ణుధుని పుట్టుచున్న బాబా దర్శనముచేసి కొందునా? యని తపాతపా పడుచున్న సమయమున ఆతని యింటికి ఈ మొట్టమొదట చెల్లించుటకు శ్యామా శిష్యాడు శ్యామాను గుర్తు తెలిసికొన చెడ్డ ఆనందమేమని పుంగలము? వారియిద్దరు బాబా తిలకముతో చాలతడవు ప్రస్తావించుకొనిరి. శ్యామా తన ద్రావణముల చెల్లించెను. ఇరువురుకలిసి శీరిడికిజేరిరి.

వైద్య శ్యామరకామాయి మనీషుడేరి శ్రీ సాయీప్రభు శ్రీ సాయీప్రభు సాష్టాంగ సమస్మరణులగావించెను. ఆతని కనుల మెరుపు వాసందపాపములు స్రవించెను. మనస్సు ప్రశాంతినొందెను. సప్తశృంగి దేవత కలలోదెలిపిన విధమున బాబా దర్శనముచేసికొని యీ ధర్మముననే కాక అంతకు బూర్వముగల వంతులన్నియుఁదొంగిలించుకొని శాంతిపహించెను. 'ఈ యద్భుతకర్తయేమో?' అని జైత్రవృక్షాచార్యులను బాబా సందర్శనము మాత్రమున నతనికి పర

మానందముగలిగెను. సాధుసత్పురుష సందర్శన మహత్త్వమదియే. బాబా పాదముల దృష్టినిలిపి యతఁడట్లే నిలిచియుండెను. శీరిడియందు కాకాజి 13 దినములుండి, యెల్లనిచారములఁ బాసి, సంతృప్తి సంతృప్తి పులొంది బాబా అనఁజ్ఞ ఉధి ప్రసాదములఁ బడసి స్వగ్రామము జేరెను.

శ్యామా మఱిదలు - ప్లేగువ్యాధి - ఉద్విప్రభావము

(S.C.S. 383)

శ్యామా తమ్ముడు 'బాపాజీ' సామ్రాట్ వాసి' (శీరిడి సమీపమున నొకగ్రామము) అనుచోట నివసించుచుండెను. ఒకసమయమున నతని భార్యకు పెద్దజ్వరముతగిలి. పొత్తికడుపుమీఁద స్త్రేగుబాబ్బలు రెండు ఏర్పడెను. బాపాజీ భయపడి ఆరాత్రి శీరిడికివెళ్లి శ్యామా సాయమాకోరెను. శ్యామాకు భయముకలిగి, అతనివిశ్వాసముచొప్పున మనీదుఁజేరి, బాబా పాదములవ్రాలి, వారి ఆపదలను దెలుపుకొని అనుగ్రహింపుమని, తననారాత్రి వెళ్లుటకు అనుజ్ఞనిమ్మని ఆ తండ్రినిఁ బ్రార్థించెను. అంతట బాబా శ్యామాచుజూచి 'నీవీరాత్రి యింత ప్రాదుర్భయినతరువాత వెళ్ళవలదు- ఉధి' వంపుము. జ్వరము-బాబ్బలకై యింతభయమేల? భగవానుడు మనతండ్రి-వ్రధువు. ఆమె తేలికగ ఆరోగ్యముపొందును. నీవిప్పుడు వెళ్ళవలదు. రేపు ఉదయము వెళ్లి వెంటనే తిరిగిరమ్ము!" అని, పలికి 'ఉధిని' ప్రసాదించెను.

బాబా ప్రసాదించు 'ఉధి'యందు శ్యామాకు గాఢవిశ్వాసము కలదు. బాపాజీచేతికి ఆ "ఉధి"నిచ్చి వంపెను. ఆతఁడింటికికి ఆఉధిని కొంతబాబ్బలపై నలఁచి కొంత మంచినీటియందు గలిపి ఆరోగిచే త్రాగించెను. ఆతీర్థము త్రాగినవెంటనే ఆమెకు చెమటలుపట్టెను. జ్వరముతగ్గెను. సుఖముగ నిద్రపోయెను. మఱునాటి ఉదయము జ్వర

ముఖాని బొబ్బలబాధగాని తేక ఆరోగ్యముగనున్న తన భార్యనుజూచి బాబా ఆశ్చర్యపడెను. ఆ మటునాటి ఉదయమున బాబా అనుజ్ఞఁ బడసి, శ్యామా తమ్మునియింటికి వెళ్ళి కుంపటిదగ్గఱఁ గూర్చుండి తేనీరు సిద్ధపఱచుచున్న మఱదలనుజూచి, యాత డాశ్చర్యచకితుఁడయ్యెను. శ్యామా అట్టి వింతనుగూర్చి తమ్మునిఁ బ్రశ్నింప ఉధి ప్రభావమున నొక్కరాత్రిలో ఆవ్యాధి యంతయు నివారింపఁబడెనని చెప్పెను. బాబా ఆ క్రిందటిరాత్రి 'నీవు రేపు ఉదయమువెళ్ళి వెంటనే తిరిగి రమ్మ!'- అని, పలికిన పలుకులలోని భావము శ్యామా గ్రహించెను. అనగా 'నీవు రాత్రి'వెళ్ళి చేయఁగలుగునది యేమియు లేదు. సకలముఁ బక్కఁజెట్టుటకు నేనుండఁగా నీకేమి భయము?' అని బాబా పలుకులలోఁ జిత్రవర్ణముతోఁ దప్పుడుగ్రహించెను.

తేనీరుత్రాగి శ్యామా తిరిగి శీరిడికిఁజేరి బాబాను సందర్శించి మ్రొక్కి, 'దేవా! ఏమీ! యీ నీనాటకము! నీవు మొదటనొక తుపాకు కేగఁజేసి మాకు ఆందోళన భయభాంతులను గలిగింతువు. మిమ్మ దానిని శాంతింపఁజేసి, మాకు స్వస్థత ప్రసాదింతువు'- అను శ్యామానుజూచి 'గహనా కర్మణోగతిః'- కర్మవిధానము (వద్దతి) దురహాపమైంది. నేనేమియుఁ జేయకున్నను జనులు వారివారి కర్మానుసారముగ ప్రాప్తములగు శుభాశుభ ఫలములకు నన్ను కర్తృగఁడలంతురు. నేను కేసలము సాక్షిభూతుఁడను. ఆ మహాప్రభువే కర్త-ప్రేక్షకుఁడు- ఆతఁడే! వరమ కరుణాభువునై యున్నాఁడు నేను దైవమును గాను- ప్రభువునుగాను. నేనా ప్రభువుయొక్క విధేయసేవకుఁడను. ఆతఁడే! నీదా స్మరించువాఁడను. అహంకృతిని నిర్మూలించి ఆతఁడై యందుఁగొధవిశ్వాసముగలిగి, సర్వభావముల సమాశ్రయించువాఁడు ఆప్రభువు ననుగ్రహమున సకలకర్మ బంధవిముక్తుడై అవ్యయానం దిముఁబడయును'- అని బాబా బోధించెను.

* తిరిగివచ్చినవాడు: * మాధవరాయదేవపాండే సఖ్యుఁసాహాయ్యకృతేనమః

శ్యామా - తీర్థయాత్ర :-

ఒక సమయమున కాకాదీక్షిత్తు తన పెద్దకుమారుడగు 'బాబు' యొక్క ఉపనయనము 'నాగపూరు'లో జరుపఁదలచెను. ఆ సమయముననే నానాసాహెబ్ చందోర్కరు తన పెద్దకుమారుని వివాహము 'గ్వాలియర్'లో జరుపఁదలపెట్టెను ఈ యిరువురు శీరిడికివెళ్ళి శ్రీ సాయిప్రభువునకు మొక్కి, తాము జరుపఁదలచిన శుభకార్యములకు విజయము చేయుమని వినయమున బాబాను ప్రార్థించిరి. బాబా తనకు ప్రతినిధిగ శ్యామాను గొనిపొందని నియమించెను. కాకాదీక్షిత్తు-చందోర్కర్ - ఇరువురు బాబాను స్వయముగ రావలసినదని పొరింబారి ప్రార్థన 'కాశి-ప్రయాగజ్ఞేత్రముల పనులను ముగించుకొని మేము శ్యామాను పురోగమింతుము' అని, బాబా పలికెను. ఈపలుకులలోని బాబా సర్వవ్యాపకత్వము గమనింపుడు!

బాబా అనుమతినిబడసి ఆరెండు శుభకార్యములకు నాగపూరు గ్వాలియర్ పట్టణములకేగి శ్యామా అచటనుండి కాశి, ప్రయాగ-గయ జ్ఞేత్రములను సందర్శింప ప్రయాణమయ్యెను. ఆతని వెంట అప్పగించుకూడ వెళ్ళఁదలచెను. వారిరువురు ముందుగ నాగపూరునకు ఉపనయన శుభకార్యమునకేగిరి. కాకాదీక్షిత్తు శ్యామా ఖర్చులకు గాను 200 రూపాయలనిచ్చెను. అక్కడనుండి వారిద్దరు గ్వాలియర్ లోజరుగు వివాహమునకేగిరి. అచట చందోర్కర్ 100 రూపాయలు ఆయన వియ్యంకుడు 'జాతార్' 100 రూపాయలు శ్యామాకు సమర్పించిరి. వారచటనుండి కాశికి- సందుండి అయోధ్యకు వెళ్ళిరి. కాశి నందు రెండు నెలలు అయోధ్యయందు 21 దినములు గడపిరి. అచటనుండి ప్రయాగకు ప్రయాణమైరి. రైలులో ప్రయాణము చేయునపుడు

గయయందు ప్లేగువ్యాధి కలదని విని భయపడిరి. ఆరాత్రి గయ ప్రేషన్ లోడిగి, సమీపమునగల ధర్మశాలలో నిద్రించిరి.

మఱునాటి ఉదయమున గయక్షేత్రములో యాత్రికులకువలయు నేర్పాట్లున్నయు, గావించు పెద్ద పురోహితుడు ఆ ధర్మశాలకు వెళ్లి 'యాత్రికులందఱు బయలుదేరిరి. మీరును త్వరపడుడు!' - అని, శ్యామా-కోటలతోచెప్పెను. గయలో ప్లేగువ్యాధి విషయమై శ్యామా ప్రాంతపు ఆవ్యాధి-అచటలేదనియు, వారే స్వయముగవచ్చి చూచు కొనవచ్చునని ఆ పురోహితుడుచెప్పెను. వారిరువురారనివెంట గయ లోని ఆతని పెద్దభవనమునుజేరిరి. ఆ పురోహితుడు ఏర్పఱచిన వసతికి శ్యామా మిక్కిలి సంతోషించెను. అన్నిటికంటె ఆపురోహితుని భవనము సింహద్వారమునకు ఎదురుగ లోవలకోడవై నలంకరింపఁబడిన శ్రీ సాయీ మహాప్రభువు పెద్ద చిత్రపటమునుగొని శ్యామా పొందిన ఆశ్చర్యవంతులగు మండలివారు. బాబా వలకులను, కాశీ ప్రభువాది క్షేత్రముల వసులముగించుకొని శ్యామాను పురోగమిం చేద్దము - అనినమాటలను స్మరించి, శ్యామా పరరితుడై కనులవెంట అనందభాష్పముల ప్రవించుచుండెను. ఆగయా బ్రాహ్మణ పురోహితుడు ప్లేగువ్యాధిని దలంచుకొని భయపడి శ్యామా యేడ్చుచుండెనని తెలంచెను. కాని, శ్యామా అపట మెట్లాతడు సంపాదించెనని ప్రశ్నింప నాపురోహితుడు తన అనుచరులుగ మన్నాడ్ - 'పునతంబి' యందు 200 మంది గయా యాత్రికులకు వసతులగూర్చు వారు పని చేయుచుండిరనియు, వారివలన శ్రీ సాయీబాబానుగూర్చి తాను విన్నవించెప్పెను. 12 సంవత్సరములక్రిందట శీరిడికి వెళ్లి శ్రీ సాయీ ప్రభుదర్శనము చేసికొంటిననియు, శ్యామా గృహమున వేలాడఁగట్ట బడిన బాబా చిత్రపటమును బాబా అనుమతిన శ్యామా తనకు బహూకరించెనని యా వృత్తాంత మాపురోహితుడు వివరించెను. శ్యామా

12 సంవత్సరములకుఁబూర్వము జరిగిన విషయములన్నియు స్మరించెను. ఆ పురోహితుఁడు తనకు శ్రీ సాయీనాథుని పటమును ప్రసాదించిన మహానీయుఁడే తనగృహమును సావనముఁజేయ నతిథిఁబుయ్యెనని తెలిసికొని, అత్యంతానందభరితుఁడై శ్యామాను ఆలంగనముఁ గావించి కొనెను. వారిరువురు పరమానందభరితులైరి. ఆ పురోహితుఁడు గొప్ప భాగ్యవంతుఁడు. పాలకియందుఁ గూర్చుండి పోవువాఁడు. ఆతఁడు శ్యామాను రాజమర్యాదలతో గౌరవించి, యేనుఁగుపై స్వారి చేయించెను. ఆ గయాక్షేత్రమున శ్యామాకు సకలవిధములఁ దోడ్పడి తీర్థవిధులు ఘైదుదలగువానిని నిర్వహింపజేసెను.

[బాబా పలుకులు గనుడు! (S.C.S. 542) 'పూర్వజన్మమున నేను-నీవు (కవర్దే) జోగ్-కాకాదీక్షిత్తు-శ్యామా-దాదాకేల్కార్ అందఱుఁగలిసి చీకటివిధిమందు మన గురువునిగ్గఱ నున్నవారము, కావున వీరందఱ నొకచోటునకు మరలఁ జేర్చినాఁడను.']

శ్యామా తన అనుభవమును పురస్కరించుకొని తెలిపినముఖ్య విషయములు పాఠకులుగ్రహింపఁ బ్రార్థితులు. 'నేను దేనికొకకు బాబాను ప్రార్థింపను. నాకేదికావలయునో బాబా ఎఱుఁగును. మన మనకేది యవసరమో దానిని ప్రసాదించుట బాబా బాధ్యత.(ఆతండ్రి సమకూర్పఁదలచిన) బాబాను మనకోరికలతో బాధించనీ! బాబా మన అవసరము లెఱుఁగఁడనికాని, యెఱిగియుండియు మనము ప్రార్థించనిదే ప్రసాదింపఁడని కాని మనము తలంచరాదు. బాబా మనకేది యెఱుల ఘటించఁదలచెనో అటులే కానీయుడము- దానివలన మనకు సుఖసంతోషములు చేకూరును.

శ్యామా- (మాధవరావు దేశసాండే) బాబా మహాసమాధివరకు ఆతండ్రిని విడిచినవాఁడుకాఁడు. ఈతని సాయమున పలువురు భక్తులు బాబా అనుగ్రహపాత్రులైరి. శ్రీ సాయీ మహాప్రభువునకు మిక్కిలి ప్రేమపాత్రుఁడై అంతిమసంతతిలో నొకఁడగు మాధవరావు దేశసాండే-

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

శ్యామాకు వందనశతము లర్పించుచు, ఆబిడ్డ సనుగ్రహించినటుల
మనల సనుగ్రహింపుమని శ్రీ సమర్థ సద్గురుదేవుడగు శ్రీ సాయీ
మహారాజునకు ప్రణతినహస్రము లర్పించుదము.

ఓమ్ శ్రీసాయీ శరణ్ !

కల పూర్వంపు ఋణానుబంధమున భక్తశ్రేణి నేవేన్ నెపం
బుల నానన్నిధికేన చేర్చుకొని, ప్రాపున్ గాపునై, యెన్ని జ
స్మల నేనిన్ నిడనాడఁబోవ; నిట శ్యామా వృత్తమాలించి త
ర్మిలి; నీ శంకలనింక నేన్ విడవ? ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఇరువదియారవ ప్రకరణము

అనుగ్రహ లీల 21.

శ్రీమంత బాపూసాహెబ్ గోపాలరావు - బూటీ
(నాగపూరు)

సద్విషయము :-

(శ్రీ) సాయీప్రభువునకుఁ దనబిడ్డలపైఁగల ప్రేమ అపారము. తాఁకి పారతాఁకివిషయములందు సద్బోధఁగావించి, తన ఆశ్రితులను సుక్షేమపథమున నడిపించి గమ్యముఁజేర్చు సమర్థుఁడు— (శ్రీ) సాయీ నాథుఁడు. వరదాభయదాన ప్రళస్తమగు హస్తమున తన పదాశ్రితుని మస్తమును స్పృశించుమాత్రమున తన అద్భుతశక్తిఁ దనవానియందు ప్రవేశపెట్టువాఁడు. దానినే 'శక్తిని పాత' మందురు. సర్వహృద యాంతర్వర్తియైన సాయీప్రభువెవరిచే నేయేకృతులఁ జేయింపఁదలచునో వానిని నిర్వర్తింపఁజేయును. మానవుఁడు సహజముగ నెంత విద్యాధన బలములు గలవాఁడైనను దైవానుగ్రహము— దైవప్రేరణ లేనిదే యేపనియుఁ గావింపసమర్థుఁడుకాఁడు. 'ఈపని మనము కావించితిమి— దీనిని మనము చేయఁగలము' అని, మానవుఁడు తలంచుట కేవలము అవివేకము. ఏపని యెట్లు పరిణమించినను అదియంతయు దైవసంఘటనముకాని, మనుష్యుని స్వశక్తి యనునదిలేదు.

సమర్థ సద్గురువగు (శ్రీ) సాయీప్రభువు తానే యేధక్తునిచే నేమి చేయించఁదలఁచెనో వానిసంతయుఁ దనవాని కెఱుకపడకయే ఈ పనిఁ జేయఁబోవుచున్నాను— ఈపనిఁ జేయఁగలను— అను తలంపు ఆత

నికీ గలిగింపకయే ఆత్మండి సకలముఁ గావింపజేయును. ఫలానుభవ సమయమునఁగాని ఆవ్యక్తికిఁ దానుగావించిన పనివేద్యముకాదు. అఘ టిత ఘటనాసమక్షుఁడగు బాబా కావించు పనులనూహ్యములు. 'నేను నీవాఁడను' - అను అభేదదృష్టితో బాబా పాదకమలముల సమాశ్ర యించుటే భక్తుఁడు చేయఁదగినపని. అట్టిప్రేమతో బాబాను సమా శ్రయించిన క్షణమున వర్ష రుపునందు సకలనదులు సముద్రమునుజేరి, ఆసాగరమున లయమొందునటుల ఆశ్రితుఁడు బాబాయందు - లయిం చును. ఆక్షణముమొదలు ఆభక్తుని దనవానిగఁ జేసికొని సకలముఁ దానె నిర్వర్తించుకొనును. ఆ తండ్రిచేతిలోని యంత్రమువలె భక్తుఁడు ప్రవర్తించును.

భవము- విద్య- బలాదులు దైవదత్తములు. అవి దైవమునకు అంకితములైన నే రాణించును. స్వార్థపరములైన అవియుండియు లేని వేయగును. వానివలన యిహపరములందు సుఖశాంతులుగలుగవు. నాగపూరులోని కోటిశ్వరుఁడగు గోపాలరావుబూటీ (బాపూసా హెబ్ బూటీ) శ్రీ సాయీ ప్రభువునకెట్లు ప్రేమపాత్రుఁడై లక్షోపలక్షల సోదరీసోదరభక్తుల ప్రేమలను చూఱఁగొనినది. శ్రీ సాయీ మహా స్వామి భౌతిక దేహమును భద్రపఱచుటకై సమాధి మందిరమును [బూటీవాడ-డగ్గివాడ] నిర్మించి, చిరస్థాయిగ దిగంత విశ్రాంతకీర్తిని గడించినది భక్తులెల్లరు గ్రహింపఁదగును. కోటిటంకముల వెచ్చించి కొనఁదలచినను ఇట్టికీర్తి లభ్యముకాదు. అది కేవలము దైవప్ర సాదము.

గోపాలరావుబూటీ వృత్తాంతము - బాబా ప్రథమ
సందర్శనము :-

శ్రీమంత్ బాపూసా హెబ్ గోపాలరావుబూటీ - నాగపూరు లో మిక్కిలి ప్రసిద్ధిగవిన కోటిశ్వరుఁడు. మనము లోగడ నాశిక్ లోని

రావుబహద్దూర్ యస్. బి ధుమాల్ నుగూర్చి తెలిసికొంటిమి. ధుమాల్ 1907లో శ్రీ సాయీబాబాను సందర్శించినాడు. ఆతండ్రి అనుగ్రహమునకు బాత్రుడైనాడు. 'ఏకస్వాదు నభుంజేత!-' అని నూక్తికలదుగదా! మధురపదార్థముఁ బానొక్కడే భుజింపఁదలపరాదు. తనకుఁ గూర్చువారితో - తన ఆప్తులతోఁగలిసి భుజించినపుడే సుఖానందములు కలుగును. శ్రీ సాయీవ్రభువు మహత్త్వమును గుర్తించినధుమాల్ తనకుమిత్రుఁడు శ్రీ ఆప్తుడగు గోపాలరావుబూటీని వెంటఁబెట్టుకొని శీరిడికిఁగొనివెళ్ళి 1907ననే బాబా దర్శనముఁజేయించెను.

లోఁగడ పలుతావుల ఋణానుబంధమునుగూర్చి తెలుపఁబడినది. తనవాఁడెంతెంత దూరముననున్నను శ్రీ సాయీనాథుడే యేదోక కారణమునుగల్పించి తనదగ్గఱకుఁ జేర్చికొనును. బూటీ-బాబా సందర్శనముఁ జేసికొనినది మొదలు ఆతండ్రిపై గాఢమగు భక్తిప్రేమలఁ బటపినాడు. ఆతఁడేకాదు - ఆయన కుటుంబములోని వారందఱు బాబా యందపార భక్తిప్రేమల నెఱపినారు. లోఁగడ జి.జి. నార్సే వృత్తాంతముఁ దెలిసికొంటిమి. ప్రొఫెసర్ నార్సే యీ గోపాలరావుబూటీ అల్లుడు అనియుఁ దెలిసికొంటిమి. బూటీ కుటుంబములోనివారు - నార్సే కుటుంబములోనివారందఱు బాబా అనుగ్రహమునకు పాత్రులైరి. ఈ యిరువుర కుటుంబములను శ్రీ సాయీనాథుఁ డనేకవిధముల రక్షించినాడు.

బూటీ రక్తవిరేచనములు - వాంతులు - నివారణము :-

గోపాలరావుబూటీ తఱచుగ శీరిడి యందుండువాఁడు. ఒకసమయమున అతనికి రక్తవిరేచనములు - వాంతులునేర్పడి మిక్కిలి బాధపడెను. శ్రీ మంత్రుడగుటచే నతని అలమరనిండుగ ఔషధముల నీసాలుకలవు. కాని యేవియును పనిచేయలేదు. వాంతులు విరేచన

ములవలన బూటీ మిక్కిలి నీరసించి బాబా దర్శనార్థము వాసీనునకుఁ గూడ వెళ్ళలేని స్థితియందుండెను. శ్రీ సాయీప్రభువు బూటీని పిలువనంపెను. బూటీ అతిప్రయాసమున బాబానుజేరి మొక్కెను. బాబా ఆతనినిజూచి 'జాగ్రత్! విరేచనములుకారాదు!- వాంతులాగిపోవలయును'- అని, చూపుడువ్రేలు ఆడించుచు శాసించెను. ఆతండ్రి ఆజ్ఞ యెట్టిదో గమనింపుడు! ఆరెండుజాడ్యములు అక్షణమున నివారణమయ్యెను. బూటీ క్రమృత ఆరోగ్యముపొందెను.

బూటీ - కలరావ్యాధి నివారణము :-

ఒక సమయమున బూటీ కలరావ్యాధిచే బాధపడెను. మిక్కిలి బాహుమేర్పడెను. డాక్టరు పిళ్ళై అపుడు శీరిడియందుండెను ఆతండు పెక్కు ఔషధములిచ్చి చూచెను. కాని, ప్రయోజనములేకపోయెను. పిళ్ళై డాక్టరునకు ఏమియుఁదోచక బాబానుజేరి దప్పికశమించుటకు- కలరావ్యాధి తగ్గుటకు ఏమిచేయుఁదగునో తెలుపుమని కోరెను. 'నీమ బాదమువచ్చు ఆక్రోటుకాయవచ్చు నలగకొట్టి పాలలోకాచి పంచదార కలిపి త్రాగించుడు!'- అని, బాబా తెలిపెను. ఆవిధమగు చికిత్స ఆ వ్యాధిని అధికముఁజేయునని డాక్టరు పిళ్ళై యెఱుఁగును. కాని, బాబా ఆజ్ఞ శిరసావహించవలసినదే- దానికి తిరుగులేదు. బాబా తెలిపిన విధముననే సిద్ధపఱచి పిళ్ళై డాక్టరు బూటీకిచ్చి త్రాగించెను. ఎల్లరు మిక్కిలి ఆశ్చర్యపడ ఆవ్యాధి వెంటనే నివారణమయ్యెను.

బూటీ - ప్లాణాపాయ గండము :-

ఒకసమయమున నొకప్రసిద్ధ జ్యోతిష్కుఁడు 'నానాసాహెబ్ డెంగాలే' యనునతండు శీరిడియందుండి యొకనాడు బూటీకి ఆదినమున పెద్దగండము కలదనిచెప్పెను. ప్రాణభీతితో బూటీ తవ్విబ్బుయ్యెను. ఆదినమున యథాప్రకారము బూటీ- తక్కినభక్తులు బాబా

దర్శనార్థము మనీదున కేగిరి. అందఱు బాబా సాదములకు ప్రణమిల్లి ఆసీనులైరి. బాబా, బూటీవంకజూచి 'నానా ఏమిచెప్పుచున్నాడు? - నీకీనాడు మరణముకలదని జోస్యము చెప్పినాడా? - మంచిది. నీవే మియు భయపడవలసిన పనిలేదు. ఆమృత్యుదేవత యెల్లుచంపునో చూచెదముగాక! ఈమాటలు ధైర్యముతో నా జ్యోతిష్కునకు జెప్పుము'! - అని పలికెను.

ఆ సాయంత్రము మలవిసర్జనకు బూటీ దొడ్డిలోనికి వెళ్ళెను. అటనొక పెద్దసర్పి మాలనికంటబడెను బూటీసేవకుడు ఆసర్పమును జూచి, దానిని చంపుటకై ఒక పెద్దతాళిని చేతులబట్టెను. అటుల కాదు పెద్దకట్టను తీసికొనిరమ్మని బూటీచెప్ప కట్టరుతెచ్చుట కాసే వకుడు వెళ్ళెను. అతడు తిరిగివచ్చుటోపల ఆసర్పము మటుమాయమై పోయెను. బాబా పలికిన పలుకుల దలచికొని, ఆతండ్రి సంతక్షణ ముననున్న తనకెట్టి యిక్కబులు కలుగవని దృఢనిశ్చయపడయ్యెను.

[ద్వారకామాయారూపమున బాబా అభయ ప్రదానములు చూడుడు! శ్రీ సాయినాథ బోధామృతము. [S. C. S. 2]

'ద్వారకామాయి బిడ్డలగువారిని సర్పమేమి చేయగలడు? సర్పము కనబడెనేని వారు దానిని వినోదముగజూతురు. ద్వారకామాయి రక్షణముననున్న వారిని సర్పము తాకగలదా?' (S. C. S. 3)

'మనము భయపడవలసినపనిలేదు తాకుము! నీ వెటులతాకి చంపగలవో చూచెదఁగాక! - అని ద్వారకామాయి కేకపెట్టును.' - అని బాబా యొరంగిన అభయము ప్రత్యక్షర సత్యమని భక్తులు గ్రహింపనగును. (బూటీవిషయమున మృత్యుదేవత రానూపచ్చినది పోనూ పోయినది.)

సమాధి మందిరము - (బూటీవాడు)

విశ్వనాటక సూత్రీధారుడు శ్రీ సాయిప్రభువు అని మనము గుర్తింపనగును, తాను నిర్వర్తింపఁదలచిన పనినిగూర్చి బాహుట

ముగ్ధులను, ఆయా పరిస్థితులను పరిశరముల దన యిచ్చచొప్పున తీర్చిదిద్దును. అవి కార్యరూపమొంది ఫలదాయకమైనవిగా తనవారి కద్దుతానందములు గలుగజేయునట్లులు ఘటించును. ఈ విషయము నిరూపించుటకు సమాధిమందిరమే నిదర్శనము. కోటిశ్వరుడు త్యాగ భుజుడునగు బాపూసా హెబ్ బూటీ యంతవానికి మందిరనిర్మాణము సంవత్సరముల కాలముపట్టినది. ఇట్టి మందిరము నిర్మించుటకు బూటీ తంత్రవానికి 5, 6 నెలలకంటె నెక్కువకాలము పట్టదు. కాని, బాబా సంకల్పించినవిధమున ప్రతికార్యమూజరిగి తీరవలసినదే. ఆవిచిత్రమును గూర్చి పాఠకులు గ్రహింపవలెను.

సర్వోత్తమ బాబా చెప్పిన విషయములు (S.C.S. 380)

1913న ప్రొఫెసర్ జి.జి. నార్సే (బూటీకల్లుడు)తో నాక సందర్శనమున 'సీమాను శీరిడియందు డగ్గివాడ (తాళికట్టడము) సాధము నిర్మించును, దానికి సేపు ధర్మకర్తవుగనుండువు' అని బాబా పలికి నాడు. అప్పటికి నాకే దీక్షిత్తు మొదలగువాడు సీమావాడ-దీక్షిత్ వాడలు నిర్మించినట్లు బూటీకూడ ఒకభవనము నిర్మి దీవచ్ఛనని, నార్సే తలంచెను. ఆవిషయమంతటితో ముగిసెను. ఆనాటినుండి రము 1915లో ప్రారంభమై 1918 నాటికి పూర్తియయ్యెను. బాబా భౌతికతనవా మందిరమున సమాధిచేసిన తరువాత 1917 చివరభాగమున ఆమందిరమునకు ధర్మకర్తలలో నొకడుగ నార్సే నియమింపబడెను. ప్రకాశముల జరుగువిషయములు బాబా కెల్లు విదితములొ గమనింపుడు !

సమాధి మందిర నిర్మాణము :- [S.C.S. 331]

శ్రీమంతు బాపూసా హెబ్ బూటీ తన కటుంబముతో శీరిడియందు నివసించుచుండెను. ఆగ్రామమున తాను నాక భవనమును
 * అత్యుత్తమ మహాస్వామి భక్తమర్మిణి నమః

నిర్మించుకొనవలయునను తలంపు ఆతనికిగలిగెను. కొన్నిదినములు గడిచినపిదప నొకనాటిరాత్రి బూటీ-శ్యామా యిరువురు దీక్షిత్ వాడయందు నిదురించుచుండిరి. ఆరేయి బూటీ స్వప్నమున బాబా కనబడి 'ఇచట నీవొక భవనమును- దేవతామందిరముతోఁగూడిన దాని నిర్మింపుము'- అని ఆజ్ఞాపించెను. ఆసమీపమున నిద్రించుచున్న శ్యామాకుఁగూడ అదేవిధముగ స్వప్నముతోచెను. బూటీ మేలుకొని యేడ్చుచున్న శ్యామానుగాంచి, యాతని దుఃఖమునకుఁ గారణమేమని ప్రశ్నించెను. అంతట శ్యామా 'బాబా నాకు స్వప్నమునఁ గనబడి 'దేవాలయసహితమగు మందిరమును నిర్మింపుడు ! నేనెల్లరకామితముల ననుగ్రహించెదను'- అని పలికినాడు. ఆ మధురాతి మధురములు- ప్రేమపూరితములగు బాబా పలుకులనాలకించి, ఆనందపారవశ్యమున కంఠము డగ్గుస్త్రీక నొందినది- కనులవెంట నానందాశ్రులు స్రవించుచున్నవి ఈకారణముననే నేడ్చుచుంటిని'- అని సమాధానమిచ్చెను. ఆపలుకులువినిన బాపూసాహెబ్ బూటీ తమ యిరువురకు ఏకకాలమున నొకేవిధమగు స్వప్నముఁ దోచుటకు ఆశ్చర్యచకితుడయ్యెను.

బూటీ శ్రీమంతుడు- సమర్థుడగు కారణమున శీరిడియందు భవనమును నిర్మింపనిశ్చయించి, శ్యామా-తానుగలిసి తాను నిర్మింపఁదలచిన భవనమునకు నమూనా (ప్లాను) సిద్ధపఱచి, దానిని కాకా దీక్షిత్తునకుఁ జూపనతఁడును బాగున్నదని సమ్మతించెడిది. అంతట వారందఱు ఆ నమూనాను బాబాకుఁ జూపించి ఆతండి) అనుమతి నర్థించిరి. బాబా వెంటనే తనఅంగీకారమునుదెలిపి బూటీ మొదలగువారి ననుగ్రహించెను.

భవన నిర్మాణము ప్రారంభమయ్యెను. శ్యామా[మాధవరావు దేశపాండే] దగ్గఱనిలిచి పనులసాగించుచుండెను. బావి త్రవ్విరి. పునా

దులు ఓటమి గ నేర్పటచిరి. వారేప్పటినుండి 'ప్లాను' ప్రకారము నేలమట్టమువరకు గోడలు సిద్ధమయ్యెను. బాబా లేండివనమునకు వెళ్ళి వచ్చుసమయములందు కాపించు సూచనల ననుసరించి కట్టడపుపనుల సాగించుచుండిరి. తక్కినవనులు బాపూసాహెబ్ జోగ్ నకు విడచిరి. బూటీ హృదయమున నొకతలంపుగలిగెను. ఆ భవనమున సుదీర్ఘమగు గదియు [హాలు] నొకవేదికయు నిర్మించి, ఆవేదికమధ్య మురళీధరుడగు శ్రీకృష్ణుని పాలరాతి విగ్రహమును ప్రతిష్ఠించవలయునని యాలోచన తలంచెను. ఈవిషయమును బూటీ శ్యామాకు తెలిపి అటులగావించుటకు బాబా అనుమతిని బడయుమని కోరెను బాబా ఆకట్టడముప్రక్కగఁ బోవుచున్న సమయమున శ్యామా ఆవిషయమునుగూర్చి బాబాకు విన్నవించెను. ఆమాటలనువిని బాబా తన అంగీకారమునుదెలుపుచు 'ఈకోవెల పూర్తియైనపిదప నేనిక్కడ నివసింపవచ్చెదను. (అమందిరమువంక దృష్టిసారించుచు) ఈ మందిర నిర్మాణము పూర్తియైనపిదప మనమే దీని నుపయోగించుకొందము. మనమందఱము ఇందుండి మెలఁగుచు— క్రిడించుచు కాగిలించుకొనుచు— సుఖసంతోషములఁ బొందుదము.' అని పలికెను. శ్రీకృష్ణవిగ్రహ ప్రతిష్ఠావనము జరుగనున్న వేదికకు మధ్యగదికి పునాదులువేయుటకు ఆ సమయము బాగున్నదా?— యని శ్యామా ప్రశ్నింప బాబా 'మేలు' అనిపలికెను. అంతటశ్యామా కొబ్బరికాయఁదెచ్చి పగులఁగొట్టి యాపని ప్రారంభించెను. భవననిర్మాణము పూర్తికావచ్చెను. మురళీధరుడగు శ్రీకృష్ణుని పాలరాతివిగ్రహమును సిద్ధపఱచుట కేర్పాటులు గావించఁబడెను.

1915లో ప్రారంభించఁబడిన మందిరము పూర్తియగుటకు తిరిగి పత్తెరములకాలము (1918 వరకు) పట్టినది. ఆశేషధనము సమర్థతలుగల బూటీ యంతవాఁడు తలంచినపని యింతబాగయ్యెను— అనిన—

♦ కలయగావతారాయ నమః ♦ గృహపీఠ మహాకావాయనమః

దానికి దైవనిర్ణయములేవేటి కారణములేదు, అబూటీ భవనము లోని మధ్య విశాలమగు గదియందలి వేదికపై ప్రతిష్ఠించుటకు మురళి ధర్ సాలరాతివిగ్రహమును సిద్ధ పఱపించుచున్నారమని శ్యామా మొదలగువారు తెలుప మందహాసముఁ బ్రకటించుచు 'ఏడే మురళీ ధరుడు. ఈరెడే అక్కడకుఁజేరును'.— అని, బాబా పలికినాడు. ఆవి ధముగ శ్రీకృష్ణవిగ్రహము పూర్తికాకపూర్వమే బాబా మహాసమాధి నొందుట సంభవించెను, ఆవిషయములన్నియు 'చ ర మ లీ ల' యందుఁబెలుపఁబడినవి. పాఠకులు గమనింపఁదగును.

లక్షలధనము వెచ్చించి శ్రీ సాయిప్రభువు భౌతిక తమవును భద్రపఱచుటకు పెద్దధనమును శీర్షియందు నిర్మించి కోట్లకొలది భక్తులప్రేమను చూడఁగొని బాబా అంకితసంతతిలో నాగడైన శ్రీ మంతు బాపూసాహెబ్ గోసాలరావుబూటీకి వందనశతము లర్పించుచు ఆవిడ్డను అనుగ్రహించినట్లు మనల సనుగ్రహింపుమని సమర్థనద్దరు దేవుడగు శ్రీసాయి మహాప్రభువునకు సహస్రప్రణతుల సమర్పించుదము.

ఓమ్ శ్రీసాయి శరణ్!

ధనవిద్యాదులు దైవహైతుశము, తాదై ఛానుకూట ప్రవృత్తిని నీశక్తికొలండ్లి నిర్మలిన భక్తిన్వాని దైవార్పణం బొసరింపన్. సమకూర్తు నీకీహపరా భ్యుద్ధారణలో బూటీనో నింశ చందంబు సమూలమహాగోళి ఏమీ, విన్నపేక్షింతునా?

♦ నిత్యమంగళధామ్యే నమః ♦ గృహమేధి పరాశ్రయాయ నమః

విమో, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ఇరువదియేడవ ప్రకరణము

అనుగ్రహ లీల 22.

బయ్యాజి - ఆస్పాజి పటేల్. (శీరిడి)

సద్విషయము :-

శ్రీ సాయీప్రభువు సాదకమల స్పర్శనొందిన శీరిడి పుణ్యస్థలము ధన్యము! శీరిడి ప్రవేశించినది మొరలు మహాసమాధి పర్యంతము బాబావసించి చరించిన ద్వారకామాయి మసీదు ధన్యము! శ్రీసాయీ నాథునకు నీడయొసగిన ఆమధుర నింబవృక్షము ధన్యము! బాబాకు ఆసనమై ప్రసీద్ధి నొందిన తాతిబండ ధన్యము! ఎవరిని సముద్ధరించు తలంపున శ్రమలొర్చి దవ్వలనుండి మనతండి వెదకినొనుచువచ్చెనో ఆ శీరిడిగామములోని ప్రజలు ధన్యము! శ్రీ సాయీనాథుని యుని కిచే నొక కుగ్రామమైన శీరిడి పరమపవిత్ర తీర్థక్షేత్రమై యలరాధు చున్నదో అట్టిసావనస్థలమునగల పశుపత్న్యాదులు తరుగుల్మలతాదులు ధన్యములు! నిర్వంచిత నిరవధిక ప్రేమాదరణములు శ్రీ సాయీపదములఁ బఱపిన శీరిడిగామమున కాంతలు ధన్యము, జలకమాడుచు- పశులమేపుచు నింటిపనులఁగావించుచు సచ్చిదానంద విగ్రహుఁడగు శ్రీ సాయీ లీలాకథాదికములు గేయములుగ గీర్తించుచు నానందించు లోలోత్తర చరిత్రలగు శీరిడి పుణ్యసతుల భాగ్యముతో బ్రహ్మాదిదేవతల భాగ్యములు సమముకావనిన అతిశయోక్తికాదు.

ఈ సకలవిశ్వమునకు సుఖప్రదాతయు భక్తజనుల కష్టములఁ దొలఁగించి అభీష్టములఁ బ్రసాదించు భగవానుఁడు శ్రీ సాయీబాబాగా

* పరబ్రహ్మ స్వరూపిణేనమః ? గోదావరీ తటాగతాయ నమః

అవతరించినాడు. బాబా పాదపద్మములకు ప్రణమిల్లుదము. ఆతండ్రి తనబిడ్డలపై పఱపు సయ్యా ప్రేమాదార్యము లసద్భవములు. 'బాబా!' - అని ఆర్తుఁడై యొక్కమాతెట్టివాడేని దలంచిన - పిలిచిన మాత్రమున క్షణములో నాబిడ్డనాదుకొని ఆతండ్రి రక్షించును.

విశ్వవ్యాప్తమైయున్న ఆ సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమును కరువునఁబోసి తీసిన సాధుచూడామణి 'శ్రీ సాయీబాబా' - అని మనము త్రికరణశుద్ధిగ విశ్వసించదగును. సచ్చిదానంద ప్రపూర్ణతకేకైక స్థానము శ్రీ సాయీప్రభువు. అనంతకోటి జీవరాశుల కథయశాంతి సుఖముల ప్రసాదించ నవతరించిన లీలావినోద విగ్రహుఁడు శ్రీసాయీ శ్వరుఁడు. 'శ్రీసాయీ' నాను మాప్యాయతతో స్మరించి, స్మరించి, తరించుదము !

శ్రీ సాయీమహాప్రభువు కీరిడికీజేరిది మొదలు తాను నిత్యము భిక్షించినకేస్తుల నెల్లు అనుగ్రహించినది తెలిసికొందము. మన వాకిటకుఁజేరిన జీవినద్దానినేని గసరక - యీసడింపక - మనశక్తి కొలది, ప్రేమాదరణముల బఱపుచు పెట్టిపంపిన సర్వఫలప్రదాత - విశ్వంధరుఁడు బాబా యెటులసంతసించి, మనము సమర్పించినదానికి వేలమడుంగులు ఎటుప్రసాదించునో యీ వృత్తాంతమున గ్రహింపఁ గలము. మనము సమర్పించు పదార్థములు కావు ప్రధానములు - మన దక్షిణేతెంచిన ప్రాణిపై మనము పఱపు 'ప్రేమాదరణములు ముఖ్యములు - సర్వభూతాంతర్యామి శ్రీ సాయీప్రభువను దృష్టితో మన సార ఆదరణప్రేమలగలిగి, మనశక్తికొలది పెట్టిపంపుటకు గడంగ వలయును అట్టి భూతత్వప్తి అనంతసత్య సుఖప్రాప్తి కేకైక సాధన మని గాఢముగ మనము విశ్వసించవలయును. శ్రీ సాయీ అవతార మునఁగల ప్రాధాన్యమిదియని పాఠకశ్రోతలు గమనింపదగును.

♦ యశఃపూరిత భారతాయనమః

♦ మోహినీరాజపూజాయాం కులకర్ణ్యస్సానియోజాయ నమః

బయ్యాజి - అప్పాజీ పటేల్ :-

ఇతడు శీరిడినివాసి. బాబా శీరిడిశేరిన నాటనుండి నిత్యము భిక్షించు అయిదుగృహములలో నీగృహమునొకటి. తొలుత 15 సంవత్సరములు ప్రతిదినము పలుతడవలు బాబా భిక్షకై వీరియింటికి వెళ్ళి రొట్టెలు మొదలగు సాధారణములనుభిక్షించి కొనివచ్చువాడు. అపిదప దినమునకొకమాత్రము మాగిమే వెళ్లుచుండెను.

అప్పాజీ ఊహ తెలిసినప్పటినుండి- అతిశాల్యమునుండి బాబా ను విడనాడక అంటికొనియున్నవాడు. తుదిక్షణమున బాబా యీతని మీదనే తనువును వ్రాల్చినాడు. 'చరమిలీ' యందు ఈవిషయములను పాఠకులు గమనింపవలెను. ఈతని యేడవయేట అనగా 1896 లో శ్రీరామనవమినాడు 'ఉరుసు' ఉత్సవము ప్రారంభమైవది. ధనావహరణ నేరమునుండి విముక్తుడైన 'అప్పాకులకర్ణి' అను నతడును ఈఉత్సవమును ప్రారంభింపజేసినవారిలో నొకడు. [ఈఉరుసు- శ్రీరామనవమి- ఉత్సవములగుల్చి 'ద్వారకామాయిలీ'లో దెలుపవలెనది.

అప్పాజీపటేల్ 11వయేట (1901-1902) నొకదినమున వశువులను దోలుకొని పాలమునకుఁ జొచ్చుచుండఁగఁ జేరిని వెళ్లనీయక బాబా ఆపెను. మిక్కిలి కోపముతో నేమేమియోవలుకుచు బాబా నాలుగు కడవలను వగులగొట్టి, తనచేతులను ముడిచి "బమ్-బమ్"- అను ధ్వనిజేయుచు నెదియో అపాయము జరుగుచున్నట్లు ప్రకటించెను. ఆకాయముననే అప్పాజీపటేల్ మేలత్తమాయుడు 'దాజీ కోట' అనునతడు 30 ఏండ్లవాడు మరణించెననువార్త వీరికి దరువారి తెలిసెను.

బయ్యాజి - అప్పాజీకి బాబా బహుకృతులు :-

[S.O.S. 449]

దక్షిణలు స్వీకరింపఁబడగిన నాటనుండి [1907 అప్రాంతము] 1918 మహానమాభినాడుకూడ శ్రీసాయిప్రభువు ప్రతిదినము నాలుగురూ

పాయలుచొప్పున నిలనికిచ్చినాడు. “ఈబహుళరింపబడిన ధనమును వ్యయింపవలదు- నీవు తినవద్దు- ఇతరులకీయవలదు”- అని శాసించినాడు. బాబా బహుళరించిన ధనముతో అప్పాజీ 84 ఎకరముల భూమిని సంపాదించెను ఇదికాక వారికి పిత్రీయమైనది మఱి 11 ఎకరముల భూమికలదు. ఈభూమి సాగువిషయముగూడ బాబా ఏపైరు వేయడగునో తెలుపుచుండువాడు. అందఱు చెఱకుతోటలు వేయుచుండ అప్పాజీకూడ చెఱకుపైరు వేయఁదలంచి బాబా సెలవుకోరెను. బాబా వలదనెను. కాని అప్పాజీ ఆసపడి చెఱకుపైరువేసెను. దాని వలన మెట్టపైరులవలని లాభము లేకపోగా చేతిధనము 300 రూపాయలు నష్టపడెను. బాబా మూటలను ప్రోసివేసిండ్లులకు శిక్ష అభి అప్పాజీ గ్రహించెను.

బయ్యాజి అప్పాజీ తండ్రి మృతి పుత్రజననము :-

1913న అప్పాజీ తండ్రి 70 సంవత్సరములవాడు తన అలవాటు చొప్పున గుఱ్ఱముపై స్వారిచేయుచు ప్రకాశామమునకేడి పక్షవాతము తాకువడి యింటికి దిగివచ్చెను. అప్పాజీ బాబానుజేరి ‘ఉధి! ప్రసాదింపుమని ప్రసాదించెను. ‘అల్లామాల్నిక్ హై!- అని అతడు ఉధి ప్రసాదించలేదు. అప్పాజీ ఏడ్చి యింటికి దిగివెళ్ళెను. ఆ రోజు దినమున కాత్తీకతుడ్ల ఏకాదశీ పుణ్యదినముల వృద్ధుడగు అప్పాజీ తండ్రి సరసుపడిరి.

ప్రతిదినము అప్పాజీ బాబా పాదములొత్తుచు ‘మాలీన్’ చేయుచు సేవించువాడు. అటుల సేవకాచించి బాబాను చేతులతో నెత్తుకొని భుజిముందుఁ గూర్చుండఁబెట్టువాడు. అటులచేయుచు దవకు భీమబలముగలదని దర్శనముతోఁజెప్పుకొనువాడు. అప్పాజీ తండ్రి గర్జించిన మఱునాడు- ద్వాదశినాడు మనీమనకేగి బాబా పాదసంవాహనము గావించి బాబాను చేతులనెత్తుకొనిఁ బ్రయత్నించెను. కాని బాబాను

♦ గోమహిమ కష్టమయినది ♦ బలాతిదర్పబయ్యాజీ మహాగర్వ విభంజనాయనము

కదలింపలే పోయెను. [కేసోపనిషత్తు, గనుడు!] ఆదితమున బాబా అప్పాజీ రెండువిషయములను బోధించెను. 1. [S.C.S. 224] ఏనమయమునందును గర్వము వహింపఁ దగదవియు. 2. [S.C.S. 318] గతించినవారికై దుఃఖింపఁగూడదనియు బోధించెను. విచారగ్రస్తుఁడై యున్న అప్పాజీనిజూచి ఏల నీవు దుఃఖించెదవు? అయిదు నెలలలో నతఁడు (అప్పాజీతోడి) తిరిగివచ్చును. అని, బాబా ఓదార్చినాడు. 3 నెలలకు అప్పాజీ కుమారుఁడుకలిగెను. [పూజ్యశ్రీ బి.వి. నరసింహస్వామిగారిలో అప్పాజీ తల్ల ఆనుభూతులను దెలుపునాటికి (డిసెంబరు 1936) ఆతనికుమారుడు 22 సంవత్సరములవాఁడు.)

ఆబోతును బాబా రక్షించిన విధము:-

1910 యందు కేడిలోనా ఆబోతునకు రుద్రత్రిశూల చిహ్నములనుగూర్చి స్వేచ్ఛగవిడితిరి. అదృష్టవశాత్తూ తిరుగుచు లేండివనమును ఇతఁడొంటలను నాశనము చేయుచుండెను. అప్పాజీ మఱికొందరు దానిని 'యియోలా' యందు విడిచిపెట్టుటకు గొంతెధనముఁ గూర్చుకొని 'భిక్కు మార్వాడి' పరముగనిచ్చి, ఆబోతును 'యియోలా'యందు విడిచిపెట్టెనని నియమించిరి. ఆరేడాబోతును గొనిపోయి దానిని విడిచిపెట్టవచ్చునని వారికిఁ దెలియఁజెప్పెను. ఆరాత్రి బాబా అప్పాజీ స్వప్నమునఁదోచి 'కాంసానా? మేరేకు కనభిక్తే దారీం కాంధ్యా' (నిద్ర)పోవుచున్నావా? నన్ను కసాయివాకిట బంధించినారు) అనివలికెను. అంతట అప్పాజీ నిద్రలేచి తాత్యా మొదలగువారితో మాట్లాడి ఆబోతునివయమై కనగొనుటకు యియోలాగ్రామమున కేగెను. అచటివారు ఆబోతునెవరు నిటకుఁ గొనిరాలేదనిరి. అంతట వెళ్ళుట అపారంభము 'తిరిగి కసాయివానియింటికిగెను, వానిదొడ్డి గోడవైగా తలయెత్తి ఆబోతు అప్పాజీవంకఁజూచెను ఆకసాయివాని నడుగ. భిక్కు మార్వాడి దానిని 14 రూపాయలకు తనకు విక్రయించెనని

• భీమ బలాన్వితాయనము. • భూతభూతనాయనము.

చెప్పెను. అప్పటి ఆధనమాలనిఁ జెల్లించి ఆఁబోతును బంధవిముక్తిఁ గావించి యిమోలా'కుఁ జేర్పించెను. అప్పటి అక్షణమున వెళ్ళక యున్న కసాయీవాడు ఆఁబోతు నాదినమున వధించియుండెడివాడే- బాబా యీవిధముగ దానిప్రాణములఁ గాపాడినాడు. భిక్కుమార్వాడీపై నేరము మోపఁబడెను. అతని దుష్టచర్య నిరూపింపఁబడినది. రెండుమాసము లతనిఁ కఠినశిక్ష విధింపఁబడెను.

శ్రీ సాయీవ్రభువునకు మిక్కిలి ప్రేమపాత్రుడైన బయ్యాజీ- అప్పటివఁటెలునకు వందనశతము లర్పించుచు అబిడ్డ ననుగ్రహించి నటున మనల రక్షింపుమని శ్రీ సమర్థ సద్గురుదేవుఁడగు శ్రీ సాయీ నాథుని పదవంకటములకు ప్రణామసహస్రము లర్పించుడము.

ఓమ్ శ్రీసాయీ శరణ్!

అనురాగంబును జాలి తార్కొనఁగ నీకారీరినేన్ సాదరం
మున నిజ్జేరినప్రాణులన్ దనువుచో మోదించు; వేయంతలా
ఘోస నీకున్ సమకూర్చిప్రోచుదును; బయ్యాజీ కుటుంబమ్మునో
నినచందంబు సమాలకింపవోగో! ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా!

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ఇరువదియేనిమిదవ ప్రకరణము

అనుగ్రహ లీల 23.

బి.వి. దేవ్ - [దహన్ - తానా Dt]

సద్విషయము :-

‘నాభ క్షునియింట తిండిగుడ్డలకు శఱపులేదు’ [S.C.S. 26] అని బాబా శపథముచేసినాడు. (శ్రీ) సాయీబాబా అభయప్రదానములను లెస్సగ గుర్తింపజగును. బాబా బోధలను పాటించి యనుసరించువాని సుక్షేమకరపథమున నడిచి గమ్యము-పరమధామముఁ జేరఁగలను-‘నా ప్రభువు హరి’యాన్న- నాయీ మంచముదగ్గఱకుఁదెచ్చి తినఁబెట్టును’- అని ఒకభక్తుఁడు పలికినాడు. అది తినినత్యము. ఆమహాప్రభువు తిండి గుడ్డలకు కొఱత గలిగింపడు. కాని దీని విశ్వసించినవాఁడు- ఎట్టి ఆధ్యాత్మిక సాధకుడైనను సోమరియైనచో చెడును. ఆత్మసాక్షాత్కృతికి సాధకుఁడు శక్తివంచనలేక శ్రమింపవలయును. వాఁడుప్రయత్నము నలుపుకొలది మేలుపొందును. (శ్రీ) సాయీప్రభువునందు గాఢవిశ్వాసమువహించి, ఆతండ్రి లీలాచరితములను వినుచుఁ బలుకుచు నితరము లందఱేక్షలుదుగువాఁడు ఆత్మసాక్షాత్కారముఁ బడయును.

(శ్రీ) సాయీనాథుఁడు తనబిడ్డలను తననామమును స్మరించుచు సంపూర్ణశరణాగతిఁ జేయుఁడని బోధించినాడు. ఆత్మవిచారముఁజేయుఁడలంచువాఁడు (నేనెవఁడను? అని, విచారముఁ జేయువాఁడు) (శ్రవణ మననాదులఁ గావించడగునని నిర్దేశించినాడు. కొందఱను భగవా

కొండల దనపాదకమలముల సేవింపుడనెను. కొండల ఖండోబా మొదలగు దేవాలయముల కలపినాడు. అధ్యాత్మరామాయణము-జ్ఞానే శ్వరి మొదలగునద్దొంథముల పారాయణముఁజేయుఁడని కొండల నియమించినాడు. కొండల తనపాదముల మోలఁగూర్చుండుడనెను. కొండల విష్ణుసహస్రనామములఁ గీర్తింపుమనెను. కొండల నుపనిషత్తులను గీతలను చదువుకొని నియమించెను బాబా బోధలకు పరిమితి లేదు. కొండలకు స్వయముగఁ దెలిపెను. కొండలకు స్వప్నరూపమున బోధించినాడు కొండల నితరులదగ్గఱకుఁబంపి బోధకావించినాడు. తన ఆశీర్వాదము వదిలమునఁ జక్కఁబడునో బాబా యెఱుంగును. తన బిడ్డల పురాకృత అభ్యాసములు- సంస్కృతుల ననుసరించి వారివారికి యోగ్యములగు విధాన నిర్దేశించువాడు. తాఁకి విషయములందును ప్రసర్తింపఁదగు విధానములను బాబా తనవారికిఁ దెలుపువాడు. ఆ తండ్రిబోధలను వివరింప సాధ్యములుగావు.

చేప్ - బాబాను గూర్చి తెలిసికొనుట - చందోర్కర్ ప్రేరణము :-

శ్రీ బి.వి. చేప్ తన జీవిత చరమదశయను శ్రీ సాయీ శంకాసమున ధర్మకర్తలలో నొకఁడుగనుండి గొప్పసేవ కావించిన వాఁడుఁ ఈతఁడు ప్రప్రథమమున 1910లో నానాసాహేబ్ చందోర్కరు ప్రేరణమున బాబా దర్శనముఁ జేసికొనెను. చందోర్కరు డిప్యూటీ కలెక్టర్ గా నుండఁగ నుండఁ నొకప్పుడు (తనసీత్రాశు) ఉద్యోగమునఁజుండెను. చందోర్కర్ బాబాకు సన్నిహితుఁడనియు ఆయనద్వారా బాబాను సమాశ్రయింపుమని శ్రీ బి.వి. చేప్ అన్న తన తమ్మునకు ఉత్తరమువ్రాసెను. చందోర్కరు తన అనుభవములను 'చేప్' పక్షఁడెరిపి బాబాను సందర్శింపుమని ప్రేరేచెను. శ్రీసాయీ బాబా చందోర్కరును ముమ్మాటు పిలువనంపించినవాడు తనసేవ

శ్రీ పూర్ణానంద స్వరూపిణీనమః

పిలువనంపడని దేవ్ మొదటడలంచెను. ఉద్యోగ- అధికార-కారవ బుద్ధితో బాబా- చందోర్కరును పిలువనంపలేదనియు, ఆతనితో నాలుగు జన్మములనుండి సంబంధము- ఋణానుబంధము కలిగియున్న కారణమున ఆతని బిలువనంపినాడని తరువాత గ్రహించి దేవ్- తన బుద్ధిని మార్చుకొనెను.

చందోర్కర్ పలుమాటలు ప్రేరేచుటచే దేవ్ 1910 లో శ్రీ డి.వి.శ్రీ సాయీప్రభువును సందర్శించెను. ప్రథమ దర్శనముననే ఆతనికి బాబాపై కొంతభక్తి కుదిరెను. అతడు మరాఠీభాషలో ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములు చదివి కొంత అనుభవము, గలవాడగుటచే సతనితలంపులు ప్రత్యేకములు. ఈతడు ఏకనాథకృతులు- జ్ఞానేశ్వరి మొదలగు గ్రంథములను పఠించువాడు. మహారాష్ట్రదేశమున ముముక్షువులు సాధారణముగ 'జ్ఞానేశ్వరి' నిత్యపారాయణ గ్రంథముగ నేర్పఱచుకొని నియమితకాలములో నొక ఆవృత్తి పూర్తిచేయుదురు. దేవ్- జ్ఞానేశ్వరిని నియమితకాలమున నొక ఆవృత్తి పూర్తిచేయవలయునని సంకల్పించి యెప్పుడు ప్రారంభించిన నేదొక ఆటంకము అగుచు మొదలగునవి) కలిగి ఆతని నియమమునకు భంగము కలుగుచుండెను. ఆకారణమున సతనికి విసుగు- ఆందోళన కలిగినది. ఇట్టి విఘ్నముల కేవలం తనకుఁ దెలియని కారణములుండెనని యతడు తలంచెను. బాబాను సమాశ్రయించుట కిదియొక ముఖ్యకారణమైనది.

శ్రీ బి. వి. దేవ్ - జ్ఞానేశ్వరిగ్రంథమును బాబా

చేతులందుంచుట :- (S.C.S. 405)

ఒకపరి 'జ్ఞానేశ్వరి' గ్రంథమును వెంటఁగొని దేవ్- శ్రీ డి.వి.శ్రీ వెళ్ళెను. శ్రీ సాయీప్రభువునకు మ్రొక్కి ఆజ్ఞానేశ్వరి గ్రంథమును ఒకరూపాయను బాబా చేతులందుంచెను. 'ఒకరూపాయే! యిరువది

(గీతాపూర్ణావళి దేశికాయనము)

రూపాయలుదెమ్ము! అనిబాబాఅనెను, దేవు, 20రూపాయలు తెచ్చి
యిచ్చెను. కానిబాబా పారాయణము విషయమునుగూర్చి యేమియు
పటకలేదు. ఆరాత్రిదేవు-తనవిడిదియందున్న 'బాలకరాంమాస్కరు'ను
సమీపించి, అతడు బాబా అనుగ్రహమునెట్లు సంపాదించినది- ఆధ్యా
త్మికముగ నెటులభివృద్ధిగాంచినది- బాబాను గూర్చిన ఆతని అనుభవ
ములను దెలుపుమని కోరెను, మఱునాటి సాయంత్రము తెలుపుదునని
బాలకరాం మాస్కర్ చెప్పెను. మఱునాడు బాబా- దేవును 20
రూపాయలు దక్షిణ నిమ్మనెను. దేవు తెచ్చియిచ్చి తిరిగివెళ్ళి మా
స్కర్తో మాట్లాడుచుండెను. బాలకరాం మాస్కరు తన అనుభూ
తులగూర్చి తెలుప మొదలుపెట్టుచుండగ బాబా- దేవును పిలి
పించెను.

సా.బా:- నీవేమి మాట్లాడుచున్నావు? ఎవరితో? ఎక్కడ?

దేవు:- బాబా! దీక్షిత్వాడలో బాలకరాంతో నీయొక్క గొప్పత
నము- కీర్తించిగూర్చి మాట్లాడుచున్నాను.

సా.బా:- 25 రూపాయలుతెమ్ము. దేవు వెళ్ళి 25 రూపాయలు తెచ్చి
యిచ్చెను.

సా.బా:- ఈ మనీషువందు గూర్చుండుము!

బాబా దేవును అనుగ్రహించుట:-

అంతలో బాబా ఆగ్రహోదగ్రుడయ్యెను. 'నాప్రాత గుడ్డపేలి
కలేల దొంగిలించుచున్నాడవు! తలనెరసిన ముసలివాడవు చేయవల
సిన పని యిదియేనా? ఈగొడ్డలితో నిన్నువధింతును'- అని గర్జించెను.
దక్షిణులస్వీకరించి, తటాలున నటుల కుపితుడై వలుకుట లెదుటివారికి
హృదయ విదారకములే యగును. కాని, అటుల బాబా పలుకుటకు
గల కారణమెవరికిని దెలియదు. దేవు భయభ్రాంతుడయ్యెను. ప్రాత

గుడ్డపేలికలేమో! ఆశోపము ఏవిధముగ పరిణమించునో ఆతఁడెఱుంగఁ జాలకుండెను. పదినిమిషములైన తరువాత బాబా శాంతిపహించి 'దేవు'ను పెళ్ళుచు నెను. అరగంటతరువాత దేవును ఇతరులను మసీదునకుఁ బిలిపించెను. దేవు నుద్దేశించి 'తంబీభావ్! 'గుడ్డపేలిక'— అని నిన్ను నొవ్వించితివా? ఏదేని చార్యమున్నదానినిఁ దెలుపవలయును. గత్యంతరములేదు. కానిమ్ము! భగవానుఁడు సకలముఁ జక్కఁబెట్టెను'. అని బాబా పలికి, 12 రూపాయలు దక్షిణనిమ్మని దేవును అడిగెను. దేవు తెచ్చి బాబాకు సమర్పించెను.

సా.బా:- నీవేమి చేయుచున్నావు?

దేవు :- ఏమియులేదు— బాబా!

సా.బా:- ప్రతిదినము ఉదయకాలమున దీక్షితవాడలో పారాయణము చేయుము! నేను నీకు చక్కని పట్టుజరీ అంచుసాలువ ప్రసాదింపఁదలఁచినపుడు ప్రాత పీలికలకై నీవాసపడనేల?

అది మొదలు దేవు జ్ఞానేశ్వరి పారాయణము ప్రారంభించెను. ఆతనికిట్టి విఘ్నములు కలుగలేదు. బాబా అద్భుత శక్తిసామర్థ్యములతోని బోధపడినవి ఇతరుల అనుభూతులనుగూర్చి యతఁడు విచారించి తెలిసికొనవలసినపని లేకపోయెను. అట్టి స్వానుభూతులే పట్టు జరీ యంచు సాలువయనియు, నితరులవలనఁ దెలిసికొనునవి పేలికలను దొంగిలించుట వంటివని, బాబా పలుకులలోనిభావము అతఁడు గ్రహించెను.

దేవు - స్వప్నము :-

దేవు. 'జ్ఞానేశ్వరి' పారాయణము నిర్విఘ్నముగఁ గొనసాగించుకొనుచున్నను, దానియందలి భావము చక్కగ అతనికి బోధపడకుండెను. 2-4-1914 వేకువజామున స్వప్నమునందు బాబా అతనికి కనఁబడెను. కలలో సంభాషణ మిట్లుజరిగెను.

సా.బా:- నీవు చదువునది బోధపడుచున్నదా?

దేవ:- బాబా! నీకరుణ ప్రసాదింపవేసి నాకెట్లు బోధపడును?

సా.బా:- నీవు మిక్కిలి త్వరగా చదువుచున్నావు. నాయెదుటఁ గూర్చుండి, నాసమక్షమున పారాయణము సలుపుము!

దేవ:- బాబా ఏమి చదువమందువు?

సా.బా:- అధ్యాత్మము (ఆత్మావలోకనము)

దేవ లోనికి వెళ్ళి అధ్యాత్మరామాయణముఁ గొనివచ్చెను. స్వప్నము పూర్తయియ్యెను- దేవ మేలుకొనెను.)

బాబా ఆధ్యాత్మిక విషయపుష్కలిమి దేవనకు బోధించుట:-

[S.C.S. 245]

శ్రీ సాయీ ప్రభువు దేవనకు అష్టాదశాక్ష ఆధ్యాత్మిక విషయముల బోధపఱచు పలుకులఁ బలుకువాడు, కాని, దేవనకు అందలి భావము ప్రస్ఫుటముగాకుండెను. ఒకపర్యాయము బాబా దేవును పిలిచి.

సా.బా:- భో దక్షిణానిమ్మా!

దేవు ఒక సవరణచేసెను.

సా.బా:- ఇంకను తెమ్ము.

అటుల వరుసగ నాలుగు సవరలుతీసికొని 'నీవు నాలుగిచ్చినను బాబాకుఁ జెందినది- ఒక్కటే'- అని బాబా పలికెను.

దేవ:- బాబా! నీకు నాలుగు ఇచ్చితిని.

సా.బా:- అవును- నిజమే! కాని నాకుచెందినది ఒక్కటే- నీవు తెలిసికొందువు-

భక్తుడు బాబాకు అంతఃకరణ చతుష్టయము- (మనస్సు-బుద్ధి-చిత్తము- అహంకారము) సమర్పించినను బాబా గ్రహించునది- 'జీవి'

• జ్ఞానేశ్వరీపఠదేవ ప్రతిబంధనివారకాయనము • గీతాజ్ఞానమయాయ నమః

నొక్కనినే. తక్కినవికారములు [అంతర్భూతములు] అన్నియు బాబా ను జేరునప్పటికి 'ఏకమే'యగును. దైవమునందైక్యమగుటకు వికార సహితమగు ఆత్మ దైవమున కప్పనము గావించబడవలయును.

దేవ్ - ఇతరభక్తులకుఁ దోడ్పడుట :- [S.C.S. 174]

శ్రీ సాయీప్రభువు బి. వి. దేవ్ నకు ప్రతిపదమున భక్తి పెంపొందించుచు శరణాగతి జేయుశక్తిని బ్రసాదించినాడు. దాని కనుగుణ్యముగ దేవు-బాబాకీర్తిని వ్యాపింపజేసినాడు. చందోర్కరు వలన కొంత బాబావలన ప్రత్యక్షముగ కొంత దేవగడించిన చైతన్య శక్తిని ఇతరులకును అందజేసినాడు. బాబాయందు గాఢవిశ్వాసము వహింపుడని జనులకు బోధించుట అంత తేలికయైన పనికాదు. జనములు సాధారణముగ సంశయగ్రస్తులు. ఏ విషయమైన స్వానుభవమున బోధపడి హృదయమున నాటుకొనినట్లు ఇతరుల మాటలవలన పాదుకొనదు. మాప్లుత్ దారగు దేవునకు సంబంధించిన 'తాన్లేవతేల్' అనునతడు గలడు. దేవునకు సమర్థ సద్గురువగు బాబాతో సన్నిహిత సంబంధముగలదని తెలిసకొని దేవుద్వారా బాబాను ఆశ్రయించి, తనకు తన కుటుంబమునకు సంబంధించిన సంశయమును దీర్చికొనఁదలంచెను. ఆ పతేలునకు వారి కులగురువొకడు గలడు. ఆపతేల్ వారి గ్రామమున కిట్లయైన దేవాలయమును ఊరల కట్టించెను. అందు ప్రాతవిగ్రహములనుగాః 'వానీ'నుండి కొత్తివిగ్రహములను తెప్పించి ఆ దేవాలయమున ప్రతిష్ఠించుమని ఆ పతేల్ గురువుచెప్పెను. ఆ నూతన విగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనకు ఏవేవియో సెద్దఖర్చులా గురువుచెప్పెను. ఈ విషయమున పతేలునకు సంశయముదోచి దేవుద్వారా బాబాను సంజ్ఞించి, శ్యామాచేత నూతనవిగ్రహములను దెప్పించి ఆ దేవాలయమున ప్రతిష్ఠింపఁదగినా! యని యడిగించెను. బాబా నూతన విగ్రహములు తెప్పించవలదని ప్రాత విగ్రహములనే ప్రతిష్ఠించుడని తెలియ

శ్రీ సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 53

పెద్దకాలమునైచి సేవచేయుగల దేహపయత్నముగలవాడు. బాబాను గూర్చి ప్రశ్నించుభక్తులకు విసుగు విరామములేక పెక్కువిషయము లనుదెలిపి సంతృప్తుల గావించువాడు. తుదిగడియవరకు శ్రీసాయీ సంస్థానము సేవజేయుచు శ్రీ బి.వి. దేవ్ తనభౌతికతనవును విసర్జించినాడు. మరాటీభాషయందీతని రచనలు ఆపారము— ప్రశంస నీయములని చెప్పదగును. ఆభాష నెఱిగినవారు వానిని మిక్కిలి ఆస్వాద్యతతో పఠించి యానందించుచుందురు. శ్రీ బి.వి. దేవ్ అనంతరము ఆయనకుమారుడు యస్. బి. దేవ్ శ్రీ సాయీసంస్థానమునకు భర్తృకర్తలలో నొకరుగనుండి బాబా సంస్థానమునకు అమూల్య సేవ చేయుచున్నాడు.

శ్రీ సాయీనాథునిపేరముకు సాక్షుడైన శ్రీ బి.వి. దేవ్ నకు చందనశత్రము లర్పించుచు ఆబిడ్డను అనుగ్రహించినటుల మనల ననుగ్రహింపుమని శ్రీసమర్థ సద్గురుదేవుడైన శ్రీ సాయీబాబా పాదములకు ప్రణతినహస్రము లర్పించుదము.

ఓమ్ శ్రీసాయీ శరణ్

పరతత్వజ్ఞుని సాధుసత్పురుషుగొల్వన్ తత్కృపాపీక్షణం
పురహస్యంబది స్వానుభూతమ యగున్; మూఢుల్ పరప్రత్యయుల్;
పరఃపరఃగాములతోడనేమిపని? బీ. వీ. దేవు వృత్తంబునం
దెటుగన్ జేయన్? మద్విధానముల; ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ఇరువదితొమ్మిదవ ప్రకరణము

24 అనుగ్రహ లీల

a) నానాసాహెబ్ శంకర్ నిమోన్మర్దేశపాండే

b) (ఆయన కుమారుడు) సోమనాథ్ శంకర్ దేశపాండే

సద్విమర్శము :-

సాధు సత్పురుషులనుగూర్చి మనమేమి పలుకదగునో యెట్లు పలుకవలయునో యెఱుంగము, ఈ యావిధమున బలుకుదమని పూనుకొనుటయు నజ్ఞానమే. పలికింపఁగలవాఁడు బాబా మనహృదయమున నధిపనించి యీదేహము, బుద్ధివాక్కు అను ఉపకరణములఁ జనఁబుచ్చుచొప్పున ప్రవర్తింపఁ జేయువాఁడు. బాబా ఏమిఁచికిన ఆ తుండ్రవాక్కులే కాని, మనవికావు. ఆయాజీవుల పూర్వజన్మ సంస్కారముల ననుసరించి యాయాతలంపులు వాక్కులు క్రియలు ప్రకటమగుచుండును. మనసర్వస్వము నద్గురువున కప్పనముఁగావించి, సంపూర్ణశరణాగతి సలిపినఁగాని మన ప్రయత్నములు సఫలములుకావు. కర్మత్వ స్వాభిమానములనుండి మనము దూరమైననాఁడు మనము కావించువనులు జయప్రదములగును.

శ్రీ సాయీప్రభువు సేవవలన లాఠి పారలాఠికసిద్ధి నొందఁగలము. మన సహజస్థితినిపొంది నత్యనుభాసందముల బడయఁగలము. కావున సత్సఖ సంతుష్టి శంత్యైత్యుల బడయఁగోరువారు శ్రీసాయీ లీలా కథాదీకములఁ జదివి, విని, స్మరింపఁదగును. అటులఁ గావించు వారు వారి జీవితలక్ష్యమును బడసి పరమానంద మొందగలరు.

శ్రీ బాలకృష్ణ తమక్షమాదనము :

శ్రీ సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు

అశేషస్మ సముపార్జిత సుకృత పరిపాకముగలిగిన వారికిగాని సాధుసత్పురుష సాంగత్య సేవాభాగ్యములు గలుగవు. అట్టిభాగ్యము గలిగినవారుగాని జనన మరణరూపముగు సంసారచక్ర భ్రమణము నుండి విడివడరు. మన హృదయవచశ్శరీరములను ప్రత్యక్షభగవానుడగు సమర్థసద్గురునకు నప్పనముజేసిన నితః స్వపరవిషయములఁ గూర్చి ఆందోళనమొందవలసిన పనిలేదు, మనశక్తిపై నాధారపడి, ప్రయత్నించి కావించు- కావింపఁగల వానికంటె అటుల భరన్యా సముఁ గావించినవారు చేయునవన్నియు మిన్నగ దైవమే నిర్వర్తింపఁ జేయును. మనము చదువఁబోవు నిమోన్కురు వృత్తాంతమున నీ విషయములు విశేషముకాఁగలవు.

నానాసాహెబ్ శంకర - నిమోన్కుర్ - దేశపాండే

నిమోన్కురు 1916 నుండి బాబా మహాసమాధి పర్యంతము (1918వరకు) శ్రీసాయీపదసేవయందు మనస్సు లగ్నముజేసియుండెను. 70 సంవత్సరముల వృద్ధుడయ్యును బాబాను త్రికరణశుద్ధిగ సేవించి నాఁడు. శీరిడియందు నిమోన్కురు బాబా సేవచేయుచుండ దూరమాన నున్న ఆతని కుటుంబములోని వారినందఱను- ఆతనికొడుకులను-కోడండ్లను మనుమలనెట్టి హానిపాలుగానీయక- ఏ యితరుల సాయముతో నిమిత్తములేక బాబా రక్షించి వారందఱకు బాబా యెట్లు తోడ్పడునది ప్రదర్శించినాఁడు. ఆ తండ్రియందు మన మెంతెంత విశ్వాసముంచుదుమో బాబా మనపై అంతంతప్రేమ ప్రకటించును. ఈ రహస్య మనుభవైక వేద్యమని భక్తులు గ్రహింపఁదగును.

శంకర్ నిమోన్కుర్ వృత్తాంతము :-

నానాసాహెబ్ శంకర్ నిమోన్కుర్ శీరిడికి 20 మైళ్ళదూరమునఁగల 'నిమోన్' గ్రామనివాసి. ఆ గ్రామమున వీరి పంకీయులకు

(1) జగన్నాయేతి బోధకాయనము.

'దేశపాంజే' వృత్తిగలదు. అనగా ఏరు జాగీరుదారులు. వీరిగ్రామము నుండి కోవర్గమునకు వచ్చిపోవుమార్గమున శీరిడికలను. శీరిడియ్యను వీరిబంధువులు కలరు. [మాధవరావుదేశపాంజే] శ్యామా తండ్రియైన బలవంతురావు నిమోహ్నులనుకు బినతండ్రియై శంకర్ నిమోహ్నులను మిక్కిలి ప్రేమించువాడు. ఒకపరి బలవంతురావు బాబానుగూర్చి చర్చింపుచు 'జనులు శీరిడిలోని సాయీబాబాను ఒక పిచ్చిపక్షిని చెప్పుకొందురు. కాని నేనెట్లు తలంచను. అయిన నీవువచ్చి స్వయముగజూచి నీయభిప్రాయము దెలుపుము'— అని శంకర్ నిమోహ్నులను తనవెంట శీరిడికి గొనిపోయెను. బలవంతురావు బాబాను చూచుటకు మనీషున కెప్పుడు వెళ్ళినను బాబా ఒక ఇటుక రాతిని వినరుటగాని తేక రాతినికేతఁబూని వినరునట్లుజడిపించుటకాని చేయుచుండువాడు, ఈవిధముగఁ గొందఱును మనీషులోనికి రాసీయక బాబా దూరము వుండునుచువాడు.

శంకర్ నిమోహ్నుర్ సాయీప్రభువును జూచినవెంటనే ఆతనికి బాబాయందు భక్తి అంకురించెను. హృదయము ద్రవించెను. ఆతఁడు బాబా దర్శనముఁజేసికొని తిరిగివెళ్ళి 'సాయీబాబా ఒక గొప్ప సాధువు. ఏమాత్రము పిచ్చివాడుకాడు'— అని తన నిశ్చితాభిప్రాయమును దెలిపెను. బలవంతురావు అంతకు బూర్వమెప్పుడు మనీషు జగ్గఱుకు వెళ్ళినను రాళ్లనువినరు బాబా ఆసమయమున రాళ్ళను వినరు కంటకుట కతఁడాశ్చర్యపడెను. 'నీవు బాబా యొక పిచ్చివాడేమో! యని నుదేహించితివి కావున నటుల కావించి యుండవచ్చును'— అని శంకర్ నిమోహ్నురు— బలవంతురావు సుందేహమునుదీర్చెను. అదియొకదలు శంకర్ నిమోహ్నురు తఱచుగ శీరిడికివెళ్లి బాబా సందర్శనముఁజేసియుండును. శ్రువుక్రమముగ సతనికి బాబాయందు గాఢమగు భక్తివృద్ధిగలదు. పెంపొందెను.

శ్రీ భక్తవంశోపదేశము:

శంకర్ నిమోన్కర్ - సంగమే సంగం శౌరవమేజస్త్వేయగా పనిచేసెను. అడట డిప్యూటీకలెక్టరుగా నానాసాహెబ్ చందోర్కరు నితఁడు కలియుట సంభవించెను. ఈ యిరువురు బాబానుగూర్చి తఱుచుగఁ జెప్పుకొనుచు ఆతండ్రి లీలలను గీర్తించుచు నానందించువారు. నానాసాహెబ్ చందోర్కర్ ద్వారకామాయి మసీదు పునరుద్ధరణకు సంకల్పించి, చందాలు వసూలుచేసినపుడు నిమోన్కర్ శుశక్తికొలఁది చందాలుచ్చుటయేకాక, యాకట్టడముపని తాను దగ్గఱనుండి జరిపించెను. బాబా ఆమసీదుగోడలు మొదలుగువానినిఁ గట్టనిచ్చినవాఁడు కాఁడు. భక్తులు కావించఁదలఁచిచేసినపనిని ధ్వంసముఁ జేసెడివాఁడు. అటుల ఆమసీదు పునాదుసహితము పూర్తయగుటకు చాలకాలము పట్టినది. కాని సాయీప్రభువునకు శంకర్ నిమోన్కరునందు మిక్కిలి ప్రేమకలదు. బాబా దినమువిడిచి దినము చావడియందు రాత్రములు గడపువాఁడని లోఁగడఁ దెలిసికొంటిమి. బాబా మసీదునందుండని సమయమున ఆకట్టడపుపనిని త్వరితముగఁ బూర్తీగావించిరి.

శంకర్ నిమోన్కర్ - బాబాల అన్యోన్య ప్రేమ -
(నిమోన్కర్ కోశాధికారి)

నిమోన్కరునకు బాబా యందెంత గాఢవిశ్వాసముకలదో బాబాకు నిమోన్కరునందంత ప్రేమకలదు. 1916-18 వరకు దక్షిణల రూపమున విశేషధనము భక్తులు బాబాకు సమర్పించువారు. బాబా తానీయఁదలంచిన ఆశ్రుతులకీయఁగా మిగిలినది నిమోన్కరున కిచ్చు వాఁడు. అనగా ఆతఁడు మూఁడుసంవత్సరములు నిమోన్కరు బాబా షరాబుగ (కోశాధికారిగ) నున్నవాఁడు. బాబా అంతరంగిక భక్తుఁడగు శ్యామా అంతవాఁడుకూడ ఆధనమును బాబా నిమోన్కరునకు బహూకరించుచున్నాఁడని తలంచెను కాని, నిమోన్కరువశెట్టి

అవసరములేదు. భూవనతినుండియు కుమారునివలనను కావలసిన ధనమాయనకు లభ్యమగుచునేయుండెను. బాబా తేలుచుగ పలుకు పలుకులలోని సత్యము (ఫకీరు(దైవము) ధనము మింగరానిది. ఎవరేని దిగమింగినయెడ తుది పై సావరకు వెలిగిగిరి తీగవలయును. అను మాటలలోని సత్యము నిమోస్కరు బాగుగ గుర్తించినవాడు. కావున బాబా అతని చేతులందుంచిన ధనములో నొకపై సాకూడ స్వప్రయోజనమునకై వెచ్చించి కొనక బాబా నియమించు కార్యము లకే వ్యయపెట్టెవాడు. ఎప్పుడేవనికీ అవసరమైన బాబా నిమోస్కరు వద్దనుండి ధనము దీసికొని ఉపయోగించువాడు.

బాబా బహుమతులు భాగవత పారాయణము :-

అర్థిక బహుమానములకంటె నశేష శుభావహములగు హిత కామితములు- ఆధ్యాత్మిక బహుమానములను నిమోస్కరు కోరి బాబా వలన పొందినాడు. శంకర్ నిమోస్కరును ఆయన గ్రామము లోని జనులు పిన్నలు పెద్దలు తుదకు ఆయన కుమారుడుసైతము 'కాకా' అని పిలుచువారు. ఆకారణమున బాబాకూడ అతనిని 'కాకా' అని పిలుచువాడు. ఆధ్యాత్మిక మగ నిమోస్కరు- బాబా వలన పొందిన విషయమొకటి పాఠకులు గ్రహింపనగును. నిమోస్కరునకు సంస్కృత భాగవతము నిత్యపారాయణముగఁ జదువవలయు నను కోరికకలదు. కాని అతనికి సంస్కృతవిద్య రానికారణమున పఠింపలేకపోయెను. సర్వాంతర్యామియగు బాబాకు తెలియని విషయము లేదు. ఒకదినమున నిమోస్కరును చేరఁబిలిచి,

సా.బా:- కాకా! నీవు నిత్యమేల పారాయణము కావింపవు?

నిమో:- బాబా! నాకు సంస్కృతమురాదు- నేనెట్లు పారాయణము చేయుగలను?

సా.బా:- సందేహింపకుము. మస్టిష్ ఆయీ నీకు సంస్కృతముఁ గల వఁగలదు. క్రమముగ నీకు లభ్యమగును. ప్రారంభింపుము.

అంతట నిమోన్మరు బాబాయందు గాఢవిశ్వాసముంచి, శ్రీ మద్భాగవతమును సంస్కృతవ్యాఖ్యతో పారాయణముఁజేయు ప్రారంభించెను. అర్థము కాకపోయినను పట్టువలతో సాతాయణము చేయఁగా- చేయఁగా దానియందు అభిరుచిపొచ్చి, అవగాహనముఁ జేసికొని, పిదప భగవద్గీతలు- జ్ఞానేశ్వరి సాతాయణము సమర్థతతోఁ గావించి 'కాకాసాహెబ్ దీక్షిత్తు- బాపూసాహెబ్ జోగ్ మొదలు సంస్కృత భాషాకోవిదుల సందేహముల నివారింపఁగల పాండిత్యము లేడు సంపాదించెను. దీక్షిత్-జోగ్ చక్కని సంస్కృత సాహిత్యము గలిగినవారు నిమోన్మర్ ప్రజ్ఞను కొండాడి, యదియంతయు బాబా అనుగ్రహలేశమున లభ్యమయ్యెనని మిక్కిలిగ నానందించిరి. అయిల కొంతకాలము జరిగినపిదప బాబా- నిమోన్మరును జేరఁబిలిచి 'నీవేల యితరులకు నీ పాండిత్యమును ప్రదర్శించుచు బోధించవలయును ? ఇట్లు చేయుటవలన నీహృదయమున గర్వమునకు- నేను నేర్పరినైతినిని అహంకారమునకు- తావుగలుగును. కావున నితరులకు బోధింపవలదు; అని తెలియఁజెప్పెను. నిమోన్మరు తన వార్తకృదశయందు బాబాను ధ్యానించుచు తనచేతితో ఉధిని ప్రసాదించి పెక్కురు ఆర్తులకు వ్యాధి గ్రస్తులకు ను సంతోషములు ప్రసాదించిన విషయము లనేకములు కలవు. ఆధ్యాత్మికముగ నితఁడు మిక్కిలి ఉన్నతస్థితినిఁ బొందినాఁడు.

విహికముగ శంకర నిమోన్మరు పొందినలాభము లనేకములు కలవు, ఆతనికి భూములపై లభ్యములగు ఆదాయములు పొందుటయే గాక జనాదరణము- గౌరవము- కుటుంబములోని వారికందఱకు నుఖ సంతోషములు- కుమారునకు ఉద్యోగాభివృద్ధి మొదలగునవి యెన్నె నియుఁ గలిగినవి. నిమోన్మరు తన కుమారుడగు 'సోమనాథుని'

చిన్నవాడుగనున్న సమయమున బాబా దగ్గరనుండి గొనిపోయెను. బాబా ఆబిడ్డనుగూర్చి యితరులతో - ఆబిడ్డతోడను మిక్కిలి ప్రేమతో బలుకువాడు. అట్టి ప్రేమ చిన్నముగ ఆబిడ్డను - ముద్దు పీచున 'సోమ్మియా!' అని పిలుచువాడు.

సోమనాథ్ మొట్టమొదట 1912న కోవర్గామునందు పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టరుగ నియమింపబడెను. మొదటి నెల జీతమురాగానే రెండు రూపాయలు బాబాకు మన ఆర్థరు ద్వారా పంపెను. అటుల 1920 వరకు ప్రతిమాసము పంపినాడు. ఆది ఆతని తండ్రి (మొట్టమొదటి కానిడు - లేక సోమనాథుని భక్తీకానిడు - శంకర్ నిమోన్తర్ జీవించి యున్నంతవరకు (1920 వరకే) అటుల జరిగినది.

సోమ్మియా వద్దనుండి బాబా 10 రూపాయలు దక్షిణ

తీసికొనుట :- [S.C.S. 239]

సోమనాథ్ కోవర్గామునందుద్యోగమున నుండగ నొకనాడు తన తండ్రితో రిడికి వెళ్ళి, బాబాను సందర్శించెను. ఆతనిని 10 రూపాయలు దక్షిణనిమ్మని బాబా అడిగెను. ఆతడు వెంటనే బాబాకు సమర్పించెను. ఆ విషయప్రధాన్యత నప్పుడెవ్వరు పాటించలేదు. ఆరు నెలలు జరిగినపిదప, ఏనాడు బాబా ఆతనివద్దనుండి 10 రూపాయలు దక్షిణనిమ్మనిమ్మతో అనాటిననుండి జీతము 10 రూపాయలు పొందబడి, 1912లోనే పూనాకు బదిలీ చేయబడినాడు.

బాబా తన బిడ్డలపై చలవేమి - తనబిడ్డలన్నెల్లు సర్వదాజ్ఞప్తీ యందుంచుకొని రక్షించునది లోగడ దెలుపబడిన ఈక్రింది విషయము నిరూపించును. బాబా జేబులో అకిగిపోయిన నాణెములనుచేయుండును. మనీదునందు గూర్చుండి ఆనంచులోని నాణెముల నొక్కొక్కటిని, చేతివేళ్ళతో వానిని దుద్దుచు 'బాబాచా' - 'సోమ్మియాచా'

* బాబానడ పరిత్యాగినేమను:

మొదలగు నామముల నుచ్చరించువాడు అటుల కావించుట తనవారి కెట్టిహాని కలుగకుండుటకు- శుభముల సమకూర్చుటకు బాబా కావించు వింతచర్యలని మనము ఊహింపదగినను.

దత్తయోగ క్షేమవహుండు - బాబా :- [8.0.8. 329]

శ్రీ సాయీకృష్ణుడు [యోగక్షేమం వహామ్యహమ్] తన భక్తుల యోగక్షేమముల భారమును తాను వహించుచున్నవాడనని తెలిపినాడు. అవిధముగ నిమోస్కారు కుటుంబములోని వారినందఱను- ముఖ్యముగ నిమోస్కార్ చరమదశయందు బాబా సేవసేయుచు శీరిడి దేవునిని శి సంతకరములు బాబా మిక్కిలి శ్రద్ధతోఁ గనిపెట్టియుండెను. 1916లో సోమనాథుని భార్య గర్భవతి. సోమనాథ్ తనకు సాయముచేయుటకై తలిదండ్రులకొఱకు ఎదురుచూచుచుండెను. నిమోన్ నుండి పూనాకు వెళ్లుటకు నిమోస్కార్ దంపతులు బయలుదేరి మార్గ మధ్యమున బాబాను దర్శించుకొని వెళ్ళుటకు శీరిడిఁజేరి. 1916లో బాబా చాల జబ్బుగనున్న సమయమున ఆతఁడిని సేవించు తలంపున వారు వెళ్ళిరి. వారు బాబాను కేరఁగా వారిని నిమోనునకుఁగానీ, పూనాకుఁగానీ, వెళ్లుటకాతఁడి అనుజ్ఞ నీయకుండెను. బాబా తన నటుల నిలుపుటకుఁగల కారణము నిమోస్కారునకు బోధపడలేదు. క్యామా జోక్యముకల్పించుకొని వారి బాధ్యతలు పూనాలో వారికిఁ గలుగనున్న కష్టములనుగూర్చి విన్నవించి, నిమోస్కార్ దంపతులకు సెలవు ప్రసాదింపుమని ప్రార్థించెను.

సా.బా.- నాబిడ్డలను శంపఁజూచుచున్నావా? కాక నీయబ్బసాక్షే మైనఁ దినుచున్నాడా?

క్యామా:- బా! ఆతనికోడలు గర్భవతి- ప్రసవకాలము సమీపించుచున్నది. వారికి సాయమువసరము.

తనూపరాధనము

సా.బా.- అరే! కాళా! వీలనీకు అందోశనము! దైవము రక్షించును.
నిన్ను సమాధిచేసి నీవు వెళ్ళుము!

ఆ విధముగ బాబా నిమోహురు (ప్రయాణమును ఆవగా,
నిమోహుర్ తనచేత కాళా గుడ్డపెట్టినను చుట్టూ నేను. ఈనాటికి
తీ సంవత్సరములు అయినా, కానూ తనువువిడుచు 4 దినములకుముందు
అక్కడవిచ్చెను. బాబా మహాసమాధి తరువాత 4 నెలలకు నిమోహు-
రు నేను. బాబా మహాసమాధి తరువాత నాలుగుదినములకు
నీవు నిమోహుర్ కీడినిడితి న్నానాపెళ్ళుచు క్యామాకు ఈ విషయము
అబ్బియుండెలివెను. (నన్ను సమాధిచేసి నీవు వెళ్ళుము- అనగా ఈ
తీ సంవత్సరములు నీ విక్కడనేయుండుము!- అని బాబా ఆజ్ఞయని
పాతకులు గ్రహింపగుచ్చు)

సా.బా. నీవు నీకీ ప్రాప్తిసమయ:-

ఇటుల నిమోహుర్ దంపతులు కీడియందు నిలువబడిరను
విషయమెటుగక వూనాలో వారికొకకు ప్రతిక్షణము నిరీక్షించు
సోమనాథుఁ డీతరములగు నేర్పాటులు చేసికొనకుండెను. ఒకనాటి
రాత్రి 10 గంటలకు ఆతనిభార్యకు కానుపునావ్వులు ప్రారంభమయి
వట్టు తెలువవెంటనే వూనాలోని ప్రమాతివైద్యాలయమున కామె
బయట వెళ్ళును. ఆమెకుచరించవలసినదాదీ సోమనాథుతో నావల
గదిలో చూట్టాడుచుండగనే అనిభార్య వ్రేసవించెను. బిడ్డవడ్చెను.
అంతేగా నొక్కక్షణములో బరిగెను. ఎట్టి సహాయముతో నిమిత్తము
తోమే ఆమె వ్రేసవించెను. వూనాలో స్వీషయము జరుగుచుండగ
కీడియందు బాబా ఒక కాంతగలను. ఆమెతో వైద్యాలయమునకు
గొంతదూరము నుండియుగ వ్రేసవించెను. మిగిలియు కలిగినాడు- ఆని
నిమోహురుతో చెప్పెను.

కీడియందు మరణించెను.

సోమనాథ్ తనకు కుమారుడు జనించిన మఱునాడు వారిచా రములచొప్పున పంచిపెట్టుటకు మధురపదార్థముల నాతని తమ్మున కిచ్చి శీరిడికిఁబంపి, బాబాకు సమర్పింపుమని, వాతల్లినిఁ దీసికొని రమ్మనిచెప్పెను. ఆమె వెళ్ళుటకును బాబా అనుమతి నీయలేదు. తన కోడలికొన్న విషయమై బాబా ఆక్షణముననే తెలిపినసంగతి తన రెండవకుమారునకు నిమోన్యముచెప్పి, సర్వరక్షకుఁడగు భాబా ఁండఁగ నెరిగి సహాయముతో పనిలేదని, ఆతండ్రి ఆజ్ఞ లేనిదే యెవరు కదులుటకు సాధ్యముకాదని తెలిపినపెను. నిమోన్యరు డెంపతులను శీరిడి నుండి యెచటకుఁ బోనీయక నిలిపినను బాబా ఆతని కుటుంబములోని వారి నందఱ నెట్లు రక్షించినది యీ క్రిందివిషయములవలన గ్రహింపఁదగును.

నిమోన్యర్ కుటుంబమును బాబా రక్షించుట [కె.ఓ.సి.538]

1917 డిసెంబరులో పూనాయందు స్లేగువ్యాధి విజృంభించెను. సోమనాథ్ ఆతని రెండేళ్లబిడ్డ గోపాలును భార్యను మెటఁగొని వారి స్వగ్రామముగు నిమోన్ సందతని తమ్మునిభార్య (ప్రసవించి చూచినచు) అత్త క్రిస్మస్ సెలవులో బయలుదేరి మార్గమధ్యమున శీరిడికివెళ్ళి బాబా తుర్పనముఁజేసికొనెను. బాబా సోమనాథుని కుటుంబమునకు 'ఉధి' (ప్రసాదించి సెలవొనఁగించు 'పోరాలాజీవ్ లావ్' [బిడ్డకు రక్షింపుము]) అనివలికెను. అది తనబిడ్డ గోపాలు ననుగ్రహించుచు బాబా చేరికొనవూటలుగ నేరఁడు తలంచి గోపాలునకు ఉధివొసంగెను. అచట నుండి టాంగూమిఁదవారు నిమోన్ చేరిరి అప్పటికి 12 రోజులకు భార్యమాజనించిన సోమనాథు తమ్ముఁబిడ్డ చాల ప్రమాదస్థితి యందుండెను. కాలునీతులు చల్లఁబడెను. ఆబిడ్డపై తల్లిదండ్రు లానవిడిచిరి. సోమనాథునకు బాబా వలుకులలోని బావమొపుడు బోధపడెను.

‘బిడ్డను రక్షింపరా!’- అని బాబా ‘ఉధి’ ప్రసాదించుట గుర్తించి ‘ఉధి’ పొట్లమునకై యతఁడు వెదకెను. కాని, వారిప్రయాణము లోం దటలో ఉధి యెక్కడో జారిపోయెను. వెంటనే సోమనాథుఁడా బిడ్డను చేతులలోని కత్తుకొని అత్యార్థతో బాబాను పార్థించెను. 15 నిమిషములలో నాబిడ్డజిరిగి కోలుకొని, కృమముగ ఆరోగ్యముపొందెను. ఆబిడ్డకు ‘దత్త’-అని, (భగవానుఁడగు బాబాచే ప్రసాదింపఁబడిన వాడు- అని) పేరుపెట్టిరి.

ప్లేగువ్యాధి - నివారణము-

క్రిస్మస్ సెలవల ఆనంతరము 3-1-1918 న సోమనాథ్ పూనాకు జేరవలసియుండెను. ప్లేగువ్యాధి అచట తగ్గలేదు. సోమనాథ్- కుటుంబముతో కీడికి వెళ్ళి బాబా దర్శనముజేసికొని సెలవిమ్మని కోర్, బాబా అంగీకరింపలేదు. నిమోస్కర్ ఉద్యోగనిబంధనల లిపి, బాబా చేతియందు ‘ఉధి’ ఉంచి, సెలవిమ్మని నిర్బంధించెను. ఎట్టకేలకువారు జనవరి 3 వతేదీకి పూనాచేరిరి. వారియింటి యజమానికి ప్లేగు తగిలియుండెను. 4వ తేదీన సోమనాథునిభార్యకు ప్లేగువ్యాధి యేర్పడెను. ఆతఁడెక్కడకు వెళ్లుటకు వీలుపడక ఆయింట నేయుండెను. సోమనాథునిభార్య బాబా అనుగ్రహమున తిరిగి ఆరోగ్యముపొందెను. గాని చూపు నవ్వుమయ్యెను. ఆయెడ ప్లేగువ్యాధి వ్యాపించియున్న వట్టణమును వడలి, దూరముగ నిర్మొంపఁబడిన ఆరోగ్యముకాములకు వెళ్లఁదలంచి, బాబా సెలవుకై నరమాసమున “ఇట్లు ఏల విడువవలయును?”- అని, వారి తలంపును బాబా త్రోసి జేసెను. బాబా అట్లను పాలించిరి. వారికెట్టి అపాయము కలుగలేదు. కోడలు జబ్బుగానుండెనని పూనాకు వెళ్లివచ్చుటకు సెలవిమ్మని నిమోస్కర్తో కలిగి మరల ‘నన్ను సమాధిచేసిపొమ్ము!’ అని, బాబాపలకు వతఁడు కీడించుట నెలిచిపోయెను.

సోమనాథునకు ఆరోగ్యమును బాబా ప్రసాదించుట :-

1918 మార్చి నెలలో సోమనాథ్ ప్లేజుజ్వరమో లేక విషజ్వర ము చేతనో బాధపడెను. తండ్రిని రావలసినదిగ కోరుచు సతఁడు శీరి డికి ఉత్తరమువ్రాసెను. బాబా అనుమతినీయలేదు. 'నీకేల ఆందోళ నము! సామీయో కోలుకొని యిక్కడకువచ్చును.'- అని బాబా ధైర్యముచెప్పెను. సోమనాథ్ 21 రోజులు విషవిషజ్వరముతో బాధ పడెను. నీరుమాత్ర మాహారముగనుండెను. అంతట ఆరోగ్యము కోలుకొనుటకై రెండుమూఁడు నెల్లలు సెలవుపెట్టి కుటుంబముతో బేలాపూరు చేరెను అచట అతనికిఁ బూర్వము మంత్రోపదేష్ట-భక్తి మార్గప్రబోధకుడైన విజయానందస్వామి సమాధిని దర్శించెను. కొన్ని దినములచట గడపెను. (సి.సి.సి. 546 చూడుడు) శంకర్ నిమో శ్చూర్ భార్య బేలాపూరునకు వెళ్ళి సోమనాథును కుటుంబ సహితముగ శీరిడికిఁ దీసికొనివెళ్ళెను. సోమనాథ్ బాబాను దర్శించుకొనెను. అత నికి 'కిచాడి'- [పులకము] ఆహారముగ పెట్టుమని నియమించెను. వారటులఁగావించిరి. ఒక నెల దినములతఁడు శీరిడియందుగడపి పూర్వపు బలారోగ్యములసతఁడు శురల పొందెను. బాబా చరమదశయందు కొన్ని దినములు కాళా శేవలో సోమనాథుఁడు గడపి తిరిగి పూనాకు వెళ్ళుటకు సెలవిమ్మని బాబాను కోరగ సమ్మతించలేదు. కాని, తిరిగి ఉద్యోగమున ప్రవేశింపవలయును కావున సోమనాథ్ శీరిడివిడిచి కుటుంబముతో పూనాకుఁజేరెను.

తరువాత కి నెలలకు బాబా మహానమాధినాథుఁగా నిమో శ్చూరు శీరిడివిడిచి ని వె.- [చారిశ్వరామము] జేరెను. అచటనుండి అహమ్మద్ నగరునకు వెళ్ళెను. పూనాతో సోమనాథ్

1) మహాభక్త పరిశ్రాంతము:

2) శివశక్తియశాంతము:

ఒక ప్రక్కభాగము నొప్పించే బాధవడుచు రావలసివదిగా తండ్రి! శక్తి
రము వా)యిటచే సతతం పూనాకువెల్లి తుదివరకు సచటనేయుం
డను. ఆయననుజేరిన వారిసంఘటనను శ్రీ సాయీనాథుడుగ సతత
రయుచుండెను. నిమోన్మార్ గొప్ప రామభక్తుడగుటచే తుదిక్షణము
వరకు శ్రీరామనామము జపించుచు భౌతికరీతువును విడదొచ్చెను.
శ్రీరామ- శ్రీసాయీబాబా ఏకతత్త్వముగుటచే నిమోన్మార్తువగు
పరమపదప్రాప్తి శ్రీ సాయీరాముడనుగ్రహించెను.

సోమనాథుడగు బాబాను సేవించుట :: బాబా మారుతిగ
దర్శనమిచ్చుట ::

బాబా చరమదశయందు ఆతండ్రిసేవ నాలుగుదినములుచేయు
భాగ్యము సోమనాథునకు గలిగెను శంకర్ నిమోన్మార్ గొప్పమని
మీద ఆహమ్మద్ సగర్ వెళ్ళవలసి వచ్చెను. నాలుగురోజులట ఊరికి
వచ్చివచ్చినది. ఆ నాలుగుదినములు బాబా సేవ సేమరక కావింపు
చుని కుమారుని- సోమనాథుని- నియమించివెల్లెను, ముగలివాడగు
టచే నిమోన్మార్ కూర్చుండి బాబా సేవచేయువాడు. సోమనాథ్
సేవకుడగుట నిలబడి కాకా సేవ చేసెను. ఆ నాలుగుదినములు
సేవించుటకు బాబా ఆళ్ళల నిర్వర్తించుటకు సతని! శక్తి కలకుండెను.
ఆ నాలుగుదినములలో నొక అద్భుతానుభవమతడు పొందెను. బాబా
తనస్థానమున గూర్చుండెను. మాధవరావ్ [శ్యామా] మనీషుమెట్ల
మీద గూర్చుండెను. సోమనాథ్ మనీషుసంబంధుడెను. తటాలున బాబా
మారుతిగ [హనుమానుడుగ] సోమనాథునకు గోచరించెను. తోడ
తనబలుకుటలేదు గాని అంతయు హనుమంతునిరూపమే తోడయు
న్నను బాబా కూర్చుండుటచే సతతం గనబడలేదు. అద్భుతానందము
జొంది సోమనాథ్ శ్యామానుపిలిచి చూడుము! బాబా వైపుచూ

! నానా నిమోన్మార్ శక్తి స్వాప్రభావమున త్రవాయనము.

దుము! మారుతిగనున్నవాడు'— అని పలికెను. బాబా వాస్తవముగ శ్రీరామభక్తుడు. చావడికి యూరేగింపు దినములందు మారుతి దేవాలయముమీందు నిలిచి, యేమియోపలుకుచు మారుతివైపు చేతులిరువదిమాటు లూపుచుండువాడు. [S.O.S. 58, 144]

సాధారణముగ సోమనాథునకు ప్రాపంచకములైన ఆలోచనలే కలుగుచుండును కాని, బాబా సన్నిధియందు ఆవియన్నియు నెటోమటుమాయము లయ్యెడివి. సవీరములు ఆధ్యాత్మికములగు తలంపులతనికి గలుగుచుండెడివి, కాని అతని అనుభూతి చాలస్వల్పము. నానా నిమోస్కర్ విషయమువేటు శ్రీసాయీనాథ సన్నిధాన సాంగత్య సేవారులవలన సతఃకాధ్యాత్మికముగ మహోన్నతస్థానము నొందెను. బాబా అనుగ్రహమున సతనికి ఆధ్యాత్మిక శక్తిసమర్థతలు పెంపొందినవి. నిమోస్కరు చేమీమీదుగ 'ఉధి'-తీర్థములిచ్చిన నెట్టి దీర్ఘవ్యాధులై నను నివారణమైనవి. అదియంతయు బాబా ప్రసాదించిన శక్తియనుటకెట్టి సందేహములేదు. శ్రీ సాయీ మహాప్రభువు సాధములనొక అఱికాలున 'మత్స్య'రేఖయు— మఱియొక అఱికాలున 'ధనుస్సు'రేఖయు కలిగియుండుట సోమనాథ్ స్పష్టముగ గుర్తించినవాడు.

శ్రీ సాయీప్రభు సేవాధురంధరుడు బాబా అంకిత సంతతిలో నొకడగు శ్రీ శంకర్ నానాసాహెబ్ నిమోస్కరునకు— ఆయన పుత్రరత్నమగు సోమనాథ్ శంకర్ దేశసాండేకు వందనశతము లర్పించుచు ఆ బిడ్డల ననుగ్రహించినటుల మనల ననుగ్రహింపుమని శ్రీ సమర్థ సద్గురుజేవుడగు శ్రీ సాయీబాబాకు ప్రార్థనహస్తము లర్పించుదము.

• కామదూత మహాయనమః

టమ్ శ్రీసాయీ శరణ్

మది నిశ్చయితభక్తి నన్ను భజియింపన్ నేర్చు నావానికే
దాదనలోకల్లపు; వానిభారములు కైకొందున్; వృథాచింతనల్
గఱురన్ వ్యాకుల మందనేవని!— నిమోస్కర్ వృత్తమున్ నిల్పుమీ
హృది, సుశ్రేయవధంబు నీకిడుదు, ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా!

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ముప్పదియవ ప్రకరణము

శ్రీ సాయీబాబా - ముస్లిముల సంబంధము,

శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము నింతదనుక పఠించినవాతకులు ముస్లిములవలన బాబాతో సంబంధముగలిగియున్నారా? అటుల గలిగియుండిన బాబానుగూర్చి వారి తలంపులేమి? వారెట్టిలాభములు (త్రాక పారత్రాకీక లాభములు) పొందగలిగి? అట్టివారెవరు? ఇతర ముస్లిములును బాబావలన నేమిలాభముల బడయగలరు? అను విషయములు తెలిసికొన కుతూహలపడుట సహజము. అది ముఖ్యమైన ప్రశ్నమే. మొదటినుండియు హైందవ ముస్లిములకుగల పరస్పర ద్వేషభావములను బోధించి, యిరు తెగలను తనదటికి నాకర్షించుకొని, వ్యక్తిగతముగ- సాంఘికముగ- నైతికముగ దేశసౌభాగ్య వృద్ధి నకల మతానుయాయుల కన్యోన్యమైత్రీని గూర్చుటయే బాబా సంకల్పము. శ్రీసాయీ అవతారప్రధాన్యము నిదియే.

ఈ ప్రశ్నము బాబా హైందవుడా? మహమ్మదీయుడా? అను ప్రశ్నమునకు సన్నిహితసంబంధము గలిగియున్నది. బాబాను ప్రప్రథమమునకే ప్రతిధత్తుని నీసందేహము బాధించినదే! బాబా స్వయముగఁదెలిపిన విషయముల ననుసరించి, మనకింత దనుకలభించిన పృథ్వాంతములవలన బాబా హైందవదంపతులకు జనించినటులఁ దెలియుచున్నది. బాబా చెవులకు పోగులుకుట్టబడిన గురుతులు కనఁబడుటయే దీనికి నిదర్శనము. [మహ్మదీయవాలురకు చెవిపోగులు కుట్టబడవు.] బాబా వలుకుల ననుసరించి చిన్నబిడ్డగ నున్నపుడే తానొక

ఫకీరునకు డత్తమయ్యనని, ఆఫకీరు దంపతులు ఒకటికెండు సంవత్సరములబిడ్డయగు బాబాను పోషించినట్లులఁ దెలియుచున్నది. కావున పశ్చిమబెంగాలున నాటినండి బాబా ముస్లింసంబంధముఁ గలిగియున్నాఁడు. ఆఫకీరు పశ్చిమ సమీపగ్రామమున నున్నవాఁడని సాధుశిష్యుల సంపదగలిగి నిజమైనఫకీరు- విరాగి-యైయుండవచ్చును. కారణము- తమచుగ బాబా భగవానునిఁగూర్చి తెలుపునపుడు- ముఖ్యసమయములందు- 'ఆఫకీరు'- అని పలుకఁవాఁడు. తనకు మార్గదర్శకుఁడు ఆదర్శపురుషుఁడనై, అతిబాల్యమునుండి తనను చక్కదిద్దిన మహనీయుఁడు ఆఫకీరై యుండవచ్చునని మనకుఁ దెలియుచున్నది. బాబా ఆఫకీరును తన గురుడైవముగ భావించియుండవచ్చును.

నిరంతరముఁ దన్నురక్షించుచు మార్గమును నిర్దేశించు- దైవము 'గురుదేవుఁడు'- అని. బాబా పలుకు 'ఆఫకీరు' 'నూఫీ' కాఖకుఁ జెందినవాడై యుండవచ్చును. నూఫీలు సాధారణముగ సమాధి నిష్కలబ్ధి యువారై, 'అహంబ్రహ్మాస్మి' అను- 'మహావాక్యము'నకు సమమగు 'అనల్ హక్'- అను అరబ్బీ భాషాపదమున తమ సచ్చిదానందస్థితినిఁ జెలుపుచుందురు. బాబా తమచుగ 'అనల్ హక్'-అనువాఁడు. ఆపదము అందఱయెదుట నుచ్చరింపకున్నను కొందఱభక్తులయెదుటఁ బలికియెయున్నాఁడు. [S.O.S. 58] 'దైవము'- అని పలుకఁబడు తత్త్వముయొక్క వివిధరూపములు- 'లక్ష్మీనాథాయన-దత్త-గణపతి-మోక్షిణి'- మొదలగు రూపములు కానేయని బాబా తెలిపినాఁడు. [S.O.S. 49] 'అంగాస్యన్యాజేవతాః'- సకలదేవతల ఆవరత త్వమైనదైవముయొక్క వివిధరూపములు- అనుభావము బాబా తెలిపినాఁడు. 'అనల్ హక్'- అను అరబ్బీపదమునకు సమీపమగు- హిందీ- ఉర్దూపదము 'మై' 'అల్లాహ్' అనుపదము బాబా తమచుగఁ బలుకుట

విదితము, బాబా తుదిక్షణమువరకు నూఫీమత సాంప్రదాయములగు బాబానుభవములు కలిగియున్నవాడనియే చెప్పవలెను.

నూఫీ బాబానుయాయుల గాఢవిశ్వాసము— 1. మన అజ్ఞానము మనల పెడదారికిచ్చుచు ప్రతిబంధకమైయున్నది. మన అహంకారము (అజ్ఞానమును) పరతత్త్వమున లయింపజేసి, మనచే చేయబడు నష్టము ఆదైవము— పరమాత్మచేతనే కావింపబడుచున్నది— అను దృఢ విశ్వాసముఁ గలిగియుండుటయే అనగా నకలకర్త దైవమొకఁడై యను నిశ్చయబుద్ధిఁ గలిగియుండుట.

2. ఏకైకసాధనము 'గురువు'మాత్రమే యగును. ఆ గురువు ఉపదేశములు— బోధలచేతగాక— కేవలము ప్రేమచేత— తన అద్భుత శక్తిచేత తనపనిఁ దానుగావించును. గురువు తన ఆత్మశక్తిచేత తన అశ్రితుని [అంతేవాసి] ఆత్మనుగ్రహించి, తనవైపున కాకర్షించుకొని చక్కదిద్ది, తన నష్టలక్ష్యములను ప్రసాదించి 'అపనాసరికా సరికాకరిత'— తన యంతవానిగఁ గాక మథ్యండు. (ఈ విషయములు బాబా తన గురువులయొడ నెఱవిన విధానముల ననుసరించి, తాను చక్కదిద్ది తన యంతవారిగఁ జేయఁదలచిన ఉపాసనీమహారాజ్ మొదలగువారియొడఁ బఠవిన విధానములనుసరించి మనకీవిషయము విదితమగుచున్నది.)

కావున బాబా తెలిపిన ఆ 'ఫకీరు'— బాబాను సర్వవిధముల యోగ్యుడు— పాత్రుడు— సర్వలక్షణ లక్ష్మితుడుగు బాలునిగఁ జక్కదిద్ది, ప్రసిద్ధ సాక్షాత్కారముగ గోపాలరావ్ జేశముఖ్— వేంకుమని దగ్గఱకు పంపించిన 'ఫకీరు' సత్పురుషుడని మనము గ్రహింపవలయును.

బాబా విషయమున ఆవిధ విధానము గమనింపుడు! హైందవ సంపత్తులకుజనించి, ముస్లింధంపతులచే సాక్షాదాది, మరల హైందవ సాధుసత్పురుషునిరక్షణమునకుఁ జేర్చబడినాడు. కావున హైందవముల్లి

ముల కలయిక ప్రప్రథమమున బాబాయందే పరిపూర్ణత నొందవలసి యున్నది. ఆపిదప బాబా ద్వారా హైందవ మహమ్మదీయ సంఘమున నెట్టిమాన్సునై నఁ గలిగింప నమర్థమైనది. ఇస్లాంతుల సిద్ధాంతానుసారము దైవముయొక్క ఏకత్వము-హైందవమతానుసారము దైవముయొక్క బహుధాత్వము మనము గమనించుచున్నారము. హైందవుల గృహములందు శ్రీరామ-శ్రీకృష్ణ-శంకర-దత్త-మారుతి-సుబ్రహ్మణ్య-గణపతి-లక్ష్మీ-పార్వతి-మొదలగు చిత్రపటములను మనము చూచుచున్నాము. ఇందటి దైవస్వరూపములకు సంబంధించిన పౌరాణిక గాథలనువిశ్వసించి యిందటి దైవతాస్వరూపములను హైందవులు పూజింతురు. కాని, ముస్లిం మతానుయాయులకు ఇవియన్నియు 'అనాత్మ'యే, వారికి దైవము ఒక్కడే. ఇతరదైవములులేవు' మహమ్మద్ ఒక్కడే 'ప్రవక్త' అనఁగా వారికిదైవము- 'అల్లా' ఒక్కడే. ఇతరములను దలంచవలసిన పనిలేదు.

హైందవులవిషయమున ఈ వివిధమూర్తులు పర్యాయముగ దైవమే. ఇతరమును దైవముగా నిరాకరించని ఈశ్వరైకత్వము'- అని, మనము గుర్తించవలయును! అనఁగ పర్యాయముగ సకలము దైవస్వరూపమే- అని భావము. "నమస్తే వాయోత్వమేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మైసి" అని, నూర్య- అగ్ని-జలములనుద్దేశించి 'త్వమేవ ప్రత్యక్షం బ్రహ్మైసి'- అని హైందవులు చెప్పుదురు, ఇదియేకాక మానవవ్యక్తులనుగూడ దైవముగఁ బరిగణింతురు. ప్రథమమున మాతాపితరులను దైవస్వరూపులుగ పూజింతురు, 'మాతృదేవోభవ'- 'పితృదేవోభవ!'- అని. ముస్లిములకీ నియమములు సుబోధములుకావు. హైందవులు 'అతిథిదేవోభవ'- అందురు. హైందవేతరులకివి బోధపడవు, కాని, తైత్తిరీయోపనిషద్వ్రతి పాదితమగు 'ఆచార్యదేవోభవ'- అనునది హైందవులకేకాక, కొంతవరకు ముస్లిములకును సమానాదరణీయ

(శిష్టహుబాలయస్థానే పూర్వజన్మసుకృతం స్మరతేనమః

మైన సిద్ధాంతమే. ముస్లిములలో 'నూఫీ' శాఖానుయాయులకు 'అచార్యదేవోభవ'- అనునది సమ్మతము. నూఫీలలో శిష్యుడు మనస్సు నందు నిలుపుకొనదగిన దైవము 'గురువు' ఒక్కడే. గురుప్రేమ యందు- గురుభ్యాసమునందు తనవ్యక్తిత్వమును పూర్తిగా విస్మరించును. గురువు తప్పనితరములేను. తైత్తిరీయోపనిషత్ప్రతిపాదిత సిద్ధాంతమిదియే. 'అచార్యదేవోభవ'- అనునది- నూఫీమతానుయాయులకు హైందవమతానుయాయులకు ఏకైకలక్ష్యము.

(శ్రీ) సాయీబాబా తనగురువును 12 సంవత్సరములు సేవించిన విధమునుగూర్చి బాబా స్వయముగఁ దెలిపినాడు. [S.C.S. 178, 80] తనగురువు తనవలఁగోరినది (ప్రేమమాత్ర)మే (బాబా) తానుకొరినది గురుప్రమాత్రమే. గురువుకంటె నితరముతో బాబాకు పనిలేదు. గావున గురువునేకైకలక్ష్యముఁ జేసికొని సంవత్సరములకొలఁది బాబా అధిక ప్రేమానక్తులతో సేవించినాడు. తదితరము సకలముమఱచినాడు. నూఫీలలోని 'నిష్ఠ'యిదియే. శ్రీకృష్ణ వైతన్యాదులు పరా ప్రేమహక్తమునఁ బడయఁదగినదని నూచించిన 'మహాఫలము' అదియే. గావున అదృష్టవశమున ఫకీరునుండి వేంకుశుని సన్నిధిఁజేరిన బాబా సాధన నిష్ఠయందేమియు మార్పులేదు. సాధన- సాధ్యఫలములు సమమేయైనవి (ప్రేమాన్యుతాభియందు నోలలాడుటయే) (ప్రేమానందమునఁ దనకు విస్మరించుటయే. పదిపందెండు సంవత్సరములు జేంతునది సేవలకు బాబా తానుపూర్వము ఫకీరురక్షణమున పొందిన ప్రేమతత్వము పరివర్తనకొనినది. అవిధముగ హైందవ-ముస్లిముల తత్త్వములయొక్క కలయిక బాబాయందు పరిపూర్ణతనొందినది. ఉభయమతానుయాయులు బాబాయందు పాదుకొనినవి. నూఫీ సిద్ధాంత- సిద్ధాంతముల ననుసరించి గమ్యమునకు సచ్చిదానందస్థితికి-

• ప్రవాహము సుతుష్టహరి పృథ్వీభావితాయనమః

ఏకైకమార్గము పేరేమ- గురువును గాఢముగ ప్రేమించుటయే- అని బాబాకు- బాబాద్వారా మనకు విస్పష్టమైనది.

బాబా దై వమునుద్దేశించుచు తనచుగ అల్లా-ఫకీర్- హరి- అనుపదములను పర్యాయముగ నుపయోగించువాడు. అల్లా నామ స్మరణము హరినామస్మరణము చేయు వాడు. సాధారణముగ మనము చూచు ఫకీర్లుగాని; సాధువులుగాని 'అల్లా-హరి' అనుపదములను పర్యాయముగ నుచ్చరింపరు. 'కబీరు' విష్ణుమటులకాదు. ఈరెండు పదములను పర్యాయముగ నుచ్చరించువాడు కబీరు. బాబా తన పూర్వము అవతారము 'కబీరు'- అని తెలిపినాడు. 'కబీరు'- గురు స్థానమాశ్రమించినాడు. నూఫీ పంథానుయాయులకు 'గురుస్వామి' యైనాడు. ఆధ్యాత్మికసాధనమున నూఫీ పంథానువత్తులు కబీరుగేయ ములందు లక్ష్యముంచువారు. 'హరిబోలే- హరిబోలే- హరిబోలే బయ్యా"- అను ప్రసిద్ధకబీరు గేయము తెలుపుచున్నది. ఉన్నత ఆస్తిక సమాజములన్నియు హరినామమునఁ గూర్పబడినవి. బాబా తన గురువు 'కబీరు'-అని యొకవరి తెలిపినాడు. హరినామము- అల్లానా మము; దానుస్మరింపఁగ- స్మరింపగ తనయురమున నిలుపుకొనిన విష్ణు సహస్రనామములనుండి శ్రీహరి తనహృదయములోనికి దిగివచ్చి నటుల ఆపిదప దన హృద్రోగము శమించినటుల బాబా తెలిపినాడు. [S.C.S. 198] కాకాదీక్షిత్తుతో, నేను హరి-హరి-హరి-యని స్మరించి నాడను. హరి ప్రత్యక్షమైనాడు అప్పటినుండి శాపధములుఇచ్చుట మానినాడను. 'ఉధి'మాత్రమే చేరిన ఆశ్రితులకుఁ బ్రసాదించినాడను'. అని, చెప్పినాడు. (S.C.S. 195) కావున 'అల్లా'- అనిన, 'హరి' అనిన బాబాకు సమానమే; ఏకమే. బాబాను ఆశ్రయించి అను సరించు చిడ్డలందఱకు ఆల్లా-హరి- శబ్దములు- తత్ప్రతిపాదితమగు "తత్త్వము" ఒకటే.

గురుదేవుడైన వేంకుశుని వీడ్కొని బాబా శీరిడికిఁ జేరినపిదపతై
 వేషముననుసరించి ముస్లింఘోషీరువలె కనబడినను ఆతండ్రియందు
 ముస్లిం హైందవసాధు తత్త్వముల కలయిక పరిపూర్ణత నొందియే
 యున్నది. కావుననే హైందవసాధువులు దేవదాస్, బానకిదాస్ మొద
 లగువారు బాబాను దమాదరించి గౌరవించినారు, బాబా ఆధ్యాత్మిక
 జ్ఞానవిష్ణు-అద్భుతతొగసిద్ధులు- శక్తులు వేనవేల ఆశీతుల నా
 ద్దించినవి. పూజా-పిగోన్ తొడలగు ప్రదేశములనున్న సాధుసత్పు
 షులు యోగుల ప్రశంసలకు బాబా పాత్రమైనాడు. మాధవనాథ్
 మహారాజ్, పిగోన్ తోని గజానన్ మహారాజ్ దత్తమహారాజ్ మొద
 లగు హైందవయోగులు తమ ఆశీతులను బాబా దగ్గరకు పంపినారు.
 అకల్ కోట మహారాజ్ నిర్యాణసమయమున తన ఆశీతులను శీరిడికి
 వెళ్లుడని ఆదేశించినాడు. [సి.సి.సి. 84] ఈ విషయముల ననుసరించి
 హైందవయోగులందఱు బాబాను విగ్రహారాధన విదూపలు, విగ్రహ
 శ్వాసకలకల ముక్తి మొలగుఁజేందినవానిగ పాటించలేదని మనకుఁ తెలి
 యుచున్నది.

చాళాభాయి పటేల్ తోడ బాబా శీరిడికిఁ జేరినతోడనే ఆతండ్రి
 ఖండోబా దేహాలయ మందుండఁదలంచి ప్రవేశించఁ బోవుచుండగా
 బాబా నొక ముస్లింఘోషీని భ్రమపడి మహల్నాపతి అటంకపఱచి
 దాడు. అదియిది దైవేచ్ఛయై- ఒకవిధముగ మేలేలయినది. ఆహేతు
 వున బాబా నిఁబచ్చిక్షమృతైర్ద- మహీరునందు నుండుట సంభవించి
 నది. అదిదీ విభావములన్నియు శ్రీ సాయి అవతార కారణమైన
 హైందవమొస్లిముల కలయికకు దోహదముఁ గల్పించినవి. బాబాను
 సమాశ్రియించిన వందలు వేలకొలది ఆశీతుల భక్తుల అనుభవముల
 ననుసరించి, ఆతండ్రి వేషభాషలఁగని ముస్లింఘోషీరని పలువురు తల
 చినను, బాబాను తమ గురుదైవముగ నేరించి పూజించి, భ్యాసం
 గతమయినవాడైనాడు.

చుటకా పై తోడవులు ప్రతిబంధకములు కాలేను. తోలుదొలుత తనను పూజింపవచ్చిన హైందవులను బాబా కఠినముగ వారించినను వారి భక్తిప్రేమలకు తుదకు లొంగక తప్పినదికాదు. మనీషనందా విధముగ హైందవులచే పూజింపబడుట - దానికి బాబా సమ్మతిం చుట అసంభవ సామాన్యమైన పనియె యగును. బాబా అవకాశ విశిష్టతకు సంబంధించినపని సగముమాత్రమే పూర్తియైనది. తక్కిన సగము. ముస్లిములును బాబాను తమ గురువుగా దైవసంబంధీయునిగ భావింపజేయుటలో కలదు. ఇందు బాబా ఎంతవరకు కృతకృత్యుడైనది తెలిసికొందము.

ఈపని నిర్వహించుటయందును దైవనియోగము బాబాకు దోడ్పడినది. సర్వేశ్వరునందు లయస్థితిబొంది బాబా సర్వభూతాత్మ భూతాత్మయగుటచే త్రికాలముల సర్వత్ర జరుగునకలము నెఱుంగఁ జాలు ఋతంభరప్రజ్ఞ - ప్రతిభ - బాబాను హైందవులుగాని ముస్లిములుగాని గురుదైవముగ పరిగణించునటులజేయుటకు మిక్కిలిగఁ దోడ్పడినది. సర్వపాధారణముగ బాబాను ఆశ్రయించిన అసంఖ్యాకులగు హైందవభక్తులు ఆశండ్రినొక ముస్లింఫకీసు అని తలంచినను తమతమ గురుదైవముగ విశ్వసించి మనీషనందు సేవించినారు. అట్టివ్యక్తిని ముస్లిము లేదృష్టితోఁ జూచినారు? - అనుప్రశ్న కలుగవచ్చును. నిరంతరము దైవసేవ - సర్వమానవసేవలో కనితము అంకితముజేసి, నకలయోగసిద్ధులుగల 'అవాలియా' - అనియె ముస్లిములు బాబాను భావించి సేవించిరి. అతఁడు ముస్లింగానీ, హైందవుఁడైనానీ, జనులు వారికవ్వ సమయములందు సహాయము - చేయూత కెరురుజూతురు.

నకలయోగసిద్ధి ప్రపూర్ణుడైన యీ 'అవాలియా' ముస్లిములకును తాకికముగ - ఛారతాకికముగఁ దోడ్పడినాఁడు. బాబా తన ఆశ్రితులకందఱు తిండి - గుడ్డ - ధనము పెదజల్లినాఁడు. (పరివ్యక్తిని

అంతరాత్మ తానేయని- హృదయాసీనుడై సకలమానవుల- భూత
ముల నియమింపజాలు తన అద్భుతశక్తిని ప్రదర్శించినాడు. అట్టి
అద్భుతశక్తి సమర్థతలుగల వ్యక్తిని ముస్లిములును సమాదరించి గౌర
వింతురు. కాని, మసీదునందు విగ్రహములనుంచుట- విగ్రహారాధకు
లను చేరదీయుట- వారిపూజలను స్వీకరించుట- ఇత్యాది సాంకర్యభావ
ములుగల (వారిదృష్టికి) నైష్ఠికదూరుడగు 'అవాలియా'- విషయమున
ముస్లిములెట్టిభావముగలిగి నేవించినారు? అనవచ్చును. సాధారణముగ
ముస్లిములు ఇట్టి విరుద్ధాచరణములకు సమ్మతించరు. కాని, బాబా వీరి
సన్నిటికి ప్రోత్సహించినాడు. గోకులాష్టమి- శ్రీరామనవమి మొద
లగు ఉత్సవములను మేళతాళాదులతో మసీదునందు జరుపనిచ్చి
నాడు. శ్రీరామనవమి ఉత్సవముతో బాటు ముస్లిములుజరుపు మంచి
గండపుటూరేగింపుగూడ మసీదునందు సాగినది. ఈ మంచిగండపు
టూరేగింపు 'అమిర్ షర్కార్ దలాల్'- 'జోరాహా'లోని మహ
దీయభక్తుడు కీరిడియందు ప్రారంభించినాడు. ఇది గొప్ప ముస్లి
సాధువుల గౌరవార్థముగ సాగింపబడిన ఉత్సవము [ఈవిషయము
ద్వారకామాలిలలోఁ దెలుపబడినది. చూడుడు.] జెండాల ఊరే
గింపు మంచిగండపుటూరేగింపునందు హైందవులు ముస్లిములు పాల్గొ
నువాడు. నేటికిని ఈ కార్యకలాపములు శ్రీరామనవమినాడే జరుపఁ
బడుచున్నవి. ఈ ఊరేగింపులే హైందవులను ముస్లిముల నొకేవిధమున
తాళా పాదములదటకీఁ జేర్చజాలినది అని విస్పష్టము గావించు
నిదర్శనము.

నైష్ఠికుడైన హైందవుడగుగాని, ముస్లింగాని యిట్టివిధానముల
సమ్మతించడు. కాని, బాబా ఊయరులెగల నైష్ఠికులనుగూడ
సమాధానపఱచినాడు. ఉపాసనీశాస్త్రి- మేఘుడు, మూలేశాస్త్రి
దక్షిణాఫ్రికా, శబ్ద- మొదలగువారి వృత్తాంతములను గమనింపుడు!

బాబా యిట్టి నైస్థిక హైందవుల ప్రతిబంధములఁ దొలగించి, మనీషు సందే వారు కావించు హైందవసాంప్రదాయసేవలను స్వీకరించినాఁడు. బాబా తానున్న మనీషును “బ్రాహ్మణమనీషు”- అనినాఁడు. దానికి ‘ద్వారకామాయ’- ఎల్లరుప్రవేశించుటకు వీలగునట్లుల తెలుపఁబడిన ద్వారములుకలది- అని, పేరుపెట్టినాఁడు. శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస మొదలగు మహాయోగిపుంగవులు ‘మతము’- ‘దైవము’- అనువిషయములగావించిన ప్రబోధలు సర్వవ్యాప్తములగుటచే బొంబాయిరాష్ట్రమున విద్యాధికులు- అసంఖ్యాకులగు హైందవులు ముస్లింఘకీరని తలంచినను బాబాను ఆశ్రయించి సేవించుటకు వెనుకాడినవారుకారు, కాని, యిట్టిసమర్థులు గలిగినవాఁడైనను హైందవయోగి పుంగవుని ముస్లిములు ఆశ్రయించి సేవించుట మిక్కిలి అరుదు. రాజాబ్ ఆలీమహమ్మద్ [బొంబాయి] (వివేకానందస్వామిసేవను పరిగణించినవాఁడు) వంటివారు బాబాను సమాదరించి సేవించుటకు వెనుకాడలేదు.

బాబా వెదజల్లుధనము కొఱకు- ఆతండి) ప్రదర్శించిన అద్భుత శక్తి సమర్థతఁ దలంచి, ముస్లిములును బాబాను క్రమ్ముకొనినను ఆధ్యాత్మికసాధనకుఁగాని, పారలౌకిక కాంక్షనుఁగాని బాబాను ఆశ్రయించిన ముస్లిములుతేరనియే చెప్పనగును. స్వామి ‘వివేకానంద అను యాయుయైన రాజాబ్ ఆలీ- ఛోటేఖాన్- మొదలగువారలే కొలఁది నుండితప్ప బాబాను ఆశ్రయించిన ముస్లింభక్తులు తేరనియే చెప్పనగును. హైందవభక్తులు చేరుటకుపూర్వము అనగా 1890 నుండి బాబాను విడనాడక సేవించిన అబ్దుల్ [బడేఖాన్] వృత్తాంతము ముండుఁ దెలిసికొని, తరువాత ఛోటేఖాన్ మొదలగు వారి విషయములఁ దెలిసికొందము.

ఏమో, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ముప్పదియొకటవప్రకరణము

25 అనుగ్రహ లీల.

అబ్దుల్ - (బడేబాబా)

ఈతఁడు సుల్తాన్ కుమారుఁడు, తపతీనదీతీరమునఁగల 'నాం
క్' పురస్థానమున నాం దేకునందు 'ఫకీరు - అమిరుద్దీన్' అను సాధువు
సేవించుచు . 1889లో అబ్దుల్ (శ్రీ) సాయీప్రభువును సమా-
యించి, తన వితమంతయు శీరిడియందుఁ గడపెను. ఆ యుదంతము
చిత్రము. 1889లో (శ్రీ) సాయీప్రభువు 'ఫకీర్ అమిరుద్దీను'నకు స్వప్న-
మున గోచరించి, అతనిచేతులందు రెండు మామిడిపండ్లుంచి 'అబ్దు-
ల్ ను నాదగ్గఱకుఁ బంపుము' అని నియమించెను. మఱునాఁడాఫీ-
తన స్వప్నవృత్తాంతమును అబ్దుల్ నకుఁ దెలిపి, ఆరెండు మామిడిపం-
డ్లను తీసికొని, శీరిడికివెళ్ళి సాయీబాబాను ఆశ్రయింపుమని ఆజ్ఞాపి-
యెను. అబ్దుల్ తన 20వ ఏట శీరిడికిఁజేరి [1889లో] బాబా దర్శ-
నముఁ జేసికొన- 'మేరాకావలాఅలా' - 'నాకాకీవచ్చినది' - అనుపలకా-
లతో బాబా, అబ్దుల్ ను ఆదరించెను. "నీకు వేఱుపనులువలదు. నీ
వేష నీటుప్రచారము" అని, తాళా అతని నియమించెను.

అబ్దుల్ కోపించు న్నీలు:-

ప్రతిదినము మును - ఆచరణము-విధులు - బాబా సంఘటింతు
ప్రదేశములందు సూక్ష్మచుండుపాఁడు 'లేండి' పనమున - మనీదున-
చాపదియందు దీపములు చమురుపోసి వెలిగించుట - 'ధునో-
యందు కట్టెలుచేర్చి బానిసి భద్రపఱచుట - సర్వకాల సర్వావస్థల
యందు బాబా సేవచేయుట అతినిపని. మనీదునందు బాబా చెంతఁ

గూర్చుండి కోరాన్ 'చరువు చుండువాడు. అప్పుడప్పుడు బాబా కోరాన్ గ్రంథము తెరిచి, ఆ తెరిచిన భాగము నతని జనువును నువ్వాడు. తతాచుగ కోరాన్ లో భాగములను బాబా పలుకువాడు. శ్రీ సాయీ ప్రభువునోటనుండి వెలువడు ప్రేమామృతవాక్కులన్నియు అబ్దుల్ వేతే ప్రత్యేకముగ నొకపుస్తకమున మరాటీలిపిలో గ్రంథము జేయుచుండువాడు. బాబా పలుకులందు అబ్దుల్ నకు ప్రగాఢవిశ్వాసము కలదు. ఆవిధముగ నతడు ప్రతినిత్యము లిఖించిన బాబా పలుకులే యీనికి ఒక పవిత్రమైన 'కోరాన్' గ్రంథమైనది. ఎల్లవేళల నా అమృతసూక్తులే పారాయణము జేయువాడు. ఎవరేని భక్తులు చేరి వారివారి నిత్యకార్యక్రమముల గూర్చికాని, భవిష్యద్విషయముల గూర్చికాని, సందేహముల నవారించుకొనుటకుగాని, బడేబాబాను అడిగిన అతడు తాను వ్రాసియుంచిన గ్రంథమును దెలుచువాడు. ఆ తెరిచినబడిన పుటయందు పృచ్ఛకునకు గావలసిన సమాధానముండెడిది. ఆ సమాధానము సత్యము—అమోఘమై పృచ్ఛకులకు సంతోష సంతృప్తుల బ్రసాదించుచుండును. ఉదాహరణమున కొకటి రెండు విషయములను బేర్కొందము. సమాధిమందిరమున బావి త్రవ్వరి. అందునీరు చవ్వగ నుండెను. అప్పటికి బాబా మహాసమాధి పొందియుండెను. అబ్దుల్ బాబా సూక్తుల గ్రంథమును దెలిచి చూచెను. అందు 'బావియొకను లోతుగ త్రవ్విన మంచినీరుండును'— అని, సమాధానమతనికి గోచరించెను. ఆవిధముగ నొకగజములోతు త్రవ్వగ మంచినీరు భావియందూరెను. మఱియొక సందర్భమున 'బానిస్టరు గార్డల్' తనకుమారుడు సీమకు వెళ్ళినవాడు తిరిగివచ్చునా? యని ప్రశ్నింప అబ్దుల్ ఆ గ్రంథమును తెరిచిచూచెను. అందు 'బిడ్డ తిరిగివచ్చును'— అని వ్రాయబడియుండెను. ఆవిధముగ గార్డల్ కుమారుడు తిరిగివచ్చెను శ్రీ సాయీ సూక్తులను లిఖించియుంచిన ఆ గొప్పగ్రంథము బడేబాబా కొకపవిత్ర

'ఫోరాన్'వలె నిత్యపారాయణ గ్రంథమైనది. ఆగ్రంథమును పారాయణముచేయుచు, తామరపువ్వులమాల చేతివేళ్ళతోఁ ద్రిప్పుచు 'అట్లా' నామజపము కావించుట అబ్దుల్ కావించువని. ఈవనులలో నతఁడు తస్మయతఁ జెందువాఁడు.

[పూజ్యశ్రీ బి.వి. సరసింహస్వామిగారికి అబ్దుల్ (బడేబాబా) తాను గ్రంథితముఁజేసిన 'బా' పవిత్రసూక్తులుగల గ్రంథమును 1936 నఁజూపెను. అందు మహారాష్ట్రభాషలో దేవనాగరలిపిలో వ్రాయఁబడినవి పెక్కువిషయములుండెను. సి.సి. 147 నందుఁ దెలుపఁబడిన 'జగత్ సృష్టిని' గూర్చినవివరము- దశావతారములు-మహమ్మద్ ప్రవక్త- మొదలగు అవతారపురుషుల పరంపర- ఇంకను మారుతిస్తోత్రాదులుగలవు. ఆగ్రంథము ననుసరించి శ్రీ సాయీప్రభువునకు- తండ్రిద్వారా అబ్దుల్ నకు అవతారపురుషులందు- మారుతి మొదలగు దేవతలందు ప్రేమాదర గౌరవములున్నటుల మనకు విదితమగుచున్నది. బడేబాబా ఆగ్రంథమును పారాయణగ్రంథముగ నేకాక, ప్రశ్న గ్రంథముగ భవిష్యత్ జ్ఞానమాచకముగ నుపయోగించువాఁడు.]

తేండివనము - నంది దీపము :-

'తేండి'వనమున నందాదీపమెల్లవేళల వెలుగుచుండును. పూర్వముక గుంటుండందుంచఁబడినది. తరువాత నొక స్తంభము ఏర్పాటు చేయఁబడెను. వ్రతనిత్యము నొక నియమితకాలమున బాబా ఆ స్తంభమువ్రక్కనఁ గూర్చుండువాఁడు. అచట రెండుకడవలనిండుగ అబ్దుల్ సేవఁజూపుచును. అసమీపమున అబ్దుల్ తప్ప మతెవ్వరచటకుఁ గూడరాదు. అకడవలలోనే నీరమును బాబా ఎల్లదిక్కుల నేమేమియో లుకును - పులతో వెడజల్లువాఁడు. అచటనుండి లేచి నలఁ

దిశలకు నడచుచు తనదృష్టిని సారించి తదేకదీక్షతోఁ జూచుచుండు వాఁడు. (ఆయాదిశలగల బిడ్డలను రక్షించువనియేమో!)

అబ్దుల్ ను నిద్రితో కాలము వ్యర్థము చేయవలదనియు, కాల తక్కువగ భుజింపుమనియు బాబా బోధించినాఁడు. అబ్దుల్ భిక్షించు కొని జీవితముగడపినాఁడు. త్రులందు మోకాళ్ళపై వ్రాలి కొరాన్ తోని అంశములను ధ్యానించుచు తల- నేలపై నిలిపిన చేతులందు చేర్చి బాబాచెంత వ్రాలియుండువాఁడు. ఆతఁడు పఠించువానియందు ధ్యానము నిలుపుమని బాబా తెలుపుటచే నటులఁగావించువాఁడు. ఆవిధముగ నొకరాత్రి మోకాళ్ళపైవ్రాలి శిరముముందు చేతులుంచు కొని యుండఁగ 'చందు'ని దర్శించుకొంటివా?'- అని బాబా పలికెను. ఆరాత్రి నిద్రమత్తున గద్దెపైనున్న బాబాపై అబ్దుల్ వజ్రెను. బాబా ఆతనిసాదములఁదట్టి మేల్కొలిపెను. మఱునాడు మధ్యాహ్నము రెండుగంటలకు అబ్దుల్ దోసేట జలముఁగైకొన నా జలమునందు నిండు చందు'ని దర్శించెను. (కడచినరాత్రి) 'చందు'నిఁ జూడఁడలచుచు న్నావా?'-అని బాబాపలికిన 'మాటలలోని' -వమది- యని యతఁడు గ్రహించెను.

బడేబాబా [అబ్దుల్] శ్రీ సాయీపీఠపును సేవించుటచే నెల్ల రను సేవించినవాఁడై యయ్యెను. ప్రతినిత్యము బాబా ధరించు దుస్తు అను శీరిడిప్రక్కనఁగల వాగునందు ఉత్తికి శుభ్రీవహించి, ఆరవేయు వాఁడు. మసీదునందు- వెలుపల ఆవరణము- వీధులం-లేండివనము- కావడి వీసినంతట నూడ్చి శుభ్రీవహించుచు చెత్తచెదారము నెత్తి వేయు-ఁడు. బాబా ఆతనిని "హాలీ కూర్" (పాకీవాఁడు) అనియు నా 'నిరియంటి'- యనియుఁ బిలుచుచుండువాఁడు. 'రాధాకృష్ణఆయి' యు అమె శీరిడికిఁజేరినది మొదట కొన్నిశంవత్సరములవఱకు వీధులం

శుభ్ర)తలచు చుండెడిది. మీరువురకు తరువార గ్రామములును తోడ్పడినారు.

..ధాన్యవృక్షము- బాబా-లు సిద్ధిబొందినపిదప అబ్దుల్ గొన్ని సంవత్సరములు ధాన్యవృక్షము యున్న మట్టిగోడలయింట నివసించి కాలముగడపినాడు, ఒకనాడాయింటిగోడలన్నియు నేకకాలమున గూలెను, అబ్దుల్ పైన ఆగోడలుకూలిన సతనికి బ్రాహ్మణముగలుగనీయక బాబా రక్షించినాడు, తరువార దీక్షితవాడయందు సహజమందిరమున అబ్దుల్ నివసించెను, తొలుత నాండేడునందు అబ్దుల్ సేవగావించిన ఆఫీసు కిరిడికెళ్ళే అబ్దుల్ ను మరల తన వర్గముకు కావలసినదిగా కోరెను. బాబా అనుమతినిచ్చిన వచ్చెడన నియు అబ్దుల్ పలికెను. సాయాప్రభువు- అబ్దుల్ వెళ్లుటకు ఆనుమతిసేయని కారణమున ఆఫీసు కిరిగివెళ్ళెను, బాబా తలచుక అబ్దుల్ ను, బాబా సాయాప్రభువును తిట్టినాడు, కొట్టినాడు. అబ్దుల్ సాయాప్రభువును ఆశీస్సులను ప్రసాదించువాడు.

1. "తేరేకుధరియాకు పార్ ఉత్తర్ ధియా"

(నిన్ను నముద్ర)ముల చాటజేసితిని.)

2. "తేరా మట్టి సున్నా బనాదియా"

[నీమట్టి (భౌతికతను) బంగారమైనది.]

3. "క్యా మూడీ బంధియా"

[ఎట్టి మహాశ్వుర భవనము!]

ఇటుల పలువిధముల బాబా ఆశీస్సులకు అబ్దుల్ పాత్రుడై
.. బాబా అనుగ్రహమున బడేబాబాకు గొన్ని యదృశక క్తులు
..వి. అబ్దుల్ తననుకరిన ఆశీర్తులను దీవించి శుభముల (ప్రసా

శ్రీ సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 88

డించినాడు. 1953 క్విప్రియల్ వరకు అబ్దుల్ శ్రీ సాయీ ప్రభు సమాధి మందిరమున సేవలు కావించుచు సిద్ధిపొందినాడు. శ్రీ సాయీ రాముని హనుమంతునివలె సేవగావించిన అబ్దుల్ [బడేబాబా] నకు వందన శతముల సమర్పించుదము. శ్రీ సాయీ నాథుడు అబ్దుల్ - బడే బాబాను అనుగ్రహించినవిధమునీ మనల సనుగ్రహించుగాతమని బాబాకు వందనసహస్రముల సమర్పించుదము.

1 జ్ఞానశక్తి సహాయధారణము :

ఒమ్ శ్రీ సాయీశరణ!

కృతులకలాపక కారవంపు తలపున్ గీలించకే, స్వార్థమే గతితన్ శరణనీక. ప్రేమః బహుపంగాజాడుమీ! కీవసం తతి; 'సబ్దుల్' చరితంబు నేమటకు స్వాంతంబందు; నీప్రాపునై కృతకృత్యుక్ జానరింతు; నమ్ముమిది; ఏమీ, నిన్నుపేక్షింతునా!

వివేకా, నిన్ను పెక్కింతునా ?

ముప్పది రెండవ ప్రకరణము

26 అనుగ్రహ లీల.

ఇమాంబాయి చోటేఖాన్

సప్తవింశతి :-

చతుర్విధాభజనమాం జనాసుకృతిన్-౨౬౮౯

అహోబిక్షాను రక్షాణీ జ్ఞానీచ భరత్ భ'

[భగవద్గీత 7-16]

కష్టములందున్నవారు, సత్యము నెఱుంగుకొనువారు, విహిత
కామితముల గోరువారు - జ్ఞానులు. అను పలువిధముల జనులు
నన్ను భజింతురు. అవి, భగవానుడు గీతలందుఁ దెలిపినాడు. ఏకాద
శమును పురిష్కరించుకొనియైనను భగవంతుని సేవించువారు 'ఉదా
రాశ్చర్యతప' - వీరందఱు ఒప్పదమైనవారలే యనియుఁ దెలిపినాడు.
అవిధముగ శ్రీసాయీనాథుడు మోక్షసమయమునఁ దెలిపినాడు.

దశము- ఉద్యోగము- సంకాపము- మొదలగు కోరికలతో
కాను శ్రమ్యుకొనిన బిడ్డలనొకఁడు వారించుచుండ, వాబా ఆతని
ఆతనినటులఁ జేయవలదని మందలించి, యావిధముగఁ దెలిపినాడు.
నాబిడ్డలు నాదగ్గఱకు ఆహ్వానితములకొఱకే వత్తురు. వారి హృదయ
ముల శంతృప్తిపఱచుకొని, జీవితముల సుఖకాంతులఁబడసి, నన్ను
సేరించి ఆధ్యాత్మికముగ పురోవృద్ధిఁగాంతురు మూరదూరములందున్న
వారలు ఏదోఒకకారణము పురస్కరించుకొని నన్ను జేరుకలుల నేనే సం

1 అనాదిపర్వత బ్రహ్మదేశము

శ్రీ) సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 85

ఘటనలఁ గూర్చుచు. వారంతటవారు నన్ను తెలిసికొని రాజాలరు. పట్టలకాళ్లకు త్రాళ్ళనుగట్టి దఱికి లాగుకొను పిల్లలవలె పేలకొలది మెల్ల దూరము ననున్న నాబిడ్డలను నేనే ఆకర్షింతును. అని బాబా తెలిపినాడు. [S.C.S. 56]

కావున బాబాను ఆశ్రయించినవారితో నూటికి తొంబదితో మిద్దిమిది హైందవులుగాని- ముస్లిములుగాని, తదితర మతానుయాయులుగాని, కేవలము ఐహిక కామితములకొరకే- కష్టపృథ్వి అభీష్టవాత్తికొరకే బాబాను సమాశ్రియించినట్లు మనకు విదితమగుచున్నది. అది లోపముకాదు. బిడ్డలు తాముకోరునవి తండ్రిని శాశ్వతముట తప్పుకాదు. కాని, బిడ్డలు పార్థింతు వాని నన్నిటిని తండ్రియిచ్చునా? ఈయఁడు. అబిడ్డకు ఏదిహితమో శ్రేయస్కరమో దానినే యిచ్చును, తన మేలేదో బిడ్డ తెలుసుకొనలేదు, తండ్రి యెఁగును. అవిధముగ బాబాను మనము ఏకామితమునకై నను శాశ్వతముట తప్పుకాదు, మనము కోరినవాని నన్నిటిని బాబా అనుగ్రహించలేదని- ఆతండ్రికి ఇష్టములేదనికాని, సమృద్ధిలేదనికాని, భావించరాదు. మనకు శ్రేయస్కరము హితకరమేదో దానిని బాబా ప్రసాదించి తీరును. లోగడఁ దెలుపఁబడినవి- యింకముంగుఁ దెలుపఁబడు భక్తుల విషయములను మనమాదృష్టితో గ్రహించుచుండవలెను.

ఇమాంబాయ్ చోట్రీఖాను

ఇతఁడు ఔరంగబాదు జిల్లాలోని 'నాజపూరు'నివాసి. 1910లో దక్ఖ్నోవా ప్రేరిణమున నితఁడు శ్రీ) సాయీప్రభువును సందర్శించెను. ఆ ఫకీరు భావ- అనుసరింపఁదగిన విధానముఁదెలిపెను. భో పేజాక శీరిడికిఁజేర బాబా ఒకపీఠిలో నిలిచియుండెను ఒక భక్తురాలు బాబా మోల ప్రణమిల్లుచుండెను. ఆఫకీరు నిద్రేశించినవిషయమున ఆతఁడు

బాబా వెనుక నిలబడి 'బాబాన్'లోని ప్రథమాధ్యాయమును [బిస్మిల్లాతో వాగ్విరుద్ధమైన స్థాయి] వల్లంపఁ బ్రాసంభింపగా వెంటనే బాబా వెనుకకు దికి 'ఎవడవునీవు? నా అబ్బవై నలుల ఏమో అడుగులు కేటవచ్చితివి?' అని ఆగ్రహవేగమున బలికెను. ఆతని దూల నాడెను. వెంటనే మసీదుజేరి ఛోటేఖానునకు బోధపడని విధమున నిండించెను. బాబా అనుమతిలేనిదే మసీదులోనికి అడుగుపెట్టజాలక ఆతడు మసీదు మంగలగుంట్నుండి వెనుకకు తరువాత ఆతనికి అనుమతి యాయబడెను.

కాకాక్షిత్తు ఛోటేఖానుని జూపుచు 'బాబా! యీ బిడ్డలు నీవారు. వారియెడల కోపమేమి?' అని పలికెను. "ఆతడు 'బిడ్డ' అని పిలుచుచున్నావా? ఆ ఉపాధ్యాయుని చావమోదినాడు"- అని, బాబా సమాధానమిచ్చెను. [ఇది యిటీవలపరిగిన దుష్కార్యమునకు కారణమని ఛోటేఖాన్ నైజామురాష్ట్రమున మాస్టర్ దారు కేంద్రంలో నివాసి. వాటిచుక్క ఒక నేరము విచారణయందు తోడ్పడుచు సరియగు సవరింపలేదని ఒక క్రైస్తవ ఉపాధ్యాయునితోడు చావగొట్టెను. ఆ ఉపాధ్యాయుడు నోట నెత్తుకుక్కి మూర్ఛిలైరు మాస్టర్ దారు ఖాసును ఉద్యోగము విడిచిపెట్టి ఆ రాష్ట్రము నుండి వెంటిపొమ్మని సలహాయించెను. అందుచే తన నివాసి ఉద్యోగమునకు రాజీనామామిచ్చి నైజామురాష్ట్రమువదలి వచ్చినాడు. కాన, ఆతనిపై నేరమారోపించి శిక్ష విధింతురను భయము ఆతనికి గలదు. బాబాను ఆశ్రయించుటకు ఇదీయొక కారణము.] ఆదినమున బాబా ఆతని తన దాపునకువచ్చుట కనుమతి నీయలేదు.

రెండవమాడుదినములు గడచినతరువాత కాశీంఖాను [బడే కాశీంఖానుడు] జోగ్-దీక్షిత్తు-మువ్వరు ఛోటేఖానును వెంట

బెట్టకొని మసీదు కేరిరి. అప్పుడు బాబా తనను సందర్శించుకొనుటకు ఛోటేఖానునకు అనుమతించెను. ఆతఁడు బాబా సాదములకు మ్రొక్కగాఁ ఁభయమివలన, అల్లామా లిక్! నీకు శిక్ష భయము పలకు'— అని బాబా అభయమిచ్చెను. అతఁడు దాదాపు రెండు నెలలకాలము శీరిడియందుండెను. ఒక దినమున 'నీవు సురిక్షితిముగఁ దిరిగివెళ్ళుము. నీభూముల సంబంధమైన తిగాదాలు సామ్యముగ పరిష్కరింపఁను'. అని బాబా పలికెను. అతనికి అతనిమేసత్త— (అత్త)కు గల భూముల సంబంధమైన తిగాదాలుకలవు— బాబా అనుగ్రహమున అతని కనుకూలముగ పరిష్కరిమై భూములతనికి స్వాధీనములయ్యెను. ఈ విషయమును బాబాకు తెలుపుకొనుటకై యిరిగవచ్చిన కారణము మఱి యొకటి.

అతఁడు రెండవమాటు శీరిడికి వెళ్ళినపుడు గాబా దిగ్గర 'మహా ల్యాపతి'—'షూనీ'— యిరువురుండిరి. గాబా 'షూనీ' వంశచూచి 'మరు ఘ్యలు నామాటవినరు— దుర్మాస్తులు— వెళ్ళి బాధలపడకును, కంట కము [ముల్లు] కాపచే పితరులు మరిణించురు. (మొదటిసారి తిరిగి వెళ్ళినపుడు బాబా నెలపు [ఉధీప్రసాదము] తీసికొని యే ఛోటే ఖాను వెళ్లెను. ఆతఁడింటికిజేరిన రెండురోజులకు తల్లికాలులో మల్లు గ్రుచ్చుకొని వాపుచే ఆమె మరిణించెను, తల్లి మృతినొందిన నానన నాడు బాబాను సందర్శించి తన తల్లి శ్రాద్ధకర్మములకు ధనసహాయ ముపొందు తలంపుతో మఱల శీరిడికిఁ జేరినాడు,] ఛోటేఖాన్ నెల దినములు శీరిడియందుండెను. ఒకనాడు 'ఉధీ తీసికొని వచ్చినవాఁడు వెళ్ళవలయును' అని బాబా పలికినాడు. గాబా ఒకరిఁగూర్చి మఱి యొకనితో అన్యాయదేశముగ చెప్పుట ఆచారముకావున తాను వెళ్ళుటను బాబా అనుజ్ఞ నిచ్చుచున్నాఁడని 'ఖాన్'తలంచెను. కాని, ఆమాటలు అతని నుద్దేశించినవికావు. మఱునాఁడు ఛోటేఖాన్ బాబాను జేరి

చేతినిజాచి ఉభి ప్రసాదించుచు “నీయింటి కుమ్మము మంతు నొక అవ్వ నీలివి ముండును ఆమె నీకు కొంతభవించుచును. దానితో నీవు బహువలసిన నీతల్లి కర్మముల నిర్వర్తించుము. అక్షిణంబు చేరిరి. అందఱుకు చిందు నేర్పాలుచేయుము” అని, బాబా పలికెను. ఇదియంతయు బాబా అంతర్జ్ఞానము - ఖాన్ ఆమాటలలోని భావము గ్రహింపలేదు.

ఫోజేఖాన్ ఇంటికిజేరగ నలుబదియవనాటి తల్లి శ్రాద్ధమునకు భవించుచుట్టకై ఒక మాసలికాంత (కాబేబార్య వీలంతావు) వాకిట నీలి చియుండెను. ఆతనియందుగల స్నేహభావమున ఆమె ఏబది రూపాయలు ఖానునకిచ్చింది. అంతకుముందే నలుగురు అక్క చెల్లెండ్రు వారిభర్తలు వచ్చియుండిరి. బాబా తెలిపిన ఆతిథులు వీరే ఈవిధముగ తనపై ఆధారపడియున్న బిడ్డలకు బాబా కావించు నాయము లిట్లుండును. మఱియొకమాటు ఖాన్ కీడికి వెళ్ళినపుడు ‘గులాబ్ మీయింటికి వచ్చినాడు’ అని బాబా పలికెను అతడు కిరిరి యింటికి వెళ్ళగా కుమారుడు జవించెను. ఆతడే బాబా తెలిపిన ‘గులాబ్’ అని అబద్ధమగు ‘గులాబ్’- అనుపేరు పెట్టకొనెను.

మఱియొకమాటు ఫోజేఖాన్ కీడికి వెళ్ళినపుడు కిరిరివెళ్ళుటకు బాబా అనుమతించలేదు. కాని వినుగొంది ఖాన్ ప్రయాణమయ్యెను. బాబా అనుమతించినంత - ‘జనులు వెళ్లరాదు. వెళ్ళిన తుపాచులు- అగ్నిపీడలు- కష్టములు’-అనెను. బాబా సర్వనాథారణముగ చెప్పుచుండు మాటలేకాని, తనకు సంబంధించినవికావని ఖాన్ జయలు చేసెను, అతడు 12 మైళ్ళ దూరమునగల ‘వారి’ అను నది దిగ్గజము సాయంత్రము 6½ గంటలకు జేరెను, అచట ‘సురల’ అనుగ్రామము జేర అస్తమానమయ్యెను. ఆ గ్రామపేరు వెళ్లవలదని ఆతిథిని వారించెను, తన గ్రామముక 4 మైళ్ళు మాత్రము కలదని యాతడు వెళ్ళి

చుండెను. మూడుమైళ్ళు చనినపిదప ముట్టులు శ్రమి గాలివాన ఉరుములు మెరుపులతో వీచెను. ఆతనిమోల నొక పెద్దవృక్షముపై పిడుగుపడి ఆవృక్షము రెండుముక్కలై కాలెను. ఆతనిదృష్టి చెదరెను. అతడు ముఖము వెనుకకుద్రొప్పెను. అతనివెనుక బాబా రెండు కపిలవర్ణముగల కుక్కలతో నిలబడియుండెను. ఖాన్ బాబాకు ప్రణమిల్లెను. బాబా అదృశ్యుడయ్యెను. అంత ఛోటేఖాన్ తన గ్రామము దగ్గరకుజేరగా పెద్దవాగు దాటవలయును. లోతుతెలియక దానిని దాటెను. ఆవలిగట్టుజేరి వెనుకకు దిరిగిచూడ అవాగు గట్లుచు దాటి ప్రవాహము పొరలిపోవుచుండెను. రానెయిల దాటగలిగెనా? యని ఆతడొచ్చిర్యపడెను. అది 20 అడుగుల లోతుండెను. బాబా ముందుగ అతనికి దెలిపినవన్నీయు సత్యమిట్టయ్యెనని, అబిండియే వెంటనుండి ఆతనిని సురక్షితముగ నింటికి జేర్చినాడు.

(గమనిక :- 1918లో బాబా మహాసమాధికిముందు ఆతనికి కానించిన ఏర్పాటులు— అందు ఛోటేఖాన్ పాల్గొనిన విషయములన్నీయు నిందు ‘చరమలీల’లోఁ దెలుపఁబడినవిగ పాఠకులు గ్రహింపఁ బ్రార్థితులు—)

1936న ‘గులాబ్’ వివాహముచేయుటకై ఛోటేఖాన్ తీరిడికి వెళ్ళి మసీదునందు నిద్రించెను. ఆతని స్వప్నమున బాబా దర్శనమిచ్చి ఆరుగ్రహించి ‘పూనాకువెళ్ళుము. నీకోర్కి సిద్ధించును’— అని తెలిపెను. అతడు పూనాకువెళ్ళెను. అచట ‘లాడ్కిర్’ అను నతడు మలలవ్యాధిచే బాధపడుచుండెను. ఖానునకా విషయమతడు తెలుపఁ తనకు బాబా తెలిపిన చికిత్సవలన నెవారింతునని ఆమందు సిద్ధపఱచియిచ్చెను. లాడ్కిర్ మలలబాధ తగ్గెను. పూనాలో గుట్టుపండ్లములందు లాడ్కిర్ పాల్గొని రు 1100 లు గెలిచెను. అందా 700 రూపాయలు ఛోటేఖానున కిచ్చెను. దానితో ఖాన్ తనకుమారుడు గులాబ్ యొక్క వివాహము నెరవేర్చెను.

బాబా అంతర్ భానముఁదెలుపు మణికొందలు

మండ్లిం బక్తులు

(a) రిసార్చ్ - [రౌతు] - నుర్సిద్దీన్ :-

ఒకదినమున నితడు కీడికి వెళ్ళి బాబా దర్శనము జేసికొని తిరిగి వెళ్లఁగొరెను. బాబా సెవీయతను- అతని వబాలము వెంట వెళ్ళవలసియండెను. బాబా అతనికి 'ఉధి' ప్రసాదించుచు 'గుంట త్రవ్వె- ఉధి భక్షింపుము'- అనెను. అతఁడు ఉధి స్వీకరించి వెనలి పోయెను. కోవగూడల శనమొకటి మోసికొనిరాబడు దృశ్యముఁగ నెను. తరువాత స్వస్థానమునకు జేరినాడు. అట్టి శనవృశ్యమతనికి గోచరించినదిమొద మృష్టాన్నభోజనము- ఆనందము కలుగుట- ఆదృశ్యము గోచరింపనివాఁడు ఎంత ప్రయత్నించినను తిండిదొరకనిస్థితి కలిగెను. దానితో నతఁడు క్రుంగిపోయెను. అంతట విసుగునొంది తన ఉద్యోగమును విడిచిపెట్టి, యది యంతయు బాబా మూలమున కలిగినదని తలంచి కీడికి వెళ్ళెను. ఆరు నెలలట నివసించెను. ఆళాపమంతట దొలగిపోయెను. బాబా అనుమతిపొంది తిరిగి వెళ్ళెను. 'దియో లాలి'లో కాఫి విత్తులు, తేయాకు, అంగడిపెట్టి ముఖసంపదల గడించెను.

[b] అబ్దుల్ బొదర్ :-

ఇతఁడు 1915లో బాబాను సందర్శించెను. తాకియా [మహా మృదీయుల వసతిగృహము]లో నుండు బాబా ఆదారిన బోవుచుండ (మొక్కి- 'నేను సాధువును కాదలంచితిని. ఫకీకి (విరక్తి) ప్రసాదించుప్రమని బాబాను కోరెను, బాబా అతనియెదుట నిలబడి పిడికిలిఁ బట్టి చేతినిఁబాచి యతనిపై యేదో విసరినటుల విసరెను. విసరఁబడిన

* మహాదాశక్తరాయ నమః * అష్టైశ్వర్య యంత్రాగ్రసేనమః

వస్తువేదియుఁ గవఁబడలేదు. ఆపినప ఖాదర్ పలుకులు- (ప్రవర్తనము మాత్రము ఏవేవయో వైకేకధర్మములు వెలుకుచు బాబా విధమున ప్రవర్తించెను. కొన్నివేళల రాతనిఁ జేతఁబట్టి యితరులఁ గొట్టఁబోవుచుండెను. కొన్ని సమయముల అనువునకురాని విధమున వర్తించెను. అట్లు 45 దినములు జరిగెను. అతఁడొక పిచ్చిఫకీయ్యెను. కాదర్ బంధువులతెస్తితినిగని వినుకొందరి. బాబా యదియంతయు గమనించి యొకనాడు- మనీరు మంటపము దగ్గఱనిలఁబడి, చేతి పిడికిలిబట్టిపాచి, కాదర్ నుండి ఏదో ఒకనస్తువురు తనదఱికి లాగికొనువిధమున 'లావ్ బలే ఇధర్'-అనెను. అంతట కాదర్ తన ఎప్పటి మాసికస్థితినిఁ బొందెను. 15 దినములు కేరిడియందుండి, బాబా అనుజ్ఞఁబడసి, 'కిర్కి' అను పురిమునకు వెళ్ళి బీడీ వర్తకము జరుపుకొనుచు బాగుపడెను.

[c] షేక్ అబ్దుల్లా :-

ఇతఁడు విజపూర్ (ఫోటేఖాన్ గ్రామము) నివాసి. ఈతఁడు బాబాను సందర్శించినపుడు బాబా యితనికి నైరాగ్యముఁగూర్చి, 'నీవు ఈదినము మృతినొందిన మూడవనాటి కర్మ ప్రారంభమగును. అంతటజరులు నిన్ను మఱితురు. ఈగృహము సంపదలు మొదలగువాని వలన ప్రయోజనమేమి?' అని, బోధించెను. అబ్దుల్లాకు భార్య-కుమారుఁడు కలరు. అతఁడు విరాగియై తనగృహమును ఆస్తిని వారికి విడిచి పెట్టి యందందు సంచరించెను. ఎవరేని దయదలఁచి తినిపెట్టిన భుజించును. లేకున్న ఉపవసించును. వీధులందు గ్రుమ్మలుచు తాత్రులందు స్మశానముల- గోరీల-దగ్గఱ నేమేమో పలుకుచుఁ గడపును. ఇట్లు 10, 12 సంవత్సరములుగడపి గతించెను. అతనికి అమృతశక్తులు గలిగినట్లు ఫోటేఖాన్ తెలిపినాడు.

అబ్బాస్ సేబ్ అను బీడీవర్తకుఁడు- 'భార్యను విడదను విడిచి పిచ్చివానివలె నీవేల తిరుగుచున్నావు?' అని, అబ్దుల్లాను ఒకనాడు

ప్రశ్నించెను. 'నీవే తెలిసికొందువు' అని, అర్హుడవునని చెప్పి విడిచిపెట్టి యేమో వినిపించుట విసమము నీవు నాచుల యగుచు ' ఇది పరిశోధన. అది మొదలు అన్వేషణ చేయవలసినదిగా పారమును గృహమును బంధువులను విడిచిపెట్టి సంచరించెనని 'భాణ' చెప్పెను.

[d] వార్తా - (భోపాల్) నివాసి - అన్వేషణ:-

ఇతడు భాగాను సమాశ్రయించి 'నాకు సంవారమువలకు' అని ప్రార్థించెను. కిరీడిలో చావడియందు 12 దినములుండెను. భాగా అతనికి మంత్రము చెలిపెను. [విశ్మితములయందు హియో చాల్కా సిరోనో నబుడోమా బుడనా] అది కొరకాలోని మొదటి అధ్యాయములోనిది. 101 మాటలు సడిచేయని వల్లించి, తొలినాటి 'దా హ్రాత్' స్మరింపుమని తెలిపి, 'పేదా' ప్రసాదించినాడు. భాగానుకు హమ్మని బాబా అనుగ్రహించెను. అప్పకొన బాంబాయి చేరెను. బాంబాయిలోని హాజీకాశీం అతనికి అరేబియావెళ్ళుటకు అధికార పత్రము [టిక్కెట్టు] ఉచితముగ నిచ్చెను, అతడు అరేబియాకు- [మక్కా] వెళ్ళి తిరిగినచ్చెను. మస్లిములకు 5 విధులలో, మక్కా షేరిము సందర్శించుట ఒక విధియైయున్నది.

ఇస్లాం మతమున ముఖ్యవిధులు:-

1. కలామి (విశ్వాసము) ప్రకటించుట- అల్లాతప్ప వేరుదైవములేదు, మహమ్మద్ ప్రవక్త.
2. షాంన్ సమాజ్. ఉదయము; 10గం; 12గం; సాయంత్రము 5గం; రాత్రి; 8సాల్ల.
3. హజాన్ 40 దినములు. ఇతర ముఖ్యదినముల ఉపవాసము.
4. అన్నదానము.
5. హాజీ- [మక్కా తీర్థయాత్ర].

(e) మహమ్మద్ కా:-

ఇతఁడు 'నెవాస్' అను పురమునకుఁ జెందిన రోహిల్లా. శ్రీనాయా బాబాను సందర్శింప శీరిడికిఁ జేరి కొన్ని దినములుండెను. ఒకనాటిరాత్రి మహల్సాపతితో మాట్లాడువాఁడెవరా? యని అడ్డముగ నున్న తెలియైతి చూచెను. బాబా ఆచటనున్నను అతికిఁ గానరాలేదు. దానితో ఆతఁడమతి చెడెను. ఆతని తమ్ముఁడు అన్నను (మహమ్మద్ కాను) ఇంటికిఁ దీసికొనిపోవుటకై శీరిడికి వెళ్లెను. బాబా 'మహమ్మద్ కా' - ను ఉచిత ప్రసాదించిపంపెను. అతఁడు బాబా ఆరుగ్రహమువలన స్వస్థ చిత్తుడై చక్కఁబడెను.

(f) అన్వర్ భాన్:-

ఇతఁడు అహమ్మద్ నగర్ కాజీ- అతఁడు 'తెలివకూత్' అను చోట. గల మసీదును పునరుద్ధరింపఁదలంచి ధనముకొరకు బాబా దిగ్గజ కేగెను. మూఁడుదినములు వేచియుండెను. అంతట బాబా 'అమసీగు నీవలనఁగాని ఇతరులవలనఁగాని ధనము ఆకించుటలేదు. ఆమసీదే కావలసిన ధనమును గూర్చును. ఆ మసీదులోని 'నింబర్' [అరుగు] క్రింద మూఁడుపగులు త్రివృత్తు. ధనరాశికలదు' అని తెలిపెను. అవిధముగ నతడు కావించి ఆవిషయమును మఱల శీరిడికి వెళ్లి ఛోటేభానునకు శీరిడి జనులకుఁ దెలిపినాఁడు.

(g) ఫకీరు మద్దుసా :-

ఇతఁడు 'కాండమ్' - [జల్గాన్] లోని మీరన్ గ్రామనివాసి. 1913 నందతఁడు శీరిడికిఁ జేరెను. తనకు అత్యవసరముగ 700 రూపాయలు కావలయునని బాబాను ప్రార్థించి మిక్కిలిగ నేడ్చెను. అతనికి 700 రూపాయలిమ్మని బాబా- బాపూనా హెచ్ జోగ్ తోఁ జెప్పెను.

(జ్ఞానాపార్వ మహామహోదయము)

జోగ్ 700 రూపాయలు నాణెములు లెచ్చి బాబా ముండుచేరు. ఆ పైకము ఆఫీసే సకేయముని బావా అచటనున్న 'అక్టోబర్'-గులాబ్ అను ప్లీయతో చెప్పెను. వారు 500 రూపాయలు మాత్రమే ఘనము కిచ్చిరి తనకు 500 రూపాయలు మాత్రమే మాట్టినది ఆఫీసు ఏడ్చి యేడ్చి స్వస్థపడెను. రెండు మూలపదనములట్లు చూడించెను. బాబా యేరుయు పలుకలేదు, తరువాత అతనికి బాబా 'ఉధి' ప్రసాదించెను. ఆఫీసు మెలెను. ఆతఁడు కీరిడి రెండుమైళ్ళ దూరమునగల 'నింగామ్' చేరగా ఒకబంగా ఎరుసుపడెను, నైజాంరాష్ట్రమునకు జెందిన 'ఇన్-సా' వార్షిక తహసీల్దార్ ఆటాంగారుండివెగి 'నీవు ఈఆహారము భుజించి, యీ 500 రూపాయలు తీసికొనిపోము'. అని, యిచ్చి 'నీకిప్పుడు సంతృప్తి కలిగినదా?' అని ప్రశ్నించెను. అంతట 'ఇన్-సా' తాత్కాలిక సూత్రసంగ్రహముజేరి అచటివారితో తనస్వస్థమునపోవడి 'నీవు టాంగాపై కీరిడికి రమ్మ- మార్గ మధ్యమున 'నింగోన్' అనుచోట పులిచ్చుమును మోసికొనిపోవు ఫకీరునుజూతువు, అప్పుడు టాంగాదిగి, యతనికి ఆహారముపెట్టి, ధనముకొంతకై తిపించుచున్న ఆఫీసునకు 500 రూపాయలిమ్మ" అని తెలిపినట్లు ఆవిధముగఁ దాను కావించినటులఁ జెలిపెను.

h] నైజామురాష్ట్రములోని 'లాజార్' నుండి ఒకముస్లిం బాబా నుజేరి తన కిత్యవసరముగ 400, 500 రూపాయలు కావలయునని కోరెను. 'నీవు ఉదయము ములివిసర్జనమునకు పటవృక్ష సమీపమునకు వెళ్ళుము. అచట ధనపుపాత్రను జూతువు.' అని బాబా పలికెను. ఆవిధముగ ఎతడు మఱునాఁడు ములివిసర్జనముగఁబించి ప్రక్షాళనమునకై వెళ్ళుచుండ ధనపుపాత్ర కాలికేదగిలెను. ధనముతో అదిమిక్కిలి బరువుగనుండెను, దానిఎత్తిలేక అతఁడు చావడియందున్న బాబా దగ్గరకు వెళ్లెను. అతఁడు మరిలవెళ్లగా ఆ ధనపుపాత్ర అచటగనఁ

ఏ నీనా, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ముప్పది మూడవ ప్రకరణము

27 అనుగ్రహ లీల.

బాబా ఆశ్రితులు - ఇతర ముస్లింబులు

అబ్దుల్ రహీం రంగారి :-

ఈయన, ధానాలో నుండువాడు, 1913ను బాబాను సందర్శింప కోరిడికి వెళ్ళెను. అతని భార్య వ్యాధిగ్రస్తయ్యెను. కంఠము దవడలు వాచు వచ్చెను. ఆహారమేమియు దీసికొనలేకుండెను. వైద్య చికిత్సలేమియుఁ బనిచేయలేదు. ధానాలోని ఒక న్యాయవాది సలహా ననుసరించి యతఁడు కుటుంబముతో కోరిడికి బయలుదేరెను. అంతవరకు ఏమియు భుజింపలేని అతని భార్య 'ఇలాబ్బరి' చేసిన తోడనే తేనీరు త్రావగలిగెను. నాశిక్ చేరి మఱి కొంచెము ద్రవపదార్థము త్రాగెను. వారు కోరిడి ప్రవేశించిన తోడనే ఆమె పరిస్థితి చాలవఱకుఁ బక్కబడెను. ద్వారకామాయి మసీదుజేరి ఆ దంపతులు బాబాకు మొక్కిరి.

'సేవేలవచ్చితివి? ఏమి పనికొఱకు వచ్చితివి?' అని, బాబా రంగారిని ప్రశ్నించెను. తన భార్య కంఠము వాచు మొదలగు బాధలను గూర్చి రంగారి, బాబాకు విన్నవించుకొనెను. 'ఆమె నీకు రమ్మనుము' - అని బాబా నియమింప, రంగారి భార్య మసీదు మెట్లెక్కి వెళ్ళి బాబా తాదములకు మొక్కిరి. బాబా ఆమె శిరమును స్పృశించి 'ఖుడా ఆచాప్తక లేగా' (జై వమనుగ్రహించుచు) అని, అనుగ్రహించినాడు. రంగారి - బాబాకు రు 1-4-0 సమర్పింప బాబా స్వీకరించినాడు. 'జిద్ద' ప్రసాదించెను.

అచట 2 గంటలుండినపిదప ఆమె శంతమువాపు చాలవఱకు తగ్గుట గమనించి, బాబా అనుమతి తీసికొనకయే రంగారి తన కుటుంబముతో శీరిడినుండి టాంగాపై వెడలెను. అటుల వెళుచుండగా సత్రాడు శిక్ష అనుభవించవలసివచ్చెను. రాత్రి 10 గంటలవేళ మార్గమధ్యమున వాడుపోవుచున్న టాంగా విడిచెను. అది యెంటరిబాట. చలిగాలి వీచుచుండెను. ఇక ప్రయాణమునకువేటు ఆధారములేదు. సమీపమున(గల యేగా)నుమునకేని భార్య బిడ్డతో నడిచివెళ్ళుట కష్టము. బాబా అనుమతిగైకొనక తిరిగివచ్చినందుకు వశ్యాత్వాపము పొందినాడు. ఏమిచేయుటకుఁ దోచలేదు. గత్యంతరమునుగూర్చి యోచించుచు విచారపడెను. అర్ధరాత్రమున నొకబండి వచ్చుచున్న ధ్వని, 'ఛానావాలా' - 'ఛానావాలా'-అని ఎవరో కేకవేయుచున్న శబ్దము వినబడెను. టాంగాతోలువాడు అటుల పిలుచుచు తనబండిని వారిదగ్గఱ ఆపెను. 'నేనే ఛానావాలాను'- అని, రంగారి సమాధానమిచ్చెను. 'బాబా నన్ను పంపినాడు- మీబండివిటుగుట తెలిసికొని, మిమ్ముఁదోడ్కొని రమ్మని బాబా నన్ను పంపినాడు-అని ఆ బండితోలువాడు చెప్పెను. అంతటవారు రాత్రి 2 గంటలకు శీరిడికిఁజేరి. నా అనుమతి గైకొనక వెళ్ళితిని. కావున మార్గమధ్యమున నీకీ కష్టములు కలిగినవి'- అని బాగా మందలించెను.

ఆ కుటుంబము బాబా భిక్షాటనమునకువెళ్ళి తిరిగివచ్చి రంగారి కుటుంబమునకు రొట్టెలు- కూరపెట్టెను. ఆతనిభార్య ఆగట్టి వడ్డారములను భుజింపఁగలిగెను. 'నీవిపుడు వెళ్ళుము'- అని బాబా సెలవిచ్చెను. రంగారీ టాంగాకొరకు చూచెను. అచట టాంగాలేమియుఁ గనబడక మఱల బాబా దగ్గఱకేగెను. 'నీవిపుడు వెళ్ళుము- అదిగో ! ఆ టాంగాను చూడుము' అని బాబా పలుక రంగారీ వెనుకకుఁ దిరిగి

చూడ నచట టాంగావుండెను. అదాటిన టాంగా అచట ఎట్లాం
డనా?— యని ఆతఁడాశ్చర్యపడెను.

[గమక :- ఇచట బాబా— అబ్దుల్ హిం రంగారీల నివయ
ములు శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము, సి.సి. పాఠశాల, 551.202
పాఠశాల చదువదగును.]

ఆదాం దలాలీ -

ఇతఁడు బాంధ్రా (బాంబాయి) నివాసి— ఆస్తి సంబంధమున
'దలాలీ' పృథ్విలో జీవించువాఁడు. కేవలము విహిత శాస్త్రజ్ఞులకొరకే
బాబాను ఆశ్రయించినాఁడు. ఇతనికి పెక్కురు మగబిడ్డలుగలరు. ఒకరి
తరువాత మరొకరికి వివాహములు చేయవలసియుండెను. ముస్లిం
ఆచారముచొప్పున పిల్లవానితండ్రియే ధనమీయవలయును. ధనము
కొరకు బాబాను సంపాదించినాఁడు. శ్రీ సాయీప్రభువు ఆతని నను
గ్రహించి 'సీవిపుడు పొమ్ము— కుమారుని వివాహము జరుపఁగలవు.'—
అని, పలికెను. ఆతఁడు తిరిగి వెళ్ళగా ఒకమంచి దలాలీవ్యాపారమున
ధనములభించి కుమారునివివాహము జరుపఁగలిగెను, ఈవిధముగ ప్రతి
పుత్రుని వివాహమునకు బాబాను ఆశ్రయించుట, ఆతండ్రి యనుగ్ర
హమున ధనము వ్రాపించుట జరిగెను.

ఒక సందర్భమున తాకట్టున్న ఆస్తి విక్రయింపబడి దానికి సం
బంధించినవారిందఱు దోషులుగా నిర్ణయింపబడిరి. తొలుత ఆదాం
దలాలీసేనాడ దోషులలోఁజేర్చిరి. బాబా అనుగ్రహమున నితడు
నిర్దోషిగ నెంచబడెను. బాబా తోడ నితనికిగల సంబంధము
[శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము, సి.సి. పాఠశాల— 551, 585, 575
చూడుడు,] శ్రీ సాయీప్రభు పటము నింటనుంచుకొని నిత్యము అగ
రుపత్రులు వెలిగించువాఁడు— పటము లింటనుంచుట ముస్లిం మతస్థులకు
విరుద్ధమైనను ఇతఁడు ఉపాసకయములకలవాఁడు.

అబ్బల్లాజాన్.

ఇతఁడు పెషావర్ సమీపమున 'షజా' జిల్లాలోని 'టూర్బెల్లా' లో జనించెను. పతాన్ శాఖ- తుదకు సకొరీ సమీపమున గల కొర్హాలే గ్రామమున నివసించెను. బాబా యొక్క ముస్లింధ క్తులలో నితఁడొకఁడు, భౌతికముగ ఆధ్యాత్మికముగ అనుభూతులను బాబా వలన పొందినాఁడు. పోషించువారులేని కారణమున బాల్యముననే 'టూర్బెల్లా' విడిచిపెట్టి నాఁడు, అందఁడు సంచరించినాఁడు మక్కాక్షేత్రమునకు వెళ్లఁదలచి వలువుర నాశ్రయించెను. కాలినడకతో 'మన్మాడ్' వరకు జేరెను. అతఁడు తొలుతఁ దలంచినవిధమున బొంబాయికి వెళ్లలేదు. మన్మాడునకు దక్షిణముగ శిరిమైళ్ల దూరమున శీరిడియందున్న సాయి బాబా విషయము విన్నాఁడు. బాబా ఘోరీళ్లకు ఫిసము వెదజల్లుదున్న వాడని, తనకు మక్కాప్రయాణమునకు ధనసహాయముఁ జేయునని తలంచెను. 1918న శీరిడికి చేరినాఁడు. అతఁడు ద్వారకమాయి వెలు పలిద్వారముఁ జేరినపుడు బాబా మసీదులోపలనుండెను. వారి యిరువురచూపులు కలిసెను. ఆక్షణముననే అబ్బల్లా, బాబాను తన గురువుగ భావించెను,

బాబా ఘోరీళ్లందఱకు సమృద్ధిగఁ దినబెట్టుచుండుటచే మక్కాకు వెళ్ళుటకు బదులు అక్కడే నిర్విచారముగ బ్రతుకవచ్చునని తలంచి యతఁడు శీరిడియందుండెను. అప్పుడతని వయస్సు 17 సంవత్సరములు. అతనికి వేటగు జీవితాశయములులేవు శీరిడియందున్న కొలఁది అతని శునస్సు మార్పునొందెను. హైందవముస్లిం సఖ్యతఁగూర్చుటకై ఆవతరించిన బాబా ఆతనికి హృదయపరివర్తనము ' గల్పించినాఁడు. శీరిడికిఁ జేరినతొలుతి ఇతర పతానులవలే ఇతఁడును హైందవులందు వై రభావము గలిగియుండెను. శి సంవత్సరములచెట నివసించినపిదప నతని ద్వేషభావము నశించి, హైందవులను తన సోదరులవలె ప్రేమింపఁ

దొడగెను. జాతీయభావము పెంపొందెను. బొంబాయి మొదలగు పట్టణములందు హైందవులు- ముస్లిములు పరస్పరము ద్వేషించుకొనుచు- హింసించుకొనుచు- గుగులను మసీదులను ధ్వంసముఁ జేసికొనుటలు తలంచి విచారము పొందగడగినాఁడు. ఇట్లాండొరులు ద్వేషించుకొని హింసించుకొనుచుండిన అస్వదేశీయులీదేశము నాక్రమించుకొందుని తలంచినాఁడు,

బాబా మహాసమాధి పొందినపుడు 1918లో నతఁడు 22 ఏండ్లవాఁడు. అప్పటి కతనికి మతసంబంధములగు తీవ్రయోజనలేమియు లేవు. బాబా ఎడబాటునకు మిక్కిలి విచారపడినాఁడు. మరల దేశాటనము ప్రారంభించెను. 1926 న ఉత్తరదిశగఁ ప్రయాణముఁజేసెను. మాలాండ్ యాజమాన్యమునకుఁజెందిన 'స్వాచ్' లోయయందు 'ఆకూన్ కాబా'యొక్క సమాధిఁజేరెను. అతఁడు నయ్యద్ కాఖుకుఁజెందినవాఁడు. మహమ్మద్ ప్రవక్తయొక్క వారసుడు. ఆ యోగియొక్క అద్భుతగాథల నచటజనులు చెప్పుకొనుచుందురు. ఆకూన్ కాబా రాబర్క్ ప్రభువులను 8 నెలల 11 రోజులు బంధించివైచెనని చెప్పుదురు. అబ్దుల్లాజాన్ అచటనున్న పుడోకనాటిరాత్రి యొక సాధువు స్వప్నమున దర్శనమిచ్చెను. ఆ సాధు వెవరోకాడు శ్రీ సాయీబాబా ఆరిని తలవైపున నొక ఖర్చీయందుఁ గూర్చున్నట్టులతనికిఁ గనఁబడెను. వెంటనే మేల్కొని ఆస్వప్నమును దలపోసెను. బాబా మహాసమాధినొంది 8 సంవత్సరములైనను తానింకను బాబా రక్షణమునందున్నవానిగ గుర్తించినాఁడు. శీరిడికి 160 మైళ్ళదూరమునఁ దానున్నను బాబా అనుగ్రహించి దర్శనమిచ్చిన కారణమున, తనకు, జూర్వము మౌనమువెప్పుటకు ధనసహాయముచేయక మోసగించినాఁడని బాబా నుకూర్చి తలచిన తన అభిప్రాయము పొటపాటని గుర్తించుకొనినాఁడు. కాబా యందు భక్తి ప్రవక్రమముగ వృద్ధి నొందఁజొ

(అతిభక్త శేషభక్త నమః)

చ్చెను. శ్రీ సాయీప్రభువునందు గాఢవిశ్వాసము గలిగినవాడై బారతదేశమునకుఁ దిరిగివచ్చెను.

1924న అతడు వివాహమాడెను. శీరిడికి 4 మైళ్లదూరమున 'ఓర్వాలే' అను గ్రామమున నివసించుచుండెను. బాబా అతనికి రెండు మూఁడు సంవత్సరములకొకమాటు దర్శనమిచ్చుచుండును. బాబా భౌతిక తనువునందున్న నాటివైభవమును దలంచుకొనినపుడెల్ల అత్యంతానంద పరవశుడగుచుండును. ఒకసందర్భమున (1917 పూర్వము) 'బాబా! నీవు భౌతికతనువు విడిచినతరువాత నీతోడనే యీవైభవ మంతరించునేమోకదా!' అని పలికెనట. ఆమాటలకు బాబా 'తుర్బక్ హూ! దండాహాని' [మరాఠీ] (ఈసమాధినుండియే కర్రలతో మోదు నును) - అనగా నేను భౌతికతనువు విడిచినమార్త్రమున నాయీప్రభావము తొలగదు- దినదిన ప్రవర్ధమానమగుచునే యుండును- అనీ భావము.

[గమనిక:- సాయీబాబా- మీర్జమాన్ కాంధహార్ పతాక వృత్తాంతము- బాబా తనబిడ్డల నిమిత్తమై తన కంఠమింప సిద్ధపడినవిషయము, శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము (S.C.S. 522) పాఠకులు చదువప్రార్థితులు. హైందవదేవ్వియైన మీర్జమాన్ హృదయమును సైతము బాబా ఒకక్షణములో పరివర్తనముఁ గల్పించినది విశదము కాగలదు.]

శ్రీ సాయీనాథు సందాదరణప్రేమలఁ బటపిన ముస్లింభక్తుల సందఱి సభిసందించుచు, వారల ననుగ్రహించినటుల మనయందును కరుణఁ బ్రసరింపుమని శ్రీసమర్థ సద్గురుదేవుడగు శ్రీ సాయీనాథు నటు ప్రణతి సహస్రముల నర్పించుదము.

1 అశేష భూతహృత్ స్థాపకేశవః

2 అశోకమేనా శృంఖలాయనః

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్ !

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ముప్పది నాల్గవ ప్రకరణము

28 అనుగ్రహ లీల.

శ్రీ సాయీబాబా - కైస్తవభక్తులు - కొందఱు.

సద్విషయము:-

శ్రీ సాయీనాథుని పాదకమలములఁ గ్రమ్ముకొనిన భక్తబృందములలో హైందవ మతానుయాయులే అత్యధిక సంఖ్యాకులు. తక్కిన మతములకు సంబంధించినవారు మిక్కిలి తక్కువ అని యే చెప్పవలయును. సాధారణముగ హైందవులు ఉదారాశయములుగలిగి, సర్వలక్షణ లక్ష్మీతుండైన సద్గురువు ఏజాతికి- ఏతెగకుఁ జెందినవాడైన నాతనిజేయటకు వెనుకాడరు. ఏతావునకైనను వెళ్ళి, సేవనీయమైన వస్తువును ఎందున్నను సేవించుటకు జంకరు. సర్వసాధారణముగ ముస్లిములు మత నియమములందు గట్టి పట్టుదలగలవారు. అందును, హైందవాశయములు ఆదర్శములుగలిగి, హైందవాచారములకులోగి, హైందవాచారములచొప్పున విగ్రహారాధనలుసలుపుట- మేళతాళములు భజనలతో మనీషునందు పూజామలను స్వీకరించు నెట్టి సాధుసత్పురుషుడేని వారు సమ్మతింపరు. కైస్తవులలోను ప్రోటెస్టెంట్లు- విగ్రహారాధనలు జరుగుచోటులకు, మానవులు పూజింపఁబడు తావులకు వెళ్ళరు- పాల్గొనరు. ఆకారణమున బాబా ఆశ్రితులలో ముస్లిముల సంఖ్య చాలస్వల్పము. ఇక కైస్తవులలో ప్రోటెస్టెంట్ల తేగకుఁ జెందిన వారెవరేని బాబాను భక్తిభావముతో నాశ్రయించినవారు సర్వసాధారణముగ లేరనియే చెప్పవలయును.

చక్కనారాయణ్.

(ప్రొటెస్టెంటు క్రైస్తవులలో బాబాయందు గౌరవాదరణలు గలవారిలో నితఁడొకఁడు. ఇతఁడు బాబాయందు భక్తివిశ్వాసములు లేనివాఁడై నను ఆతండ్రియొక్క ఉదారాశయములను- అపారసస్థణ గణములను ప్రేమించినాఁడు. ఇతఁడు పోలీసుసబ్ ఇన్స్పెక్టరు (ఫాజుదారు) ఆ ఉద్యోగరీత్యా బాబాను కనిపెట్టియుండుటకు నియమింపబడినాఁడు బాబా ఆదాయముఁ దెలిసికొని రాఁబడిపన్ను విధించుటకుఁగా ప్రభుత్వము వారీతని నియమించిరి. ఇతఁడు మఱికొందఱు బాబా విషయములను కనిపెట్టించుండిరి.

(శ్రీ సాయీ మహాప్రభువు కామినీకాంచన విముఖుడని గుర్తించిన యీతఁడు బాబా యందపార గౌరవప్రేమలు గలిగియుండెను. సన్నిధికి పలువురుకాంతలు ఘోషాల దొలగఁజేసికొని బాబా పాదములకు మ్రొక్కుచున్నను- ఆతండ్రి సమీపమునఁ గూర్చున్నను బాబాయందు లవమాత్రిప్రేమి కాముకప్రసన్నులై విషయమితఁడు గ్రహించినాఁడు. ఆకాంతలవంక బాబా చూచియైన యెఱుఁగఁడు. శ్రీ నాయీశుఁడు మూర్తీభవించిన వైరాగ్యముని యితఁడు గుర్తించినాఁడు. జనులు [భక్తులు] తమంతటతామె అపారముగ ధనము బాబాకు సమర్పించువారు. దక్షిణలిచ్చువారిని ప్రేమించుటగాని యీయనివారియెడ ద్వేషభావము వహించుటగాని యెప్పుడులేదు. ఆధనమునందు బాబా నిర్లిప్తుఁడు. భిక్షుటనవిషయము అంతే, తగరపురేకు డబ్బా- జోలె తీసికొనివెళ్ళును. ఘనపదార్థములు జోలెయందు ద్రవపదార్థములు డబ్బాయందు నుంతురు. ఆయాగృహముల వారలేమియే నిపెట్టిన- పెట్టుకున్నను బాబా నిర్లక్ష్యభావము వహించును. ధనమును సమర్పించిన, భిక్ష సమర్పించిన ఆధనమును- ఆహారపదార్థములను తిన

దగ్గఱజేరిన పేదసాదులకు పంచిపెట్టువాడు. బాబా మహానిర్వాణానం తరము అధికారులు బాబా ఆస్తియంతయు స్వాధీనపఱచుకొనిరి బాబా ధరించిన కుప్పీ జేబులో 16 రూపాయలు మాత్రమున్నవి. (ఆతండ్రి మహాసమాధిఋచ్చలకేమో!) బాబా దగ్గఱ ప్రతిఉదయమున గవ్వయైన నుండదు. ఆతండ్రికి సమర్పింపబడు ధనము స్వల్పమైనను సతిదినము బాబా పెదజల్లుధనము— వందలకు వందలుండును. ఈధనమంతయు నెక్కడిదా? యని చక్రనారాయణ్ ఆశ్చర్యచకితుడగువాడు. పోలీసులకిది అవేద్యమైనది. కావున చక్రనారాయణ్ బాబానుగూర్చి ఆతండ్రి దైవప్రభావము గలవాడని గుర్తించినాడు.

ఇతర మతానుయాయులయెడ బాబాకు గల ఉదారబుద్ధి-సమదృష్టినిఁదలంచి చక్రనారాయణ ఆశ్చర్యచకితుడైనాడు. ఈతఁడు రహతాలో పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టరుగ నియమింపబడినపుడు బాబా ఆశ్రితులలో ద్వేషబుద్ధిగలవారు కొందఱు బాబా! రహతాలోని ఖాజాదారు హైందవుడనాడు— మహమ్మదీయుడనాడు— అతఁడొక క్రైస్తవుడను— అని, తెలుప వెంటనే బాబా విచారేమి? అతఁడు నానోదరుడను— అని వారిని మందలించినాడు— (శ్రీ) .. -మహారాజ్! అని పిలువబడువాడు. ఆ సకల రాజలాంఛనములతో ఆశ్రితజనసందోహములమధ్య బాబా నిజముగ నొక మహారాజువలె ప్రకాశించుచుండుట చక్రనారాయణ్ గుర్తించినాడు, అనన్యలభ్యములగు బాబాయొక్క అత్యద్భుతమహిమలు— అంతర్జ్ఞానము— దూరిత్రీవణ— మారదృష్టి ఋతంధరప్రజ్ఞ— ప్రతిభావిశేషములను గమనించి చక్రనారాయణ్ ఆశ్చర్యచకితుడైనాడు. ఒక పోలీసు ఉన్నతోద్యోగి విషయమారఁడు ప్రత్యక్షముగఁ జూచినాడు.

ఒక పోలీసు ఉన్నతోద్యోగి బాబా దఱిజేరి మొక్కినాడు. బాబా ఆతని దక్షిణ నిమ్మనినాడు. ఆతఁడు తనదగ్గఱ పైకములేదన

నీ 'పన్ను'లో చూడుము. 50 రూపాయలనోకరి ఉన్నది, ఇప్పుడు! అనెను. అంతట నా ఉద్యోగి నోయనుచున్న బాబాకు సమర్పించినాడు. దానిలో ఏ స్వల్పమో బాబా స్వీకరించి మిగిలినది ఆ ఉద్యోగికి తిరిగి యిచ్చుచు- 'దీనితో నీకు ఆవరక యుకలను. రాజోవుకష్టములకిది అవసరము- ఉంచుకొనుము' అనియిచ్చెను. జరిగినది అదియే. బాబా 'సలవుచీసికొనివెళ్ళు'గ సతనికొక కప్టమేర్పడెను. దానినుండి తప్పించు కొనుటకు అద్రవ్య మవసరమయ్యెను. ఆతడు తనకప్టనివృత్తికి వ్యయ పఱచుకొనినదివోగ మిగిలించానిని శీరిడికి 'మనిఅర్దు' 'ద్వారా పంపి నాడు. బాబా ప్రసాదించిన 'ఉఫి' ఆశ్రితుల ఆధివ్యాధుల నివారించుట చక్రనారాయణ్ తన అనుభవమున గుర్తించినాడు.

మన మొకవిషయము జ్ఞప్తియందుంచు కొనఁదగును. శ్రీసాయీ మహాప్రభువును గురుదైవముగ నేవించినను- నేవించి పూజించుకన్న ను ఆలండితోడ నేవిధమైన సంబంధముగలిగిన వారైనను ధన్యులే. బాబాను ప్రేమించువారు- గౌరవించువారు ధన్యులే. అట్టివారు మన కందఱకు వందనీయులు. ఉద్యోగకార్య నిర్వహణకు చక్రినారాయణ్ బాబాను జేరినను ఆబిడ్డకు బాబా అనుగ్రహించినాడు. శ్రీ సాయీ ప్రభువునెడ గౌరవప్రేమలు పఱపిన చక్రనారాయణు నభినందించుచు ఆబిడ్డయొక బాబా ప్రసరించిన కరుణ మనయందును ప్రసరింపుమని సమర్థ సద్గురుడేవుని శ్రీ సాయీనాథుని బోధించుదము.

• అప్రాకృత పరాక్రమాయము:

ఓమ్ శ్రీ సాయీశంకర!

కల, యీజాతి మతాదులన్నిటను లోకస్వామి తానొక్కడై వెలయున్; భక్తులు నామరూపపదముల్ వేర్వేరుగల్గింపఁట్రు; త్రోవలు వేరైనను గమ్యమేక, మిదివిస్మయము; నీబాబానర్మిలినీవేగుట శ్రేయమానన నే! ఏమీ, నిన్ను చేక్షింతునా!

ఏమో, నిన్ను పేక్షింతునా ?

మన ప్పదియైదవ ప్రకరణము

29 అనుగ్రహ లీల.

a) బాలాసాహెబ్ బాటి b) వ.ద్రాగనీ భజనసంఘము.

సద్విషయము:-

సాధు సత్పురుషులందు జాతి కులాది భేదములు పాటింపఁదగ
నివి. ఆధ్యాత్మిక భక్తిమార్గములకు జాతి-మత-కుల విచక్షణలు
ప్రరోప్యునికి ప్రతిబంధకములని యెఱుఁగవలెను.

‘నా సితేషు జాతి విద్యారూపకుల క్రియాదిభేదః’

అట్టి భక్తులజాతి విద్యాస్వరూప

ధనకుల క్రియాదిక విభేదములేదు.

[ప్రమామృతము. నా.భ.నూత్రములు 72]

‘చండలోఽస్తు సత్కుంజోఽస్తు గురుతిత్యేషా మనీషామమ’

(మనీషాపంచకము— శంకరభగవత్పాదులు)

ఏకాంతభక్తుడై సర్వము వాసుదేవమయముగ స్వానుభవ
మున గుర్తింపఁజాలిన సాధుసత్పురుషుని విషయమున జాతివిద్యా
యలు పాటింపఁదగనివి. బ్రహ్మజ్ఞుడు బ్రహ్మమేయగును. అట్టి సర్వ
జ్ఞునకు బై తొడుగు శరీరమున్నను లేకున్న నొక్కటియే. ఏక దేశగతుఁ
డుగ గన్పించుచున్నను సర్వవ్యాపియేయగును.

దైవము నిరాకారుఁడు నిర్గుణుఁడు-అని విశ్వసించువారు దైవము
సాకారుఁడు- సగుణుఁడు- అని తలంచుట కేవలము భ్రమయనియు,

2 మహావ్యాకృతామగ్నాయ నమః

సాధు సత్పుత్రులనఁబడువారు మరుష్యమాత్రులేయని పలుపటయుఁ గలదు. అట్టి మనుష్యమాత్రులమోల మనమేల తలకొగ్గి దక్షిణలు సమర్పింపనలయును? అని కొందఱు పలుకుచుందురు. (శ్రీ) సాయీ ప్రభువువిషయమున నీవిధముగఁ బూర్వమున నిష్పాకుఁ బలుకువారు కొందఱు లేకపోలేరు. తమ్ముఁజేరిన ఆశ్రితులను దక్షిణలీయుఁడని కోరుట సాధు సత్పుత్రులలక్షణము? అనియు ప్రశ్నించుచుందురు. కేవలము పరిహసించుటకై శీరిడికి వెళ్ళి, బాబా సందర్శనమాత్రమున ఆతఁడొి అనుగ్రహలేకమున (శ్రీ)సాయీ మహాప్రభువునందు గాఢభక్తి ప్రేమలొంది యనుట నిలిచిపోయినవారు, బుద్ధి పరివర్తనమునొంది బాగుపడినవారు పలువురుగలరు.

తనకు సంబంధముగల బిడ్డలొదెంచుగలరో వారిని బాబా ఏదొక కారణముఁగల్పించి తనదఱికి నాకర్పించును. వారివారి కామితములు రాగద్వేషములు కారణములుకావు. ఇదియంతయు ఋణున బంధనునియే ఆతఁడొి తెలిపినాఁడు. తాకికముగ పారతాకికముగ వారెంతదనుక చక్కబడుదురో అంతవరకు తీర్చిదిద్దువాఁడు, కాని యెన్ని జన్మములనైనను దనబిడ్డను బాబా కనిపెట్టియేయుండును.

a] బాలాసాహేబ్ భాట్.

భాటే కళాశాల విద్యార్థిగనున్నపుడు కేవలము నాస్తికునివలె ప్రవర్తించెను. విద్యాయోగ్యతలను గడించి రాజకీయ ఉద్యోగమున ప్రవేశించి 1904-1909 మధ్యకాలమున కోపర్గాం తాలూకా చూఱుతోదారు (తహసిల్దారు) ఉద్యోగము నిర్వహించినాఁడు. కోపర్గామున నున్నంతకాలము (శ్రీ) సాయీబాబా సందర్శనముకొఱప శీరిడిక్షేత్ర యాత్ర)కు వెళ్ళుచు, తిరిగివచ్చు విద్యాధికులైన తనమిత్రులను హేళన ముచేయుచు, బాబా ఒక పిచ్చివాఁడు అనిపలుకుచు నిరసించుచుండి

గాడు, ఆచార్యులు 'బాబా నొకమాటు సందర్శించి, ఆ పిదప తిండిని గూర్చి నీవే నిర్ణయించుకొనుము'—అని హితముబోధించిరి.

1909యందు భాతే శీరిడియందు ఉద్యోగరీత్యా మకామువేసి కొంతను, చాలానాదినములు నిత్యము శ్రీ నాయీనాథుని సందర్శించుచుండెను. అయిదవదినమున బాబా ఆతిథిమీద నొక కాషాయవస్త్రుని గొప్పెను, ఆదినమునుండి ఆతని పైన రసము మాత్రము, ఉద్యోగము సుసారము విషయములందరినీ నిరక్షికిలిగెను. ఆదినము మొదలు తిండివరకు శీరిడియందు నివసించి, శ్రీ నాయీప్రభువు సేవచేయుచుండెను, బాబా సహక్షయన అశువులు విడువవలయునను సంకల్పమాతనికిగలిగెను భాతేమిత్రుడగు కాకాసాహెబ్ దీక్షిత్తుచేత కాకా బా సందర్శనము సెలవువ్రాసెను, భాతేచేత సంతకముపెట్టించెను, అంతకుబూర్పుము భాతే తన ఉద్యోగమును చక్కగ నిర్వహించి, అధికారులమెప్పుడు తన జిల్లాకలెక్టరు సంవత్సరకాలము సేవిచెచ్చెను, అంతకుతన భాతేకు గురుభక్తి—లోకవిరక్తి హెచ్చగుటచే అతనియొడ కనికరమువహించి ప్రభుత్వమువారు ముప్పది రూపాయలు పింఛన్, ఉపకారవేతనమిచ్చిరి

భాతే సహవాసమును కాశీనాథ్ ఖండేరావు—గార్డే [రిటైర్డ్ సర్వెయింగ్-కాగ్రూరు] ఆతని ప్రవర్తనమునుగూర్చి ప్రశ్నింప బాబా తనపై కాపివస్త్రముగ గప్పిననాటనుండి తన బుద్ధియందు చరిత్రరసము గలచేరినటుల, మారల దృక్పథమతని కేర్పడినటుల దెలిపినాడు. ఆదిని మొదలు తన ఉద్యోగమునందు తానికివిషయములందు విరక్తికల్గి—అది బాబా అనుగ్రహమని, తెలిపినాడు. శీరిడియందు నివసించి, నిత్యకృత్యములు నిర్వహించుకొనుచు శ్రీ నాయీప్రభువు సమక్షమున ఉపనిషత్సాధములను వాతాయనము చేయుచుండెను. అప్పు

డవుడు బాబా ఆ గ్రంథములందలి ముఖ్యవిషయములగుర్చి వివరించువాడు. అతనిభార్యయు బిడ్డయును శీరిడికిజేరి యచటనే నివసించిరి. భాటే ఆధ్యాత్మికముగ నున్న లెస్సితినె బొందుటగని. ఉపాసనీ బాబా-జి.యస్. కవద్దే- నాసానాహెబ్ చందోర్-కార్- కాకాదీక్షిత్ మొదలగువారు ఆశ్చర్యచకితులైరి.

ఆయాజీవులు పురాకృతాభ్యాసబలమున సాధు సత్పురుషుల సాంగత్యముగడించురు. తొలుతవా రేబుద్ధితో సద్గురువులజేరినను-వారి పూర్వసుకృతము- అవతారపురుషుల అచుగ్రహమునేకమై ఆ జీవులనుద్ధరించును.

లోహశలాకానివహైః స్పర్శాశ్మని భివ్యమానేషి

స్వర్ణత్విమేతిలోహం ద్వేషాదపి విద్విషాం తథాప్రాప్తిః,

పరుసవేదినొంట బలిమినిబట్టి భే

దించు లోహఖండ సంచయంబు

స్వర్ణమగు విధాన, వై రబుద్ధిని నేని

హరివి దామరిపుల కమరు సుగతి,

((ప్రబోధసుధాకరము- సకలవిరుద్ధజైత్ర్యప్రకరణము)

భాటే అట్టివై రాగ్యభాగ్య భాజనుడగుట అతని పురాకృత సుకృతపరిపాకము- బాబా అనుగ్రహముకాని, యీజన్మమున సతఁడు ప్రకటించిన ద్వేషముకాదని పాఠకులు గ్రహించవగును. శ్రీ సాయీ శురేష భాటేయందుగల ద్వేషమును సమాకర్షించి ఆస్థానమును భక్తితో నింపినాడు.

[ఈవిధముగ శ్రీ సాయీనాథుని హేళనముగావించిన 'సపత్నే కర్' వృత్తాంతము- పంచరిపురము స్త్రీ డరువృత్తాంతము S.C.S. 387

• భూమీనమః ! ఆచార్యపరమాయనమః

• భాటేద్వేషం సమాకృన్యభక్తిం తస్మైప్రార్పితవతేనమః

420 & 41 శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతమునఁ దెలుపబడినవి, ఆగ్రంథమునఁ జూడఁదగిన విషయము లింసు ప్రత్యేకముగ నొకప్రకరణమున ఆగ్రంథములోని పేరానెంబట్లు గుర్తింపఁబడినవి. పాఠకులు గమనింపఁ బ్రార్థితులు]

(b) మద్రాసీ భజనసంఘము

సద్విషయము :-

శ్రీ సాయీప్రభువపార కరుణానిలయుఁడు. దర్శనము మార్తా భక్తుల భవభయమునఁజేచి, సకల సంకటముల నివారింప సమర్థుఁడు. ఆశ్రితుల అజ్ఞానమును దొలఁగించి ఆత్మప్రాప్తిఁ గూర్చుటయే సాధు శత్రుత్వమొకట, సాధు చూడఁమనియగు శ్రీ సాయీశునిగూర్చి వేఱుగఁ బలక నేల? శ్రీ సాయీనాథుని పదికములములందు మనస్సు లగ్నమఁజేసింపారి సకలపాపములు పటాపంచలగును. అధ్యాత్మికాభ్యున్నతి లభ్యమగును. వివిధ పవిత్ర శ్లోకములనుండి భక్తులేతెంచి ఆతఁడొ పాదములమోల వేదాధ్యయనములను మంత్రానుష్ఠానములను గానించి తరించిరి. ఎట్టి యోగ్యతలులేవి మన యట్టి యల్పులకు 'భక్తి' అననేనో తెలియదు. కాని, యీ ఒక్క-విషయమున మా త్రిము గాథమగు విశ్వాసముకలదు. మన ఆపత్కాలమున మనకావులనుకొను బాధమిత్రాదులందఱు మనలవిడిచి దూరదూరమైనను శ్రీ సాయీప్రభువుమార్త్రాను లెగవానిని పోలువఁడు— విడువఁడు. ఏక్షణమున ఏడువక ప్రాప్తు-కాపునైయుండును. ఉండితీరును. ఆ లెండి అనుగ్రహమునఁ బాపుఁడైనవానికి దేహ—బుద్ధిబలములు నిత్యానంద్యైవప్రవిహేము— జ్ఞానోపలబ్ధిఁజేపటట తినినయ్యెను.

మద్రాసీ భజనసంఘము :-

1916లో మద్రాసునుండి భజనసంఘము కాళీశ్లోక సంపర్క నామము బయలుదేరెను, ఆ సంఘమునందు సమర్థ రామదాసు అను

యాయయగు భక్తుడు- ఆతనిభార్య- కుమారి- మఱియు మాత్రము కలరు. వారు మార్గమధ్యమున శీరిడియంగు నొక నాథునత్తురుఁడు కలఁడనియు, వివిధములగు సమర్థతలఁ బ్రకర్శించువారికి మిక్కిలి ఉదారముగ ధనము బహూకరించు చున్నాడనియు విని శీరిడికిఁజేరిరి. అందు కొన్నిదినములుండి శ్రావ్యముగ భజనలను గావించిరి. ఆకుటుంబ యజమానిభార్య చిత్తపవృత్తివేఱు, వారందరు మధురకంఠస్వరముల మిక్కిలి మనోహరముగ భజనలనుగావించినను ఆమెకుతప్ప తక్కినవారి హృదయములు మాత్రము సాయీప్రభువు వెదజల్లు ధనముమీఁగనే యుండెను. బాబా సందర్శనము చేసికొనిన క్షణము నుండి ఆమెకు ఆతండ్రిపై గౌరవప్రేమలు పెంపొందినది. ఒకనాడు మధ్యాహ్న హంతిరమయమున ఆమె భక్తికిమెచ్చి సాయీనాథుఁడా భక్తురాలినేత్రముల కామె యిష్టదైవమగు శ్రీరామచంద్రుని దర్శించిన యాభాగ్యవతి తనువు పులకరించెను. కనులనుండి ఆనందాశ్రువులు స్రవించెను. మనస్సు బొంగెను. చేతులు చటచుచు మోదపరవశయయ్యెను. ఆచటఁజేరిన వారామె చేష్టల కచ్చెరువొందిరే కాని కారణమూహింపకుండిరి.

ఆనాటి సాయంత్రము తానుబొందిన ఆనందానుభూతినిఁగూర్చి యానతి తనపత్నికి దదితరులకుఁ దెలిపెను. శ్రీ సాయీశుఁడు తన యిష్టదైవమగు శ్రీరామచంద్రుఁడే యని విశదపఱచెను. ఆమె వలుకులను నిర్లక్ష్యభావమునఁ దోసిపుచ్చిరి. అదియంతయు నామె మనోభ్రాంతియని కేవల మమాయక భక్తురాలగుట నటుల తోఁచెనని ఆమెభర్త తలంచెను. వారికందఱకు సాయీబాబాగాఁ గనఁబడిన యావ్యక్తి ఆమెకుమాత్రము శ్రీరామచంద్రుఁడుగఁ దోచుట కేవ

(తపస్సువీక్ష్యే తేజస్వినే నమః) భూశయాననమః
(ధనదేవసమత్యాగినే నమః)

లము భాగ్గింతియుఁ గల్పితము- అని యామద్రాసీ కీర్తనకారుఁ డీసడించెను. ధనాశచే కలుషితముగాని హృదయముగల ఆమె తనభర్త నిరసనవాక్కులఁ బాటించలేదు. విమల భక్తియు క్షులీతరుల నిందాస్తుతులను లెక్కింపకుండుట సహజమేకదా!

అద్భుత దృశ్యము:-

అటులోకటి రెండుదినములు గడచినపిదప ఆ మద్రాసీకీర్తనకారుఁడొక కలఁగ నెను. అతఁడొక పెద్దఁగరమున నుండెను. అందలి రక్షకభటు లాతనిబట్టి పెహరెక్కలు విచిత్రములు యొక కటకటాల గది యందు బంధించిరి. ఆగదికి వెలుపల సాయీప్రభువు నిలిచియుండెను. ఆ స్వప్నముననే వారికివిధముగ సంభాషణము జరిగెను.

భక్తుడు:- బాబా! నీకీర్తివిని నీసాక్షులారాశ్రయించితిని. నీవు స్వయముగ నిచటనుండ నాకీ కష్టములు కలుగనేల?

సా.బా:- నీకర్మఫలముల నీవనుభవించి తీరవలయును.

భక్తుడు:- ఇట్టి దురదృష్టస్థితి ప్రాప్తించుటకు నేనీజన్మమున నెట్టిపాపములఁజేసి యెఱుంగనుగదా!

సా.బా:- ఈజన్మమునఁ జేయకుండిన పూర్వజన్మములఁ జేసియుండవచ్చును.

భక్తుడు:- బాబా! పూర్వజన్మముల విషయములు నాకేమి తెలియును? ప్రభూ! ఒకవేళ తొంటిజన్మములందు పాపకర్మములఁ జేసియుంటినే యనుకొనుము- నీవరమపవిత్రీరూప సందర్శనము మాత్రమున మహాగ్నియందు జీర్ణతృణములు భస్మమైపోవునటుల నా పాప పటలములేల పటావంచలు కాకుండును?

సా.బా:- నీకట్టి విశ్వాసముకలదా?

భక్తుడు:- సత్యము! కలదు.

అంతట బాబా ఆతనికన్నులను మూసికొనుమనెను. ఆతఁడు కనుల మూసికొనినతోడనే యేవో కూలిపడినటుల పెద్దధ్వని వేడఁబెను. [ఆకలలోనే] అతఁడు కనులఁదెఱచెను. బంధవిముక్తుడయ్యెను. రక్షకభటులు రక్తము స్రవించఁ గూలిపడియుండిరి. మిక్కిలి భయముతో నాతఁడు వణుకుచు బాబా వంకఁజూచెను.

సా.బా:- నీవిపుడు లెక్కగ చిక్కుపడితివి. అధికారులువచ్చి నిన్ను బంధింతురు.

[ఆకలలోనే యతఁడు బాబా పాదములపైఁబడి.]

భక్తుడు:- బాబా! నీకంటె నాకు రక్షకుడెవ్వఁడులేదు. ఇపుడు నన్నే విధముననైన రక్షింపుము!

మఱల బాబా ఆతనిగన్నులు మూసికొనుమని ఆజ్ఞాపించెను. అతఁడు కనులమూసికొని, [ఆకలలోనే] తెఱచిన వెంటనే యతఁడా యెరసాలనుండి విడిపడెను. బాబా ఒక్కఁడే యతని స్థిరప్రక్కననుండెను. అంతసతఁడు బాబా పాదములవ్రాలి మ్రొక్కెను.

సా.బా:- నీవిపుడు గావించిన నమస్కృతికి, భూర్వము గావించిన దానికి భేదమేమైనకలదా! బాగుగ ఆలోచించి సమాధాన మీయుము!

భక్తుడు:- చాల భేదముకలదు. పూర్వము నీవలన ధనమాసించి నమస్కారములను చేసితిని. ఇపుడు నిన్ను ప్రత్యక్షదైవముగ గుర్తించి మ్రొక్కుచున్నాడను, అదియుఁగాక నీవొక మహమ్మ

(మిత్రోకతా) సదాసహాయము:

• ఇష్టదైవస్వరూప శృతేనము:

దీక్షుడవన, హైందవులను భ్రష్టులఁగావించు చున్నాడవను
తలంపుఁగలిగి యుంటిని.

నా.బా:- మహమ్మదీయ దేవతలను నీవు విశ్వసించువా?

భక్తుడు:- విశ్వసించను.

నా.బా:- మీయింట హస్తచిహ్నము- [పంజా]లేదా? —

'బాబూత్' — మహమ్మదీయ పర్యదినమునందు దానిని బూజిం
పవా? నీయింట ముస్లిందేవత 'కాబీబీ' — అను పేరుగల దేవత
లేదా? వివాహాది శుభకార్యములకుముందు ఆ దేవతను పూజించి తృప్తి
పఱుపవా?

భక్తుడు:- నిజము. బాబా జ్ఞప్తికివచ్చినది.

నా.బా:- నీకింకేమి కావలయును?

[ఆకలలోనే, ఆతని మనస్సున 'సమర్థ గామదాసు'ను దర్శింప
వలయును తలంపు పొడమినది. తోడనే దానిని గ్రహించి బాబా
అరిగిన వెనుకకు మఱియొక నెను. ఆతఁడు వెనుకకుమఱలి, తిరిగిచూచి
నంతనే 'సమర్థ గామదాసస్వామి' గోచరించెను. అతఁడా స్వామిపాద
మాలత్రైవాలి సమస్కరింప నలఁడదృశ్యుడయ్యెను.

భక్తుడు:- బాబా! నీవుచాల ముసలివాడవుగనున్నావే! నీవయస్సు
ఎంతో ఎఱుగుదువా?

నా.బా:- ఏమీ! ఏమంటివి? నేను ముసలివాడననుచున్నావా? ఏదీ
నాతో పఱుగుతీయుము — చూచెదను,

అనుచు బాబా పరుగెత్తెను. ఆభక్తుడు బాబావెంటఁ బరుగి
డెను. బాబా పదములఁదాకున రేగిన ధూళియందు బాబా ఆదృశ్యుఁ

• తత్తకాంచన సన్నిభాయ నమః

(ఆలోపహాదనాక్షైప్య హయాయోగ వియోగకృతే నమః

జయ్యెను. అంతట శత్రుకు మేలుకొనెను. [ఆస్వప్నము పూర్తయ్యెను.]

ఆ మద్రాసీభక్తుడు మేలుకొనిన తరువాత ఆ స్వప్నవృత్తాంతముచూచుచు తీవ్రముగ నాలోచించెను, ఆతనిచి తృప్తివృత్తి పూర్తిగ మాన్పకొందెను, బాబా మహాత్మ్యమతడు గుర్తింపగలిగెను. ఆతనికిగల సంపదగొట్టి, సందేహములు మునుమాయమయ్యెను (శ్రీ) సాయీవాధుని పదపద్మములందు గాఢభక్తి యతని హృదయమున బాగుకొనెను, అయ్యెను కలయేకావచ్చును. కాని, యుదలి చ్చిక్కోత్తరములు:- వానదలన నతనికిగలిగిన మూలక పరివర్తనమును ముగియు గుర్తింపదగినది. మునునాడు మధ్యాహ్న హారతిసమయమున బాబా దర్శనార్థమై యతడు తన పరివారముతో మసీదునకేగ, బాబా ఆతనిని మిక్కిలి ప్రేమతో దగ్గఱకుబిలిచి, రెండురూపాయలు విలువగల ముసురపదార్థములను ప్రసాదముగనిడి, తనజేగునుండి రెండురూపాయనాణెముల నతని చేతులందుంచి, 'అల్లా- నీకు సకలసమృద్ధి సమకూర్చును'- అని, ఆశీర్వదించెను.

ఆ భజనసంఘమువారికి బాబా పలన ధనము లభింపకపోయినను, వారాసించిన ధనముకంటె కోటిగణితమును బాబా అరుగ్రహ సంపదవారికి ప్రాప్తించెను. మార్గమధ్యమున విశేషధనము వారికి లభించెను. వారు కావించదలంచిన తీర్థయాత్రలన్నియు ముగించుకొని సుఖసంతోషి సంతృప్తులతో వారి నెలవునకు తిరిగిచేరిరి. బాబా పలు కులం దలంచుకొనుచు సచ్చిదానందానుభూతి ననుభవించిరి. (శ్రీసాయీ మహాప్రభువు తనవారిని జక్కదిద్ది అరుగ్రహించు సద్గుణలలో నిది యొకటి యని పాఠము గ్రహించనగును.

- ♦ మహాప్రభుజీ సమః 1 ఆదిమధ్యాంతపక్షితాయనమః
- 1 తత్త్వభాగ్యార్థమస్మి సమః

తాబా అనుగ్రహసాక్షులగు బాలాసాహేబ్ భాటేకు మద్రా
సీభజనసంఘమువారికి వందనశతము లర్పించుదము, వారి సనుగ్రహిం
చినవిధమున మనల సనుగ్రహింపుమని శ్రీ సాయీ సద్గురుదేవునకు
సహస్రప్రణామము లర్పించుదము,

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్!

నను గుర్తింపఁగలేక విభ్రమితుఁడైన నాకు సంబంధి యా
జను, నేనే దఱిఁజేర్చుకొందు, నిత వైషమ్యానురాగాల రెం
టినిఁ బోకార్చుదుఁ జక్కఁదిదైదను; భాటేన్ రామదాసానుయా
యిని, రక్షించిన చందముకాగనవె? ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ముప్పదియారవ ప్రకరణము

30 అనుగ్రహ లీల.

చంద్రాబాయి బోర్కర్

సద్విషయము:-

దయాప్రభాత్తుడు- ఆనందవిగ్రహుడగు శ్రీ సాయీప్రభువు పలుమాటలు మధురాతి మధురములగు పలుకులబలికినాడు. 'నన్ను ప్రియతమునిగ భావించువాడు నన్నెల్లవేళల జూచును. నేనులేని యీశకల ప్రపంచమతనికి వ్యర్థము. నాకథలనుదప్ప నితరమును పలుకడు. ఎడవక నన్నే భ్యానించును. నా నామమునే స్మరించును. నాకు సకలము సమర్పించి సంపూర్ణ శరణాగతిజేసి నన్ను స్మరించువానికి నేను ఋణపడినవాడను. ఆతనికి విముక్తి- ఆత్మ సాక్షాత్కృతిఁ బ్రసాదించి నేను ఋణవిముక్తుడనగుదును. నన్నుదలచుచు నాకైపిపాసఁగనుచు, 'జేనినేని ముందుగ నాకు సమర్పించుకొనువానికి నేను బావినీడనగుదును. నది సముద్రమున లయఁబుగునటుల ఆవిధముగ నన్ను జేరువాడు నాయందు లయించును. కావున గర్వాహంకృతులను- తుదకు వాని వాసనలనుపై తము విసర్జించి నీ హృదయాసీనుడనగు నన్ను శరణించుము!' అని పలికిన బాబా శ్చిత్రమృతసూక్తులను మనహృదయమున నిలుపుకొనఁదగును.

నన్ను - నేను - ఎవరు ?

పలుమాటలు బాబా ఈ 'నన్ను'-'నేను' - అను పదములకు నిర్వచనముఁ గావించియున్నాడు. 'నన్ను' వెదకుటకు నీవెక్కడకు

వెళ్ళవలసిన పనిలేదు. నామరూపముల కతీతమై నీయందు- సకల భూతములయే అధిపతి అని 'అస్త'-'ఉన్నా ఏ' అను ఎఱుకయే 'నేను'. దీనిని నీవు గుర్తించిన సీయందు సకలభూతములందు నన్ను చూడగలవు. దీనిని నీవభ్యసించుకొంటే నాసర్వ వ్యాపకత్వమును గ్రహించి నన్ను పొందగలవు.

దైవమూర్తియైన అవతారములను- సాధువులను భక్తులను ప్రేమింపడగును. ఇతరదేశముల నేవిధముగ నోవ్వజేసినను వాడు నాకు బాధకలిగించినవాడగును. ఇతరులు తనకు గలిగించు బాధను- అవమతినినహించి యనుభవించువాడు నన్ను మిక్కిలి సంతోషపెట్టు వాడగును'- అని, బాబా పలుమాటలు తెలిపినాడు. బాబా యీ విశ్వమున సకలభూతముల వెలిసి లోపలనంతట నావరించి యున్న వాడు. కావున ఆతండ్రికి గావలసినది సకలభూతములయెడ ప్రేమ- నిర్వంచిత- నిర్మలప్రేమ మాత్రమే- శ్రీనాయీ మహాప్రభుకీర్తిని ప్రేమతో గీర్తించువారు- వినువారు ఆతండ్రిని జేరుదురు.

చంద్రాబాయి బోర్డర్ - విల్లిపెర్లి [బొంబాయి]

చంద్రాబాయి రామచంద్రబోర్డర్ యొక్క ధర్మపత్ని. ఈమె తన అనుభూతినిగూర్చి 1936-40- (తన 66వ యేట) పూజ్యశ్రీ. బి.వి. సరసింహస్వామిగారికి దెలిపిన విషయములను గ్రహించుదము.

చంద్రాబాయి 16వ సంవత్సరప్రాంతమున శీరిడికి వెళ్ళి శ్రీ సాయీప్రభువును సందర్శించింది. అప్పటికి ద్వారకామాయీ మసీదు పునరుద్ధరింపబడలేదు, 'సాశేవాడ'యు నిర్మింపబడలేదు. నాబా ఆ రోజులలో నెక్కడుకాలము మధుర నింబవృక్షముక్రింద గూర్చుండు వాడు. బాబా నీటితో దీపములు వెలిగించిన దృశ్యము నీమె స్వయం

శ్రీ సాయీప్రభుచితాయ నమః

శత్రువుస్వామి లక్ష్మితాయ నమః

ముగంజాచెను. మనీరునందు గుడ్డపీలికలతో వ్రేలాడగట్టబడి, నలువైపుల దీపపు ప్రమీశలుంచబడిన బల్లపలకపై బాబా చరుండు టయు నీమె చూచినది. ఆరోజులలో నామె యెప్పుడు శీరిడికి వెళ్ళినను ఆ గ్రామజనుల గృహములందు నివసించినది.

చంద్రాబాయికి శ్రీసాయీనాథునందు గాఢమగు భక్తికలదు. ఆమెభక్తికి సదృశమగు అనుగ్రహమును బాబా ఆమెయెడ ప్రసరించినాడు. తన అనుభవములనుగూర్చి తెలుపుచు చంద్రాబాయి తన నేత్రములనుండి అశ్రువులు ప్రసించుచు భక్త్యావేశమున డగ్గుత్తిక నొంది పలక లేకపోయెను. [గౌరవము- ఆదరము- ప్రేమ- ఆనందము- విశ్వాసము- కృతజ్ఞత- ఎడబాటువలనకలుగు ఆవేదన- మొదలగు మిశ్రముమే 'భక్తి'- అని యనము గ్రహించవలయును.] ఈమె భర్త రామచంద్రబోర్కర్ ఎన్నడును శీరిడికి వెళ్ళి బాబాను దర్శించుకొన కున్నను ఆయనయెడ బాబాకు ప్రేమగలదు.

1909లో రామచంద్రబోర్కర్ - [ఇంజినీరు] పండరిపురమున నొకవంతెన నిర్మాణము చేయుపని యందుండెను. ఆ సమయమున చంద్రాబాయి శీరిడికిఁజేరి బాబా సేవ చేయుచుండెను. అంతట నొక నాడు 'అమ్మా! నీవు పండరికి వెళ్ళుము. నేనును నీవెంట నత్తును. నాకు వాహనములతో నిమిత్తములేదు'. - అని, చంద్రాబాయితో బాబా చెప్పెను. ఆమె షుటి యిరువురను తోడుతీసికొని పండరికిఁ జేరెను. అచట నామెభర్త తనడొగ్గమును విడిచిపెట్టి వెళ్ళెనని తెలిసికొనినది. ఆమె దగ్గఱవారు మువ్వురు 'కుర్ద్వాడి' వరకు వెళ్లుటకు మాత్రము ధనముండుటచే వారు 'కుర్ద్వాడి' చేరిరి. ఆమె కేమియుఁ దోచక అయోమయ పరిస్థితియందుండి యేమియో యోజించుచుండెను. అంతలో నొక ఫకీరు ఆమెయెదుటఁ బొడమి 'ఏమి యోజించు

చుంటిని, అని, ప్రశ్నించెను. ఆమె సమాధానము చెప్పలేదు, ఆమె భర్త 'థోండ్'లో నుండినని, వారుమువ్వురు 'థోండు'నకు వెళ్ళుదగు నని ఆఫీసు తెలిపెను. 'కుడ్లవాడి- నుండి 'థోండ్'నకు వెళ్ళుటవలె? నాదగ్గర రైలుచార్జీలేదే! అని చంద్రాబాయిపలుక, వెంటనే థోండ్ నకు మూడుటిక్కెట్లు నామెచేతికిచ్చి ఆఫీసు అదృశ్యుడయ్యెను.

వెంటనే వారుమువ్వురు రైలులో థోండ్ నకు ప్రయాణము చేయుచుండిరి. ఆసమయమున థోండునందు ఆమె భర్త తేనీరుత్రాగి కునుకు పాట్లాందుచుండెను. ఒక ఫకీరు ఆతనియెదుట బొడమి 'మా తల్లిని మఱచితివేమి? ఆమె యీరైలులో- ఈ నెంబరుగలపెట్టెలో ప్రయాణమై వచ్చుచున్నది' అని ఆమె యెక్కినరైలుపెట్టె నెంబరు గల చీటినిచ్చెను. రామచంద్రబోర్కర్ అదిరిపడిలేచి, తనను మండ్ లించు చున్నవారెవరా? యనిచూచెను. కాని, ఆఫీసు అదృశ్యుడయ్యెను. థోండ్ స్టేషన్ లో చంద్రాబాయిబండి దిగినతొడనే ఆమె భర్తచుూచెను. వారందఱు విడిదికిఁజేరిరి, ఒక ఫకీరు తన యెదుట బొడమిచెప్పిన మాటలనుదెలిపి రామచంద్రబోర్కర్- ఆమె పూజించు సాయీబాబా చిత్రపటమును జూపుమని తనభార్య నడిగెను. ఆమె చూపెను. తనదగ్గఱకువచ్చిన ఫకీరు ఆతఁడేయని రామచంద్రబోర్కర్ గుర్తించెను.

ఉపాసనీమహారాజు శ్రీ సాయీప్రభువు పర్యవేక్షణమున శీరిడి యందున్న ప్రత్యేక గురువూర్ణమనాడు బాబా ఆదేశానుసారము చంద్రాబాయి పూజాద్రవ్యాదులఁ దీసికొని ఖండోబా దేవాలయమున కేగి యందున్న ఉపాసనీ మహారాజునకు బాబా ఆజ్ఞదెలిపి పూజింప మొదలిడ నామె నాటంకపటపలేదు. ఆపిదప ఆమె ఉపాసనిని పూజించియెరుగఁదు. ఆయనయందు 'గురుబంధుదృష్టి'- మాత్రము కలిగి

1. తత్త్వచూర్తయేనమః

2. పౌత్యగాత్మ నిదర్శకాయనమః

యందెడిది. శీరిడిలోనిజనులు ఉపాసనీ మహారాజును ద్వేషించినట్లుల ఆమె ద్వేషించలేక, ఎవరియందును ద్వేషము-అనూయ- ఈర్ష్యవ హించుట- కలహించుట తగదనియు, ఎవరేని మనల ద్వేషించిన దూ షించిన ఆచోటువిడిచి, నామజపమునకు గడంగుట తగునని బాబా పలుమాటలు బోధించిన బోధిలామెహృదయమున తెన్నగ నాలుకొ నినవి. ఆబోధలనామె చక్కగ ఆచరణమందుంచుకొనినది.

చంద్రాబాయినిగూర్చిన విషయములను S.C.S. శ్రీ సాయీ నాథ బోధామృతము పేరా- 555A 400, చూడుడు. ఈమె 7 జన్మ ములనుండి తనసోదరి యని బాబా చెలిపినాడు. S.C.S. 474 A చూడుడు. బాబా యీమెను ప్రేమతో 'బాయ్' అని పిలుచువాడు. మహాసము ధికి శీనెలలకు బూర్వము 'బాయ్! ఇంక నీవెక్కడనున్నావు శ్రమపడవలసిన పనిలేదు, నీవెక్కడనున్న స్థల వేళ్ల నీవగ్గఱనే యుం దును.'- అనినాడు [ఆమాటలు తెలుపుచు నామె కన్నులవెంట బొట బొట నీచుకార్చెను] బాబా ప్రేమ అపారము. ఆ మహావ్యభువు పలుకులు త్రిసత్యములు, అంతటనామె సెలవుగొనజెప్పెను. 1918 దసరా ముందు ఆమె 'పంచగని' యందుండెను. 'నిన్నుగూర్చి తలచు తలంచుచున్నాడు. బాబా యింక ఎంతో కాలము జీవించునను తలపు నాకు గలుగుటలేదు.'- అని కాకాదీప్తిత్తు ఆమెకువ్రాసిన ఉత్తరము అందగనే బాబా భౌతికజీవితమున తుదిక్షణమునకు ఆమె శీరిడి చేరి నది. బాబా తుదిక్షణమున గొంతులో నీరుపోయు భాగ్యమామెకు గలిగినది.

ఆపిదప 1919యందు 1933నందు నామె శీరిడికివెల్లెను, బాబా వాదాసము చేసినట్లుల ఆమె యెక్కడనున్న నామెను ఆమెభర్తను కాపాడుచునే యున్నవాడు, మరాటీభాషలో కొన్ని పద్యములు కేయ

ములుగ తన అనుమానాలను దెలుపుచు రచించి 'నాయీలీలామాసిక్' పత్రికయందు ప్రచురించినది 1911 యందామెభర్త బండిమీదనుండి పడెను. కాలావితీగెను. ఉధితో పట్టువేయబడెనది ఆకాలు 5 నెలలకు నయమయ్యెను. 1941 యందు ఆనగా ఆమె 51వ ఏట కుమారుడు జన్మించెను. ఆస్పత్రితము విచిత్రము.

1918లో నొకనాడు బాబా చంద్రాబాయినిజూచి, 'బాబో! నీ హృదయకామితమేమి?' అని, యడిగెను. 'బాబా! నీవు సకలము నెఱుంగుదువు. నేను చెప్పవలసిన దేమికలదు?' అని ఆమె సమాధానమిచ్చెను. 3 సంవత్సరముల తరువాత నామె బహిష్టు ఆగెను. అంత వరకామె గర్భిణికాలేదు. కొన్ని నెలలు 'గడచి' తరువాత 'డాక్టరు పురిందరే' ఆమెను పరీక్షించి, యది కడుపులోపల నొకవిధమగు గ్రంథి యని, అది శస్త్రచికిత్సచేతనే సాధ్యమగుననెను. 51 వ సంవత్సరమున గర్భధారణము దుర్లభమని వలువురుచెప్పిరి. ఏమైనగాని పదిమాసముల కాలమువేచి చూచెదనని ఆమె నిశ్చయించుకొనెను. అటుతెలుగుటనాసమర్థుడగు శ్రీ నాయీప్రభువు అనుగ్రహమున 1921 లో ఆమెకు 51వ ఏట కుమారుడు జన్మించెను. ఆప్రసవము 'చంబూరు' అనుగ్రామమున జరిగెను. అచట డాక్టరుగాని, మంత్రీసానికాని- మందులుగాని లేవు. ఆప్రసవదినమున పగలంతయు నామె పనులను నిర్వర్తించుకొనినది. రాత్రి యందామె సుఖముగ బ్రసవించెను. ఆప్రసావ తికిబూర్వము 4, 5 మాసములకామె ఆరోగ్యము సరిలేదు. కాళ్ళు నాచెను. ఆహారములేదు. చాలదినములు నీరు- ఉధిమాలిమే తీసి కొనినది.

ఆమెభర్త రామచంద్రబోర్కర్ మరణవిషయమున బాబా అనుగ్రహముఁ బ్రకటించినాడు. ఆ విషాదఘట్టమునకు 2 నెలలపూ

ర్వమున ఆమె మనస్సునట్టి విచారము నెదుర్కొనుటకు సిద్ధపడువఁ దలచినాడు. ఆమె భర్తమృతికి రెండు నెలలపూర్వము బాబా ఆమె స్వప్నమునఁ బొడమి 'విచారమువలను - నేను శ్రీరాముని [రామ బోర్కర్] తీసికొనిపోవుచున్నాను,'- అనెను. అంతటనామె 'బాబా! నన్ను మంచుగ దీసికొనిపోము' - అని, కోరెను. 'నీకింకను పనులు - బాధ్యతలుకలవు, నీ గుండెనిబ్బరముఁ జేసికొనుము - నీవిధులను నీవు నిర్వర్తింపుము' - అని, బాబా తెలిపెను. ఆ స్వప్నవృత్తాంతమామె తనభర్తకుఁదెలుప నతఁడెది స్వప్నము మాత్రమేయని నిర్లక్ష్యముఁ జూపెను.

చాతుర్మాసములింకను రెండు నెలలుకలవు. తరువాత కొంతకాల మునకు రామచంద్రబోర్కరునకు మూత్రపిండముల సంబంధముగు వ్యాధి కలిగెను. ఎక్కెళ్ళునేర్పడెను, చరమకాలము సమీపించుచు న్నట్లుండెను. తన కంత్యకాలము చేరువనున్నదని, యా చాతుర్మాస ములు గడచినపిదప ప్రాణముల విడువవలయునను బలీయనుగుకాంక్ష తనకు గలదని తెలిపెను. అంతలో మరణచిహ్నములు తోచెను, అవ యవములు బిగువుపాతెరు. స్మృతితప్పెను. అంతట చంద్రాబాయి దైన్యముతో 'బాబా! చాతుర్మాసములు గడచువరకు ఈకొలది దిన ములు నాభర్త ప్రాణములకు నిలువవే!' - అని, ప్రార్థించెను. మఱు నాఁడొకటి స్మృతికలిగెను. అవయవముల బిగువువీడినది. అతనికి ఉత్సాహముకలిగెను. చాతుర్మాసములుదాటి 7 దినములు గడిచినవి. 1931 కార్తీకపూర్ణిమ గడచి పాడ్యమి తిథివచ్చెను. ఆరాత్రి అతఁడు తేనీరుత్రాగి, 'బాబాకు హరితినమర్పించి, విష్ణుసహస్రనామములను బిగ్గఱగ పఠింపుము' - అని భార్యతోజెప్పెను. ఆమె ఆవిధముగఁజేసెను. తెల్లవాతినది. ఉదయమున డాక్టరువచ్చి పరీక్షించి ఆశాజనకముగ నున్నదనిచెప్పెను. కాని, ఆమె మాత్రము భర్త జీవించఁడని యెఱుఁ

గురు, గంగాతీర్థ మార్చిగిరిబిచ్చింది. ఆ తీర్థముగ్రోలి కొంతసేపటికి 'శ్రీరామ! శ్రీరామ!' అనుచు కన్నుమూసినాడు. శ్రీకృష్ణ భగవానుని వదులుకుని తాళవత్తును జేర్చుమని చంద్రాబాయి బాబాను వ్రాక్కించెను. శ్రీ సాయీకృష్ణ భగవానునందు గాఢభక్తితో ఆ స్మరణతో వరుడు ప్రాణముల విడిచినాడు. బాబా అనుగ్రహమున నతనికి సన్దతిగలిగినది—

భక్తు మరణానంతరము పుత్రసంరక్షణమున వారికిగల ఋణములు తీర్చబడెను బుద్ధువులవలనఁ గలిగిన వాఢల సహించుట యందు చంద్రాబాయికి బాబా తోడ్పడినాడు. బాబా స్వహస్తమునఁ బ్రసాదించిన 'డిఫి' నామెయింట నధికముగ భద్రపఱచినది. భారతనుపునందున్న బాబాను 20 సంవత్సరములకాలము ప్రేమించి పేషించినది. బాబా పల్లు, నొకదానిని 'తాయెత్తు'గ ఈమె ధరించెను.

శ్రీ సాయీనాథునందు ప్రగాఢ భక్తిఃపఱపి బాబా అనుగ్రహపాత్రులగు శ్రీమతి చంద్రాబాయి బోర్కచునకు వందనశతము లర్పించుచు ఆతల్లి ననుగ్రహించినట్లుల మనల ననుగ్రహింపుమని శ్రీ సాయీగురు దేవునకు ప్రణామరహస్రము లర్పించుదము—

1 కైతల్యపదదాయకాయ నమః

• తస్మైతాంతక దూతాయ నమః

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్!

ననుపేషించుచు నాదునామము ననన్యశ్రద్ధ స్వాంతంబునన్
మనసంబున్ జొనరించు నాశ్రితుల, సంబంధీయుతావారి చెం
తననేనుందు, హితంబుఁగూర్చుచును; చంద్రాబాయినికా బ్రేమనో
మివపుత్రంబు సమాలకింపవోళి? ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ముప్పది యేడవ ప్రకరణము

31 అనుగ్రహ లీల.

a) అప్పాసాహేబ్ - కులకర్ణి

b] హరిభావ్ కార్జ్క-

సద్విషయము:-

మహాపురుషులైన సాధువులకు వందనముల నల్పుడము. సాధు సత్పురుషుల ప్రభావము వర్ణనాతీతము. వారి కరుణాకటాక్ష వీక్షణము మాత్రమే మనచాప పర్వతములు నిర్మూలములగును. అమృతములొలుకు వారి పలుకులవలన మనకు చక్కని ప్రబోధకలుగును. 'ఇదినాది-అది నీది'- యను శ్లేషప్రతిపత్తి వారియందు లవమేనియులేదు. 'వసుధైవ కుటుంబకమ్'- ఈ విశ్వమంతయు వారి కుటుంబమే. అట్టి సాధుసత్పురుషులు మనకు ప్రసాదించు విజ్ఞానసంపదకు మనమెంతయు ఋణపడి యుండుము. వారి ఋణమెన్ని జన్మములనేని తీర్చుకొనఁజాలము.

అప్పాసాహేబ్ కులకర్ణి--

బాబా భక్తులలో నితఁడొకఁడు, 1917నందు శ్రీ సాయీనాథునిసేవించి పూజించు భాగ్యమితనికిఁగలిగినది. ఉద్యోగరీత్యా యితఁడు 'థానా' పట్టణమునకు బదిలీచేయఁబడెను. అచటనుండగ బాబాకుఁగూర్చు భక్తుడైన బాలాసాహేబ్ భాటేతో నితనికి స్నేహమేర్పడెను. భాటే- బాబా చిత్రపటమొకదానిని కులకర్ణికి బహూకరించెను. అత్యంతభక్తిశ్రద్ధలతో నతఁడు నిత్యము బాబా చిత్రపటమును ? నిస్సృహయ నహి.

పూచించుచుండెను. యోకతోపచార పూజఁగావించువాఁడు. శ్రీసాయీ ప్రభువు దర్శనభాగ్య మెప్పుడెప్పుడు కలుగునా! యని తహ తహ పడి నాడు. శ్రీ నాయీనాథుని భౌతికముగ సందర్శించి సేవించుటకైతొ ఆరంభి చిత్రచటమును దర్శించి సేవించిన నట్టి సత్పులమును ప్రసాదించుననుటకీ క్రింది నిదర్శనము మనకు విదితము చేయఁగలను.

బాలాబువా న తాఁ:-

బొంబాయిలో 'బాలాబువా సుతాఁ'- అనునొక భక్తుఁడు కలఁడు. ఆతని సత్ప్రవర్తన:- భక్తి- భజనతత్పరతల గుర్తించిన వారందఱు 'ఆభివచనకారాం'అని ఆవిఁ బిలుచువారు. తొలిసారిగ నతఁడు 1917న శీరిడికిఁబెళ్ళెను. అతఁడు ద్వారకామాయి మనీషుఁజేరి బాబా పటములకు మ్రొక్కినతోడనే శ్రీ నాయీశుఁడతని నిర్దేశించుచు 'ఈతని నాలుగు సంవత్సరములనుండి యెఱుఁగుదును'- అని, అచటఁ జేరినవారిలోఁ బలికెను. 'తాను శీరిడికిఁజేరినది యిప్పుడేకదా! అట్టియెడ బాబా తనను నాలుగుసంవత్సరములనుండి యెఱుఁగుదును. అనుచున్నాడేమా?'- యని 'బాలాబువా' ఆశ్చర్యపడెను. కాని దీర్ఘముగ నాలోచించి, తాను 4 సంవత్సరములకుఁ బూర్వము బొంబాయిలో బాబా పటము మ్రోలవ్రాల్చి నమస్కరించినవిషయము జ్ఞప్తికిఁ దెచ్చుకొని, బాబా పలుకులలోని సత్యమును గ్రహించెను.

'ఆహా! బాబా సర్వవ్యాపి-సర్వజ్ఞఁడనుటకెట్టి సందేహములేదు. సాధుసత్పురుషుల సర్వజ్ఞత- ప్రేమ- వారు తమ భక్తులందు ప్రసరించు కరుణ ప్రశంసనీయములు, నేను బాబా పటము మ్రోల మోకరిల్లి నమస్కరించిన మాత్రమున ఈతండి! నన్నుగ్రహించి తన చిత్ర పటమును భక్తితో నమస్కరించిన తన్ను భౌతికముగఁజేరి మ్రొక్కిన దానితో నమము- అనుభావము నాకు స్ఫురింపఁజేసినాఁడు గదా!'-

అని. 'బాబాబువా' ఆనందాశ్రువుల స్రవించుచు బాబా పాదముల మరల మరల వ్రాలి మ్రోక్కినాడు. సర్వవ్యాపియైన తండ్రిపంటను నందుమాత్రము లేకుండునా? సోదరీసోదరభక్తులు తాము బాబాను భౌతికతచువ్రసలచున్నవానిని సేవింపలేకపోతిమే! కేవల చిత్రపటము నందుమాత్రము బాబాను పూజించుచుంటిమే! అను సందేశము నొందవలసినపనిలేకు. బాబా సర్వవ్యాపి- సర్వాంతర్యామి- సర్వజ్ఞుడు కావున మనము పూజించి సేవించుపటమునందు నధిపనించి యున్నవాడను విషయము మనము మఱువరాదు.

ఇక 'అప్పాసాహెబ్'- విషయము గమనించుదము. అతడు 'ధాన 'లోనుండగ, 'భీమండి'- అనుగ్రామమున నొకవారము దినములు పనికిలిగి 'మకాము'నకు వెళ్లెను. ఆతండ్రింట లేచినమయమున మూడవనాడీ విచిత్రసంఘటనము జరిగెను. మధ్యాహ్నసమయమున నొక ఫకీరు అప్పాసాహెబ్ గృహమునకేతెంచెను. అతని పోలికలు బాబా చిత్రపటమునందలి పోలికలకు సరిగనుండెను. కులకర్ణిభార్య బిడ్డలు 'మీరు ఖీరిడిలోని సాయీబాబాగారా?'- అని, పశ్చింపిరి. 'కాదు-కాని, ఆయన విధేయుడగు సేవకుడను. ఆయన పనుపున మీ కుటుంబ యోగక్షేమముల గనుగొనుటకేతె చితిని'- అని, ఆఫకీరు సమాధానమిచ్చెను. దక్షిణవిమ్మని ఆ ఫకీరుతోరగ అయిల్లాలోక రూపాయి నొసంగెను. అతడొక "ఉధి" పొట్లమునొసగి, దానిని పూజామందిరమున పటముదగ్గఱబెట్టి పూజింపుడు!- అనిచెప్పి ఆఫకీరు వెడలిపోయెను. ఇక శ్రీ సాయీప్రభువు విచిత్రలీలలను గమనింపుడు !

'భీమండి'లో గుఱ్ఱమునకు జబ్బుచేసిన కారణమున అప్పాసాహెబ్- తానేర్పఱచుకొనిన మకాములకు వెళ్ళలేక ఆ మూడవనాటి

సాయంత్రమే యతిఁడింటికిఁ దిరిగివెళ్ళెను. ఆతనిభార్య ఫకీరు వృత్తాంతమును దెలిపెను. ఆ సాధుసత్పురుషుని దర్శనభాగ్యము తనకుఁగలుగకపోయెనేయని విచారపడిఁ బక్కరూపాయి మాత్రమాతండ్రికిచ్చి పంపిండుటకు కటకటపడెను. తానేయుండిన పదిరూపాయలకుఁదక్కువయిచ్చి యుండెడివాడనుకానని పలికెను. అంతనతఁడు భోజనము చేయకయే ఆ ఫకీరుకొఱకు మనీసు- తదితర స్థలములన్నిటను వెదకెను. కాని ప్రయోజనము లేకపోయెను అంతట నింటికిఁదిరిగివెళ్ళి భోజనముఁజేసెను.

సోదరభక్తు లీవిషయము గమనింపఁదగును. బాబా పలుమాఱులు తనబిడ్డల కెఱుకపఱచిన విషయమిది, 'ఆకలికడుపుతో భగవంతునన్నేషించునద్దు'— అని బాబా భక్తుల చరిత్రలలో నీవిషయము పలుతావులఁ దెలుపఁబడినది. బాబా తన పూర్వజన్మమున గురువును గూర్చి తెలిపినది, 'వనజారి' వృత్తాంతము S.C.S. 175 చూడు. అప్పాసాహెబ్ నకు ఈ విషయము బోధింపఁబడినది. భోజనానంతర మతఁడుబుసుపోకకు బయలుదేరెను. అతని మిత్రుఁడు 'చిత్రే' అను వాఁడు వెంటఁబడినది. కొంచెము దూరమేగ నొకవ్యక్తి త్వరత్వరగ తనదగ్గఱకు నచ్చుట నతఁడు గమనించెను. బాబా పటమునఁగల పోలికలతనికిఁ గలిగియుండుటచే ఆ మధ్యాహ్నము తన గృహమునకు విజయముచేసిన సాధుసతఁడేయని అప్పాసాహెబు తలంచెను. ఆ ఫకీరు వెంటనే చేతినిసాచి దక్షిణదిమ్మని కోరెను. అప్పాసాహెబు ఒకరూపాయి యిచ్చెను. మరల మరలనడుగ రెండు రూపాయలిచ్చెను. కాని, ఆఫకీరు తృప్తిపడక మఱలనడిగెను. కులకర్ణి తనవెంటనున్న మిత్రుని దగ్గఱ అరువుతీసికొని రి రూపాయలిచ్చెను. ఇంకను తెమ్మని ఫకీరు అనుగఁ దనవెంట నింటికిరమ్మని అప్పాసాహెబు కోరెను. ఇంటికేగిన

తరువాత మఱల మూడు రూపాయలిచ్చెను. దానితో మొత్తము తొమ్మిది రూపాయలైనవి. అప్పటికిఁ దృప్తిపడక మఱల దక్షిణకోర, తదిగ్గఱ పదిరూపాయలనోలు మార్చిము కలదని కులకర్ణి తెలిపెను. ఆనోటెమ్మని ఫకీరుకోరెను. కులకర్ణియిచ్చిన పదిరూపాయలనోలు తీసికొని అక్కకు 9 రూపాయలు తిరిగియిచ్చెను. అంతట నా ఫకీరు వెడలిపోయెను.

అప్పాసాహెబు తన భార్యతో 'నేనే యున్న యెడల పదిరూపాయలకు భక్తులవయిచ్చి యుండెడివాడనుకాను.'- అని పలికినాడు. అందుచే బాబా ఆ పదిరూపాయలను స్వీకరించి తన దివ్యామృతహస్తమున పవిత్రీకృతములైన తొమ్మిది రూపాయినాణెములను ఆతినికిఁ బ్రసాదించినాడు. ఆ సవసంఖ్య (తొమ్మిది) గమనింపఁదగినది. అది సవవిధ భక్తులను సూచించును. [S.C.S. 117] బాబా తన తుడిగడియలందు 'లక్ష్మీబాయిసింఘే'కు 9 రూపాయలు ప్రసాదించిన విషయము సోదరభక్తులు గమనింపఁదగును. [చూడుడు చరమలీల].

అప్పాసాహెబ్ - ఉధిపొట్లమును పరిశీలించెను. అందు ఉధి-పత్రములు- పుష్పములు- అక్షతలుండెను. తరువాత కొన్నిదినముల కతఁడు కీరిడికిఁ బెళ్ళి బాబా సందర్శనముఁ జేసికొనినపుడు బాబా కేశమొకటి అతినికి లభించెను ఆకేశము ఉధిపత్ర పుష్పాక్షతలను ఒక తాయెత్తునఁజేర్చి తనచేతికిఁ గట్టుకొనెను. బాబా అనుగ్రహము-ఉధి ప్రభావము నతఁడు స్వానుభవమున గుర్తించెను. తొలుత 40 రూపాయలు వేతనముగల గుమాస్తాగా ప్రారంభించిన అప్పాసాహెబ్ బాబా ఆశ్రయమున ఉధిప్రభావమున అనలుబదికేక మడుగులవేతనమును సంపాదించఁ గలిగెను. ఈ లాభిక కామితములనేగాక అప్పాసాహెబు

అతిత్పరితిముగ ఆధ్యాత్మిక చింతనాభిప్రదియు నొందెను. 'బాబా ఆశ్రయమును నొదరభిప్రది గమనింపదగును. ఉధీ ప్రసాదముపొందిన భాగ్యతమాలఁ దత్తము న్నానాసంతర మొకింతనొసట నలదికొని, యించుకంత నీరమునఁజేర్చి ఆత్మీయమును ప్రాప్తిచిన నిరామయ సుఖ సంతోషములఁ బడయఁగలరు.

హరిభావ్ కార్మిక్:- [సాధుపులందభేదసితి]

ధానా ఆల్లాలోని 'దహన్' అనుపురమునుండి 1917 ఆషాఢ పూర్ణిమ [గురుపూర్ణిమ] నాడు 'హరిభావ్ కార్మిక్'— అను నతడు శీరిడికివెళ్ళి సమ్యక్విధానమున బాబా పూజాగావించి బాబాకు వస్త్రములు దక్షిణ సమర్పించెను. ఆ మఱునాడు శ్యామాద్వారా బాబా సెలవుపొంది మసీదుమొల్లి దిగుచుండెను. ఆసమయమున నింకొక రూపాయి బాబాకు సమర్పించిన బాగుండునను తలంపుగలిగి వెనుకకు దిరిగి మెట్లెక్కఁబోవుచుండ శ్యామా ఆలయనివారింపి సైగరూపమున, బాబా సెలవొందినతరువాత వెళ్ళనలయునేకాని, మరల తిరుగరాదు. అను భావమును దెలిపెను. అంతట కార్మిక్ తనగ్రామమునకు బయలుదేరెను. మార్గమధ్యమున నాశిక్లోని 'కాలారాం' కోవెలలోనికి స్వామిదర్శనమునకై వెళ్ళెను. ఆ కోవెలలోపల భక్తజన పరివృత్తుడైయున్న సాధువు నరసింగ్ మహారాజు తనభిక్షులనువిడిచి వెలుపలకు హరిభావ్ దగ్గఱకువచ్చి చేతనిబట్టికొని 'ఏది నారూపాయి నిటులిమ్ము!' అని యడిగెను. కార్మిక్ ఆశ్చర్యపడి శ్రీ నాయీప్రభువునకుఁ దానీ యందలఁచికొనిన రూపాయిని నాశిక్లోని నరసింగ్ మహారాజు రూపమున దాను రాబట్టుకొనఁ జూచెనని బాబా కరుణకు సంతోషించి ఆత్యాచార్యులతో నారూపాయిని సమర్పించెను.

1 భావగమ్యయ నమః

2 తామరపరిమళాయ నమః

శ్రీ సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 131

ఈ వృత్తాంతమువలన సాధుసత్పురుషులందఱు నేకమేయనియు వారీయందెట్టి భేదప్రీతిపత్తి లేదనియు నెల్లరు నేకైకదృష్టితో నాశ్రితుల ననుగ్రహించువారను విషయము విదితమగుచున్నది. లోగడ నిట్టివిషయములు పెక్కుతావులఁ దెలుపఁబడినవి.

శ్రీ సాయీప్రభువుయొక్క అనుగ్రహమునకు పాత్రులైన అప్పాసాహెబు కులకర్ణి -- హరిభావ్ కార్త్యాయీలకు వందనశతము లర్పించుచు వారిసనుగ్రహించినటుల మనల సనుగ్రహింపుమని శ్రీసాయీ నాధునకు ప్రణతి సహస్రము లర్పించుదము.

శ్రీరఘదాయ నమః

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్!

ప్రతిమఁ జిత్రపటంబునందునను సంభావించినన్ లేక, ప్రాకృత దేహంబునఁగొల్చినన్ సమమ; నాయీ సర్వభూతాత్మక సితిమాత్రంబెద విస్మరింపకుమినన్ సేవింప! 'బాలాబునా' యితివృత్తంబున బోధఁజేయనొకొ! ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

మొప్పది యెనిమిదవ ప్రకరణము

32 అనుగ్రహ లీల.

బాప్తాసాహెబ్ జోగ్ (సఖారాం - హరి)

సద్విషయము:-

బహూనాం జన్మనామంతే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే
వాసుదేవస్సర్వమితి సమహాత్మా సుమర్లభః.

పెక్కు-జన్మంబులె త్తినపిదప జ్ఞాన
వంతుడై 'యీసమస్తము వాసుదేవుఁ
డొక్కడే' యంచు నెఱిగి నన్నొందఁగలుగు
నామహాత్ముఁడు దుర్లభుడనఘ చరిత !

[శ్రీ మద్భగవద్గీతామృతము 7-19]

అవి, శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు తెలిపినాఁడు. మానవుడై జన్మిం
చినపిదప జీవితలక్ష్యము భగవానుని బడయుటయే. అదియొక జన్మ
మున సాధ్యమగునదికాదు. పురాకృతి సుకృతపరిపాకమున సాధుసత్పు
రుషుల సేవలచే వారి అవ్యాజ కరుణాకటాక్షమున లభ్యముకావలసి
నదే. వేఱుమార్గములేదు.

నమ సద్గురుదేవుఁడగు శ్రీ సాయీనాథుఁడు తన శరణుఁ
జొచ్చిన బి అను క్రమమున నైతికముగ- ఆధ్యాత్మికముగఁ జక్క-దిద్ది
తన అనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులఁ గావించును, లోకగడఁ దెలుపఁబ
డిన భక్తుల వృత్తాంతములందు బాబా ఎఱుల తన అంకితసంతతిని

శ్రీ సాయి బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 130

జక్క-దిద్ది తాకిక ముగ వారు పయనింపఁగలిగినంత దనుకఁ గొనిపోయి నాఁడో విశదముకాఁగలదు. సద్గురువు తన ఆశ్రితునియందు మొదట పాత్రితాశుద్ధిఁ గలిగించును. ఆకారణముననే బాబా తనగురువు తన్ను గోరినది- తనబిడ్డలవలనఁ దానుగోరినది రెండుకానుకలని పలుమాటలు తెలిపినాడు. 1. నిష్ఠ (గాఢవిశ్వాసము) 2 సబూరి [ధైర్యముతోఁ గూడినట్లు]

ఆయాజీవుల సంస్కారములు భిన్నములు. వానిని సమర్థసద్గురు దేవుఁడెఱుంగును. మాయాబద్ధులైన జీవులయఁగవు. [తాన్వహంవేద సర్వాణి సత్త్వింపేత్తపరంతపః- (భ.గీ. 4-5)] అందుచే శ్రీయస్కా ముఁడు తన గురుడై వమునకు సంపూర్ణ శరణాగతిఁజేసి అగురువు ఆజ్ఞలను పర్యవేక్షరముఁ జాటించి తీరవలయును. బాబా భక్తుల వృత్తాంతములలో- బాబా ఆయాబిడ్డల ననుగ్రహించి నడిపించిన విధానములలో మనము చదువఁదగినవి కథలు- చమత్కారములు- వింతలు వినోదములుకావు. అతఁడ్రీ వివిధములగు అనుభూతులద్వారా తన వానికిఁ గఱపిన ప్రబోధమును మనము గుర్తించవలయును. ఒక్కొక్క భక్తుని పురస్కరించుకొని పెక్కునైతిక- ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధలఁగా వింటినాఁడు.

బొప్రాసాహేబ్ జోగ్ :- (సకారాంహరి)

ఈయన 'పూనా' నివాసియు, ప్రసిద్ధుఁడైన వార్కారి (విష్ణు బువాజోక్ యొక్క పితండ్రి), P.W. డిపార్టుమెంటులో నూవర్వై జరు ఉద్యోగముచేసి, వయస్సుకారణమున ఉద్యోగమునుండి విరమించినాఁడు. 1909 యందు ఇతఁడు శీరిడికిఁజేరి. తనభార్యతో శీరిడియందే నివసించెను. వీరికి సంతానములేదు. ఈదంపతులిరువురు బాబాను మిక్కిలి ప్రేమించి, వారి జీవితకేషమంతయు శ్రీ సాయిసేవతోఁ గడ

క్రి భావనావ్యక్తములనే నమః

పిరి మేఘుడు [మేఘుళ్ళాముడు] సిద్ధిపొందిన పిదప ద్వారకామాయి మస్తీనునందు- చావడియంగు- బాబా పూజ- హారతులు మొదలగు పనులను జోగ్ కావించువాడు. అటుల బాబా మహాసమాధివరకుఁ గావించినాడు. మహల్నాపతి- శ్యామా- తాత్యాపటేల్ తరువాత బాబాతో సన్నిహిత సంబంధముగలవాడు బాపూసాహేబ్ జోగ్ అని చెప్పెదగును. బాబా పూజ- హారతులపనులేకాక, 'సాతేవాడ' లో నిత్యము జ్ఞానేశ్వరి- ఏకనాథభాగవతము చదివి శ్రోతలకు వినిపించు పనియు నీతనికిఁ బాబా కల్పించినాడు.

కోపమంతగదని జోగ్ ను బాబా మందలించుట:-

ఒక సందర్భమున బాబా దక్షిణదిమ్మని బాపూసాహెబు జోగు నడిగెను. జోగు తనశాంతిని గోల్పోయి 'బాబా! నాదగ్గఱ ప్రైసా కూడ లేదని నీవెఱుంగుచువుగదా! నన్ను దక్షిణదిమ్మని అడుగుదు వేమి?' అని, ఉద్రిక్తుడై యనెను. 'ఈయకున్న [నిదగ్గఱలేకున్న] మానుము. నీకు కోపమెందుకు?'- అని, బాబా సామ్యముగఁ దెలియఁజెప్పినాడు. [S.C.S. 209] ఈ సందర్భమును పురిస్కరించుకొని తనవాడు- ఇతరులతో- పేదసాధులతో- నెల్లు ప్రవర్తింపఁదగునో బాబా మనకుఁ దెలిసినాడు.

జోగ్.-గోదావరి స్నానము:-

1910 నవంబరున బాపూసాహెబ్ జోగు బాబాను జేరి, 'బాబా! రేవు వర్షదినముగదా! వెళ్ళి గోదావరీజలమునందు స్నానముచేసి వచ్చుటకు సెలవిమ్ము!' అని, కోరెను. బాబా 'వలదు' అనెను. మన స్పృహనందసంతృప్తి నొందినను బాబా ఆజ్ఞను మీఱరాదు కావున జోగు తన ప్రయాణమును విరమించెను, మఱునాటి ఉదయమున కీరిడిలోని జనులు బాబానుజేరి, 'ప్రభుత్వమువారు 1913 వరకు నీళ్ళువదలరాదని

ఉత్తర్వులిచ్చినను క్రొత్తగాత్రవైన కాలువనుండి గోదావరిజలము శీరిడికి వచ్చినవి' అని తెలిపిరి. అంతట బాబా మన జోగువంకఁజూచి, 'చూచితివా? జోగ్! ఆ భగవానుఁడెంత దయాయుఁడో!' అనెను. మనము కోరుకొను కోరికలు హితకరములైన దైవము వైశమ అను గ్రహించి తీరునని మనము గ్రహించవలయును. (S.C.S. 376)

పితృశ్రాద్ధము - బ్రాహ్మణులు.

పితృశ్రాద్ధము సమీపించుచుండగ జోగ్ ఒకనాఁడు బాబాను తేలి, 'బాబా! కోపర్ణామనకు వెళ్ళి, పితృశ్రాద్ధము జరుపుటకు నాశాఖ బ్రాహ్మణులను ఏర్పాటుచేసికొని రావలయును సెలవిమ్ము!' అని, కోరెను. బాబా వలదనెను, 'అయితే బాబా! పితృశ్రాద్ధమును మాను కొనుమంచువా? యిది, జోగ్ ప్రశ్నింప, నింక నాలుగుదిసములు వ్యవధికలదుగదా! చూచెదముగాక! యిది బాబా పలికెను రెండుదిసములు గడచినపిదప మరిల జోగ్ శ్రీ సాయీప్రభువునుజేరి, మాశాఖ బ్రాహ్మణులు కావలయును నన్ను వెళ్ళవీయము- అని, కోరెను. వారే వత్తురు- అని బాబా సమాధానమిచ్చెను 'ఇచట శ్రాద్ధవిషయము వారెఱుఁగుదురా? అని జోగ్ ప్రశ్నింప బాబా 'ఔ'ననెను శ్రాద్ధదినమున 'పుంతంబి'- అనుగ్రామమునుండి యిరువురు బ్రాహ్మణులు శీరిడికివచ్చి బాబానుజేరి 'ఇచట బ్రాహ్మణభోజనము దొరకునా?' అని అడిగిరి. బాబా వారిని జోగు గృహమునకు వెళ్ళుండనెను. వారువెళ్లిరి. ఆవచ్చిన బ్రాహ్మణులు వేనశాస్త్రాధ్యయన సంపన్నులైన తనశాఖ బ్రాహ్మణులని జోగు గుర్తించెను. అఘటిత ఘటనాసమర్థుడగు బాబా ఎఱుఁగఁగది- కూర్పఁజాలగది లేదుగదా? (S.C.S. 377)

జోగ్ ఇచ్చిన బుబ్బుము :-

బాపూసాహెబుజోగు- ఔరంగబాదులోని యొకనికి 140⁰ రూపాయలు ప్రానోటు వ్రాయించుకొని అప్పనిచ్చెను. ఆనోటు వాయి

దా వెళ్ళబోవుచుండగా తన బాకీ రాబట్టుకొనుటకు జోరంగబాను నకు వెళ్ళడలచి బాబా సెలవుకోరెను. ఆ బాకీదారుడు తనకుదానే యిక్కడకువచ్చును- అప్పుడడుగుము- అని బాబా తెలిపెను. అంతట జోగు ఉద్రిక్తుడై 'నన్ను రెండు మూడువేల రూపాయలను వదిలు కొమ్మందువా? రేపటినుండి సీపూజ- హరితి జరుపను, చేతిలో ధనము లేక నేనెక్కడ ఎప్పు బ్రతుకగలను?' అని పలికెను. అంతట బాబా 'నీ ధనమెక్కడకు బోవును? కదలక యింటిలో గూర్చుండుము! అదియే సీయింటికివచ్చును'- అని సామ్యముగ సమాధానమిచ్చెను. 'నీమాటలు విసజాలను. ఆ బాకీదారుడు తనకుదానై వచ్చునందువా? నేను వానిదగ్గఱకు వెళ్ళివుడు చెల్లించినవాడుకాదు. దావా వేసినగాని పైకము చెల్లించడు,' అని జోగుపలికెను. 'ఆవిషయములు బుండనీయుము!'- అని బాబా తెలిపెను.

జోగు తన బాకీ రాబట్టుకొను విషయమై ఆసలు వదిలుకొనెను. ఆనోటు వాయిదాపెల్లిన చాలకాలమునకు ఆ బాకీదారుడు కీడికి వెళ్లి తాను ఆవ్సగాఁ దీసికొనిన ఆసలు 1400 రూపాయలు జోగునకీయఁ జూపెను. జోగు అంగీకరింపలేదు. అంతట బాబా ఆపైకముఁ దీసికొని నోటు రద్దువ్రాసి యిమ్మనెను. జోగు ఆధనముఁ దీసికొని బాబా ముందుంచెను. ఆధనమునందు కొంత బాబా తీసికొని మిగిలినది జోగున కిచ్చెను. కుసీదవృత్తి (వడ్డీవ్యాపారము) తగదని బాబా బోధించినాఁ డని మనము గ్రహింపవలయును, [S.C.S. 378-230]

తన అంతిమసంతతితో ననేకజన్మములనుండి సంబంధముకలదని బాబా తెలిపినాడు- ఆయాధర్మపు వృత్తాంతములందు పాతకులీవిషయమును గ్రహించగలరు, ఒకసందర్భమున బాబా జి. యస్. కపర్దేతో

నేను-నీవు [కష్టం] జోగ్-కాకా (హరిసీతారాందీక్షిత్తు) శ్యామా-
మాధవరావుదేశపాండే] దాదాకేల్కార్-మనమందఱము పూర్వ
కామున గురువుదగ్గఱ చీకటిలోయ యందు జేరియున్న శిష్యులము.
కారణముచేత నీ వీరినందఱను మఱల నొకచోటునకు జేర్చినాడను'-
అని తెలిపినాడు. (S.C.S 502)

బాపూసాహెబ్జోగ్ - సన్న్యాసము:-

కొన్ని సంవత్సరములు గడచినపిదప ఒకసమయమున జోగ్
బాబానుజేరి, 'బాబా! అనన్యభావమున నిన్ను పెద్దకాలము సేవించి
అని కాని, నామనస్సునకు శాంతికలుగలేదు. సాధుసత్పురుషుల సాం
త్ర్యము పెక్కుసంవత్సరములు గలిగియు ఆధ్యాత్మికనిష్ఠ పెంపొంద
లేదు. న న్నెప్పటికి అనుగ్రహింతువు?' అని ప్రార్థించెను. భక్తుని
ప్రార్థనమునువిని, శ్రమముగ కొలదికాలములో నీ దుష్కర్మఫల
ములు తుయించును. నీసుకృత దుష్కర్మఫలములన్నియు నిర్మూలమైన
కవ ప్రతిబంధము లన్నిటినుండి విడివడి నిండుమనస్సుతో భగవా
నుసేవించి. - (నావలె కుష్ణిదాల్చి, భిక్షాపాత్రీబూని భిక్షించుచు
నించునపుడు) సన్న్యాసము స్వీకరించినపుడు నీవనుగ్రహింపబడు
పు- నేను సంతోషింతును.- అని, శ్రీ సాయిప్రభువు తెలి
పెను.

కొంతకాలము జరిగినతరువాత బాబా పలికిన పలుకులు సార్థక
యైనవి. బాపూసాహెబ్జోగ్ భార్య ముందుగ గతించెను. ఇంక
తనకింకల ప్రతిబంధకములన్నియుఁ తొలగెను. బంధవిముక్తుడగు
చే పూర్ణమైరాగ్యము పొందుకొనెను. చరమదశయందు సన్న్యాసము
స్వీకరించెను. బాబా అనుగ్రహమున పురాకృత సుకృతవిశేషమున
విరలక్ష్యము సద్గతిని పొందజాలెను.

(శ్రీ) సాయీనాథుని పెద్దకాలముసేనించి బాబా అనుగ్రహసా
త్ముడై సద్గతిఁబడసిన బాపూసాహెబ్ జోగ్ [సఖారాం-హరి] నకు
వందనశతము లర్పించుచు, జోగు ననుగ్రహించినటుల మంల ననుగ్ర
హంపుమని సద్గురుదేవుడగు (శ్రీ) సాయీనాథునకు వ్రాణామసహస్ర
ములర్పించుదము,

1 ధర్మస్థాపనసంభవాయ నమః

2 సఖారామ సఖిహ్యాయ నమః [S-C.S. 494?]

3 సనాతనాయ నమః

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్!

దురహంకార మురాగ్రహంబులవి శత్రుత్వవానిఁబోకార్చి, యె
త్తఱిగ్ లాకికవాంఛలన్ దవిలి కుందన్ బోక, వై రాగ్యవి
స్ఫురణన్ నిర్మలభక్తిసేయు, మిట బాపూసాహెబ్ జోగునా
యిరవున్ జేర్చి యనుగ్రహింపనొణ? ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ముప్పది తొమ్మిదవ ప్రకరణము

33 అశుగ్రహ లీల.

రామచంద్ర ఆత్మారాం తార్కాడ్ కుటుంబము

[ప్రేమతో సమర్పించుదానిని బాబా స్వీకరించును.]

సద్విషయము:-

పరింపుష్పం ఫలంతోయం యోషే భక్త్యాప్రయచ్ఛతి
తదహం భక్త్యుపహృతమశ్నామి ప్రయతాత్మః,

ఎవఁడు భక్తితోఁ బ్రేమమునేనిలుపు

మేని ఫలమేని జలమేని నిడునొనాకుఁ

బాధ! నీమామభక్తుడౌ వాఁడొసంగు

నట్టి బత్తికానుకఁ బ్రీతినారిగింతు.

[భ.గీత. 9-26]

అసి, శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు అర్జునునకుఁ దెలిపినాఁడు. ఇక మన
కృష్ణసాయి తన బిడ్డలిడు బత్తికానుకలను స్వీకరించువిధముఁ దెలిసి
కొందము.

తార్కాడ్ కుటుంబము -

(రామచంద్ర ఆత్మారాం తార్కాడ్)

రామచంద్ర ఆత్మారామక(వరభ) - తార్కాడ్
తొలుతస్థాన సమాజము (బ్రహ్మసమాజము)నకుఁ జేందినవాఁడు.

పిదప శ్రీ సాయీప్రభువునందు గాఢభక్తి నెఱపినాడు. ఆయన భార్యయు - కుమారుడను ఆయననుమించిన బాబా భక్తులు. ఒకసంవత్సరము మేనెల నెలవలకు తారాగ్డ్ కుమారుడు తల్లితోడ శీరిడికి వెళ్ళి బాబా సన్నిధినుండవలయునని తలంచెను. కాని, తాను వెళ్లిన బొంబాయిలోఁ దమయింటఁగల బాబా యొక్క పెద్ద చిత్రపటమునకు యథావిధిపూజలు జరుగ వేమోయని, తన తండ్రి ప్రార్థనసమాజమునకు, జెందినవాడుగుటఁజేసి నిర్లక్ష్యము చేయునని ఆచిడ్డ శీరిడికి వెళ్లటకు సందేహించెను. తండ్రి కుమారుని సందేహమెఱిగి, బాబా పూజ యందెట్టిలోపము గలిగించునని, సక్రమముగఁ బూజించునని తన బిడ్డకు నచ్చఁబలికెను. అంతట తల్లికొడుకులు శుక్రవారమునాడు శీరిడికి బయలుదేరిరి.

మఱునాడు శనివారము స్నానాదులఁగావించి, తారాగ్డ్ బాబా పూజామందిరమునఁ బ్రవేశించి, బాబా పటము మోలనాగిలఁబడి, “బాబా! నాబిడ్డ నీకు నిత్యముఁ గావించు పూజాకార్యభారము నేను స్వీకరించితిని. ఇందెట్టిలోపము గలుగనీయక మన్నింపుము” - అని ప్రార్థించి, బాబా పూజసలిపి కలకండ్ నివేదించెను. ఆ ప్రసాదమును మధ్యాహ్నభోజనసమయమున నెల్లరు స్వీకరించిరి. ఆ మఱునాడు ఆదివారమున పూజ యథావిధిజరిగెను. సోమవారము తారాగ్డ్ ఆఫీసునకు వెళ్ళవలసినదినము, ఆరోజునరు పూజ సక్రమముగజరిపి, తానెన్నడు బాబా పూజఁగావించువనును. తనబిడ్డకు మాటనిచ్చిన విధమున ఆమూఁడుదినములు పూజలు లోపములేకుండ జరిపించుటకు సంతుష్టి సంతృప్తులఁ బొందినాడు. మఱునాడు మంగళవారము ఉదయమున బాబా పూజసలిపి ఆఫీసునకు వెళ్ళి మధ్యాహ్నభోజనము నకింటికిఁ జేరెను. భోజనసమయమున ప్రసాదము స్వీకరింపఁబోవనచట

ప్రసాదములేదు వంటనుండివి (బ్రష్టించ ఆశీర్వాదమును ప్రసాదము నివేదింపఁ బడలేదని అతడనెను. అంతట తార్కాడ్ తనకీటనుండి, లేచి, బాబా పూజామందిరమునఁ బ్రవేశించి, గాగిలుబడి మొక్కిరి- తన ఏమరుపాటును క్షమింపుమని ప్రార్థించెను. అంతట నాదినమునఁ దనదిష్టకుఁ (శీరిడికి) ఉత్తరమువ్రాసి, దానిని బాబా పాదయుగమోల నిలిపి, తనతప్పు మన్నింపుమని బాబాను ప్రార్థింపవలసినదిగ వ్రాసెను. ఈ విషయము బాంద్రాలో (బాంబాయి) ముగళవారము మధ్యాహ్నము జరిగెను.

ఆసమయమున శీరిడియందు మధ్యాహ్నహారతి జరుగఁజుండెను. బాబా తార్కాడ్ సతిని జేరఁబిలిచి, 'అమ్మా! బాంద్రాలోని మీయింటికిఁ దినుటకేమేని దొరకునేమో యని వెళ్ళితిని. తలుపులు మూయఁ బడియుండెను, ఏదొకవిధమున లోనికిఁ బ్రవేశించి చూచితిని. భావ్ [తార్కాడ్] భక్తిించుటకు నాకేమియు సమర్పించినవాఁడు కాదు- ఆకలితోఁ దిరిగివచ్చితిని'- అని, పలికెను. ఆపలుకులు తార్కాడ్ సతికి బోధపడలేదు. కాని, ఆమె చెంతనున్న ఆమె కుమారుడు వెంటనే గ్రహించి, బాంద్రాలో తనయింట బాబా పూజలో నేదో ఒక లోపము జరిగెనని తెలిసికొని, 'బాబా! నేను యింటికి వెళ్లుచును. సెలవిమ్ము!' అని, ప్రార్థించెను. బాబా నిరాకరించి, 'అచటకుబోవ నేల? ఇచటనే పూజఁగావింపుము!' అని నచ్చపలికెను. అంతట తార్కాడ్ కుమారుడు శీరిడిలోజరిగిన విషయముఁ దెలుపుచుఁ దండ్రికి ఉత్తరమువ్రాసెను. ఆ రెండుఉత్తరము లెదురుముఖములై మఱు నాడియెవరకుఁ జేరెను. బాబా సర్వాంతర్యామిత్వము- సర్వజ్ఞత్వముఁదెలుపు విచిత్రసంఘటనము లింతకంటె నేమికావలయును?

♦ భాగవతప్రధానాయ నమః

† తుల్యాధికపహినాయ నమః

తార్కాడ్ సతి - (1 భరీత్) - (2 కాచయ్యా)

ఒక సమయమున ఆర్.బి పురందర్ కుటుంబముతో శీరిడికి వెళ్ళి సిద్ధపడెను. ఆవిషయముఁ దెలిసికొని తార్కాడ్ సతి కొన్ని వంకాయలు- సుగంధద్రవ్యములు- నేయి- పురందర్ భార్యకిచ్చి ! భరీత్ (వంకాయ పెరుగుబజ్జీ) 2 కాచయ్యా (వంకాయ చక్ర)ములతఱిగి నేతిలో పేల్చినకూర) సిద్ధపఱచి బాబాకు సమర్పింపుమని తెలిపెను. పురందర్ కుటుంబముతో శీరిడికి వెళ్ళెను. ఆతనిభార్య వంకాయ పెరుగుబజ్జి సిద్ధముచేసికొని బాబా భుజించు సమయమునకుఁ గొనివెళ్ళెను. బాబా దానినిజూచి 'కాచయ్యా' [వంకాయ వేపుడుకూర] కావలయుననెను. ఆవార్త రాధాకృష్ణఆయాకిఁ దెలుపఁబడెను. అప్పుడు శీరిడిలో వంకాయలుదొరుకు సమయము కాకపోవుటచే బాబా అటులేల యడిగెనోయని తలంచి ఆవిషయము తెలిసికొనుటకామె మనీదునకువెళ్లెను. పురందర్ సతి బొంబాయిలోని విషయము జ్ఞప్తికిఁదెచ్చుకొని ఆసంగతి రాధాకృష్ణఆయాకిఁదెలిపి వెంటనేవెళ్ళి ఆ వేపుడుకూర సిద్ధపఱచుకొని వచ్చి బాబాకు సమర్పించి, తన అవివేకమును క్షమింపుమని ప్రార్థించెను. బాబాకు తనబిడ్డలపైఁ గలప్రేమ- వారర్పించు ప్రేమపూరిత వస్తువుల నెట్లడిగి తెప్పించుకొని స్వీకరించునో గమనింపుడు !

తార్కాడ్ సతి - పేడా

1915 డిసెంబరు నెలలో గోవిందబలరాంమాస్కర్ శీరిడికి వెళ్లి ఆచట తనతండ్రి శ్రాద్ధమును జరుప నిశ్చయించుకొనెను. అతఁడు బయలుదేరుపూర్వము తార్కాడ్ గృహమునకు వెళ్ళెను. తార్కాడ్ సతి బాబాకు ఏమేనిఁబంపఁదలచి యింటఁబరికించెను. పేడా [లడ్డు] ఒకటిమాత్రముండెను. ఆమె పనిపిల్లవాఁడు గోవిందు ఆ లడ్డుకొఱకు ఏడ్చుచున్నను వానిని కాదని ఆ(పేడా)లడ్డు మాస్కరునకిచ్చి దానిని

శ్రీ) సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 133

బాబాకు సమర్పింపుమనెను. మూస్కారు శీరిడికిఁజేరెను. ఆలఱ్ఱు విషయమై మఱచిపోయెను రిక్తహస్తములతో వెళ్ళి బాబా దర్శనముచేసికొనెను. ఆశీదయము బాబా యేమియు ననుగలేను. ఆ సాయంత్రము వట్టిచేతులతోడనే మూస్కార్ బాబాను కేరెను, బాబా యింక సహింపలేదుండెను. 'నా కొఱకేమి తెచ్చితివి?' అని బాబా ప్రశ్నించెను. 'ఏమియుఁ దీసికొనిరాలేను'-అని, మూస్కార్ పలుక. 'నాతల్లి తార్కాడ్ సతి నేనుతిరుటలు పేడా (లఱ్ఱు) పంపలేదా?' అని మఱల ప్రశ్నించెను. మూస్కార్ సిగ్గు భయమునొంది క్షమాపణముఁదెలుపుకొని, విడిదికేగి, ఆలఱ్ఱు తీసికొనివచ్చి బాబా చేతులందుంచెనో లేనో, మెటనే బాబా వాని నాస్వాయతతో నోటఁబెట్టుకొని నమిలెమ్మింగెను. ప్రేమతో సమర్పించు త చిట్టల బహుకృతుల బాబా ఎటుల స్వీకరించునో గమనింపుడు !

బాబా సమృద్ధిగ భజించుట టెట్లఱ్ఱ:-

ఒకసమయమున తార్కాడ్ సతి శీరిడియందొక యింట విడిసియుండెను. మధ్యాహ్న భోజనమునకందఱుఁ గూర్చుండిరి. వచ్చేరములందు వివిధపదార్థములు వడ్డింపఁబడెను. ఆసమయమున ఆకలిగొన్న కుక్క యొంటిపెచ్చి అఱచెను. తార్కాడ్ సతి లేచివెళ్ళి ఒకరొట్టె దానిముందు పడవైచెను. అత్యాసక్తితో దానినితిని ఒక్క పెరిలి పోయెను ఆసాయంత్రము ఆకాంతమనీమఁజేరి బాబాకు యెక్కికొంతదూరమునఁ గూర్చుండెను. అంతట సాయీనాథుఁడానకవంకఁ జూచి, 'అమ్మా! నాకు ఈదినమున కంఠమువరకు సమృద్ధిగఁ జెఱఱెట్టి తినిపితివి. ప్రాణములు కుదుటఁబడివి. ఎల్లప్పుడు నీవిలువఁ గావించుము. నీకు సకలశుభములు కలుగును. ఈ మనోమనఁగూర్చుండి నేనెన్నడు కల్లలు పలుకను. ఈవిధముగ నాపై జాలినహృష్యము.

ఆకలిగొన్నవారికి ముందిడి పిదప నీవుతినుము. ఈనా మూటలను మడినిఁ జక్కగ భద్రము చేసికొనుము' అని, బాబా పలికెను.

బాబా పలికిన పలుకులనామె మొదట గ్రహింపజాలకుండెను. 'బాబా! నీకు నేనెటుల తినబెట్టజాలుదును? నేనే యితరులపై నాధారపడి యున్నదానను'— అని, ఆమె విన్నవించెను. అంతట బాబా ఆసుదాశిక్షల విశదపఱచెను. 'ప్రొద్దున నీవిడిన మిక్కిలి రుచికరమైన రొట్టెనుతిని సంతృప్తి నొందితిని. ఇప్పటికినిత్రేన్పులు వచ్చుచునేయున్నవి. నీవు మధ్యాహ్నము దేనికి రొట్టెముక్క నిడితివో ఆశునకము నేను భిన్నులముకాము. ఆవిధముగ నకల శీవసమూహములు నాకు భిన్నములుకావు. నకలజీవములందు నన్ను జూడనేర్చినవాడే నాకత్యంతప్రియుడు. కావున భేదబుద్ధినివిడిచి, యీదినము నీవు కావించినటుల నన్ను సేవింపుము.' ఆ వాక్కుధారసమునుగొలిన ఆతల్లి హృదయము ద్రవించెను. కనులనుండి ఆనందాశ్రువులు 'స్రవించినవి. స్వర్ణముగద్గడిక నొందినది. ఒకలు పులకరించినది. ఆమె సంతోషమునకు మేర లేకుండెను.

యోమాంపశ్యతి సర్వత్ర సర్వంచమయిపశ్యతి

తస్యాహం నప్రణశ్యామి- సచమే నప్రణశ్యతి.

ఎవఁడు సకలంబునందు నీక్షించునన్ను

ఎవఁడు నాయందు సకలమీక్షించుచుండు

జగతివానికి నేబరోక్షంబునొంద

వాఁడునాకు బరోక్షంబుఁగాఁడు;పార్థ! [భ.గీత.6-30]

అను ఉపనిషదుక్తులను శ్రీ సాయీనాథుఁడు స్వానుభవరూపమున తనబిడ్డలకు బోధపఱచి, సకలోపనిష ద్వివరణ కర్తయైనాఁడు.

త.ప్రాత్యనే నమః । భుక్త్యాభోజనదాత్మాకాం దగ్ధప్రాగుత్తరాశుభాయ నమః

శ్రీ) నాయీ బాబా చరిత్రము = భక్తుల వృత్తాంతములు 145

శ్రీ) నాయీప్రభువునకుఁ గావలసినది మనప్రేమ— నిర్వంచిత నిరవధిఁ
ప్రేమ— సకలజీవములందు నెఱపుటయే. ప్రతిఫలాపేక్ష విడనాడి ఏజీవిని
వనిపినను బాబా సంతృప్తి నొందును. ఏజీవిని బాధించిన బాబా బాధ
పడునని మనము గ్రహించవలయును.

శ్రీ) నాయీప్రభువు అనుగ్రహమునకు పాత్రులైన తార్కాడ్
కుటుంబములోనివారలకు వందసశతము లర్పించుదము, 'తార్కాడ్
కుటుంబము ననుగ్రహించినటుల మనల ననుగ్రహింపుమని సమర్థసత్పురు
షేవుడగు శ్రీ) నాయీనాథునకు ప్రణతిసహస్రము లర్పించుదము.

1 తృప్తిహేయ నమః 2 సత్కర్మనిరతాయ నమః

ఓమ్ శ్రీ) నాయీశరణ్!

అనురాగంబున భక్తి తత్పరత నీవర్పించునే స్వల్పమై
నను సంత్రీతినిగొందు! జీవచయమున నన్నట్లు లీవాద్యతి
దనుష్కజూచెడవేని మేలిడుదు; మాతార్కాడ్ కుటుంబంబునో
మినవృత్తంబు సమాలకింపవొకొ? ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

నలుబదియవ ప్రకరణము

34 అనుగ్రహ లీల.

a) హరిశ్చంద్రపిటేల్ b] గోపాల్ నారాయణ అంబాడేకర్

c) భక్త పంత్

సద్విషయము:- అవతారములు - సాధుసత్పురుషులు.

యదాయదాహి ధర్మస్యస్థానిన్భవతి భారత !

అభ్యుత్థానమధర్మస్య తదాత్మానం సృజామ్యహమ్.

పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచ మష్కృతామ్

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుక్తేయుగే.

ఎప్పుడెప్పుడు సద్ధర్మమెడలుఁ జెందు

నెప్పుడెప్పుడధర్మంబు వృద్ధిఁబొందు

నప్పుడప్పుడ, మేఘనాహన తనూజ!

యేను ననుధరితి సృజించుకొందు.

సకలసాధువులను సంరక్షణముఁజేయుఁ

జాపజనులనెల్ల రూపుమాప

జగతియందు ధర్మసంస్థాపనార్థంబు,

యుగయుగంబునందు నుద్భవించు.

(శ్రీమత్ భగవద్గీతామృతము- 4-7,8)

అని, శ్రీకృష్ణభగవానుడు తానవతరించుటకుగల కారణములఁదెలిపినాడు. దైవముయొక్క- విధియిది. ప్రపంచమునజనులు ధనము- సంపదలు- శాంతలు- తాకికభోగములే ప్రధానములని తలంచి, యీసుననూయను బెంచుకొని, యొండొరుల ద్వేషించుకొనుచు, ప్రాపంచికార్థములకు ప్రాకులాడుచు, దైవమును విస్మరించి, వారివారీ విధ్యుక్తధర్మములను బాటింపక స్వీరప్రవృత్తిని విహరించుసమయమున అదైవము- భగవానుడాయాదేశముల నాయాకాలముల నవతరించి, మానవసమాజమునకు ప్రబోధ కల్పించుచుండును. అట్లువతరించిన- తన నిరాకార- నిర్గుణస్థితినుండి సాకార-సగుణస్థితికి- మనుష్యున కందుబాటుగు మానవత్వము- దైవమునకందుబాటుగు దైవత్వమున కలిగిన స్థితికివచ్చిన పరతత్త్వమే- దైవమే- అవతారము- సాధు సత్పురుషుడు అని మనము గ్రహింపవలయును. అవతార- సాధుసత్పురుషులకార్యములు దైవవిధానముల నిర్వర్తించుటయే. ఇట్టి అవతారములు- సాధుసత్పురుషులలో న్యూనాధిక్యతలులేవు. ఎల్లరు దైవశక్తి సంపన్నులే. ఎవరినాశ్రయించినను ఫలముసమమే. నివృత్తినాధుడు జ్ఞానేశ్వరుడు- ఏకనాధుడు మొదలగువారు- సమర్థరామదాసు-అకల్ కోట మహారాజు- శ్రీనాయీనాధుడు- మొదలగు సాధు-సత్పురుషులు సమానులే. సర్వజ్ఞుడు- సర్వవ్యాపి- సమస్త్రుడు- సచ్చిదానందమయుడగునే యవతారుడైవ సాధుసత్పురుషుని సమాశ్రయించి సేవించినను దైవమునాశ్రయించి సేవించినట్లేయగును, ఈవిషయమును మనమిఁకింది వృత్తాంతములవలనఁ దెలిసికొనఁగలము.

౪) హరిశ్చంద్రపితౄ - వృత్తాంతము:-

బాంబాయియందు హరిశ్చంద్రపితౄ- అనునొక సంపన్నగృహస్థుడుగలడు. అతనిపిల్లలలో నొకనికి [మూర్ఖ] అపనారవ్యాధి

1) పుష్కరాక్షయధాతేః 2) పుష్కరాక్షయధాతేః

కలదు. ఔషధము లనేకములువాడెను. కాని, ప్రయోజనము కలుగలేదు. ఇతడైవము— ప్రత్యక్షమైనమను సాధుసత్పురుషుని అను గ్రహమువలన ఆవ్యాధి నివారణముకాదగినదే— యచు నిశ్చితాభిప్రాయముపొందెను. 1910లో దాస్ గాణామహారాజుకావించు కీర్తనము (హరికథ) వినినాడు. ఆనందర్థమున శ్రీసాయీనాథుని మహత్త్వము ఆ కరుణామయుడైన బాబా యొక్క దివ్యామృతహస్త స్పర్శవలన— దయార్థ్ర వీక్షణమువలన తనబిడ్డ కారోగ్యము గలుగవలసినదేకాని, మఱియొండు మార్గములేదని నిశ్చయించుకొనెను. కావలసిన ఏర్పాట్లు చేసికొని, హడ్డలుట్టలు— మధురపదార్థములు— పూలమాలలు మొదలగునవి తీసికొని ఐముంబముతో శీరిడికికేరెను.

పిటే తనభార్య- బిడ్డలతో వ్యారామాయీ మసీదు, శేరి, బాబా పాదముల తనశిరముసోక వ్రాలి నమస్కరించి, జబ్బుస్థితిలో నున్న తనకుమారుని బాబా పాదముల నిలిపెను. శ్రీ సాయీనాథు ననుగ్రహవీక్షణము లాబిడ్డపై ప్రసరింపఁబడిన క్షణముననే యొక అద్భుతసంఘటనము జరిగెను, ఆబిడ్డ కనుగ్రోహము త్రిప్పుచు స్మృతి తప్పి పడిపోయెను, నోటివెంట నురుగువెడలెను. మేనుబిట్టు చెను డెను. ప్రాణములుపోయెనా యన్నటులాబిడ్డ పడిపోయెను, ఆ బిడ్డ స్థితిఁగనిన తలదండులు భయభ్రాంతులై గడగడవణికిరి. తఱచుగ మూర్ఖులు వచ్చినను త్వరలో స్మృతి గలిగెడిది. ఆసమయమున ఆ మూర్ఖు చాలసేపుండెను. కనులువెంట నీరు కాలువలై పాతనాతిల్లి బిడ్డేడెను. తమమస్థితిఁ దెలుసుకొనుచువాపోయెను.

అంతట కాబా ఆరెల్లినోడార్చి, అటు కోకింవడగను-కొంచెము పీచ్చువహింపుము, అచిక్షను విడిదికిఁ దీసికొనివెళ్ళుఁడు ఒక అర

భస్మపూతమశూధిస్తాయ నమః

• అనేంజన్య హింసాపం స్మృతిమాత్రేధహారకాయ నమః

గంటలో సతఁడు మెలకువఁగనఁగలకు ' అని ఆదేశించెను. వారు బాబా తెలిపిన విధమునఁ గావించిరి, అరగంట అయిపదవ ఆ పిల్లవాఁడు తప్పితిల్లెను. వారందఱు సంతోషించిరి. వారి సందేహములు తొలఁగెను. అతఁడు పిఠేల్ తనభార్యతోడ మనీషనకేగి బాబా పాదముల సాగిలఁబడి (మొక్కి ఆతఁడీ) సన్నిధినిఁ గూర్చుండి పాదములొత్తఁచుండెను. 'మీ భయసందేహములన్నియుఁ దీరినవా? గాఢవిశ్వాసము ధైర్యముతోఁగూడిన ఓర్పుగలవానిని ఆహరి [ప్రభువు] రక్షించితిమి ను,' అని, చిఱువగవుతో బాబా పలికెను. ఆధనిఁజైన పిఠేల్ అచటఁ జేరినవారి కందఱకు మధురపదార్థములను కొల్లలుగ పంచిపెట్టి మంచిఫలములను తాంబూలమును బాబాకు సమర్పించెను.

పిఠేల్ భార్య మిక్కిలి సాత్వికురాలు నిరాడంబరి. భక్తిప్రేమలు గలతల్లి సమీపమున నొక స్తంభము నానుకొని కూర్చుండి తదేకదృష్టితో బాబాను వీక్షించుచు నానందాశ్రుల నెడ తెఱపిలేక స్రవించుచుండెను. బాబా ఆమె భక్తిప్రేమలకు ఆమె నిర్మలహృదయమునకు సంతసించెను. బుద్ధి మనస్సులేకముఁజేసి, భక్తి విశ్వాసములుగలిగి సేవించువారిని ప్రత్యక్షపైవమగు సాధు సత్పురుషుఁ డనుగ్రహించి తీరునుగదా !

అటుల కొన్ని దినములు శీరిడియందు బాబా సన్నిధినిఁగడపి యొకనాఁడు పిఠేల్ తనకుటుంబముతోఁ దిరిగి బాంబాయి చేరవలయు సనితలఁచి మనీషనకేగి బాబా అనుజ్ఞనువేడెను. బాబా వారందఱకు 'ఉధి'ప్రసాదించి, అనుమతినొసఁగి హరిశ్చంద్రపిఠేల్ ను ప్రత్యేకముగ జేరఁబిలిచి, 'బాపూ! నేనునీకుఁ బూర్వము రెండురూకలిచ్చియుంటిని. ఇప్పుడీ మూఁడురూపాయలిచ్చు చున్నాఁడను. వీనిని నీ పూజామందిరమున నిలిపి పూజింపుము. నీకు సకలశుభములు కలుగును'- అని, అను

గ్రహించెను [8-9.8. 74] పిటేల్ వాని పృథ్వీతాపూర్వకముగ 'ప్రసాద'మని స్వీకరించి, బాబా పాదములవారిని నమస్కరించి, అనుగ్రహించుమని ప్రార్థించెను. అతని హృదయమున నొకసందేహము కలిగెను, తాను కీరిడికిఁ జేరినది అదియే తొలిమాట. అట్టియెడ బాబా తనకుఁబూర్వము రెండురూకలనుగ్రహించినటులఁ దెలుపుచు న్నాఁడే! ఇదియేమి? యని— ఆవిషయమతనికి బోధపడకుండెను 'ఆవిషయమెఱుంగ నుత్సాహపడియు మానము వహించెను.

బాబా సెలవుదీసికొని పిటేల్ తనకుఁబుంబముతో బొంబాయికిఁ జేరెను. జరిగిన విషయములన్నియు నతని ముదుసలి తల్లికిఁదెలిపి, బాబా తనకుఁ బూర్వము రెండురూపాయలిచ్చినటులఁ దెలిపినాఁడే ! ఇదియేమియని యడిగెను. ఆతల్లికిని ఆలోచన తోచలేదు. తరువాత నామె ద్వికాలము ఆలోచింపఁగ తిరుమన పూర్వవిషయము జ్ఞప్తి వచ్చెను. చాలకాలముక్రిందట పిటేల్ తండ్రి మహాసిద్ధపురుషుఁడు సద్గురువైన అకల్ కోట మహారాజును దర్శించెను. ఆమహారాజు పిటేల్ తండ్రికి రెండురూపాయలొసఁగి, వానిని పూజామందిరమున నుంచి పూజింపుమని ఆదేశించెను. ఆవిధముగ పిటేల్ తండ్రి తన శివితకాల మంతయు పూజించెను. అతని యనంతర మారూపాయలెఱ్ఱలోపోయి నవి. పూజలుకావించిన వారులేరు. ఈవిషయములన్నియు నావృద్ధి మార తనకుమారునకుఁదెలిపి, పూర్వము అకల్ కోటమహారాజు ప్రసాదించినవానిని పోగొట్టుకొనిరి. ఇప్పుడేని యీ మూడురూపాయలను పూజామందిరమున నుంచి పూజించుచుండిన మీకష్టములన్నియుఁదీటి సుఖసంతోష సంతృప్తుల బడయఁగలరని ఆ అకల్ కోటమహారాజే శ్రీ నాయాబాబా రూపమున అనుగ్రహించినాఁడని అటుల పూజ విడి నాపక చేయుచుండుడని ఆతల్లి పిటేలునకు బోధించెను. తల్లిపలుకులు

వినిన పిటేల్ మిక్కిలి ఆశ్చర్యము- ఆనందముపొందెను. శ్రీ సాయీ ప్రభువుయొక్క సర్వజ్ఞత్వ సర్వవ్యాపకత్వముల గ్రహించెను. ఈవిధముగ శ్రీ సాయీనాథుడు తనకు- సమర్థహస్తుఁడుడగు శ్రీ అకల్ కోట మహారాజునకుగల అభిన్నత్వమును నిరూపించినాడని, బాబా సందర్శనమున దాను గడించిన మహాభాగ్యమును గుర్తించి, జీవిత పర్యంతము శ్రీ సాయీనాథునందు గాఢభక్తి విశ్వాసములుగలిగి సత్ప్రవర్తనముతో గడపెను,

శ్రీ సాయీనాథునకు అనుగ్రహపాత్రుడైన హరిశ్చంద్ర పిటేలునకు వందనము లర్పించుచు ఆభిష్ట సనుగ్రహించినటు (మనల సనుగ్రహింపుమని శ్రీ సాయీమహాప్రభువునకు సహస్రప్రణామముల సమర్పించెదము.

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్ !

గోపాలనారాయణ అంబాడేశర్ - వృత్తాంతము.

అంబాడేశర్ బాబా భక్తులలో నొకఁడు. ఈతఁడు ఆఝార్ శాఖలో థానాజిల్లాయందు [జవ్వార్ సంస్థానమున] పనిచేసి వయస్సు కారణమున ఉద్యోగమునుండి విరమించెను. ఏదే నితర ఉద్యోగము దొరకునేమో యని ప్రయత్నించెను. కాని, లాభములేకపోయెను. అట్టి కష్టముతో బాటు ఇతర సాంసారిక కష్టములచే నలెడు క్రుంగిపోయెను. అటుల 7 సంవత్సరములు గడపెను. ప్రతినంవత్సరము శీరిడికి వెళ్ళి బాబా సందర్శనముజేసికొని తనకష్టములు భరింపలేని దశకు వచ్చినవి ఇత మరణమే శరణునుకొనినాడు. ఆసంవత్సరము భార్య తోడ శీరిడికి వెళ్ళి రెండు నెలలుండెను.

1 ప్రభుత్వస్వచ్ఛ సంచారి నమః

ఒకనాటిరాత్రి దీక్షితవాడ ముందున్నబండ్డిపై గూర్చుండి ఆలోచించుచు, చేపలనున్న భావిలోనికి దుమికి ఆత్మహత్య చేసికొని పలచినాడు. అతని తలంపటుండ బాబాతలంపు వేయగ నిర్ణీతమయ్యెను. అతఁడా బావివైపునకు వెళ్ళుచున్నప్పుడగుచుండగ ఎటువొలచి అడుగులదూరమునందున్న హోటల్ యజమాని సగూణ్ [సగూణ్ మేరు నాయక్] అనువాడు వెలుపలకువచ్చి మన అంబాడెకరును పిలిచెను. అంబాడెకర్ సమీపింపగ సతని కొకపుస్తకమిచ్చి “ఈఅకల్కోట మహారాజు జీవితచరిత్రము చదివితివా?” అని వ్రాశ్చించెను. ఆసగూణ్ చేతనుండి పుస్తకమునందుకొని అంబాడెకర్ తెలుచెను. అది ‘కాక తాళీయన్యాయము’- అనుకొనండి, దైవనియోగము అనుకొనండి, యతనికి క్రిందికథ కంటఁబడెను.

అకల్కోట మహారాజు భక్తుఁడొకడుండెను. అతఁడు దీర్ఘకాలికవ్యాధిచే బాధపడుచుండెను. ఆవ్యాధి సహింపనలవికాని స్థితికివచ్చెను. అతడు తెగించి, ఒకనాటి రాత్రి బావిలోనికి దుమికెను. తక్షణమే అకల్కోట మహారాజు ఆ బావిదగ్గరకేగి స్వయముగ సతనిని వెలుపలకుఁదీసి, యిటుల బోధించెను. “బిడ్డా! నీ పురాకృత కర్మఫలములు మంచివికాని, చెడ్డవికాని, నీవు అనుభవించి తీరవలయును. ఆ కర్మానుభవములు పూర్తికాకుండెనా- నీ ఆత్మహత్య యేమియుఁజేయజాలదు. నీవు మఱలజనించి అనుభవించి తీరవలసినదే. ఇబులాత్మహత్యకు గడంగుటకంటె సహనబుద్ధితో ఆ నీవురాకృత కర్మఫలముల నిశ్చేషముగ సనుభవించి, విముక్తుడవగుటకేల జంకెదవు? ఇటుల చేయుట అవివేకిలక్షణము”- అని బోధించి, యాభక్తునోదార్చెను.

అటుల సందర్భోచితము- సుసంగతమగు నాకథను చదివిన అంబాడెకర్ హృదయము ద్రవింపెను. ఆశ్చర్యచకితుడయ్యెను. ఆ

రూపమున బాబా సందేశము అతనికి లభింపకున్న బావిలోదుమికి ఆత్మ హత్య గావించుకొనియుండెడివాడే. శ్రీ సాయిప్రభువుయొక్క సర్వ జ్ఞత్వము- సర్వవ్యాపకత్వము- అపారకరుణ గ్రహించిన యాతనికి బాబా యందు- ఆతండి) రక్షణమందు గాఢవిశ్వాసము హత్తుకొని నది. అంబాడెకర్ తండి) అకల్ కోట మహాతాజ భక్తుడు- అందుచే నతని సతనితండి) యడుగుజాడల ననుసరింపుమని యారూపమున బోధించెను.

అంబాడెకర్ బాబా ఆశీస్సులబడసి తిరిగి యింటికిజేరెను. అతని కష్టకాలము గతించెను. జ్యోతిశ్శాస్త్రమును చక్కగ నేర్చెను. దానిమూలమున నతని ఆర్థికపరిస్థితులు మెరుగయ్యెను. ఆరూపమున నతని జీవితవిశేష మే విధమగు లోలు లేక సంతుష్టి సంతృప్తులతో గడచెను.

బక్తపంత్ వృత్తాంతము :-

వీరార్ అనుపురమునగల యొక సద్గురువునకు భక్తుడైన 'ఫంత్' అనునతడు ఒకసమయమున B.B & C రైలులో ప్రయాణము చేయుచుండెను. ఆరైలులోనే అతని బంధుమిత్రులు కొందఱు బొంబాయిమీదుగ కీరిడికి ప్రయాణమై వెళ్ళుచుండిరి. వారందఱు ఆ 'ఫంట్'నుగూడ స్థలమవెంట రావలసినదిగ బలవంతపెట్టిరి. అతడు కాదనలేకపోయెను. వారందరు బొంబాయిలోదిగిరి. అతడు 'వీరాన్' నకు వెళ్ళి తనగురువు ననుజ్ఞుగోరెను. ఆగురు వనుజ్ఞునిచ్చెను. ఫంత్ తన బంధుమిత్రులను బొంబాయిలో కలిసికొని, వారితో కీరిడికిజేరెను. వారందరు మధ్యాహ్నము 11 గంటలకు బాబా దర్శనార్థము ద్వారకామాయి మసీదుజేరిరి.

• విశ్వధూతాత్మనే నమః

(ఉష్ణగర్భితో నమః) (చంద్రుడే నమః)

ఆ వెళ్ళినవారందరు అచట బాబా దర్శనార్థమై గుమిగూడిన జన సమూహమునుగాంచి మిక్కిలి ఆనందముపొందిరి. పంట్ మాత్రము విభ్రాంతుడై స్మృతి తప్పిపడిపోయెను. అతని బంధుమిత్రులందఱు భయచకితులైరి. అతనికి నై తోవచారముల గావించిరి. బాబా అనుగ్రహమున సతఁడు గాఢనిద్రనుండి మేల్కొనిన వానివలె లేచికూర్చుండెను. సర్వజ్ఞుడగు శ్రీ సాయీప్రభు వెఱుగని దేమిటదు? ఆ ఫంట్ ఒక సద్గురువు భక్తుడని గ్రహించి, యతని నుద్దేశించి, 'ఏమై నఁగానిమ్ము- నీ అవలంబనమును సీవు విడువరాదు. నీ ఆశ్రయమును లేశమేని విడనాడక స్థిరీభూతుడవగుము. ఎల్లవేళల నెల్లపరిస్థితులందు నీ సద్గురువును హత్తుకొనియుండుము' అని, అతనిభయమును నివారించి, ఆతనిగురువునందతనికిఁగల భక్తిని దృఢపడునటుల బాబా అను గ్రహించెను. బాబా బోధనుగ్రహించి, సంతృప్తి సంతోషములొంది ఆఫంట్- తనజీవితమున బాబాను మఱచినవాఁడుకాఁడు.

బాబా అనుగ్రహపాత్రులై న గోపాల్ నారాయణ అంబాడేశర్- భక్తఫంటులకు వందనశతము లర్పించుచు వారి ననుగ్రహించినటుల మనల ననుగ్రహింపుమని శ్రీ సాయీప్రభువునకు వందనసహస్రము లర్పించుదము.

♦ ఏకభక్తయే నమః

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్!

అవతారంబులు సద్గురూత్తములు ప్రత్యక్షంబునా దైవ, మ
ప్లీపుటల్ సందియములేత్యఁచి, చిరమత్యాసక్తి నేకైకల
క్ష్యవిధిన్ గొల్పుమి, నమ్మియోరిమి, పితృలంబాడేశర్ పంటులం
దెవరన్ గాదని త్రోసిపుచ్చితిని? ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

ఏ మీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

న లా బ ది యొ క ట వ ప్ర క ర జ ము

35 అనుగ్రహ లీల.

1. టెండర్క్లర్ కుటుంబము
2. బలరాం దురందర్
3. బాలాజిసాటిల్ నెవాస్కర్

సద్విషయము:-

సాధుసత్పురుషులకు సాగిలబడి ప్రణామములను సలుపువము, అవ్యాజ కరుణాకటాక్షమున వారు మనపాప పర్వతముల నిర్మూలింప సమర్థులు, మన వక్రప్రవర్తనములఁ జక్కదిద్దవలంతులు, వారితోడ శ్రుణమాత్రము సంభాషించిన సత్ప్రబోధముకలుగును. సత్య సుఖానందానుభూతి పొందించును, వారియొక భేదభావము— (ఇదినాది— అది నీది— అనుభావము) లేదు. అట్టి మహాత్ములఋణమును ఈజన్మముననే కాదు— ఇంక నెన్నిజన్మములనేని తీర్చుకొనఁజాలము.

వివేక— వైరాగ్యములు— బాబా ప్రబోధలోని ప్రజ్ఞేకత. శ్రీ సాయీనాథుఁడు పలువుర దగ్గఱనుండి ధనముకోరి తీసికొనువాఁడు. బాబా ఛాకికతినువునందున్న తుది పదిసంవత్సరములందు నొకరాష్ట్ర 'గవర్నరు' ఆదాయముకంటె నెక్కుడుధనము దక్షిణలరూపమున శాబాకు లభించినది. కాని, యేదినమునకాదినమున ఆధనమునంతయు పేదసాదులకు పంచిపెట్టువాఁడు. ఏస్వల్పము మిగిలిన కట్టెలకు— దివా

రాత్రీములు పూజ్యులై 'ఘని'లో వేల్పుటకొఱప- వినియోగించు వాడు, ఆఘనియందు శేషించుబూదిని- 'ఉధి'యందును. దానిని బాబా తనబిడ్డలు సెలవుతీసికొని తిరిగి వెళ్లునపుడు ప్రసాదించువాడు.

ఈవిధముగ దక్షిణల స్వీకరించుట 'ఉధి' ప్రసాదించుట- ఈరూపమున బాబా కావించిన ప్రబోధము మనము గుర్తింపవలయును. ఉధిని ప్రసాదించుటవలన ఈశ్వర్య ప్రపంచమంతయు నశ్వరము [లేపటిపంప నిది] ఈ ఉధివలె పరిణామము నొందునది, పంచభూతాత్మకములైన యీదేహములు సుఖదుఃఖముల ననుభవించి తుదకీ 'ఉధి'వలె భస్మీభూతములగును- అను ప్రబోధముఁ దనబిడ్డలకు కలిగించుటకే ఉధిని ప్రసాదించుట, బ్రహ్మము- [దైవము] ఒక్కటే సత్యవస్తువు. ఈవిశ్వమనిత్యము. తల్లి-తండ్రి-భార్య-పుత్రులు, వీరెవ్వరు వాస్తవముగ నీవారుకారు. ఎవనికి వాఁడొక్కడే యీ ప్రపంచమునకువచ్చెను. తిరిగి తానొక్కడే వెళ్ళును- ఈరూపమున బాబా తనబిడ్డలకు 'నిత్యవివేకము' (ఈవిశ్వమున నిత్యమైనవస్తువయేదో- అనిత్యమేదో గుర్తింపుడు! అని) గఱపినాడు. ఇదియే 'వివేకము'

వైరాగ్యము :- దక్షిణలరూపమున బాబా ధనము స్వీకరించుటను గూర్చి విచారించుదము. మానవులు సహజముగ అన్నిటికంటె ధనముపై అత్యాసక్తి వహింతురు. ధనత్యాగము చేయుట యనునది యేలేశమేని వైరాగ్యము కలిగినవాడుకాని చేయఁజాలడు, ప్రతిఫలాపేక్షకలిగి ధనమును త్యాగముచేసినను దానివలన కొంతఫలము కలిగితీరును. క్రమముగ నట్టి త్యాగశీలము నిస్సార్థబుద్ధినిఁ గల్పించి, వానిని వైరాగ్యభాగ్యభాజనునిఁ గావించును.

వివేక వైరాగ్యములురెండు మనకుఁ గలిగినపుడే యీ సంసార సాగరమును తరింపఁగలము. ఆకారణముననే బాబా తాననుగ్రహింప

దలచిన వానివద్దనుండియే కోరి దక్షిణరూపమున ధనము స్వీకరించు వాడు. సెలవుతీసికొని వెళ్ళునపుడు ఉధిని స్వయముగ వానినొసట నలది, ఉధిని ప్రసాదించి, వరదాభయదాన ప్రకృతమైన హస్తమును వానిమస్తమున నిలిపి ఆశీర్వదించువాడు.

‘ఉధి’ యీరూపముగ ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధకల్పించుటయేకాదు. సమర్థ సద్గురుదేవుడగు శ్రీ నాయామహాప్రభువు ప్రసాదించు ‘ఉధి’ ఆశీర్వతుల అధివ్యాధులను నశలము నివారించి, తాకిత పారతాకికముగ ఉజ్జ్వలముగ గల్పించుచు నశలముఖ భోగసంపదలను ప్రసాదించి సంతోష సంతృప్తులను శాంతిని బ్రసాదించదక్షమైనది. శ్రీనాయాపదాశీర్వతుల కీవిషయము అనుభవైకవేద్యము. బాబా తనచుగ ‘ఉధి’ని గూర్చి అతిమనోహరముగ గానముచేయువాడని చెప్పుదురు. ఆగేయ ముయొక్క మకుటమిట్లుండును

రమ్ము! రమ్ము! శ్రీరామా రామా
లీలామానుషవేషా! రామా!

తెమ్ము- తెమ్ము “ఉధి” గోనలనిండుగ
నిమ్ముగ బిడ్డల ననుగ్రహింపంగ

బాబా తనబిడ్డల ననుగ్రహించినమఱికొన్ని విషయములఁదెలిసికొందము

టెండల్కర్ కుటుంబము - బాబా ర్హత్యము

బొంబాయి శివారు బాంద్రాపురమున టెండల్కర్ కుటుంబము నివసించుచుండెను. వారందఱు బాబా భక్తులు శ్రీమతి సావిత్రిబాయి టెండల్కర్ గొప్ప కవయిత్రి. బాబా లీలల వివరించుచు ‘శ్రీనాయా నాథ భజనమాల’ అనుపేర నొకగ్రంథమును రచించినది. అందు 800 అధ్యంగములుకలవు. మరాఠీభాష నెఱిగిన బాబా భక్తులు ఆగ్రంథ

మును మిక్కిలి ఆసక్తితోఁ జనువుచుండును. ఈమెధర్మ రఘునాథ రావు టెండల్కర్.

బాబా టెండల్కర్ పరీక్షలో జయము (S.C.S. 367)

సావిత్రిబాయి రఘునాథరావుల కుమారుడు బాబా టెండల్కర్ వైద్యపట్ట పరీక్షకై రేయింబవళ్ళు శ్రమించి చదువుచుండెను. ప్రసిద్ధ జ్యోతిష్కులకడను తనజాతకముఁ జూపించుకొని, వారాతని గ్రహస్థితి బాగుగలేదనియు, ఆసంవత్సరము పరీక్షయందు జయము దుర్లభమని తెలిపిరి. ఆమాటలు వినినపిదప బాబా టెండల్కర్ మిక్కిలి నిరుత్సాహ పడి, యాందోళన చెందుచుండెను. కొన్నిదినములతరువాత సావిత్రీ బాయి శీరిడికి వెళ్ళి, బాబాను సందర్శించి, సమయముఁగనిపెట్టి తన కుమారుని పరీక్షవిషయము- జ్యోతిష్కుల మాటలవలన నతనికిఁగలిగిన నిరుత్సాహము- తనబిడ్డ పొందుచున్న వ్యాకులతనుగూర్చి ఆమె బాబా కు విన్నవించెను. అంతట బాబా ఆమెనుజూచి 'నాయందు గాధవిశ్వాసముంచుము- జాతకములు- జ్యోతిష్కులు- సాముద్రీక శాస్త్రజ్ఞులు తెలుపుమాటలను దూరముగఁ ద్రోసివేయుము. ఈ సంవత్సరము పరీక్షకు వెళ్ళుము, నీకు జయము తేధ్యము నమకూరును, నాపై భారము నిలిపి స్వస్థచిత్తుడవై యుండుము' అనినామాటలుగ బిడ్డకెఱిగింపుమని పలికెను.

ఆమె బాంధ్రాకు తిరిగివెళ్ళి బాబా అభయప్రదానమును తన కుమారునకుఁ దెలిపెను. ఆబిడ్డ బాగుగచదివి వ్రాతపరీక్షకు వెళ్ళెను. ఆపరీక్షతరువాత 'ప్రాక్టికల్ ఓరల్' పరీక్షలు కలవు. తనకు వ్రాత పరీక్షయందు జయముకలుగఁదేమో అను సందేహమున నతఁడు నిరుత్సాహపడి రెండవపరీక్షకు సిద్ధపడకుండెను. కాని, ఆపరీక్షాధికారి వ్రాతపరీక్షయందు జయము కలిగినదనియు, 'ఓరల్' పరీక్షకు హాజరు

(శిరోస్థుసుఖదుఃఖేష సమయ నమః

కావలసినదిగ తోడివిద్యార్థులవ్వారా ఆతనికి వర్తమానమంపెను. బాబా టెండర్లకు ఆరెండవ పరీక్షకు వెళ్ళి మొత్తము పరీక్షయందు విజయముగాంచి బాబా అనుగ్రహమున పట్టభద్రుడయ్యెను.

రఘునాథరావు టెండర్లార్ - పెన్షన్:-

రఘునాథరావు టెండర్లార్ విదేశీ వ్యాపారసంస్థయందు చాల కాలము ఉద్యోగము మిక్కిలి శ్రద్ధాశక్తులతో గావించెను. అతడు వృద్ధుడయ్యెను. విశ్రాంతికొఱకు నెలపుపెట్టెను ఆతని ఆరోగ్యము చక్కఁబడలేదు. మఱల ఉద్యోగమునఁజేరి నిర్విహించు శక్తిలేకుండెను, ఆ వ్యాపారసంస్థ యజమాని రఘునాథరావును పింఛన్ మీద ఉద్యోగమునుండి విరమింపఁజేయఁదలచెను, ఆతని కప్పటిజీతము 150 రూపాయలు పింఛన్ ప్రీసికోనిన 75 రూపాయలకంటే అధికమురాదు. ఆ రఘునాథరావు సత్ప్రవర్తనము- వృత్తినిర్వహణము- ఆతఁడు ప్రదర్శించిన శ్రద్ధాసక్తులను విచారించి యతనికెంత పింఛన్ ఇచ్చుటయా? అని అధికారు లాలోచించుచుండిరి.

ఒకనాటిరాత్రి బాబా సావిత్రీబాయి స్వప్నమునఁబొడమి. 'అమ్మా! నీ భర్తకెంత 'పింఛన్' కావలయుననికోరిక? నూరురూపాయలు పింఛన్ బాగుండునని నేను తలంతును. ఇది నీకు సంతృప్తియేనా?' అని పోల్చించెను. ఆకలలోనే అమె 'బాబా! నన్నేలయకుగునువు? నీ యందు గాఢవిశ్వాసముగలిగియున్న మాకు ఏదిక్షేమమో నీవే యెఱుఁగునువు' అని, సమాధానమిచ్చెను బాబా నూరు రూపాయలనిననుచివరకు ఆకంపెనీ యజమానులు రఘునాథరావు టెండర్లార్ నకు నెలకు 110 రూపాయలు పింఛన్ మంజూరుచేసి, ఆతనిని ఉద్యోగము నుండి విరమింపఁజేసిరి. భక్తజన యోగక్షేమ భారవహుఁడగు సాయి

నాథుడెఱుగనిది యేమిటలను? ఎవరెవరి కెట్లుంటెంత నేవిధమున నెప్పుడు ప్రసాదింపవలయునో ఆవిధముగ ననుగ్రహించి తనవారిని రక్షించును.

బలరాంధరంధర్ :-

ఇతడు నాంటాకొజ్ [బొంబాయి]లోని పథారేప్రభు శాఖకుఁ జేరినవాడు. బొంబాయి హైకోర్టులో న్యాయవాదిగ కొంతకాలము పనిచేసి, పిదప బొంబాయి శాసనసభ న్యాయకళాశాల ప్రధానాచార్యుడుగ నుండెను. ఆధురంధర్ కుటుంబములోని వారందఱు సదా దారసంపన్నులు నైష్ఠికులు. బలరాం ఆధ్యాత్మిక చింతగలవాడు. భగవద్గీతలు జ్ఞానేశ్వరివ్యాఖ్యతో చక్కగ చదివినాడు. ఇతర ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములను పారాయణము చేయువాడు. ఇతడు పాండురంగ విరోధా భక్తుడు. శ్రీ నాయీప్రభువును 1912నందు దర్శించినాడు. దానికి ఆరు నెలలపూర్వము ఇతనిసోదరులు బాలాజీ- వామనరావు అనువారలు కీరిడికి వెళ్ళి బాబా దర్శనముఁజేసికొనిరి. వారు తిరిగి యింటికిఁజేరి వారి మఘరానుభూతులనుగూర్చి సోదరుడగు బలరామునకుఁ తమ కుటుంబములోని వారికిఁదెలిపిరి. వారందఱుకలసి బాబా దర్శనముఁజేసికొని నిశ్చయించిరి. వారు చేరకపూర్వము 'ఈరోజున నాదర్శనప్రజలు పలువురు వచ్చుచున్నారు'- అని, బాబా పలికెను.

ధురంధర్ సోదరులు కీరిడికిఁజేరి బాబా దర్శనముఁ జేసికొనిరి. అచటః జేరినవారు, వారు వచ్చుపూర్వము బాబా పలికినమాటలు కేలునధురంధర్ సోదరులార్యప్రజలకి. వచ్చినవారందఱు బాబా వాదములను మ్రొక్కి కూర్చుండగ 'ఇంతకుఁబూర్వము నాదర్శనప్రజలు అని నీర్దేశించినది వీరినిగూర్చియే' అని, బాబా ధురంధర్ కందఱుఁజూపి పలికి, వారివంకఁజూచి, మనము కడచిన అరువదిదశాబ్దములను

ములనుండి సంబంధము గలిగియున్నారము' అని, శ్రీ సాయీశుడు తెలిపెను. ఆ సోదరులందఱు విధేయులు నిర్మలహృదయులు. వారు చేతుల జోడించుకొని నిలిచి బాబా పాదములపంక దృష్టినిలిపిరి. కనుల వెంట మోదాశ్రువులు - పులకలు - డగ్గర్లు మొదలగు సాత్వికభావోదయములు వారికిఁగలిగెను. వారు పరమానందభరితులైరి. వారు బాబా సెలవుగొని విడిదికేగి, భుజించి, విశ్రమించి మఱల మసీదు నకువెళ్ళిరి.

బలరాంధురంధర్ బాబా దాపునఁ గూర్చుండి యాతండ్రిపాద ములాత్తుచుండెను. శ్రీ సాయీప్రభువాసమయమున పొగగొట్టము జేఱువాని పొగత్రావుచుండెను. ఆ పొగగొట్టమును బలరామున కందించి, పొగత్రావుమని ఆదేశించెను. బలరాం పొగత్రావు అభ్యాసముకలవాఁడుకాఁడు. కాని, దానినందుకొని అతికష్టముమీద పొగత్రావి, తిరిగి దానిని అతి వినయవిధేయతలతో బాబా చేతులందుంచెను. అది బలరామునకొక పరమపవిత్రమైన గడియ. అతఁడు కడచిన ఆరుసంవత్సరములనుండి ఉబ్బసము వ్యాధిచే బాధపడుచుండెను. ఆ ధూమపానమున నతనివ్యాధి నిర్మూలమయ్యెను.

ధురంధర్ సోదరులు గురువారమునాఁడు శీరిడికి వెళ్ళియుండిరి, ఆరాత్రి చావడికి ఊరేగింపు ఉత్సవమును వారు సందర్శించుభాగ్యము కలిగినది. చావడియందు హారతిసమయమున బాబాను దివ్యసుందర విగ్రహుఁడగు పాండురంగనిగఁ జూడఁగలిగెను. మఱునాఁడు కాకడ్ హారతి [ప్రభాతహారతి] సమయమున తన యిష్టదైవమగు పాండురంగఁడుగ బాబాను చూచుభాగ్యమాలసికిఁ గలిగినది.

వారు బాబా సెలవుపొంది స్వస్థానముఁ జేరుకొనిరి. ఆరుసంవత్సరములు గడచినతరువాత హటాత్తుగ నొకనాఁడు బలరామునకు

ఉబ్బసము జబ్బు కనబడినది. ఆచిత్రము గమనింపుడు! సరిగ్ ఆదినము ననే శ్రీసాయి మహాప్రభువు మహాసమాధి నొందినాడు.

బలరాంధురంధర్ మహారాష్ట్ర సాధుసత్పురుషుడగు తుకారాంచరిత్రను మరాటీభాషయందు రచించెను. దానిని ప్రచురించు భాగ్యమతనికి గలుగలేదు. 1938లో నతని సోదరులు దానిని ముద్రించి ప్రచురించిరి.

బాలాజి-పాటిల్ నెవాస్కర్

ఇతడు శీరిడివాసి, మిక్కిలి కూర్చుండువాడు. శ్రీ సాయి ప్రభువునకీతడు కావించిన సేవ ప్రశంసనీయమైనది. బాబా నిత్యము తిరుగు వీధులన్నిటి నితడు శుభ్రపరిచుచువాడు. కొంతకాలమైనపిదప నావనులనట్టి ఉత్సాహప్రేమలతో బాబా భక్తురాలగు రాధాకృష్ణ ఆయి- కావించినది. అబ్బిల్లా (బడేబాబా) కూడ ఆపనులను కావించువాడు. ప్రతినవత్సరము జొన్నపైరుకోసి నురిచిన తరువాత ఆధాన్యమును బాలాజి బండికెత్తించి బాబా దగ్గఱకు గొనివచ్చువాడు. ఆ ధాన్యమును బాబాకు సమర్పించువాడు. అందు బాబా తనకు ప్రసాదించినదానిని గొనిపోయి తనకుటుంబమును పోషించుకొనువాడు. ఈ విధముగ పెక్కుసంవత్సరములతడు గడపెను. అతని యనంతరము అతనికుమారుడు నావిధముగనే జరిపెను.

ఉద్దిష్టభావము:-

ఒకనాడు బాలాజీ సాంవత్సరిక శ్రాద్ధదినమున విందునకు గొం దతాహ్వానింపబడిరి. వంటలు సిద్ధముచేయబడెను. భోజనము సమయమునకు తొలుత అనుకొనిన అతిథులకు మూడురెట్లుజనులువచ్చిరి. [రఘుపాటిల్ భార్య (బాలాజీకోడలు) మిక్కిలి ఆందోళన జెందెను,

1 పరమకరుణాలయాన నమః

2 బ్రహ్మ సంహిత శ్లోకము

ఆవచ్చినవారికి తాము సిద్ధపఱచిన పదార్థములుచాలవని, ఎట్టిలోపము గలిగిన తమ కుటుంబగౌరవమునకు హానియైనది ఆమె భయపడెను. ఆమె భయమును గుర్తించి ఆమె అత్తగారు 'నీవెట్టి భయాందోళనలు పొందవలసినపనిలేదు. ఇవి మనవికావు. శ్రీ సాయీనాథుని పదార్థములు పాత్రలన్నిటిపైన వస్త్రములను కప్పము. దానిపై, ఉధి' నుంచుము. ఆ వస్త్రములను తొలగింపక ఆ పాత్రలనుండి పదార్థముల సతిధులకు వడ్డింపుము. శ్రీ సాయీప్రభువు మనకెట్టి పరిభవమును కలిగింపఁడు'- అని, ఆమెకు ధైర్యముచెప్పెను. ఆకోడలు ఆవిధముగఁ గావించెను. వారందఱు కాశ్చర్యసంతోషములు కలుగునట్లు ఆ పదార్థములందఱకు సంతృప్తిగ సరిపోవుటయేకాక యింకను సమృద్ధిగ మిగిలినవి. భావ సదృశానుభవములను ఆయాభక్తులకు బాబా అనుగ్రహించును - అను విషయమిటు నిరూపింపఁబడినది.

‘భావసదృశమనుభవములఁ గూర్తువు
సేవకజనులకు - చిద్విలాసుఁడవు.’

[మధ్యాహ్న హారతి]

శ్రీ సాయీబాబా భక్తుఁడు (1st class) సబ్బడ్డి శ్రీ వి. వ. చాగలే తన అనుభవము నిటులఁదెలిపెను. 1943 ఫిబ్రవరియందు అహమ్మద్ నగర్ జిల్లాలోని 'కర్జాత్'పురమున నొక పూజామహా త్వవసందర్భమున అనుకొనిన అతిథుల కైదురెట్లుగ భోజనమునకేఁచిరి. బాబా అనుగ్రహమున ఆపదార్థములు వారందఱకుఁ దృప్తిగ సరిపోవుటయేకాక యింకను మిగిలినవి. భక్తుల విశ్వాసముకొలఁది అనుగ్రహము ప్రసరించునని మనము గుర్తించఁదగును.

బాబా సర్వరూపమున దర్శనమిచ్చుట :-

ఒకసమయమున శీర్డి నివాసియగు రఘుపాటిల్ - నివాస్ గ్రామములోని బాలాజిపాటిల్ గృహమునకేగెను. ఆసాయంత్రము గోవుల

కొట్టమునందొక సర్పము బుసకొట్టుచువచ్చెను. అందలి పశువులు భయమున నలునిటు దిరుగఁజొచ్చెను. ఇంటిలోనివారందరు భయపడిరి. బాలాజిమాత్రము బాబా సర్పరూపమునఁ దనయింటికేతెంచెనని తలంచెను. తేశమేని భయములేక ఒకగిన్నెతో పాలనుదెచ్చి ఆ సర్పము ముందుంచి 'బాబా! నీవేల బుసకొట్టి అలజడిచేసెదవు? మమ్ము భయ పెట్టఁదలఁచితివా? ఈగిన్నెలోపాలను ప్రశాంతముగఁగ్రోలుము'— అని, శిశ్పలముగ ముందుఁగూర్చుండెను. ఆయింటిలోనివారందరు భయభ్రాంతులై యేమిచేయవలయునో యెరుగఁగూడెను. ఆపాలనుగోలి, యాసర్పమటనుండి యదృశ్యమయ్యెను. అదియెటకేగనో యెవరు వెదఁగఁగూడెరి. ఆపశువుల కొట్టమంతయు గాలించి వెదకిరి. కాని, సర్పముఁజూడలేదు.

[దక్షిణ హిందూస్థానమున కోయంబత్తూరుపట్టణమున 7-1-1943 సాయంకాలము 5-30 గంటలకు శ్రీ సాయీప్రభువు సర్పరూపమున వర్షనమిచ్చిన ఉదంతము 'నాయీసుధ' 1943 జనవరి మాసపత్రికలో డిప్రులముగఁ దెలుపఁబడినది. ఆపురిమున 'నాగసాయీ' ప్రతిష్ఠఁగా వింపఁబడినది.]

బాలాజీకి యిరువురుబార్యులు పిల్లలుకలరు. నివాసనుండి కుటుంబముతో బాబా దర్శనార్థ మప్పడపుడు శీర్డికివెళ్లువాడు. బాబా పిల్లలు వస్త్రములుకొని తెప్పించి వారికిపెట్టి పంపువాడు. తనచిడ్డల్నపై బాబాకు గలప్రేమ వర్ణించుటకెవరికి సాధ్యము?

• బ్రహ్మసందాయ నమః • భూభృత్యమోసకారిణే నమః

• భావగమ్యాయ నమః • సువిరూపేష్వవస్థితాయ నమః

• సువిరూపేష్వవస్థితాయ నమః

• భుజంగరూప మావిశ్వరూపప్రజానాథాయ నమః

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

నలుబదిరెండవ ప్రకరణము

36 అనుగ్రహ లీల.

[S.C.S.] శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతములోని వివిధవిషయముల

నూచిక.

సద్విషయము:- సద్గురు వెవరు?

వేద వేదాంతములను ఆరు శాస్త్రములను బోధించువాడు-
అష్టాంగయోగము లభ్యసించినవాడు బ్రహ్మమునుగూర్చి చక్కగ
ఉపన్యసించువాడు- కేవలము మంత్రోపదేశముల గావించి శిష్యుల
నన్ని పశ్చాదముల జపింపుమని ఆదేశించుచు ఫలితమునకుమాత్రము
బాధ్యత వహింపనివాడును, స్వానుభవము లేకున్నను గ్రంథపఠనము
భాషాపాటవము, బురస్కరించుకొని మనోహరముగ పఠతత్వమును
గూర్చి పలుకువాడును 'సద్గురువు'కాజాలడు.

తనప్రభావము- ఆత్మశక్తిచేత తనవానికి ఇహపరముల విషయ
భోగములందు విరక్తిగల్పించువాడు- ఆత్మజ్ఞానము నందభిరుచి కలి
గించువాడు, జ్ఞానవిజ్ఞానసంపన్నుడు- బ్రహ్మానిష్ఠుడు- బ్రహ్మజ్ఞుడ
గువాడు 'సద్గురువు'- అని చెప్పబడినవాడు. ఆత్మజ్ఞుడకానివా
డితరులకేమి తెలుపగలడు? సద్గురువు తనవానివలన నెట్టి ప్రత్యుప
కృతిని స్వప్నముననే ఆసింపడు. తానే తనవానిగ నేమించును. తన
శిష్యుడల్పుడని తానధికుడని యెన్నడు క్లితలంపడు. తనబిడ్డవలె
తనవానిని ప్రేమించుటయే కాక, తనకు సమునిగ, బ్రహ్మముగ నతని

1 సమానసత్వము 2 కేశిప్తము నుండు

భావించును. సద్గురువు శాంతిధామము. ఎట్టిపరిస్థితులందుఁ జలించఁడు. తన విద్యాకౌశలముఁదలంచి గర్వింపఁడు. పేదలు ధనికులు, పిన్నలు పెద్దలు అతనిదృష్టియందు సములు.

మనపురాకృత సుకృతవిశేషముచేత ససుర్గ సద్గురువగు శ్రీ సాయీ మహాప్రభువును సమాశ్రయింపఁ గలిగితిమి, బాబా మనకా శ్రయమిచ్చినాఁడు. నిండుజన్మసమునను తప్ప మఱొకటిలేదు. బాబాకు కుటుంబముగాని, గృహముగాని మిత్రులుగాని, ఇతరాధారముగాని లేదు. పదు నెనిమిదవయేటనుండి ఆతండ్రి ఆత్మసంయమన మత్యద్భుతము. అసాధారణము, ఏకాంతముగ నిర్భయముగ నెల్లవేళల ఆత్మ సిద్ధ యందుండువాఁడు. తనభక్తులప్రేమ పాశములఁజిక్కి తనవారికి యోగక్షేమములఁ గూర్చుచు వారికధీనుఁడైనాఁడు. భౌతిక దేహము నందున్న కాలమున మహాసమాధి అనంతరము నేటికినింకే నాటికి బాబా తనవారి దైనికప్రవర్తనములందుఁ బ్రకటించుచున్న అనుభూతులాయా ఆశీర్తులకు అనుభవైకపేద్యములు.

భక్తుఁడగువాఁడు తనహృదయమను ప్రమిదెను విశ్వాసమను తైలముఁసనిపి, ప్రేమయను వత్తిని వెలిగించవలయును. అంతట ఆత్మ జ్ఞానమను జ్యోతి ప్రకాశించును. ప్రేమ సహితముగాని జ్ఞానము వ్యర్థము—ప్రేమరహితమైన జ్ఞానమువలన నెవరికి నెట్టిప్రయోజనము లేదు. ప్రేమలేనియెడ సంతృప్తిలేదు. అవిరళము అపారమునగు ప్రేమను సంపాదించనేరవలయును. ప్రేమ మహత్త్వమద్భుతము. దాని ముందు సకలములు డుద్రములు, ప్రేమసహితములుగాని విద్యలు—శ్రవణ పఠనాదులు నిస్సారములు. ప్రేమగల తావున భక్తి—విరక్తి—శాంతివిముక్తులు వానివాని సకలసంపదలతో నధిపసించును. ఆసక్తితో గ్రహించి అనుభవించినగాని ఆవస్తువునందు, ప్రేమజనించదు ఎచట

అసక్తి - భక్తి నెలకొనునో అచట భగవానుఁ డవతరించును. తనస్వ స్వరూపమును విశదపఱచును. అదియే ప్రేమావతరణము. అదియే మోక్షోపాయము.

ఈ ప్రకరణమునందు నూచింపఁబడినవి (శ్రీ సాయినాథ బోధామృతము' Sri Saibaba's Charters and Sayings [S.C.S.] అను గ్రంథమున విపులముగ వివరింపఁబడిన కారణమున గ్రంథవిస్తర భీతిచే పాఠకులు తెలిసికొనుటకు ఆగ్రంథములోని 'పేరా' వెంబడి మాల్యము గుర్తింపఁబడినవి. ఇవి వివిధములగు అంశములక్రింద విభజింపఁబడినను ఇవియన్నియు శ్రీ సాయినాథుని అవతారమహత్వముఁ దెలుపు విషయములే యగుచున్నవి. బాబా లీలలు మహిమలు అనంతములు - ఉపాసనీమహారాజు (శ్రీ సాయీమహిమ్ని స్తోత్రమునఁ దెలిపినటుల 'అనేకాన్యుతాఽ తర్క్యలీలా విశేషము'లై యున్నవి.

(శ్రీ సాయినాథ బోధామృతము (S.C.S.) అను గ్రంథమున బాబా తనబిడ్డలకు వారివారి అనుభవముల పూర్వకముగ పూర్వజన్మముల వృత్తాంతములు, నీతికథలరూపమున పెక్కువిషయములను దెలిపినాడు. 'ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?' [శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు) [Life of Sai Baba] అను ఈగ్రంథమునకు శ్రీ సాయినాథ బోధామృతము - [S.C.S.] (Sri Sai Baba's Charters and Sayings] అనుగ్రంథము అనుబంధముగ సోదో సోదరభక్తులు గుర్తించి బాబా చరిత్రములోని విషయములన్నియు సంపూర్ణముగ గ్రహించుటకీ రెండుగ్రంథములను శ్రద్ధతోఁ జమపఁ ప్రార్థితులు.

1. ద్వివిధవృత్తాంతముల నేననుఁ

2. మాన్వతోచ్ఛిష్ట సోపనాయ ననుఁ

ఏవిధ దేవతారూపముల శ్రీ సాయీనాదుఁడు
దర్శనమిచ్చుట.

విషయము

S.C.S. శ్రీసాయీనాథ బోధా
మృతము పేరా - నెంబరు

1909 క్రిస్మస్ లో శీరిడికి వెళ్ళిన దక్షిణాఫ్రికా
డాక్టరు - శ్రీ సాయీబాబాను తన యిష్టదైవముగ
(శ్రీ) రామచంద్రునిగ చూడఁగలిగెను.

222

* ఆఫ్రికాగతమై ద్వాయ పరమానందదాయకాయ నమః

* రామరూప ప్రదర్శకాయ నమః

† సాయీరామాయ నమః

మూలేశాస్త్రికి (నాశిక్) ఆతనిగురువగు ఫోలప్
(పోలప్) మహారాజుగ బాబా దర్శనమిచ్చెను.

223

† మూలేశాస్త్రి గురుశ్శిల్ప మహారాజస్య
మూర్తిధృతే నమః

మేఘుఁడు (మేఘశ్యామ్) శంకరునిగ బాబాను
చూచెను,

424

† శివరూపాయ నమః † శ్రీ శంకాయ నమః

శంకర్ బల్కంత్ కొహ్లాల్ నకు వత్తాత్రే
యొడుగ బాబా దర్శనమిచ్చెను.

351

† సర్వేశాయ నమః

[356]

శంకర్ నిమోహ్లాల్ నకు మారుతిగ బాబా దర్శ
నమిచ్చెను. † శ్రీమతే నమః

నిమోహ్లాల్ వృత్తాం
తముఁ జూడుఁడు.

37) నాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 169

బాలాసాహెబ్ బిన్నే వాలాకు- (నా.గో. చండ్రి D.E. Part III
రక్తతోడి అల్లుడు] ఆతని యిష్టదైవ item No. 5
మగు దత్తస్వామిగ దర్శనమిచ్చెను.

♦ త్రిమూర్తయే నమః

R.B. పురందర్ తల్లికి, బార్యకు బాబా పాండు పురందర్ వృత్తాం
రంగడుగ దర్శనమిచ్చెను. తముః జూడుడు,

♦ శేషశాయినే నమః

బాబా గణపతిగ అనుగ్రహించుట బాండా
శాంత - సి. కె. గాడ్కర్ 58, 172, 144

♦ ఆఖువాహనమూర్తయే నమః

♦ శుక్లాంబరధరాయ నమః

బాబా ఇతరసాధువులుగ-ఇతరరూపములుగ నుండుట
తోడ్పడుట- విశ్వవ్యాపకత్వము-

బాబా - ఆశ్చర్యోట మహారాజగ- 74

* నాయి సత్తమాయ నమః

మూలేశాస్త్రి గురువు భోలవే మహారాజగ 228

నిష్ఠణాయ నమః

S.B. నాచ్చేయింటికి భోజనమునకు వెళ్ళిన సాధువు. 854

* సహస్రసాదేనమః

చంద్రాబాయి R. బోర్కరు కోపణ్దాములో నుండగ
వెళ్ళిన సాధువు [1908]

255A

B.V. దేవ్ తల్లి ఉద్యాపనము విందునకు సన్నాహి
రూపమున వెళ్ళుట

355

१ సహస్రశీర్షము ర్తయే సమః

ఆదం దలాలీ దగ్గఱకు మార్వాడీ విషువుగ బాబా
వెళ్ళుట १ నిర్ద్వంద్వాయ సమః

358

ఘనిలో చేతనిదూర్చుట - కొలిమిలో, బడిన కమ్మరి
వానిబిడ్డను రక్షించుట.

107

॥ అపార్థివదేహనాయ సమః

१ చర్మదాహేష్వవిక్రియాయ సమః

१ కుంభరాగ్నిశిశుత్రాతే సమః

१ దగ్ధహస్తార్థికావనాయ సమః

१ భక్తార్థం దగ్ధహస్తాయ సమః

మీనా తాయీప్రసూతి - రాంగిర్ భావు నా గో. చందోర్కర్
నకు ఉఫీనిచ్చి జమ్మేరునకు పంపుట. వృత్తాంతముః జూడుడు
టాంగ - బంజాతు...

१ సహస్రక్షాయ సమః

१ అవాక్పాణి పాదోరవే సమః

చంద్రోర్కర్ హరిశ్చంద్రపర్వతముపై దప్పికొనుట ,, ,,
భిల్లునిరూపమునఁ బూజమి - నీరున్నస్థలము నిర్దే
శించుట

ఉపాసనీబా - ఊపిరిత్తులవ్యాధి పుద్ధ ఉపాసనీ వృత్తాంతము
ముసల్మాన్ రూపమునఁదోచి చల్లనీరు త్రోగవల జూడుడు.
సనుట.

సాలోః చార్మినామీవ్య సాయుజ్యపదదాయ
కాయ నమః

రహస్య- జపా- యుద్ధసమయమున జహంగీర్-
ప్రాంఠీదనువాలా (Chauran) స్త్రీములు నీటిలో SRI uperman
మునుగుచుండ బాబానుప్రాప్తింప- బాబా కుష్మీ [వామకాక్పిత్తు] 290
ద్వారకానూయి మనీష సాగరజలమయమగుట

† శ్రీప్రసాదదాత్రే నమః

S.R. నాచ్ఛే- ధార్య కర్మాంతరములకు నాశిక్ నాచ్ఛే వృత్తాంతము
నకు అతనివెంట 'గణపతిశంకర్' పేర వెళ్ళి సక చూడెను,
లము నిర్విర్తించుట.

బాబా తనచిహ్నము రక్షించుటకు తన నాలుగు 301
చేతులఁజూచుట.

చరుచ్ఛానా నివాసితస్య సంకటాయ నమః

- చుగ్గుబాయ నమః

కుక్కరూపమున కపటైసతి యింటికివెళ్ళగ కాలు
చున్న కొరివిని విసరుట, 359

* బ్రాహ్మణస్త్రీ విసృష్టోల్లా- రక్షిత స్వాకృతయే
నమః

పిల్లిరూపమున దాసిన బాబాను హన్నిరాజ్కొట్టుట 73A, 452

† మర్కరూపేణ భక్తస్మరణజేతన తాడితాయ
నమః

† భూతప్రేత పిశాచాదీన్ భర్తమాగ్గణ

నియోజయతే నమః

బాబానుండి ప్రకటమైన సిద్ధులు

మనీషకప్పమునకు రెండడుగులక్రింకుగ (వేలాడు 295

గట్టఁబడిన బిల్లపలకపై బాబా వసుండుటలఘ్నియ)

† సిద్ధ్యవాంఛితాయ నమః

నీటిని తైలముగమార్చి దీపములు వెలిగించుట ద్వారకామాయిలీల
[యథేచ్ఛా సంకల్పసిద్ధి] చూడుడు.

† సిద్ధేశాయ నమః

అగ్నిని శాసించుట

ధునిలోని అగ్ని - గడ్డివామి

343

† అత్యున్నత ధునీజ్వాలా మాజ్ఞయైవ
నివర్తకాయ నమః

గాలి - వానను శాసించుట.

341

† శీమచారిత సూర్యాగ్నిమఘవన్ మృత్యు

మారుతాయ నమః

శావములనుండి గంగ ఉద్భవించుట

348

† పదవిస్మయ గంగాంభసే నమః

+ సుకృత దుష్కృతాతీతాయ నమః

సంతతిని బ్రసాదించుట.

బౌరంగబాధ్యుర్ కాంత

542

చింతామణిరావ్

543

మహల్నాపతి

544

జి. జి. నార్సే

379

డా. సా. రసాన

539

రతన్ జీ సేత్

545

H. V. సాతే

540

N. G. సింధే

399

† పుత్రకామేష్టియాగాదే ఋతేసంతాన

వర్ధనాయ నమః

సప్తేకర్ (పండరిపురము)

367, 541

† మృతసూనుం సమాకృత్య పూర్వమారతి

37) నాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 173

యోజయతే నమః

మృతుల జీవితలక్షణములు

315, 317, 327, 536

* సుఖదుఃఖసమాయ నమః

దృష్టిని ప్రసాదించుట

(విశ్వానాథుని జన్మంత్రదేశపాండిత్యాదు)

339

! వృద్ధాంతక్షణ సంప్రదాయ నమః

! నవదృష్టిప్రదాత్రే నమః

పూర్వజన్మవృత్తాంతములను గుర్తించుట

1. పూర్వజన్మవృత్తాంతము - గురువునకై అన్వేష

ణము - గురుమహిమ - నలుగురుసహ పాఠులు

175

* గురుప్రేమసమాలంబ పరిపూర్ణస్వరూపవతే నమః

2. బసవ - వీరభద్రుల వృత్తాంతము

[కవు-పాము]

473

* భేదంతవరం స్మృత్వాసర్వాస్యాదపిరక్షకాయ నమః

! దుష్టజంతు పరిత్రాత్రే నమః

3. రెండుమేకల వృత్తాంతము.

471

! జన్మ జన్మాంతరజ్ఞాయ నమః

! అనేక జన్మవృత్తాంతం సవిస్తారముదీరయతే నమః

సద్గతిని ప్రసాదించుట

1. నూల్కార్

333

* సుఖేషు విగతస్పృహాయ నమః

2. విజయానందస్వామి

334-124[2]

! భవలుంతన కోవిదాయ నమః

3. కేదే ర్గి తిర్యగ్గంతు గతిప్రదాయ సమః 337

+ నూల్కర విజయానందమాహిషాన్

దత్తసద్గతయే సమః

♦ తాత్యానూల్కర్ గతిప్రదాయ సమః

4. యం. బి. రేకే బిడ్డ. 337(2)

+ ముహుర్దేవావతారాది నామోచ్చారణ నిర్వృతాయసమః

5. అంధుఁడు 332

♦ రేకేశ్వికోః తథాంధస్యసతాంగతి విధాయకాయ సమః

6. ధుమాల్ సతి. 335

7. ఉపాసనీమహారాజు సతి. 336

8. ధుమాలుపాసనీపత్నీః నిర్యాణేనద్గతి

ప్రదాయ సమః

బక్తుల వారికుటుంబములను అపదలనుండి అది

వ్యాధులనుండి బాబా రక్షించుట

వ్యాధులు

1. భీమాజీవచేత్ - క్షయవ్యాధి 398

+ భీమాజీక్షయ పాపఘ్నాయ సమః

+ శరణాగత భీమాజి శ్వాంధభేకాది రక్షకాయసమః

వైద్యశాస్త్రమునకు విరుద్ధములై న ఔషధప్రక్రియ

లచే బాబా తనబిడ్డల వ్యాధులనివారించుట.

391

ర్గి కాలరాతర్జనక్షమాయ సమః

1. రోదనాద్భవ చిత్తాయ సమః

2. కాలశునక దత్తాన్నంజ్వరంహరేదితిబ్రువతే సమః

2. బల్వంత కపడైకు స్నేగుష్వాధినుండి రక్షించుట కపడైవృత్తాంతము

3. గోవాలోని పోలీసు ఇన్స్పెక్టరును ,, ,,

4. ధుమాల్ కుటుంబమును ,, ,, ధుమాల్ వృత్తాంతము

5. శ్యామా వదినను ,, ,, శ్యామా వృత్తాంతము

+ స్వీకృత భక్తరంగాక్షు సమః

6. సందరాం మార్వాడిని ,, ,, 37, 500

7. గోపాలరావుబూటీని వాంతులు విశేషమాల

నుండి బాబా కాపాడుట

బూటీ వృత్తాంతము

8. సర్పదష్టుడై శ్యామాను- ఆశ్వామాత్రమున

సర్పవిషమునుండి రక్షించుట.

శ్యామావృత్తాంతము

9. M.W. ప్రధాన్ బిడ్డలను బాబా రక్షించుట ప్రధాన్ వృత్తాంతము

10. S B నాచ్చేను- బిడ్డలను బాబా కాపాడుట నాచ్చే వృత్తాంతము

11. బాలానాహెచ్ మిరికర్ను సర్పగండాము

నుండి రక్షించుట

525

1 మిరికరం సర్పగండాల్ వైవాజ్ఞవై

ద్విమోచయతే సమః

12. శరణుజొచ్చిన పిచ్చికుక్కను రక్షించుట

290

+ ఉన్నతశ్వాభి గోప్తే సమః

12a భగోతీ కుష్టురోగమును నివారించుట

+ భగోతీ కుష్టురోగిహ్నుయ సమః

13. బాబా సేవకుడైన రఘు మొదలగు వారిపైన

404

విధిపరబడిన శిక్షను తప్పించుట

+ కుష్టురోగ నివారకాయ సమః

+ వైకుంఠప్రియ శర్మకృతే సమః

మహాసమాధితరువాత బాబా-భ కులను రక్షించుట.

1. 1937లో పథేవార్ పత్నిని రైలుక్రింద సాయీశరణానంద్
పడిన ఆమెకు కాపాడుట. వామనరావుపిలేల్
రచించిన గ్రంథము-
[Sri Sai the Super man]

రీ ధూమయానపతత్ పాథేవార్ పత్ని
సురక్షితాయ నమః

2. బాంబాయి మత్కల్లోలములలో పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు ,, ,,
ఆత్మారాంసామంతుడు రక్షించుట.

రీ యమకింకరసంక్రస్త సామంతస్యనహాయకృతే నమః

3. రాజకుమారి D/o, D.S. మంజర్, కోయంబత్తూరు, ,, ,,
ఆఫత్తుని స్వప్నమున బాబా పాపమి అతిని కుమా
రైను సమాధిదగ్గరకు గొనిపోయి మూకత్వ
మును నివారించుట

† నాగనర్పణయూరేచ సమారూఢపదాననాయనమః

4. 22-8-44 న C.C. మూన్సి-వాలాకు [అహమ్మ ,, ,,
దాబాద్] బాబా భౌతికముగ దర్శనమిచ్చి (S.C.S. Addenda
అతని సంజువ్యాధిని మాన్పుట. శ్రీ. బి.వి. నర page xxii]
సింహస్వామిగారికి సందేశమంప్రమని తెలుపుట.

† సర్వలోక శరణ్యాయనమః

- 28-5-48 న సేత్ రజిలాల్ చిమన్లాల్ ను Sri Sai
గంగాపూర్ షేషన్ లో రజకారుల దాడినుండి- the Superman
పటాన్ రూపమున బాబా వారి రైలుపెట్టెముందు (వామనరావుపిలేల్)
21-11- అపాయమునుండి రక్షించుట,

† ధ్యాంతానంత దౌర్జన్యాయ నమః

బాబా అంతర్జ్ఞానము - ఋతుభరప్రజ్ఞ.

1. హాజీ- తీర్థయాత్రాదుల గర్వమహచుట హాజీ
సిధిక్ ఖాల్సీ వృత్తాంతము. 219

2. చోల్కార్ - పంచదారలేని తేనీరు 429

3. ఉపవాసము - శ్రీమతి గోఖేల్ సతి- 279

4. బాబాను పరీక్షింపవచ్చిన 'హరికనోబా'-చెప్పలు 426
+ హృదయగ్రంథింధిదీనే నమః

5. కాకామహాజనికి సంబంధించిన స్కవిషయములు,
కాకామహాజని యజమాని- ధక్కర్ ధర్మసే
జతాభాయ్, విత్తనములుగల ద్రాక్షలు-విత్త
నములు లేనివిగఁజేయుట- 351

6 సబీజంఫలమాదాయనిర్బీజం పరిశామకాయ నమః
కాకామహాజని-అతిసారము నివారించుట. 392

బొంబాయిలోని సంభాషణము గ్రహించుట. 555=9

'ధాకచ్చే'యజమాని ఎట్లుగును? అతనియజమానివేఱు
+ హృదయగ్రంథి వర్జితాయనమః 560

6. చాటున నిరసించి, ఎరుటవందనములు
పండరిపురము స్త్రీకరు. 430

7. వి. ఎచ్. థాకూర్ - దున్నబొత్తుపై స్వారి. 431

8. సోమదేవస్వామి- బాబా జెండాలు. 471A.
+ భద్రశ్రవణే నమః

9. కళల్ చంక్ - (రహతా) 575

10. రామచంద్రవామన్ మోదక్. 535 B

11. బాలాగణపతి పింపి. (బాలాపింపి) 537

12. డాక్టర్ - పండిత్ పూజ. 561

శ్రీ జ్ఞాతబ్రహ్మవరాత్పరాయ నమః

13. లక్ష్మణగోవింద్ ముంగే. 576

14. రామచంద్ర సీతారాందేవ్ [R.S. దేవ్] 240, 415

15. డి. యం. ముల్లే - (డాక్టరు) 416

16. కోలంబూ [డి. వి. సంభారే] 292A; 295

1 దండనాహ్లాణం దుష్టవృత్తేష్చివారకాయ నమః

శ్రీ మధుసానభృశాసక్తిం దివ్యశక్త్యావ్యపోహకాయ నమః

17. తుకారాం బర్కు 591

18. కర్నెట్జీ-హంపూర్-పెట్రన్ జామాన్ [హరీన్] 590

1 సర్వభూత నిశోన్నిద్రాయ నమః

19. బాలకృష్ణగోవింద ఉపాసనీశాస్త్రి 250, 355

20. సచాళివ (త్ర్యంబక్ వాధవ్ కర్ [అకలి] 527

21. శ్యామారావ్ జయకర్ - [చిత్రకారుడు] 236, 260, 434

22. భగవంతరావ్ శ్రీరసాగర్ 524

(తండి)వలె విర్రల్ పూజ జరుపుమని బాబా నియమించుట

శ్రీ మూర్తిపూజానుశాస్త్రే నమః

23. లాలా లక్ష్మీచంద్ - 445, 446

24. ముకుందలేలేశాస్త్రి - నా.గో. చందోర్కర్ 535A; 289

(బాబా వీరిని అపాయమునుండి రక్షించుట)

+ మంత్రఘోష మనూధిస్తాయ నమః

25. ఉద్ధవేశభావ్ - ధనసప్తముప్రీమర్ ప్రయాణమున

జేబులోనిధనము సముద్రమున పడిపోవుట అతని

428

కుమారుని స్వప్నమున దెలుపుట.

శ్రీ నాయా బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 179

భాగవతము - ఏకాదశస్కంధము-

(శ్రీ) కృష్ణుడుగ తాను బోధించినయిల బాబా 52

ఉద్ధవేశభావుతోఁ దెలుపుట-

* ఉద్ధవాయమయాప్రోక్తం భాగవత మితిబ్రువతే నమః

26. గజానన్ మహారాజు నిర్యాణము- 403

భక్తయోగక్షేమభార నిర్వహణము
యోగము - (లేనిదానిని సమకూర్చుట)

1. గృహకృత్యముల- బాధ్యతలవదలి తీర్థయాత్ర
లకై వెడలిన 'హరిభావ' పెన్నేను తల్లిప్రార్థనల 521
విని బాబా ఆతనిదిరిగి యింటికిఁ బంపుట.

2. 1915న R.A. తార్కాడ్ను (మిల్లయజమా
నిని) పూనాకు పొమ్మనుట.

3. జి.నాగ్నేను 1913నుండిపూనాకుపొమ్మనుట [నాశ్శేవృత్తాంతము]

4. రఘునాథరావ్ పెండల్కర్ పెన్సన్ 50 రూపా పెండల్కర్
యలను 110 రూపాయలకు మార్పించుట. వృత్తాంతము)

5. H.V. సాతే పెన్సన్ 50 రూపాయలు హెచ్చుగ [సాతే వృత్తాం
ప్తించుట. తము] 228

గోపాల్ గణేశ శిరియాన్ కుమారి వివాహమును [Sai's help
1924 లో మిత్రునితో చేసికొనిన ఏర్పాటు ప్రకా page 20]
రము 1926న జరిపించుట.

† శిరియాన సుతోద్వాహం యథోక్తం పరి
పూరయతే నమః

శ్రీ మ ము:- (ఉన్న దానిని రక్షించుట)

1. దామోదర్ సావలాం రసానే (దామియా) 548
[చట్టావ్యాసారమువలదనివారించుట]

2. గోవానుండి శీరిడికి చేరిన యిరువురు దక్కన్
బ్రాహ్మణుల వృత్తాంతము. అపహృతమైన
30,000 రూపాయలను తిరిగి లభింపజేయుట.

255

గృహము (సంసార) విషయముల క్షేమము.

1. నిమోన్కర్ సతి ప్రయాణము - బాబాఅబ్బ 546
2. హ. వి. నాతే. భార్యనుకొట్టఁబోవ మేఘునిఁ
బంపి సాతేను పిలిపించుట, 547
3. బాపూనాహెబ్తోగ్ - పితృశ్రాద్ధము [జోగ్ వృత్తాంతము.]
బ్రాహ్మణులు వచ్చుట-

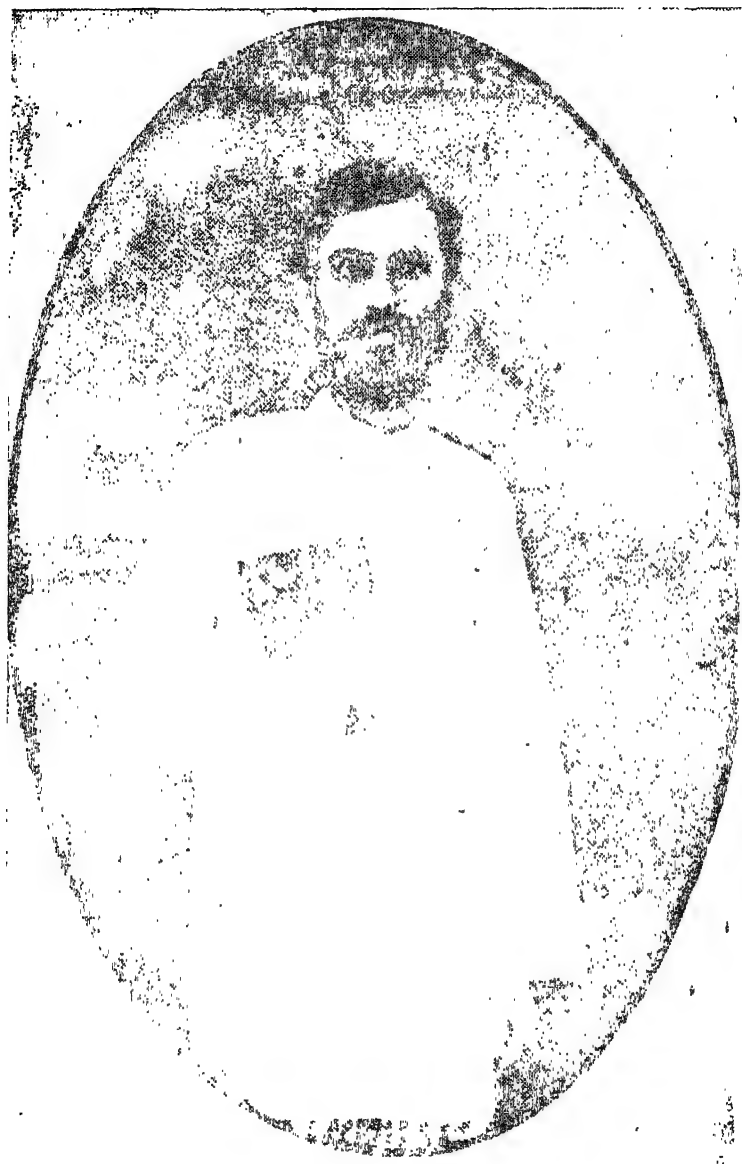
బాబా అంతర్జ్ఞానము - ఋతంభరప్రజ్ఞ [Contb]

బాబా తనవిడ్డలు ప్రేమతో నచ్చించువానిని స్వీకరించుట

1. 1914 శ్రీరామనవమి - వృద్ధురాలుతెచ్చిన
రొట్టెముక్క - ఉల్లిగడ్డ - బాబా ప్రీతితో
స్వీకరించుట. 510
2. కుష్మరోగియై మఃసలివానిప్రార్థనవిని శ్యామాను
పంపి యతఁడుతెచ్చిన కలకంఠ కొంచెము తీసి
కొనుట, 511
3. తారాకర్ సతి పంపినలడ్డును బాలామాస్కర్
ముఱచిన బాబా అడిగి తెప్పించుకొని తినుట, 515
4. కె.కె. గాడ్డే - మామిడిపండ్లు 518
5. కవచ్చే సతి తెచ్చిన పదార్థములు మందుగ స్వీక
రించుట, 516

రావుబహదూర్ S. B. ధర్మార్
[శివ సంపుటము 18 ప్రకరణములో వీరి చరిత్ర కలదు.]

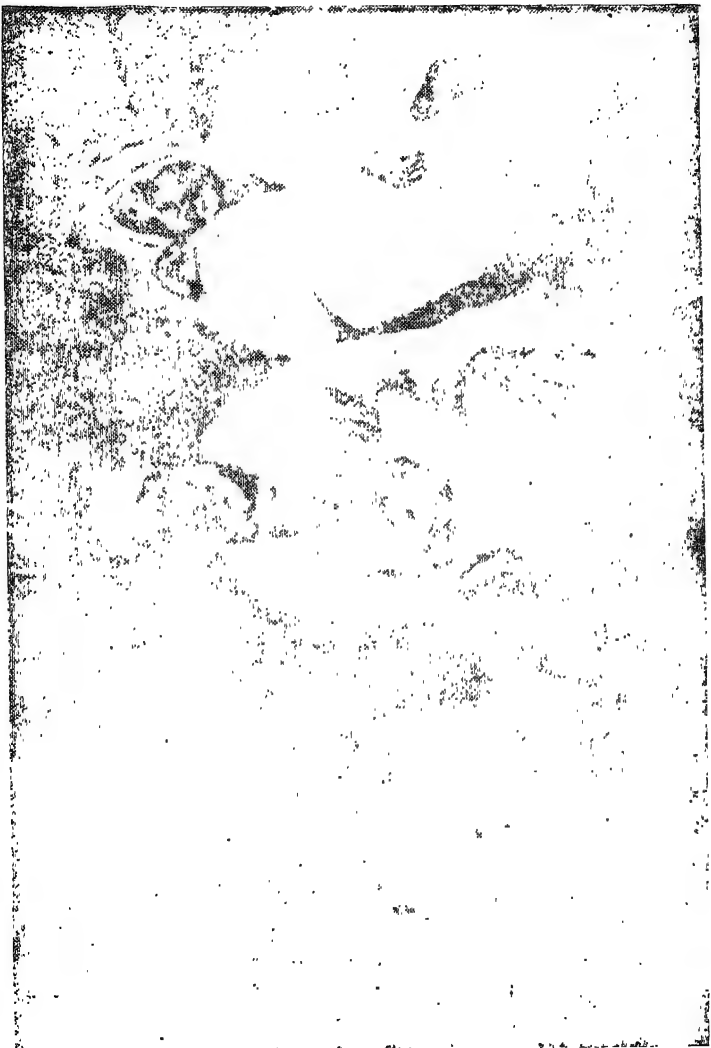
(శ్రీ) D. S. రసాన

[లి వ సంపుటము 15 వ ప్రకరణములో వీరి చరిత్ర కలదు.]

శ్రీ H. V. సాతే

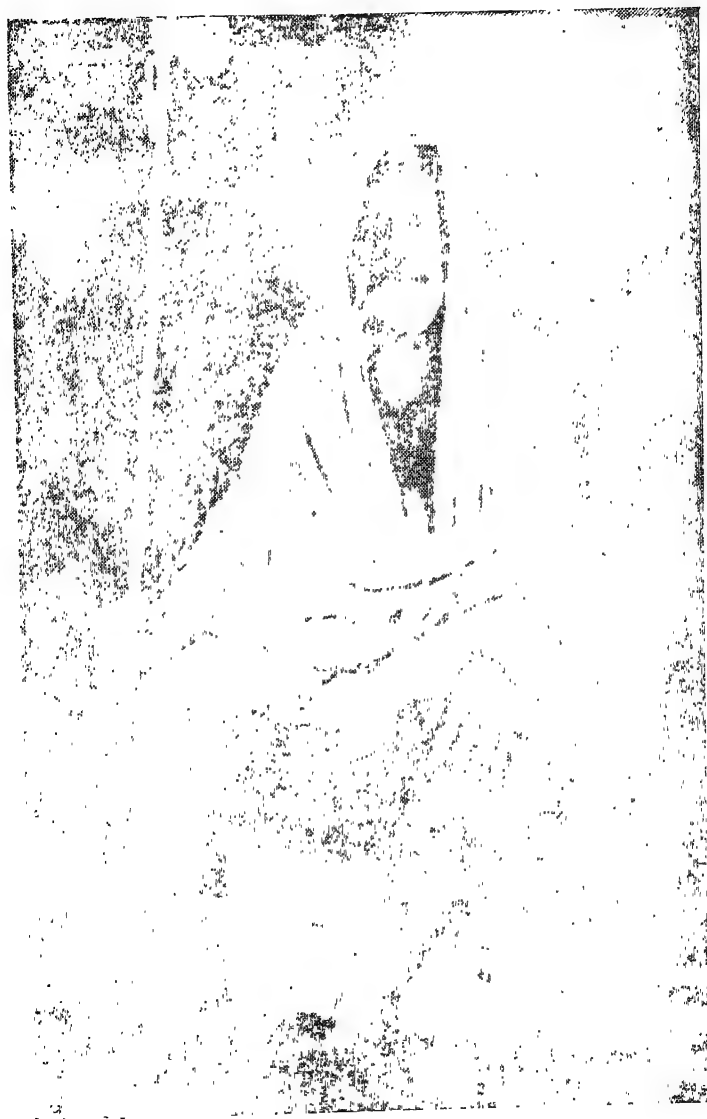
(తి వ సంపుటము 19 వ ప్రకరణములో వీరి చరిత్ర కలదు)

భాగోజ్

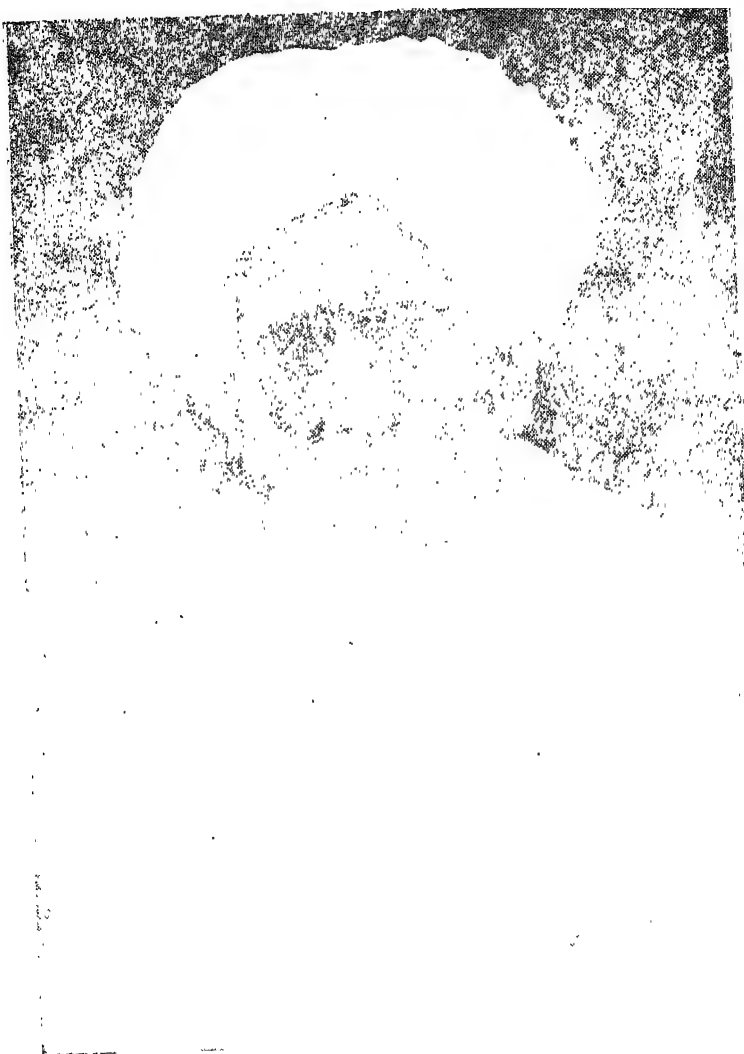
బాబా

(శ్రీ) మహాలక్ష్మి

(శ్రీ) నారాయణ ఆశ్రమ్

[శివ సంపుటము శి 1. ప్రకరణము లో విరి చరిత్ర కలదు.]

(శ్రీ) పి. ఆర్. ఆహస్తి

[4 వ సంపుటము 41 వ ప్రకరణము]

శ్రీ) నాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 181

6. కుష్టురోగి- పేడా- [తార్కాన్ సతికి పాఠముఁ
గఱపుట]

నాచ్చేమఱచిన రెండణాలు - అడిగి తీసికొనుట,
శ్రీ బ్రహ్మవాదినే నమః

మలినచిత్తముతో సమర్పించువానిని- బాబా నిరాకరించుట

1. భిక్కు-బాయి [బయ్యూజిపటేల్ గోపే భార్య]
మలినమనస్సుతో సర్పించినవానిని బాబా స్వీక
కరింపకుండుట- 519

2. శ్రీమతి కనిత్కార్ బ్రాహ్మలు.
బాబా శక్తులు సమర్థతలుగూర్చి
తత్వజ్ఞాన సమాజసభ్యురాలు- సందేహము 449
(కనిత్కార్ సతి ?)

శ్రీ బ్రహ్మణ్యాయ నమః

! బ్రాహ్మణానాం మహాధిస్థాయ నమః

బాబా ఛాయాపటము తీయవచ్చిన వాడితో బాబా
తెలిపినది- 656

♦ కామేశ్వరశక్తి నాశకాయ నమః

హరినామ స్మరణవలన హరి ప్రత్యక్షమై కాకా
దీక్షిత్తుతోఁ దెలుపుట. 196, 198

♦ జప్తనామ సుసంతుష్టిహరి ప్రత్యక్షభావితాయ నమః

ఏమి, నిన్ను పేక్షింతునా ?

నలు బది మహాఽడవప్రకరణము

37 అనుగ్రహ లీల.

శ్రీ. పి. ఆర్. ఆవస్థే - (పూనా)

(రిటైర్డ్ జడ్జి: గ్వాలియర్) (చి. పి. యల్. యల్. చి.)

సద్విషయము:- సాధు సత్పురుషులు - అభేదస్థితి.

అనేకజన్మ సుకృతవిశేషముగల జీవికిమాత్రమే సాధుసాంగత్య సల్లాపభాగ్యము లభించును. ఈవిశ్వమున సాధుసత్పురుషు లనేకులు గలరు. వీరందఱు నొకేసంస్థకుఁ జెందినవారు. పరమేశ్వరుని అవ్యాజ కారుణ్యమే తనకార్య నిర్వహణమునకై సాధుసత్పురుష రూపమున నవతరించుచుండును. వీరు వివిధకాలముల వివిధదేశములఁ బొడమిన వారుగఁ గనఁబడుచున్నను వీరందఱిలక్ష్యము- కార్యదీక్ష- ఒక్కటియే. ఆశ్రిత జనోద్ధరణమే వీరి ప్రధానకార్యము. వీరిలో నెవరెక్కడెక్కడ సేమికావించినది వారెఱుఁగుదురు. వారు ప్రత్యక్షభగవానుఁడు- అసాంతరాత్మయగుటచే వారిఎఱుక దేశకాల కారణాతీతము- అనిమనము గ్రహింపవలయును. దైవకార్య నిర్వహణమున వీరు పరస్పర సహాయ భూతులగుచుండురు. వీరిలో నెవరిని ఏజీవి యెప్పుడెక్కడ ఆశ్రయించి నను తక్కినవారెఱుఁగుదురు. బాబా తనబిడ్డల నుద్దేశించి పలుకున పుడు 'నిన్ను నాలుగు జన్మములనుండి, నిన్ను ఏడు జన్మములనుండి, నిన్ను ముప్పది జన్మములనుండి, నిన్ను షెబ్బదిజన్మములనుండి యెఱుఁగుదునని పలికినాఁడు. అది పొల్లకాదు. ఆయాజీవులు ఏయే జన్మము

లలో నేయే సాధుసత్పురుషుని ఆశ్రయించినను, ఆ సత్పురుషులకు భేదములేదు. కావున బాబాను- దైవమును- సమాశ్రయించినవారే యగుచున్నారు.

శ్రీ పురుషోత్తమ్ ఆర్, ఆవస్తే (పి. ఆర్ - ఆవస్తే) పూనా

[బి.పి.యల్.యల్.బి. రిటైర్డుజడ్జి - గ్వాలియర్]

శ్రీ ఆవస్తేగారు శ్రీ సాయీబాబా భక్తులలో మఱియొకరు. భారతదేశమున- ప్రపంచము నందంతట శ్రీసాయీభక్తి ప్రచారమునకై ఒక ఉపకరణముగ బాబాచే గ్రహింపబడిన పూజ్యశ్రీ. బి. పి. నరసింహస్వామిగారు వీరి సహకారమువలన నింత అపార సేవ కావింపగలిగినారు- అనుట అతిశయోక్తి కాబాలను భౌతికతనుపురంపున్న శ్రీ సాయీనాథునితోడ నన్నిహిత సంబధముగలిగి బాబా అనుగ్రహపాత్రులు- భక్తులైన బొంబాయిరాష్ట్రము లోనివారిని సందర్శించి, వారివారి అనుభూతులను నేకరించి, వీర్చికూర్చి మనఃకందించిన మహాతాత్పర్యమున శ్రీ నరసింహస్వామిగారికి వీరు వెంటనుండి నాయపడినారు.

శ్రీ ఆవస్తేగారు 1870 ఫిబ్రవరిలో సవాచారసంపన్న బ్రాహ్మణకుటుంబమున జనించిరి వీరి చిన్నతనమునుండి సాధుసాంగత్యముకలిగియున్నవారే. పాశ్చాత్య విద్యావ్యాసంగమున మధ్యకాలమున కొంతవరకు భౌతికవాదమునకు లోగినను తఱచు సంజ్ఞచు సాంగత్యమున వీరియందు భక్తిభావము వెలకొనియే యుండెను. వీరికి 1914 సంవత్సరమున బాబా అంతిమసంతతిలో నొకరును శ్రీ జస్టిస్. యం బి. రేగే [వీరి వృత్తాంతము లోగడఁ దొలపబడినది] గారి సాంగత్యము లభించెను శ్రీ రేగే మహారాజగారివలన బాబా మహా

త్వమునుగూర్చి వినినాడు. శ్రీ) రేగేగారు తనమిత్రునిగూడ బాబా అనుగ్రహపాత్రునిఁ జేయఁదలంచెను. 1914 డిసెంబరు (క్రిస్మస్) సెలవలలో శ్రీ అవస్తేగారు పండరీపురము వెళ్ళఁదలచిరి. ఇందూరు నుండి పండరీపురము వెళ్ళుటకు మధ్యలో శీర్డికలదు. కావున శీర్డికి వెళ్ళి బాబా దర్శనము చేసికొని పండరికి వెళ్ళుమని శ్రీ) రేగేగారు తెలిపి, ఆయనకు ఒకటి రెండు ఆటంకములకలవని అవస్తేగారు తెలుప, వానినిఁ దొలగింపుమని శ్రీ) రేగే మానసికముగ బాబాను ప్రార్థించెను.

మొదటి ఆటంకము -

శ్రీ) అవస్తే అంతకు బూర్వమున ప్రసిద్ధములగు యోగశక్తులు గలిగి, గొప్ప పేరుపొందిన యోగినిని గురువుగ స్వీకరించినాడు. ఇప్పుడు శ్రీ) సాయీబాబాను సందర్శించుటయే ఆమెయెడ గురుద్రోహమగునేమో! యని ఆయనసందేహము, “నకలగురువుల అంతరాత్మయే శ్రీ) సాయీప్రభువు - కావున ఆయోగినియొక్క అంతరాత్మ సాయీనాథునకు భిన్నముకాదు. శీర్డికి వెళ్ళి బాబాను సందర్శింతువేని సాయీశునందును ఆయోగినిఁ జూడఁగలవు”- అని, రేగే తన మిత్రునకుఁ దెలియఁజెప్పెను.

రెండవ ఆటంకము :-

‘జడ్డ’ పదవికి సంబంధించిన పనులను నిర్వర్తించుటయందు ‘అవస్తే’ చాలనిదానము. అత్యవసరముగ ముగింపఁబడవలసిన పనులు చాల దిగఁబడియుండినవి. ఆపనులు. పూర్తియగువరకు సెలవులుపయోగించుకొనరాదని పైయధికారులు త్రుచ్చువులిచ్చిరి, సెలవుల మొదటివారములోనే పనులు పూర్తియయ్యెను. అట్లుగట ఆయనకే ఆశ్చర్యముకలిగెను, బాబా అనుగ్రహమని తలంచెను.

2 శాస్త్రవిద్యుదాశక్తి - శాస్త్రమునకు

రేగే- ఆవస్తే- ఇరువురుమిత్రులు శీరిడికి ప్రయాణమైరి. అది ప్రపంచ సంగ్రామకాలము- 1914న రైల్వేలో సైనికదళములు తరలింపబడుచుండెను, ఇందూరునుండి మన్నాక్ పోవుమార్గమున “చూ” అను సైనికశిబిరం స్టేషన్ కలదు, అచట రైలులోనున్న ప్రయాణికులను దింపుచుండిరి. ఈ యిరువురుమిత్రులుగూడ దిగవలసిన స్థితి పట్టినది. రేగే బాబాయందు గాఢవిశ్వాస ప్రేమలుగలవాఁడు. వారు దిగఁబోవుచుండగ ఆ సేనాధిపతి అక్కడకువచ్చి ‘ఇది చిన్న పెట్టె- సైనికులకుపయోగపడదు. కావున మీరు దిగవలసినవనిలేదు.’ అని వారినచటనే కూర్చుండనియమించెను. అదియు బాబా అనుగ్రహమే. రైలు సందారాత్రియంతయు రేగే బాబా భజనము చేయుచునేయుండెను, వారు శీరిడికి జేరినపుడు బాబా యీ విషయములన్నియు ధ్రువపఱచినాఁడు. [S.C.S. 402A] [S.C.S. 370A] చూడుడు!]

ఆవస్తేను వెంటఁగొని రేగే శీరిడికిజేరి శ్రీ సాయీప్రభువునకు ప్రణమిల్లెను. బాబా రేగేనుచూచి ‘ఈ చవలచిత్త సిశాచమెవరు?’ అని ప్రశ్నించెను. అది భవస్యత్సూచకమయ్యెను. (ఆవస్తే రానిదే తానుగూడ వెళ్ళఁదగదు, అను రేగే తలంపును బాబా తెలుపుచు) రేగే నుద్దేశించి ‘చూడుము- ఒంటరిగ రాజాలడయ్యెను. ఇతరులను వెంటఁగొని రావలసినవచ్చినది, నాబిడ్డలను రైలునుండి దింపయత్నించి నారు. నేనా సేనాధిపతితో ‘వారు- నాబిడ్డలు: రానిమ్ము’ అని చెప్పినాడను. (దీని ననుసరించి వారిరువురారైలులో ప్రయాణము చేయగలుగుట విదితము.) రాత్రి నాకు విశ్రాంతియే లేకుండెను. రైలువాఱులు ‘బాబా! బాబా!’ అని యీతఁడు (రేగే) నా ప్రక్కనఁజేరి కొద పెట్టుచునేయున్నాఁడు.’- అని బాబా పల్కెను. ఈ నాలుగుశ్శిబిరముల ననుసరించి శ్రీ సాయీప్రభువు నీడవలె తనబిడ్డల వెంటనుండి యెరుల రక్షించుచు, వారి పవిత్రాశయములను మన్నించుచు ఆటంక

(పానకేంద్రము నను.) పరాత్పరయ నను.

ములఁ దొలగించుచు నెయ్యి సభిపిత్తాథముల సమకూర్చుచున్నది. విడి తముకాగలదు.

ఆవస్తే తనహృదయమున తనగురువగు యోగినియెడ గురుద్రోహముఁ గావించుచుంటినే అని బాధపడుచుండెను. దీనినిఁ దొలగించుటకు లేక నాలుగు రోజుపుష్పములను చారమునముడిచి ఆముడివిప్పుమని బాబాకు పంపెను. బాబా దానిని మూలొని ఆయీ యింటనే దానిని విప్పునగునని తిరిగిపంపెను. మధ్యాహ్నము నైవేద్యమునకు ఒక అన్నముముద్ద సాత్రీయందు గుప్తపఱచి ‘బాబా ఈపిండమును స్వీకరించి న ఆసిద్ధినొందిన యోగిని (గురువు) బాబా యందుఁగలదు. అని విశ్వసించువాఁడను’ అని ఆవస్తే మనస్సునఁ దలంచెను. ద్వారకామాయి మనీషు మెట్లెక్కుచుండఁగ నతఁడు తొణఁకెను. అన్నపుముద్ద క్రిందఁబడెను. దానిని జేతఁబట్టుకొని యతఁడు బాబాను సమీపించెను. ‘దానిని నాకీయుము- దానిని స్వీకరించి నీవు కోరుకొను తావు నకుఁ బంపుమను’- అని, బాబా పలికెను. ఆవస్తే పరివశుఁడై ‘నా గురువు మరణించెను- ఈతఁడు జీవించియున్నాఁడు’- అని ప్రలాపించుచు ఉద్రేకము- ఆవేశము వహించెను. అతనికి మనస్సున శాంతి మోచ్చెను. నాయీప్రభువు నెల్లెడలఁ జూచుచుండెను. ఉగ్రుత్తునివలె క్రవర్తించెను. బాబా తన మాంత్రీకశక్తి నుపయోగించి తనను చంపనున్నాడని తలంచెను. బసయందు అర్ధరాత్రమునలేచి ‘నన్ను నాశముచేసి చంపనున్న ఈ మాంత్రీకుని దగ్గఱకుఁ జేర్చితివా!’ అని అటచుచుండెను. లేకే యింక సహింపలేకపోయెను. అంతట లేకే మనీషుదగ్గఱకేగి ఆవస్తాను రక్షింపుమని మానసికముగ బాబాను ప్రార్థించెను. ఆమఱునాడు ఉదయమున బాబానుజేరి లేకే (మొక్కగా ఈతని ఆవస్తాను) శీర్డి పాలిమేర ఆవలకుఁ గొనిపోయి విడిచిపెట్టెను’- అని బాబా ఆజ్ఞాపించెను. లేకే అటులకావించెను. షీర్డిపాలి

శ్రీ సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 187

మీర దాటివతోడనే ఆవస్థై తనపై శాచిక చేప్తులుడిగి స్వస్థచిత్తుడయ్యెను. [S.C.S. para. 237. చూడుడు]

శ్రీ ఆవస్థై తరువాత బాబా అనుగ్రహపాత్రుడై బాబా భాతి కతనువు సందున్నంతవరకు ప్రతిసంవత్సరము మూడు నాలుగుపర్యాయములు శీరిడికి వెళ్లి శ్రీ సాయీనాథుని సందర్శించి వచ్చుచుండినాడు. శ్రీ సాయీనాథునకు అనుగ్రహపాత్రుడైన శ్రీ పి. ఆర్. ఆవస్థైకు వందనశతము లర్పించుచు ఆబిడ్డకు అనుగ్రహించినయల మనలననుగ్రహింపుమని శ్రీ సమర్థ సద్గురుదేవుడైన శ్రీ నాయీమహా ప్రభువునకు ప్రణతి సహస్రము లర్పించుదము-

॥ దాంతాయ నమః ర్హి నిరంజనాయ నమః

ఓమ్ శ్రీ సాయీశంక !

చలచి త్రంబుఁ ద్యజింపుమివికను విశ్వంబందు బ్రహ్మజ్ఞులా కిలయెదెందఱుః వారభిన్నులని, యేకంబంచు గుర్తింపు; మెవ్వలనన్ నీగురుదేవునే కనుమి; ఆవస్థైయుదంతంబు సంకలమిన్ దెల్పనె సత్యతత్త్వమిట; ఏమీ, విన్నుపేక్షింతువా?

ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

నలుబది నాల్గవ ప్రకరణం

38 అనుగ్రహ లీల.

పూజ్యశ్రీ. బి. వి. సరసింహస్వామి

అఖిలభారత సాయీసమాజ వ్యవస్థాపకుడు

అధ్యక్షుడు.

(మైలాపూరు - మద్రాసు - 4)

సద్విషయము:-

శ్రీశిస్యశ్రీ పురాణాదులుపైతము ప్రత్యక్షదైవమగు సద్గురు
వునుగూర్చి పలుక జంకుచున్నవన నజ్ఞాలమగు మనమెంత! మనతెలివి
యెంత! శ్రీ సాయీమహాప్రభువు మహత్త్వము మన పలుకులకు
దలఁపులకు నందనిది. ఈవిషయమున నూరకుంటలెన్న వాస్తవముగ
సద్గురు ప్రభావవిషయమున మానము సర్వశ్రేయస్కరము. కాని,
బాబా కల్యాణగుణములు మన మానవత్వమునకు భంగము కలిగించు
చున్నవి. మన ప్రతీతిష్ఠను మఱపించి యేమేమియో పలికించుచున్నవి.
పలుకుమని ప్రేరేచుచున్నవి. స్వాదుమధురసము తానొక్కడే ఆస్వా
దించుచున్న చప్పగనుండును. ప్రక్కన బంధుమిత్రాదులుచేర్చి పాల్గొ
నుచున్న నది రుచికరముగ నుండును. అదేవిధముగా శ్రీ సాయీలీలా
మృతము నెవనికి వాడొక్కడే ఆస్వాదించుచున్న పూర్ణముగ నానం
దించలేడు. సోదరీపోదర భక్తులగూడి ఆనందించవలయును, అటుల
బాల్గొనువారి సంఖ్యకొలది మన ఆనందము పెంపొందుచుండును.

H. H. B. V. NARASIMHA SWAMYJI

FOUNDER, & PRESIDENT

All India Sai Samaj, Mylapore Madras - 4

అంజలి

శ్రీసాయి నాథ కథానుధారసమును, విశ్వమంతటా ద్రావఁ బెట్టినాఁడు,
సాయీమహారాజ సత్సంక్తులభయప్రదానబోధలఁ బ్రజన్ దనిపినాఁడు,
సాయీబాబా విశిష్టావతారాంచిత, వృత్తమెల్లర కెఱిగించినాఁడు,
సాయీశ పదధక్తి - జాతిమతాది వైషమ్యదూరంబని చాటినాఁడు,

అఖిల భారతసాయి సంఘాధినేత
సాయి సద్గురు వ్యాసుడౌ, స్వామి - బీ.వి.
నారసింహుని దివ్యపాదారవింద
ములకు భక్తిమై నిత్యమంజలి ఘటెంత.

శ్రీ సాయీనాథుడే తనవాని హృదయమున నధివసించి పలికించుచుండును. బాబాకు సంపూర్ణశరణాగతిజేసి, ధ్యానించుచుండుటయే మన విద్యుత్తద్ధర్మము. తీర్థయాత్రలు వ్రతములు- దానత్యాగాదులకంటె ధ్యానము శ్రేష్ఠము. సమర్థసద్గురు పూజాదులకంటె ధ్యానము తమోత్తిమమని చెప్పదగును. శ్రీ సాయీప్రభు నామమును జపించుచు, బాబా బోధలను స్మరించుచు, ఆతండ్రిరూపమును ధ్యానించుచు, మనహృదయమున సకలభూత హృదయూతరముల నధివసించియున్న శ్రీ సాయీనాథునందు గాఢమగుప్రేమ- నిర్వంచిత నిరవధికప్రేమ- బహుపుచు, బాబా ప్రీతికొఱకు మనవిధులను నెరవేర్చుచుండవలయును. ఈ సంస్మృతి బంధవిముక్తికి మఱొండుమార్గములేదు. ఈవిధముగ మనకు బాబా విధించినపనులను శక్తివంచనలేక నిర్వర్తించుదుమేని శ్రీ సాయీశుడు మనకెల్లవిధముల తోడై మనల గమ్యము సకల జేర్చివేయను.

పూజ్యశ్రీ ఓ. వి. నరసింహస్వామిగారు.

శ్రీ సాయీ సుధారసమును భారతదేశముననేకాక, ఖండఖండాంతరములఁ ద్రావణజెట్టి శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారధురంధరుడై, 'శ్రీ సాయీవ్యాసుడు' అను ప్రసిద్ధవిరుదమును శ్రీ. యం. బి. రేగే మహారాజగారివలన బడసి, శ్రీ సాయీబాబాను శోట్లకొలది సోదర సోదరభక్తులకు కొంగుబంగారముగ- యింటిదైవముగఁజేసి, శ్రీ సాయీ ప్రక్షిప్తియై అఖిలభారత సాయీసమాజ (మైలాపూర్ - మద్రాసు) వ్యవస్థాపకుడు- అధ్యక్షుడునై మనకెల్లరకు గురుస్థానములంకరించి, మార్గదర్శకుడై శాశ్వతకీర్తిగడించిన పూజ్యశ్రీ. ఓ. వి. నరసింహ స్వామిగారినిఁగూర్చి తెలిసికొందము.

దక్షిణభాంతము మద్రాసురాష్ట్రమున సేలంజిల్లాలోని 'భవాని' అనుపురమున సదాచారసంపన్న బ్రాహ్మణకుటుంబమున 1874 వ సంవత్సరమున శ్రీ బి.వి. నరసింహ అయ్యర్ గారు జనించిరి. వారి కుటుంబమునకు గురువులు శ్రీ శృంగేరి వీధాధిపతులు శ్రీ శంకరాచార్యులుగారు. వారి కులదైవము శ్రీ తిరుపతి వెంకటాచలపతిస్వామి వారు. వారి బాల్యకౌమార యశావసదశలు చాలభాగము విద్యావ్యాసంగమున సాధుసత్పురుషుల సేవించుటయందు, శాస్త్రాధ్యయనమున గడచినవి. ఆపిదప భగవద్గీతలు- ఉపనిషత్తులు- తదితర శాస్త్రములు సక్రిమపఠితిని అధ్యయనముఁగావించి, మంత్ర జపానుష్ఠానముల సలిపిరి. ప్రత్యేకశ్రద్ధతో సంస్కృతవిద్య నభ్యసించిరి, అందు సఃపూర్ణ పాండిత్యము గడించిరి. ఆంగ్లభాషయందు పట్టభద్రులై, న్యాయవిద్య [బి.యల్.] నభ్యసించుసమయమున పుచ్చూరు సమీపమున వసించిన ప్రసిద్ధ యోగపుంగవులైన 'సారకాయస్వామి'వారినిఁగూర్చి వీరు విని యుండిరి. బాల్యమునుండి సాధుసత్పురుష సందర్శన సేవాసక్తులగుటచే వీరు 'సారకాయస్వామి'వారిని సందర్శించిరి. ప్రథమసందర్శనముననే స్వామివారి కటాక్షవీక్షణము వీరిపై ప్రసరింపఁబడినది అన్యోన్య ప్రేమాదరణలు వర్తెల్లినవి. ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధయుఁ గలిగినది. తరువాత అవశాశము కలిగినపుడెల్ల నరసింహఅయ్యర్ గారు స్వామివారిని సందర్శించుచుండిరి. తత్ప్రభావమున అయ్యర్ గారికిఁగల ఆధ్యాత్మిక పిపాస ఉపశమించి, మహాన్నతాశయము లెంతయేని దోహదము గాంచినవి.

న్యాయశాస్త్ర [బి.యల్] పరీక్షయందు తీర్ణులైనపిదప వీరు సేలంపట్టణమున స్థిరనివాస మేర్పఱచుకొని, న్యాయవాదియై, సత్యధర్మ ఆస్తికృతభావములు దనర అచిరకాలముననే గొప్ప పేరుప్రతిష్ఠల సంపాదించుకొనిరి. న్యాయవాదవృత్తి నొకవైపున నిర్వహించుచు భక్తి

మార్గము నెల్లరకు ప్రబోధించుచుండిరి. సేలంనందు భజనమందిరము నిర్మించి నిత్యము సాయంసమయములందు భజనల నలుపుచుండిరి. తన తోడి న్యాయవాదులనేకాక పౌరులనుజేర్చి భగవద్భజనల ప్రాముఖ్యము- దైవప్రాప్తికి సులభమార్గము వేయలేదని ప్రబోధించుచు, నిత్య భజనములందెల్లకు పాల్గొనునట్లు కావించిరి. వీనిమూలమున వారికిర్పి దినదినాభివృద్ధి నొందినది. సత్యధర్మము లాధారముగాఁగల వీరు చేపట్టిన వ్యాజ్యములన్నియు విజయంతముపై నవి. నాటి న్యాయవాదులలో గొప్ప పేరు సంపాదించిరి.

శ్రీ సరసింహాయ్యర్ గారి ఉదాత్త గుణగణముల కనువుగ సేలంలోని పరిపతిసంఘ- పురపాలక సంఘములకు అధ్యక్షులుగ నెన్నుకొనఁబడిరి. జనాసీకమునకు మహోపకారములఁగావించి గొప్ప ప్రతిష్ఠ సంపాదించిరి. ఉదారాశయములుగలిగి, ఆత్మవిచారణ నిమిలగుటఁజేసి, వీరు తత్త్వజ్ఞానసమాజమునఁ బ్రవేశించి యందు సముచిత ఛానము నాశ్రమించిరి. శ్రీమతి డాక్టరు ఆనిబిసెంటుగారు స్థాపించిన 'హోంరూల్' సంఘమున వీరు ప్రవేశించి, భారతదేశమునకు స్వపరిపాలనావశ్యకతనుకూర్చి ప్రజలకుదోబ్బధఁ గావించిరి. లార్డ్ పెంట్లాండ్ గవర్నరుగ నున్నపుడు మద్రాసు లేజిస్లేటివ్ కౌన్సిల్ నకు గౌరవసభ్యులుగఁ గొంతకాలము ప్రజాసేవఁగావించి, ఆంగ్లముననే సభలో మాటాడవలయునను నియమముఁదొలగించి, మాతృభాషలో మాటాడుటకు ప్రజలకు హక్కు-ప్రథమమున గల్పించినవారనుఖ్యాతి వీరు గడించిరి. 'హోంరూల్' ఉద్యమము సందర్భమున ఈ ఉద్యమమునందు ముఖ్యులైనవారితో శ్రీ సరసింహాయ్యర్ గారిని సంప్రదింపుల నిమిత్తము చ్చిటిప్ ప్రభుత్వమువారు ఇంగ్లాండునకు ఆహ్వానించి మార్గమధ్యమున మొదటి ప్రపంచ సంగ్రామవ్యాజమున వారినందఱను 'జిబ్రాల్టరు'

నందు నిర్బంధము నందుంచిరి, ఆయెడ మీరు తమ విడుదలకై 'సార కాంక్షామి'వారిని మానసికముగ ధ్యానించిరి. తుదకు వారందఱు భారతదేశమునకు మరలింపఁబడిరి.

భారతదేశమునకుఁ జేరిన పిదప మీరు మరల సేలంపట్టణమున కేతెంచిరి. కొంతకాలమునకు మీరి పెద్దకుమారుఁడు మరణించెను. ఆ దుఃఖమును పాటింపక దేశసేవాకార్యమున నిమగ్నుఁడైయుండ మఱి యొక ఘోరవిపత్తు ప్రాప్తించెను. తరువాత యిద్దఱుపుత్రులు కోనేరున స్నానమునకై దిగి ఏకకాలమున మరణించిరి. ఇక నొకపుత్రుడు నిరువురుపుత్రికలు మాత్రము శేషించిరి. సాధారణముగ నిట్టి ఘోర విపత్తులు కుటుంబములందఱుచచ్చటచచ్చట కలుగుచుండును. కాని మీరికిఁ గలిగిన కష్టములు మఱపురానివి. దైవమును విశ్వసించి, సకలభారములను భగవానునందు నిలిపి, సన్మార్గమునఁ బ్రవర్తించు మీరిట్టి ఘోర విపత్తులేల కలుగవలయును?— అని మనము సందేహింపవచ్చును. దైవవిధానము లనూహ్యములు— అగమ్యములు. జగన్నాటకమాత్రాధారి—భగవానుఁ డేజీవి నేపని నిమిత్తము సృజించెనో కాలక్రిమమునఁ గాని మనకు వేద్యముకాదు. బాల్యమాదిగ మీరుగడించిన శాస్త్రాధ్యయనసంపదలు— సాధుసాంగత్య సత్ప్రవర్తనలు మీరిట్టి దుస్సహకష్టముల క్రుంగనీయలేదు, ఈ విషాదఘట్టములనన్నిటిని మీ రధిక్షరించిరి. దైవమిటులేల కల్పింపవలె? ఈ దుఃఖనివృత్తికి పరమశాంతికి మార్గమేది?— అను అన్వేషణ దీక్ష మీరికిఁ గలిగినది.

ఈ సత్యాన్వేషణలోఁబడి— పేరుప్రతిష్ఠలు న్యాయవాదవృత్తి— శేషించినకుటుంబము— సకలసంపదలను పరిత్యజించి, వారి కులగురువైన శ్రీ శంకరాచార్యులవారిని సమాశ్రయించి, సన్న్యాసాశ్రమ స్వీకారమునుగ్రహింపుఁడని వారు ప్రార్థించిరి. సన్న్యాసాశ్రమమొకరు విధిం

చునట్టిదికాదనియు అది దైవకరుణచే పొందినదనినదని శృంగేరిపీఠాధిపతులు వెంటనే సమాధానమిచ్చిరి, అట్టి పరిస్థితులలో వారు వానప్రస్థాశ్రమము స్వీకరించుట యోతయు మేలని స్వాములవారు నరసింహ అయ్యర్ గారికి హితోపదేశముఁ గావించిరి.

అంతట 1926 ప్రాంతమున శ్రీ నరసింహఅయ్యర్ గారు వానప్రస్థాశ్రమము స్వీకరించి మనదేశమునఁగల సకల తీర్థక్షేత్రములను పర్యటించి సాధుసత్పురుషుల పలువురను సందర్శించిరి, శ్రీ అరవిందయోగిని, శ్రీ భగవాన్ రమణ మహర్షి మొదలగు యోగిపుంగవులను సందర్శించిరి. శ్రీ రమణమహర్షి అనుగ్రహమున ఏకిఁ జ్ఞానకవాటము తెలువఁబడెను, జ్ఞానోదయమయ్యెను, శ్రీరమణమహర్షి జీవితము-గుణ విశేషములు- శక్తిసంపదలు (Self-realisation) 'అత్మసాక్షాత్కారము'- అనుపేర నొకగ్రంథము నాంగ్లమున రచించిరి. ఈ గ్రంథము భారతదేశమున ఖండ ఖండంతరములందు ఆధ్యాత్మికమార్గజిజ్ఞాసువులకు అమలమౌలిక శ్రీఅరుణాచలమహర్షి అనుగ్రహము సముపార్జించి లక్షోపలక్షులు జనులు తరణోపాయము గడించుటకు మిక్కిలి ఉపకరించినది. ఈగ్రంథప్రకటనమువలన అన్యదేశములనుండి ఆధ్యాత్మికాన్వేషణపరులు పలువురు ఆకర్షింపఁబడిరి. శ్రీరమణమహర్షి అనుగ్రహమున పలువురకాధ్యాత్మికనిష్ఠ ప్రసాదించఁబడెను. శ్రీరమణమహర్షి ఆశ్రమమున ఉపవాస- మానసిష్ఠలతో చాలకాలము గడపిన పిరిని 'శ్రీ బి వి, నరసింహస్వామి'- అని యెల్లరు గౌరవించి, ప్రేమించిరి.

శ్రీరమణమహర్షి ఆశ్రమమునుండిబయలుదేరి మరల తీర్థక్షేత్రసంచారములుసలిపినపుడు 'ఖుర్ద్దీవాడీ'లోని శ్రీనారాయణమహారాజు అను యోగి పుంగవుని సందర్శించిరి. వారిని సందర్శించు ముందు తనమనస్సున 'నేనొకరత్న వర్తకుఁడను-అనువగు జాతిరత్నము లెఱచుటభించునో తెలుపఁ

గోదెదను”- అని, తలంచెను. భక్తులను- భక్తజనమనఃప్రవృత్తులను గుర్తించు యోగశక్తి సంపదలుగల నారాయణమహారాజుగారు వెంటనే నీవు శీరిడికిఁబోమ్ము. నీవుకోరు మహారత్నమట నీకు లభింపఁగలదు’- అని తెలిపిరి.

శ్రీ సరసింహస్వామిగారు శీర్డికి బయలుదేరిరి. మౌనమధ్యము నందును, శీరిడిలోను, శ్రీ సాయీబాబాయెన సన్నిహితసంబంధముగల భక్తులను పలువురను సందర్శింపఁగలిగిరి. శ్రీ సాయీప్రభువు శిక్షణమున- పర్యవేక్షణమున సాధుసత్పురుషుఁడుగ పరిణామము నొందిన శ్రీ కాశీనాథ గోవిందఉపాసనీ మహారాజును [ఉపాసనీబాబాను] ‘సకోరి’ యందు సందర్శించిరి. శ్రీ సాయీమహాప్రభువు భౌతిక దేహము సంపదగఁ జేరి అనుగ్రహమునకుఁ బాత్రులైన పలువురు భక్తులను దర్శించిరి. సకోరి ఆశ్రమమున కొంతకాలము నివసించి శ్రీ ఉపాసనీ బాబా జీవితము (Saint of Sakori) ‘సకోరి సాధుసత్పురుషుఁడు’- అను గ్రంథమును రచించిరి. ఇందు బాబా అనుగ్రహమున ఉపాసనీ మహారాజు ఎటుల సాధుసత్పురుషుఁడుగ పరిణతి నొందినది వివరించిరి.

శ్రీ సరసింహస్వామిగారి ఆశయము సత్- చిత్- ఆనందము పడయుటయే. అట్టి ఆశయముఁ దీర్చుగలవారు ఏయొక్క-తావున వీరికి లభింపలేదు. ఆకారణమున వీరు శీరిడికిఁజేరి, సమాధిమందిరమున- ద్వారకామాయి మసీదున ‘ధుని’ ముందు బాబా భౌతికతరువున నుండగఁ గూర్చుండుప్రదేశమునఁ గూర్చుండి బాబాను ధ్యానించినారు, ఒకదినమున సమాధిమందిరమున బాబా సమాధిదగ్గరఁ గూర్చుండి క్షాంతనిష్ఠలో ‘బాబా! నీ అనుగ్రహమునకుఁ బాత్రుఁడనై శ్రీసాయీ భక్తీని ఈభూతలమున వ్యాపింపఁజేయు భాగ్యము నాకుఁగలిగి ఒక పిచ్చుక నాతలపైఁజేరి కూర్చుండునటుల ప్రసాదింపుము’ అని ఆతండ్రినిఁ బ్రార్థించిరి.

అటులవారు శ్రీ సాయీశుని ధ్యాననిష్ఠయందుండగ నొక పిచ్చుకవచ్చి వారిచేలపై నిలిచెను. ఈ విచిత్రసంఘటనము వారిపక్షమునకు సమాధానరూపమయ్యెను. ద్వారకామాయి మనీషున సమాధిమందిరమున బాబా చిత్రపటము మోల ధ్యాననిష్ఠుడై యుండగ శ్రీ నరసింహస్వామిగారికి సచ్చిదానందానుభూతి లభించెను. దానితో వారి ఆశయము సంపూర్ణముగ సిద్ధించునను విశ్వాసమేర్పడి శ్రీసాయి బాబా అభయప్రదానములు - నూత్తులు, వివిధభక్తుల అనుభవములను సేకరింప మొదలిడిరి.

శ్రీ సాయీనాథుడు భౌతిక దేహమునందున్న కాలమున సన్నిహితసంబంధముగలిగి, బాబా అనుగ్రహమునకు బాత్మత్రైస నానా సాహెబ్ చందోర్కర్, జస్టిస్. యం. బి. రేగే; జి. యస్. కవర్దే. మొదలగువారి అనుభవములనన్నియు సేకరించి గ్రంథరూపమున గూర్చిరి. మరాటీభాషలో ప్రచురింపబడిన 'శ్రీ సాయీలీలామాసిక్' పత్రికలలోని పెక్కు-విషయములను ఏర్చికూర్చి వీరి ప్రయత్నమునందు - బాంబాయిరాష్ట్రమున శ్రీ సాయీభక్తుల అనుభూతులను సేకరించుట యందు శ్రీ పి. ఆర్. ఆవస్తే (జడ్జి-గ్వాలియర్) గారు మిక్కిలిగఁ దోడ్పడిరి. (శ్రీ ఆవస్తేగారి వృత్తాంతములోగడఁ దెలుపబడినది) శీర్డినుండి తిరిగివచ్చినపిదప వీరు మరల శ్రీరమణమహర్షి ఆశ్రమమునఁజేరి యొక చిన్నకుటీరమునందు మాననిష్ఠతో క్షీరము మాత్రమాహారముగఁగొని కొంతకాలము గడపిరి. 1936న శ్రీ సాయీబాబా జీవితచరిత్రను మద్రాసునుండి వెలువడు 'సన్డేటైముస్' పత్రికయందు ప్రచురింప ప్రారంభించిరి.

1940 ప్రారంభమున శ్రీ నరసింహస్వామిగారు మద్రాసుఁ జేరిరి. భక్తులప్రార్థనమును మన్నించి మాననిష్ఠ చాలించిరి. శ్రీసాయీ

భక్తినిగూర్చి వివిధప్రదేశముల నుపన్యసించుచు, బాబా తనబిడ్డల సనుగ్రహించిన విధానములను శ్రీ సాయీలీలలను బాబా భక్తుల అనుభవములనుగూర్చి యాయా తావుల ప్రబోధ కల్పించిరి. మద్రాసులో పలువురుభక్తులు స్వామివారిని శ్రీ సాయీప్రతినిధిగ భావించి సేవించిరి. వీరందఱు శ్రీ సాయీ భక్తిప్రచారమున శ్రీ నరసింహ స్వామిగారికి తోడ్పడిరి. శ్రీస్వామివారు తననుజేరిన భక్తులందఱను శ్రీసాయీపూర్ణ ప్రసాదసిద్ధిరస్తు! బాబా మీకు సకలము సమృద్ధిగ ప్రసాదించుగాల! మని ఆశీర్వదించువారు. మద్రాసునందు శ్రీసాయీ బాబా నిత్యభజనలు- పూజలు పలువురుభక్తులు నిర్వర్తింపఁదొడఁగిరి. స్వామిగారు మద్రాసురాష్ట్రముననేకాక ఆంధ్రమున నెల్లూరు తెనాలి, బెజవాడ, భీమవరము, రాజమహేంద్రవరము మొదలగు పట్టణముల నితరరాష్ట్రముల- కలకత్తా- ఢిల్లీ- ఇందూరు-బొంబాయి- బెంగళూరు- కోయంబత్తూరు- తిరుచినాపల్లి మొదలగు పురములకు వెళ్లి శ్రీ సాయీ భక్తిప్రచారముఁ గావించిరి.

శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారసందర్భమున వీరు ఇందూరులోని శ్రీ యంబి. రేగే (రిటైర్డు మైజోర్టుజజ్జీ) మహారాజుగారిని దర్శించిరి. (బాబా అంతిమసంతతిలోనివాఁడగు శ్రీ రేగే మహారాజుగారి వృత్తాంతములోఁగడఁ దెలుపబడినది) వీరి సంభాషణ సందర్భమున శ్రీ రేగేమహారాజు శ్రీ నరసింహస్వామిగారినిఁగూర్చి “శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస- భక్తిప్రచారమునకు వివేకానందస్వామిని స్వీకరించి నటుల, శ్రీ సాయీభక్తిప్రచారము నిమిత్తము బాబాచే మీరు స్వీకరింపఁబడినారు” అని తెలిపినాఁడు. తన సర్వస్వమునుత్యజించి, వాన ప్రస్థాశ్రమము స్వీకరించిన తనకీ కార్యనిర్వహణమెట్టులా! యని తన సందేహము స్వామిగారు తెలుప, వెంటనే “శ్రీసాయీబాబా ఉపకర

ఐదుగ స్వీకరించినకారణమున బాబా మీకు సకల సాధనసంపత్తిని సమకూర్చివేసెను- అని, నేను గాఢముగ విశ్వసించుచున్నాను"- అని, రేగేమహారాజు తెలిపినాడు. అచటనుండి శీరిడికిజేరి శ్రీ నరసింహ స్వామిగారు ద్వారకామాయి మందిరమున- సమాధి మందిరమున- ధ్యాననిష్ఠఁడగు కొన్ని నెలలు గడపిరి.

విచిత్రసంఘటనలు:-

ఒకనెలమున శ్రీ సాయీబాబా సమాధిమందిరము ముందుఁగూర్చుండి ధ్యాననిష్ఠయందున్న శ్రీ నరసింహస్వామిగారి దగ్గఱకు బెంగు పూసునుండివచ్చిన వ్యక్తయొకఁడుచేరి, స్వామిగారి పేరు తెలిసికొని వారికొక కాగితపుసంచి కట్టినాడని, 'యీ ఆధనమును శ్రీ సాయీప్రభువు నిమిత్తముపయోగించుము'- అని తెలిపి వెడలిపోయెను. [బాబా ఆరూపమున ననుగ్రహించియుండవచ్చును.] ఆతఁడు వెళ్ళినపిదప స్వామిగారు ఆకవరును తెఱచిచూడగ నందు 11, 455 రూపాయలు [11 వేయిరూపాయలనోట్లు, 4 వందరూపాయలనోట్లు, 5 పది రూపాయలనోట్లు, 5 రూపాయలనోట్లు] కలవు. వానప్రస్థాశ్రమమందున్న స్వామివారికాధనము చూడగ దిగ్భ్రమకలిగెను. శ్రీ యం.బి, రేగేమహారాజు విశ్వాసమురూపుడాల్సి, యీ విధముగ బాబా అనుగ్రహించెనని వారు తలంచిరి.

అంతట స్వామిగారు మద్రాసుజేరి ఆధనమును విశ్వాసపాత్రులైన శిష్యుల చేతులందుంచిరి. అది మొదలు పూజావిధి, అష్టోత్తరశత నామావళి, సహస్రనామావళి, శ్రీ సాయీబాబా అధ్యవ్రదానములు- సూక్తులు [Sai Baba's Charters and Sayings] భక్తుల అనుభవములు (Devotees Experiences) భజనపద్ధతి- మొదలగు

గ్రంథములను ప్రచురించి, బాబా చిత్రపటములు-బిళ్ళలు (Locketts) వేసకుటేలు సంపాదించి, శ్రీ సాయిసమాజమును సంస్థాపించిరి. శ్రీ సాయిభక్తి ప్రచారముల సంబంధమున కోరిన భక్తులకు వీనినందింపఁ దొడగిరి.

భక్తులగృహములందు నిత్యభజనలు- అర్చనలు- మంగళాభిషేకములు- అష్టోత్తరశత- సహస్రనామపూజలు- శ్రీ సాయిభక్తిని గూర్చి ఉపన్యాసములు- సాగినవి. భజనలసందర్భమున సాంఘికముగ 'శ్రీ సాయీరామ'- జపము 10 నిమిషములు- మానము 15 నిమిషములు విధిగ నిత్యకార్యక్రమము శ్రీ సాయిసమాజమున ప్రవర్తించినవి. వీనిమూలమున భక్తుల ధ్యానశక్తి దినదినాభివృద్ధి నొందినది. శ్రీ సాయీరామనామము భక్తులకర్ణముల మామమోగఁ దొడఁగెను. ఈభజన ధ్యానజపాదులు భక్తుల ఆధివ్యాధి నివారక దక్షమయ్యెను. శ్రీ నరసింహస్వామిగారు శ్రీ సాయిభక్తి ప్రభావమున పలువురుభక్తుల ఆధివ్యాధులను నివారించిన వృత్తాంతములు కోళ్ళొల్లులుగఁగలవు. ఆయుదంతములన్నియు "సాయీసుధ"- మాసపత్రికయందుఁ దెలుపఁబడినవి- గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిటఁ బేర్కొనలేదు. శ్రీ నరసింహస్వామిగారు స్వయముగను, ఆయాభక్తుల స్వప్నములద్వారా మార్గదర్శియై, వారిని చక్కఁదిద్ది, శ్రీ సాయి భక్తినిష్ఠుల గావించిన వృత్తాంతములు పెక్కులుగలవు. [జనవరి 1958 'సాయీసుధ' మాసపత్రికఁ జూడుఁడు!]

అఖిలభారత సాయిసమాజము :- (A.I.S.S)

1940నుండి శ్రీ సాయి భక్తిప్రచారము విరివిగ ప్రారంభమైనను, అఖిలభారత సాయిసమాజము' (All India Sai Samaj.

1 తీప్రభక్తిస్వసింహాది భక్తాభివ్యక్తిగృహమునను

[A.I.S.S)] 1941లో సంస్థాపనమైంది. పూజ్యశ్రీ, బి.వి. నరసింహ స్వామిగారు స్వవస్థాపకులు - అధ్యక్షులుగనుండిరి. కార్యనిర్వాహక సంఘము - సభ్యులు నేర్పడిరి. మొదట మద్రాసు - రాయపేటలోను తరువాత మైలాపూరునందు ఆద్యైయిండ్లలో ఈశమాజము పనిచేసెను. ఆపిదప శ్రీ నరసింహస్వామిగారు భక్తులతో డ్పాటువలన శ్రీ వెంకటేశ అగ్రహారమున కాళీసలము విలిచిరి. అఖిలభారత సాయీసమాజము అచటకు మార్చబడెను. ఇందు శ్రీ సాయీనాథ దేవాలయము పెద్దది నిర్మింపబడెను. ముందు పెద్ద హాలు - ఆఫీసుగది - పుస్తక భండా గారమందిరము - పేదలకు వైద్యశాల - బాబా దేవాలయమునకు వెనుక స్వామిగారుండటకొక కటిరము మొదలగునవి నిర్మింపబడి నవి. చరమదశయందు శ్రీ నరసింహస్వామిగారు ఈశమాజము స్థల మునకు ప్రక్కనగల స్థలమునుకొని, భక్తుల సాయమున కళామంటప మును నిర్మాణముగావించిరి. శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారము - గ్రంథ ముల ప్రచురించుట - చిత్రించుటములు - లాక్కెల్ల - మొదలగునవి భక్తుల కొరకు సమకూర్చుట మొదలగు సేవాకార్యములు నిస్వార్థబుద్ధితో గావింపబడి ఈ అఖిలభారత సాయీసమాజము శాఖోపశాఖలుగ మన దేశమునందంతట వ్యాపించి దినదిన ప్రవర్ధమానమగుచున్నది.

పూజ్యశ్రీ నరసింహస్వామిగారి శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారమా లమున మన దేశమున వివిధస్థాంతములందు శ్రీ సాయీదేవాలయ ములు - భజనమందిరములు - కటిరములు - వేనకుళాలు పెరిగినవి. లక్షోపలక్షల భక్తులగృహముల నిత్యపూజాదులు భజనలు జరుపబడు చున్నవి. శ్రీ సాయీనాథుని నామశ్మరణ సేవలప్రభావమున బాబా అనుగ్రహమున భక్తులు కష్టవిప్లవై - అభీష్టావాప్తి - బడయగలుగు చున్నారు. స్వామిగారు మనకుఁ దెలిపిన పరమరహస్యము గమనింపుడు.

మధ్యవర్తిలతో పనిలేదు. శ్రీ సాయీబాబాను ఎవరికివారు స్వయం ముగ ఆశ్రయించి సేవించి బాబా అనుగ్రహప్రభావముల గుర్తించి, ఆనందించుచు నితరులకు మార్గదర్శకులరగుడు! అని, తెలిపినారు. తనను జేరినవారికి ప్రబోధకల్పించి, ఆశీర్వాదించి శ్రీ సాయీకరుణ- బాబా అనుగ్రహము ఎట్టిదో ఎవరికివారు స్వానుభవమున గుర్తించి ఆనందించవలసినదేకాని నితరులద్వారా తెలిసికొనఁదగదని స్వామిగారు తెలిపినారు. ఇది బాబా స్వయముగఁ దెలిపినవిషయమే. [బి. వి. డేవ్-మాస్టర్ డాక్ వృత్తాంతముఁజూడుడు] స్వామిగారు మనకుఁ గలిగించిన ప్రబోధలోని విశిష్టత- ప్రత్యేకత యేమన 'మీరు సాయీబుద్ధి (దైవబుద్ధి) గలిగియుండుడు! ఆ సద్గురుదేవునిఁ దెలిసికొనుటకు బాబాను మీయందు సకలభారములను గుర్తింపుడు!' అని, తెలిపినారు. తననుజేరిన ప్రతిభక్తుని 'బాబా నిన్ను గ్రహించుచునుగాత! నీకు ఏమి కావలసిన బాబాను ప్రార్థింపుము! ఆతండ్రి మీకు సకలముఁ బ్రసాదించును' అని స్వామిగారు ఆశీర్వాదించువారు. తననుజేరిన ఆశ్రీతులకు 'ఉధి' ప్రసాదించి అనుగ్రహించువారు- ఆ 'ఉధి' ప్రభావమున బాబా అనుగ్రహమున ఎల్లరకు ఆధివ్యాధులు నివారణమగుచుండినవి.

సులభ తరణోపాయము :-

శ్రీ సాయీబాబా సంపూర్ణకరుణఁ బడయుటకు- అనుగ్రహింపఁ బడుటకు మనగురువు పూజ్యశ్రీ. బి.వి. నరసింహస్వామిగారు తెలిపిన మిక్కిలి సులభమార్గమును సోదరీసోదరభక్తులు గుర్తింపఁదగును.

నీ పూజామందిరమున బాబా చిత్రపటమును ఉన్నతపీఠమున నిలుపుము. పుష్పములతో నలంకరింపుము. మువ్వత్తులదీపము వెలిగింపుము- అగరువత్తులను వెలిగింపుము. శ్రీరము- అరటిపండ్లు కొబ్బరికాయ తాంబూలమునుంచుము. శ్రీ సాయీప్రభువునకు నాగిలఁ బడి నమస్కరింపుము. బాబా చిత్రపటమున కెదురుగఁ గూర్చుం

డుము, నీచూపు బాబా నేత్రములందు కేంద్రీకరింపుము. నీకు చేత నైన విధముననేవించి అష్టోత్తర శతనామముల- [అవకాశము ననుసరించి పర్వదినముల సహస్రనామముల] నుచ్చరించుచు పుష్పములతో పూజింపుము. కీర్తనలఁ గీర్తింపుము. నీకుఁగల పదార్థముల నివేదించుము- కర్పూరహారతి- సమర్పించి మ్రొక్కుము. గురు, శుక, శని వారములందు నీకుఁబడుములోనివారితోగాని. చేరిన సోదరీ సోదరభక్తులతోడఁగాని భజనలు నలుపుము- [ఒకవిషయము జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలయును. నీ ఆశంబరములతో బాబాకు నిమిత్తములేదు. ఆతండ్రికిఁ గావలసినది నీ ప్రేమపూరిత హృదయముకాని- నీవస్తు సుఖారములుకావు. ప్రేమతో నొకపుష్పమును సమర్పించి, 'బాబా! నీబిడ్డను నన్ను రక్షింపుము' అని నమస్కరించిన బాబా అనుగ్రహించును.] అటుల శక్తివంచనలేక భక్తితో నేవించువారు అతిశీఘ్రమున బాబాను చూడఁగలరు. బాబాకరుణఁ బడయఁగలరు. బాబాను ప్రార్థించి నిన్ను చేరిన ఆధివ్యాధిగ్రస్తులకు 'ఉధి' ప్రసాదింపుము. బాబా ప్రసాదమును పడసినవారు సకలబాధలనుండి విముక్తులగుదురు. నీవుగాని ఇతరులు గాని పడయు కష్టనివృత్తి, సుఖసంతోషప్రాప్తి, శ్రీ సాయి కరుణ వలన గలిగినవేకాని, నీపూజాదులవలన కలిగినవిగ నెప్పుడు తలంచరాదు. బాబా కరుణవలన కొండఱకు కొన్నిశక్తులు కలుగవచ్చును. అట్టియెడ తానే 'శ్రీసాయి' అని భావించి, విమోహియై గర్వించెనా- అట్టి ఆధివ్యాధి నివారణకార్యములన్ని తనశక్తియని తలంచెనా- వాఁడు తన జీవితపరమార్థముఁ బడయఁజాలఁడు- అనుట నిశ్చయము- అంతయు శ్రీ సాయికరుణ ప్రభావమనియే గుర్తించుకొనవలయును.'

పూజ్యశ్రీ చి. వి. నరసింహస్వామిగారి సమాధి.

పూజ్యశ్రీ. బి. వి. నరసింహస్వామిగారు 19-10-'56న నిర్వాణము నొందిరి. 20-9-56న స్వామిగారు కావించిన తుదిప్రకటనము

ననుసరించి, వారి భౌతిక దేహమును విసర్జించినను ఆత్మరూపమున వారే ఈ సమాజమునకు, సభ్యులకు— ఈ అఖిలభారత సాయీ సమాజమునకు అనుబంధములై మన దేశమున వెలసి, శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారము గావించుచున్న సమాజములన్నిటికి ఆధ్యాత్మికమార్గదర్శి, నియంతయు స్వామివారే అగుచున్నారు. అఖిలభారత సాయీసమాజము (మైలాపూరు— మద్రాసు) నకు వ్యవస్థాపక— అధ్యక్ష పదవులు స్వామివారియందే నిలిచినవి. వారి భౌతిక తనూశేషము లాకుటీరమునందే స్థాపితమై నవి. అచట స్వామివారి సమాధిస్థాపనకుఁ దగు నేర్పాటులు కావింపఁబడినవి. వారి తదనంతరము ఆ సమాజముయొక్క అధ్యక్షస్థానమునకు ఎన్నుకొనఁబడినవారు స్వామివారి ప్రతినిధులుగ విధులను నిర్వహించుచున్నారు. పూజ్యశ్రీ నరసింహస్వామిగారి పెద్ద చిత్రపట మాకుటీరమునందు నెలకొల్పఁబడినది. అఖిలభారత సాయీ సమాజవ్యవస్థాపక— అధ్యక్షస్థానము నలంకరించుచున్న స్వామివారు నేటికి నికేనాటికి ఆశ్రయించు భక్తులెల్లరను శ్రీ సాయీ భక్తిమార్గమునఁ బ్రవర్తించఁజేయుచు, మార్గదర్శి, గురువు— ఆధ్యాత్మిక నియంతగ విరాజిల్లుచున్నారు.

(శ్రీ సాయీబాబా 50వ మహాసమాధి స్వర్ణోత్సవ సందర్భము 1968-1969)న, శ్రీ సాయీబాబా తోడ సన్నిహిత సంబంధముగలిగి బాబా అంకితసంతతిలో నొకడైన శ్రీ యం. బి. రేగే మహారాజగారు పుర్రాసు-4లోని అఖిలభారత సాయీసమాజ యాజమాన్యమున జరుపఁబడిన స్వర్ణోత్సవమునఁ బాల్గొని పూజ్యశ్రీ. బి.వి. నరసింహస్వామిగారు సంస్థాపించిన యీ అఖిలభారత సాయీసమాజము శీఘ్రమే ముగిసినది. అన్ని తమ ఆనందమును విశదపఱచినారు. దీని ననుసరించి స్వామిగారు గావించిన శ్రీ సాయీభక్తి

1 జ్యోతిషం ప్రథమశ్లోకమే నమః

2 బ్రహ్మచర్యే నమః

శ్రీ సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 203

ప్రచారమేసాటిదో - వారి అవినశకృష్టి యెట్టిదో పాఠకులు గ్రహింపవలదగును.

(శ్రీ) సాయీ మహాపథవ్రతచే నుపకరణముగ స్వీకరింపబడి,
(శ్రీ) సాయీవ్యాసుడై (శ్రీ) సాయీబాబానుగూర్చిన గ్రంథముల
నిరుపదికెక్కుడుగ రచించి ప్రకటించి, (శ్రీ) సాయీభక్తిని మనదేశమున
ఖండఖండంతరముల వ్యాపింపజేసి బాబా అనుగ్రహపాత్రుడైన
పూజ్య(శ్రీ), బి.వి. నరసింహస్వామిగారికి వందనశతము లర్పించును వారి
సనుగ్రహించినటుల మనల ననుగ్రహింపుమని సమర్థ సద్గురుదేవుడగు
(శ్రీ) సాయీనాథునకు ప్రణామనమస్కారము లర్పించుదము.

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్ !

కలుమల్ లేమారు, సౌఖ్యముఖములు ప్రాక్కర్మానుసారముగా
గలుగునీచికిగిగాని, నేనీశ్రీతునకై కల్పించుమార్గాలు మో
హలతాచ్ఛేదకరములైనను, నరసింహస్వామి వృత్తాంతము
దెలిమిన్ దెల్పునె? మద్విధానముల; ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

ఏవీ, నిన్ను పేక్షింతునా ?

నలు బదియై దవప్రకరణము

IV. చరమలీల.

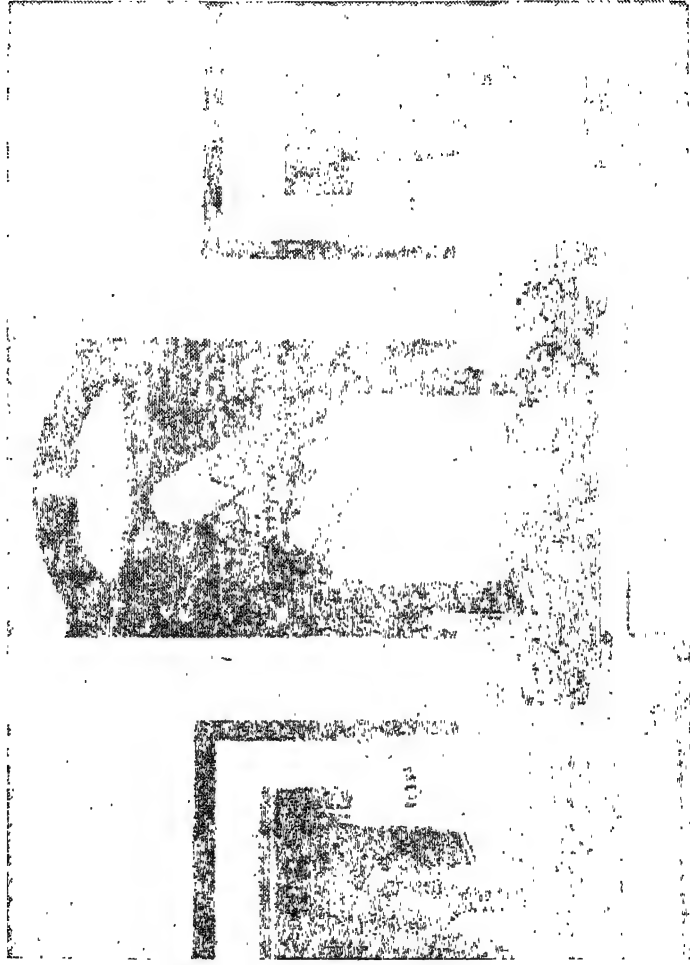
సద్విషయము:-

సమర్థ సద్గురుజేవుడగు శ్రీ సాయీ కరణాజ్యోతి జననమరణ రూపముగు సంసారిభీతిని వాచి, జీవితమున భక్తులకు బ్రాహ్మణ సుఖముఁగాది ద్వంద్వములకుఁ జలించనీక సంతృప్తి సంతృప్తిపిశాంతు లను ప్రసాదించి సుశ్రేయకరమార్గమున నడిపించి గమ్యమునుజేర్చ సమర్థమైనదని, లోగడఁ దెలుపఁబడిన వృత్తాంతములవలన విశదముగు చున్నది, సద్గురుజేవుని పదకములములను హృదయమునఁలిపి, శ్రీ సాయీనామమును స్మరించుచు, బాబాను ధ్యానించువాని సంకటము లన్నియు పటాపంచలగును. మృత్యువు వానినిఁ దెనకలేదు. సంస్కృతి గుండ్లములు విడివడను, కావున తమశ్రేయమును కాంక్షించువారు శ్రీ నాయీనాథలీలా కథాదికములను వ్రద్దాభిప్రాయై చదివి, విని, మన నము గావింపఁదగును.

సీమోక్షంపునము:- 1916 విజయదశమి. (S. O. S. 329)

ఇంతదనుక శ్రీ సాయీమహాప్రభువు తనభక్తుల ననుగ్రహించిన వృత్తాంతములఁ దెలిసికొంటిమి. ఇక బాబా భౌతికజీవిత చరమ దశయందలి వృత్తాంతముల శ్రద్ధతో గమనింపఁదగును. బాబా మహా సమాధికి 15-10-1918నాటికి సరిగఁ దెంచునంతరములకుఁ బూర్వము జరిగినవృత్తముఁ దెలిసికొందము. బాబా తన అవతారసమాప్తినిఁ గూర్చి తనవారికిముందుగ నూచింపఁదలచినాఁడు. తానీ భౌతికతను

సమాధిమండరము - శ్రీ సాయిబాబా
సాయివగు నేన - ద్వారకామయి నగుదు

వును ఎప్పుడు విడినాడదలచెనో ఆవిషయమును సాంకేతికముగఁ దన బిడ్డలకుఁ జెలుపెనెంచెను, కాని, మా ప్రలబ్ధజ్ఞులు— మాయా సమా వృత్తిలగుటచే దైవలీలలందుఁగల సత్యమును యథార్థముగ గుర్తింపఁ జాలరుగదా! పలువిధములగు నేదశాస్త్ర పురాణాదులను చదువుచు, విచచు, న్వాసుభవమునఁ గూడ దినదినము గమనించుచున్నను వెంటనే మానవుని చిత్తవృత్తియందు మాయ యలముకొనుచుండును.

1916 న విజయదశమినాడు శీరడిలోని జరులందఱు ‘పామువేట’ ఉత్సవము— సీమోల్లంఘనము— గ్రామము పొలిమేరదాటి శమీప్రాక్షమును పూజించి తిరిగి వచ్చుచుండిరి, బాబా ఆసమయమున సత్యంతాగ్రహాదగ్రుఁడయ్యెను. తన యొకల్లిపైఁగల దుస్తులన్నియుఁ దీసివేసి చింపి చీలికలు పేలికలుచేసి మండుచున్న ధునియందువైచెను. ధునియందగ్నిజ్వాలలు పెల్లురేగెను. బాబా ఉడ్జ్వలుడై ప్రకాశించెను. దిగంబరుడై కనుల నిప్పులుగురియ రండిరా! రండి! చూడఁ! నేను మహమ్మదీయుఁడనో— హైందవుఁడనో చూచి మీరే నిర్ణయించుకొనరండు!’— అని, బిగ్గఱగ నఱచుచుండెను. అచట జేరినవారెల్లరు భయభ్రాంతులైరి. ఒక్కరేని నాహసించి బాబాను సమీపింపలేకపోయిరి. కొంతసేపు జరిగినతరువాత “భగోజిసింధ్యా” (బాబా భక్తుడు కుమ్మరోగి) ధైర్యమువహించి బాబా దగ్గఱకేగి, బాబా మొలకొక ‘లంగోటి’ [కీటివస్త్రము] బంధించెను. బాబాను చూచి ‘బాబా! ఏమి ఇది? ఈనాడు సీమోల్లంఘనము విజయదశమిగదా! ఈవింతచర్య ఏమి?’— అని, ప్రశ్నించెను. అంతట సాయీప్రభువుచేత సటా— (చిన్నకర్ర)ను పూని నేపైఁగొట్టుచు ఇది నాసీమోల్లంఘనము’ [మేరచేయట]—అని పలికెను. ఆరాత్రి 11 గంటలకును ఆతండ్రి శాంతి వహించినవాఁడు

కాదు. ఆదినమున జరుగనున్న చావడికి ఊరేగింపు జరుగదేమో! యని, యెల్లరు వితాకుజెందిరి, ఒకగంట గడచినపిదప బాబా ప్రశాంతి నొందెను. స్వయముగఁ దనదుస్తులను ధరించెను. (లోఁగడ మహా ల్లాహతి వృత్తాంతమునఁ దెలుపఁబడినవిధమున) యథావిధి చావడికి ఊరేగింపునందు బాబా పాల్గొనెను. ఈరూపమున తన జీవితపారమును విజయదశమినాడు చేరఁగంచునని బాబా తనవారికి సూచించినాడు. కాని ఆరహస్యమొక్కరును దెలిసికొనలేకపోయిరి. తరువాతను అనగా 1913లో బాబా అవతారసమాప్తికిఁ బూర్వము మఱికొన్ని నిదర్శనములను సూచించినాడు! వానిని మున్ముందుఁ దెలిసికొందము.

బూటీ వాడ:-

[S.O.S. 331 శ్రీమంత్ బాపూసాహెబ్ గోపాలరావు-బూటీ వృత్తాంతమునఁ దెలుపఁబడిన విషయములు పాఠకులు చదువఁ బ్రార్థితులు.]

1915న ప్రారంభింపఁబడిన బూటీవాడ పూర్తియగుటకు కోటి శ్వురుజైన బూటీ అంతవానికి మూడుసంవత్సరములకాలము పట్టినది. అది దైవలీల- 1917లో బాబా ఆవాడను (కట్టడము ఇంకను పూర్తి కాని ఆధవనమును) నిర్దేశించుచు-

‘బైలాఇల్లిలాఁ- క్యాబడా దర్బాప్ హై-

మున్నీజీతో- ఆందైహైఁ- సర్దార్ జీ చు తాయ్

అల్లా మాలిక్ హైఁ- అల్లా అచ్చాకరేగాఁ’

అనినాడు. బాబా పలుకుల ననుసరించి ఆ బూటీవాడయే నేడు ‘బడాదర్బాప్’- అయినది- మున్నీజీలు- సర్దారులు నేడచటకు జేరుచున్నారు.

రామచంద్రపటేల్ - తాత్యాపటేల్ :-

1916న సీమోల్లాంఘము జరిగిన కొంతకాలమునకు రామచంద్ర పటేల్ [శీరిడి గ్రామాధికారి] వ్యాధిగ్రస్తుడయ్యెను. పెక్కుచికిత్సలు గావింపబడినవి. వివిధాషధములనువాడిరి.- కాని, ప్రయోజనములేక పోయెను. అతఁడు జీవితముపై ఆసలు వదలుకొని తుది గడియకొఱకు సీక్ష్మించుచుండెను. ఒకనాటి అర్ధరాత్రీమున (శ్రీ) నాయీప్రభువతని తలగడదగ్గఱ నిలిచియుండెను. పటేల్ లేచి బాబా పాదములను పట్టుకొని, 'బాబా! నాజీవితముపై ఆసలు వదలుకొంటిని. నేనెపుడు మరణింతునో నాకుదెలుపుము'- అని, దీనుడై ప్రార్థించెను. అంతట దయామయుడగు నాయీశుండు 'నీవు ఆందోళనము చెందకుము- నీమృతి సంబంధముగు ఉత్తరువు లుపసంహరింపబడినవి. నీవు త్వరలో ఆరోగ్యముఁ బొందుదువు. కాని తాత్యాపటేల్ 1918 విజయదశమియొడు గతింపనున్నవాఁడు. ఈవిషయము అతనికిఁగాని మఱి యెవరికిఁగనఁ దెలుపవలదు, అతఁడెఱిగిన మిక్కిలిగ భీతినొందును.'- అని, బాబా పలికి అదృశ్యుడయ్యెను. రామచంద్ర దాదాశ్రమమున స్వస్థతనొందెను. కాని, తాత్యా జీవితమునుగూర్చి భయచకితుడయ్యెను. బాబా పలుకులు అసత్యములుకావని, తాత్యా చెండుసంవత్సరముల లోపుగ మరణించితిమనని యాతఁడు భయపడఁజొచ్చెను. ఈ రహస్యమును బాలాపింపి (దర్జీ కిందపు మఠాస్థానికి సతఁడు చెప్పలేదు. 1918 సంవత్సరము ప్రవేశించెను.

బాబా ముందుగఁ గావించిన సన్నాహములు.

బాబా భౌతికతనువును విడుచుటకుఁ గొన్ని నెలలపూర్వమే "ఇస్లాం" ఆచారముననుసరించి కొన్ని ఏర్పాట్లులు కావించినాఁడు. బడే బాబా కుమారుడగు 'కాశీం'నకు 'పోలీ' [ఆహారము] పెట్టించెను

♦ దైవసంపత్తిపూర్వాయ నమః

ఆపిదప సతనికి 250 రూపాయలిచ్చి, నీవు ఔరంగబాదునకేసి, అచట 'ఫోకీసు పంపుద్దీన్ మియా'కు ఆపైకమిచ్చి, 'హాలూ' - "ఓవాలీ" "న్యూస్" - కావించుమని చెప్పుము. 1. హాలూ - మైగంబరునుగూర్చి కావించు స్తోత్ర)గానము. 2. ఓవాలీ = సాధువులనుద్దేశించి తల్లా మొఱయించుట. 3; న్యూస్ = పెద్దయెత్తున వంటలువండించి యందటకుపెట్టుట) ఆపిదప 'బన్నే మియా ఫోకీసు' దగ్గఱకేగి ముందుగ పుష్పహారమతని కర్పించి 'సవ్ దిన్ - సవ్ తారీఫ్ - అల్లామియా నే అన్నా ధునియాలగాయా మర్దీ అల్లాకి' - [తొమ్మిదవ నెల తొమ్మిదవ తారీఖున అల్లా వెలిగించిన దీపము అల్లా తీసికొనిపోవుచున్నాడు. అల్లా అనుగ్రహమిది] అని పలికి 250 రూపాయలును ఒక పూలమాలను ఆతనికి బాబా ఇచ్చెను.

ఔరంగబాదు తనకు క్రొత్తపురమని కాశీం చెప్పకొనగా ఫోకీఖాను సతనివెంటఁబొమ్మని బాబా నియమించెను. 'అమీర్' అను ఖాశీంసేవకుని వెంటఁగొని వారిరువురు ఔరంగబాద్ స్టేషన్ జేరిరి, ఫోకీఖానునకు పరిచితుఁడైన ఫోకీసు పంపుద్దీన్ ఆస్టేషన్ దగ్గఱజేరి యుండెను. ఆతఁడు ఫోకీఖానునుజూచి, సాయీఫోకీసు వద్దనుండి వచ్చిన అతిథులెవ్వరు? అని ప్రశ్నించెను. ఫోకీఖాన్ ఆఫోకీసు పాదములవ్రాలి మ్రొక్కును, కాశీంగూడ నావిధముగ ప్రణమిల్లెను. అంతట పంపుద్దీన్ ఫోకీసు- శీఁడియందు బాబా పలికిన పలుకులు ప్రత్యక్షము నుచ్చరించెను. వారి మువ్వరను పంపుద్దీన్ తనగృహమునకుఁ గొని వెళ్ళెను. కాశీం, బాబా యొసఁగిన 250 రూపాయలను ఆఫోకీసునకు సమర్పించెను. బాబా తెలిపివిధమున సకలము నిర్వర్తింపఁబడెను. ఆరాత్రికే అన్ని పనులను పూర్తిచేసికొనిరి.

మఱునాఁడుఁడదయము 'బన్నే మియా'ను దర్శింపనేగిరి, బన్నే మియా ఒకచేతిని పైకెత్తి ఒకచేతిని క్రిందికిదింపి నిలిచియుండెను. అచటనున్న అరబ్బీలు ఆతనిదగ్గఱకు వెళ్ళఁగూడదని, వెళ్ళిన ఆగ్రహించు

ననిచెప్పిరి. ఆమువ్వురొక గంటసేపు వేచియుండిరి. అంతట ఛోటేఖాన్ ధైర్యముచేసి సాహసించి, బాబా నమర్పించిన జాజిపూలమాలను గొనిపోయి బన్నేమియా కంఠమున వ్రేలాడవేసెను. బన్నేమియా పైకెత్తియుంచిన చేతినిఁ గ్రిందికిదింపెను. ఛోటేఖాన్ బాబా పలికిన పలుకులు పలికెను. బన్నేమియా ఆకసమువంకఁజూచెను. ఆతని కనులవెంట బాష్పములు స్రవించెను. ఈ దృశ్యప్రపంచమునుండి సాయీ బాబా నిష్క్రమించుననుదులకాసాధువు పొందిన విచారమును ఆ అశ్రుధారలు తెలుపుచున్నట్లుండెను.

(ఈ సంఘటనము జరిగిన నాలుగు నెలల కావల బాబా మహా సమాధియని పాఠకులు గుర్తింపవలెను. నవ్ దిన్ నవ్ తారీఖ్ - తొమ్మిదవ నెలలో తొమ్మిదవ దినము అని అర్థము. బాబా అంటే ఉర్దూభాష లెఱుంగినవాడే - అది సరిగ 1918 సంవత్సరము ఆశ్వయుజ శుద్ధదశమి వెళ్ళగా ఏకాదశి.]

1918 సంవత్సరము భాద్రపదమాసము ప్రవేశించెను. బాబా తెలిసినవిధముగ తాత్యాపటేల్ జబ్బుపడెను. మంచము పట్టినాడు. బాబా దర్శనముకొఱకు మసీదునకు వెళ్ళలేని స్థితియందుండెను. అదే సమయమున బాబాకును జ్వరముతగిలెను. తాత్యాకు బాబాయందుగాఢవిశ్వాసముగలదు. బాబాకు సర్వరక్షకుడగు శ్రీహరి [అల్లా] యందు గట్టి విశ్వాసముగలదు. తాత్యావ్యాధి దినదినమువృద్ధి నొందఁజొచ్చెను. కదల మెదలలేని స్థితిలోనుండెను. కాని, యాతనిమనస్సు బాబాయందు లగ్నమైయుండెను. సర్వదా హృదయమున బాబాను ధ్యానించుచుండెను.

ఇటుక తాయి పగులుట. (S.C.S. 178, 178A)

(గురుసేవాతీలలో ఇటుక తాయివృత్తాంతము పాఠకులుగమనింపఁదగును)

1918 భాద్రపదమాసమున భవిష్యత్సూచకమగు నొక విషాద సంఘటనము జరిగెను. మసీదునందు బాబాదగ్గఱ నొక పురాతనపు

ఇటుక కామి యుండెడిది. బాబా పగటివేళలందు తనగద్దెకు ప్రక్కగ నుంచి దానిపై చేతినుంచి కూర్చుండువాడు, రాత్రిలందు దానిని తలగడగ నుంచుకొనువాడు. బాబా శీరిడికి జేరినది మొదలు తుది వరకీల్లు జరుగుచుండెను. భాద్రపదమాసమున నొకదినమున బాబా మసీదునకు లేచినమయమున మసీదులోపల నేలనూడ్చి శుభ్రపటమ పిల్లవాడు ఆతాతని చేతిలోనికి దీసికొనెను. దురదృష్టవశమున నా తాయితాత క్రిందబడి రెండు తునియలయ్యెను. బాబా తిరిగివచ్చి యావిషాదవృత్తమును విని మిక్కిలిగ విచారపడెను. ఆవిటిగినది ఇటుకతాయితాదు, నాభాగ్యము విడిగినది. అది నాజీవితమిత్రము. మధ్యకు పదాంకితము. దానిసహాయమున ఆత్మనిష్ఠనొందినాడను. అది నాప్రాణమిసకంఠై ప్రియము, నేడునన్నది విడనాడినది.' అని, బాబా ఖిన్నుడయ్యెను.

కొందఱుజీవితమున సందేహము గలుగుచున్నది. బాబా ఒక స్వల్పమైన కాశికై యిల్లు విచారపడనేల?—యని, ప్రశ్నింపవచ్చును. పరమ సాధు సత్పురుషరూపమున భగవానుడు దీనజనోద్ధరణకై భూమిపై నవతరించును. వారు చరించుచు పలుకుచున్న దైవమగుదురు. వారు జనులతో గలిసిమెలిసి తిరుగుచు సాధారణ జనులవలె ప్రవర్తించుచు, నవ్వుచు— కోపించుచు, గ్రీడించుచు, విచారము ప్రకటించుచుండునట్లు మనకు గోచరింతురు. కాని, ఆంతర్యముగ ఆత్మనిష్ఠ నుండి లవమాత్ర మేనియుండలగరు. వారెప్పుడు సచ్చిదానంద ప్రపూర్ణులై యుండువారే. అట్టి సాధుసత్పురుషుల చెయ్యలు మనకు దురపగాహములు.

మొందుగ తగిన యత్నములు:-

మొదవులు సాధారణముగ జీవితచరమదశయందు భగవద్గీతలు— భాగవతము మొదలగు గద్యగ్రంథములను చదివించి విను నాచా

రముగలదు. మనస్సును ప్రాపంచక విషయములనుండి మరలించి, ఆధ్యాత్మికముగ దానిని ప్రసరింపజేసి శాంతినొందుట కటులఁగావించును. పరీక్షిత్తుమహారాజు వృత్తాంత మెల్ల రెఱిగినదే. విప్రశాపత పుండ్రున పరీక్షిత్తు నుద్ధరించుటకు అష్టదశాబ్దములు- పరమ భాగవతోత్తముండ్రున శుభయోగి యేడుదినములలో భాగవతమును వినిపించి ఆ రాజవరునకు కైవల్యప్రాప్తి గూర్చెను. ఈ ఆచారము నేటికిని గలదు. శ్రీ సాయీనాథుడు భగవదవతారుడగుట ఆతండికిని యేవియు నవసరములేదు, నిత్యానందప్రపూర్ణుడే- కాని.

యద్యదాచరతిశ్రేష్ఠ స్తత్తదేవతరోజనః
సయత్ప్రమాణంకురుతే - లోకస్తదనువర్తతే.

శ్రేష్ఠుడగువాడు దేనినిజేయు దాని
నితరజనములుజేయుదు రింద్రతనయ!
జ్ఞాని- యెట్టిదానిని బ్రమాణముగఁగొనునో
యట్టిదాని నఖిలలోక మనుసరించు.

[శ్రీ మద్భగవద్గీతాన్యతము-౩-౨౧]

కావున సాధు సత్పురుషులేమి కావించిన లోకసంగహర్షమే చేయుదురు. ఈరహస్యమును- మరిణకాలమున మనస్సును ప్రాపంచక విషయములనుండి మరలించి, దైవచింతనమునఁ బ్రవేశపెట్టుటకు ననురహస్యమును- బోధించుటకే బాబా, 'వాజే' అనునతని జేరఁబెట్టించి 'శ్రీరామవిజయము'- గ్రంథాట్టిభాషయందున్న శ్రీరామ చరిత్రమును చదివి వినిపించుమని నియమించెను. బాబా ఆజ ననుసరించి శ్రీవాజే వారిముదినములలో శ్రీరామవిజయమును బాబా గుర్తింపఁజదివి పూర్తి చేసెను. మరల బాబా ఆగ్రంథమునే రెండవమాటు రేయింబవన్ని

చరువుమన, మూడడుగులము లఘోరాత్రీమాలు చదివి రెండుప ఆవృత్తి పూర్తిగావించెను. అట్లు పదునొకండుదినములు గడచెను. మరల మూడడుగులములు శ్రీరామవిజయముఁజెంది 'వాడే' - మిక్కిలి అలసి పోయెను. అంతట బాబా ఆపరచము ఆపుమని ఆత్మనిష్ఠుడైయుండెను.

అక్షిబాయిసింది - బాబా సర్వాంతర్యామిత్వము [S.C.S. 69]

ఈమె మిక్కిలి సత్త్వప్రవృత్తిగలిగిన సంపన్నురాలు. రేయిం బసస్లు మసిదునందీమె నేవచేయుచుండును. రాత్రులందు భో తమహ ల్నాశతి. తాత్కాలిక - లక్ష్మిబాయిసింది తప్ప తదితరులు మనీసు నందు ప్రవేశించుటకు అర్హులలేదు. ఒకదినమున బాబా మఠమునందు తాత్కాలిక - గూర్పుండియుండగా లక్ష్మిబాయి సిందిచెళ్ళి బాబా వాదములకు మ్రొక్కెను. అంతట బాబా 'అక్షి! నాకు మిక్కిలి ఆకలిగనున్నది' - అనెను. వెంటనే ఆమె "బాబా! ఒక్కక్షణ మానుము!" అని, వెళ్ళి, వైశమకొట్టెలు - కూర పప్పురమునఁ గొని వచ్చి బాబా ముందుంచెను. అంతలో నొకకుక్క అచ్చటకువచ్చెను, ఆ పప్పురమును బాబా కుక్కముందుంచెను. అదిచూచి, లక్ష్మిబాయి 'ఏమిది? బాబా! నీవి శ్రీమహాదేవకొట్టెలు కూర చెచ్చితిని. నాశ్రమ మంతయు వ్యర్థముఁజేసితి' యనెను. అంతట బాబా 'అమ్మా! నీవేల వ్యర్థముగ నిచారపడుచువు? ఈకుక్క ఆకలితీరిన నాఆకలి శమించును. దానికిని ఆత్మకలదు, జంతువులు వేటుకానచ్చును. వానికిని ఆకలి కలదు. అందఱు ఆకలియు నొక్కటే. కొందఱు చెప్పకొందురు. కొం దఱు చెప్పకొనలేరు. ఆకలివొందిన జీవిని సంత్రిప్తిపఱచువాడు నన్ను సంత్రి పునిఁజేయువాడని గుర్తించుకొనుము. వీరిని త్రిసత్యముగ మన స్సున నిలుపుకొనుము!' అని, బోధించెను.

ఇదియొక స్వల్పమైన విషయముగ మనకు గనబడవచ్చును. కాని, బాబా యెవ్వరిమనస్సుల నొవ్వనీయనివిధమున దైనిందిన కృత్యములను ముఖ్యముగ మనము పాటించదగిన గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సత్యమును బోధించినాడు. అదియొకటి లక్ష్మీబాయిసింధి ప్రతిదినము మిక్కిలి ప్రేమతో రొట్టెలు పాలు సమర్పించుచుండెడిది, బాబా తానొకటిని మిగిలినది లక్ష్మీబాయిచేత రాధాకృష్ణాయాగిం బంపువాడు. రాధాకృష్ణాయ బాబా భుక్తకేషమును మహాప్రసాదముగ స్వీకరించుచుండెడిది. ఈ రొట్టెల వృత్తాంతమును మన మొక స్వల్పవిషయముగఁ దలంపరాదు.

యోమాంపశ్యతి సర్వత్ర సర్వంచమయి పశ్యతి
తస్మాదహం న ప్రణశ్యామి సచమేన ప్రణశ్యతి.

ఎవఁడు సకలంబునందు నీక్షించు నన్ను
నెవఁడు నాయందు సకలమీక్షించుచుండు
జగతి వానికి నేఁ బరోక్షంబునొంప
వాఁడు నాకుఁ బరోక్షంబుఁగాఁడు; విజయ!

[శ్రీమద్భగవద్గీతామృతము 6-10]

అను భగవదుక్తిని దనబిడ్డలకు న్వానుభవపూర్వకముగ బోధించుటకు బాబా కావించిన లీలగా మనము గుర్తించి ఆకలిఁగొన్న జీవిని దనుపుటయే విశ్వంభరుఁడగు శ్రీ నాయానాథుని దృష్టి పఱచుట యని భక్తులెల్లరు గ్రహింపఁదగును.

లక్ష్మీబాయిసింధికి బాబా బహుకృతి:-

ఇట్టి పరమ భక్తురాలగు లక్ష్మీబాయిసింధిని బాబా ఎట్లు మఱువఁగలడు? మఱువఁజాలఁడు- మఱువఁడు. 1918 విజయదశమినాడు

బాబా లక్ష్మీబాయిని జేరబిలిచి తన జేబులో చేయిపెట్టి రూపాయలు తీసియిచ్చెను, మఱల చేయిపెట్టి 4 రూపాయల తీసి ఆమె చేతులందుంచెను. మొత్తము 9 రూపాయలను బాబా ఆమెకు బహూకరించి నాడు. ఈ 9 సంఖ్య జీవసంఖ్య- సవవిధత్తులు [S C S 117 - భక్తి] లేక సీమోల్లాంగు సనమయమున బాబా ఆమెకు గావించిన బహుమానమైన గావచ్చును, లక్ష్మీబాయి సంపన్నురాలు. ఆమెకు ధనముతో నవసరములేదు. కావున బాబా ఆరూపమున ఉత్తమ శిష్యులకుండఁ దగిన సవవిధ సత్ప్రవర్తనల- (శ్రీ) మద్భాగవతము- ఏకాదశస్కంధము దశమాధ్యాయము- ఆరవశ్లోకమునఁ దెలుపఁబడినది. మొదట 5 పదవ 4 సత్ప్రవర్తనల నూచించినాడని భక్తులు గ్రహింపఁదగును.

“అమాన్యమత్సరో-¹ డక్షో-² నిర్మమో-³ దృఢసౌహృదః⁴

అసత్వరో-¹ ధర్మజిహ్వా² సురససూయు³ రిమోఘవాన్⁴”

మొదటివరు:- 1, గర్వములేనివాడు. 2. ఈర్ష్య లేనివాడు. 3. అసతత లేనిదిఁడు. 4. మమత లేనివాడు [విషయాసక్తి లేనివాడు] 5, గురువునందు గాఢవిశ్వాసము కలవాడు.

రెండవ నాలుగు:- 1 శాంతస్వభావుడు. 2. సత్యము (ఆత్మతత్వము) నెఱుంగ ఆసక్తికలవాడు 3. అసూయలేనివాడు. 4. (ఆత్మ ప్రశంస- పరనింద- వ్యర్థ ప్రలాపములేని) అమోఘవచ నుడు.- ఈ తొమ్మిది భక్తున ఉండదగిన లక్షణములు.

ఈ శ్లోకమున మొదటిపాదమున 5, రెండవపాదమున 4 మొత్తము తొమ్మిది సద్గుణములను నూచించుటకు మొదట 5 రూపాయలు- పదవ 4 రూపాయలు బాబా, లక్ష్మీబాయినిఁగఁగి బహూకరిం

• ద్వంద్వతీత వి

గీ పునరావృత్తినా కాదు నమః

చివాడని మనము గ్రహించవలయును— ఈరూపమున బాబా తన బిడ్డలందఱకుఁ గావించిన చరమబోధ.

తొది దినములు:-

విజయదశమికి 2,3 దినముల ముందునుండి బాబా ఉదయకాలమున లేండివనమునకుఁ బోవుట మానెను. భిక్షాటనము మానెను. తాత్యాపటేల్ ప్రమాదస్థితి యందున్నవాఁడు. రామచంద్రపటేల్— బాలాపింపి బాబా లోఁగడ తెలిపిన విషయమునుదలంచి భయపడుచుండిరి. విజయదశమినాఁడు తాత్యాపటేల్ నాడి సన్నగిల్లెను. తాత్యామృతి ఆసన్నమయ్యెనని అందఱుఁ దలంచుచుండిరి.

బాబా అచట మసీదునందు తొదిక్షణమువరకు వ్యక్తియగుచున్నవాఁడు. తనబిడ్డలను భయపడవలదని బోధించుచుండెను. తానేక్షణమున భౌతికతనువు విడువఁదలఁచినది యెవరికిఁ దెలియఁబఱచినవాఁడు. కాకాసాహేబ్ దీక్షిత్తు- శ్రీమంతుబూటీ అంతకుఁబూర్వము బాబాతో మసీదునందే భుజించుచుండువారు. 15-10-1918 మధ్యాహ్నము హారతిరతువాత వారిద్దఱను విడిదికేగి భుజించిరండని బాబా నియమించెను. లక్ష్మీబాయిసింఘ్- భగోజిసింఘ్- బయ్యాజి, అప్పాజి లక్ష్మణ్- బాలపింపి నానాసాహేబ్ నిమోహస్థుమాత్రము బాబా దగ్గఱనుండిరి. శ్యామా [మాధవరావు] మసీదుమెట్లుఁజేరి గూర్చుండెను. బాబా స్థితిని గమనించిన దీక్షిత్తు-బూటీ బాబానువిడిచి వెళ్ళఁజాలకుండిరి. బాబా ఆజ్ఞ సతిక్రమింపరాదు. వ్యసనభరిత హృదయములతో నడుగుపెట్టఁగదలని పాదములతో వెళ్ళలేక కళ్ళలేక మసీదునుండి వారిరువురు విడిదికి భుజించుటకై వెళ్ళిరి. వారి ఇర్రరమాలచలునుండేనేకాని, మనస్సు బాబా దగ్గఱనేయుండెను. భుజించుటకు గూర్చుండిరికాని, తినబుద్ధి కలుగదయ్యెను, అట్టిస్థితి అనుభవైకవేద్యము! పలుకుల కందిదు.

శ్రీ సాయీ మహాప్రభువు - మహానిర్వాణము [S.C.S. 330]

బాబా తుదిగడియన బయ్యాజిఅప్పజి- పటేలును ఆనుకొని కూర్చుండెను. అతనికి రహస్యముగ నేమియో బోధకావించెను. కొంచెము మానమువహించి 'ఈవిషయ మెవ్వరికేనియుఁ జెప్పితివా- నీవు మరణింతువు'- అని పలికెను ఆవిడప అచటనున్న వారందఱువినునట్లు 'మీజాతోం- మేరేకు వాడాకు ఉచలూందే- సగలే (బ్రాహ్మణోం భేకమాశ్వా జబ్ లూరాహాతీలూ' [నేను వెళ్ళుచున్నాను- నన్ను వాడకుఁ గొనిపోండు! (బ్రాహ్మణులెల్లరు నాదగ్గఱ 'నివసించుచుందురు] అని, బాబా పలుకుచుఁ గన్నుమూసెను. బయ్యాజిమీఁద వ్రాలెను. బాబాశ్వాస ఆసీనట్లు భగోజి గమనించెను. నానా నిమోఽనురుతోఁ జెప్పెను. నిమోఽనుర్ మంచిసీరు గొనివచ్చి బాబా నోటిలోపోసెను. ఆసీరు వెలుపలకువచ్చుచుండ బయ్యాజి చేతిలోఁబట్టెను. అంతనిమోఽనుర్ 'ఓ! దేవా!'- అని, పెద్దగనేడ్చెను, బాబా కనులొకింతఁదెరిచి, 'అ!' అనినట్లుండెను. అంతే!- (శ్రీ) సమర్థ సచ్చిదానంద సద్గురుదేవుఁడు- (శ్రీ) సాయీబాబా భౌతిక దేహమును 15-10-1918 మంగళవారము మధ్యాహ్నము గం. 2-30 నిముషములకు [విజయదశమివెళ్ళగ ఏకాదశి గడియలందు] విడిచి స్వాస్థ్యాపియగు పరమాత్మయయ్యెను.

ఈవార్త శ్రవణములో శీరిడి యంతట వ్యాపించెను. కాకాదీక్షిత్తు- బూటీ తినుచున్న అన్నమునువిడిచిపెట్టి పరుగెత్తుకొనివెళ్ళిరి. శీరిడి యందలిజనులు పిన్నలు- పెద్దలు- స్త్రీలు- పురుషులు, మసీదునకు పరుగునవెళ్ళిరి. వారి భాగ్యదేవత విడిచిపోయెనని పెద్దపెట్టున నేడ్చు వారు- స్మృతితప్పి పడిపోవువారునై శీరిడియంతయు హా!హా! కారములతో మహా బీభత్ససముద్రమువలె నుండెను. దుఃఖాశుప్రవాహములు శీరిడియందంతట ప్రవహించెను, బాబాకొఱకు శోకింపని జీవీయచటలేదు. దీక్షిత్తు-బూటీ మసీదుఁజేరి చూచునప్పటికి బాబా

తనకు బహుశ్చరి అప్పజేతోడ్చిపై వాగ్లియండెను. నేలమీద వ్రాల లేకు- ప్రక్కమీద పరుండలేదు. తనగద్దెపై బాబా కూరుచుండి తన చేతుతో తనలిద్దరు బహుశరించుచు భౌతికతనువును విడిచినాడు. నాథు సత్పురుషులు జనచయము నుద్ధరించుటకై భూమిపై నవతిరించి, వారు కావింపదలచినవి నకలమునిర్వర్తించి, వారెటులవచ్చిరో యిల నుపపాదగ- ప్రశాంతముగ నిష్క్రమించుచుండురు.

మహానమాది :-

ఇక బాబా భౌతిక దేహము నేమిచేయవలయునను సమస్య యుదయమయ్యెను. మహామృదీయులుకొండలు బహిరంగప్రదేశమున బాబా దేహమును భూస్థాపితముజేసి, అచట గోరీ నిర్మింపవలయుననిరి. కుశల్చంద్ అమీర్షక్కార్పైతము ఆ అభిప్రాయమునే వెల్లిబుచ్చెను. గ్రామాధికారి రామచంద్రపటేల్ శీరిడివాసులు పలువురితో చర్చించి దృఢవిశ్వాసుజేసి, మోతలంపు మాకు అంగీకారముకాదు, భౌతిక దేహమును బూటీవాడలోదప్ప మతియొక్కడ స్థాపితముజేయుటకు వీలులేదు'- అని విస్పష్టఫణిని బలికెను. ఈవిధముగ శీరిడిలోని జనులను అభిప్రాయభేదములుగలిగి, వీరి గంటలవరకు వాదోపవాదములు- చర్చలు- జరుగుచుండెను.

15-10-1918 రొత్తి వేకువజామున (తెల్లవారిన బుధవారము) బాబా లక్ష్మణ్ మామాజోషి స్వప్నమునగోచరించి (S.C.S. 47) 'నేను మరణించితినిని జోగ్' (బాపూసా హెబ్జోగ్) తలంచుచున్నాడు. నేను జీవించియేయున్నాడను. రమ్మ! ప్రభాతహారతి (కాకడ హారతి) గానింపుము!' అని తెలిపెను.

లక్ష్మణ్ మామ ఆగ్రామములోని జ్యోతిష్కుడు శ్యామా (మాధవరావుదేశపాండే) మేనమామ. అతడు సదాచారి నైషికబా

వ్యయము. ఆతడు నిత్యము ప్రభాతమున బాబాను పూజించి, తరువాత ఆగ్రామములోని దేవళములందలి దేవతలను బూజించువాడు. బాబా యందు గాఢనిష్ఠాసముగలవాడు. ఆవిధముగ స్వప్నమున బాబా ప్రబోధించి లక్ష్మణ్ పూజాప్రవృత్తులను దీసికొని మసీదునకేగి బుద్ధవారము ఉదయమున మావ్రీలు వారింపినను సరఫగోష్క యధావిధి 'కాశ్' హారతి పూజలను గావించి వెనటిపోయెను. అంతట మధ్యాహ్న సమయమున బాబానా హెచ్చ్- తదితరభక్తులతోఁ గూడి మసీదునకు వెళ్ళి మధ్యాహ్న హారతి- పూజలను యధావిధిగావించెను.

16-10-1918 ఉదయమునకు బూర్వము పంపరియందున్న గాఢాదాన్ మహారాజునకు స్వప్నమున బాబా గోచరించి "మసీదు కూలికొదిలి, శ్రోతవర్తకులు నితరులు నాపై ఆగ్రహించినారు. నేనా ప్రదేశమును విడిచిపెట్టితిని. ఆవిషయము నీకు దెలుపనచ్చితిని. కావున నీవు వెళ్లుము! త్వరగా శీరిడికి వెళ్ళుము! నాతనువు జాతిపూలతోగప్పుము!" అని పలికెను. గాఢాదానునకా ఉదయమున ఉత్తరమందెను. అంతనతఁడు బుద్ధవారము తిరిగివ్యసమాహముతో శీరిడికి వెళ్ళెను. బాబా సమాధిదగ్గర నాదెనము- మఱునాడు రేయింబనల్లు హరినంకీర్తముఁగావించి హరినామస్థగితిమైన పూలమాలలను బాబా సమాధిపై నుంచెను. బాబా ప్రీతికై పెద్దయెత్తున పేదల కన్న దానముఁ గావించెను. (S.C.S. 319) 15-10-1918 రాత్రి M.W. ప్రధాన్ సతికి- ప్రధాన్ సోదరికి బాబా స్వప్నమున బోధిమి తెలిపిన విషయములు M.W. ప్రధాన్ వృత్తాంతమునఁ జూడుడు.

బాబా తుదిపలుకుల గావించి ప్రజలు బాబా భౌతికతనువును బూటీవాడలో స్థాపితముఁజేయుఁ గృతనిశ్చయులై ఆ మందిరమున హాల్' మధ్యభాగమున శ్రవ్యుల ప్రారంభించిరి. మంగళవారము

రీతి-చీధంపన్నియ నమః * పుండరీకాయతాక్షయ నమః

సాయంత్రమునకు 'రహతా'నుండి పోలీసు సబ్ ఇన్స్పెక్టరు చక్రవర్తీ యాన్ శీరిడికిఁజేరెను, బుధవారముదయమున కోవర్గాం మాన్యుత్ దార్ కులకర్ణియు నటకుఁజేరెను. బొంబాయినుండి అమీర్ బాయి కూడ వచ్చెను. వారందఱు శీరిడిలోని అధికసంఖ్యాకులగు జనుల అభిప్రాయము ననుసరించి బాబా భౌతిక దేహమును సమాధి చేయదగునను అభిప్రాయముఁ గనబఱచిరి. అచటి హైందవుల మహమ్మదీయుల అభిప్రాయములను మహజర్ల పూర్వకముగ మాన్యుత్ దారు తీసికొనెను. బూటీవాడలో బాబా తనువును సమాధి చేయదగునను వారి సంఖ్యవలదనువారి సంఖ్యకంటె గుణితముగనుండెను. కాని మాన్యుత్ దారునకు ధైర్యముచాలక ఆవిషయము అహమ్మద్ నగర్ జిల్లాకలెక్టరునకుఁదెలిపి, ఆయన ఉత్తరువులప్రకారము చేయఁదలఁచెను. కాకా దీక్షిత్తు స్వయముగ ఆపని నిర్వహింతునని సిద్ధపడెను. ఇంతలో బాబా అనుగ్రహమున ఆతఁడీ ప్రేరణమున వ్యతిరేక సంఘమువారి హృదయములు పరివర్తనఁజెందెను. అంతట శీరిడియందలి జనులందఱు నేకగ్రీవముగ శ్రీసాయీనాథుని భౌతిక దేహమును బూటీవాడయందే సమాధిచేయుటకు సమ్మతించిరి.

బుధవారము 16-10-1918 సాయంత్రము బాబా భౌతికతను వును పెద్ద యూరేగింపుతో - మేళ తాళామఱితో భజనలతో వివిధ వాద్యములతో బూటీవాడకుఁ గొనిపోయిరి. ఆమందిరమున 'మరళీధరుని' ప్రతిష్ఠించుట కేర్పఱుపఁబడిన గర్భమందిరమున ఉచిత సంస్కారములతో బాబా తనువును సమాధిరూపమున సంస్థాపించిరి. వాస్తవముగ బాబా మురళీధరుఁడైనాఁడు. ఆబూటీవాడ పరమ పవిత్ర శ్రీకృష్ణాలయమైనది. సకలభక్తులకు తీర్థక్షేత్రమైనది. నేటకీ నీకేనాటికి అది పరమ సచ్చిదానందనికేతనము. శాంతిధామమై విరాజిల్లు

నది. బాలానా హేబ్ భాతే- బాబా భక్తవక్త్రుడైన ఉపాసనీ వహా రాజు- బాబా అంత్యక్రియలన్నియు యథావిధిగ నిర్వహించిరి,

బాబా తనువు 26 గంటలకాలము వెలుపల నుంచబడినను మేను మొద్దుపాటుటగాని, అవయవములు బిగుసుకొనుటగాని లేక, బాబా ధరించిన చివినీ ప్రీల్పకయే చేతులనుముడిచి వెలికిచీయుటకు అనువైన స్థితియందుండెను. ఈ అద్భుతవిషయము పాఠకులగు భక్తులు గమనింపఁదగినది.

సమర్థ సద్గురుడేవ శ్రీ సాయీబాబా పహత్తవము:-

ఈ విశ్వమున ఆస్త్రంబు బ్రహ్మపర్యంతముగల చేతనాచేతన వస్తుసమూహమును సందంతటను వ్యాపించియున్న సమర్థ సచ్చిదానంద సద్గురు శ్రీ సాయీబాబా పహా(నగు) పాదపద్మముల మ్రోల సాగిలబడి కెరలుచేసెదము. ఈ ప్రపంచమున సకలవస్తు సమూహమున భేదరహితముగ- సమానముగ ఆతండి వ్యాపించియున్నాఁడు. సకలజీవులు ఆతండికి సములే, బాబాకు ఇష్టానైష్టములుగాని, గౌరవానై గౌరవములుగాని, రాగద్వేషములుగాని లేవు. శ్రీసాయీ నాధుని మనమేక్షణమున మఱువక ఆతండికి సంపూర్ణశరణాగతిఁ జేసితిమేని బాబా మనకు సకలహితాభీష్టములను ప్రసాదించుటయే గాక, మనజీవితగమ్యమును- పరమశాంతి శోభిత పరంధామమును జేర్చి తీసును.

ఈ మహాభయంకర సంసారసాగరమును తరించుట మహాకష్టము. ఇందు మోహతరంగములు విజృంభించి, దుస్సంకల్పములను దఱులనొక్క-మృడిఁదాఁకుచు మనశ్చైతన్యములను పృక్షములను గూల్చి పేయుచున్నవి. అజ్ఞానగుండంబుగా మారుతము చెలరేగి దానిని కల్లోల

1) సులోకవిందులయై నదిః 2) నానావిధినకర్మతాయ నదిః

3) సుహృద్భవే నదిః

పజచుచున్నది. రాగద్వేషములను భయంకర మకరములు విచ్చలవిడి సంగరించుచున్నవి. అహంకార మమకారములను సుఖ్య, నిరంతరసం దేహములను అఘాతములు నింద-ద్వేషము-అసూయ ఈర్ష్యలను ప్రబలమత్స్యములు చెరలాడుచున్నవి. ఇట్టి సంసారసముద్రము భయం కుమైనను శ్రీ సమర్థసద్గురువు శ్రీ సాయీప్రభువు అగస్త్యుఁడు. శ్రీ సాయీ పదాంకితులగు భక్తుల కిదేమాత్రము భయము కలిగింపదు. ఈభయంకర భవాంభోధిని సమర్థమగు నొక శ్రీ సాయీప్రభువు.

ప్రార్థన.

శ్రీ సాయీబాబా పాదకమలములమ్రోల సాగిలబడి రెండు పదములను గాఢముగఁ బట్టుకొని, మనమీవిధముగఁ బ్రార్థించుదము.

‘బాబా! మా మనస్సును చలంపనీయకుము. నిన్నుగాక యే యితరుమును గోరనీయకుము. ఈ నీచవ్యచరిత్రము ప్రతిగృహమునఁ బ్రకాశింపనిమ్ము. నిత్యము దీని నెల్లరు పారాయణముఁ జేయునట్లగుగ్ర హింపుము. దీనిని నిత్యము పఠించువారల సకల కష్టములనుండి రక్షించి సుఖశాంతి సంతృప్తి సంతోషులఁ బ్రసాదింపుము.

ఫల స్తుతి :-

పరమపావన గౌతమీనదియందు స్నానమాచరించి, శీరిడియం దుఁగల ద్వారకామాయీమస్తీద్ ఆయిని సమాధిమండిరమునఁగల శ్రీ సాయీబాబా సమాధిని దర్శించువారు ధన్యులు. అచటఁగాని లేక భక్తులెంచున్నను వారివారి నిలయములగాని, మతచటనేని బాబా విగ్రహమునకుగాని చిత్రపటమునకుగాని మ్రొక్కి, హృదయముల ద్వారకామాయీని గావించుకొని, శ్రీ సాయీ మహాప్రభువు నన్ని

ధినిఁ గల్పించుకొని యీచరిత్ర) పఠించువారికి, శ్రద్ధతో వినువారికి త్రివిధతాపములు నశించును. సకలాభీష్టములు సిద్ధించును. ప్రస్తానవశమున బాబా లీలలఁగూర్చి చెప్పకొనినమాత్రమున ఆయాభక్తుల కెఱుకబడకయే ఆధ్యాత్మికచింతన కలుగును. తగినప్రేమతో పఠించువారి సకలపాపములు పటాపంచలగును. ఈ జననమరణరూప సంసారచక్ర) భ్రమణమునుండి విముక్తిఁగోరువాకు శ్రీ సాయీప్రభులీలలను బఠించుచు, బాబాను ఏమఱక స్మరించుచు మనోహంసను ఆతఁడొక పాదకమలముల స్థిరముగఁ జేర్పనగును. శ్రీ సాయీనాథుని చరితామృతాబ్ధియందు మునిగి, లోతునకుఁ బోవుకొలఁది భక్తులు నిత్యనూతనశోభలను ప్రసరించు అమూల్యరత్నములను సంపాదించి, సోదరసోదరభక్తుల కందించి వారికి శ్రేయస్కరమగు భవిష్యత్తు ననుగ్రహింపఁగలరు. శ్రీ సాయీప్రభువు దివ్యమూర్తియందు సాధకుఁడు మనస్సునిలిపి, ధ్యానింప నభ్యసించునేని, ఆమూర్తి సురిగి యాతఁడాత్మసాక్షాత్కారముఁ బడయఁగలఁడు.

ఆత్మ- పరమాత్మ పరబ్రహ్మముయొక్క నిజస్థితినిఁ దెలిసికొని, దానిని బడయుట మిక్కిలిదుర్లభము. కాని, సగుణ నిర్గుణాత్మకబ్రహ్మమగు శ్రీ సాయీనాథునిద్వారా ఆ పరతత్త్వమును బడయఁజూచు సాధకుఁడు మిక్కిలి సులభముగ పొందఁగలఁడు. భక్తుఁడగువాఁడు పరతత్త్వమగు శ్రీసాయీ మహాప్రభువునకు సంపూర్ణ శరణాగతిఁ జేయునేని వాఁడు తన వ్యక్తిత్వమునువిడిచి, సముద్రగిరిమయైన నది సముద్రమున నైక్యమగునట్టులా పరతత్త్వమున లయమొందును.

త్రివిధస్థితులగు జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తులందేస్థితి యందైన నొకక్షణమేని నైక్యభావానుభూతిఁ గనఁజాలినవాఁడు సంస్మృతినుండి

1 పరంబ్రోహిషే నమః 2 నిరాశ్రయాయ నమః

3 నిత్యనైకస్థితియ నమః 4 పుమాన్మనీషేదకాయ నమః

విముక్తిబడయ యోగ్యుడగును. స్నానముఁజేసి శుచియై యీసద్గ్రంథమును వారముదినములలో (సప్తాహమున) గాఢ విశ్వాసపీఠలతో పాఠాయణము గావించువాఁడు సకల కష్టములనుండి విముక్తుడగును. ప్రతిదినము శ్రీద్ధతో దీనిని పఠించిన వినిన సకలాపదలు తొలఁగును. సంపత్కాముఁడు దీనిని శ్రీద్ధమై పఠించిన సకలసంపదల బడయును. ఈగ్రంథ పాఠకశోతలు వారివారి జీవితముల సర్వతో ముఖాభివృద్ధి నొందుదురు. వారివారి విశ్వాసము భక్తికోలఁచి వారికి ఫలసిద్ధికలు గును! ఈ సద్గ్రంథమును సాదరపీఠలతో పఠించుదురేని శ్రీసాయీ (వెభువు వారి అజ్ఞానమునుదొలగించి, జ్ఞానవిజ్ఞాన సంపదై శ్వర్యములను ప్రసాదించును. ప్రతిదినమొక ప్రకరణమేని జరుపువార లపారసుఖ సంతోష సంతృప్తిశాంతులఁ బడయుదురు. శ్రేయస్కామలై దీని శ్రద్ధతో పఠించుచు శ్రీ సాయీశుని స్మరించువారలు భవభవముల [వారి కర్మానుసారముగఁ గలుగుజన్మముల] శ్రీ సాయీభక్తులరై సుఖానందములఁ బడయుదురు. ఈ సద్గ్రంథమును గురుపూర్ణిమ (ఆషాఢశుద్ధ పూర్ణిమ) గోకులాష్టమి- [శ్రీకృష్ణజయంతి] శ్రీరామనవమి- విజయదశమి- బాబా మహాసమాధి దినములందు ముఖ్యముగ వ్రంపఁ దగును. హృదయమునందు శ్రీసాయీ పాదకమలముల సతతము నిలుపుకొనువారీ భవసాగరము ననాయాసముగఁ దరింతురు. ఈ సద్గ్రంథ పఠనమున ఆధీవ్యాధిగ్రస్తలు శాంతి సుఖారోగ్యములఁ బడయఁగలరు. అల్పులు- దీనులు- కుమతులేని యీ గ్రంథపఠనమువలన సకలగుణ సంపన్నులై దుశ్చింతలనుబాసి నిర్మలపీఠ శాంతిశోభిత మనస్కుల గుదురు.

శ్రీ నిత్యాగ్నిహోత్రావధానాయ నమః	♦ నిత్యకర్మనియోత్త్రే నమః
♦ వైష్ణవైష్ణవపరినిష్ఠితాయ నమః	♦ నిర్వికల్పాయ నమః
శ్రీ క్షేత్రీకృతస్వశిర్డికాయ నమః	♦ నిరాకారాయ నమః
శ్రీ నిరాలంబాయ నమః	♦ శిష్టత్వక్రగురోద్దేహాయ నమః
శ్రీ శిష్టిత్వక్రశేబరాయ నమః	♦ సత్విసత్త్వస్థాయ నమః

(పేమపూర్ణులు- భక్తులను పారకళోతలగు మీయందఱు! పృథ
మిల్లుచున్నవాడను. మీయందఱును ఈమాత్రోవరము నశ్శక్తిం
చున్నవాడను. ఏ తండ్రినిగూర్చినకథలు- వీలావిశేషములను దిన
దినము- మానమానము మీరు పఠించుచు ఆలకించుచుందురో ఆతం
డ్రిని- శ్రీ సమర్థ సద్గురు దేవుడగు శ్రీ సాయీబాబాను మరువవ
లను. మీరెంత తేలిక పేమానక్తులతో దీనిని పఠించుదురో వినుదురో
బాబా అంతలంతలు ఉత్సాహము- మనస్సైర్వ సుఖశాంతులను మన
కందఱు! ప్రసాదించి మీ యందఱునేవఁజేయ వీని నచుగ్రహించును.
వివిధభావలలో శ్రీనాయీ చరితామృతమును తావఁబెట్టిన రచయి
తలను- పారకళోతలను శ్రీ సాయీబాబా సర్వదా సర్వథా అను
గ్రహించునుగాత!

ప్రసాద యాచనము:-

సర్వేశ్వరుడు- సర్వనియంత- సర్వవ్యాపియగు శ్రీసాయీ
భగవానుని ఈప్రసాదము యాచించుచు ఈగ్రంథమును సంపూర్ణము
చేయుదుము.

బాబా! 'ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?' అనుచు నీ శ్రీమఖండోద్యత
మైన అభయప్రదానము నిన్నాక్రియించు ప్రతిదీవిషయమున ప్రత్య
క్షరసత్యముఁ గావించుకొందువుగాత!

ఈకృతి పారకళోతలగు భక్తులెల్లరు శ్రీ సాయీబాబా పదా
బ్జములందు సంపూర్ణవిశ్వాసముఁ బడయుదురుగాత! ఆతండ్రి దివ్య
సంగురూప మీ వీరలందఱి వ్యావయఫలకములందు స్థిరముగఁ బ్రకా
శించునుగాత! ఈవిశ్వమునఁగల సకల చేతనాచేతన పదార్థములందు
శ్రీనాయీ స్వరూపమును వీరెల్లరు దర్శింతునుగాత!

ఓమ్ శత శత.

హరిః ఓమ్, పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్పూర్ణ ముదచ్యతే
పూర్ణస్యపూర్ణమాదాయ పూర్ణ మేవావశిష్యతే.

ఓమ్ శాంతి శాంతి శాంతిః

హ ర తి

శ్రీరామసాయి! సిద్ధావతార! - శ్రీతజనమందార !
 ద్వారకామాయీ భవనవిహార! - భవభయ పరిహార !
 హారతి- కప్పురహారతి- మంగళ- హారతిసర్పింతు.
 కారుణ్యమున జీవాళిసంబ్రోతు- కరములతోడింతు.
 నీవిష్టలమిదే! నీపదరజమున- నెమ్మినివ్రాలెదము
 బాబా! ఆసల పాల్పడజేయక - పరమపదంబిడుము!
 ఎవరెవ రెటులాశ్రయింతురొ వారీ - నీవటులేలుదువు.
 వివరింప నీ మహత్త్వమపారము - విశ్వాధారుడవు.
 నీనామతరణి నిశ్చయముగ భవ-నీరధి దాటించు
 దీనజనంబుల దిక్కువు సాయీ-దేవా! కరుణించు !
 సగుణబ్రహ్మముగ జగతిఁ బొడమితి-సాయీ! హరివీవు.
 అగణితనిగమాగమాదులేన్ ని-న్నరయంగ నేరవు.
 శరణాగతదీన రక్షకుడవను - శపథంబు నిల్పము!
 వరదా! వరదాభయ కరముఁబఱపి - వ్రణకుశనోముము!
 అనయము నీశుభ పదసేవన భా-గ్యంబును మాకిడుము!
 హనూమచారితమును సాయీవన - దాంబువులఁ దన్నుము!
 తో! నీరాజనంబు నీకిదే-సాయీ!- నితాంతజగదాధార !
 ద్వారకమాయీ భవనవిహార! స్వాశ్రిత జనమందార !

ఏమో, నిన్ను పేక్షింతునా?

శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు
పంచమ సంపుటము.

(Adopted mainly from H.H.B.V. Narasimha Swamyji's
Life of SAI BABA English Original)

రచయిత

కీ॥ శే॥ బాపట్ల హనుమంతరావుగారు

శ్రీ సాయీకాటీరము

చిన్నగంజాము

ప్రచురణ కర్త :

బాపట్ల వేంకటసార్థ సారథి,

చెరువు.

5 వ సంపుటము (విషయసూచిక)

స మ్మిక

పుటలు

1. శ్రీ సాయీబాబా- మతసిద్ధాంతము	229
2. శ్రీ సాయీ భక్తిప్రచారము	247
3. శ్రీ సాయీబాబా నైతికప్రబోధములు	251
4. దైవమెవరు?	273
5. మతము- లోక సామాన్యజ్ఞానము	290
6. శ్రీ సాయీబాబా- మతము, దానిభవిష్యత్తు	317
7. జీవితగమ్యము- జ్ఞానపరమావధిగమి?	331
8. శ్రీ సాయీబాబా జాతీయనమ్మకవ్యత	337
9. శ్రీ సాయీబాబా- మానవుడు- దైవము- హాస్యము	352
10. శ్రీ సాయీబాబా సిద్ధులు- వానిమూలము	
అవి వినియోగింపఁబడిన విధము	373
11. శ్రీ సాయీప్రభువు సిద్ధులనుగూర్చి తెలిపినవిధము.	396

గమనిక:- 'శ్రీ సాయీబాబా పూజాస్తవములు' ప్రత్యేకముగా క్రొత్తమునైజాలో ముద్రించిన ఎక్కువ అనుకూలముగా ఉండు నని భావించుటచే ఇందు చేర్చబడలేదు, శ్రీ సాయీప్రభుని వర్ణచిత్రముతోసహా అది త్వరితగతినే భక్తులకంద జేయబడును.

1. శ్రీ సాయీబాబా మతసిద్ధాంతము:-

సర్వసాధారణమగు మతవిషయములందు జనులు తామడుగుచున్న ప్రశ్నలగూర్చి యోచించుచున్నారే- ఆ ప్రశ్నలగూర్చి విస్తృతమైన భావములేకయే ప్రశ్నలు వేయుదురు. ఒక వ్యక్తినిగూర్చి 'ఆయన ఏమతానుయాయి?' అని ప్రశ్నింతురు. అట్టి ప్రశ్న మనంగతము. తానేదోయొక మతసిద్ధాంత సాంప్రదాయములను చదివి షుణ్ణముగ గ్రహించినవాడనని గర్వించువానికే యిటుల ప్రశ్నించు తలంపుగలుగును, అట్టివాడు తాను విశ్వసించినదే సత్యమని తక్కిన మతసిద్ధాంత సాంప్రదాయములు అసత్యములని భావించును. సాధారణ మానవున కెట్టి తాత్విక శాస్త్రవాసనలుండవు. తత్త్వజ్ఞానమున పరాకాష్ఠనొందిన శ్రీ సాయీబాబా వంటి సత్పురుషులకే మతసిద్ధాంత సాంప్రదాయములు అసంగతములు కావు. సకల ఆధ్యాత్మికభావములు- సకల తాత్వికజ్ఞానములు వారివే. అట్టివారొక దానిని సమాధరించి మఱియొక దానిని తోసిరాజనకు, కావున 'సాయీబాబా' ఏమతసిద్ధాంత సాంప్రదాయమునకు జెందినవాడు? అను ప్రశ్నమునకు- 'ఏ సాంప్రదాయమునకు చెందడు'- అను సమాధానము కంటే వేరులేదు. కాని, పృచ్ఛకునకు ఏదొక సమాధానము చెప్పవలయునుగదా!

శ్రీ సాయీబాబా ఋతంధరప్రజ్ఞ- చిత్తసంవిత్తుగలవాడని మనము జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలయును- సచ్చిదానందప్రపూర్ణుడై విశ్వమున ప్రకటమైన విశ్వాత్మ- పరబ్రహ్మము- సర్వజ్ఞుడై యున్నవాడు. వివిధకాలముల- వివిధదేశముల పలువిధములైన మానసిక తత్త్వములు కలవు. అట్టి మానసికతత్త్వములు తలంపులు ఆపరతత్త్వమునకు జెందినవే- కాని, ఆపరతత్త్వము వీనిలో దేనికిని పరిమితమై అంటుకొనియుండలేదు- శ్రీ సాయీబాబా ఆపరబ్రహ్మస్థితి యందుండి తన ఋతంధరప్రజ్ఞచే నెట్టి ప్రశ్నమునకేని సమాధానమియ్యగలడు. ఎట్టి సంశయమేని నివారింపగలడు. సర్వసాధారణ

ముగ బాబా తనను జేరినవారి స్థితిగతుల ననుసరించి, తదనుగుణ్యముగ పలుకువాడు. ఆకారణమున ఒకసమయమున ఒక మతసాంప్రదాయమును మఱియొకతటి వేతొక మతసాంప్రదాయమును అంగీకరించిన వాడని జనులు తలంతురు వా సవముగ బాబా అంగీకరించినది పరతత్వము- పరమసత్వమునే ఆపరమసత్వమునకు సంబంధించిన-అందు బాటైన ఏషతసిద్ధాంతమైనను బాబాకు సమ్మతిమే, అదియే శ్రీనాయీ బాబా మతసిద్ధాంతము.

సర్వసాధారణముగ బాబానుజేకు ఆశీతులు శ్రీశంకర భగవత్పాదులు ప్రవచించిన-ప్రబోధించిన అద్వైతసిద్ధాంతమును గ్రహింపఁ జాలనివారు కావున ఆ అద్వైతసిద్ధాంతమును యథాతథముగ బాబా తనవారియెదుటఁ బలుకలేదు. కాని, యీ విశ్వమున సకల మానవ సమాజమునందు ఆ అద్వైతభావము నెలకొనుటకులఁ గావించినాఁడు.

భగవద్గీతలకు మరాటీవ్యాఖ్య “ జ్ఞానేశ్వరి ” [జ్ఞానదేవుని కృతి] శ్రీశంకర భాష్యానుసారముగ అద్వైతసిద్ధాంతమునే ప్రతిపాదించుచున్నది. జ్ఞానదేవునెడ- జ్ఞానేశ్వరియందు బాబాకు మిక్కుటముగు ఆదరాభిమానములు కలవు జ్ఞానోపాధిపాత్రులుగా నానాసాహెబ్ చందోర్కర్ మొదలగు ఆశీతులకు జ్ఞానేశ్వరీ పారాయణమును [పోటీ] బాబా విధించినాడు. మానవజీవితమున నెంతవరకు అద్వైత సిద్ధాంతము ఆచరణీయమో బాబా నిరూపించినది తెలుపు నవసరము లేదు శ్రీ నాయీమహాప్రభువు 1908కి పూర్వమునగాని ఆపిదప వేసకు వేలు బిడ్డలు బాబాను క్రిముక్తికొనుచుండినపుడుగాని యెట్టి ఉపన్యాసములనిచ్చి యెఱుంగఁడు.

డాన్ గాణూమహారాజు మరాటీభాషలో రచించిన భక్తిసారామృతము 26, 52-53. అధ్యాయములు శ్రీనాయీ హరికథలందు బాబా ప్రవచించిన అద్వైతభావ ప్రకటనలుగల విషయములు పెక్కులు

గలవు. కాని, బాబా తనవారికిఁ దెలిపిన ప్రతివిషయమున ఇతర మత తత్వసాంప్రదాయములకు సంబంధించిన విషయములు మిశ్రితములై యుండును. ఏవిషయమునుగూర్చి మనము చర్చించుచున్నను ఆయా సందర్భాచిత్యమును లెస్సగ దృష్టియందుంచుకొనవలయును. చందో ర్కరునకు బాబా తెలిపిన అద్వైతతత్వ ప్రచసములు జనసామాన్యమునకంతకు అన్వయించునవి యని మనము తెలంచరాదు. ఆవిషయము లందఱనుఁద్రేశించి బాబా పలికినవికావు.

వాస్తవముగ శ్రీ నాయీశుని జేరిన జనసమూహమున వేయి కొకఁడేయి ఉన్నతజ్ఞాన-వేదాంతరిహస్యములను గ్రహింపఁగలవకై గలవాఁడు లేఁడు. అటుల బాబాను ఆశ్రయించిన జనులు నామాన్య మైనబుద్ధిగల నాధారణమానవులు వారివాఁ కిష్టవిప్రత్తి - అభీష్టా వాప్తికొఱపఁ మాత్రమే బాబా యందు వారికిఁగల ఆదరాభిమాన గౌరవాసక్తుల కతఁడ జేరినవారేకాని తత్వజ్ఞానము వేదాంతరిహస్య ములను గ్రహించుటకై బాబాను సమాశ్రయించినవారుకాదు. కాని, అట్టివారలకును కష్టవిప్రత్తి అభీష్టప్రాప్తి బాబా ప్రసాదించుచున్నను అద్వైతతత్వ రిహస్యమునుగూడ నూక్ష్మఘటికిని ప్రబోధించువాఁడు.

S C.S. 'శ్రీనాయీనాథ బోధామృతము'నందు Pera 130-131 గమనింపుడు !

1) S.C.S. Pera 120 "నే నెవఁడను? మనమెవరము?-" అని తలంచుచుండవలయును. R.A. తార్కాణ్ - (బొంబాయిలోని మిల్లు యజమాని) శీరిడికి వచ్చుచు 'మన్మాడ్' ప్రేస్‌లో చీఃటియందు రైలుపెట్టెలో నెక్కి కూర్చుండు స్థలముకొఱకు ఒకపోలీసు ఉద్యోగితో తగవులాడెను. అతఁడు శీరిడికిజేరి బాబా పాదములకు ప్రణమిల్లెను.

నా.బా:- ఈఉదయమున ఎవరితో వాదించుచు తగవులాడుచుంటిని? భావ్! [సోదరా!] అటుల జనులతో మనమెప్పుడు కలహించ

రాదు. 'మనమెవరము?' అని, యెప్పుడు విచారించుకొను చుండువలయును.

తారాజ్ - బాబా తెలిపినవిషయము నాంపేక సమర్థ-
సమత్వభావమును పెంపొందించుకొనుటకై అటుల పలికెనని తొలత
గ్రహించెను. తరువాత 'అట్టుల వాదోపవాదములు చేయరాదు- ఉభ
యులు ఆధ్యాత్మికముగ ఏకము-కాని, భిన్నులుకారు'- అని గ్రహిం
చినాడు.

'త్యయిమయి సర్వత్వైకోవిషయః' (అదిశంకరుడు)

2] R.S. నేవ:- S.C.S. 415 గురువులతో
నేమియు అచరుచులేదు. అంతయు నీలోనే యున్నది.....
మనము అంతర్ముఖము కావలయును. (సబోధము- నీకుంపు
నీలోనేయున్నాడు. మనము తెలిసికొనవలసింది 'మనమెవరము?'-
అనుమాత్రిమే

3] S.C.S. 121. 1917 అక్టోబరునందు బొంబాయినుండి వచ్చిన
కాంతతో.

సా.బా:- నీకేమికావలయును? దానిని కోరుకొనుచు!

బొం.కాం:- బాబా! ఈజనన మరణములనుండి నన్ను విడిపింపుము.

సా.బా:- [సత్ప్రచు] నీకు కావలసినదంతయు నెదియేనా? ఏమీ? మరణం
చుటకు వచ్చితివా?

బొం.కాం:- [చకితయై] బాబా! నీపలుకులు నాకేమాత్రిము బోధ
పడలేదు.

సా.బా:- నీవెవరవో ఆలోచించుకొనుము!

బొం.కాం:- నేను గ్రహింపజాలకున్నదానను,

సా.బా:- [ఆమెధర్తను నిర్దేశించుచు] ఈతడు నీకు దెలుపును-
[తరువాత ఆమె తనధర్తతో విడిదికేగి, బాబా అభిప్రాయము
దెలుపుమనికోరెను.]

(శ్రీ సాయీబాబా చరిత్ర)ము - భక్తుల వృత్తాంతములు 283

భర్త:- బాబా పలుకులు నిగూఢములు- ఆశ్చర్యకరములు- బాబా అభిప్రాయము నేను గ్రహించితినిను సమ్మతములేదు. బహుశః బాబా అభిప్రాయమిదియై యుండవచ్చును.

దైవ [ఆత్మ] సాక్షాత్కార ప్రాప్తిలుగువరకే జీవి పెక్కు మాటులు జనన మరణములను పొందుచుండును. బాబా భగవానుడు, కాని, జనులు బాబాను సందర్శించియు గాఢవిశ్వాసము నహించి “బాబాదైవము”- అని గ్రహింపజాలరు. కావున వారికి ముక్తిలేదు.

శాస్త్రానుసారము సారమార్థికముగ “జీవుడు - శివుడు” ఏకము. నీవో ‘నేనుజీవిని’- అని తలంచుచున్నావు- కాదా?

బొం.కాం:- అవును,

భర్త:- బాబా- శాస్త్రములు నీవు ‘శివుడవు- దైవమవు’- అని తలంపుమని తెలుపుచున్నవి,

బొం.కాం:- కాదు-కాదు- నేనొకపాపిని, ఒకజీవినే కాని, ఆ మహా శివుడనుకాను.

భర్త:- నిజమే- అది నీతలంపు; కాని, బాబా అభిప్రాయము నీవు నిరంతరము ‘నేను ఆత్మను- దైవమను’- అని, భావించుకొలది నీయందు గాఢముగ పాదుకొనిన ‘నేనొక అల్పజీవిని’- అనుబుద్ధి తొలగెను, అట్టిభావన పెంపొందినకొలది, పెక్కుజన్మములు గడచిన పిదప, సాధు సత్పురుషుల సాంగత్యమున- వారి అనుగ్రహమునను నీవు బ్రహ్మవపు అను ఎఱుక ప్రాప్తించును- అని బాబా అభిప్రాయమైయుండును.

అనంతరము ఆదంపతులు ద్వారకామాయీ జేరిరి.

సా.బా:- అమ్మా! నేనిక్కడనుండియే నీభర్త నీకు దెలిసినదంతయు వినినాడను. ఆవిషయమును నీవు మనస్సున భద్రపఱచుకొనుము !

బాబా తనబిడ్డలతో నాయీవిషయములగూర్చి భాషించుచున్నను తటచుగ 'నేనెవడను?'- అని యోచించుకొనుచుండుము!- అన పలుకువాడు. ఆత్మవిచారమునకు 'నేనెవడను?'- అనునది పరీక్షాప్రశ్నము. యోగవాసిష్ఠమున

“రామ” స్వాత్మవిచారోఽయం

కోఽహం-సోయమితిరూపః

అవిద్యాజాత సంసార

దహనే బాహసస్మృతః

శ్రీరాములతో వసిష్ఠమహాముని తెలుపుచున్నాడు. 'ఓరామా! ఇది ఆత్మవిచారము. ఇది 'నేనెవడను?'- అనురూపమును ధరించును- అది అవిద్యను భస్మీభూతముజేసి రూపుమాపును.

బాబా ఆంతర్విషయముల- ఆంతరంగిక విషయముల గూర్చి తటచుగఁ బలుకును.

ఉదాహరణమునకు- ఆసి-సంపదలు :-

సాధకుడు ఆధ్యాత్మికమార్గమున పురోగమించుటకు 'నేను-నాది' అనుదాని కారణములగూర్చి బాబా ఎటుకపటచుచుండును సాధకుడు 'నాసంపద'- అనుకొను భావమును నిర్మూలించుకొనవలయును. సంపదలు- అవిద్య- సాధకుని సత్యవృత్తిని కప్పిపుచ్చి తానే వడో- తన ఆత్మనుగూర్చి యధార్థముగ గుర్తింపనీయకుండును. నేను- ఆత్మల విభేదమిది. నేను అనునది అవిద్యచే నావరింపఁబడిన ఆత్మ. శశరీరమే 'తాను' అను గాఢమగుభావన. ఆత్మ మిక్కిలిని గూఢమై 'నేను' అను స్ఫురణమునకు మూలకారణమగుచున్నది. ఆత్మ- ఏకమై సకల జీవకోటియందు అనుస్యూతమైయుండును. అదియే 'విశ్వాత్మ' అదియే 'పరమాత్మ'- అదియే 'పరబ్రహ్మము, అదియే 'దైవము'

ఇక నాది అనుకొనఁబడు ఆ స్తి-సంపదలు- వీని విషయమై కల
హించుట తొంతహేయమో- బాబా ఒక సందర్భమునఁ దెలిపినాడు.
(S.C.S. 254 చూడఁడు)

“ఒకతఱి నేను ‘పుంతలి’ అనుచోట నుంటిని. అచట ఇరువత్తు
ములవారు కలహించుచుండిరి వారేల తగవులాడుచున్నారా? అని
ఆశ్చర్యపడితిని. వారిసమీపమున ధనముతో నింపఁపడిన కుండ నొక
దానిని వాచితిని. వారి కలహకారణమిది- నేను మెల్లగ నచటకుఁ
జేరి ఆకుండను తీసికెనివెల్లితిని. వారిసంపద నశించుటఁగని వారు
మిక్కిలి దుఃఖింపసాగిరి”- అని శాబా పలికి, నేనెవఁడను? ఆకుండ
ఎవరిది? అని ప్రశ్నించి, “ఆకుండను నేను-ఆకుండనాది.” అని చెప్పుచు
ఈ ఆస్తివిషయక సమాధానమొంత హాస్యాస్పదమో! గమనింపుఁడని
తెలిపినాడు.

‘ఈ విశ్వమునాది- ఎవఁడేని ఈభూతలమున నేవస్తువు నేని నా
తలంపునకు- పనికి ఇతరుని ప్రతిఘటనము లేనంతదనుక అనుభవించఁ
గలను- ఆనందింఁగలను’-అని ఒక సందర్భమున ‘ఆలివర్ గోడ్డుస్పిత్’
పలికినాడు. కావున బాబా తనబిడ్డల విషయమున వారివారి ఆస్తిసం
పదలఁగూర్చిన వారి తలంపులను చక్కదిద్దినాడు.

ఉదాహరణార్థము- కొండాజి-గడ్డివామి తిగులబడుట [S.C.S. 34!A.]

ఒకదినమున కొండాజి [మార్వాడి] గడ్డివామి నివ్వుంటుకొనెను,
దానిని నివారింప బాబా ఆతనినివెళ్ళి గడ్డివామిని చూచుకొనఁగొమ్మను.
అతఁడువెళ్ళి తిరిగివచ్చి, యేమియులేదనియు, నప్పుటాలకు తన నాయెం
డలో పంపినవాడవనియు బాబాతో పలికెను. అప్పుడు బాబా ‘ఇప్పుడు
నీవు తిరిగిచూడుము!’ అనెను- ఊరిలోని జనులందఱు పలుకుతెత్తు
చుండిరి. కొండాజి గడ్డివామి తిగులబడుచుండెను. దానిచుట్టును ఆ
గ్రామములోనివారి గడ్డివాములుకలవు. వారిందఱు బాబానుజేరి, తిక్కిన

వామిలను రక్షింపుడని ప్రార్థించిరి. గాలి విపరీతముగ నుండెను. అది మధ్యాహ్న వేళ వారి ప్రార్థనము మన్నించి బాబావెళ్ళి ఆకొండాజి వామిచుట్టు నీటిధారపోసి 'ఈవామిమాత్రమే తగులబడును'- అని ఆజ్ఞాపించెను, తన ఆ సి సప్తమయ్యెనని కొండాజి బిట్టు విలపించెను. అంతట బాబా 'ఇదియెంత అవివేకమో! గమనింపుడు! ఈమార్వాడీ ఛర్మ ర క్షమాంసమేదోఁస్తులతో గూడిన దేహము తానని తలంచుచున్నాడు. ఆగడ్డివామి వేణువిధము. వీరతో ఆగడ్డివామికేమి సంబంధముకలను? ఓయీ! మార్వాడీ! పొమ్ము- నీకు కలిగిన సప్తమును వేటాకవ్యాపారమున కూడగట్టుకొనుము'- అని ఆతని దుఃఖమును నివారించుటకు తాకిక మగుబోధగ గావించినాడు. అటుల బోధించుచు 'నేను-నాది'- అను భావమెటుల ఆధ్యాత్మికముగ నిరాధారమైనదో నూచించినాడు. ఆత్మక్రేయస్సు కోరువాడు 'నేను-నాది'- అని నిరంతరము పురితపించుట ఎటుల వినాశకరమో తెలిపినాడు. 'నేను'- అనుకొను సత్యము ఆ 'నేను' లోని అంతర్గతవస్తువును- ఆత్మను గుర్తించుట దానిని గుర్తింపక అసంగతము- వ్యర్థములగువానిపై దన బుద్ధిని జోనువును,

మార్గమున మనకెదురైన ఒకబాలుని 'నీవెవడవు'- అని ప్రశ్నించిన వివిధములగ సత్యము సమాధానమియ్యగలడు. 'నేను బాలుడిను- నాపేరు రాముడు- నేను కృష్ణుని కుమారుడను, నేను హైందవుడను. 16 సంవత్సరములవాడను నేను ఆపాతశాలలో విద్యార్థి' మొదలగు సమాధానములీయవచ్చును. అనగా ఈవిషయములనన్నియు సత్యము కాదు. ఇవియన్నియు సతనికి హత్తుకొని సంబంధించిన విషయములే యగుచున్నవి ఈ అనుబంధములన్నియు నెచట కేంద్రీకరింపబడినవో అతడు ఎఱుగఁడు.

వేదాంతము శుద్ధమైన తత్వమున నొకఅంశము మార్పులుపొందునని చెప్పుదురు. అది అసంగతము. అభిమానము- అమితమైన ప్రేమ-

ఆసక్తియందును, 'నేను-నాది'- అనుభావము 'దేహాత్మబుద్ధి'-[దేహమే ఆత్మ అనుబుద్ధి] ననుసరించి కలుగును. బాబా తనబిడ్డలకు ఈ 'నేను-నాది'-[దేహము-దేహమునకు సంబంధించిన సంపదల]యందు ఆసక్తిని వదలుట శ్రేయస్కరమని బోధించి మహాపాపముఁ గావించినాఁడు. సాధకుఁడగువాఁడు ముఖ్యముగ గమనింపఁదగినది యిదియే- దేహ భావన ననుసరించి కలుగు 'నేను-నాది' అను తలంపునుండి విడిపడుటయే.

మతసిద్ధాంతము- వేదాంతజ్ఞానము అనునది ఊహామాత్రమై శాస్త్రజ్ఞానము కొరకు కృషిసలుపు పండితులకు, విద్యార్థులకుమాత్రము పరిమితమైనది. శాస్త్రజన్యజ్ఞానము అనుభవమున నిలువదు. ఆధ్యాత్మికముగ పురోగమించి, ఒకస్థానమునకుఁ జేరఁగలిగినవానికి ఊహాజనితలైన యీమతసిద్ధాంతములందుగల భేదములు తోచవు. ఆయామత సిద్ధాంతములందగుల భేదప్రతిపత్తిని సమన్వయముచేసికొను యత్నము వానికవసరము- వ్యర్థముగఁ బొడగ్బును. (శ్రీ) సాయీనాథునివంటి సాధుసత్పురుషులకు విశదపఱుపరాని తాత్త్వికసమన్వయేలేదు. ఈమత సిద్ధాంతములు ఊహామాత్ర జనితములై, భేదబుద్ధినిఁ బురస్కరించు కొని పిడివాదములఁజేయు పండితులకుమాత్రము పరిమితములైనవి. పిడివాదములు తీవ్రతరక వితరకములకు దారితీయును. ఆధ్యాత్మికముగ నున్నతస్థానముఁ జేరఁజాలిన వాని వ్యక్తిత్వము [జీవితము]పూర్ణమే.

ఆతని పూర్ణస్థి- ఆతనిఁ బరివేష్టించిన వివిధస్థానములకుఁ జేరఁగలిగిన ఇతరప్రాణుల వ్యక్తిత్వములు విశదములు- సక్రియములు- అధీనములు- ఏకమునగుచున్నవి. అట్టి మహాసిద్ధపురుషులు వారి ప్రవర్తనలందెట్టి కష్టములనుపొందరు, బౌఁగాములు- అసంగతములు-సమాధానపఱుపరానివి వారికి లేనేలేవు. ఆధ్యాత్మిక పరాకాష్ఠనొందిన స్థితిగనుఁడు !

“కాదన దెవ్వరి నేనియు

వారుబతుంబోగడు, వెట్టివానివలెనుతా

భేదాభేదములెఱుంగడు,

వేదాంతరహస్యమెల్ల వేమఁ యెరుంగున్.

[వేములవాడ భీమకవి]

వీధికొనయందు నిలుబడి చూచువానికి ఆ వీధి యిరువైపులొక చోట గలిసియున్నట్లు గోచరించును, ఆవీధియందు నడుచువానికి- పైగా నెగురువానికి ఆవీధి కలియస్థానము గోచరింపదు. వానికామార్గ మంతయు నాటంకరిహితమై విశదమగు బొడగల్పను ఆ సత్యవస్తువును గ్రహించుటకు వివరించుటకు మనపలుకులు బుద్ధులు మిక్కిలి అల్పములు- అవిద్యావీడితుల సమస్యలనుగూర్చి చర్చించుటకు- అట్టి వారలుగావించు వాదోపవాదములందు బాల్గొనుటకు సాధుశుశ్రూషులు వారి అమూల్యకాలమును వ్యర్థపఱచుకొనకుండుట వారి సుదృఢ నియమము.

బాబా పలుకులనుగూర్చి వాని వివరణయొనగూర్చి చూడో ర్కరు- కవర్దే మొదలగువాను చర్చించుకొనుచుండురు అట్టి చర్చలు వలదని, ఆపలుకులలోని బావము క్రమముగ వారికే బోధపడునని బాబా తెలుపుచుండువాడు.

జీవితమున పరమసత్యవస్తువును జేరినపిదప- అంతకుఁబూర్వ మావస్తువునుగూర్చి కావించినచర్చలు- వాదోపవాదములవలన వారు ‘ఇదమిత్థం’అనుకొనిన ఊహలు భిన్నములుగ వేద్యములగును. ఆత్మను దైవమును-గూర్చి తెలిసికొనఁదలచినవారు బ్రహ్మజ్ఞులజేరి, వారిని ఆవిషయమునుగూర్చి ప్రశ్నించి వారివారి సందేహములను నివృత్తిజేసి కొన సమీపించి అట్టి సత్పురుషులను చూచినతోడనే ఎట్టి ప్రశ్నముల తోడ పనిలేక మానముగఁగూర్చుండి, సంశయనివృత్తి పొందినవారును పలువురుగలరు. శ్రీధరగవాన్ రమణమహర్షి సన్నిధియందొట్టుల జరిగిన

సందర్భములు పెక్కులుగలవు. తనవారి సందేశములను నివారించుటకు బాబా ఒకటి - మాత్రమే పలుకువాడు. దానితో సంశయవిచ్ఛేదము కావించువాడు. సత్యవస్తువునుగూర్చి గ్రహించి సమస్యపటదుకొనుటలో కష్టము వేదాంతశాస్త్ర వివరణములో లేదు. సాధకుడా సత్యవస్తువును గ్రహించుటలోకలను. మనస్సు అధీనమునలేక రాగద్వేషములలముకొని అవిద్యచే సత్యదృష్టి కప్పుబడి నవుడు మనకు పొడమినకష్టములు- ఆధ్యాత్మికపథమున నొక్కొక్క అడుగు పురోగమించినకొలది తొలగి. ఆసత్యతత్వము క్రమముగ బోధపడుచుండును. సమర్థ సద్గుణవ్యుత్పాదకు శ్రీ సాయీనాథునివంటి సిద్ధపురుషుడు తనఆశ్రితుని మనస్తత్వమును- దానిస్థితి- కలుగు కష్టములనుగుర్తించి, తనవాని పురోభివృద్ధి కెట్టి సరోధములను గలుగ నీయక గమ్యమునకు గొనిపోయిండు

విభిన్నములగు తత్త్వవిషయకజ్ఞానములు- ఆధ్యాత్మికభుక్తినిజిహ్వానికరములు- అని, సందేశానివృత్తి శాస్త్రజన్య జ్ఞానదృష్టివలన- గాక- నూతనపథమును- గాథవిశ్వాసపథమును సమాశ్రయించి అనుసరించుటవలన పిద్దించునని శ్రీసాయీ మహాభువు మనకు తన అనుభవపూర్వకముగ విశదపఱచినాడు. (S.C.S. Pera 175 చూడుడు!]

సాయీబాబా - పూర్వ(జన్మ) గురుమహిమ

తనగురువును దానెటుల గలిసినది బాబా తెలిపినాడు. తాను- మఱి మువ్వురు సహపాఠులు శాస్త్రగ్రంథములను చదివి జ్ఞానసిద్ధి బడయుమార్గములను చర్చించుచుండిరి, వారిలోనొకడు 'ఉద్ధరేదాత్మ నాత్మానం' [భగవద్గీతలు 6-5] తనఆత్మను ఆత్మచేత సుద్ధరొచుకొనదగునను గీతావచనముల ననుసరించి మనమీదనే మన మార్ధరపడవలయునుగాని, యితరుల-(గురువుల)పై ఆధారపడరాదని పలికెను.

రెండవవాడు తలంపులను- సందేశములనువిడిచి, మన మనస్సును అధీనము నందుంచుకొనవలయును- ఎల్లెడ నెల్లవస్తువులనున్నది

మనమే 'సర్వభూతిస్థమాత్మానం-సర్వభూతానిచాత్మవి' (భ.గీత 6-29) అని పలికెను. మూడవవాడు ఈ దృశ్యప్రపంచము నిరంతరము మారుచుండును- 'రాకార్థమైనవస్తువే మారుతున్నది- 'అవినాశితద్విద్విద్యేన సర్వమిదంతతమ్' [భ.గీత 2-17] కావున విచారణచేత నిత్యమైనవస్తువునుండి అనిత్యమైన వస్తువును వేర్పరచుటచేత [నిత్యనిత్యవస్తువిచేతమున] మనము జ్ఞానసిద్ధి పొందివలయును.' అని పలికెను.

బాబా మాత్రము గ్రంథరచనమునఁ బడయుజ్ఞానము నేవగించుచు, 'మన విధుక్తిస్థితిములను సమాచరించుచు, మనతలంపును వాక్కును జీవితమును సర్వవ్యాపియైన గురుదేవునకు సమర్పించుదము. మనకుఁగావఁసింది మనగురువునందు గాఢవిశ్వాసముమాత్రమే'- అని పలికెను.

వారు (విద్యా) అరణ్యమునఁబడి సంచరించుచుండగ నొక వనజారిని [అడవుల మార్గమెఱిగిన సంచరించువానిని] కలిసిరి. 'ఈఎండలో అడవులలోఁబడి యెచటనుఁ బోవుచున్నారు?' అని ఆతఁడు వారి నడిగెను. వారు సమాధానమిచ్చి 'అగమ్యమై దారి కనరాని యీ అడవుల సంచరించవలదు?' అని, ప్రేమతో నతఁడు హెచ్చరించి, తనతో భోజనము జేయరిండు! అని వారిని ఆహ్వానించెను. ఆవనజారి హితబోధ వారాడరింపక ముందునకు జనుచుండిరి. ఆ అడవులందు దారితిప్పి తిరుగుచు దిరుగుచు మఱల ఆవనజారి కెదురుపడిరి.

మోతెలివిపై నాధారపడుటచే పెడదారి పట్టినారు. మార్గమెఱిగినవారిని దారి యెఱిగిన తోడు అవసరము- 'భుజింపరండు!' అనిన నిరాకరింపఁదగదు. అట్టి పిలుపు శుభప్రదము. చేయు ప్రయత్నము నడిచి విజయనూచకము.' అని పలికి, మఱల వారిని తనతో భుజింపరండు! అని ఆహ్వానించెను. బాబా ఆకలి నొందియుండుటచే ఆవనజారిని జేరి చొట్టెముక్కను తిని నీరుత్రాగెను. తక్కిన మువ్వురు ఆతనిజేరక వారిదారిని పెడలిరి.

అప్పుడావసజారి (గురువు) 'మీ వివాదమేమి?' అని ప్రశ్నించెను. బాబా వారి సంభాషణమంతయుఁ జెలిపెను. సగంపముగ నతనికిఁ బ్రణమిల్లెను. ఆతఁడు బాబాను ఒక సూతిప్రక్కకుఁ గొనిపోయి నూతిపైకి వ్రేలాడు ఒక చెట్టుకొమ్మనుండి సూతిలో నీటికి నీ అడుగుల ఎత్తున వ్రేలాడునటుల త్రాళ్ళతో బాబా కాళ్ళనుబంధించి తలక్రిందుగ వ్రేలాడగట్టెను. ఆ గురువెక్కడకో వెళ్ళి, 4, 5 గంటల తరువాత తిరిగివచ్చి, బాబాను వెలుపలకుఁదీసి, కాళ్ల కల్లువిప్పి "ఎట్లుగడిపితివి?" అని ప్రశ్నించెను. "బ్రహ్మనందముగ కాలముగడచెను" అని, బాబా సమాధానమిచ్చెను. బాబా పలుకులకతఁడు మిక్కిలి సంతోషించి, దక్షిణజేర్చుకొని, బాబా తనువును తనచేతితో నిమిరి ప్రేమరితమొలుకు పలుకులఁబలికి, బాబాను తనబడిలోఁ జేర్చుకొనెను. ఆ బడియందున్న కాలమంతయు బాబా తన తలదండ్రులను— బంధువులను— సకలకామ తములను మఱచినాఁడు.

ఆ గురుదేవునందే తనదృష్టిని నిలుపుటకు బాబా మిక్కిలి ఆసక్తి గనువాఁడు. ఆతఁడు తనయెదుటలేనియెడ తన కనుల కలిమినే యేవగించువాఁడు. బాబాకు తిరిగి యింటికి వెళ్ళవలయునను కోరిక కలిగినదికాదు. గురువునుదక్క సకలమును మఱచినాఁడు. బాబా ప్రాణములు తనచూపులందు—చూపు గురువునందు కేంద్రీకరింపఁబడెను. అదియే బాబా ధ్యానము—లక్ష్యము—హాసముగఁ గురువునకుఁ బ్రణమిల్లువాఁడు. అనఁగా ఎట్టిప్రయత్నములు— అధ్యయనాదులు లేకయే తన గురుదేవుని అనుగ్రహమున 'ఎఱుక' దానియంతట నదియే కలిగినది. గురుదేవు సనుగ్రహము కరుణారసార్ద్రదృష్టి— యొక్కటియే మనసాధనము. దానివలన జ్ఞానసిద్ధి అనుభూతమగును, అని యాకథా రూపమున దృష్టాంతము బాబా మనకు విశదపఱచినాఁడు.

ఇప్పుడు బాబానుగూర్చిన ప్రశ్నమును విచారించుదము. బాబా మతసిద్ధాంతమేమి? సత్యమైనవస్తువు ఒక్కటియే— ఈవిశ్వమున మనము

చూచు సకలము (ప్రకృతి) మాయావికారమే— అను అద్వైతసిద్ధాంతమును ప్రతిపాదించినాడా?— ఈదృశ్యప్రపంచము సత్యమే— అను భౌతికవాదియూ? నిర్గుణోపాసన ప్రతిపాదించినాడా! దైవముయొక్క వివిధరూపముల ధ్యానించి సేవించువాడా? ఆయన బోధించినది భక్తిమార్గమా? యోగమార్గమా? కర్మమార్గమా? అనుప్రశ్నములకు సమగ్రముగ సమాధానమిచ్చుట గ్రంథవిస్తృతమగును.

మొదటిప్రశ్నము— బాబా మతసిద్ధాంతమునుగూర్చి విచారించువము. శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు ‘వివేకచూడామణి’ మొదలగు గ్రంథములఁ బ్రతిపాదించిన శుద్ధాద్వైతసిద్ధాంతము బాబా మతమా? అను విషయమున బాబా ఆశయము— వ్యక్తిత్వము లేవరికిఁ దెలియరానివనుటయే సంక్షిప్తసమాధానము.

బాబా భౌతిక దేహమునందున్నంతకాలము విషనాడక ఆతండ్రి పలుకులు— పనులు గమనించుచు నన్ని సీతెసంబంధముగ లీగిన వారెవ్వరునులేరు. ఇక 1918 తరువాత బాబాలీలలు— ప్రబోధలు— కృతులు అంతకుఁ బూర్వమునకంటె అధికముగఁగలవు. ఈవిషయము లన్నిటినిఁ బురస్కరించుకొని, శ్రీ నాయీబాబా ఏదోయొక ఊహ మాత్రమైన వస్తువుకాడని, ప్రతివ్యక్తికి సకలము అగుచున్నాడని చెప్పఁదగును. అనఁగ ప్రతివ్యక్తియొక్క భావమునకు అనుగుణ్యముగ బాబా కలఁడని చెప్పఁదగును.

‘యేయథామాం ప్రపద్యంతేతాంస్తథైవ భజామ్యహమ్’

“ఇంద్రియందన! యెటులెట్లు లెవ్వరెవ్వ (భ.గీ. 4-11)

రాశ్రయింతురొ వారి నేనట్లులటుల”

అనుగ్రహింతునని శ్రీకృష్ణసాయి పలికినాడు

‘మేరే బాబాకు మర్మనజానారేకోయీ— మేరే!

శ్రీ బాబాకు సిద్ధావస్తా జిస్కాజైసా జానారే!

ఎఱుంగలేరురాబాబా మర్మబెంతవారిలేని
మాబాబా తత్త్వం బెంతవారుగాని-” [శ్రీసాయీకరుణ. 176 పుట]

పరిబ్రహ్మస్థితియందుండి బాబా “మైఁ అల్లాహూ-” అని నాడు. కావున ఆపరితత్త్వ లక్షణములన్నియుఁ గలిగియున్నవాడే. భక్తులు బాబాయందు తమతమ యిష్టదైవస్వరూపములను-(శ్రీరామ-దత్త-విఠ్ఠల-ఖండోబ-గణపతి-మారుతి మొదలగురూపముల) గురుదేవమూర్తులను [గురుఘోలపేమహారాజు-అకల్ కోటమహారాజు మొదలగువారి రూపములను] చూడఁగలిగినారు. వేదాంతమాన్దాను యాయులైన హైందవయోగులు బాబాను ‘సాధుచూడామణి-’ అని తెలిపిరి. ముస్లింభక్తులు ‘అవాలియా’- అని స్లాఘించిరి. సామాన్య జనులు ఆదృతశక్తి మహిమలుగలవాడని బాబాను గౌరవించి ప్రేమించిరి. గురువు అనశరములేదు, అనుభావముగలవారితో ‘గురువులతో నీకు పనిలేదు. నీగురువు నీలోనేయున్నాడు’ అని తెలుపువాడు [S.C.S 415] శుద్ధ అద్వైతవాదులకు వారికిఁదగిన బోధకావించువాడు.

అద్వైతవాదులమని చెప్పుకొనువారు పలువురు ఆచరణమును వ్రేలుతే. దక్షిణభారతమున- మహారాష్ట్రమున నెట్టివారు లక్షోపలక్ష లుకలరు. ఉద్ధవమరమునకుఁజెంది ఆదిశంకరుల అద్వైతభావము కలిగియు, ఉపాసనీమహారాజు మొదలగువారు ఆచరణమునశ్రీరామానుజ-శ్రీ మధ్వాచార్యుల అనుయాయులవలె వర్తించుచు ధ్యానపూజాదులందు ద్వైతపద్ధతినే ఆదిరించుచు నొకకాలమునకు అద్వైతసిద్ధి ప్రాప్తించునని విశ్వసించురు. అద్వైతమతాచార్యులగు శ్రీమఘనూదం సరస్వతులు

‘పంఖీ విభూషితకరా స్నవనీరదాభాత్
వీతాంబరాదరుణ బింబఫలాభరోష్ణాత్
పూర్ణేందు సంసరముఖాదరవింద నేత్రాత్
కృష్ణాత్పరం కిమపితత్త్వమహం నజానే’-అని

ఆపరతత్వమును శ్రీ బాలశృంగారమున ధ్యానించి నేనించి నాడు. శ్రీ వేమనయోగి యీశ్వర-అశ్వర తత్త్వరహస్యమును సంగ్రహముగఁ దెలిపినవిధము గమనింపుడు!

“అంతరంగమందు సద్వైతమేయుండు

బాహ్యమందు ద్వైతభావముండు,

అట్లుగాక తత్త్వమలవడనేరదు”-అనినాడు.

శ్రీ సాయీనాథుని ఉపాసనీమహారాజు ఆశ్రయించినపుడు బాబా ఆయన అర్హతను భావమును గుర్తించి అనుగ్రహించినాడు. ఉపాసనీమహారాజు అద్వైతసిద్ధి-పరమాత్మైక్యప్రాప్తి ఎప్పుడో చరమ కాలమునఁ గలుగనున్నదను తెలింపుగలవాడు. కావున ఆయన ఇష్టమై ఎమునందు భక్తి పెంపొందునట్లు బాబా అనుగ్రహించినాడు. గురు దేవునందు దృఢభక్తిని ప్రసాదించినాడు.

యస్యదేవే పరాధక్తిర్మహాదేవే తథాగురౌ

తస్యైతే కథితాహ్మర్థా ప్రకాశంతేమహాత్మనః

ప్రకాశంతే మహాత్మన ఇత్యుపనిషత్ -

[శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్]

కావున ఉపాసనీమహారాజును శిష్యునిగ బాబా గ్రహించి, తన అనుగ్రహపాత్రునిఁ గావించుటకు ముందు తనయందు [శ్రీ సాయీ మహాప్రభువునందు] గాఢభక్తికలిగి సకలమునకు తన గురుదేవునిపై ఆధారపడియుండునట్లు జేయవలయును. అందుచే శ్రీసాయీశుండు తనశిష్యునకు తనశక్తిని-సమర్థతను-వ్యక్తిత్వమును ప్రకటించి, తనను గాఢముగ ప్రేమించు సవకాశముఁ గల్పించినాడు. తనకు అంకితుడైన బిష్టయొక్క సకలలౌకిక పారలౌకిక భారములను శ్రీసాయీప్రభువు వహించువాడు. ఆధ్యాత్మిక బీజమును జల్లుటకు తనవాని హృదయక్షేత్రమును చక్కఁజేసి సిద్ధపఱచుటకై బ్రహ్మచర్య-సత్యవైరాగ్యాది

మఃఖ్యునర్హములను పాదుకొలిపినాడు. ఆవిధముగ ఉపాసనిమహా రాజును సద్గురుస్థాయికిఁ జేర్చినాడు. ఇట్లు గావించుచున్నను గమ్యస్థానము నెఱుక పఱువక యుండలేదు. కాని, ఉపాసనీమహారాజు “తాను- సకలభూతములు- గురుదైవము-” ఏకము- అనువిషయము గ్రహింపజాలకుండెను. విశ్వాత్మయందుఁ దన వ్యక్తిత్వమును విస్మరింపలేకుండెను. పుట్టకచేత ఉపాసనికి హత్తుకొనిన ఆ ఉద్ధవమత ప్రభావమిది. సకలవిశ్వమున దానికావల కలది ఒకేసత్యమని శ్రీసాయీ మహాప్రభువు బోధించినాడు. ఆవిధానమును గమనింపుడు!

శ్రీశంకర భగవత్పాదులు ప్రతిపాదించి ప్రబోధించిన ఈ అద్వైతసిద్ధి, వైరాగ్యసహితమైన విచారణవలన- శమదమాది సాధన పట్ట-మువలన పడఁజూడగినది. కావున బాబా ఉపాసనిని విచారణ మార్గమున ప్రత్యేకవిధానమున నడువఁబరిచినాడు. ముందుగ కామినీ కాంచన విముఖునిఁ గావించినాడు. వివిధదృశ్యములద్వారా ఈవిషయమును బోధించినాడు. “గురువుమాటలను వినవలదు”- అనుచు వెంబడించు ఉపాసనీ ప్రతిరూపమును- మలిన వస్త్రధారియుగు వాపపురుషునిఁ బట్టికొని బాబా తగులఁజెట్టినాడు. “బాబా! నీవు తగులఁజెట్టుచున్నది నన్ను- నన్ను కాల్చుచున్నాడవు”- అని ఉపాసని అతివినాడు. “అవును-నిన్నే-వాపపురుషుడవుగనున్న నిన్నే- కాల్చితిని”- అని బాబా తెలిపి అటులఁ గావించినగాని మనము సాధింపవలసినపనులెటుల సిద్ధింపగలవు? అని పలుకుచు ఉపాసని వాపపురుషుని దగ్గము చేసినాడు.

[S.C.S. Para 641] కాంచనవిముఖునిఁ గావించుటకు ఉపాసని మఱి యొకదృశ్యము బాబా ప్రదర్శించినాడు. అందు ఉపాసనిరూపమున నున్నవాఁడొకఁడు పెద్ద ధనరాశిపై దివ్యవస్త్రాభరణాలంకృతుడై కూర్చుండుటచూపెను. ‘అదిచూడుము!-అతఁడు నీపుణ్యపురుషుడు’- అని బాబా పలికెను.

ఆరెండవపురుషుని జూచినపిదప 'నీవుపట్టి తగు...బెట్టినది నా పాపపురుషుడైన నిక నేనెవడను?' అని, ఉపాసని ప్రశ్నించెను. ఇదియే 'ఆత్మవిచారము' - ప్రతిపద్యుని తనకున్న బోగ్ని హింపిణిని పోడిగినది యీస్తానమువలనకే, అందుచేతనే బాబా తటచుగ 'మనమెవరము? - ఎక్కడనున్నవారము? ఎట్టివారమైయున్నారము?' - ఇత్యాదులగూర్చి విచారింపుడని, తనబిడ్డలకు దెలుపువాడు. ఉపాసనికి ఆతనియందు పాపపురుషుడు పుణ్యపురుషుడు- ఇరువురు కలరని బాబా నిరూపించినాడు. అప్పుడు ఉపాసని 'నేనెవడను?' - అను ప్రశ్నమడిగినపుడు బాబా వెంటనే సరియగు సమాధానమిచ్చినాడు. [ఇదియే: విచారచీజము నాలుట.] 'నీవు ఆరెండవకావు. నేను ఏవస్తువునో - నీవును ఆవస్తువే' - అని, అంతెంతో ముగించినాడు. అవిద్యాబద్ధుడైన శిష్యుని తెలుసుమించినపలుకు (అది) పలికినాడు.

తరువాత ఉపాసనీమహారాజు 'అనఘాతశీతలు' పారాయణము గావించినపిదప శీరిడియందు నాటబడిన చీజము అంకురించి ఆకుదొడిగి వృక్షమై ఫలించినది. ఆదిశంకరుల బోధానుసారము 'నేను' అని ఉపాసని అడిగినది సకలమున మనకు గోచరించు వివిధరూపముల ప్రకటమగు ఆ సత్యవస్తువే- ఆపరబ్రహ్మమే- యగుచున్నది.

నీడైవము- పరబ్రహ్మము- అని పలుకబడినదియేది? - ఎందుండి యీసకలము ప్రకటమగుచున్నదో- ఈసకలము ఎందు లయమగుచున్నదో-అదియే బ్రహ్మము, ఆబ్రహ్మమే 'నీవు' - అదియే యీవిశ్వముగ ప్రకటమైంది. అదియే జీవుడుగ ప్రకటమైనది ఈజీవి ఇతర భూతములవలె ఆబ్రహ్మమే అందుచే బాబా తెలిపింది. నేను ఏవస్తువునై యున్నవాడనో - నీవును ఆవస్తువే- ఈతత్త్వబోధ కలుపబడిన పిదప ఆదృశ్యము పూర్తియయ్యెను.

1986 నాటికి యీబోధ ఉపాసనియందు విదితమైంది. అనుభూతమైనది, ఈజీవి తన ప్రత్యేకతను- వ్యక్తిత్వమునుజూసి, పూర్వబ్రహ్మ

మునందెముల లయమొందగలఁడో గుర్తింపఁగల్గినాఁడు. అభేదబ్రహ్మ మెట్టిదో యెఱుకఁగలిగినది.

2. శ్రీసాయీ బిక్తిప్రచారము

~~~~~

‘ప్రచారము’- అన, వ్యాప్తముచేయుట- ప్రకటించుట- అని అర్థము. ఏదేని నొకసద్విషయమును- విశ్వజనోపకారకమైన విషయమునుగూర్చి తెలిసికొనిన- లెస్సగ గ్రహించినదానిని జనోపకార బుద్ధితో నితరుల కెఱుకపఱచుట మంచిది. జనుల ఆదరణ నిరాదరణలతో నిమిత్తములేదు. తనబుద్ధికి శ్రేయస్కరమని తోచినదాని నితరులకుఁ దెలుపుట ధర్మము.

‘ఏకస్వాదునభుంజీత’- మధురపదార్థముఁ దానొక్కజేతని ఆనందించరాదు. ప్రక్కననున్న వారలకును ‘అంతో ఇంతో’ పెట్టి, వాతలతోఁగూడి తానును ఆనందించవలయును. సకలశాస్త్ర పురాణేతిహాసాదులు ఈతలంపుతోడనే వ్యాప్తములై సజీవములై యున్నవి. ఉత్తమపురుషులఁగూర్చి కాని, ఉత్తమవిషయముఁగాని విశ్వజనోపకార బుద్ధితో వ్యాప్తముఁజేయుట సాధుజన లక్షణములలో నొకటి.

శ్రీసాయీ భక్తిప్రచారము- అనగా శ్రీ సాయీబాబాను గూర్చి మానవసమాజమునకు ఎఱుకపఱచుటయే. శ్రీ సాయీబాబా ఒక మహాపురుషుడై, ఆతండ్రి మనదేశమున నొకప్రాంతమునఁగల వేనవేలు ఆశ్రితులను రక్షించిన- రక్షించుచున్న విషయము సత్యమైనపుడు అట్టిసమర్థ సన్ముఖులగుగూర్చి ప్రపంచమున మానవసమాజమున కెఱుకపఱచుట వాంఛనీయము మాత్రమేకాదు- మన విధులలో నొకటియునగును శ్రీసాయీ మహాప్రభువు కరుణాప్రసాద సిద్ధికి సాధనమునగును.

శ్రీసాయీబాబా సహజస్థితి- వ్యక్తిత్వము- ఆతండ్రికూర్పు సంఘటనలు- వానివలన పలుపురకుఁగలిగిన శ్రేయములనుగూర్చి- అట్టి అనుభూతులనుపొంది యెఱుఁగనివారికి శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారకుఁడు స్వయముగ సనుభవించినవియు- ఇతరులవలన విని, చదివిన వానిని పలుపుర కెఱుక పఱచుట తేలికయైన వనికాదు. భౌతికతనుపునందున్న కాలముననే బాబా తన ఆశ్రితులగువారినిఁ గొందఱను దాముపొందిన దివ్యానుభూతుల ఇతరులకు ప్రకటించుకొనఁదగదని ఆనతిచ్చినాఁడు

[‘ఇదంతే నాతపస్కాయ నాభక్తాయకదాచన.....’]

[భ. గీత 8-67]

[శ్రీకృష్ణభగవానుఁడు శాసించిన విషయమును గుర్తింపుడు!]

మానవులలో పలువురు సహజముగ రజస్తమోగుణ పూరితులగుటచేత శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారకుల పలుకులను విశ్వసించకపోవుటయేగాక వారిని- వారు ప్రచారముగావించు సత్పురుషులనుగూర్చి అవహేళనముఁ జేయుచుందురు. అటుల హేళనఁజేయువారితో- అట్టి హేళనప్రియులుగల సంఘములలో సత్పురుషులను- సద్గురువులను గూర్చి పలుకకుండుట శ్రేయస్కరము. బాబా భౌతికతనుపునందున్న కాలముననే బాబానుగూర్చి, శ్రీసాయీ భక్తిప్రచారకులనుగూర్చి, నిరాదరణబుద్ధితో హేళనముఁ గావించినవారు- బాబాను అవహేళన జేయుటకై చేరినవారు కలరు. అటులజేరినవారు సంపూర్ణముగ హృదయపరివర్తనముఁబొంది, బాబాను విడనాడఁజాలక హత్తుకొనిన వారులునుకలరు. ఉదాహరణార్థము- బాలాసాహెబ్ భాటే- (మాప్లుత్ దార్) వృత్తాంతము- [చూడుడు. Life of Sai Baba Vol. IV Pages 24, 25, 26] [2] ఏమీ, నిన్ను పీక్షింతునా 35 ప్రకరణము అనుగ్రహాలీల-39 (2)] † భాటేద్వేషంసమాకృష్య భక్తింతసై- (ప్రథమతే నమః (బాబా సహస్ర)నామావళి)

బాలాసాహెబ్ భాటే - కోపర్గాం మాన్యుత్ డార్ - బాబా యందు ద్వేషము గలిగి, బాబా ఆశ్రితులను - బాబాను హేళనముచేసి నవాడు. తుదకు ఆతండ్రి అనుగ్రహమున బాబా భక్తులలో నగ్రశ్రేణికిఁ జెంది, జీవితపర్యంతము శ్రీ సాయీప్రభువునందు గాఢభక్తి నెఱపి ఉత్తమలోకప్రాప్తి నొందినాడు. ఎవరో కొందఱు బాబాను నిరాదరించుచున్నారని బాబా భక్తిప్రచారము మానరాదు, శ్రీసాయీ మహాప్రభువు నేటికి యిఁకేనాటికి దన ఆశ్రితకోటిని అనుగ్రహించి, శుభ్రస్నిగ్ధమార్గమున నడిపించి, వారాజీవితమున పురోగమింపఁగల యంతదనుకకుఁ గొఱపోవుచు నేయున్నాడు. ఎన్ని జన్మములకేని ఆశ్రియించిన బిడ్డకు విడువఁడు.

కావున శ్రీ సాయీప్రభువు మహత్త్వమును - ఆతండ్రి తన బిడ్డల ననుగ్రహించు విధానములనుగూర్చి ప్రచారముచేయుటలో నెట్టిలోపములేదు, బాబా అనుగ్రహపాత్రుఁడైనవాడు - ఆతండ్రిచే ప్రేరేపింపఁబడినవాడు 'శ్రీ సాయీభక్తి' - ప్రచారముఁ జేసితీరవలయును. చేయవలసినదే -

పూజ్యశ్రీ. B.V. నరసింహస్వామిగారు. 1935 ప్రాంతమున మద్రాసునుండి వెలువడు "sunday Times" - అను ఆంగ్ల వారపత్రికయందు (దక్షిణాదిస్వామి) Sorutharu Swamy - పేర శ్రీ సాయీబాబానుగూర్చి పెక్కు-వ్యాసములనువ్రాసి ప్రచురించినపుడు - ఉపాసనీమహారాజుద్వారా శ్రీ సాయీప్రభువే శ్రీ నరసింహస్వామి గారిని ఆకర్షించి, శ్రీసాయీభక్తి ప్రచారకార్యమును నిర్వర్తింపఁజేసి కొనుచున్నాడను విషయము గ్రహింపఁజాలక శీరిడిలోని శ్రీసాయీ సంస్థాన ధర్మకర్తలు భ్రమపడి, శ్రీ నరసింహస్వామివారి స్వార్థపరతయిందేదో కొంతగలదని శ్రీ స్వామిగారు కావించుచున్న శ్రీ సాయీభక్తి ప్రచారమునుగూర్చి విరుద్ధములగు ప్రకటనములను గావించినారు. కాని, 1940 సంవత్సరమున బాబా తన భక్తి ప్రచారకార్యమునకు -

ఆ ప్రచారనిర్వహణమునకై పెద్ద మొత్తముధనము శ్రీ నరసింహ స్వామిగారి చేతులందుంచుజేసి తోడ్పడినాడు. అదిమొదలు ఎల్లర ఆక్షేపణములు శమించి శ్రీసాయి భక్తప్రచారము విరివిగ సాగి దేశ మందంతట ప్రసిద్ధమైనది.

[చూశుడు! ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా? 44వ ప్రకరణము అనుగ్రహాలి-
లి. పూజ్యశ్రీ. వి. వి. నరసింహస్వామిగారి [Founder] and
Parsident A.I.S.S. Mylapore Madras 4వృత్తాంతము]

హేమాదివంతు (అన్నా సాహెబ్ దభోల్కర్) మరాటీభాషలో రచించిన 'సచ్చరిత్రను' గుణాజీ ఆంగ్లమున పరివర్తనముచేసిన దానిని కీరిడిలోని శ్రీ సాయిసంస్థానము ధర్మకర్తలు ప్రచురించిన పిదప శ్రీ గణాదాస్ మహారాజ్ - శ్రీ B.V. నరసింహస్వామిగారియెడ శ్రీ సాయి సంస్థానము - కీరిడి - వారికిగలిగిన భ్రమ - భేదాభిప్రాయములు పూర్తిగ శమించినవి. తమ పొజుపాటును సరిదిద్దికొనినారు.

అది మొదలు శ్రీ నరసింహస్వామిగారు కావించుచున్న శ్రీసాయి భక్తప్రచార విధానములనుగూర్చి, అటుల గావించునది శ్రీ నరసింహ స్వామిగారి నొక ఉపకరణముగ గావించుకొని, దయామయుడైన శ్రీ సాయివాఙ్మండే కావించుకొనుచున్నాడని శ్రీకీరిడిలోని శ్రీసాయి సంస్థానము ధర్మకర్తలు, తదితరులు గ్రహించగలిగిరి. దీనికి నిదర్శన ముగ నెల్లారు - కాకినాడ - కోయంబత్తూరు రామచంద్రపురము (తూ.గో.జిల్లా) తోటపల్లికొండలు - [ప్రశాంతి ఆశ్రమము] మొదలగు ప్రదేశములలో శ్రీసాయి మహాప్రభువు నేటికి నెలల ననుగ్రహించు చున్నది భక్తులకువదితము అగుచున్నది. ఆనాడేకాదు - శ్రీసాయివా ఙ్మండ - నేటికి ఇంకేనాటికి సర్వవ్యాపియై ఆశ్రీతులగు భక్తుల ప్రార్థన లను మన్నించి అనుగ్రహించుచు తననిత్య సత్యస్థితిని నిరూపించుకొను చున్నది సోదరి సోదరభక్తుల కెల్లరకు పిన్నప్రముగుచున్నది.

3. శ్రీ సాయీబాబా నైతికప్రబోధములు.

(శ్రీ) సాయీబాబా నైతికప్రబోధలను కావించినాడా? మోక్ష మార్గమును దెలిపిన గురువా? - అని ప్రశ్నించినవారికి సరియగు సమాధానముఁ దెలుపుట మిక్కిలి కష్టము. తుదిక్షణమువరకు బాబా తన మహత్త్వమునుగాని వ్యక్తిత్వ - సహజ స్వభావములనుగాని, తన చర్యలనుగాని జనసామాన్యదృష్టికి వివరపఱచిపంపఁడుకాదు. ఏకొలది మండి - అంకితసంతతికిఁ జెందినవారుమాత్రమే కొంతవరకు బాబా మహత్త్వమును గుర్తించి, ఆతఁడొ సమర్థునియగుట - ప్రబోధకుఁడు - సర్వనియంత - అనువిషయమును గ్రహింపఁగలిగిరి.

“జోసరుచ్చ అంకితజీవగూలా

తయాచ ఆసేభార నిరంజనీలా. [ఆరతిగేయము]

[సర్గురువుచే అంకితసంతతిగ గుర్తింపఁబడినవారి సకలభారములు ఆసర్గురుదేవునిచేతనే భరింపఁబడుచుండును] ఆవిషయములు మిక్కిలి గోప్యములగుటచేత అప్పుడు - ఇప్పుడు - గూడ - బాబా కావించు బోధలేవి? ఆయన స్థాపించినమతమేది? ఇత్యాదిప్రశ్నలు - బాబాశక్తి సమర్థతలు జనసామాన్యమునకు అజ్ఞాతములగుటచే ఈ ప్రశ్నలు దయించుచునే యుండును.

బాబా భక్తుడైన ‘రఘు’ తదితరులు శీరిడిలోని విరోధిపర్గము వారిచే అన్యాయముగ నిందమోపఁబడి చెరయంచుచుంబడిన వారి విషయమున S.B. ధుమాల్ పని కల్పించుకొని అహమ్మదాబాద్ జిల్లా - మేజిస్ట్రేటువలన బంధవిముక్తులఁ గావించిన వృత్తాంతముఁ జూడుడు [S.C.S. Para 404] (ఏమీ, నిన్ను పేక్షించునా? 18 ప్రకరణము - అనుగ్రహలీల - 13. రావుబహద్దూర్ యస్. బి. ధుమాల్ వృత్తాంతముచూడు.)

ఆనందరఘ్నమున జిల్లా మేజిస్ట్రేటు ధుమాల్ నుచూచి, [1911లో] బాబా కావించు ప్రబోధము లేమి? అని ప్రశ్నించెను. 'బాబా తనను జేరువారికి అనుగుణములగు బోధలను గావించువాడు. బాబా బోధలను తెలిసికొనవలయుననిన అతడే [జిల్లా మేజిస్ట్రేటు] బాబా దగ్గరకు స్వయముగ వెళ్ళి గ్రహించవలయును.' అని ధుమాల్ సమాధాన మిచ్చెను అవిధముగ సత్యజిజ్ఞాస- ఋజుబుద్ధి- ఆసక్తిలేక బాబా కావించు బోధలను గూర్చి ప్రశ్నించువారు పలువురుగలరు.

అష్టవారికిఁ దెలుపఁదగినది, 'తీవ్ర ఆసక్తిగలిగి, బాబాభక్తులను జేరి, వారిద్వారాగాని, బాబాను గూర్చి రచింపఁబడిన సద్గ్రంథములు 1. బాబా జీవితచరిత్రము- LIFE OF SAI BABA- ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా? 2. శ్రీ సాయీసచ్చరిత్ర. 3. శ్రీ సాయీబాబా అభయప్రదానములు- నూత్నలు- (Gospel of Sai Baba)- శ్రీసాయీ నాథ బోధామృతము, మొదలగు గ్రంథములను పఠించి తెలిసికొనఁ దగును'- అనిమాత్రమే ఆ గ్రంథములను శ్రద్ధతోఁజూచిన బాబా విషయమున వారికిఁ గొంతవరకు బోధపడును. కాని అందఱుఁజ్ఞానగ్రంథ మాలను సావధానబుద్ధితోఁ జదివి గ్రహింపఁజాలరు కావున సట్టివా బాబానుగూర్చి తెలిసికొనఁగోరువారికి, బాబా భక్తులైనవారు తెలుపఁ దగును.

(శ్రీ సాయీనాథుఁడు ఏ సూతనమతమును స్థాపించినవాఁడు కాఁడు. 'మతము'- అనునది- సంకుచితమగుటచేత- సకలవిశ్వమునకు సమన్వయింపను- ఈజగమునగల సకలమతములు (శ్రీ సాయీప్రభువు నకు సమ్మతములే. శ్రీసాయీబాబా సంపూర్ణమైన దైవసంపదలు గలిగి, ఉత్తమోత్తమస్థాయికిఁ జేరినవాఁడు. కావున బాబా ఆశ్రితులగు వారు ఆతండ్రినిగూర్చి యేదో గొంతవరకు గుర్తింపఁజాలిరి. బాబా శిరిడియందున్న 60 సంవత్సరములకాలమున బాబాను పలువురు ఆశ్రితులు సమాశ్రయించి, బాబావలన వారుపొందిన ఫలములను [తాకిక

చారిత్రాంశముల) వారు గ్రహించిన విషయములన్నిటిని సమకూర్చుకొని పరిశీలించిన బాబా కావించిన ప్రబోధములను ఆతండ్రి తనచిష్టలను చక్కదిద్దిన విధానములను మనకు కొంతవరకు విశదములుకాగలవు. వానినన్నిటి నిక్కడ వివరించుట నాధ్యములుకావు. కావున మచ్చున కొకటిరెండు విషయములను బేర్కొందియు, పైన పేర్కొనబడిన గ్రంథములను పరిశీలించు చాఢకులు శ్రీ సాయీప్రభువుగూర్చి విపులముగఁ దెలిసికొనఁగలరు.

1936-37నందు పూజ్యశ్రీ బి.వి. నరసింహస్వామిగారు శ్రీరామ కృష్ణ పరమహంస ఆశ్రమము [మద్రాసు] నందున్న సమయమున ఆ ఆశ్రమఅధ్యక్షుఁడు “శ్రీసాయీబాబా ఒక విండ్రజాలకునివలె యేవేషియో చమత్కారములు ప్రకటించినాఁడుగదా! వానివలన నేమి ప్రయోజనమో? నాకర్థముకాలేదు— వానిమూలమున బాబా కావించిన బోధలేవో తెలియుటలేదు. బాబా మార్గమేదియై యుండవచ్చును?” అని స్వామివారిని ప్రశ్నించెను. స్వామివారి కేమియుఁదోచక బాబాను ప్రశ్నించినాఁడు, బాబా అనుగ్రహమున స్వామివారికి సమాధానము స్ఫురించినది. 1936 ప్రాంతమున స్వామివారు బాబాను గూర్చి ఆంగ్లమున Sunday Times పత్రికయందు వ్యాసములను రచించినాఁడు. ఎంత నేర్పరియైనను అన్యభాషలో తనభాషములను అవితథముగ విశదపఱుపఁజాలఁడు. కావున స్వామివారికి మాతృభాష తమిళమున శ్రీ సాయీచరిత్రము రచింపఁదగునను సంకల్పముకలిగి ఆరచనమున పువ్రమింపినాఁడు, తోడనే బాబాను గూర్చిన వివిధ విషయములు మెఱపు మెఱసినలులాయనకు విశదములయ్యెను.

బాబా కేవలము బోధలనుగావించు గురువు మాత్రమేకాఁడు. సంపూర్ణ శరణాగతిఁజేసి సమాశ్రయించిన బిడ్డలను తుకారాం పలికి నటలు ‘అపనాసరికా కరితత్ కాత్’ తనకు సమానులుగఁదిర్చి చక్కదిద్దగల సమర్థనద్గురువు— పరమభాగవతోత్తముఁడు— అనుభావము

స్వామివారికి విరదమైనది. ఆవిధానము సమర్థనర్థులువగు శ్రీ సాయీ బాబాయొక్క సమస్తశత్రులు- సంపూర్ణ దైవీశంపద్విశేష జనితములగు సకల యోగమహిమలు తన ఆశ్రీతులఁ దీర్చి సరిజిద్దుబుల్ నొక అంతర్భాగములే యైయున్నవి- అను సత్యవిషయము స్వామివారికి స్ఫురించినవి.

ఇక బాబా మార్గమేదియో బాబా స్వయముగ పలికిన పలు కులవలన- బోధలవలన మనకు విశుష్టములుగుచున్నవి. [S.C.S. 59]

ఉద్ధవేశ్ భావ్ బాబానుచేరి మొక్కగా తాను పూర్వమున ఉద్ధవునకుఁ దెలిపిన- కృపకు తెలుపుచున్న విషయములుగల పురాణమును చదువుమని ఆజిచ్చెను. ఉద్ధవేశ్ భావునకు బోధపడలేదు. అది గ్రహించి, బాబా 'నాతేవాడలో పెరింపఁబడుచున్న గ్రంథమును తీసికొనిరమ్ము' అని ఆజ్ఞాపించెను. అది శ్రీ మద్భాగవతమున ఏకాదశస్కంధము [ఏకనాథవ్యాఖ్యకలది] దానిని గొనివచ్చినపిదప బాబా అదాటున ఆగ్రంథములో తనప్రేలును జూనిపి తెఱచెను. ఉద్ధవేశ్ భావును చూడుచు నెను. అందు ద్వాపరయుగమున శ్రీ కృష్ణుఁడుగఁ దాను ఉద్ధవునకుఁ దెలిపిన బోధలనే కలియుగమున ఉద్ధవేశ్ భావునకుఁ దెలుపుచున్నటుల బాబా విశదపఱచెను. శ్రీమద్భాగవతము- ఏకాదశస్కంధమున శ్రీకృష్ణోద్ధవసంవాదమే ప్రధానమైనది- దీనినే 'ఉద్ధవ గీతలు-' అందురు. కావున బాబా శ్రీకృష్ణుఁడేయని ఉద్ధవేశ్ భావ్ గ్రహించినాడు.

'మై అల్లాహూ' అను బాబా పలుకు లీసత్యమును విదితముఁజేయుచున్నవి. 'బ్రహ్మవిష్ణుహైవభవతి' [బ్రహ్మము నెఱిఁగినవాఁడు బ్రహ్మమేయగును- (శుతి) ఇది ఆధ్యాత్మికసత్యము. ఈవిషయము స్ఫురించినతోడనే శ్రీ నరసింహస్వామిగారికిగల సంశయము విచ్ఛేదమై, బాబానుగూర్చి తనను ప్రశ్నించువారికి, వాదించువారికి,

సందేహముల వెలియుచ్చువారికిఁ దెలుపఁదగు సమాధానము బోధ పడినది.

బాబా బోధలేవి? అనిన శ్రీమద్భగవద్గీతలోని బోధలే బాబా బోధలు. అష్టసగీత- ఉద్దవగీత- స్తోత్రములు- బాగా మార్గమేది? అనిన గీతలందు దెలుపఁబడిన మార్గమే గాబా తనవిష్టలకుఁ జూపిన మార్గము. అనగా అన్నిమార్గములు బాబా మార్గములే. అన్నిమార్గములు దైవమును జేర్చితీసును- అనుబోధయే బాబా బోధ. బాబా సిద్ధాంతమేది? అనిన ఒకవ్యక్తియొక్క మతసిద్ధాంతమును పరిశీలించిన అది సంకుచిత- భావప్రేతమైయుండును. శ్రీరామ- శ్రీకృష్ణ- శ్రీ సాయీబాబా మొదలగు సత్పురుషులు దైవసంపత్ప్రపూర్ణులు- సంపూర్ణ అవతారులు- ఋణానుబంధమున తమ్ముఁజేరి సమాశ్రియించు భక్తులను- తమకు సంబంధముగల జీవులను సముద్ధరించుటయే వారి జీవితాశయములు- సిద్ధాంతములునగును. కావున శ్రీ సాయీగాబా మతసిద్ధాంత మేయొక్కటియోకాదు. అన్నిమత సిద్ధాంతములు బాబా సిద్ధాంతములే అన్నిమతములును బాబాకు సమైక్యములే యనదగును.

“పరిత్రాణాయసాధూనాం వినాశాయచ దుష్కృతాం

ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే [భ.గీత. 4-8]

సాధుజనసంరక్షణము- దుష్టజనశిక్షణము [దుష్టహృదయ పరివర్తనము] సనాతనధర్మ సంస్థాపనము- అవతారపురుషులకార్యములు- శ్రీ సాయీనాథుఁ డీకార్యములనే సంఘటిల్లఁజేసినాఁడు.

ఈగీతల నన్నిటిని పఠించిపఠప అవతారపురుషుల మతసిద్ధాంతము ఏమి? అని ప్రశ్నఁజేయుట అర్థరహితము. సాధు సత్పురుషులు అన్నిమార్గములు- లేక అందు కొన్నిమార్గములు- (ఆయా దేశకాలచారానినుసరణముగ) విశదపఱతురు, వారిని సమాశ్రియించిన భక్తుల కేదిహితమో- శ్రేయస్కరమో దానిని అనుసరింపుడని నియమిం

తును. బాబా ప్రతిమూర్తమును విశదపఱచెను. కేవలము వేదశాస్త్రాది గ్రంథములతో తృప్తిపడక పరతత్త్వము— పరమాత్మ— ప్రతిజీవియందును అభిప్రీంచుకొన్నాడు— అను ఎఱుక తనవారికిఁ గలిగించుటయే బాబా బోధలలో ప్రాధాన్యతవహించినది. బాబా తనకభిముఖమైన ప్రతివ్యక్తిని ఉద్ధరించువాడే బాబానుండి స్వీకరించు తలంపుతో జేరిని 'వాలంబి' (ప్రేషన్ మాస్టరు) వంటి వారినిషయమున బాబాయేమి చేయఁగలడు? (S.C.S. Para 131 చూడుడు)

తఱచుగ బాబా తన గురువునుగూర్చి తెలుపుచుండువాడు. తనగురువు తనకు సంపూర్ణముగ ప్రసాదించెననియు తననుసమాశ్రయించుచు బిడ్డలను సంపూర్ణముగ ననుగ్రహింతుననియుఁ దెలిపినాడు— [S.C.S. Para 40-45]

ఋజుబుద్ధితో సమాశ్రయించువారలకు విహికసుఖభోగము లేకాదు— ఆధ్యాత్మిక సుఖశాంతులను ప్రసాదించునని బాబా తెలిపినాడు.

‘అపిచేత్సుమరాచారోభజతే మా మనస్యభావే

సాధురేవసమంతవ్యః సమ్యగ్వ్యవసితోహిసః’ [భ.గీత. 9-30]

ఎట్టి దురాచారుడైనను నాయందు మనస్సునిలిపి సేవించునేని వాడు సాధువు— మంచివాడు— అనియే భావింపఁదగును. ఏలన— వాడు సక్రమమూర్తమునకు మఱలినవాడు. కావున సత్ప్రవర్తనపరుడై ఆధ్యాత్మికాభ్యున్నతినిఁ బడయఁగలడు.

శ్రీ సాయీప్రభువు తనను సమాశ్రయించిన దురాచారులైన వారినిఁ జక్కదిద్దినాడు. బాబా చక్కదిద్దిన ‘సుదురాచారులు’— వలువులుగలరు. ఉదాహరణార్థము. D.V. సంబాళే వృత్తాంతముగనుడు! ఈతనిని త్రాగుడు దురభ్యాసమునుండి మరల్చి చక్కదిద్దినాడు (S.C.S. para 292-A) [Life of Sai Baba Vol. IV pages 38-

39-40] బాబా మహాసమాధి తరువాతనేనియు బాబాను సమాశ్రయించి మేలుపొందినవారు లక్షలుగలరు. వీరినందఱను చక్కదిద్దుట సామాన్యమైనపనికాదు.

[S.C.S. Para 153-చూడుడు!] 'నేను చాల కాలమునుండి యోజించుచున్నాను- అంబఱుదొంగలే- కాని అట్టివారి తోడనే మనము మెలగకతిప్పదు. అట్టివారిని జక్కదిద్దుమని రేయింబవళ్ళు 'అల్లా'ను బ్రార్థించుచున్నాడను, నాప్రార్థన మంగీకరించుటలేదు. ఒకటి రెండు నెలలు వేచి చూచెదను. జీవించియున్నను అసువుల బాసినను నా ప్రార్థనము తప్పక మన్నింపబడును. నేను వారిని 'వీరినిజేరి ప్రార్థింపను. జనులు సాధారణముగ ఋజువర్తనులు- సాధులుకారు. చాంచల్యమనస్కులు. ఏ కొలదిమందియో చేరి నద్విషయముల బ్రస్తావించుకొనుచు ఆధ్యాత్మసాధనల గావించురు' ఆవిధముగ 1918 లోను బాబా తెలిపినాడు. 'జనులు అల్పులై బాధలను గలిగింతురు. ఐహిక భోగ ధనాదులకొఱకు నన్ను బాధించుచున్నారు. వారికి సిగ్గులేదు. నాకు విసుగు జనించుచున్నది'- అని తెలిపినాడు.

బాబా తాను గావించదలచినపనిని సక్రమపద్ధతిని నిర్వర్తించజేయుటకు ఉపాసనీమహారాజువలన ఆశించినాడు. 4 సంవత్సరములు శీరిడి యందుండుమని ఆజ్ఞాపించినాడు. ఆతని పాపపురుషుని దగ్ధము గావించినాడు. కాని, ఉపాసనీమహారాజు ఆశయము వేత్రేయున్నది. బాబా అనుగ్రహమున నతడు కొన్ని సిద్ధులను బడసెను. నియమిత కాలమువరకు శీరిడి యందుండక 3 సంవత్సరములు మాత్రమందుండి, బాబా సెలవుతీసికొనక- తుదకు 'వెళ్ళుచున్నవాడను'- అనియేని తెలుపకయే- శీరిడి విడిచివెల్లెను.

ఋణామబంధమునజేసి ఆశ్రయించినవారిని బాబా వారా జీవితమున నెంతవరకు ఆధ్యాత్మికముగ పురోగమించగలఁ అంతవరకు

నియమితుడైనాడు. అతనికి పలువురు విద్యాధికులై సమీతులు ఉద్యోగస్థులు కలరు. అతనిమిత్రులు సహపాఠులు తఱచుగ శీరిడికి వెళ్ళి బాబాను సందర్శించి వచ్చుచుండువారు. వారి రాకపోకలు కోవర్లాం మీదుగ జరుగుచుండును. ఆకారణమున తమ మిత్రుడైన భాటేరు తఱచుగఁ గలియుచుండురు, వారినిఁజూచి, భాటే- 'మీరింత చువులు చదివినది ఒక పిచ్చిఫకియను చూచుటకేనా?'- అని అభిక్షేపించి, వారిని, బాబాను అవహేళనము చేయుచుండువాఁడు 'నీవును ఒక పర్యాయము బాబాను దర్శింపుము!'- అని వారు చెప్పినను నిరాదరణ- అవహేళనము చేయువాఁడు.

1902లో భాటే- తనఉద్యోగము పనిమీద శీరిడి కాన్నాగ్రామ మగు 'రవాతా'కు వెళ్ళి అచట పనిని పూర్తికావించుకొని, ఆతని పురాకృత సుకృతమువలన కీరిడికిఁజేరి, బాబాను సందర్శించెను. ఆ సంఘటనము- అటుల బాబాను సందర్శించుటయు నాతని ఇచ్చకారు, అది బాబా ఆక్షణశక్తియే- ఏజీవి నెప్పుడు అనుగ్రహింపఁదగునో దయామయుడైన ఆతఁడ్రీకే యెఱుక.

బాబాను సందర్శించినతోడనే ఆతఁడ్రీ కటాక్షవీక్షణ మాతనిలో నొక అద్భుతమైన పరివర్తనము కలిగించినది- అరగంట- గంట- రెండుగంటలు- మూడుగంటల కాలముగడచినను బాబాను విడువఁదలచినవాఁడుకాఁడు. ఆతని వెంటవచ్చిన వారలెంతో బలవంతముమీద ఆతనిని శీరిడికి గొనిపోయినారు. తనను నిరాదరించి అవహేళనము జేసిన 'భాటే' మనస్సును బాబా తనవైపునకు మరల్చుకొనినాఁడు- తన యందనురాగము రేకెత్తించినాఁడు. బాబా- ఆసమయమున రెండు మూడు దినములవరకు భాటే శీరిడివిడిచి వెళ్ళలేకపోయెను, ఆతఁడు తన జీవితాశయము- లక్ష్యము- గమ్యము శ్రీ 'సాయీబాబా' అని గుర్తించినాఁడు. బాబా సన్నిధియందే యుండఁదలచినాఁడు. భార్య- బిడ్డలు- ఉద్యోగము- ఆస్తి మొదలగునవియన్నియు ఆతని మనస్సు

నుండి తొలగిపోయినవి. ఆతనిదృష్టిలో శేషించినది. ఏకైకవస్తువు-
(శ్రీ) సాయీభగవానుడొక్కడే.

తరువాత శీరిడివిడిచి వెళ్లినను మరల వెంటనే తిరిగి శీరిడికిజేరి
నాడు. సెలవులేకయే- ఉద్యోగధర్మములను పాటించకయే శీరిడి యం
దుండెను ఉద్యోగవిధులు- సంసారము ఆతని మనస్సునలేవు. ఆతని
కొఱకు సెలవువ్రాయించి; ఆయనచే సంతకముపెట్టించి, పైయధికారు
లకు పంపించుడని బాబా తన భక్తులగు చందోర్కర్ మొదలగువారికి
జెప్పెను. వారటులగావించిరి. భాటేకు సెలవుపెట్టవలయునను తలం
పేనియులేదు. ఆతని జీవనాథారమైన ఉద్యోగమునందు ఇచ్చయు నశిం
చినది. ఆజిల్లాలోని మాన్యుత్ దారులందఱకంటె ఉద్యోగధర్మములను
నిర్వర్తించుటయందు- మిక్కిలి సమర్థుడై జిల్లాకలెక్టరు మెప్పుపొం
దినవాడు. బాబా ఆతని ననుగ్రహింపఁదలఁచినాడు.

భాటే శీరిడికిజేరిన ఏవ నాడు బాబా ఒక కావివస్త్రమును
ఆతనిభుజములపై కప్పెను. దానితో నతని హృదయపరివర్తనము సం
పూర్ణమయ్యెను. ఈవిషయము 1913లో శీరిడికిజేరిన ఆతని సహసా
రియు- మిత్రుఁడునగు G.K. గార్డే [ఖామ్గోకా-నబ్బడి]తో వివరించి
నాడు. భాటే విషయమున నతని మూర్ఖత-భౌతికదృష్టి యేనిధములైన
నైతికబోధలచే మార్పునొందినదికాదు. బాగా అనుగ్రహవిశేషమున
భాటేకుఁ గలిగిన ఆంతరింగిక పరివర్తనమే. ఆతని పురాకృత సుకృత
విశేషమే.

* భాటేద్వేషం సమాశ్చర్య భక్తింతస్రైః ప్రదత్తవతే నమః

((శ్రీ)సాయీ సహస్రనామావళి)

బాబా కావించిన యిట్టి హృదయపరివర్తన వృత్తాంతము లనేక
ములుగలవు. నైతికబోధలను నోటిమాటల రూపమున బాబా తన
బిడ్డలకు తెలియింపలేదు. వారివారి అనుభూతుల రూపముననే

యెఱుకపఱచినాఁడు. ఆనాఁడు ఈనాఁడు నిరకేనాఁడును బాబా విషయమున ఇదేవిధము. బాబా భక్తుల వృత్తాంతములలోని నైతికబోధన రూపములైన విషయములన్నియు- తాకికములుగాని- పారతాకికములుగాని, వారివారి హృదయప్రవృత్తులను చక్కదిద్ది ఆధ్యాత్మికముగ వారలను పురోగమింపఁజేయ సమర్థములైనవి, అవి కేవలము అబద్ధులను ద్వేషించి తెలుపఁబడినవిమాత్రమే అని మనము తలంచరాదు. అవి సార్వకాలికములు- సర్వమానవులను ద్వేషించి తెలుపఁబడినవిగ మనము గుర్తించుకొనవలయును. బాబా సన్నిధానము- దృష్టి- స్పర్శ- వాని వాని ప్రత్యేకములైన అమోఘశక్తులు వానికిఁగలవు.

నారాయణఆశ్రమ్ [సన్న్యాసి] తెలిపినట్లు బాబా తనబిడ్డల మస్తకములను నాలుగైదువిధముల స్పృశించువాఁడు. ఒకసమయమున భక్తుని శిరమును మెల్లగ తాకుచున్నటులుండును. ఒకతఱి తనవాని శిరమునుండి యేదియో పిండివైచుచున్నట్లు పిసుకును ఒకయెడ తాకకయే తనచేతిని శిరమునకు పైన చుంచువాఁడు. ప్రతివిధానమున బాబా సంకల్పము ననుసరించి దేనిశక్తి దానికిఁగలదు.

సదాశివతార్కాడనతి- మొదలగువారు తెలిపినటుల బాబా చూపులలోనే ఒక అద్భుతశక్తికలదు. తన ఆశ్రితునివంక చూపునిలిపిన మాత్రమున ఆతనిలోని విషయములన్నియు బాబా గుర్తించుచున్నటులుండును. బాబానుండి దాచఁదగిన ఆతరంగికవిషయము లేవియు లేవని వానికి స్ఫురించును. బాబా తనవాని హృదయాసీనుఁడు మాత్రమేకాదు. తనవాని దేహమందంతట నావరించియున్నాఁడు. భౌతిక తనువున బాబా ఉన్నపుడేకాదు, నేటికిని ద్వారకామాయి మనీషునందుఁగల బాబా చిత్రిపటమునను- ప్రతిగృహమునఁగన శ్రీసాయీ మహాప్రభువు చిత్రిపటమునందు- ఈచూపుయొక్క అద్భుతశక్తి విశదమగుచునేయున్నది.

G.B. దాతార్ [ధానాస్థేడరు] ఒకపరి బాబాను దర్శించెను. ఆతఁడు లోకీకాభిక్షుఁడు. కావున తనను బాబా దక్షిణాలకుఁగని జంకువాఁడు. 'భేడ్ గోన్'లోని నారాయణమహారాజు తనకు ఆశ్రితు లర్పించు దక్షిణాలను తిరిగియిచ్చుచు కలకంఠప్రసాదము పెట్టువాఁడు'- అని ఆతఁడు తలంచుచుండువాఁడు. ఆదాతార్ 1931లో 'శ్రీనాయీ చరిత్రము'- ఉపాసనీలీలామృతము- చదివి విదవ శీరిడికి వెళ్ళి ద్వార కామాయి మందిరమున బాబా చిత్రపటమున బాబా సేత్రిములను చూచినాఁడు. ఆచిత్రపటములోని బాబా సేత్రిములందుగల అద్భుత శక్తినిగమనించి 'బాబా ఒక్కఁడే నాప్రభువు- గురువు'- అని ప్రకటించుకొనినాఁడు. నైతిక- ఆధ్యాత్మికసుగుణ సంపదలకు- ధ్యానస్థైర్యకౌశలు చిత్రపటమునందలి బాబా సేత్రిములందు దృష్టివిలుపువారు ఆట్టి అవిప్రాయమునే వెలిపుచ్చుచును.

శ్రీ నాయీప్రభువు పలువిధములుగ తన ఆశ్రితులకు భక్తుల హృదయక్షేత్రములందు వారలకెఱుక పడనీయకయే నైతిక- ఆధ్యాత్మికబీజముల నాలువాఁడు. అటుల లాఠీకఫలసిద్ధి నొందువాఁడు బాబా యందు గాఢభక్తి విశ్వాసములను- ప్రేమగౌరవములను గలిగియుండ వాఁడు, అటుల నైతికఆధ్యాత్మిక బీజములను తనవాని హృదయక్షేత్రమున నాటిన ఆతఁడ్రయే ప్రేమామృత రససేచనమున ఎరుగువేరే పోషించి పెంచి దానిని మహాభక్తి విశ్వాససృక్షముగ రూపొందించ వాఁడు. కేవలము లాఠీక కామిత ఫలసిద్ధికై బాబాను ఆశ్రయించి వాఁడును క్రమక్రమముగ మహాన్నత ఆధ్యాత్మికస్థాయికిఁ జేరుకొన జాలినాఁడు, ఇట్టివి నైతికబోధలనఁగరాను- నైతికాభ్యున్నతికి నైతికొన్నతస్థాయికిఁ జేర్చుటలే- చేరుకొనుటలేయగును. బాబా తనబిడ్డలకు గావించిన నైతికశిక్షణలు అనంతములు.

బాబాబోధలు సర్వసామాన్యములే. వానినన్నిటి నేర్చికూర్చి పిల్లలచూచి వ్రాతపుస్తకములందు వ్రతిపుటముపైన వాయించు

‘ఒరవడిపంక్తుల’వలె నుండును. ఎల్లరకుఁ దెలిసినవాని నేకరువుపెట్ట నేల? అని అనవచ్చును. కాని, బాబా క్రొత్తలు- అద్భుతములనేవి యు బోధించినవాఁడుకాఁడు. బాబా తెలిపిన మిక్కిలి పురాతనము లైన వైతిక- ఆధ్యాత్మికసత్యములే. కాని, వేఱుకాదు. అవి ప్రతివ్యక్తి హృదయఫలకమున నొకపిడి గావించఁబడి దైవందిన జీవితాచరణమున పాటించఁదగినవి. కావున బాబా వృత్తాంతమును అవకాశము గలిగినపుడు- సందర్భోచితముగ తనవారియెదుట నుంచినాఁడు. అట్టి వాఁడె తెలిసికొన నుత్సహించు సాధకులకుఁ దెలుపఁదగును. బాబా కావించిన వైతిక ఆధ్యాత్మిక బోధలను కేవలము ఉచ్చుకతతోచదివి ఆపల పారవేయక శ్రేయస్కాములగు సాధకులు [పాఠకులు] వానిని శ్రద్ధతో పఠించి, గ్రహించి, జీర్ణించుకొని, నిత్యాచరణమునకు గమనించుచు, వానిని తమలో నంతర్భాగముగ నిముడ్చుకొనదగినవి.

‘సంతృప్తి’- ‘శరణాగతి’- వీనినిగూర్చి బాబా తెలిపినది గమనింపుడు! భగవానుఁడు మహాప్రభువు- మిక్కిలి గొప్పవాఁడు ‘అల్లా మాలిక్’ (అరబ్బీపదము)- బాబా నాలుకపై ఈపదమెప్పుడు వర్తించుచుండును. జనులు బాబాను ‘గొప్పవాఁడవు’- అని శ్లాఘించినపుడు ‘దైవము ఎంతగొప్పవాఁడు ! ఆప్రభువుతో నెవ్వరు సాటిరారు. సృష్టించి, పోషించి, లయము గావించువాఁడా మహాప్రభువు. ఆతండ్రి లీల లవేద్యములు- ఆస్వామి మనల నిలిపినటుల నిలిచి సంతృప్తి సం తోషము లొందఁదగును. మనసంకల్పములన్నియు ఆతండ్రి సుంకల్పముల ననుసరింపఁజేయనగును. ఈ విధేయత-సంపూర్ణ శరణాగతి సిద్ధాంతము ‘అల్లారఖే గావహి సారహేన’- దైవము నిలుపఁదలచినటుల నిలుచుదము. ఏది- యెపుడెటుల ప్రాప్తించిన స్వీకరించి సంతృప్తి-సంతృప్తులొందుదము. దేనికిని ఆందోళనము పొందకుము- ఆస్వామి ఆజ్ఞలేక ఆకేనిగదలఁజాలదు. మనము ఋణపూరితము-నిష్కాపట్యము గలిగి సుగుణవంతులమై యుండఁదగును. మంచి చెడుగులను గుర్తించఁ

దగును. ఎవరివిధులను వారు గుర్తించి, శక్తివంచనలేనివిధమున నిర్వహించి నేర్వవలయును— మోహబుద్ధితో మనము కర్తవ్యముని స్వతంత్రముగా, మనమీపరులగొవించు చున్నారమని తలంపరాదు. సర్వకర్త— ఆదైవమే— ఆ మహాప్రభువు స్వాతంత్ర్యము మనపారతంత్ర్యమును గుర్తించి, సకల కార్యములు ఆస్వామివిగ్రహసింహాసనమున, అటుల ప్రవర్తించుమేని మనము దేనిచేతను చిక్కు-వడక సకలకర్మబంధవిముక్తై గాంచగలము.’— అని బాబా మనకు బోధించినాడు.

సకలమత సిద్ధాంతములందు ప్రాధాన్యతవిహించు అంశమిదియే. బాబా జీవితమంతయు ఈ ఆశయముతోడనే ప్రవర్తిల్లినది. బాబా నిరంతరము కార్యనిమగ్నుడై యుండువాడు. ఇటుల ఆవిరిశక్తి సలుపువాడయ్యును ‘కర్త’ దైవమనియు, తానాధగవానునిచేతిలో నొక ఉపకరణముమార్చిమే అను ఎటుక గలిగియుండువాడు. (S.C.S. Paras 90, 91 చూడు) ‘దైవముయొక్క సేవకుడనునేను— దైవముయొక్క ప్రతినిధులు సర్వత్రాగలరు. వారలకు అపారశక్తి సమర్థతలుగలవు, నేను గొప్ప శక్తిసమర్థతలను గలిగియున్నవాడను!— అని బాబా తెలిపినాడు. ‘నేను కర్తను—’ ‘నేను చేయుచున్నాను’— అను అహంకారము— అభిమానము— మాత్రము నిశ్చేషముగ సశించవలయును— అప్పుడుగాని ఆధ్యాత్మికాభ్యున్నతి— శాంతిసుఖములు కలుగవు.

శాంతి— సత్యసుఖసాక్షికి మఱియొక ముఖ్యవిషయము సకల జీవములందు ప్రేమకలిగి యుండవలయును.

‘అద్వైతాసర్వభూనాం మైత్రీః కరుణావచః’ [భ.గీతలు. 12-13]

బాబా నైతికబోధలన్నియు ఆతండ్రికావించు పనులద్వారా జీవితముద్వారా ప్రదర్శింపఁబడినవి. నేను మీయందఱనెట్లు ప్రేమించుచున్నాడనో మీరు నొండొరులనెట్లు ప్రేమించుకొనుండు? అని, బాబా ఒకసందర్భమునఁ దెలిపినాడు. వాబా సకలజీవములను ప్రేమించువాడు, ఆతండ్రికావించు ప్రీతికార్యము ప్రేమపూరితమైనది. మఱియు

శ్రీసాయీ మహాప్రభువు తనబిడ్డలకిటులఁ జెలిపినాఁడు. [S.C.S. Para 268] “సకలభూతములను ప్రేమించుఁడు. ఎవరిని ద్వేషించకుఁడు. ఎవరి తోడను కలహింపకుఁడు ప్రతీకారబుద్ధితగదు. ఎవరిని నిందింపకుఁడు. నిన్నుగూర్చి యెవరేనికలుపులు పలికినను కలతనొందక తొలఁగిపోమ్ము ఎదుటివానిపలుకులు నీతనువున ద్రుస్సికొనవు. ఇతరులచేయ్యులు వారినే కలంచునుగాని నిన్ను కలంచవు.”

బాబా నిరంతరము ఏదోఒక సత్కార్యనిమగ్నుఁడై యుండు వాఁడు. అలసత ఎఱుగఁడు, బాబా తెలిపినది గుర్తింపుడు. [S.C.S. Para 269] “సోమరితనము విడుపుము- ఏదోఒక మంచిపని చేయుచుండుము. ఏపనియుఁ జేయఁజాలవేని దైవనామమును స్మరింపుము-సద్గ్రంథములను పఠించుము.”

బాబాకావించిన హితబోధలెల్లర కెల్లవేళల సుసాధ్యములు- సులభములైనవి. దుర్బలులు- పామరులు- స్త్రీలు- పిల్లలు ఎల్లరంగీకరించి ఆచరణమందుంచుకొనుటకు సులభములైనవి.

చంద్రాబాయి బోర్కర్ తో ‘అమ్మా! ఎవరితోడను ఈర్ష్య-అనూయ- వైరబుద్ధి కలహాస్పృభావము వహింపఁదగదు- ఇతరులెవరేని మనలద్వేషించి నిందించిన అట్టి జనకూటమినివదలి నామజపము సలుపఁదగను’ అని, బాబా బోధించినాఁడు.

బిడ్డయైన బాపూరావ్ చందోర్కరుతో ‘నీతలిదండ్రుల మాటలను పాటించుము- నీతల్లికి పనులందు తోడ్పడుము- ఎల్లవేళల సత్యమును- కేవలము సత్యమునే పలుకుము.’ అని బాబా హితముఁజెలిపినాఁడు. బాబా సత్యవచనాభిరతి యెల్లరకు విదితము- ఆతండ్రికి స్వార్థప్రయోజనములేదు, సత్యఋజుపథమునుండి రవంతయేని తొలఁగవలసిన అవసరములేదు.

M.W. ప్రధానానతి శోపతత్వముగలది- ‘ఎవరేని మనలగూర్చి పదిమాటలాడిన సమాధానము చెప్పవలసియున్న ఒక్కమాటతో

సమాధానమీయుము. వదలకుట— కలహి చుట— ప్రతికారవాంఛగనుట తగదు. ‘దెబ్బకు—దెబ్బ’— అనరుము,” అని ఆరెల్లితో బాబా హితము దెలిపినాడు.

(శ్రీ) సాయీప్రభువునకు అతిబాల్యమునుండి పెంపుడులండి— గురువు— షకీరు— షష్ఠ— ‘సబూరి’ హృదయమున పాదుకొలిపినాడు. ‘సబూరి’— అనునది ఉత్సాహాధైర్యములతోగూడిన కార్యదీక్షయందు ‘ఓర్పు’— సహనబుద్ధి— ఓర్పులేనిబిడ్డలకు బాబా సబూరి పాదుకొలుప వలయును. సర్మదాతీరమునగల ఓంకారక్షేత్రము నుండివచ్చిన ‘ఉద్ధ వేశభావ’ ‘నామోక్షగురువు ఎచటగలడు? అతడు నాకెప్పుడు లభ్య పడును?’— అని, బాబాను ప్రశ్నించెను. ‘సబూరి’ [ఓర్పు] గలిగి 5 సంవత్సరములువేచి యుండుము. నీవు తెలిసికొనగలవు— రొట్టెనొక్క సారిగ నెయిల (మింగగలవు)?— అని, బాబా సలహాఇచ్చెను.

ఉత్సాహముతోగూడిన కార్యదీక్షను హృదయమున నాటక జేయుటకై బాబా తన ఆశ్రితుని చక్కదిద్దు విషయమును గమనింపుడు! ప్రార్థన సమాజమునకుజెందిన ఒకవ్యక్తి బాబా యందొకింత విశ్వాసముగలిగి దర్శింప శీరిడికివెళ్ళుచు, మార్గమధ్యమున నెవరితో డన్ (భ.గీతలు II 48-52 శ్లోకములలో, దెలుపబడిన) స్థితప్రజ్ఞుని లక్షణములనుగూర్చి వాదోపవాదములనుగావించి, అట్టి స్థితప్రజ్ఞలక్షణములు బాబా యందుగలవేమో పరీక్షింపఁదలంచి, కలతఁజెందిన మనస్సుతో బాబానుజేరి, (మొక్కెను. (శ్రీ) సాయీప్రభువు ఆతని మానసికాందోళనమునుగుర్తించి శ్యామా [మాధవరావుదేశపాండే] పంకజాచి, ‘శ్యామా! ఈతని నీవెంటఁగొనిపోయి ఏదేని సద్విషయముఁ దెలుపుము’— అని ఆనతిచ్చెను.

ఆప్రార్థన సమాజమునకుజెందిన వ్యక్తిని శ్యామా తనగృహమునకు గొనివెళ్ళి 1. “అనంగతములైన యితరులపలుకులను పాటింప

కుమః- 2. నీమనస్సును బాబా పాదములందు లగ్నము చేయఁము. సకలము భద్రమగుచు. 3. ధైర్యోత్సాహములతోఁగూడిన ఓర్పు గలిగి యుండుము. నీకు క్షేమముగలుగుచు"- అని తెలిపెను. వారిరువురు బాబాను జేరినపుడు 'శ్యామా కావించినబోధను పాటించుదము!' అని, బాబా ఆప్రార్థన సామాజీకుని ఆశ్వాసించెను.

(శ్రీ) సాయీనాథుఁడు తన ఆశ్రితులందఱును సామరస్య సమ స్వయభావములను గలిగియుండుడని బోధించువాఁడు. వైషమ్యద్వేషములను విడనాడితిరేని దైవము మిమ్ము రక్షించితీరును- అని బాబా కావించినబోధ బాబా భక్తులలో వారి పరిసరములందు హైందవ-ముస్లిముల కలయుకకు- అన్యోన్యప్రేమల పెంపొందించుకొనుటకు నెంతయేని ఉపయోగపడును. 'కీడునకు కీడుచేయకుము! కీడునకు మేలు కూర్చుము- ఇతరులమాటలు నిన్ను బాధింపవు'. అని బాబా తెలిపినాడు.

నిరంతరకృపి- సహనములనుగూర్చి బాబా పలుమాఱులు తెలిపినాఁడు. (S.C.S. Pera 290 చూడుడు) 'యోగ యాగతివాఙ్మన సాధనముగాని జీవితము వ్యర్థము. నీవు సోమరిగఁగూర్చుండి భుజించుచుందువా? ధైర్యోత్సాహములతోఁగూడిన ఓర్పు గలిగియుండుము'- అని బాబా తెలిపినాఁడు. తపశ్చర్య యెట్టిదో బాబా స్వయముగఁ దెలిపినాఁడు ద్వారకామాయి మసీదునందు 6 అడుగులఎత్తున గుడ్డ పేలికలతో ప్రేలాడగట్టబడిన బల్లపలకపై నిర్బిదుఁడై, కనులు తీతచి సమాధి నివృత్తయందుండి రాత్రములందు నామస్మరణతోఁ గడపువాఁడు. నేలమీఁద పరుండునపుడు మహల్నాపతిని దనప్రక్కన కూర్చుండుమని ఆతనిచేతులను తన [బాబా] హృదయముపైఁబెలిపి, నిద్రపట్టినటుల తోచినతోడనే మేల్కొలుపుమని బాబా ఆహ్వానించువాఁడు (నిద్రయందు సమాధినివృత్తయందు హృదయస్పందనములు భిన్నములుగ నుండును.) ఇట్టి కఠినము అసాధారణమగు జాగరణమువలనను-వేలకొలది

ఆశ్రితులు దినారాత్రిములు ఐనవనికి— కానివనికి బాబాను బాధించుట వలనను శ్రీ సాయీశుని ఆరోగ్యము చాలవరకు చెడినది.

పెద్దకాలము నిరంతరము సేవచేసిన అబ్దుల్ (బడేబాబా) తో మాత్రమే— ‘స్వల్పముగ భుజింపుము— వివిధభోజన పదార్థములకు ఆసింపకుము— ఒకటి— రెండు అనుచాకములతో తృప్తినొందుము. అధికముగ నిద్రింపకుము— పఠించునది శ్యానింపుము— అల్లాను(హరినామము) స్మరింపుము’ అని బాబా బోధించినాడు. [దైవప్రాప్తిగోరు ప్రతితీర్థి నాశపడును ఈనియమములను పాటించదగును.] పరాపవాదము జీవ హింస— ఇతర విపరీత ప్రవర్తనములను బాబా నిరసించువాడు.

శ్రీనాయీ మహాప్రభువు సర్వవ్యాపి— సర్వజ్ఞుడు అగుటచేత ఎక్కడ ఏమి జరుగుచున్నది తెలిసికొనగలడు. శీరిడిలో ‘సగుణమేను నాయక్’ అంగడిదగ్గర పరదూషణము జరుగుచుండెను. అచటనుండి మధురదాస్ ద్వారకామాయి మసీదుజేరెను. ‘S.M. నాయక్ ఏమి అనుచున్నాడు?’ అని బాబా మధురదాసును ప్రశ్నింపనతడు ‘సిగ్గున తలవంచుకొనెను. ‘ఇచటకు మంచివారు— చెడ్డవారు వచ్చుచుందురు. వారివారిదోషముల నేకరువుపెట్టి నిందించుచు నెల్లరతో బలుకనేల?’— అని బాబా మందలించెను.

కాకాదీక్షిత్తు— తనవాడలో ‘జీసెక్రైస్తు’నుగూర్చి లాఘవముగపలికెను. తరువాత దీక్షిత్తు బాబా దగ్గరకువెళ్ళెను. బాబా ఆతని జేరీనీయక వెడల నడిపెను. తరువాత ఆతని అనుచిత ప్రవర్తనమునకు నిజమైన పశ్చాత్తాపము పొందినపిమ్మట దనదటికి బాబా రానిచ్చెను—

శీరిడియందొకభక్తుడు ఇతరభక్తులనుగూర్చి వారి పతోక్షము నందు నిందించుచుండెను. బాబా మసీదునుండి వెలుపలకువెళ్ళుచు ఆతనిని ‘లేండి’వనము దగ్గరకలిసిను. అచట అశుద్ధమును దినుచున్న ఒక పండినిజూపి ‘అది యేమిచేయుచున్నది!’— అని బాబా ప్రశ్నించ ‘అది

మలము భక్షించుచున్నది'- అని అతడు బదులుచెప్ప 'అదియెంత ఆతురతతో తినుచున్నదో గమనించివా? ఆపని మనకసహ్యము గలిగించును. నీప్రవర్తనము దీనికి తుల్యము- కొందఱు మనుష్యులు తమ తమ హృదయములు సంతృప్తి నొందునటుల ఇతరులనుగూర్చి నిందించుచు దుర్భాషలాడుచుందురు. విశేష సుకృతమున మానవజన్మము లభించును. అట్టి మనుష్యజన్మము పొందియు- శీరడికిఁజేరి, ఆత్మహత్య గావించుకొనుటయా?'- అని, బాబా ఆతనికి సీతబోధఁ గావించెను.

జీవముల నితరప్రాణులను హింసించుట :-

బాబా, భక్తులందఱు నేయేజీవులయెడ కారన్యతవహించి, హింసించుచున్నది కనిపెట్టచుండువాఁడు. మహల్నాపతి తనయింటి సమీపమున రోగిష్టియైన కుక్కను కరితో కొట్టినాఁడు. ఆదినమతఁడు బాబానుజేరగా 'భగత్! ఈ గ్రామమున నావల రోగిష్టియైన ఒక కుక్క గలదు- చూచినవారెల్ల దానిని కొట్టుచున్నారు.- అని బాబా పలికెను, తాను కావించిన ఆకార్యమునుగూర్చియే బాబా మందలించుచున్నాఁడు అని మహల్నాపతి గ్రహించెను.

గె.సి. కవర్దేసతి పూర్వాచార పరాయణి- శీరిడియందు ఆమె విడిదిలో వంటఁ జేసికొనుచుండగా నొకకుక్క అచటకువచ్చెను. ప్రాయ్విలో కాలుచున్న కట్టెకొరివిని ఆమె ఆకుక్కపై విసరెను. తరువాత ఆమె బాబాను సమీపించి, 'బాబా! మాయంటికి భోజనము నకు రమ్మ!'- అని, ఆహ్వానించెను. ఆలాగే-వత్తును, నేను వచ్చినపుడు కాలుచున్న కట్టెకొరివిని నాపై విసరుము' అని, బాబా ఆతల్లికిఁ దెలియఁబలికినాఁడు.

జీవహింసనుగూర్చి బాబా అభిప్రాయము అసాధారణమైనది, ఒక పరి కాకాదీక్షిత్తు 'బాబా! సర్పములు మానవులనుచంపును. అట్టి సర్పముల నెవరేనిజూచిన వానినిచంపుట తగునుగదా!'- అని ప్రశ్నిం

చెను. అంతట బాబా, 'తగదు. దైవసూచిధముగ నిర్ణయించిన ఎవరును తప్పించుకొనఁజాలరు. కావున సర్పములఁ జంపఁదగదు'— అని సమాధానమిచ్చెను. అది మొదలు పాములను, తేళ్ళను, నల్లులను, దోమలను హింసించుట దీక్షిత్తు మానెను.

ఒకతటి పిచ్చికుక్క— ఒక చిన్నకుక్కను కఱచెను. అచిన్నకుక్కకు పిచ్చెత్తినదని జనులు తలంచిరి. దానినిజేరక పెద్దకుక్కలును దూరదూరముగ వరుగెత్తఁ దొడఁగెను. అచిన్నకుక్కను చంప జనులు కర్రలతో వెంటఁబడిరి. అది వీధులవెంటఁ బరుగులెత్తి తుదకు మసీదుజేరి బాబా శరణుఁజొచ్చెను. దానిని చంపవచ్చిన మనుష్యులను వెడల నడిపి, బాబా దానిని రక్షించెను. అది పిచ్చిదికాదని విదితమయ్యెను. బాబాకుగల భూతహితరతిని నూదించు వృత్తాంతము లనేకములు గలవు.

'ఋణసంబంధము లేకయే జీవితము దఱిజేరదు. మానవుఁడుగాని లేకయే యితరప్రాణిగాని నిన్నుఁజేరెనా—నిరాదరాణమున వానిని తఱిమి వేయకుము. ఉదతిరీతిని ఆయా జీవులనాదరింపుము. దప్పికనొందినవానికి నీరము, ఆకలి నొందినవానికి పట్టెపన్నము, వస్త్రహీనునకు వస్త్రము విశ్రాంతివచ్చినవానికి నీపంచ నీవొసంగుదువేని శ్రీహరి సంతోషించును. అనుగ్రహించును. ఎవరేని ధనసహాయమర్థించినన వీయఁదలఁచిన నీయుము. ఈయఁదలఁపవా— అట్టి యాచకుని చీదరింపకుము— కలుపులు పలుకకుము. ఎవరేని నీమి అనిష్టములైన మాటలు సూతు పలికినను వారితో కలహింపకుము— కఠిముగ పలుకకుము. అట్టి పలుకులను నీమనస్సునఁ జొరఁజేయుకుందువేని నీవు శాంతి సుఖములను తప్పక పడయఁగలవు. ఈప్రపంచమంతయుఁ దలక్రిందులు కానిమ్ము— నీస్థానమునుండి చలింపకుము. నీయెదుట ప్రవర్తిల్లుచున్న విషయములను ప్రశాంతమనస్సుతో గమనించ నేర్చుకొనుము. నిన్ను— నన్ను వేర్పఱచుచున్న ఈభేదకుడ్యమును పడఁగూల్చుము. అపుడు మనమిరు

పురము కలియుటకు- ఏకమగుటకు నెట్టి ఆటంకములుండవు, 'నేను- నీవు'-అను భేదబుద్ధియే శిష్యుని గురుస్వామిచుండి వేర్పడదు చున్నది. భేదబుద్ధి నశించినగాని 'ఏక్యత' సిద్ధించదు, 'అల్లామాలిక్'- దైవము సర్వనియంత- మనరక్షకుడు- దైవమునకంటె వేటొకడులేడు. ఆ మహాప్రభువు పనులు అద్భుతములు- అమూల్యములు- అగమ్యములు- అనూహ్యములు- అమోఘములు, ఆప్రభువు ఇచ్చించినటులు జరిగి తీరును. మనకు మార్గదర్శకుడా నియంతయే. మన హృదయకామిత ములదీర్చి, సత్యసుఖ శాంతులను ప్రసాదించునది ఆస్వామియే. మన పూర్వ ఋణానుబంధమునకేసి యిచటఁ జేరిరారము. మన మొందొరులము ప్రేమించి, సేవించి శాంతిసంతోషములఁ బొందుదము, జీవిత పరమావధిని జేరఁగలిగినవాఁడు అమృతుడు- సుఖచంతుడు- అటులఁ గానివారు ప్రాణయుతులై యుచ్చాస్యన నిష్ శ్వాసములను సలుపువారలే.' అని, ఆయా సందర్భములందు బాబా తనబిష్టలకు బోధచేసినాఁడు.

శ్రీ సాయీమహాప్రభువు కావించిన నైతిక బోధలను ఈఅధ్యాయమున చదువు పాఠకులీవిషయము జ్ఞప్తి యందుంచుకొన ప్రార్థితులు.

బాబా తానొక జోధకుడైన గురువుగ నెప్పుడు తెలుపుకొనిన వాఁడుకాఁడు. బాబా ఆశ్రితులలో 100 కి 99 మంది బాబాను తమ తాకిక కామితప్రదాతగ గుర్తించినవారే. అటుల ఐహికకామితములను పొందుచుండియు వారు బాబా అనుగ్రహమున నైతిక ఆధ్యాత్మికఫలములను కొంతవరకేని బడయఁజాలినారు. ఆశ్రితులగుబిష్టలు గ్రహించఁజాలినకొలది నైతికాధ్యాత్మిక బీజములను బాబా వారివారి హృదయక్షేత్రముల నాటినాఁడు.

పాఠకులీవిషయము మఱువఁదగదు. శ్రీ సాయీనాథుడు మూర్తీభవించిన సుగుణపుంజము- బాబా బోధాచరణములందు ఇసు మంతయేని భిన్నముకానరాదు. బాబా తెలుపనివిషయము లేవియు

నాచరించియెఱుంగడు. ఆచరించనిది తెలిపి యెఱుంగడు- బాబా హృదయము సర్వగుణములకు కేంద్రమైనది. అతిశయోదయమున గురుప్రేమ-జేశకాల కారణాతీతమైన అపారప్రేమ బాబా ఆపాదము స్తకము నిండి యున్నది, కృతజ్ఞత-సేవ-సమత్వము-న్యాయము- బౌద్ధార్యము-మొదలగునవి బాబా తన ఆచరణబోధలలో ప్రకటించిన సుగుణగణ విశేషములు ఇట్టి ప్రేమసంజనితములే. అట్టి ప్రేమయేలేదేని ఇట్టి సుగుణగణములకు స్థానమేలేదు. బాబాను గూర్చి మనము తెలిసికొనఁదగిన ఏకైకవిషయమిదియే.- 'ప్రేమ'. ఈప్రేమయే శిష్యుని గురుదేవునిసన్నిధికి జేర్చునది. నిరంతరధ్యానమున గురువునకు అభిన్నునిఁ గావించి, [తుకారాంపలికినె-యల] 'అవనాసరికా కరితత్ కాల్' గురునితో సమానునిఁ గావించునది. (భ్రమరకీటకన్యాయము) గురుదేవుని అనుగ్రహమే శిష్యునందట్టి పరిణామముగూర్చును.

శిష్యుడు ప్రేమయందు పెంపొంది, గురుప్రేమను జీర్ణించుకొని, తాను గురుప్రేమిగ- గురువునకు ప్రేమపాత్రుఁడుగనగు విషయమున కంటె మఱియొకటి యెఱుంగడు. ఆవిధముగ నైతికప్రవృత్తత- ఆధ్యాత్మికప్రవృత్తత- సిద్ధిప్రవృత్తత- సర్వప్రవృత్తత- పొందఁజాలును. బాబా బోధలవలనఁగలుగు సహజఫలమిదియే.

4. దైవమెవరు?

ఇది కొందఱకు చిన్నపిల్లలడుగు ప్రశ్నవలెతోచును. వారు వెంటనే 'దైవము'- భగవంతుఁడనిన ఎఱుంగనివారున్నారా? అని మాఱు ప్రశ్న వేయుదురు. అప్పుడు మనము విజ్ఞాపనము పూర్వకముగ నిలువదీసి సమాధానమర్పించిన వారు తడవికడడి నోటమాటరాక గుట కలుమింగుచు జంకుదురు. తొలుత వారు తలంచినంత తేలికగకాక ఆప్రశ్నమునకు సమాధానము కష్టతమముగతోచి తీరును.

వాస్తవముగ 'దైవము' అనుభావము వాయువువలె విశ్వవ్యాప్తమైయున్నది. ఆవస్తువు మనస్సున నిలుపుకొనుటకు- హృదయమున బంధించుటకు- గుప్పిటఁ బట్టికొనుటకు- ఏవేవియో పలుకులద్వారా నిరూపించుటకు సాధ్యమగునదికాదు. కారణము "దైవము" అనునది అసంలభ్యమముగాని- కేంద్రీభావముకాదు- [అవ్యక్తముగాని వ్యక్తముగాదు] వెండి- బొగ్గు- కలము- పుస్తకము మొదలగునస్తువులు, పాంచభౌతికములై ఇంద్రియగోచరములై మనస్సుచే నూహింపఁదగినవి. అనిగా- దేశ- కాల- ప్రమాణ- వర్ణ- భారాదుల పరిజ్ఞానము అట్టి వస్తువుల విషయమై పూర్ణముగఁ బడయనగును. తేజుపవచ్చును- వీనినిఁ గూర్చి, వానికి సంబంధించిన విషయములఁగూర్చి వివరించుచున్న మనకు వాని విషయమైన సంపూర్ణజ్ఞానముకలదని తలంపవచ్చును.

తాత్త్విక [వేదాంత] విషయమపుడు పాఠచూపును. మన మెఱునదియంతయు ఆయావస్తువుల గుణాదివిశేషములే. కాని, వాస్తవముగ ఆవస్తువుల గుణరూపాదుల కంతర్భూతమైన ప్రధానతత్త్వమేదో మన మెఱుంగజాలమని తోచును. ఎంతవారును నిరూపింపఁజాలరు. ఆవిధముగ భగవానుని- దైవమును మనము ప్రార్థింపవచ్చును. ఇతరులను ప్రార్థింపుఁడని చెప్పవచ్చును. వివిధగుణ విశేషములను దైవమునకుఁ గూర్చివచ్చును. కల్యాణగుణ లీలావిశేషములను విస్పష్టభావములతో గీర్తింపవచ్చును. వీనినన్నిటిని వీర్చికూర్చి పరిశీలింతుమేని 'దైవము'- అనుబడునది 'అవ్యక్తవస్తువు'- అనియే మనకు స్ఫురించి తీరును. మన కార్యకలాపములను నిర్వహించుటకు ఆవస్తువునుగూర్చి యేదో అతిసూక్ష్మమైన ఇట్టిట్టనరాని- 'తమసి'- భావము మనకుఁగలుగుట సహజము. కాని, వెండి- బంగారము- బల్ల- కలము మొదలగు వస్తువులయెడ మనకు 'వ్యక్తభావము'- కలదని, 'దైవము'- విషయమున అవ్యక్తభావమే- అని మనము చెప్పదుము.

దీపవృష్టాంతమును గమనింపుడు. 'Torch Light' దీపము కేంద్రీకరింపఁబడినచోట వస్తువు స్పష్టముగ గోచరించును. అచటనుండి ఆదీవముకాంతి యెల్లవైపుల పరివ్యాప్తమగుకొలది, వెలుగు కృమికృమముగ సన్నగిలుటచే ఆయాతావులగల వస్తువులు స్పష్టముగ గోచరింపవు. ఆ కాంతిప్రసారమునకు అంతముండదు. మనశిరముపై భాగమన గోచరించు ఆకాశమువలె ఆ వెలుగు వృత్తపరిధి అవంతమైయుండును. పరిధియున్న యటుల మనకు తోచునుగాని, అది యెచట అంతమైనదో తెలియదు- దైవమునుగూర్చి, యితరవస్తువులగుగూర్చిన మన పరిజ్ఞానము ఆవిధముగనుండును. కావున దైవమునుగూర్చి తటిచి ప్రశ్నింపఁబడిన పదవులు సాధుసత్పురుషుల సమాధానము భక్తులగు శిష్యులకు విస్పష్టము- కేంద్రీకృతమైవచ్చి- కాక కలవరపెట్టును. ఆశ్రితులగుభక్తులు ప్రాథమికపరీక్షార్థము గురువులనిలుల ప్రశ్నింతురు. 'మీరు దైవమునుగూర్చి యేమేమియో తెలుపుచున్నారు. మీరు దైవమును జూచితిరా?'- అని అడుగుచున్నాడను,- అందుకు, దానికి సమాధానము ఆగురువులు పలుకువిధానము ననుసరించియుండును.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంసనుజేరి నరేంద్రుడు- [వివేకానంద స్వామి] పైవిధముగ ప్రశ్నించినపుడు ఆ పృచ్ఛకుని హృదయమును (ఆత్మను) ఆకర్షించి, తన అధీనమునందుంచుకొని, యీ విశ్వమున నైతిక- ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధఁగించుటకు తన ప్రతినిధిగ తీర్చిదిద్దుటకు 'అవును- నేను దైవమును చూచితిని.' అని సమాధానమిచ్చి, ఆతనిని [నరేంద్రుని]గూడ దైవమునుచూచుటకు చేసెనని అభయమిచ్చెను. ఒకవిధముగ నిది యధార్థమే. సత్యమైనవిషయమే. ఒకవ్యక్తి దైవమునుచూచినాడు- అని స్ఫురింపజేయుటకు కొన్నివిషయములుకలవు. దైవమునుచూచుట సాధ్యముకాదు- అని, తమ అల్పజ్ఞతను ప్రకటించుకొని లాఘవమొందుగురువులు వందలకొలది కలరు. కాని, వేదాంతులగువారు 'దైవమును చూచితిని'- అని చెప్పుకొనువారి వెనుక

జేసి, 'మీరు చూచినది దైవమునుకాదు. అది మఱియొకటి' అని, పలుకుచున్నను- వారు దైవమునుచూచిన వారమనియే భావించును.

పూర్వము ఋషులు ఉపనిషత్తులను ప్రవచించుచుండిన కాలము నందును ఈ వేదాంతాలున్న వారే. ఉదాహరణమునకు- కేనోపనిషత్తు నందు ప్రతిశ్లోకమును 'దైవము ఇంద్రియగోచరుడౌకాడు' - అనియే తెలుపుచున్నది చూచుటకు- వినుటకు- తాపటకు తుదకు ఊహించుటకు సాధ్యము కాదనియే తెలుపును.

'యచ్చ సానపశ్యతి- యేన చక్షూంసిపశ్యతే
తదేవ బ్రహ్మత్వంవిధి- నాఇదం యదిదం ఉపాసతే.'
'యద్ మనసా-న మమతే-యేనాహుర్మనోమతే
తదేవబ్రహ్మ-త్వంవిధి నాఇదం-యదిదం ఉపాసతే'.

నేతములకు గోచరముగాక నేతములు దేనికలిమినిజూడగలుగుచున్నవో అది [(బ్రహ్మము)]కాని (జనులు దేవుడనిసేనించి పూజించు) ఇది- (బ్రహ్మము)కాదు. దేనిని మనస్సు ఊహింపజాలదో- దేని సత్తాచే మనస్సునకు ఊహించు శక్తికలుగుచున్నదో అది ((బ్రహ్మము) కాని, జనులు దేవుడని సేనించి పూజించు ఇది ((బ్రహ్మము)కాదు. ఈ విధానము (బ్రహ్మమును నిరూపించుటకు ప్రయత్నండు దెలుపబడిన 'నేతి'- 'నేతి' (న + ఇతి-న + ఇతి- ఇదికాదు, ఇదికాదు) అని త్రోసివేయు పద్ధతి, దీనిలో నొకించుక సత్యముకలదు. ఈవిషయము తరువాత నిర్ణయించుదము. 'బ్రహ్మము'- 'దైవము'- అనునవి యిందు పర్యాయ పదములుగఁ గై కొందము.

దైవమెవరు? ఒకవ్యక్తి కష్టములందున్నపుడు ఆకష్టములనుండి తప్పుకొనుటకు స్వశక్తి చాలనపుడు- ఆపత్కాలమున రక్షింతురని విశ్వసించియున్న బంధుమిత్రాదులకాపని అలవికానియపుడు- మాన

వాతీతమై, దయాప్రపూర్ణమై సర్వక క్షేయతమై, తన ఆశ్రితుని పడనీ యక చెడనీయక ఆదాకొని రక్షించువస్తువే- 'దైవము'- కావున భగవానుడు- దైవము సర్వసమర్థుడు- దయామయుడు- మానవాతీతుడు మనమాశ్రయింపఁ దగినవాడు. అటుల కష్టవిపుత్తి- అస్థిష్టావాప్తి- గూర్చువాడు- అని, దైవమునుగూర్చి జనసమాన్యము భావించును. తక్కినదంతయు దేశకాలకారణబద్ధమై, పరిణామమును పొందుచు- నశించునదియగును. మానవహృదయము వీనికన్నిటికి అతీతమై దేశకాలకారణ బద్ధముగాక- పరిణామనాశములులేక- ఎల్లరఁ దనదటికి ఆకర్షించి తనయందుఁ జేర్చుకొని యీ మార్పులన్నిటినుండి రక్షించి, సత్యతృప్తి, సుఖశాంతులను ప్రసాదించు 'వస్తువును'- పొందుటకు సర్వదా కోరుచుండును.

కావున 'దైవము' అన పరిణామశీలమై స్రవటమగు ఈ సకల విశ్వమునకు అతీతమై జీవాత్మను తనలోనికి లయింపఁజేసికొని, యీ ప్రాపంచక సంకటములనుండి- జననమరణాదులనుండి- విముక్తినిఁ గూర్చువస్తువు- అని చెప్పవచ్చును. లోకగడఁ దెలుపఁబడిన దానికంటె జనసామాన్యదృష్టియందెది శ్రేష్ఠమగుభావము. దీనికీ తరువాత దైవమునుగూర్చిన భావములు- నూత్నాత్మిసూక్ష్మాములగు- తత్త్వవిచారక నిశ్చితభావములు మనకు విదితములగును.

తైత్తిరీయోపనిషత్తునందు 'దైవమునుగూర్చిన సంశయములు మనుష్యాతీతులైన దేవతాదులందును కలిగినటులఁ దెలుపఁబడినవి. దేవతలప్రభువగు ఇంద్రుడు. అసురశ్రేష్ఠుడగు విరోచనుడు. బ్రహ్మమునుగూర్చి పలువురు పలువిధములఁ దెలుపుచున్నారు. కావున బ్రహ్మమునుగూర్చి స్పష్టముగ- నిశ్చితముగఁ దెలిసికొనవలయునను తలంపు గలిగి విశ్వపితయగు ప్రజాపతినిఁజేరి ప్రశ్నించిరి. వారిచేత సక్రమబ్రహ్మచర్యదీక్షను నిర్వర్తింపఁజేసి, ప్రజాపతివారికి ఉత్తమోత్తమ తత్త్వ నిరూపణము- బ్రహ్మమునుగూర్చిన ఎఱుకను ఆనుగ్రహించెను.

ఆ ఉపసమత్తులోనే వరుణభృగుసంవాదముఁ జూడుడు! భృగు మహర్షి తనతండ్రియైన వరుణుని 'బ్రహ్మమును' గూర్చి ప్రశ్నించెను. వరుణుఁడిటులఁ దన తలంపును దెలిపెను. 'ఈ విశ్వమంతయు వాక్కు-మనస్సు- ఇంద్రియముల కూడలి. బ్రహ్మము [వీనికిన్నిటికి] విశ్వమునకు మూలకారణము. తననుండి బహిర్గతమైన యీ విశ్వమునకు 'బ్రహ్మము' ఆధారభూతుఁడు- రక్షకుఁడు- తుదకు ఈ విశ్వమునంతయుఁ దనలోనికి లయింపఁజేసికొనువాఁడును- బ్రహ్మమే. తండ్రివలు కులవినిన భృగువు తాను 'విశ్వము'- అని గ్రహించిన విశ్వమును గూర్చి విచారింపఁదొడఁగెను. కారణ-కార్యవిచారణచేయమొదలిడెను. ఆవిచారణము విశ్వమున ఏకదేశగతమునుగూర్చి గాక విశ్వమంతట సంబంధించినది. వరుణుఁడు దెలిపినది బ్రహ్మము' విశ్వమునకు ప్రథమ కారణము. విశ్వసృష్టి- స్థితులకుఁ బూర్వమునందున్న ప్రధానశక్తియే దీనికి ఆధారభూతిమై దీని (విశ్వము) సంతయు నీవిధముగ ప్రవర్తింపఁజేయుచున్నది ఈవిశ్వమున ఇంద్రియగోచరమగు ప్రతివస్తువు ప్రతిక్షణము పరిణామము [మార్పు] పొందుచుండును. అంత మొందుచుండును. కావున ఈ విశ్వమంతయు తుదకు అంతముగలది. ఈవిశ్వమునకు చరమస్థానము 'బ్రహ్మమే.' ఇట్టిపరిణామ వస్తుసంతతికి కారణము- ఆధారభూతిము- రక్షకము-లయస్థానమై తానుమాత్రము ఎట్టిమార్పునొందని తత్త్వమే "బ్రహ్మము".

ఈ తత్త్వవిషయము సవగాహనముచేసికొనుటకు కొంతకాలము పట్టెను. దానిని గ్రహించి స్వానుభవమున గుర్తించి, అట్టి ఎఱుకను బడయుటకు మఱికొంతకాలముపట్టెను. జీవి యీ ఎఱుకను విస్పష్టముగఁ బడయఁజాలినపిదప 'దేహాత్మబుద్ధి'- (దేహమే నేను అనుబు) పూర్ణముగ నిర్మూలమై మూలబ్రహ్మమతో ఏక్యతనొందును. ఆ 'ఏక్యత'-వలన ఆజీవాత్మ బ్రహ్మమేయగును. వరుణుఁడు తనకుమాడగు భృగువునకుఁ దెలిపిన తత్త్వబోధ- యిదియే. ఇంతకంటె శ్రేష్ఠమగు తత్త్వబోధ మనకింతవరకు మఱియొకచోటఁ గానరాదు.

అప్రైతవాదులు (శ్రీ) ఆదిశంకరాచార్య పృథ్వుతులు వారివారి అనుభవములను పురస్కరించుకొని తెలిపినది యిదియే. ఇది నిర్గుణ బ్రహ్మతత్వరహస్యము,

విశిష్టాద్వైతులు ద్వైతులు- ఈ విశ్వమూలకారణము సగుణ బ్రహ్మమనే విశ్వసింతురు. వీరు వీరి అనుయాయులగుదలు వారివారి వ్యక్తిత్వమును నిర్మూలించుకొనఁ దలంచును. మహాపశ్చిమమునందును, ఈ యిరుతెగల మతానుయాయులు దాడిమపండులోని విత్త నములవలె- పరితే త్వము-మూలకారణమైన పరబ్రహ్మమునకు భిన్నముగనే నిలిచియుండురని వారి విశ్వాసము. వైవమునుగూర్చి హేందవ శాస్త్ర సిద్ధాంతమున బోధపడు సంగ్రహవిషయము ఈ మాత్రమే కావున వైవమానుగూర్చి తెలిసికొనఁగోరు వ్యక్తి-సక్రిమ సాధనముల- (బ్రహ్మచర్యవిధుల సభ్యసించి, ఎఱుక - - - - - నేకాని, కేవలము గ్రంథపఠనములవలన-పలుకులవలన బోధపడునదికాదు. ఆవిధానమునే 'బ్రహ్మజ్ఞానము'- అందురు, ఇదేమి బ్రహ్మవిద్యా? [జ్ఞానమా?] అను నామెతకలదు. తక్కుంగలవిద్యలనేర్చుట సులభమనియు, (బ్రహ్మ జ్ఞానముపడయుట- 'క్షురస్యధారా' క త్తివాదరపై నెడచుటవంటిద నియు- పెద్దలందురు. అనగా- అందఱు సాధ్యమగునదికాదని భావము, సాధారణ పురోభివృద్ధికెనను సక్రమసాధన మవశరము- సాధకుడగుజీవి- పవిత్రత- సద్విషయము స్వీకరించుబుద్ధి గాఢవిశ్వాసము ధైర్యోత్సాహములతోగూడిన ఓర్పు- పూనిక ఇష్టదైవమునందు-గురువునందు ఆచరించువిశ్వాసము కలిగియుండవలయును. ఈస్థితి బడయుటకు సాధకుడు 'తాను' అనుకొనుదానిని- 'తెనది'- అని తెలంచుకొను దానినంతయు 'గురుదేవునకు' సంపూర్ణసమర్పణముఁ గావించుకొనవలయును సంపూర్ణశరణాగతి చేయవలయును. అట్టివాడు మాత్రమే (అత్త) బ్రహ్మజ్ఞానధికారి.

శ్రీసాయీ మహాప్రభువును సమాశ్రియించిన వేషవేలు భక్తులలో స్ట్రీజ్ఞానము, బడయగోరినవారు మిక్కిలి అరుదు. అటుల జ్ఞానబ్రహ్మగోరినవారలలోను నిజమైన అధికారులు [అర్హతగలవారు] చాల తక్కువ బాబా తనను సమాశ్రియించినవారిలో ఏకొలదిమందినోతిప్ప తక్కినవారిని త్రోసిపుచ్చినాడు. తఱచుగ నట్టివారి అనర్హతను నిరూపించుచుండవాడు. కోవర్గాం ష్టేషన్ మాష్టరు “వాలంబి” బాబాయందు విశ్వాసములేనివాడు. దాస్ గాణా ప్రోద్బలమువలన బాబా ఎట్టివాడో చూచిపోవుటకు- బాబావలన గ్రహింపదగినది ఏమేని కలుదా? అని పరీక్షించుటకు శీరిడికి వెళ్ళినాడు. గాణాదాస్-వాలంబి మేష్టరు ద్వారకామాయి మసీదు జేరునప్పటికి, బాబా మట్టిపాత్రలను శుభ్రపఱచి బోరిగిల స్పృశించుటను ఆ ష్టేషన్ మాష్టరు సహనముచేడి ‘ఇదియంతయునేమి?’ అని గాణాదాసును ప్రశ్నించెను. గాణాదాస్ బాబాను అడిగెను. గాణాదాసునకు బాబా ఇటుల సమాధానమిచ్చెను. ‘నాదగ్గఱకుజేరు ప్రతిపాత్ర)ము అథోమఖముగ వచ్చుచుండును.’ అనగా బాబాను జేరువారు ఆశ్రమపునలన స్వీకరించుటకు వీలుకాని విధమున హృదయమును కప్పిపుచ్చుకొని అథోమఖములై వత్తురు. (అట్టివారి ముఖములద్వారా హృదయపాత్ర)లను ప్రేమామృతమతో నింపుటకు సాధ్యముకారు) అని బాబా తెలిపెను.

ఇంకను, బాబానుజేరు ఇతరభక్తులు- ఆశ్రితులు- బాబాకుగల సకలయోగసిద్ధి సంపదలను వారివారి లాఠికాభీష్టములను ప్రసాదించుటకై వినియోగించి అనుగ్రహింపగోరినారు కొందఱు బాబా నలన బ్రహ్మజ్ఞానమును అంగడిలో వస్తువులను విలిచి స్వీకరించువిధమున బడయవచ్చునను తలంపుతో, జేరినారు. ఉదాహరణమునకు ఒకడు బాబానుచేరి, దేవుడెవరు? ఎట్లుండును? అనిప్రశ్నించెను. బాబా ఆతనికి సమాధానమియ్యక సమీపముననున్న ఒకభక్తుఁబిలిచి, ‘భాగ్ చంద్ మార్వాడి దగ్గఱకు వెళ్ళి ‘బాబాకు రు 100/లు కావలయును

అని, అడిగి తీసుకొనిరమ్ము' అని పంపెను. ఆధర్మమువెళ్ళి వెంటనే తిరిగివచ్చి, 'నాదగ్గఱ నూరు రూపాయలులేవు- సమస్కారములని చెప్పుము' అనినాడని తెలిపెను. బాబా మఱియొక ధనికునిదగ్గఱకు ఆధర్మనింబంపెను, ఆధర్మమువెళ్ళి 'తనదగ్గఱ పైకము లేదనినాడు'- అని చెప్పెను. అంతట బాబా నానానాహెబ్ చందోర్కరును పిలువ సంపెను, చందోర్కరు సమీపించగా నాతనిని 'నూరు రూపాయలు కావలయు'నని కోరెను. చందోర్కరు ఒక చీటివ్రాసి భాగ్చంద్ మార్వాడి దగ్గఱకుపంపెను. ఒక నిమిషములో పైకము అందెను. చందోర్కరు ఆధనమును బాబా చేతులందుంచెను. అంతట బాబా 'ఈ ప్రపంచమున సకలము నిట్లుండును'- అని పలికెను, దేవునిగూర్చి తెలిసికొనుటకై వచ్చినవాడు, అసహనముతో 'తాను దేవునిగూర్చి ప్రశ్నించిన బాబా దానికి సమాధానముచెప్పక నూరు రూపాయల కొట్టకై ఎవరినో అక్కడకు- ఇక్కడకు పంపుచున్నాడు- ఇదేమి?' అని యతడు గాణాదాసును ప్రశ్నించెను, దాస్ గాణామహారాజు ఇటులఁ దెలిపెను. 'బాబా నీకు సమాధానముచెప్పినాడు.' అన అది యెట్లు? అని ఆ వృద్ధుడుడడుగ 'ఇతరులు అడిగిన ధనము లభ్యము కాలేదు- చందోర్కర్ చీటివ్రాసి పంపిన క్షణములో అందినది కావున దేవుడెవరు? ఎట్లుండును? అని ప్రశ్నించువాడు తెలిసికొనలేడు. తగిన యోగ్యతగలిగి- అర్హుడైనవాడే తెలిసికొనఁగలడు. అట్టి జ్ఞానము పడయఁగలడు.'- అని గాణాదాస్ వివరించి తెలిపినాడు. కావున బ్రహ్మమును- దైవమునుగూర్చి తెలిసికొనుటకు అర్హతఁబడ యవలయును- 'అర్హతనుబొంది యావల నడుగఁబొమ్ము'- అని బాబా తెలిపినటుల మనము గ్రహించవలయును.

మఱియొక సమయమున నొకధనికుడు ఒక అరగంటలో తిరిగి వత్తునని, ఖచ్చులు తగ్గించుకొనుటకై కోవర్గాంనుండి శీరిడికి తిరుగు జాడుగకు ఒక టాంగాను మాట్లాడుకొని శీరిడికిఁజేరెను. ఆ ధనికుడు

త్వంత్యరిగా బాబాను సమీపించి, మొక్కి, 'హా! నాకు దైవమును- బ్రహ్మమును జూపుము. నేనింత దూరమువచ్చినది ఆపని కొఱకే- జనులందఱు శీరిడిబాబా బ్రహ్మమును క్షణములోఁ జూపఁగలఁడు అని చెప్పుకొనుచుండును.'- అని, అడిగెను. అంతట బాబా - 'నీవు భయపడినము క్షణములో నీకు స్పష్టముగఁ జూపుదును- విది కాలము న్యర్థపుచ్చుదిగిన విషయముకాదు. నీవలె దైవమునుగూర్చి ప్రశ్నించువారలు మిక్కిలి అరుదు (బాబా పలుకులలోని హాస్యభావములఁడు గ్రహింపఁజాలకుండెను.) ధనముకొఱకు- రోగనివారణమునకు- కీర్తిగౌరవ పదవులకొఱకు విహిక సుఖభోగాదులకొఱకు ఇచటకు వచ్చువారిలనేకులుగలరు. దైవమునుగూర్చి కోరువారలెవ్వరునులేరు. దైవమును ఎఱుగఁ గోరువారెవరున్నారా! అని, నేను నిరీక్షించుచుండును. ఈవిశ్వమునకు మూలకారణము బ్రహ్మము- సూర్యగ్రహనక్షత్రమండలముల ప్రవర్తనమునకు మూలాధారము, కాల ఆయన ఋతువుల ప్రవృత్తికిమూలము బ్రహ్మమే. ఈతెనువువిశుచు పూర్వము జీవి దైవమును తెలిసికొనవలయును. లేకున్న జనములకు చక్రభ్రమణమునకు గురికావలసినదే. బ్రహ్మజ్ఞానము [ఎఱుక] కేవలఅద్వైత సుఖమును ప్రసాదించును, గురువు దానిని సమకూర్పఁగలఁడు. శుద్ధులువుమాత్రమే దానిని ప్రసాదించుటకుఁడు.'- అని, పలికెను.

అంతట బాబా ఇతరుల వైపునకుఁ దిరిగి ఒక బాలునిపిలిచి, 'నీవు నందలాల్ మార్వాడి దగ్గఱకువెళ్లి బాబాకు అత్యవసరముగ నీ రూపాయలు కావలయునని అప్పు అడిగితెమ్ము'- అని చెప్పెను. ఆ పిల్లవాడు వెళ్లి నందిలాల్ ఇంటలేడని తిరిగివచ్చి చెప్పెను. ఇట్లలో లేనవారి అండబద్ధులగు బాబా ఆపిల్లవానిని పంపుచుండెను. ఆధనికుఁడు రానుబోను బాడుగకు టాంగా మాట్లాడుకొనుటచే ఆలస్యమైన ఆబండి వాడు బాడుగ అధికముగ తీసికొనునను భయముతో జాగునకు మిక్కిలి అసహనము నొందుచుండెను, బాబా ఏదో అవసరముగలిగి

5 రూపాయలకొరకు వారి వీరిదగ్గరకు పంపుట చూచుచునేయున్నాడు. తనజేబులో 50 అయిదురూపాయల నోట్లుంచుకుని, అందుండి ఒక 5 రూపాయలకాగితము యిచ్చిన అది మరల తనకుఁ దిరిగిరాదే అను జంకుగలదు. అంతనతఁడు 'బాబా! నేను బ్రహ్మము నెఱుఁగుటకుఁ దోడ్పడుదువా? లేదా?' అని ప్రశ్నించెను. బాబా ఆతనిజూచి 'నేను ఇప్పుడు చేయుచున్న దంతయు నీవు చూచుచునే యుంటివిగదా! నీవు దైవము నెఱుఁగుటకే నేనెప్పుడు చేయుచున్న పని. ఇచట నీవు కూర్చుండియుండగ నే నీకు బ్రహ్మము జూపింతును, నీవేమి తెలిసికొనలేదా? నాకు అయిదు కావలయును. బ్రహ్మమునుచేసేటకు జీవి 5 సమర్థింపవలయును, 1 పంచేంద్రియములు 2 పంచప్రాణములు 3 మనస్సు 4 బుద్ధి 5. అహంకారము (ఇవియన్నియుగలిసి 'వైరాగ్యము' అనఁబడును) బ్రహ్మజ్ఞానపదమున వర్తించుట దుష్టము. అందఱు ఆమార్గమున నడువజాలరు. అట్టి జ్ఞానోదయమైన, వెలుఁగుపాడమును ఇహపరిలోక సుఖభోగములందానకీ విడఁజాలినవాడే బ్రహ్మజ్ఞానము పడయసమర్థుడు' అని బాబా తెలిపినాడు, బ్రహ్మజ్ఞానము పడయుటకంటె తనకు 5 రూపాయలపైగల గాఢబంధమును బాబా గుర్తించినాడని ఆసనీకుఁడు సిగ్గున తిరిగి వెళ్ళెను.

దైవమునుగుర్తించి ఆపరబ్రహ్మమునందు లయమొందుటకు జీవి తనూమన ధనములను సర్వస్వమును సంపూర్ణ సమర్పణముఁ గావించితీరవలయును. అటుల గావించుటయే ప్రథమసోపానమునెక్కుట అట్టివాఁడుగాని బ్రహ్మజ్ఞానలబ్ధికి అధికారి కాఁజాలఁడని బాబా విశుష్ట పఱచినాడు. ఈ సంపూర్ణసమగ్రి సమర్పణమునుగూర్చి శ్రీమద్భాగవతాదిగ్రంథములందుఁ దెలుపఁబడినది. బాబా తన ఆశ్రితులకు బోధించువిధానములలో శీరిడియందు శక్తులుగావించు గ్రంథపారాయణము వారు చదువుచున్న గ్రంథములను వినిరమ్మని పంపువాఁడు.

(శ్రీ సాయీబాబా చరిత్ర)ము - భక్తుల వృత్తాంతములు 283

ఒకసందర్భమున బాబా గోపాలరావుబూటీని $16\frac{1}{2}$ రూపాయలు దక్షిణ నీయుమనికోరెను. ఆసమయమున తనదగ్గర పైకములేదని బూటీ చెప్పెను. అంతట దీక్షిత్తుదగ్గరకువెళ్లి పైకమతని దగ్గరనుండి తీసికొని ఆతఁడు కావించుచున్న గ్రంథపఠనము వినిరమ్ము—అని బాబా నియమించెను. బూటీ, దీక్షిత్తుదగ్గరకువెళ్లి పైకమడిగెను. తనదగ్గర ఒక రూపాయమాత్ర)ము కలదని దీక్షిత్తు తెలిపెను ఆతఁడు పఠించు గ్రంథమును వినుమని బాబా ఆజ్ఞాపించినట్లు జూటీ తెలిపెను. దీక్షిత్తు భాగవతపారాయణ ముపక్రమించెను.

‘కాయేవవాచా మనసైంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మనావా ప్రకృతేస్సస్వభావాత్
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై
నారాయణాయేతి సమగ్నయామి’—

ఈశ్లోకమున జీవి-మానవుడు కావించు సకలకర్మ [ఫల]ములను భగవానునకు సమర్పించుట ఇదియే సంపూర్ణసమర్పణము. బ్రాహ్మణులు తాము కావించు యజ్ఞయాగాదికర్మములు— మంత్రానుష్ఠానాదులు సకలము ఈశ్లోకము నుచ్చరించుచు భగవానునకు సమర్పణము గావించుదురు. బాబా $16\frac{1}{2}$ రూపాయలు దక్షిణను అడిగెను. $16\frac{1}{2}$ రూపాయలకు ఈశ్లోకమునకు సంబంధమేమి? పరిశీలించిన ఈశ్లోకమున 17 పదములుకలవు. ఇందు సమర్పితమైనవస్తువులు 16 ఇందు ‘చిత్తము’ విడువఁబడినది. (జ్ఞానేశ్వరీవ్యాఖ్య ననుసరించి) ఆచిత్తముగూడ చేర్చిన సమర్పితవస్తువులు 17 అగును కాని చిత్తము ‘సగము’ మాత్ర)మే కావున ఇందు తెలుపఁబడిన $16\frac{1}{2}$ వస్తువులను దైవమునకు సమర్పించవలయును. బాబా దైవము కావున బాబా నిర్దేశించునది— బూటీ దీక్షిత్తు మొదలగు భక్తులందఱు ఈశ్లోకముననుసరించి గురుదైవమగు (శ్రీ) సాయీప్రభువునకు తమసంపూర్ణ వ్యక్తిత్వమును [$16\frac{1}{2}$ వస్తువులు] సమర్పణముఁ గావించవలయునని విదితిమగుచున్నది. ఇక దైవమును

గూర్చి తెలిసికొనుటకు వివిధసోపానములు—“రాధాబాయి దేశ్ ముఖ్”కి
దెలిపిన రహస్యవిషయములను సావధానముగఁ బకటికి పంపిచూడ్లు]
పరిపనగును.

(S. C. S. Pera 136, 137, 138 చూడుడు.)

‘నీవు దేవునిజూచితివా? దైవమెవరు? ఎట్లుండును?’— ఇత్యాది
ప్రశ్నలు— క్రమవిరుద్ధవిధానమున, గావించబడుచున్నవియగుచు వానికి
బాబా యొసగు సమాధానములవలన ఫలము స్వల్పము. ‘దైవము’
ఆధ్యాత్మిక వేదాంతప్రవచనముల— వైదికమంత్ర తంత్రముల మూల
మున చేఱికించుకొనఁదగిన వస్తువుకాదని బాబా విస్పష్టపరచినాడు,
నాయమాత్మాప్రవచనేన లబ్ధోపమేధయాన బహునాశ్రుతేన
యమేవైషవృణతే తేనలభ్యస్తస్యైషఆత్మావివృణతేతనూగ్ంస్వామ్’

ఈ పరమాత్మ మన వాదోపవాదములచే లభింపడు. ఆలోచన
చేతిగాని, మిక్కిలి వినికిడిచేతగాని లభింపడు. ఈ పరమాత్మ ఏజీవుని
వరించునో ఆజీవునికి లభ్యుడు. ఆచేతనునకు ఈపరమాత్మ తనస్వరూప
మును ప్రకాశింపజేయుచున్నాడు.

[కరో ౧-౨-౨౩]

బ్రహ్మజ్ఞానము బ్రసాదింపగల గురుదైవమునకు సంపూర్ణశరణా
గతి— సర్వసమర్పణము— ఒక నియమితవిధానమున గావించుటకు
గూర్చిన ఆసత్యవిషయమును— ఆ అమూల్యసత్యమును— బాబా ఒక
రిద్దఱ రాధాబాయి దేశ్ ముఖ్— అన్నాసాహెబ్ దభోల్కారునకు మా
త్రమే ఎఱుక పఱచినాడు. వారు దైవమునుగూర్చి ఎఱుగుటకు తగిన
యోగ్యతలుగలిగి, బ్రహ్మజ్ఞానపథమున దైవమునుగూర్చి తెలిసికొన
వలయునను యధార్థకాంక్షతో ఆమార్గమున అడుగిడినవారు కావునఁ
దెలిపినాడు. దైవమునుజూచుట యనిన దైవమునుగూర్చి ఎఱుకగలు
టయే లోగడ ఈవిషయము బాబా చరిత్ర— బోధలందుఁ దెలుపఁబడి

నను ఈ అమూల్యమైన విషయమును- రహస్యమును- మఱల మఱల స్మరింపఁదగినవే. సాధకుడైన పాఠకుడు ఆవిషయము నెన్నిపర్యాయములైనఁ జరువఁదగినను,

రాధాబాయిదేశముఁ అను వృద్ధురాలు బాబాను తనగురువు గఁజేసికొని, ఆతండ్రివలన నుపదేశముపడసి, బాబావలె బ్రహ్మజ్ఞాన సిద్ధి పొందవలయునను దృఢసంకల్పముతో శీరిడికిఁజేరి శ్రీ సాయీప్రభువును సమాశ్రయించినది. ఉపదేశింపుమని ప్రార్థించినది. బాబా సమాధానమియలేదు. అంతటనామె సత్త్వాగ్రహమవలంబించి, బాబావలన నుపదేశము పొందువరకు ఆహారపానీయములను మానినది. మృతికై నను లెక్కచేయలేదు. మూడు దినములవరకు ఆమె పాటించిన దృఢదీక్ష గమనింపుడు! ఆవాడలో నివసించుచున్న శ్యామా (మాధవరావుదేశపాండే) బాబాను జేరి, ఆమె పూనికనుగూర్చి చెప్పుట యుక్తము-విధియని నిశ్చయించికొనివెళ్ళి, 'బాబా! నీవలన నుపదేశము పొందువరకు ప్రాయోపవేశముకావించి, మృతికై నను సిద్ధపడిన ఆవృద్ధురాలిని కనికరించుము"- అని విన్నవించెను.

బాబా ఆ వృద్ధురాలిని జేరబిలిచి యిట్లుపలికెను- 'అమ్మా! నేను నీబిడ్డను, నీవు నాతల్లివి. నీవేల ఆత్మను హింసించుకొనుచు మరణింపఁదలచెదవు? నీబిడ్డనైన నాయందు దయపహింపుము. నేనొక భిక్షుకుడను. ఇటుచూడుము నాగురుదేవుఁడు మిక్కిలి గొప్ప సాధుసత్పురుషుఁడు, సంపూర్ణ కరుణాస్వరూపుఁడు. ఆస్వామిని మిక్కిలి వినయవిధేయతలతో నేవించి శ్రమించితిని. ఆతండ్రి నాచెవిలో నేమంత్రమునూది యెఱుంగఁడు. దానికి బదులు నాతలను శుభ్రముగ గొరిగించి రెండు పైసాలనిమ్మని కోరెను. నాగురుదేవుడు కోరినది నాణెములుకావు. మేరువును సమర్పించినను ఆస్వామి స్వీకరింపఁడు. నాస్వామికోరిన రెండుపైసాలు- 'నివ-సబూరి' గ్రాథవిశ్వాసము- ధైర్యోత్సాహము

లతో గూడిన ఓర్పు] నేను వెంటనే సమర్పించితిని, నాస్వామి సంతోషించివాడు.

తల్లీ! 'సబూరి' ధైర్యోత్సాహములతో, గూడిన ఓర్పు, దానిని విడనాడవలదు. అది నిన్ను గమ్యమునకు జేర్చసమర్థమైనది. అది మానవులందుగల మానవత్వము. పాపపరిహారదక్షము. నిరాశ నిష్ప్రహరభయాదులను నిర్మూలించునది.

12 సంవత్సరములు ఓర్పుతో వేచియుండి నాగురుదేవుని సేవించితిని. ఆతండ్రిప్రేమను నేను ఏమని- ఎంతని తెలుపగలను. అది ఆనన్యసామాన్యము. నాగురువు ధ్యానస్థయందుండిగ నే నెదుటఁ గూర్చుండి ఆతండ్రినిఁ జూచుచుండువాడను. ఇరువురము ఆనందప్రహర్యలమైతిమి. నాదృష్టిని ఏ నితరము వైపునకు మరల్చియెఱుగను. రేయింబవచ్చు ఆకలిదప్పుల నెఱుంగనీయని ప్రేమతో ఆతండ్రిమిఖకమలమున ప్రేమచూడుకొని బలుపగంటిని. నాగురుదేవుడు నాయెదుటలేకున్న త్తణకాలమేని నాకు మిక్కిలి సహింపరానిదిగ నుండెడిది. నాగురువునకంటె నాకితర గమ్యముగాని- లక్ష్యముగాని లేదు. నాగురుస్వామినిఁడప్ప నితరమును ధ్యానించి యెఱుగను. త్తణమేని విడువక నామనస్సు గురుదేవునియందు లగ్నమై యుండెడిది. నాగురుదేవుని లీలలత్యద్భుతములు. నాస్వామికంటె నితరమును కాంక్షించి యెఱుగను నాప్రేమకంటె నితరమును నాగురువు నావలనకోరి యెఱుగడు. వెలికి ఏమియుఁ జేయనట్లుండినను నాగురుస్వామి నన్ను పీక్షించి యెఱుగడు. కరుణార్ద్రదృష్టిని నాయందు ప్రసరించుచుండువాడు.

ఈమసీదునందుఁ గూర్చుండి నేను సత్యముఁ బలుకుచున్నాఁడను. నాగురుదేవుడు నాచేవిలో నేమంత్రము నూదియెరుగడు. ఇప్పుడు నీచేవిలో నేనూదగలిగిన దేదియులేదు. వెళ్లుము. నీవును ఈవిధముగఁ జేయుము.

నీతలంపులకు- ఆశయములకు న న్నేకైకలక్ష్యముగఁ జేసికొంటివా పరమార్థమును- పరింధామమును బడయఁగలవు. చలనము లేని శ్రద్ధతో నన్నుజూడుము. నేను నిన్నుజూతును. నాగురుదేవుఁడు నాకు బోధించిన ఏకైకసత్యము- ఇదియే. చత్వోధసాధనములతో- ఆరు శాస్త్రములతో పనిలేదు. గాఢమైనభక్తితో నీగురువును విశ్వసించుము. అదిచాలును.

‘చాలు గురువునభక్తి - విశ్వాసబుద్ధి’

ఆవృద్ధురాలు ఆమాటలు సమాలించి, విశ్వసించి తనసత్యాగ్రహమును ప్రాయోపవేశమును విరజ్జించెను.

మనము పెక్కు పురాణాదులందు చగువుచున్న ఈ విషయము- గురుభక్తిపూర్ణమును- శ్యామా- అన్నాసాహెబ్ దభోల్కారునకుఁ దెలిపినాఁడు. శ్రీ సాయీప్రభువు దభోల్కారునకు ఈవిషయమునే పలుకుల భేదముతోఁ దెలిపినాఁడు. అందలి నిగూఢభావమునిదియే.

ఒకసమయమున బాబా- దభోల్కారును 15 రూపాయలు దక్షిణ నిమ్మ నెను. తనదగ్గట పైకములేదని అన్నాసాహెబ్ తెలుప శ్యామా దగ్గటకు వెళ్ళి తీసికొనిరమ్మని- అతనితోఁ గొంతతడవు సంభాషించి, శ్యామాయొసఁగు దక్షిణఁ గొనిరమ్మని నియమించెను. దభోల్కారు వెళ్లి శ్యామాతో ఈవిషయముఁ దెలుపఁగా నతఁడు చకితుడై యిట్లు నెను.

‘ఈబాబాను చూడుము- నీవంటి పెద్దపెద్ద పండితులను నాయెట్టి తెలివితేని వారిదగ్గటకుఁ బంపుచున్నాఁడు. 15 రూపాయలకు బదులు 15 సమస్కారము లర్పించుచున్నాఁడను ఇక సంభాషణము విషయమై నీయట్టివానికి ఏమి చెప్పఁదగునో నాకు తోచుటలేదు’ అని, కొంత తడవువేచి, ‘రాధాబాయి దేశముభవృత్తాంతము’ దెలిపినాఁడు. అంతట దభోల్కారు బాబాను సమీపించి శ్యామా తనతోఁ గావించిన సంభాషణముఁ దెలిపినాఁడు- బాబా యిటుల అపుడుపలికెను.

“మా పద్ధతులు ప్రత్యేకములు, ఈవిషయమును జ్ఞాప్తియందుంచుకొనుము. ఆత్మజ్ఞానలబ్ధికి ధ్యానమవసరము, ఆత్మానుష్ఠానము మనస్సునకు శాంతిని బ్రసాదించి సమాధినిగూర్చును, కావున నీకోరికలు సకలమును విడనాడి, సకలభూతాంతర్వామియైవ దైవమునందు సీమనస్సును నిలుపుము. మనస్సు ఈవిధముగ కేంద్రీకరింపబడినయెడల గమ్యమును జేరగలవు.

ధ్యానము విషయమున సగుణుడు— రూపసహితుడైన యీ నన్ను— లేక— నిర్గుణుడు ఆనందస్వరూపుడైన నన్ను ధ్యానింపుము. నిరాకారధ్యానము నీకసాధ్యమైన ఇతట నీవు చూచుచున్న ఈరూప సహితుడైన నన్ను ధ్యానించుము— రేయింబవళ్ళు ఈరూపమును చింతించుము. ఇట్టి ధ్యానస్థవలన సీమనస్సు లయమొందును. ధ్యేయము— ధ్యాత (నేను-నీవు) ధ్యానము— అన్నియు లయమొందును. ఇదియే చైతన్యఘనత— బ్రహ్మసమరసత, గురువు కరుణాద్వైతీయే శిష్యునకు ఆహారపానీయములు.”

అంతట బాబా కలకండ ప్రసాదము హేమాద్రిపంతు చేతులందుంచి ‘ఈబోధను విస్మరింపక నీహృదయమున పదిలపఱచుకొందువేని నీజీవితము ఈ కలకండకంటె మధురాతిమధురముగ నగుననెను.

బాబా ఈకథాశ్రవణము— విదప మననము—నిదిధ్యానము—స్మరణ ధ్యానములు విధించినాడు. ఇవియన్నియు ఆనందచిద్ధనమునుజేర్చి ఎఱుకనుగూర్చును. ఈవిశ్వమున ప్రకటమై గోచరించునది సకలము— మాయద్వారా ప్రకటమగు బ్రహ్మమే. ఇది తిరిగి బ్రహ్మమునందే లయమగును. శాస్త్రముల బరిశీలించి ‘ఆత్మ’— ఏకమో—లేక, నీవు చూచునట్టి ఈజీవకోటులవలె భిన్నమో గుర్తించుకొనుము. జ్ఞానము యొక్క పరమావధి [మకుటము] ఈసకల దృశ్యప్రపంచమునకు ఏకైక మూలకారణమైన ‘ఆత్మ’ నెఱుగుటయే.

ఋణానుబంధమున నీవు నన్ను జేరితివి. అట్టి ఋణానుబంధమును పాటించుము. ఏజీవి నీదగ్గఱకుఁ జేరినను ఆ ఋణానుబంధమును పాటించి యుక్తవిధమున నాదరింపుము. దేనిని తరిమివేయకుము. ఆకలి నొందిన వానికింతి అన్నమిడుము. దప్పిక నొందినవానికి కొంచెము నీరము త్రావఁబెట్టుము. వస్త్రహీనునకు వస్త్రమిమ్ము అపుడు దైవము సం తోషించును. జనులయెడ కటావులను బలుకకుము- అరువకుము- కలహించకుము. ఇతరులు నిన్ను నిరసించి, నిందించిన ఓర్పుతో సహించుము. నెమ్మదిగవలుకుము- సుఖశాంతిలకిదియే మార్గము. ఇతరులు ఈ ప్రపంచమంతయుఁ దలక్రిందులుకానిమ్ము- దానిని పాటించక నీవిధానమును గుర్తించుకొనుచు చలింపక ప్రవర్తింపుము. నిన్ను నన్ను (మనల నొండురులను) వేర్పఱచు భేదకుడ్డముకలదు- ఈగోడను [తెరను] కూల్చివేయుము, దైవము సర్వనియంత- మహాప్రభువు. 'అల్లామాల్కీ' ఆనామి చెయ్యిలు- లీలలు అత్యద్భుతములు- అమూల్యములు- శాశ్వతములు- సీతశయము క్రమముగ పరిణతినొందును. పంసర్పరప్రేమచే మనమిరువురము ఆనందముఁ బడముఁగలము." అని బాబా హేమాద్రిపంతునకు బోధించినాడు.

[ఏమీ? నిన్ను క్షేపింతునా? గ్రంథమున హేమాద్రిపంతు వృత్తాంత మునుచూడుడు.]

దేవుడు (దైవము)ఎవరు? ఎట్లుండును? అను ప్రశ్నమునకు సమాధానము పలుకులతో వివరింపనలవికాదు. అది ఎవనికివాఁడు హృదయమున ఎరుక పడయవలసినదే- అని బాబా తెలిపినది. జీవి, తన స్థితి నుండి దైవస్థితికి వృద్ధినొందవలయును. 'సర్వభూతాత్మ- భూతాత్మ'- కావలయును. అపుడు 'దైవ'మెవరో తెలిసికొనఁగలఁడు. శ్రీనాయీ మహాప్రభువు తనభక్తుని హృదయమున ప్రవేశపెట్టిన ఆప్రేమ స్ఫులింగమువినరి, వినరి పెంపొందించుకొని మహాప్రేమజ్యోతిగ జేసికొనుటయే- ప్రేమజ్యోతిగ పరిణామమునొందుటయే 'దైవము'- అన-

‘పేమ- (పేమకలె పెరుకారు- దానిస్వర్య సోకిన సకలము పేమగ పరిణమించును. ఎట్టి నీచాతినీచమైన జీవమైనను (పేమస్వరూపుః శక్తిని గ్రహించితీరును. అపారమస్వరూపుల ఎరుక- అతిక్రూర స్వభావ మగుల పులులను హంతకులనుసైతము మార్పునొందించి ఆకార్యగుణ మలను బెడబాపితీరును. ఏజీవాత్మ శక్తినంతయు-అకర్షణీయుము-మహాయంత్రమైన (పేమ- బహయనో అట్టివస్తువే ‘దైవము’ అని గుర్తించి, దైవమును (పేమగా నిరూపింపగలము. ‘దైవముఎవరు?’ అను ప్రశ్నమునకు వేరుసమాధానమాలేదు, ఆప్రశ్నమునకు బాబా తెలుపు సమాధానమిదియే

5. మతము - లోకసామాన్యజ్ఞానము (ప్రపంచజ్ఞానము)

(ప్రపంచజ్ఞాన మనునది యేకొలదిమందికి మాత్రము ప్రత్యేకముగ దత్తమైనదని కొందరు భ్రమపడి తలంతురు. అది వైశమ సరి దిద్దదగిన పొరపాలు (ప్రపంచజ్ఞాన మనునది ఒకప్రత్యేకమైన శక్తికారు. మానవుడు తనజీవితమున వివిధవిషయములను నాటిమానవుల ప్రవర్తనలను నానిధితిములను-లేక ప్రకృతియందు గ్రహించువిషయములను సావధానముగ గమనించి, తన సామాన్యమానసిక శక్తుల పురస్కరించుకొని, ఆయాఅనుభవములను పరిశీలించి ఆవ్యక్తి తనస్వానుభవమున ఒకనిర్ణయమునకు జేరుటయే ప్రపంచజ్ఞానము.

‘మతము’- అనునది మానవకల్పితము- కావున మానవుని లోకజ్ఞానము ‘మతము’అనివలకబడును.అది ఒకనియమబద్ధమును మానవుని ప్రవర్తనము, ఆయాదేశముల- ఆయాకాలముల మానవ(ధార్మిక) మతజీవనవిధానములు పెక్కుమార్పులు పొందినవనట నిస్సందేహము.

అట్టిప్రవర్తనాపద్ధతులతోని మూలనూత్రములను ఆధ్యాత్మిక తత్వ సిద్ధాంతము లందురు. ఒక్కొక్కకాలమున ఒక్కొక్కదేశమున ఇట్టి సిద్ధాంతములు ప్రకటమైనవి. వీనిలో నొకసిద్ధాంతమును మఱియొకటి (తోసిరాజనుచున్నది. తక్కిన మతములన్నిటికంటె హైందవ-కైస్తవ సిద్ధాంతములలో మానవజీవితము దుఃఖభూయిష్టమైనదనియు, ముఖ్యముగ మానవుఁ డిట్టిదుఃఖసముద్రమును తరించి, శాశ్వతశాంతి సుఖానందదాయకమగు స్వర్గసీమను జేరుకొనదగు"నని తెలుపబడినది.

ఈ 'మతము' - ఈసకలజగత్తు దుఃఖభూయిష్టమను మతము [Pessimistic], దీనికి భిన్నమైనది- సకలజగత్తు మేలుకొఱకే ఉద్దేశింపబడినది అనుమతము- [Optimistic]. పెక్కుదేశముల పెక్కురుజనులు- 'మానవజీవితము దుఃఖభూయిష్టమైనది' - అను భావమును ప్రతిఘటించినారు, ప్రతిఘటించుచున్నారు. జీవితము దుఃఖభూయిష్టమేయైనజనులు వైశమ దీనిని సంతోషముతో త్యజించి యుండెడివారే- కాని, ఎట్టికష్టములకు దుఃఖములకు పాలగుచున్నను ఎవ్వరును జీవితమును త్యజింపఁదలవరు. ఎన్నెన్ని కష్టదుఃఖపరంపరలు వైబడుచున్నను, జనబాహుళ్యము వానినన్నిటిని ఓర్పున సహించుచు శాశ్వతసుఖసంతోషానందములకొరకే నిరీక్షించుచు ప్రాకులాడుచున్నారు. ఈజగత్తు మనమేలునకేఅనుమతము ఆత్మసంతృప్తిగల ఆ స్థికమతము- దేవుఁడున్నాఁడు. అనువిశ్వాసము-ఆత్మ సంతృప్తిగలమతము. (ఆ స్థికత్వాత్మ సంతృప్తులుగలమతము)

ఆ స్థికత్వము- దైవముకలఁడను విశ్వాసము, దైవముతో సంబంధములేనిది- 'మతము' - కానేరదు. అట్టిదికేవలము వ్యర్థమరహంకారము. ఈవిశ్వమున ప్రకటములగు వివిధాన్భుత దృశ్యానేకములను సావధానముగ గమనించుచు, తమతమ జీవితములందు అనుభవరూపమైన తామఃపొందు విచిత్రసంఘటనలను పరిశీలించువారు వీనికన్నిటికి

మూలకారణమైంది ఇట్టిప్రకారాని- అవిర్భావము- అదృశ్యము- దయామయమై మహాన్నతమగు ఒక శక్తికలదనియు, వ్యక్తిగతజీవితములలో సహజభూతములగు సుఖానందాదాలా మహాప్రభువు- నియంత- దైవము యొక్క ప్రభావమేయగునని విశ్వసించును.

కావున ఆ స్థితిమతానుయాయై దైవమునకుఁ గృతిజ్ఞుడై భగవదాజ్ఞలను- నియమితధర్మములను ఎల్లెడ గమనించుచు తనకు-మానవ సమాజమునకు క్షేమము కలిగించువిధమున అనుసరించుచు, దైవాజ్ఞలను తాత్కాలికముగగాని- జీవితకాలమంతయుఁగాని నాధ్యమై నంత వరకు పాటించుచుండును. పలువురు హైందవమతమునుగూర్చి, ఈ ప్రపంచము దాక్షిణ్యభూయిష్ఠముగ భావించు మతమని తలంచుచున్నారు, అది సత్యదూరము- భ్రాంతిచూల్చుమై నభావన, వాస్తవమునకు అటుల వెలికి పలుకుచున్నవారయ్యెను, వారి ప్రవర్తనలలో- అనుభవములలో వారు ఆ స్థితిలలో చేరినవారే యగుచున్నారు. కొందఱు శ్రుతి స్మృతి శాస్త్రగ్రంథములలోని [శ్లోకములను] ఘట్టములను తమవాదమున కనుకూలముగ విధమున తారుమాటుచేసి యపార్థములను గల్పించుచున్నారు. అధునాతనకాలమున వెలువడిన శాస్త్రగ్రంథములలో నాస్తికమతవాదము నేటిమానవులలో నొకవైఖరి [fashion] (ఒక తరహా)యై ఆ మతవాదమునకు పుష్టి కలిగించుచున్నది.

ఇట్టివైఖరి తృప్తిపడి ఆమోదించదగిన విషయముకాదు, వ్యక్తి పరముగ దైవమునెడ నిర్వంచితబుద్ధిగలిగి, శ్రీసాయీబాబా మొదలగు నాధునత్ములనుగూర్చి గ్రహించి, సత్యదృష్టితో పరిశీలించిన మానవునకు దాక్షిణ్యభూయిష్ఠమైనదో- కాదో బోధపడగలదు. ఋషిబుద్ధిగలిగి ఏవ్యక్తికావ్యక్తి కడచిన కాలమునందలి అనుభూతులను తనకు సంబంధించినవి స్మృతికై దెచ్చుకొనిన అవి సుఖానందములుగనే తోచును.

రోగిష్టియైన మానవుడై నను వానికి గలుగు వసుఖలేశములేని, మిక్కిలి ఆనందప్రదములగును. వాడు తిరిగి ఆరోగ్యముపొందు శక్తి ఆవృత్తిలోనే కలదు. ప్రతివ్యక్తీయు జీవితమునందు ఆనందప్రాప్తి ల్గమునకు, సుఖానుభూతికి తగినసామగ్రి కలదనియు, సర్వప్రదాత భగవానుడనియు అంతదచుక ప్రసాదింపబడిన ఏకొద్దిమేలునకు—ఇతో ఘోరముగ తనకు దసవారికి సుఖానందములను సమకూర్చుకొనుశక్తిని ప్రసాదించువాడనియు ఆదైవమునకు గృతజ్ఞుడై మెలగుచుండవలయును. జగత్తు దుఃఖమయము అనితెలుపుటకు అధునాతన సిద్ధాంతములను పేర్కొనవలసినపనిలేదు. సనాతనసిద్ధాంతములను గమనించిన చాలును. ఉదాహరణమునకు ఉపనిషత్తుల సారమైన భగవద్గీతలను గనుడు. భగవద్గీతలో మానవజీవితము దుఃఖభూయిష్ఠమని— దీనిని విసర్జించుమని తెలుపుటలేదు. ఈసందర్భమున మనము పరిశీలింపదగిన వాక్యములు రెండు గలవు.—

1. “అనిత్య మనుఖం లోక మిమం ప్రాప్య భజస్య మామ్”

అశాశ్వతమును సుఖహీనమైన ఈలోకమును పొందిననీవు నన్ను శరణొంది సేవింపుము.

2. “మా ముపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయ మశాశ్వతమ్

నాప్పువంటి మహాత్మానః సంసిద్ధిం పరమాం గతాః

మహాత్ములు జీవితగమ్యమును జేరినవారై నన్ను [భగవానుని] బొంది దుఃఖాలయము, అశాశ్వతమునగు ఈప్రపంచమున మరల జన్మించరు.

ఈరెండవవాక్యము మొదటివాక్యము పునరుక్తియే. ఏ గ్రంథముననైన సందర్భమును గమనించక ఏదేనొకతావునగల వాక్యమును గ్రహించి అదియే గ్రంథకర్త అభిప్రాయముగ మనము నిర్ణయించుకొనరాదు. ఇచ్చట సందర్భమును ముఖ్యముగ గమనింపదగినది. భారత యుద్ధాగంధమున అర్జునుడు, ఆయుధమునక దాను వెలుపొందిన—

ఓడిన దనకు గలుగు శ్రేయ మేమియుఁ గానరాదని విషాదము వెల్లె
పుచ్చినాడు.

శ్రీశ్రష్టా! తెలివినది అర్జునునిస్థితి. జీవితము దుఃఖమయమను
మాట అర్జునుని భావము. సక్రమపథమున- నియమానుసారము ప్రవ
ర్తించిన మానవజీవితము దుఃఖబాధాకరము కాదని తెలియజేయు
పట్టులు భగవద్గీతలందు పెక్కులుగలవు. భగవద్గీతలు ఉపనిషత్తులసా
రము, వివిధకాలములందు వివిధసందర్భముల బ్రహ్మజ్ఞులైన పలువురు
ముషుల వివిధాభిప్రాయములకూడలి ఉపనిషత్తులు, మానవజీవితము
దుఃఖబాధామయముగ ఉపనిషత్తులు తెలుపుచున్నవని మనము తలం
చరాదు.

1] తెలివితోపనిషత్తులందుఁ దెలుపఁబడిన ఆనందములపట్టిక
సకలసుగుణసంపదలు- సంపూర్ణారోగ్యముగల మానవయువకుఁడో
ప్రారంభమైనది.

2) ఉపనిషత్తులందు మానవజీవితమునుగూర్చి విభజించునపుడు
జీవితముయొక్క బీజము- సారము- ముఖ్యముగ 'ఆనందము'గనే
తెలుపఁబడినది. మానవజీవితమునఁ దెలుపఁబడు 'జీవి' సచ్చిదానంద
మా- అని పేర్కొనబడు 'బ్రహ్మము'నందు లయమొందుననియు నిరూ
పింపఁబడినది.

పంచకోశవిద్యయందు జీవికి 5కోశములు గలవని తెలుపఁబడి
నది. 1. అన్నమయకోశము 1. ప్రాణమయకోశము 3. మనోమయ
కోశము 4. విజ్ఞానమయకోశము 5. ఆనందమయకోశము. మొదటి
నాలుగుకోశములు కేంద్రము- మూలమైన ఆనందమయకోశమును-
'ఆనందమును'-ఆవరించి, యొకదానిపైనొకటి తోడుగుగనున్నవి ఇతర
4 కోశములను విస్మరించినపుడు- సుషుప్తి- గాఢనిద్రాసమయమున

మానవుడు- [జీవి] ప్రాణినిత్యము దీనిని[ఆనందమును] అనుభవించుచు నేయుండును.

3] బ్రహ్మము ఏది? అని ప్రశ్నింపఁబడునపుడు శిష్యుడు బ్రహ్మ పదార్థమేదియో- అన్వేషించును. అన్వేషకుఁడు- ఋషి- మొదలు (బ్రహ్మము) అన్న మయమని తలంచి అది కాదని త్రోసివేయును. పిదప 'ప్రాణమయ'మనుకొని, కాదని దానినిఁ ద్రోసివేయును. తరువాత 'మనోమయ'మని- ఆవల 'విజ్ఞానమయ'మని తలంచి- అది కావని త్రోసి వేయును. తుదకు ఆనందమే- 'బ్రహ్మము-దైవము'- అని నిర్ణయించుకొనును. 'ఆనందో బ్రహ్మైవమే' అని వ్యాఖ్యానించుచు- దైవము అను ఎఱుక నతఁడు పొందును. ప్రతిజీవియొక్క ఆత్మ-బ్రహ్మము- దైవము- పరమాత్మ'యొక్క అంశమే. అభిన్నమే. ఏకమే. ఉపనిషత్తులయొక్క ముఖ్యసారాంశమైన ఈ భావమును గుర్తింపఁజాలిన వ్యక్తి- మానవజీవితము 'దుఃఖమయము- బాధాకరము'- అని చెప్పఁజాలఁడు.

మానవజీవితమునకు సంబంధించిన ధర్మములను శాసనములను సక్రమముగ గమనించి ఆచరణమందుంచుకొనని యంతవరకు జీవితము దుఃఖమయము- బాధాకరముగనే యుండును. భగవదాజ్ఞల నుల్లంఘించుపట్టున బాధపొడచూపును. అటుల పొడచూపినబాధ ఆ వ్యక్తిని సక్రమధర్మమార్గమునకు మరల్చి అనుసరింపఁబంచును కావున మానవజీవితము దుఃఖభూయిష్యము అని పలుకుటకు సరియైన- సమర్థ నీయమైన శాస్త్రాధారములేవియుఁ గానరావు.

శాస్త్రాధారములనటుంచి అనుభవములఁగూర్చి విచారించుదము- ఇక్కడ- అక్కడ- సర్వత్ర గురువులు పలువురుకలరు. మానవజీవితము బాధామయమైనదని పలుకుదురు. శిష్యుల నావిధముగ వర్గింపఁబంచుదురు, కొందఱు గురువులు ధర్మయుక్తముగ భగవదాజ్ఞలను

అనుసరించి వర్తించువానిజీవితము ఆనందమయమై, విధి[స్వధర్మ]నిర్వహణానందము బడయునని తెలుపుచును. లోకములోని జరులపోకడల బాటింపక త్యాగబుద్ధితో రెండవతరగతిగురువుల సమాశ్రియించుజీవి విశేషమనశ్శాంతిఁ బడయఁగలఁడు.

శ్రీసాయీబాబా సద్గురువులలో చూడఁగలము. లోకములోని మూఢవిశ్వాసములను- అర్థరహితములైన ధర్మసూత్రములను ఆధారముచేసికొని ఈజగత్తు దుఃఖమయమనుభావమునఁ గ్రుంగి కృశించుచు జీవితమును వ్యర్థముచేసుకొనుచున్నవారి తలుపులను చక్కదిద్ది ఉద్ధరించుచున్నాఁడు. శ్రీసాయీప్రభువు భక్తులలో వివిధమతాచురాయాలు కలసి. వారిలో పలువురు ఈసంసారజీవితము దుఃఖమయము- బాధాకరము అనుభావముకలవారే. కాని, వారలలో- నొకరిద్దరుమాత్రము తమ తలంపులను బా బా యెరుట విన్నవింపసాహించిరి. ఉదాహరణమునకు నానానా హెబ్ చందోర్కరునుగూర్చి పేర్కొందము.

ఒకసందర్భమున చందోర్కరు బాబాను జేరి ‘బాబా! ఈసంసారము భయంకరమైనది, దీనినిఁగూర్చి తలంచుటకు నాకు బుద్ధి జనించుట లేదు. దీనినుండి నన్ను విముక్తునిఁజేయుము’-అని విన్నవించెను. [S.O.S. Para. 113, 114 చూడుడు] ‘చందోర్కరు మాటలు విని చిఱునవ్వు నవ్వుచు,

‘నానా! నీపలుకులందొకింత సత్యమున్నను తక్కినదంతయు అసంగతము- అర్థరహితము. మానవుఁడు తనజీవితమున దుఃఖముల నుండి, బాధలనుండి నిడినటుల, తప్పుకొనుటకు సంఘమును సంసారమును విడనాడి అడవులకు పలుగెత్తిన అవి తప్పిపోవునని సీభావమా? అది కేవలము భ్రమ- అసంగతము- అసత్యము. నీ వెక్కడకేగినను సీతనువు- సీమనస్సు నివెంటనే యుండును- నిన్ను విడనాడదు. నీవెందెందు జననను నీతనూమనములు ప్రతిస్థలమున ఏవేనొకరూపములగు

సంతోషదుఃఖములను కలిగించుచునేయుండును. ఈ తనువున్నంత వరకు దాని ప్రార్థనకర్మరూపములైన సుఖదుఃఖములను కలిగించితీరును. కావున ప్రార్థనమూలములైన మనకాపాదించు సుఖదుఃఖములను హైర్యము ఓర్పుతో నెదుర్కొనుచు సక్రమపథమున జీవితము గడుపుటయే ఏకైకమార్గము. తరువాతాయము' అని బాబా తెలిపినాడు.

పునర్జన్మమునుగూర్చి పలువురు భయాందోళన మొందుదురు, బాబా తన- ఇతరుల పూర్వజన్మములను పెక్కులఁగూర్చి తెలిపినాడు. ఏఒకసందర్భముననైన నది దుఃఖభూయిష్టమని ఒకజన్మమునుగూర్చి యైన దుఃఖమయమని పలికియెఱుఁగఁడు. మఱిల తాను జన్మించుచు ననియఁ దెలిపినాడు. తన ఆశ్రితుఁడు- భక్తుఁడు అగువాడు గమ్యముఁజేరునంతవరకు తాను మఱిల మఱిల అవతరించి, నానికి పురోభివృద్ధి గల్పించుచు రక్షించుచుండునని అభయమిచ్చినాడు. తన ఆశ్రితులకు యోగక్షేమములనుశమకూర్చుచు నెన్ని జన్మములనైన వారిని విడనాడక వారినందఱు సముద్ధరింతునని తెలిపిన బాబాయొక్క జన్మము దుఃఖమయము కానేరదు. వివిధావతారములను దాల్చుదైవము వ్యసనసంకటములకు లోనగుచున్నాడని పలుకలేకదు.

“విష్ణు ర్యేన దళావతారగహనే క్షిప్రో మహాన్ సంకటే
బ్రహ్మ యేన కులాలవత్ నియమితో బ్రహ్మాండభాండోదరే.
.....తస్మై నమః కర్మణే”

భర్తృహరి కర్మమునుగూర్చి పలికిన పలుకులివి. దీనిని కవితాచమత్కృతిగ భావించవలయును. “దైవము కర్మబలమున పదిమాఱులు జన్మింపవలసి వచ్చినది.” అనిచెప్పుట అసంగతము. (వేదాంతదేశికుల వారి దయాశతకము 31 వ శ్లోకముఁగనుఁడు.) దైవ మెప్పుడెప్పుడు అవసరమని తోచునో అప్పటికప్పుడు తన ఇచ్ఛాపూర్వకముగ ఆత్మమాయ నధిష్టించి అవతరించుచుండును.

యదా యదాహి ధర్మస్య గ్లావి రభవతి భారత
అభ్యుత్థాన మధ్యస్య తదాత్మానం సృజామ్యహమ్.
పరిత్రాణాయ సాధూనాం వినాశాయ చ మష్కృతామ్
ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగేయుగే.

(భగవద్గీతలు- 4-7,8.)

దైవము మానవరూపమున తన యిచ్ఛానుసార మవతరించినపు డది బాధాకరమని యెవరును చెప్పరు.

కావున జీవితము సైప్రప్తకార్యకలాపనిర్వహణార్థము నియు క్తమై నపుడు- ఉదా. శ్రీసాయీబాబా తన ఆశ్రితులను- భక్తులను సము ద్దించుటకై మరలమరల జన్మించునపుడు, అట్టి పునర్జన్మము దుఃఖము యము- బాధాకరమని చెప్పుట హాస్యాస్పదము. వాస్తవమునకు ఇతరులకొకటై తాను బాధపడుట అనునది ఆనందదాయకము. అట్టి మహాన్నతమైన ఆనందమే పరమశాంతి- మానసిక శాంతి- దేనియందు ఆసక్తి వహించక- ద్వేషించక [రాగద్వేషములులేక] విస్వాస్థ్యబుద్ధితో తనవిధులను నిర్వర్తించుచు నైతికధర్మమార్గమున జీవితము గడపుచు ఈజీవితమున మానసిక శాంతి పొందగలిగినంత పొందుచు భవిష్యజీవితములనైన పరిహితాచరణబుద్ధితో మంచిపనుల నాచరింపగలనవచ్చుత- శక్తి సమకూర్చుకొనగలవాని జీవితము శేషోమయము- ఆనందమయము నగును. అట్టి ఆశయవిధి నిర్వహణలతో-విస్వాస్థ్యనేలలతో గూడిన జీవితములపరంపరలు శాంతిసుఖానందమయములు- సాధుసత్పురుషులగువారు వారీపూర్వభవిష్యజ్జన్మములను గుర్తింపగలరు. వారిజీవితము లానందమయములే. కావున శ్రీసాయీప్రభువు తనపలుకులద్వారా పనులద్వారా మానవజీవితము దుఃఖమయము బాధాకరము- అనుసిద్ధాంతమును పటాపంచలు గావించినాడు.

ఈజగత్తు దుఃఖమయము అనుమతెసిద్ధాంతముయొక్క మఱియొక రూపము 'మానవద్వేషము', మనుష్యసంబంధమునుండి దూరముకావ

లయుననుట. యోగాభ్యాసకులగువారు మానవసంబంధములను పరిత్యజించి, ఏకాంతముగ వసింపవలయునని తెలుపు ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములు పెక్కుగలవు. ప్రాచీనభద్రశయందు సాధకులకుఁ దెలుపఁబడినవియే సత్యములని కొండఱు నిర్మానుష్యములైన అరణ్యములకుఁ జొండగుహలకుఁ జేరి, దినములు, వారములు, నెలలు, సంవత్సరములు దేహవిస్మృతిగలిగి తపస్సు చేయఁదగునని బావించును. ఇది అనుభవవిరుద్ధము, ఆచరించు సాధ్యము. అటులఁ గావించఁజూచువాఁడు మానసికముగ కైహికముగ బాధలపాలగును. తుదకు ప్రాణహానియుఁ గలిగిన కలుగవచ్చును. ఇట్టిభావము కలుగున్నకే ప్రపంచజ్ఞానశూన్యుఁడు. శ్రీ సాయాబాబా మొదలగు సత్పురుషులిట్టితలంపులు తగవని తెలిపినారు. ఇట్టిది కోటిజనులలో నొకరికి సాధ్యమగునో? కాదో? మానవసమాజమున నివసించువాఁడు నిర్మానుష్యప్రదేశమున పట్టిసాధనకై అన్వేషించుట అసంగతము- దుర్బలము. మనమెక్కడకు వెళ్ళిన మనమనస్సు-దానిపూర్వవాసలతో సంస్కారములతోఁ గూడినది మన వెంటనే యుండును. దానిభావములను ఆశయములను తలంపులను సమకూర్చుకొనుచు నేయుండును, ఎంతవారును దానినుండి తప్పుకొనఁజాలరు. మానసమున హత్తుకొనిన భౌతికవిషయములనుండి ఎవరును విడివడఁజాలరు .

ఒకకవి యుల్లేఖించినటుల (నీవు నాదగ్గఱనుండి యెగిరిపోవఁదలచిన నీకు తెక్కలు నేనేయగుమను- అనుపలుకులు సత్యము. మనస్సు తననుండి అది తప్పుకొని దూరమఁగాఁ జూచును. కాని, అది అంత త్వరలో- సాధ్యమగుపని కాజాలను. సక్రమాభ్యాస వైరాగ్యములచే క్రమక్రమముగ తనప్రకృతినిఁ గొంతవరకు మార్చుకొనవచ్చును. ప్రకృతినుండి సంపూర్ణముగ విడివడుట దుస్సాధ్యము. కుటుంబము- బంధుమిత్రులు- మానవసమాజము- తమఆత్మకు ప్రతిబంధకములని ఆధ్యాత్మికపురోభివృద్ధినొంది పరమాత్మదలోకనము- పరమాత్మైక్యము

నకు వీరందరు అడ్డుతగులుచురని పలువురు తలంతురు. వీరందఱసంబంధము లొకనాటఁ గలిగినవి కావు. ఒకనిమేషమున విడివడి పోవునని యఁగావు— ఇవియన్నియు ప్రతివ్యక్తయొక్క ప్రకృతిలోని భాగములు అంశములై నిలిచినవి. వానిని పాటించితీరవలసినదే. వారివారిని నియమింపదుగ్రహించి, సక్రమపద్ధతిని వారిని వినియోగించుకొనిన అవియన్నియు ప్రతిబంధకములగుటకు మాఱుగ ఆధ్యాత్మిక సాధారోహణమునకు సోపానములుగ పరిణమించితీరును.

ఉదాహరణార్థము ‘ప్రేమ’నుగూర్చి పరిశీలింతము. మానవుఁడు సాధారణముగ తనభార్యను, బిడ్డలను, తలిదండ్రులను, అన్నదమ్ములను, అక్కచెల్లెఁడైనను, బంధుమిత్రులను ప్రేమించుచుండును. కాని, ధృత్యుత్సాహసమన్వితములై ఒక ఉన్నతస్థానము పొందఁగోరువారి సాంసారిక వ్యాసంగములు ఉత్తమోత్తమాశయముల బడయుటకు ప్రతిబంధకములను తలంపున వానినుండి దూరమగుటకు కాంక్షింతురు. ఈవిషయమునుగూర్చి సాధుసత్పురుషులు శ్రీ సాయీబాబా వంటి వారు చెప్పించి, వారి నిర్ణయములను ఆధ్యాత్మికముగ అభివృద్ధి పడయఁగోరువారు గుర్తించి అనుసరింపఁదగును. అట్టి సాధుసత్పురుషులు తమ ఆశ్రితులకు వేర్వేరు సమయములనందించిన సందేశములఁ బాలించుటకంటె చేయదగినది వేఱులేదు.

ఈసంసార ప్రతిబంధకములఁగూర్చిన ప్రమాణవాక్యములు—ఆచార్యవ్యులు తెలిపిన విషయములను గనదగును. ‘కాతేకాంతా? కస్తే పుత్రీ? సంసారోఽయమతీవనిచిత్రీ? ఇది శ్రీ శంకరభగత్పాదులు మోహమద్గతునకు కావించిన ఉపదేశము. [నీభార్యయెవతే? నీపుత్రుడెవడు? ఈసంసార(బంధ)ము అతి విచిత్రమైచది’— అని యెల్లప్పుడు తలంచుము] ఈమాటలు సన్న్యాసులకుఁ దెలుపఁబడినవి. పూర్వాశ్రమజీవితమునువిడిచి, నూతనాశ్రమమును స్వీకరించి, అందునూతనా

శయములతో ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధి నొందగోరువారివిషయము కాని, ప్రస్తుత ఆశ్రమము- బ్రహ్మచర్య- గృహస్థాశ్రమమునుండి ఆధ్యాత్మిక పురోవృద్ధి నొందగోరువారికి ఉపదేశములు సమన్వయింపవు.

భార్యయెడ ప్రేమ- అనువిషయముగనుడు, సామాన్యసాంఘిక జీవనమున, భార్యయెడ ప్రేమ దోషముకాదు. కాని, సర్వసాధారణముగ ఆధ్యాత్మిక పురోవృద్ధికి భార్య ప్రతిబంధకమే యనుట సత్యము- గృహస్థాశ్రమమునందుండియు దైవభ్యాసము- ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధి పొందువాడునుగలడు. శాస్త్రములనుసరించి భార్యను ఒక క్షిణవస్తువుగాక, సహధర్మచారిణిగ గ్రహింపఁదగునని విదితమగుచున్నది. గృహస్థుడగువాడు తానుగావించు సాంఘిక- మత- ధర్మాచరణ కృత్యాలందు- కుటుంబపోషణము- అతిథి అభ్యాగతసేవలందు భార్య భర్తకు సహాయకురాలుగ తోడుగ- పనుల నిర్వహించుటకై నిర్దేశింపఁబడినది. ఆదృష్టితో విచారించిన గృహస్థుడగువాడు భార్య కలవాడై యుండుట ప్రతిబంధకముకాదు,

ఇక పుత్రునితోడి సంబంధమైనను ఇదేవిధము, పురాణశాస్త్రములననుసరించి 'పుత్ర' అను నరకమునుండి రక్షించువాడు- పుత్రుడు, ఏవ్యక్తియైన తనవంశమును పుత్తునిద్వారానే నిలుపుకొనవలయును. వంశగౌరవము- ప్రతిష్ఠ, ఆశయములు- విధులు- చెడనీయక నిలిపి నిర్వర్తించఁజేయు వాఁడొకఁడుండవలయును. కుటుంబయజమాని చరమదశనొంది, నిస్సహాయస్థితియందున్నపుడు ఆధారభూతుడై సేవజేయు వాఁడొకఁడు కావలయును. సంతానమునెడ ప్రేమ అనునది సకల జీవములందు సహజముగ పాదుకొనినదే. మాతృప్రేమయెట్టిదో కూరమృగాదులైన వ్యాఘ్రాదులందు గమనింపుడు. ఈవిశ్వమును ప్రసవించిన ఆదిమాల జగజ్జనని విషయమెట్టిదో కనుడు.

“సో ఆకామయత- బహుస్యాం ప్రజాయేయేతి” ఆబ్రహ్మమిటు లిచ్చిం చెను- “నేను పెక్కురైసంతానమును బడసెదగాక!”- అని బ్రహ్మ

మ: యొక్క సంతానకాంక్షయే ఈ విశ్వమునుగ నెను. ఆ సంతానకాంక్షయే ప్రళిక్షివియంచు నేటికినివర్ధిల్లుచు- సంతానప్రేమ మానవ-పశు-పక్ష్యాది మార్జాలాది జీవజయంబులంచు సాగుచున్నది- అట్టికాంక్ష-ప్రేమ ప్రకృతియంచు 'లోపము'అనరాదు. అది నిరోధింపఁదగినది కాదు. అట్టికాంక్షను అణచివోని, తగుమాత్రముగ క్రమపద్ధతిని మఱి యొకవిధముగ మార్చుకొనఁదగినది. అంతేకాని ఆసంతానేచ్ఛను పూర్తిగ నిర్మూలించుట- సంతానమునెడ భయాందోళనలఁ బొందుట యెందునుగానము. ధనకాంక్షచేత బిడ్డలనుచంపుకొను నీచులందేని నుండిన నుండవచ్చును. అట్టివారు రాక్షసపిశాచభావులుకాని ధార్మిక మతజనములు, ఆదర్శకప్రాయులుమాత్రము కాఁజాలరు.

ఇతరప్రమాణము లటుండునీచ్చి ప్రేమతత్త్వము- ప్రేమహృదయము ఉదారమైనది, ప్రేమపూరితుడైనమానవుఁడు ప్రేమశూన్యుడైనవానికంటె వేయిమడుంగులధికుఁడు. ప్రపంచమునగల సకలమతములు 'ప్రేమయేదైవము' - 'దైవమేప్రేమ'-అని చాటుచున్నవి. ప్రేమ ఆనందముగ ప్రకాశించును. దైవము ప్రేమస్వరూపుడు- ఆనందస్వరూపుడు, విశ్వమున సకల వాఙ్మయములందు ప్రేమయే దైవమని భాషింపఁబడుచున్నది. 'దైవముప్రేమ'అనుటలోభావమేమి? 'దైవము' అననేమి? ఈవిశ్వమునకు మూలము దైవమని సకలశాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి. మన అనుభవమును సర్వసామాన్యపదములలో తెలుపఁదలచిన దైవము. విశ్వపిత- సకలజీవములకు జనని-జనకుఁడు అనియే మనము చెప్పుకొనఁదగును.

జనకుఁడు (లేక) తండ్రి మానవుఁడుగాని- దైవీసంపత్తుగలవాఁడుగాని తనబిడ్డలను ప్రేమించును. తనసృష్టిలోని జీవములనన్నిటిని దైవమనమానముగ- నిష్పక్షపాతబుద్ధితో ప్రేమించును అని సకల మతములు చాటుచున్నవి. కాని, మనలో కొందఱు 'ప్రేమ' అనునది ఆధ్యాత్మికపురోవృద్ధికి ప్రతిబుధకము అని నిరసించుచున్నారు. ఈప్రేమ

బంధమునుండి విడివడజూచుచున్నారు— మన ఆత్మనుండి ఈ ప్రేమనే దూరముచేసితిమా— ఇక శేషించునది లేనేలేదు. హృదయమునుండి ప్రేమను తొలగించిన దైవమే అటనుండి తొలగెను— దూరమగును. ప్రేమ— పరిమానం దమగుటచే ప్రేమ శూన్యహృదయము వామాన దృశ్యము. ఎట్టి అనాగరికులైనను ప్రేమచు ఆదరింపక— ప్రేమబలుప నేరక దయారసములేని పాపాణహృదయలుగనుండుటకుఁ గోరిన.

కొలదిగ ఆస్తిసంపదలుకలిగి, అవి తనవీర్చుటకు ప్రాపంచకావసరములు దీర్చుకొనుటకు దక్కవేమో! చాలవేమో! అనుతలంపులు గలవాఁడు— తనసంపదల నితరులపహరింతురేమో!— అని తలంచువాఁడు తనబిడ్డలనిమిత్తమై యితరులను ద్వేషించి, వారియెడ అనూయవహించును. ఇట్టిది ప్రత్యేకప్రేమ ప్రత్యేకస్నేహబంధము. స్నేహబంధము— ప్రేమకాఁజాలదు ప్రేమయందు స్వార్థపరత కలుగరాదు. పవిత్రము నిర్మలమైన ప్రేమపట్టున ద్వేషవాసనలు పొడచూపరాదు. తమహృదయములను ప్రేమపూరితముల గావించుకొనఁగోరువారు ద్వేషాంకురములకుఁ దాపీయక ఎప్పటికప్పుడు నూర్చులించుచుండవలయును.

తనసంతానమునెడ ప్రేమ, తదితరులయెడ ద్వేషముగా పరిణమింపకుండఁజేయుటకు ప్రతివ్యక్తే తనకు— తన సంఘమునకుగల బాధ్యతలను— తాను గావించదగినవిధులను తఱచుగ స్మరింపఁ దెచ్చుకొనుచుండవలయును. ద్వేషమునకు తావొసంగుట విషమును స్వీకరించుటయే. ఏలవమేని ద్వేషభావమునకుఁ దావొసంగిన ఆవ్యక్తీయొక్క సహజస్వభావము కళంకితమగుచుండును. అన్యద్వేషముగలవాఁడు దుఃఖభాగుఁడగును, ద్వేషముగలతావున తాత్కాలిక విషయములందైన రక్షణ— సుఖ—శాంతిలకు భంగము ఎప్పటికప్పుడు పొడచూచుచునే యుండును. ద్వేషరహితుడైనవాఁడే ఎట్టి అపాయములు లేనివాడు.

“యస్మాన్నోద్విజతేలోలోకాన్నోద్విజతేచ యః” [భ.గీ. 13-15]

జడియకుండు నెవ్వనికీజగములన్ని

జగములన్నిటికెవ్వఁడు జడియకుండు.

అట్టివాఁడు నాకుఁబ్రియుండని భగవానుఁడు తెలిపినాఁడు. ప్రేమ-పవిత్ర నిస్సార్పిణ్యప్రేమ-త్యాగమునకు దారితీయును, త్యాగము-ద్వేషస్పర్శ ను లవమేరించుటయను. ద్వేషముతో నెట్టిసంబంధమును వహింపదు, అపేక్షింపదు. ఏవ్యక్తియైన తనదైవమునకై త్యాగముఁగావించుచు నన్యులదైవమును ద్వేషించునేనివాఁడు కావించుసేవాదులు పైశాచిక సేవలేయగును. ప్రతివ్యక్తి తనను- తనప్రవర్తనమును ప్రతిక్షణము పరీక్షించుకొనుచుండునేని, వానియందుఁగలప్రేమితోఁగలముగ పవిత్రమై పెంపొందుచుండును. సామాన్యవ్యక్తి తనభార్యను, బిడ్డలను ద్వేషమునకవకాశము లేనివిధమున ప్రేమించుట సహజమేయగును. కుటుంబముతో జీవించువాఁడు ఇతరులయెడ ద్వేషబుద్ధి విడనాడి జీవించుట సుసాధ్యమేయగును, కుటుంబములతో జీవనముజరిపిన సాధు సత్పురుషులు అవిధానమును ప్రదర్శించినారు.

ఉదాహరణమునకు శ్రీరామకృష్ణపరమహంసభార్యతో జీవనము గడిపినాఁడు. ఈవిధముగ ద్వేషవాసనలలేక ప్రేమమయులై గృహస్థజీవితముఁగడిపిన సాధుసత్పురుషుల చరిత్రములు మనదేశమున- పాశ్చాత్యదేశముల సనేకములుకలవు. తనకుటుంబముయొక్క అపసరములు తీర్చుటయందు ఇతరులఅవసరములు తీర్చుటయందు-బాధ్యతలు విధి నిర్వహణములలో తారతమ్యములు లేకపోలేదు. ప్రాధాన్యప్రాధాన్యములుకలవు. ప్రతివ్యక్తి తనశక్తిననుసరించి ప్రయత్నముచేయుకొలది స్వపరావసర విధినిర్వహణములు సమన్వయమునొంది జయము కలుగుచుండును. ఏసాధకుఁడైన గృహస్థుఁడైన తనకుటుంబమునెడ ప్రకటించుప్రేమను ఇతరులయెడ సాధ్యమైనంతదనుక విస్తృతముఁజేయుచుండవలయును, తనబిడ్డలను ప్రేమించువిధమున నితరులబిడ్డలను ప్రేమించుసేర్వవలయును. సన్నిహితసంబంధములేనిదే ప్రేమ జనించదు.

(శ్రీ సాయీబాబా చరిత్ర)ము - భక్తుల వృత్తాంతములు 309

2. ఉపాసనీబాబా విషయమై (శ్రీ) సాయీనాథుడాయనను ఆధ్యాత్మికపరిపూర్ణునిఁ గావింపఁదలఁచి సంసారివిముఖునిఁగఁ జేయ ప్రయత్నించెను.

ఈ స్వవిషయమున కుటుంబముతోడి సంబంధము లేజన్మమున [పూర్వజన్మముల] ప్రతిబంధకములైనట్లు బాబా తెలిపియుండలేదు. పూర్వమున ప్రతిజన్మమునందు తలదండ్రులు- అన్నదమ్ములు- ఆక్క- చెల్లెండ్రు మొదలగు బంధుమిత్రులున్నటుల, వారందఱయెడ తనవిధ్యుక్తధర్మములను శక్తివంచనలేకుండ నిర్వర్తించినటులఁ దెలిపినాఁడు. ఒకజన్మమున ఇంటియజమానియగు అన్నకుటుంబములోనివారినిపస్త్రులు పెట్టించుండ, తానుశ్రమించి ఆకుటుంబమును పోషించినటులఁ దెలిపినాఁడు.

ఒకజన్మమున తనసోదరుఁడు వెలిపెట్టబడినపుడు బాబా శ్రమపడి ఆతనిని మరల నాతని వారికులమునఁ జేర్చుకొనునట్లు కావించినాఁడు. ఒకజన్మమున ఆయన తండ్రియొక్క వేతాకభార్య [ఆమెను బాబా తనతల్లిగ భావించువాఁడు] ఆమెయెట్టి చెడ్డనడిగలదైనను- వ్యాధిగ్రస్తయగు నామెను తన తండ్రినిగురించి ఆమెయందు దయపఱపి పోషించి, వ్యాధిని నివారించెను. ఒకపుట్టువున బాల్యసఖయగు నామె మృతినొంది ప్రేతరూపమున నటమటించుచుండ నామె ఆత్మను శీరిడికిఁ జేర్చి, ఆధ్యాత్మికగ్రంథపఠనము వినుటకు వీలగుఢానమున నిలిపినాఁడు. ఒకజన్మమున మిత్రులు ఆశ్రితులైన వీరభద్రప్ప- బసప్ప-గారి మొదలగువారికి తానుగావించిన వాగ్దానములనుపాటించి తగినసాయము వారల పునర్జన్మములందు కావించినాఁడు. (శ్రీ) సాయీనాథ బోధామృతము. (Charters and Sayings of Sri Sai Baba) (గ్రంథమును పరిశీలించిన యిట్టివిషయము లనేకములు కలవు.

వీనినన్నిటిని సావధానముగ గమనించినయెడ, బాబా ఏసమయమునను సామాజికసంబంధములు ఆధ్యాత్మికముగ ప్రతిబంధకములని

తెలిపియుండలేరు. తన ఆశీర్వాదాలకు భక్తులను సంసారమును పరిత్యజింపుమనియు ఆదేశించియుండలేదు. కావున శ్రీసాయీ పదాశీర్వాదాలైన వారు కుటుంబసంబంధములను ద్వేషింపక- తన తండ్రిలు చేసికొనక ఆయా బుణబంధములను గొనివించి, సంకుచితబుద్ధివీడి, ఎల్లరియెడ కనికరము- ప్రేమబలమును పరిపూర్ణవలయును బంధుమిత్రులయెడ సాటిమానవులయెడ ప్రకటించుప్రేమనుచితరీతి నెల్ల జీవములయెడ పలకపుచు కృపాశ్రమముగ ఆప్రేమతత్త్వమును విశ్వవ్యాప్తము చేసికొనుచుండదగును. ఈవిధముగ మనకు సాధ్యమగునంతవరకు జీవితముగడుప నభ్యసించితిమేని మన కుటుంబబంధములు ప్రతిబంధములగుటకుబదులు ఆనందదాయకములుగ పరిణమించితిమను.

‘మతము’-అనునది అతి విశాలమైనపదము- మతసంబంధమైన ప్రమాణములు అనంతములు- వివిధములు- విభిన్నములుకలవు. హైందవమతమనందును పెక్కుగ్రంథములుగలవు వానిలోఁగొన్ని కొన్నింటి నొక్కొక్కశాఖవారు ఆదరింతురు, వీనిలో ‘భగవద్గీతలు’- అన్ని శాఖలవారు ఆదరించి వారిదైనందిన కృత్యములలో ప్రమాణముగ- మతవిషయమున ముఖ్యముగ ఆధారముగ స్వీకరించుచున్నారు.

మానవుడు తనజీవితమున సకలమును పరిత్యజించి, మానవసమాజమునకుదూరమై, ఏకాకిగ నిర్మాచుష్యమగు పర్వతారణ్యప్రదేశములజేరి ఆత్మనిష్ఠయందుండి బ్రహ్మానందము ననుభవింపుమని భగవద్గీతలు బోధించుచున్నవో-లేక, మానవసమాజమునందుండి, పలు పురతో భిన్నభిన్నవృత్తులందు పాల్గొనుచు ఎవనికీవాడు తనవిద్యుక్త ధర్మములందు- కార్యాచరణములందు తగుసాత్విత వహింపుమని తెలుపుచున్నవో విచారించదగును.

లోకసామాన్యజ్ఞానము పురస్కరించుకొని పరిశీలించిన సంఘమును- మానవసమాజమును పూర్తిగ బహిష్కరించుట- దూరమగు

టలు దుర్లభము దుస్సాధ్యము. సాధ్యమేయైననది ఉన్నతత, అసంబద్ధమునగును. ముక్కుపై పుండుకలిగినదానిని నివారించుకొనుటకు కంఠమును ఛేదించుకొనువాని విధమగును. భగవద్గీతలనే ప్రమాణముగ స్వీకరింపఁదలచిన ఈవిషయము తెల్లమగును. అర్జునుఁడు అతి విషాదమునొందినాఁడు. ఏమార్గమునఁబోవుటకు తోచలేదు అతఁడేమి కావించిన బాధ-పాపము- కష్టములే తోచుచున్నవి. ఏమార్గమువలంబించిన సుఖశాంతులు గానరాకుండెను. యుద్ధముచేసిన చేరుకున్న మనశ్శాంతి గోచరించలేదు. అతఁడు చంచలనిస్సహాయస్థితియందుండి, తొలుతయుద్ధము చేయఁదలపక తనవిద్యుక్తధర్మమునుండి తొలగిపోవ నెంచెను. భగవానుడు గీతలద్వారా అతని తలంపును సరిదిద్ది, మానవుడు తననిధి ఎంతనిచ్చమైనను, తనస్థానమునఁ దానునిలబడి, విద్యుక్తకర్మమును శక్తివంచనలేవిధమున ఆచరింపవలసివచ్చె. అని బోధించినాఁడు.

(శ్రేయాన్ స్వధర్మోవిగుణః పరధర్మాత్ స్వనుష్ఠితాత్
స్వధర్మే నిధనం శ్రేయః పరధర్మోధయాననాః

తనధర్మము గుణవంతము- ఆకర్షణీయము- ప్రశంసనీయము కానిదైనను త్యజింపరాదు. ఆచరించితీరవలయును. స్వధర్మాచరిణమునకు మృతియైనను శ్రేయమే. పరధర్మమునకుఁ గడంగుట ధయంకరము, నరకముఁ గూర్చునదియగును.

(శ్రీ)కృష్ణప్రబోధితుఁడైన అర్జునుఁడు తన నిస్సహ- విషాదస్థితినివిడనాడి [స్వధర్మమును త్యజించవలయునను బుద్ధిఁబడిచి] తన ఓత్తియధర్మమాచరించుటకు- యుద్ధముచేయుటకు దృఢశ్చయుఁడయ్యెను. కావున భగవద్గీతలందేవేని కొన్ని తావులనేరె తీసికొని, వాని కపార్థములఁగల్పించి, మానవుఁడైనవాఁడు ఆత్మనిష్ఠగలిగి, బ్రహ్మానందమగుుడు కావలసినదే కాని యితరములగు విధులాచరించరాదని (శ్రీ)

కృష్ణుడు జోధించినాడని పలుకతగదు. అట్టి అపార్థములను భిన్నాభిప్రాయములను జోధించుకొకములు గీతలందు కొన్నికలవు.

జగవద్గీతలలోని ఆరవఅధ్యాయమున శత్రుమిత్రులను సమదృష్టిగనుచు నెల్లరియెడ సమత్వబుద్ధి గలిగియుండుమని శ్రీకృష్ణుడడుచునకు దెలిపినాడు. దీనిననుసరించి, అర్జునుడు శత్రుప్రక్షమువానిని వధించినట్లు తననోదరుని నధిపుమని అభ్యుచితము, బ్రహ్మానందరసమగ్నుడై, భగవానునందు లీనమైయుండి దగునని తెలుపబడిన సందర్భములు గీతలందు పెక్కులుగలవు.

ఆత్మైకమ్యేన సర్వత్ర సమంపశ్యతి యోర్జున
సుఖంవా యదివా దుఃఖం సయోగీ పరమోమతః

ప్రశాంతాత్మావిగతిభిః బ్రహ్మచారివ్రతేస్థితః
మనశ్చాయమ్యమచ్ఛిత్తో యక్త ఆసీతమత్పరః
సుహృన్మిత్రౌర్యదాసీన మధ్యస్థద్వేష్యబంధుషు
సాధుష్వపిచపాపేషు సమబుద్ధిర్విశిష్యతే.

యతేంద్రియ మనోబుద్ధిర్మూర్ఖోక్షవరాయణః
విగతేచ్ఛార్థయశ్రోథో యస్సదాముక్త ఏవసః.

ఇట్టిగుట్టములు- సర్వసంగ పరిత్యాగముచేసి ఏకాంతముగ నిర్మానుష్య ప్రదేశమునందుండి, యెట్టి కార్యకలాపములందు పాల్గొనక, యెవరితోను నెట్టిసంబంధమును పెట్టికొనక- ఆత్మైక- ఆత్మావలోకనముగలిగి బ్రహ్మమునందు లయమొంది యుండదగునని తెల్పుబోధలు గీతలందెన్నేనియుగలవు. మానవుడై జన్మించినవిగవ తన విధ్యుక్తధర్మ కర్మాచరణము సలుపకుండదగును- అను వాదమునకు భగవద్గీతలెప్పుడును ప్రమాణముకాదు. ప్రతిమనుష్యుడు తనవిధ్యుక్తధర్మమును సమాచరింపవలయుననియే భగవద్గీతలు శాసించుచున్నవి.

మానవులలో వివిధకక్ష్యలవారికి వారివారి పరిస్థితులు అవకాశములు అభిరుచులననుసరించి ఆచరింపదగు విధానములు గీతలందు బోధింపఁబడినవి. అవియన్నియు నెల్లరకు నెల్లవిధముల నెల్లవేళల ననుసరణీయములైన ధర్మములుగ దలంపదగదు. యుద్ధభూమియందు యుద్ధములుండగువాఁడు మిత్రుని శత్రునిగ-శత్రుని మిత్రుడుగ తటస్థుడుగఁజూచువాఁడు వాని తప్పిదమును వెంటనే గుర్తించఁగలఁడు. అట్టివాఁడు భృమితచిత్తుడై పడిపోవును. ఏబోధ యెట్టిరమయమున నెంతవరకు ఆచరణయోగ్యమో- అనుసరణీయమో నిర్ణయించుకొనగలుగునదియే పరిపంచజ్ఞానము. [లోకసామాన్యజ్ఞానము]

మానవుఁడు పరిపూర్ణానందము ననుభవించుటకు కొన్నివిధానములు సూచింపఁబడనవి. వాఁడు ప్రధమమున అష్టాంగయోగములనభ్యసించవలయును. [యమ- నియమ- ఆసన- ప్రాణాహారధారణ- ధ్యాన- సమాధులు] గీతలలో ఆరవ అధ్యాయమునఁ దెలుపఁబడకున్నను ప్రాణాయామముఁగూడ కలదు. ఇతరఅధ్యాయములందు ప్రాణాయామముఁగూర్చి “ప్రాణాయామపరయణః” అని తెలుపఁబడినది. ఆరవఅధ్యాయమున ఈఅభ్యాసయోగము చక్కగ వివరింపఁబడినది. ఇది అభ్యాసయోగతత్వము- శ్రేయస్కాములైన సాధకులకు మిక్కిలి అకర్షణీయముగనున్నది.

ఆరవఅధ్యాయమున 20-21 శ్లోకములు ఆత్మనిష్ఠకలిగి, ఆత్మమందు లయమొందినవారై ఆత్మానందమనుభవించుతురని తెలుపఁబడినది. 22, 23 శ్లోకములందు అట్టిఆనంద ముత్తమోత్తమమని, దానిని పడసినపిదప నట్టి ఆనందమయునిని కనుఁగిములు- కష్టములు బాధింపవని తెలుపఁబడినది.

“తంవిద్యాద్దుఃఖినం యోగవియోగం యోగసంక్షిప్తమ్
సనిశ్చయేన యోక్తవ్యో యోగోఽనిర్విణ్ణచేతసా.

సంకల్పప్రభవాన్ కామాన్ స్త్రీక్వాసర్వానశేషతః
మనసైవేందియగ్రామం వినియమ్యసమంతతః

ఆ అధ్యాయముననే 25, 26 శ్లోకములందు మనస్సును నిలిపిన పిదప సాధకుడు దేనిని చింతింపరాదు. ఏవేని తలంపులు పొడముచున్న ను మనస్సును ఆతలంపులనుండి మరల్చి, దానిని ఆత్మాభిముఖముఁ గావించవలయును— అని తెలుపఁబడినది. 27వ శ్లోకమునందు “ఇట్టి ప్రయత్నముచే ఆత్మప్రశాంతినొంది పరమాత్మ సంబంధమైన ఆనందమునట్టి సాధకుడు పొందును”— అని, తెలుపఁబడినది. 28వ శ్లోకమున

“యంజన్నేవ సదాత్మానం యోగీవిగతకల్మషః
సుఖేన బ్రహ్మసంస్పర్శమత్యంతం సుఖమస్మత్తే.

ఈవిధముగ మనస్సును నిలిపిన యోగి బ్రహ్మసంబంధముచే మహానందమును బడయును. అని తెలుపఁబడినది. ఈబోధలవలన సాధకుఁ డగువాడు బ్రహ్మమునుదప్ప దేనినిఁ దలంపరాదు. బ్రహ్మజ్ఞుడై బ్రహ్మము నందుండవలయునని తెలుపఁబడినది.

యుద్ధరంగమున నిలిచినవీరుఁడు తన రథసారథులనుగూర్చి, ధనుర్బాణములనుగూర్చి, శత్రువ్యూహచలనములఁగూర్చి యోజించక ఆత్మ నిష్ఠుడైయుండిన, పరాజయమో— మృతియో కలిగితిరును. కావున శ్రీకృష్ణుఁడు యుద్ధరంగము నందర్జునునకు అపజయముగాని, ‘మృతిగాని పొందుమని చెప్పలేదు. ఇవియన్నియు ఆసమయమున అర్జునునుద్దేశించి బోధింపఁబడినవికావు. ఎల్లరకు ఎల్లసందర్భముల వీరారివారి యోగ్యతలు— అభిరుచులనుసరించి, మానవుఁడు ప్రేవర్తింపఁదగిన పద్ధతులకు సంబంధించిన వివిధ సత్యవిషయములుగల శ్రేయోమార్గమును శ్రీకృష్ణుఁడు బోధించినాఁడు. యోగసాధనమందు ఏకాగ్రత ముఖ్యమని తెలిపినాఁడు. అది ఆక్షణమున రథమునందుఁ గూర్చుండి యోగిష్ట పొందుమని శ్రీకృష్ణుఁ డర్జునునకుఁ దెలిపినట్లు మనము భావించరాదు.

శ్రీకృష్ణుడు తెలిపినది “ఆశీర్వాదైవభారత!” “తస్మాద్ తిష్ఠకాంతేషు
యుద్ధాయకృతశ్చయః”- అనియే బోధించినాడు, గీతోపదేశానంత
రము అర్జునుడు-

“ఽట్టమోహః స్మృతిర్లభాత్వత్ప్రసాదాన్మయఽచ్యుత
స్థితోఽస్మిగతసందేహః కరిష్యేవచసంతప”-

అని, యుద్ధనూచరించుటకు శక్తవనిశ్చయింపఁజేసినాడు, శ్రీకృ
ష్ణుడు అర్జునునకీ అష్టాంగయోగమునుగూర్చి తెలిపి,ది ఆతని కొక్క
నికేకాదు. ఎల్లరనుద్దేశించి యనియే మనము గ్రహించవలయును.
అర్జునుఁడైనను యుద్ధానంతరము విరామకాలమున ఆయోగము నభ్య
సింపదగునని తెలిపినాడని మనము తలంచవలయును. అది యుద్ధసమ
యమున ఆచరణీయము కాదుగదా! అది యెల్లరికై అనుష్ఠింపదగినది.
జీవాత్మను పరమాత్మయందు లయముఁగావించి నిత్యసత్యానంద మొం
దఁదగిన మార్గము.

ఈఅభ్యాస యోగనిష్ఠితుఁడైనవాడు సమత్వస్థితి నొందును. మి
తుడు-శత్రుఁడు; ఉన్నతుఁడు- నీచుఁడు అను భేదభావమూర్తాకి పాద
కట్టకు. శీతోష్ణ సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వములారని బాధింపవు. యోగా
భ్యాసకుని పరిసరములు గాఢమైనశీతము, గాఢమైన ఉష్ణముకలిగియున్న
అట్టి యోగాభ్యాసికి హానికరమే. సమాధినిష్ఠయందున్నచు శీతోష్ణ
ములు మిక్కుటమైన ఆయోగి తిరిగి స్వస్థుఁడుకాజాలడు. యోగనిష్ఠయు
నాధ్యముకాదు. కావున ప్రపంచజ్ఞానముగలిగి, అష్టాంగయోగమభ్య
సించి సమాధినిష్ఠ యందుండఁగలంత కాలము నిలువవలయును. చర్మ
రక్తమాంసములు వాని సహజస్థితి ననుసరించుచుండును. విపరీత పరి
స్థితులందు యోగానుష్ఠానము దుర్లభము. ఆకారణముననే భగవద్గీత
లందు “యక్తాహారవిహారిన్య...” అని చెప్పఁబడినది. ఆహారము-
విశ్రాంతి- పరిశ్రమము- నిద్ర మెలకువ తనమాత్రము కలిగియుండవల
యును, బాధా- దుఃఖనివృత్తికివి అవసరములు.

పెద్దవి- చిన్నవి- మచ్చికయైనవి- భయంకరమైనవి- సాధువులైన- అసాధువులైన జీనములయెడ- ఆయా పరిసరములందు లోక సామాన్యజ్ఞానము నుపయోగించి యీబోధ యెంతవరకు క్షేమకరమో గమనించదగునో సాధకుడగువాఁడు తనకుదాన్యు నిర్ణయించుకొనవలయును. ఈ సమత్వదృష్టి తనకు ప్రాణహానికాని విధమున, నిధి నిర్వహణమునకు ప్రతిబంధముకాని మార్గమున సాధకుడాయాపట్టుల సభ్యసింపంగఁదగినదే ప్రతిమానవుఁడు అసాధ్యములకు దూరమగుచు సమత్వదృష్టి తనజీవితమున సభ్యసింపఁదగును. మంచివారు చెడ్డవారు- సుగుణులు- దుర్గుణులు ఇత్యాదులందు సమానభావము కలిగియుండుటే సమత్వము. ఈ సమత్వదృష్టి వెన్వెంటనే ఆచరణమందుంచుట దుర్ఘటము. ఇతరజీవములకు హానిచేయుకుండుట చెడునడవడిగలవారిని గూర్చి నిందించకుండుటలు అభ్యసింపదగును. మనశ్శాంతిని తనకు సంబంధములేని యితరవిషయములందు అనవసరము తలమార్చుదగనిది. ఒకరినిపొగడుట మఱియొకరిని తెగడుట తగనివనియు తెలుపఁబడినవి.

సమత్వతననిందేత కుర్వతః సాధ్యసాధువా

వదతో గుణదోషాభ్యాం శక్తిః సమదృష్టిమునిః

(భాగ-11-11-16)

ఇతరులు మంచిగాని చెడుగానిచేయనీ, పలుకనీ స్తుతించక నిందించక సమదృష్టిగలముని (వచర్తించదగునని శ్రీకృష్ణుఁడు ప్రసంగించెడివాడు. దోషులను శిక్షించునధికారము వహించి న్యాయవీరమునందున్న న్యాయాధికారిత్వ తక్కినవారభ్యసింపంగఁ దగినవిషయమిది.

మన సహనశక్తిని పెంపొందించుకొనుకొలది సమత్వభావమును పెంపొందించుకొనఁగలము, మన సహనశక్తిని (ఓర్పును) పెంపొందించుకొనుకొలది నిందాస్తుతుల-చలివేడుములను సై చగలము. 'సమలోష్ఠా తృకాంచనః'- మంట్రేగడ్డను బంగారమును సమదృష్టితోఁ జూడఁదగు

నను విషయమును శ్రీకృష్ణుడు గీతలందుఁ దెలిపినాఁడు. ఇట్టి సమ దృష్టి నలవరచుకొనుటకు శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస గంగాతీరమునఁ గూర్చుండి 'ఈమట్టిగడ్డ, ఈనాణెములు' సమమే అనుభావమును దృఢ పఱచుకొనుటకు వానిని గంగలో విసరివైచెను. మట్టిగడ్డను గంగలో వైచిన సప్తమేమియులేదు. నాణెములను [బంగారమును] గంగలో పాఱవైచిన వానియందు అట్టి అనాసక్తిని అలవఱచుకొనవలయును. మట్టియందెట్టి అనాసక్తికలదో కాంచనమునందు అట్టి అనాసక్తి కలిగిం చుకొనవలయును. ఈధనమున్నను పోయినను ఒకటే అను నిర్లక్ష్యస్థితి కలుగవలయును. శ్రీ రామకృష్ణపరమహంసయు ఈవిధానమున సందే హమొందెను. కాంచనమనిన లక్ష్మీదేవికదా! ఆతల్లిని అసూయాభావ మునఁజూచిన కోపించి, అట్టి నిరసన భావముగలవారికి దారిద్ర్యబాధలు కల్పించి శిక్షించునేమో! అను సందేహము పొందినాఁడు. పరమహం సకు తోచినభావమేకాక యిట్టి నిర్లక్ష్యభావమున నింకను పెక్కుబాధలు కలవు. కాని, ఈసమత్వభావమును పెంపొందించుకొనుకొలది ఆసమత్వ దృష్టి దృఢపడును. ఏనాటికైనను అట్టి నిరపేక్ష-అనాసక్తి-భావముఁ గలిగించుకొనఁదగినది గీతలలోఁ దెలుపఁబడిన సమలోష్టాశ్మకాంచన భావమును ఆదర్శముగనుంచుకొని క్రమమున నభ్యసించగఁదగును. అట్టి అభ్యాసము క్రమక్రమముగ ఆవ్యక్తిని గమ్యమునకుఁజేర్చును.

6. శ్రీ సాయీబాబా - మతముఁ దానిభవిష్యత్తు

(శ్రీ) సాయీబాబా దైవసంపత్సౌపూర్ణుఁడు- అవతారపురుషుఁ డని విశ్వసించువారు వేనకువేలుకలరు. శ్రీ భగవానుని అవతారమనిన తోడనే సమృద్ధింపక ముందునకుదూకి ప్రతిఘటించువారును కలరు. కావున (శ్రీ) సాయీబాబా 'దైవము'- అని మనము విశ్వసించుటకు కావలసిన దైవీసంపదలన్నియుఁ గలిగియున్నవాఁడని మనము చెప్పుట

మిక్కిలి యుక్తము. దైవము-దైవీసంపదలుగల మానవునకు భేదమును గూర్తింపఁజాలిన ఆం.క.క.పద్ధతి- మొదలగువారు తెలిపిన భావమిదియే.

తత్త్వశాస్త్రము- అప్రత్యక్షప్రమాణములటులుంచి, జనసామాన్యపరిభాషలో మతముయొక్క భవిష్యత్తు- అందు బాబాకుగల స్థానమునుగూర్చి విచారించుదము. మనభారతదేశమున పరస్పరభిన్న భావములుగలిగి పెద్దవియైన హైందవ- ముస్లింమతముల కలయికయే ప్రాధాన్యత నహించుచున్నది. ఈ యిరు తెగల భిన్న భావములు- తలల ఛేదించుకొనుట- దేవాలయములను మసీదులను ధ్వంసములఁజేసికొనుట తుదకు రాజకీయ సమైక్యతకు భగ్నముఁ గావించుకొనుటయు జరిగినది. కావున ఈహిందూ- ఇస్లాంమతముల భేదప్రతిపత్తినిఁ బాపి, యేదో యొకవిధమున సమైక్యత- సామరస్య సమన్వయభావముల పాదుకొలిపి, యీ యిరుమతముల కలయికకు యుక్తమైన విధానమున స్వేషించి, మనదేశమును బాధించు ఈసమస్యను తీర్చిదిద్ది, ఈ రెంటి నేకముచేయుట నేరడెంతయు ముఖ్యమైనది.

కావున శ్రీ సాయీబాబా యీ హిందూ- ఇస్లాంమతభేదములను తొలగించి, సామరస్య సమన్వయములఁగూర్చుటకు ఎంతవరకు ప్రయత్నించి, సఫలఁడై, యేనాటికేయు నీ రెండుమతములలోని సత్యమార్గాన్వేషులను సమాధానపఱచి, భవిష్యత్కాలమున భారతదేశమున నుండఁదగిన భవిష్యత్తర స్వరూపమును తీర్చిదిద్దుటయందు తమ ఇస్లాంమతమున ముఖ్యాశయములకెట్టి భంగము కలిగినను దానిని ప్రతిఘటించుటకు మనదేశములోనే ముస్లిములు అసంఖ్యాకులకలరు. మన భాగ్యవశమున శ్రీసాయీప్రభువు రెండుమతముల సమ్మేళనమునకు ఆశాద్యోతకములగు కొన్నివిధానముల నిర్దేశించినాడు.

పూర్వమున ఈరెండుమతముల కలయిక సాధించువిషయమున మన దేశచరిత్రము మనకేమి తెలుపుచున్నదో గమనించుదము, మాన

పులలో మతనామరస్య సమన్వయభావముల వర్ణిల్ల, జేసి, సమైక్యతఁ గల్పించుటయందుత్సహించి, ప్రోత్సహించఁజాలు మహాశయులు సాధు సత్పురుషు లెల్లకాలములఁ గలరు. కాలమువనుసరించి ఉదారభావ వైశాల్యతననుసరించి అక్కరు చక్రివర్తిపేరు ప్రప్రథమమునఁ బేర్కొనఁదగినది. ఆయన తనదర్బారులో హిందువులను ముస్లిములను నామంతులుగ స్వీకరించిన చక్రివర్తి మాత్రమేకాదు. ఇతఁడు ఈప్రపంచ మెన్నఁడు కనివిని యెఱుఁగని అత్యంతౌదార్యోపేతుడైన పరిపాలకుడు.

“దైవము ఒక్కఁడే కావున ఎల్లమతములకుఁజెందిన ప్రజలందఱు నేకముగకలిసి, సోదరభావముతో నొకేస్థానమున ఏకైకపితయగు ఆ దేవుని ప్రార్థింపఁదగును.” అను ఉదారము— ఉదాత్తమునైన ఆశయముకలనాఁడు అక్కరుచక్రివర్తి, ఋజుబుద్ధిగలిగి సత్యమార్గాన్వేషియగు ప్రతివ్యక్తియు సంగీకరింపఁదగిన ఆశయమిది. అట్టి యోచనాపరుఁడి ఆశయమును సత్యమైనదిగ గుర్తించి; యిదిఎవరో ఒకవ్యక్తియొక్క విశ్వాసమనికాక జనులందఱును సంబంధించినది జననామాప్యమైనది— విశ్వజననూత్రిమని ఇతరుల విశ్వసింపుచున్నచేసి, యీ యిరుమతములవారికి సమృతమగునట్లు చేయుటయేకష్టము.

అక్కరుచక్రివర్తి తాత్త్వికవిషయముల అపౌత్యక్షప్రమాణములఁగూర్చి ఆలోచింపలేదు. తన ప్రజలందు సమరసభావము కలిగించి, ఆచరణీయము శ్రేయస్కరమై అభ్యుదయముగూర్చునదిగ గుర్తించినాఁడు. ఆయన చక్రివర్తియగుటచే ఇరుమతములలోని పెద్దలందఱును ఒకేస్థానమునకలిసి, దైవమును ప్రార్థించుఁడని ఆదేశించినాడు. ఇట్లు తాను ప్రతిపాదించిన మతమును— విశ్వాసమును ‘దిక్షి ఇలాహి’—‘దైవ మతము’— అనిపేరు పెట్టినాఁడు. ప్రతిమతము దైవమతమగుచు, దైవమునకు ప్రత్యేకించి ఒకమతములేదు. (Re-back-lingo-to bind) దైవమునుండి దూరమైనజనులను తిరిగి దగ్గఱకు జేర్చునది— Religion

మ-మనుజులను- త-తరింపఁజేయునది- మతము. దైవప్రార్థనము ఇతర సాంఘిక కార్యములను నిర్వర్తింపఁజేయుటకు మానవులను దగ్గఱకుఁ జేర్చునది- మతము దైవసంబంధీయులై ఆదైవమునుండి దూరమైనవేపులను తిరిగి దైవమునుజేర్చునది- మతము.

‘మతము’-అనునది సాంఘిక సంబంధమైన అద్భుతవిషయము. ఏమతములోనైన సామాన్యులకు- పెద్ద తెలివితేలివారికేని మానసికో తేస్కముఁ గలిగింప నమర్థమైనది, ఒకేమతమున ఒకేకాలమున దైవమునుగూర్చిన తలంపులు విభిన్నములుగనుండును. దైవమును జేయవిధానములు- జనులు దైవసంబంధముఁ గలిగించుకొను పద్ధతులును వివిధములుగ నుండును; అట్టియెడ ఒక దేశమునందేవి ఆయామలముల జనులందలి మత[విధానముల]ములనేకీకరించుట సామాన్యమైనపనికాదు. కాని, అక్కరుచక్క)వర్తి యీపనికిఁ గడంగినాఁడు. ఆయన [చక్రవర్తి] పదవీప్రభావము- భావోదాత్తతవలన చాలవరకు విజయము నొందినాఁడు.

దైవము- భగవానుఁడు- అల్లా-ఒక్కడే అనునది హైందవ-శిష్టాం- మతములఁగల ప్రధానఆదర్శము- వ్యక్తేని- తదీయులను దేశమును రక్షించుకొనుటకై ఆ వ్యక్తేదైవమును గౌరవించి, ప్రార్థించుట ఎంతయు నవసరము. ఈపనికొఱకై హైందవులు- ముస్లిములుకలిసి ప్రార్థింపఁదగును. ఇదివరకు అటుల ప్రార్థించినారు. దేశసంతోధములు కలిగినపుడు- దేశభద్రతకు ముప్పు వాటిల్లినపుడు వీరందఱుఁజేరి దైవమును ప్రార్థించువిషయమున వారివారి భిన్నభావములు ప్రతిబంధకములుకాలేదు. ఒకచక్క)వర్తి [ఆదేశించినపుడు] ఆజ్ఞాపించినపుడు ప్రజలు అందఱుఁజేరి యేకైకపితను- దైవమును ప్రార్థించఁగలిగిరి. కొంత కాలమువరకు అక్కరుచక్క)వర్తి ప్రయత్నము- ఆచరణీయమై విజయవంతమైనది.

దురదృష్టకారణమున ఆయన ఆశయములు ఆచరణలు ప్రజల హృదయములకు బాగుగ పాడుకొనలేదు. అక్కరుచక్రివర్తి పిదప రాజ్యపాలకులైనవారు భిన్నభావములను కలిగియుండిరి. ముఖ్యముగ ఔరంగజేబు చక్రవర్తి తన రాజ్యములోని ప్రజలను ఇతరులతో ముతములనన్నిటిని విసర్జించి, ఇస్లాం మతమునే అవలంబించుడని శాసించినాడు. నిర్బంధించినాడు. మన దేశమున మొగల్ సామ్రాజ్యమంతరించుటకు ఇదియే ముఖ్యకారణమని చరిత్రకారులెల్లరుఁ దెలిపియుండిరి. పూర్వమొక పౌరపాటు జరిగియుండిన, దానిని గుర్తించి, సరిదిద్దుకొని, సక్రమమార్గముననుసరించుట మన విధ్యుక్తధర్మము.

ఒక సంఘమును- సమాజమును స్థాపించునపుడు ఆ సమాజము లోని ప్రతివ్యక్తియు తాను క్షేమముఁబొందుచు నితరులను క్షేమము పొందఁగోరవలయును. ప్రతివ్యక్తియు వానివాని భావానుసరణముగ ప్రవర్తనమును సమాశ్రయించుటకు స్వాతంత్ర్యము కలిగియుండవలయును. ఇట్టి ఆశయములతో స్థాపింపఁబడిన సమాజము సుస్థిరముగ నిలుచును. మతసంబంధములైన యెట్టి నిర్బంధములు విధింపబడినను ఆ మతమునకు, ఆ సంఘమునకు హాని కలిగితిరును.

శ్రీ సాయీబాబా తనను సమాశ్రయించిన బిడ్డల హైందవ-ముస్లిం- క్రైస్తవ- పార్సీ మొదలగు మతానుయాయులతోడ ప్రవర్తించిన విధము వైపఁ దెలుపఁబడిన ప్రధాన ఆశయములను విస్తృతముచున్నది. ఏ విధమైన నిర్బంధముగాని, పరివర్తనముగాని మతము యొక్క ప్రధాన కార్యమును చెఱుచును. మతపరివర్తనము [మతము మార్పు] అనునది ముఖ్యముగ నిర్బంధముమీదను- అల్ప- నికృష్టములైన ఆశయములమీదను ఆధారపడియున్నది. (S. C. S. Para 595) ఒక సందర్భమున హైందవమతమును విడిచి ఇస్లాం మతమును స్వీకరించిన ఒక వ్యక్తిని, బాబా సంతోషించునను తలంపుతో బజ్జీబాబా (అబ్దుల్) సాయీనాథుని దగ్గఱకుఁ గొనిపోయి “బాబా! ఇతఁడు ‘ఇస్లాం’ మతము

ను స్వీకరించినాడు -' అనిచెప్పెను వెంటనే బాబా ఆతని చెంప మీదకొట్టి, 'నీ అబ్బను మార్చుకొంటివా?'- అని నిరసించెను. తండ్రిని మార్చుకొనుట అనునది అనూహ్యము- అసభ్యతయునగును.

ప్రతిమతమున ఆమతానుయాయి దైవమును తనతండ్రిగ విశ్వసించును. ఇదియెంతయు అవసరము, స్థానిక తండ్రినిగాని తన మతానుసారము ప్రేమించి నేనించు విశ్వపితను- (దైవమును) మార్చుచేసికొనుట అనునది అసంగతము- అశ్లీలమునైతీరును. కావున శ్రీసాయీబాబా హైందవ- ముస్లిం- క్రైస్తవవాది మతానుయాయులైన తన ఆశ్రితులను తమ మతమును విడనాడి వేతాకమతమును స్వీకరించుట తగదని బోధించినాడు. ముఖ్యముగ కావలసినది హృదయపరివర్తనముగాని, బాహ్యపరివర్తనముకాదు. అట్టి హృదయపరివర్తనము పాపపశుత్వ భావములను చక్కదిద్ది, దైవసన్నిధికి జేర్చునని బాబా తెలిపినాడు. అట్టి హృదయపరివర్తనము జనులు తలంచువిధమున మతపరివర్తనము కాదు. అట్టిది బాహ్యచిహ్నముల (భౌతికచిహ్నముల) నేమాత్రమున పేక్షింపను. అట్టి పరివర్తనము బాహ్యచిహ్నములనేవియు నూచించని దగును.

ఎల్లరు సత్యమును హృదయపరివర్తనముకలిగి, దైవమును దృఢముగ హృదయమున నిలుపుకొని, దైవసంబంధముగలిగి, ఆదైవభావమున నిమగ్నులై యుండు నెడ సట్టివారలలో పరస్పరవైరము- ద్వేషము పొడమక, ప్రశాంతమాగ జీవయాత్రగడపదగునని బాబా బోధ-ముఖ్య ఆశయము.

సకల మతములందు సారాంశవిషయముల కలహాకారణములైన భిన్నభావములులేవు. ఏవిధమైన కలహము కలిగినను బాహ్యవిషయములగుండ్చియే. ఒకఁడు దేవాలయమునకు వెళ్ళదలంచును. మఱి యొకఁడు మసీదునకుఁ బోదలంచును. వారిరువురకుఁ గలయికకుదురదు.

ఒకడు మాఖమున నామము నిట్టిలుపుగఁ బెట్టును. మఱియొకడు గంధమా-విభూతి మాఖమున అడ్డముగ మూడుకేళులుగ పెట్టుకొనును. వారిరువురకు అంగీకారము కుదురదు. ఇది సరియైన ఋషివైన మార్గమని చెప్పఁగలమా? ఏవ్యక్తియైన (వృత్తాంతముగఁగూర్చుండి, దైవమహత్వమునందు మనస్సువిలుపుచు ఆదైవకల్యాణ గుణములను చింతించుచు ఆదైవధ్యాన విషయమునందున్న వాడితరులతోఁగాని, యితరులు వానితోఁగాని కలహించుట కవకాశమే కలుగదు. దైవముప్రేమ స్వరూపుడు గాన దైవమును ప్రార్థించుటవలన ఫలితిము ప్రేమయేయగును. మతసారాంశమును పరిశీలింతుమేని- అనగా ప్రతివ్యక్తియు దైవధ్యాన నిష్ఠయందుండఁ బ్రయత్నించునేని దానిఫలితిము ప్రేమ-సామరస్య సమన్వయభావమేయగును. గాని, ఒక తెగవారు మఱియొక తెగవారిపై మత కలహములు యుద్ధములు, దండయాత్రలుసలుపుటకు అవకాశమే కలుగదు. మతవిషయ దండయాత్రలు నేడు పురాతనకాలమునాటి అజ్ఞానజనిత మూఢభావములుగ గుర్తింపఁబడుచున్నవి.

వాసిస్థానమున నేడు ఆర్థికాభివృద్ధికొఱకు- భౌతికాభ్యున్నతి కొఱకు- ప్రజానీకముపై ఆధిపత్యము సంపాదించుటకొఱకు-సామ్రాజ్య విస్తరణకొఱకు యుద్ధములు సాగింపఁబడుచు పూర్వమతోన్మాద యుద్ధములకంటె తీవ్రతర ప్రమాదములకు- ప్రాణిహింసలకు దారితీయుచున్నవి. మానవజాతియందు మతవిభేదముల నిర్మూలించువిషయమై మార్గమన్వేషించుట సాధ్యమయ్యెనేని ఆర్థిక- నామ్యాజ్యవిస్తరణదులకై జరుగుచున్న యుద్ధముల నివారించుటకు మానవులను తగుమార్గమన్వేషించుపనికి ప్రేరేపించితీరును.

(శ్రీసాయీబాబా చరిత్ర)మును సావధానముగఁ బరిశీలింతుమేని బాబా యేమి కావించినది, ఆతండ్రిని సమాశ్రయించిన హిందువులు-ముస్లిములు- క్రైస్తవులు పార్శీలు మొదలగు వివిధ మతానుయాయులందు మతవిషయక సామరస్య సమన్వయము లెంతవరకు పెంపొం

దించి పుస్తకం ద్వేషభావములను నిర్మూలించినది, బాబా ప్రతిపాదించిన- బోధించిన విధానము తాత్కాలికముగ ఆశ్రితులందు ఫలితము ఎటుల సమకూర్చినది, ఆవిధానము ఇతిరసమస్యల సాధించి విశ్వమూసనప్రేమ- సౌభ్రాతృములను సంస్థాపించుటకు గట్టిపునాదులు వేయఁబడినదోలేదో మనకు విశదముకాగలదు.

బాబా కావించినది విచారించుదము. తొలుదొలుత బాబా యందు అద్భుత శక్తిరమర్థతలు ప్రకటమైన కారణమున యేకొంటిమంది హైందవులుమాత్రము బాబాకు దైవముగ గురుదేవునిగ భావించి, సేవించిరి. నీకును తైలముగమార్చుట- పంచభూతములను శాసించుట మొదలగు అద్భుత శక్తిరమర్థతలనుగనిన శీరిడిలోని- ఆస్థానములోనిజనులు (శ్రీ) సాయీప్రభువు కేవలము మానవమాత్రుఁడు కాఁడనియు దైవసంపద్విశిష్టుఁడుగు దైవపురుషుఁడుగ తలంచిరి. కృమకృమముగ బాబా తన శక్తిరమర్థతలను తనభక్తులఁ జక్కదిద్దుటకై వినియోగించి, ప్రభువులు- సామాన్యులు- ధనికులు- పేదలు, మిత్రులు- శత్రువులు; హిందువులు- ముస్లిములు; ఇత్యాది భిన్నభావముల కెఱవీ యక యెల్లర సమాదరించి, ప్రేమించి, ఆధివ్యాధుల నివారించి, ఐహిక హితకామితముల ననుగ్రహించి, సకలజీవములయొక సమానప్రేమనెఱపుటచే (శ్రీ) సాయీనాథుని విశాల ప్రేమపూరితహృదయము ప్రకటమైనది. ఈవిధమున బాబా యందు నిస్వార్థత్వాగసేవలు- విశ్వజీవ సామరస్య సమన్వయప్రేమలు ప్రకటమైనవి. (శ్రీ)సాయీశునకు కుటుంబముగాని, దేశతో సన్నిహిత సంబంధముగాని లేదు. ఈవిశ్వమంతయు బాబా కుటుంబమైనది. ఎల్లజీవులు బాబాకు ఆత్మబంధువులే అయినారు.

“అయం నిజః పరోవేతి గణనా లఘుచేతసామ్

ఉదారచరితానాంతు వస్తుధైవ కుటుంబకమ్”

[శ్రీ సాయీమననము]

ఇతఁడు నావాఁడు— ఇతఁడు పరుఁడు అని అల్పబుద్ధులగువారు గణింతురు. ఉదారచరిత్రులైన మహాత్ములకు ఈ విశ్వమంతయు వారి కుటుంబమే యగును.

శ్రీసాయీ మహాప్రభువు సత్యముగనట్టి మహాదాతృభావోపేతుఁడైన “విశ్వకుటుంబి”, బాబానుండి వెలువడిన అద్భుతశక్తులు వేలు లక్షలజనుల నాకర్షించినవి. ఆశ్చితుఁడైనవాడు ఆతఁడిని గురుదేవునిగ తన యిష్టదైవముగ రక్షకునిగ విశ్వసించి సేవించినాడు. ఒక మిత్రుఁడీ రచయితను ‘సాయీబా బాకూడ దేవుడేనా? ఉన్న దేవుళ్లు చాలక నా!’ అన పశ్చించినాడు. [సందేహనివృత్తి— అను గ్రంథముచూడుడు] హిందువులు భావించు విధి కోట్ల దేవతలకు మఱియొక గిరిజాదేవుఁడయ్యా? అని కొందఱు తలంపవచ్చునుకాని యీ ముప్పది మూఁడుకోట్ల ఒకటవ దైవము తక్కిన ముప్పదిమూడుకోట్ల దేవతలను దిగమిగ్రింగి, దైవముయొక్క ఏకత్వమును ప్రదర్శించినాడు. తననుజేరిన బిడ్డలకు తాటికపాత కామితముల ప్రసాదించి ప్రేమస్వరూపుఁడై హిందువులకెగాక ముస్లిములు— క్రైస్తవులు— పార్శీలు తదితరులందఱకే శ్రేయకరమైన వస్తువుదగ్గఱకుఁ జేర్చినాడు. ఆ ఏకైకదైవమును వీరందఱు ప్రత్యక్షముగ మానవరూపమున జూడగలిగినవాడుగ అత్యద్భుతమైన శక్తిసంపదలుగలవాడుగ ప్రేమస్వరూపుడుగ దయామయుడుగ ప్రకటమైనాడు. ఆకారణమున నెల్లరు ‘దాసోహమ్’ అనిప్రణమిల్లిరి.

ఎల్లవిధముల నెల్లగతుల నెల్లభావముల తమతమ శ్రేయస్సుకొఱకాతఁడైన ఆధారముగఁ జేసికొనినారు కావున హిందువులు ముస్లిములు క్రైస్తవులెల్లయు బాబానుసేవించిరి, ఆయనను ముస్లిములు క్రైస్తవులు తాము విశ్వసించు దైవమునుతప్ప తదితరులను హైందవులవలె విశ్వసించి వ్యక్తిపూజాదులఁగావింప నంగీకరింపరు. ఎవరు అంగీకరించిన నంగీకరింపకున్న నెవరేని తమ అభీష్టవాప్తికొఱకు సేవించి

ఫలప్రాప్తి బడయుట కేవలవాధారమైనదో ఆకస్తువును దైవమనుట కెట్టి సందేహములేదు. కష్టనివృత్తి అభీష్టావాప్తి గూర్చుగలవస్తువే దైవము— అనుట నిర్వివాదము, దైవమును విశ్వసించుట— దైవసంబంధము గలిగియుండుట— ప్రార్థించుట— అభీష్టములబడయుటయే ప్రతి మతముయొక్క సారాంశము. ఈచని గావించుటకు ముస్లిములు—క్రైస్తవులు వెనుకాడరు. ఎవరికష్టములు వారికిగలవు, వారు ఆర్తులు కావున భౌతికతనువునందున్న బాబాను వారి కష్టనివృత్తికొరకు ప్రార్థించిరి. భౌతికతనువు విడిచిపెడప బాబా సమాధిజేరి ప్రార్థించుచున్నారు. కష్టనివృత్తి అభీష్టావాప్తి బడయుచున్నారు. దీనిమూలమున వీరిందలు ఆ ఏకైక దైవతత్వమునే ప్రార్థించుచున్నవారగుచున్నారు.

కావున పర్యవసానమువారు దైవతత్వమునే సమాశ్రయించిన వారిగుచున్నారు, వారివారి మూఢవిశ్వాసములు— మతసిద్ధాంతముల ననుసరించి బాబాను దైవముగ నంగీకరింపకపోవచ్చును. అది వేఱు విషయము. వాస్తవముగ బాబామ్రోల సోగిలబడి మొక్కి తమతమ కష్టనివృత్తి— అభీష్టప్రాప్తికొరకు ప్రార్థించువారందఱు ఆ స్వామిని దైవముగ— గురుదేవునిగ నాదిరించి గౌరవించువారే యగుచున్నారు. శ్రీ నాయీశుని 'అవాలియా'— అనిన రిక్షకుడైనసాధువు అనిన—గురుదేవుడనిన నది ప్రధానముగాదు, ఎల్లరయెడ బాబా ఏకైకపిత భావము ప్రదర్శించిన కారణముచే అతండి తన ఆశీర్వాదనందఱ నొకటిగఁ జేర్చి ఏకైకసంబంధము గూర్చినాడు.

[S C.S.Para 301A చూడుడు] ఒకసందర్భమున G.G.నార్సే— M.A. M.Sc. ఇంగ్లాండునందు గొప్ప విద్యాయోగ్యతలు గడించి తిరిగి వచ్చిన పట్టధారుడు. శీరిడిలోని భక్తులతో మాటాడుచు “బాబా ఒక మనుష్యమాత్రుడేకాని దైవముకాడు.” అని పలికెను. ఆభక్తులు బాబా దగ్గఱకేగి, ‘బాబా! నీవు మనుష్యమాత్రుడవేకాని దైవము కావు’— అని మన ‘నార్సే’ పలుకుచున్నాడు— అనిచెప్పిరి. అంతట

“ఆవిద్యాధికుడు చెప్పినమాటలు భౌతికతత్వవాదము ననుసరించి సత్యమేకాని మీరల్లుల పల్కరాదు, నేను మీయందఱకు తండ్రిని- సకలము మీరు నావలనఁ బడయవలయును” అని బాబా వారికిఁ దెలియఁబలికినాడు.

దీని ననుసరించి, బాబా భౌతికతతువును ‘బాబా, అని తలంచిన యెడ నది మానవశరీరమే- కావున బాబా మానవుడగుటలో లోపములేదు. బాబావలన దైవసహాయముఁ గోరువారు బాబా మనుష్యమాత్మ్రుడని తలంచుట మహాప్రమాదము గొప్పనేరము-దైవసహాయము అనుగ్రహము- చర్మ-రక్త-మాంసముల ఎముకలనుండి లభించునదికాదు. ఆత్మనుండి లభించవలసినదే. కావున ఆత్మయే దైవము ఆకారణముననే నేను ఈ భౌతికదేహ మాత్మ్రుడనుకాను- నేను మీయందఱకు తండ్రిని- మీరు సకలము నావలన బడయవలయును’- అని బాబా తెలిపినాడు.

బాబా చరిత్రమునఁ దెలుపఁబడిన భక్తులు ఆనాడేకాదు. ఈ నాడును శ్రీ సాయీబాబావలన వారివారి అభీష్టములను పడయఁగలుగుట బాబా యందుఁగల దైవత్వమును విశ్వసించి నేపించుటవలననే- అని మనము గుర్తించవలయును. కావున మనము బాబా భౌతికతనువే దైవమని తలంపక ఆరూపమునందుఁగల దైవతత్వమునే మనదృష్టి యందుంచుకొనవలయును. ఆకారణముచేతనే బాబా తనబిడ్డలు గుర్తించఁడిగిన ఋజుమార్గము విశదపఱచినాడు, ‘సాయీబాబా అనిన ఈ ద్వారకామాయి మసీదునఁగూర్చున్న 3 1/2 మూలల మానవమాత్మ్రుడని మీరు తలంచుచున్నారా- [S.O.S.] అది మిక్కిలిపొడపాటు. నేనులేని తావులేదు.’ అనినాడు. అనఁగా శ్రీ సాయీబాబా సర్వవ్యాపి సర్వనియంత- సర్వజ్ఞుడు- సర్వసమర్థుడు. అని తన ఆశ్రితులెల్లరకు వారివారి అనుభవములద్వారా ఎఱుక పఱచినాడు.

శీరిడియం దేశ దేశగతుడై కూర్చున్నయట్లు తోచియు దన అద్భుత శక్తి సమర్థతను తన ఆశ్రితులకు ప్రకటించినాడు. వేలకొలది మైళ్ళదూరముననున్న తనవారిని దండటికి ఆకర్షించినాడు. వారివారి హృదయపరివర్తనము గావించువాడు. అంత్యకాలములవారి ఆత్మలను తనదటికి ఆకర్షించువాడు. ఆపదలనుండి తలగఁజెట్టువాడు. కావున 'సాయీబాబా' అను భౌతికతనువున- మానవరూపమున నిధి స్థించియున్న ఆ పరతత్త్వము- ఆ పరమాత్మనే మనము 'సాయీ'- అని పిలుచుచున్నారము. వివేకవంతులు 'బాబా' అని పిలుచువస్తువు- ఆపరమస్తువేకాని బాబా భౌతికతనువుకాదు. [ఆ ప్రేమమయము- దయామయమునైన పరతత్త్వము, ఏభౌతికతనువునందు ప్రకటమైనదో ఆతనువు ఆపాదమస్తకము నాధకుడైన ఆశ్రితునకు లక్ష్యశుద్ధి, లక్ష్య సిద్ధికొఱకు గౌరవనీయము- సేవనీయము- పూజనీయమునైనది. ఆవస్తువును సాకారునిగ- నిరాకారునిగ ఎట్లు సేవించినను ఫలము సమానమే యగును]

ఈదృష్టి తెన్నగ బోధపడినపిదప బాబా సంస్థాపితమైనపద్ధతి- బహువిధములగు కష్టములఁ దొలగించుకొనుట. అభీష్టములఁ బడయుటకు ఏకైకపితయగు బాబాను సమాశ్రియించి ఫలసిద్ధిఁబడయు ప్రజలలో ఏకీభావము కుదురుట గుర్తింపఁదగినవిషయము- విషయము. ఈ సమైక్యవిద్ధి వ్యక్తులందఱేకాదు- సంఘములందు, దేశములందు-ప్రపంచమందు సిద్ధించునదియగును. బాబాయందు సమాన పితృభావసంబంధమును పురస్కరించుకొని- బ్రాహ్మణులు-బ్రాహ్మణేతరులు ముస్లిములు క్రైస్తవులు- పార్శీలు మొదలగువారు ఎల్లరుకలిసి సోదరభావముతోఁ జేరఁగలుగుచున్నారు.

1918 పూర్వము చావడికి ఊరేగింపు సందర్భమున జరిగిన విషయము- తరువాత నేటివరకు శీరిడియందు జరుగుచున్న విషయము

దియే. ఎల్లమతములవారు నేకమై తమ సమర్థసద్గురువైన శ్రీసాయీ మహాప్రభువునెడ సమాన గౌరవాదరణప్రేమలఁ బఱపుచున్నారు. ఈ రూపమున బాబా తన ఆశీర్వాదగు భక్తులందు మతసామరస్య సమ స్వయభావములను పెంపొందించువిధానము నిర్దేశించినాఁడు. సత్యపథ ముఁ దెలిపినాఁడు. బాహ్యవిషయములకు ప్రాధాన్యమియ్యకుండు. బాహ్యవేషాదులు వివిధములుగ నుండుటకు సందేహములేదు. ఏల్లమ తములందలి సారాంశవిషయములకు ప్రాధాన్యమియ్యుండు. దైవమును సమాశ్రయించి, దైవసంబంధముఁ గలిగియుండి దైవకరుణచే కష్ట ములఁ దొలగించుకొని వివిధకామితముల బడయుచు క్రమముగ ప్రతి వ్యక్తి సాత్త్వికస్వభావమును పెంపొందించుకొని, తననుతాను (అహం తను) విస్మరించుచు దైవపద సంలబ్ధిఁ బడయుటయే బాబా తెలిపిన సత్యపథము. ఇది ఎల్లమతములనాఁకిని బాబా సమకూర్చిన సమాన పీఠము.

హిందూ- ఇస్లామ్ మతముల కలయకకు బాబా యీరూపమున పునాదులు ఏర్పఱచినాఁడు. ఈవిధమున హైందవులు- ముస్లిములు విశ్వపితయైన ఏకైకదైవమును గౌరవించి ప్రేమించనేర్వవలయును. సర్వవ్యాపియైనదైవము ఇంద్రియగోచరుండుకాని కారణమున ఆదైవ సంబంధమైన శక్తిసంపదలు మానవరూపమున [శ్రీ సాయీబాబా యందువలె] ఎందెందు ప్రకటమగునో అట్టివృత్తులక్షేతి వారియందు గల దైవత్వమును సమాశ్రయింపవలయును.

‘ఒక్క- సాయీబాబా’ యీ ప్రపంచమునంతయు నెటులుద్ధరించగలఁడని జనులందు సందేహము గలుగవచ్చును. సావధానముగ బరిశీలించిన ఒక సాయీబాబా వందలకొలది సాయీబాబాలను సిద్ధ పఱచినాఁడు. శ్రీసాయీ మహాప్రభువు ఆచరణపూర్వకముగ నిర్దేశించినమార్గము ననుసరించి హైందవ- ముస్లింసాధువులు మనదేశమున

పలువురుకలరు- వారిని సమాశ్రియించి యనుసరించు హైందవులు-
పలువురుకలరు.

(పతిమండలమున ఇస్లాం మతానుయాయులైన సాధువులుకలరు. దైవీగుంపద్విశిష్టులని వారిని సమాశ్రియించు హైందవమత తత్పరులైన వారియెడనేని ఆ ముస్లింసాధువులు ప్రేమాదరణములను బహుచునే యున్నారు. ఇట్లు భారతీయ జనసమాజమున క్రమక్రమముగ సమైక్యతవర్ధిల్లుచున్నది ఎఱివడినది అట్టి ముస్లింసాధు స్థిరత్వపురుషులయొక్క బహు ప్రేమాదరణగౌరవములు దేశమందంతటను మతసామరస్య సమన్వయములగుర్చుటకు సమర్థము కాకపోవచ్చును.

భిన్నత్వమును కాంక్షించుచు తమస్థితినుండి ఉన్నతస్థానముఁ జేరు తలంపులేక తమతమ మతశాఖోపశాఖలనే అంటుకొనియుండు జనులెల్ల దేశములందెల్లకాలముల ను నుండనేయుందురు. కాని, ఎట్టి మానవుఁడు తన స్థితినుండి ఉన్నతస్థానమునకుఁ జేరఁజాలఁడు' అని పలు కువారు మిక్కిలి పొడపడువారగుదురు

చరిత్రను పరిశీలించిన పూర్వకాలమున జనసమూహములు ఎట్లు చెలరేగి. సంఘములుగ నాకర్షింపబడి, పెక్కుమతములఁ మూఢ విశ్వాసముల సిద్ధాంతముల నవలంబించినది, మనకు బోధపడును. శ్రీ సాయీప్రభువు ననుసరించి యవతరింపనున్న సాయీపంచకమున సంపూర్ణ శక్తిసంపదలుగల ఒకసాయీ తన అప్రతిహత దైవీగుంపత్ప్రభావముల బలముచే నీవిశ్వమునంతయుఁ దన ఆదర్శములచే నింపివేయగలఁడు, కాలముఁ గడచినకొలది శ్రీ సాయీబాబాను అనుసరించు జన సమూహమునందు తక్కిన జనులందఱు లీనమైపోవుదురు. దైవప్రవాహమును ప్రతిఘటింపఁగలశక్తి మానవజాతికిలేదు. ప్రతిదేశమున మహాసాధువుల చరిత్రలవలన నిది స్పష్టమైనది. శ్రీ సాయీప్రభువు. ఆయన ననుసరించి యవతరించు 'సాయీలు' యీ విశ్వమునందంత

టను ఇప్పుడు మన మిదమిత్థముని నిర్ణయింపజాలని ఒకేయాపమున, నొన్ని సిద్ధాంతములతో వైకమతము - విశ్వమతము - స్థాపించితీరుదురు - అని, మనము విశ్వసించుటకు తగిన ఆధారములుకలవు. శ్రీసాయీ ప్రభువు పరాత్మా - యీ కార్యమును సాధించితీరునని ఊహించుటకు సమర్థనీయమైన ఆధారములుకలవు.

7. జీవితగమ్యము - జ్ఞానపరమావది - ఏమి ?

పలువురు విజ్ఞానవేత్తలచే హేతువాద సిద్ధాంతపద్ధతుల ననుసరించి చర్చింపబడిన సమస్య-ఇది. ఆత్మ-[ప్రకృతి] విశ్వము-దైవము [బ్రహ్మము] అను ఈ త్రిపుటితత్వమును పరిశీలించి, యీదృశ్యప్రపంచమందంతర్భూతమైన సత్యమును గ్రహింప సమర్థనీయమైనదే 'సత్యజ్ఞా'మని ప్రసిద్ధ శాస్త్రగ్రంథములు తెల్పుచున్నది. జీవాత్మన నిత్యత్వమును నిరాకరించుట, ఆత్మహత్య - తుల్యమని భావించువారు కొందఱున్నను మనము ద్వైత-అద్వైత- ప్రశ్నములజోలికి 'పోవక' సకలమును విభజనముఁ జేసికొనిపోవగ మిగులునవి తుదకు రెండుగలవు. నిత్యమైన ఆత్మ-ఆత్మ చేరికొనుదైవము (బ్రహ్మము) ఈవిషయమై భిన్నభావములుకలవు. చివరకు శేషించుసత్యము విషయము. ఇదమిత్థమని నిర్ణయింపరానిది అందుచే విద్యావంతులు పరస్పరము ఖండనమండనముల గావించుకొనుచు కలహించుకొందురు.

ఈసమస్య విషయమై ఆశ్రితులగుభక్తులు సకమదమగునపుడ శ్రీ సాయీప్రభువు వారల నెటుల సమాధానపఱచినాడో గమనింతుము. భగవద్గీతాదిగ్రంథములను శంకరభాష్యాదులను పఠించి వేదాంతవిద్యా శాస్త్రముల పాండితిని సంపాదించి పట్టభద్రులైన నానాసాహెబ్ చండోర్కర్ మొదలగువారీ సమస్యలఁగూర్చి శీరిడిలోని వాడలలో చర్చించుకొనుచుండువారు విశ్వవిద్యాలయమున ఒక ఆచార్యుడుగ బాబా

(వకటించుకొనక, తనను గుఱువుగ విశ్వసించి ఆశ్రియించుబిడ్డల యోగ్యతల ననుసరించి, వారితో మెలగి సమాధానపఱచువాడు. శాస్త్రవిషయక సందేహములను తనవారు స్వానుభవములను పురస్కరించుకొని రహితముఁ జేసికొనఁజేయుటయే బాబా కావించు విధానము. బాబా యందు, ఆతండ్రిబోధలందు గాఢవిశ్వాసము వహించుట మూలమున నిట్టి సమస్యలు, సందేహములు నివారణకాగలవు. ఋజుమార్గమున బాబాను సమాశ్రియించినగాని యివి నివారణము కాఁజాలవు.

[S.C.S. Para 131] వాలంబి స్టేషన్ మాష్టరువంటి సంశయాత్ములయెడ బాబా ప్రవర్తించినవిధమున తన అభిప్రాయము విశదపఱచినాడు, వాలంబి స్టేషనుమాష్టరునకు బాబాయందు విశ్వాసములేదు. కాని, బాబా గొప్పసమర్థతలుగల మహాపురుషుడని దాన్ గాణామహారాజువలన విని ప్రేరేపించఁబడి, బాబాను స్వయముగచూచి, తనకుఁ దా, నిర్ణయించికొనఁదలచి దాన్ గాణావెంటఁ జీరిడికి వెళ్ళినాడు, ఆయిరువురు మనీషుఁజేరిన సమయమున సర్వజ్ఞుడైన శ్రీసాయి విచిత్రముగఁ బ్రవర్తించుచుండెను, అందఱుఁ జేయునటులగాక, బాబా పెక్కుకడవలనుతీసికొని ఒక్కొక్కదానిని గడుగుచు బోరిగిలఁ బెట్టుచుండెను. ఆస్టేషన్ మాష్టరు విసుగొంది “ఈపనియేమి?”— అని గాణామహారాజును ప్రశ్నించెను. గాణాదాసు— ఆవిధముగ బాబాను ప్రశ్నించెను. జనులు నాదగ్గఱకుఁజేసి విధమిదియే— అధోముఖముగవత్తురు, ముఖము పైకెత్తబడియున్న మేవేని స్వీకరించుటకు వీలుండును,— అని బాబా సమాధానముఁజెప్పెను. అన్యపదేశముగ బాబా పలికినమాట లాస్టేషన్ మాష్టరునకు బోధపడలేదు, ఎదేని స్వీకరించుటకు, ఆచేరుకొను వ్యక్తయందు విశ్వాసగౌరవములను పురస్కరించుకొని చేరు ఆశ్రితపాలిలందు ప్రబోధబీజములచే నింపవీలగును, ఏవేని ప్రబోధకల్పింపవచ్చును. ఆవచ్చిన స్టేషన్ మాష్టరునకు బాబాయందు విశ్వాసములేదు. కావున బాబావలన సతఁడెట్టిఫలమును బడయలేకుండెను బాబా

నూచించినవిధము విస్పష్టము. ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధిఁ బడయుటకు సత్కర్మచక్రంతో తన ఆశ్రయమందు గాఢవిశ్వాస కారవములుగలిగితన సంశయములను నివారించుకొనుటకు తగినట్లు వహించి యుండఁదగను.

బాబా తాతచుగ నాయానందర్థముల నవకాశముఁజేసికొని ఆ ధ్యాత్మిక ప్రబోధవిజములను తనవారి హృదయక్షేత్రముల నాటువాడు 1910 తరువాత కాకాదీక్షిత్తు అతనిమిత్రులు శీరిడినుండి వారివారి తావులకేగఁదలచి బాబా అనుజ్ఞనుకోరిరి. 'మీరు వెళ్ళవచ్చును'— అని బాబా పలికెను. ఆచటఁ జేరినవారిలో నొకరు ఎక్కడకు వెళ్ళవలయును?— అని ప్రశ్నించెను, బాబా ఆసంభాషణమును కొత్తమలపు నకుఁ(ద్రిప్పి, ప్రబోధఁ గావింప నెంచి 'పైకి'— 'ఇక్కడనుండి పైకి' అనెను. "అనగా పెక్కు-బంధములకుఁ జిక్కుకొని, ప్రతిఘటనలు, సుఖదుఃఖములతో సదమదమగుచు, భయాందోళనలఁ బొందుచు, ఈవిశ్వమున అంతర్భూతమైయున్న వస్తువునుగూర్చిన సత్యదృష్టి— ప్రశాంతిగనలేని యీ ప్రస్తుతసంసారమునుండి ఉన్నతస్థితికి" — అనిభావము.

ఆపుచ్చకుడు— 'అటుపోవుటకు మార్గమేది?'— అని అడిగెను. 'ప్రతివ్యక్తియున్న స్థానమునుండి పైకిఁబోవుటకు అనేకమార్గములు కలవు. మీకుఇక్కడ (శీరిడి)నుండియు "మార్గముకలదు. ఆమార్గము నిమోన్నతములుగలది. ఆపథమున పులులు— ఎలుగులుకలవు.' అని బాబా సాంకేతికభాషలో పలికెను. [శీరిడియందు పులులుగాని, ఎలుగులుగాని లేవు. ప్రతివ్యక్తియొక్క ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధికి పెక్కు ఆటంకములుకలవు— అని పులులు— ఎలుగులవలె భయంకరములైనవని భావము.]

ఆపట్టన మా. సీ. దీక్షిత్తు అందుకొని, 'కాని, బాబా! ఆతనికి తోడున్నదో?' అని ప్రశ్నించెను. 'వానికి 'తోడు'న్నదిక నెట్టికష్టములులేవు. ఆపులులు— ఎలుగులు దూరదూరముగఁ దొలగిపోవును.

తోడులేకున్న ఆమార్గమున పెద్దగొయ్యికలను. ఆ పెద్దగొయ్యిలో నరకమున) అతడు బారిపడిన పడవచ్చును. అని బాబా పలుకుచున్న మాటలను అన్నా సాహెబ్ దభోల్కరు నావధానముగ వినుచుండెను. ప్రతివ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక పురోవృద్ధినొంది ఉన్న లక్షితికి బోవుటకుగురువు అవసరము. అని బాబా తెలుపుచున్నట్లు గ్రహించెను. [ఒకసందర్భమున దభోల్కరు గురువులతో నెట్టి అవసరములేదు. అని వాదించిన వాడు. హేమాద్రిపంతు వృత్తాంతము(జూడుడు).] ఈ సంభాషణను తయారైనను దేవించి కావించబడినదిగ అతడు తెలిసికొనెను. ఆధ్యాత్మికాన్ని త్యమః బడయఁగోరు సాధకునకు. తోడు. గురువు అవసరము. లేకున్న సతనికిగలుగు ప్రతిబంధకములనుండి తప్పుకొనలేదనియే బాబా ప్రబోధగ దభోల్కరు గ్రహించినాడు. “గురువినాకోనే బటావే” (గురువు లేకున్న మార్గముఁ జూపువాఁడెవఁడుకలడు) అని కబీరు పలికినాడు. (గురువు దటిలేనయెడ మార్గమెఱుకబడును.) ఆధ్యాత్మిక మారగామియైన సాధకుడు తనకుగలుగు సందేహములను. అటంకములను గురువునందు గౌరవ విశ్వాసప్రేమలను బటపుచు సేవించనేర్పిన ఆగురువు ఆశ్రితునకుగలుగు సందేహములనువారించి, సమస్యలనుదీర్చి తార్కానుకప్రములను తొలగించి పులుల, ఎలుగుల, పెద్దగోతులబాటి పడనీయక తప్పించి జైమకరమార్గమున నడిపించి, గమ్యముఁజేర్చి తీరునని బాబా పలుమాటలు తెలిపినాడు. బాబా ప్రవచించురూపకములు అపారభావ గర్భితములు.

1911న ఉపాసనీమహారాజు శీరిడికిఁజేరి బాబాను గురువుగ స్వీకరించి, వివిధ దృశ్యములద్వారా ప్రబోధలను గ్రహించినాడు ఒకదృశ్యమున ఉపాసనీ తానొకమార్గమున నడచుచుండఁగ ప్రక్కననొక అగాధమైన ఒకగుంట ఉండెను. [అది నరకమని తరువాత గ్రహించినాడు] దాని అంచునకుఁజేరిన తోడనే అందుండి రెండుచేతులు పైకిఁబాచుబడి ఆతని [ఉపాసని] పాదములఁ జిక్కించుకొని ఆగుంటలోనికి లాగఁ

శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 535

జూచెను. తనగురువును ఆసమయమున స్మరింపఁ జూచుకపుణ అతనికిఁ బ్రసాదించఁబడుటచే 'పోనమ్మ! పోనమ్మ! పోనీయవా సాయీబాబాకు దెలిపెనను' - అనుమాటలు నోటినుండి వెడలెను. [ఋషిదేవుని జ్ఞప్తి యందుంచుకొని స్మరించువానికి సజ్జలాటకములు తొలగి సరకమున కాకార్జించు సకలదుర్భాసనలు నశించును.] వెంటనే ఉపాసనీపాపము లఁబట్టిన చేతులపట్టి విడిపోయెను. అతఁడట్టులా సరకకూపముదటికిఁ బోవుట తప్పుపడియని తెలుపఁబడెను. అతని ఆసరకకూపమునఁ గూల నీయక గురుకరుణయే తప్పించినది. ఇది అన్యాయదేశము - సాంకేతికము కావచ్చును. [ఉపాసనీమహారాజు వృత్తాంతముచూడు]

ఇట్టి గురుకరుణయే H.V. సాతేనుగూడ సరక కూపమునుండి తప్పించినది. శీరిడియందలి 'శాల'లోని ఒక చెడిపెబాటి పడనీయక నైతికపతనమునుండి, సాతేను రక్షించినది గురుకరుణయే [H.V. సాతే వృత్తాంతము(జూడుడు) ఆసమయమున 'సాతే' ఆర్థ్యాపరాధుఁడగుఁ జిక్కెను. తన అనివేక ప్రవర్తనమునకు గాఢ పశ్చాత్తాపముపొందెను. అది మొదలప్రదేశమును 'శాల'ను మెట్టియెఱుంగఁడు. తన ఆశ్రితుఁడైనవానిని సరక కూపమునఁ బడనీయక రక్షించుచు, సురక్షితమార్గమున నడిపించుచు జీవితగమ్యమునుజేర్చు సద్గురువెట్టివాఁడో బాబా విశదపఱచినాఁడు, మానవుఁడట్టి వ్యభిచరణశీలముగలిగియున్న, చెడు ప్రవర్తనములకు బానిసఁడైనయెడల పవిత్రత - విరిక్తి - దైవప్రేమ - విముక్తిగనలేడని, మానవజీవితమున ఉన్నతసత్యముఁ బడయుటకర్హుఁడగువాడని తనవానికి బాబా ఎఱుకపఱచినాఁడు. ఆవిధముగ 'సభా' ల్గురు'నకు బాబా తెలిపినవిషయము - 'గమ్యము జేరుకొనుటకు గురువు ఎంతేనియు అవసరము' - అనియే. సాతేను పురిస్కరించుకొని బాబా నిరూపించినాఁడు. సాతేనుగాని తదితరులనుగాని బాబా రక్షించినది యిది యొకటియేకాదు. క్రోధము - క్రోపము, కామమువలె గమ్యమును జేరినీయక మానవునకు ప్రతిబంధకమగును.

సాతేవిషయమున క్రోధము (ద్వేషము)ను నుపశమింపఁ జేయుటకు మఱియొక నాయము బాబా కావించినాడు. సాతే శీరిడినగ్గఱ కొంతభూమిని గొనెను. దానినిజూచి రాదలచెను, అతని భార్యను గూడ వెంటఁగొనిపోదలచి బండిని పిలిపించెను. అతనిమామ దాదా కేల్కారు- తనఅల్లుడు సాతే భూమినిగొనిన విషయము దాయాదులకు దెలిసినదానిలో తమకు భాగమురావలయునని దాయాదులు పేచీలు పెట్టుమరను తలంపున తనపుత్రులను వెళ్ళువలదనెను సాతే తనభార్యను బండియెక్కుమన నామె నిరాకరించెను. తనమాటను ధిక్కరించిన భార్యపై కోపముఁపొంది బండివానిచేతిలో కొరడాలాగిగొని ఆమెను (సాతే) కొట్టుటకై ఆకొరడాను పైకెత్తెను. ఇదియంతయు మసీదునందుండియే తెలిసికొనుచున్న బాబా మేఘుని సాతేదగ్గఱకు పంపెను. మేఘుఁడాక్షణమున పలుకెత్తిచేరి “బాబా నిన్ను పిలుచుచున్నాడు” అని, సాతేకుఁ దెలిపెను ఎత్తినికొరడాను క్రిందపడవైచి సాతే బాబాను సమీపించెను. బాబా సాతేను శాంతపఱచి, “నీపొలమెక్కడకుఁబోలేను. అక్కడేయున్నది. దానిని నీవు చూడవలసిన అవసర లేదు.” అని, బోధించెను. తన భార్యయెడ క్రొవ్యప్రవర్తనమునుండి బాబా యెటుల ఆక్షణమున కాపాడినది సాతే గ్రహించెను. ఇట్టి అసభ్యప్రవర్తనము- నరక కూపమునుండి బాబా తప్పించిన విధము గుర్తించెను.

శక్నోతీహైవయస్సోఘం ప్రాక్చరీర విమోక్షణాత్
కామక్రోధోద్భవంవేగం సియుక్తస్ససుఖినః

తనువు విడుచునంతదనుక నేమనుజుండు

కామకోపములను గలుగువేగ

మును సహించఁగలడొపురు హూతనందనా!

వాఁడెయోగీ సుఖయువాఁడె యగును.

(శ్రీ) మద్భగవద్గీతామృతము. 5-28

శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 317

ఆధ్యాత్మిక పురోవృద్ధినొంది గమ్యము జేరుకొనుటకు సాధకుఁ డైన మానవుఁడు కామక్రోధాదులను రాగద్వేషాదులను అవశ్యము నిర్జీవపలయును, ఇట్టి శత్రుపట్కమును జయించి జీవితగమ్యముజేరి కొని శాశ్వతసుఖశాంతిల బడయుటకు ఏకైకమార్గము సద్గురుసమా శ్రయమే.

9. శ్రీ సాయీబాబా - జాతీయ సమైక్యత

శ్రీ సాయీబాబా నివాసస్థానమైన శీరిడిగ్రామ వాతావరణము రాజకీయ తదితర వివాదములగూర్చిన ఆందోళనములచే నేనాఁడును కలుషితముకాలేదు. బాబా తన సహజ నిరాడంబర మార్గమున, ఆచరణబోధలద్వారా, భారతజాతీయ సమైక్యతకు భారతీయక్షేమ భద్రతలకు గట్టి పునాదులను నిలిపినాఁడు. వచ్చినకష్టము మతసంబంధములైన ఆచారసిద్ధాంతములందు పరస్పర భిన్నాశయములుగల అశేష హైందవ- ముస్లిము మతానుయాయుల ఏకైకకారణమునఁ జేరఁదీసి యిరు తెగలందు సామరస్య సమన్వయభావమును పాదుకొలుపుటయే బాబా తన ఆశ్రితులగు బిడ్డలకు సకలమత సారాంశమును విశదపఱచి, సర్వనియంత 'చల్తేబోల్తేదేవ్' - చరించుచు పలుకుదైవము అయిన గురుదేవునందు అచంచలప్రేమఁ బఱపుటయే ఏకైకసంబంధముగఁ గల్పించి యెల్లరఁజేర్చి కూర్చినాఁడు.

బొంబాయి మొదలగుపట్టణములందు దేవాలయముల మసీదులను విధ్వంసముల గావించుకొనుచు నొండొరుల బాధించుకొనుచు హింసించుకొనుచు విద్వేషము పెంచుకొనుచున్న సమయములశీరిడియందు హిందువులు- ముస్లిములు పరస్పరము మైత్రీపఱపి సహకరించుకొని దేవాలయములను మసీదులను నిర్మించుకొనుచు- పునరుద్ధరించుకొనఁ దొడగిరి. గోపాలరావుగండు- ఒక హైందవరెవిన్యూ ఇన్స్పెక్టరు. మసీదును

పునరుద్ధరించుటకు కొండతాళిని దోలించెను. బాబా ఆతాళిని హైందవదేవాలయములను పునరుద్ధరించుకొనుటకై యచ్చెను. హైందవులు వేసవేలు ధనముఁగూర్చి మసీదును మిక్కిలి రమ్యముగ పునరుద్ధరించిరి. కీరిడిక్కిరి మైళ్ల దూరమునున్న 'సకోరీ' గ్రామమున బాబా భక్తుడైన ఉపాసనీమహారాజు— (వజ్రానీకమునందెట్టి కలతలులేని విధమున— ప్రశాంతికి భంగముకలుగని చొప్పున శివ-మారుతి- దేవాలయములకు ఇరువదిగజముల దూరమున నొక చక్కని 'మసీదు'ను కట్టించెను.

కీరిడియందు హైందవులు ముస్లిములు ఏకమై చానడికి ఊరేగింపునందు— ఇతర సేవలందు ద్వారకామసీరు— సమాధిమందిరమున జరుపఁబడు ప్రార్థనలందు వాల్తీనువారు. ఈ యిరు తెగలవారు తీసికొనివచ్చిన శాకాహారపదార్థముల నివేదనల— 'సమాజ్' 'ఫటియా'లను పలికి కావించబడిన నివేదనల నెల్లరు స్వీకరించి ఆరగించుచుందురు.

(శ్రీ) సాయీబాబా హైందవ- ముస్లింసమైక్యతకు సజీవమైన చిహ్నమైనవాడు. బాబా జీవితము- బోధలు మన భారతదేశమున సకలజాతి- మత- శాఖలన్నిటిని సమైక్యపఱచు సమర్థనీయుములైన సమైక్యతానూత్రీ బద్ధములై యున్నవి. బాబా భౌతికతనుపునరున్న తుదిక్షణమువరకు- పుట్టుకచేతగాని పోషణ- రక్షణ- వృత్తి- ఆచారముచేతగాని, ఆతండ్రి హైందవుడైనది— ముస్లిం అయినది యెవ్వరికిని తెలియదు. బాబా—తనది యీమతమని యెప్పుడు చెప్పుకొనలేదు. (కమిషన్ ప్రోజెక్టు మెంట్ చూడుడు) S.C.S. Para 581

హైందవ-ముస్లిం మతముల లక్షణములురెండును బాబాయందు కలవు. ఆరెండును పెనవేసికొనియుండుటచే నిర్ణయింపసాధ్యము కాని వైసవి. (పజలు వారివారికి తోచినవిధమున నిర్ణయించుకొన దొడగిరి. అట్టివారి నిర్ణయముల నవహేళన నూచకముగ బాబా పరిహసించువాడు. 1916నందు బాబా "సీమోల్లంఘనము" (భౌతికతనుత్యాగ

(శ్రీ) సాయీ బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 169

ముచేయు తలంపున తనపైఁగల వస్త్రములన్నియు నూడఁజేసి-పత్తు నియలుచేసి 'ఘని'యందు వైచి, దిగంబరిగనిలిచి, 'రండి! రారండి! అయ్యలారా! వీడు హైందవుడో- ముస్లిమో- వచ్చిచూడండి'-అని ఆగ్రహవేసుడై పలికినాడు. [దిగంబరియైన ముస్లింమతానుసారము 'సుంతి' కర్మమునకు లోనైన నాడో లేదో యెఱుఁగుట నాధ్యముకారు] నానాసాహెబ్ చందోర్కరు బాబా సుంతి కర్మమునకు లోనుకాలేకని మఱి కొందఱు లోనైనవాడని పలికిరి.- ఆవిధముగ హైందవమతాను సారము 'చౌలము' [చెవులుకుట్టుట] కావింపఁబడినదని కొందఱు లేదని కొందఱు పలుకువారు, 'సుంతి'- 'చౌలము' ఇత్యాదికర్మములకు బాబాలోనైన, కాకున్న-నవి యప్రధానములు- బాబా అనినట్లు అవి యెప్పుడో జరుగలైన జనులలో వించుకొనదగిన విషయములు- అసంగతిములు.

బాబా తుదిక్షణమువరకు తనపుట్టువును గూర్చికొని, తానుపొందిన మతసంస్కారములఁగూర్చి కాని పలికియుండలేదు. అట్టి సంభాషణము లనవసరములని అసంగతిములని భావించినాడు, అవి కేవలము మనుష్యమాత్రుడైనవానికి సంబంధించిన విషయము బాబా తాను దేహబుద్ధిగలిగి- దేహబద్ధుడనని తలంపుగలవాడకాదు. సర్వభూతాత్మ- భూతాత్మయైస్థితియే ఆతఁడ్రీ యెఱుక తాను గావింపఁదలచినచ్చిన పనులను నిర్వర్తించుటకు ఆతనువు నుపయోగించుకొనుచున్నవాడనని ఆప్రభువెఱుంగును. బాబాకు పలువురుబిడ్డలతో ఋణానుబంధముకలదు. అట్టి ఋణబంధమును గుర్తించి వారి నెల్లరఁ తీవరగఁ జేరఁదీసి, ఆజన్మమున వారలకెంతెంతిడనుక పురోగమించుటకవకాశముకలదో అంతంత ఉన్నతస్థాయికిఁ గొనఁపొను నాడు అట్టి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానలబ్ధి, బాబాను సమర్థునగుచువు- పరాత్మా- ఈశ్వరుడు అట్లా- అని గుర్తింపఁజాలిన వారికే లభ్యమగునుగాని బాబా భౌతికతను మాత్రుఁడుగ భావించువారికి లభ్యముకాదు. ఆ భౌతికతను విస్మరించి

అందఱిష్టించిన సర్వేశ్వరభావమును గుర్తింపఁగలవారికే సాధ్యము. ఆ కారణముననే బాబా 'మైఁ అల్లాహూఁ'- నేను లక్ష్మీనారాయణుఁ డను- అని పలుకుటయేకాక, ఆశ్రితులైనవారికి వారివారి యిష్టదైవస్వ రూపుఁడుగ దర్శనమిచ్చినాఁడు. వారుధ్యానించి సేవించు ఆవస్తువే 'తాను' అనుప్రబోధ కలిగించినాఁడు. తన సర్వవ్యాపకత్వ సర్వనియం తృత్వ- సర్వజ్ఞత- సర్వభూతాత్మ- భూతాత్మస్థితి ప్రకటింపఁజాలి నాఁడు. ఆయాభక్తుల అభిరుచుల ననుసరించి, తానేమిల్- శ్రీరామ- దత్త- మారుతి- మొదలగు దేవతామూర్తి స్వరూపుడుగ తనభౌతిక తనవున ప్రకటనము గావించినాఁడు.

అటుల పలువురుభక్తులకు తాను 'దైవము'- అను ఎరుక గలి గింపఁజాలిన వస్తువు- బాబానుగూర్చి 'యీతఁడు హిందువులదేవుడా? ముస్లిములదేవుడా?' అని చర్చింపఁబూనుట హాస్యాస్పదము- బాబా బిడ్డలు తమహృదయములనిట్టి అనవసర- అసంగతచర్చలచాల్పడి సర్వ నాశనము కల్పించుకొనకుండునట్లు చేయుటయే బాబా ఆశయము. ఆకా రణముననే తనవిషయమున- ఇతరసాధు సత్పురుషుల విషయమునవారి జన్మకర్మాదులనుగూర్చి చర్చింపఁదగదని బాబా తెలిపినాఁడు. నిషే ధించి నిరుత్సాహపఱచినాఁడు. కబీరు భగవనుఁడు ఆవిధముగ నిషే ధించి, అట్టి చర్చలవలన కలుగుమేలుకంటె కీడే తత్వధికమని తెలిపి నాఁడు.

(శ్రీ) సాయీప్రభువునుగూర్చి యింతదూరము తెలిపినను బాబా హైందవుడా?- ముస్లిమా? అనువిషయము రూఢిగ తెలిసికొన నాసక్తి వహించువారు అనేకులుకలరు. ఇట్టి అన్వేషణేచ్ఛ తొలఁగిపోవునది కాదు, అని మనము గమనించవలయును. బాబాతోడ పెక్కుసంవత్సర ములు సంబంధము కలిగియుండి ఆతండ్రి ఆదరాభిమానములనుపొంది ఆస్వాది అనుగ్రహమున పెక్కుమారులు కష్టములనుండి రక్షింపఁ

బడిన భక్తుడు (గాణాదాస్) బాబాను ఒక 'మస్లిం' అనియే విశ్వసించినాడు ఎవరేని అట్టివానిని [బాబాను] బ్రాహ్మణుడని ఎటుల బావింపగలఁడినియు సంశేహించినాడు. బాబా యిదిట్టి మహమ్మదీయభావము కల్పించుకొనుట ఆయన (గాణాదాస్) భక్తి కెంతయు హాని కలిగించినది. బాబానుగూర్చి యిట్టి మతవిభజన నిర్ధారణభావము కలిగియుండుట అట్టి వ్యక్తియొక్క దేహభిమానమే కారణము అనగ ఆవ్యక్తి- దేహము మాత్రమేయని- ఆతనువు (శ్రేష్ఠమైన హైందవ బ్రాహ్మణ వర్ణమునకుఁజెందినిదని ఆతనిభావము. ఇట్టి భేదభావములెంత అనర్థకరములో- భగవానునందైక్యము. (పూర్ణాలయ) పొందుటకు ఇట్టి తిలంపులెంత ప్రమాదకరములో "నాందేడు"లోని బ్రహ్మచారిసాధువు' ఆభక్తునకు నిరూపించినాడు. [Life of Sai Baba ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా? గ్రంథమున (డాస్ గాణానుహారాజ్ వృత్తాంతము) పుటలు 211-213] 'నీ అభిమానము- నీ ఆజ్ఞానమెట్టిదో తెలిసికొంటివా? నీ నీకుఁపు సాయీబాబా తనపాదములనుండి గంగ నుద్భవించునెను. ఆగంగను నీదోసిట పట్టుకొంటివి. దానిని నీవేమిచేసితివి? నీవా జలముల నెత్తి పై నమాత్రము చల్లుకొంటివి. నీవాజలముల త్రాగినవాడవు కావు- చూడుము- నీ దురభిమానము',- ఆ-వి రక్తబ్రహ్మచారి- సాధువుయొక్కభావము వివరించుకొందము. ఆభక్తుని [గాణాదాస్] తలంపు- ఆగంగ ఒక మస్లిం మహావిష్ణువు పాదములనుండి ఉద్భవించినదిగ భావించి, అట్టిసీరము పరిశుద్ధమైన బ్రాహ్మణ తరువునకుచేందిన పెదవుల దాకనిచ్చిన ఆపెదవులు కళంకితములగునని ఆతనిభావము అంత కంటె అసంగతిమైన బుద్ధిలేదు. కాని, అట్టిభావ మాభక్తునందు పెద్ద కాలముఁగలిచి పాదుకొనినది. దురభిమాన దురహంకారములు త్వరితమునశింపవు. కొంతవర కున్నతస్థాయికిఁజేరిన భక్తులందు సైతమిట్టి దేహభీమానములు నిరూపముఁ గాఁజాలవు.

[చూడుడు. S.C.S. శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము Para 404]

బాబా భక్తుడు రావ్ బహద్దూర్ S.B. ధుమాల్ - జిల్లా మేజిస్ట్రేటు ప్రశ్నమునకు బాబా మతమునుగూర్చి యిచ్చిన సమాధానమును గమనింపుడు! 'బాబా హైందవుడు కాడు- ముస్లింనుగాడు, ఈయన మతములవారికి అతీతుడైనవాడు'- అని సమాధానమిచ్చెను. అంతకంటె, ఆసమయమున బాబా హైందవ ముస్లింసఖ్యతకు సమైక్యతకు జాతీయ సామరస్య సమన్వయ కార్యకలాపములనుగూర్చి వివరించుట కవకాశములేదు. ఆవిషయము మనము పరిశీలించుదము. అట్టిపని మనకు కష్టమేయగును.

బాబా యంగుగల హైందవముస్లిముల లక్ష్యములు- ఆరెంటి యొక్క కలయిక- ఆయన కారణమునందు- మసీదునందు- బాబా ప్రవర్తనమందు- బోధలందు- ఆతండ్రికి సంబంధించిన ప్రతి విషయమునందు- ఈ యిరువురముల కలయిక జాతీయసమైక్యతా విధానములు ఎట్లు చక్కగ మిళితములైనవో గమనింపదగును.

[S.C.S. Para 477] బాబా ఒకసందర్భమున తానుపూర్వము 'కబీరు'గ అవతరించినట్లు [S.C.S. 486] అక్కరుచక్కరివర్తి తన శక్తీసమస్తల కాశ్చర్యచకితుడైనట్లు తెలిపినాడు. హిందూముస్లిం సమైక్యత విషయమున అక్కరుచక్కరివర్తి ఆశయములకు బాబా నిర్వహించిచాలవరకు సఫలీకృతుడైనాడు. కబీరు 15, 16 శతాబ్దములమధ్య 'షర్హా' కాలముననున్నవాడు. ఆతని ఆశయములు నేటికాలమునవలె ఉదాత్తములైనవికావు. బాబా నేటికాల పరిస్థితులను- ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని- చక్కగ గ్రహించి, భారతదేశ నాతావరణమును బాగుగ గుర్తించినాడు. ప్రప్రథమభారతీయ స్వాతంత్ర్యసమరమున ఝాన్సీరాణి సేనలో తానొక యోధుడైనట్లు తన పూర్వజన్మములలో నొకదానిని గూర్చి తెలిపినాడు. (S.C.S. 489)

(శ్రీ) సాయీప్రభువు శీరిడియందున్న కాలమున అచట ఏవిధములైన రాజకీయములు లేవు. బాలగంగాధరతిలక్ - G.S. కవర్తే-

వీరు శీరిడియందున్నపు డేవిధములైన రాజకీయవిషయములను బాబా చర్చించి, యెఱుగడు. దేశభక్తినిఁగూర్చి ప్రోత్సహించినను రాజకీయ విషయక భిన్నభావములను దూరము నండుంచినాఁడు. భారతదేశము సర్వశక్తివంతము- సర్వశోభావంతమగుటకు హిందూ- ముస్లిములనభ్యుత- సమైక్యత లత్యవసరములను విషయము దేశభ్యున్నతిఁగూర్చి జాగ్రత్తగ పరిశీలించు ప్రతివ్యక్తికి తోచితీయరు. బాబా ఈవిషయము గుర్తించినాడు కావుననే హైందవ- ముస్లిములందు సామరస్య సమన్వయభావము పెంపొందించుటకు గట్టి పునాదులు నిర్మించినాఁడు మొదటిది తన తరువున- రెండవది తనజీవితమున, మూడవది మనీరునందు- నాల్గవది తనబోధలను, చివరిది తనతో సంబంధించిన ప్రతివిషయమున ఈ సమైక్యతకు ప్రాధాన్యమిచ్చి, దానిని పెంపొందించుటకు గట్టి కృషి గావించినాఁడు.

ఈ విషయములనుగూర్చి మనము చర్చించుట అసంగతమే యగును బాబా తనపునుగూర్చి విచారించుదము. బాబా చెవులు కట్టబడియుండుట కెక్కిరందేహములేరు. బాబా మహల్నాపతితో చెప్పినటుల నైజామురాష్ట్రమున ప్రతి యనుగ్రామమునందు బ్రాహ్మణదంపతులకు జనించయున్నవాఁడు. ఒకటి రెండుశంపత్సరముల బిడ్డగనున్న పుడబ్రాహ్మణ దంపతులు తననొక ముస్లింఘోషకు అర్పించినటులను తెలిపినాఁడు, బాబా జీవితమున హిందూ- ఇస్లాంకలయికకు ఇది మొదటినిదర్శనము. బాబాను తీసికొనివెళ్ళి సాకిన ఆఫగీరు ఆధ్యాత్మికోన్నతస్థితి నొందినవాడనియు సూఫీమతానుయాయు లందఱున్నతస్థాయికిఁ జేరికొనినవాడనియు మనము గ్రహింపఁదగును. బాబా యెప్పుడును దైవమునుద్దేశించి యుండేవుఁడు- ఆఫగీరు- దైవము- అని పలికినను- తనను అతిబాల్యమునుండి పెంచి, తనకు తండ్రి- రక్షకుఁడు గురువు- దైవము- సర్వసమునయిన ఆఫగీరు అనియే మనము తెలిసికొనఁదగును. దైవభావము- దైరాగ్యమునకు సంబంధించిన సకలసుగు

ణములను- తన-నిత్యమును తీర్చిదిద్ది తన-నిత్య సర్వస్వమును దైవానికి
తమ-చేయబుద్ధిని బాబా ఆఫీసునుండియే సముపార్జించినినాడు.
రెండుమాండ్రు సంవత్సరములైనవిదవ [అనగా బాబా 5, 6 వండ్లవయ
స్సునచ్చినవాడైన విదవ] ఆఫీసు మరణించెను భర్త ఆజ్ఞానుసార
మాఫీసు భార్య బాబాను గోనిపోయి తిరుపతి వేంకటేశ్వరభక్తి తత్ప
రుడు, మహాసాధు పుంగవుడు సకలయోగసిద్ధి సంపదలుగలిగి 'జిం
తూరు' పరగణాపాలకుడు- వీరస్వామివలన జయేదారునైన గోపాలరావు
దేశముఖునకు- (వేంకటేశునకు) ఆబిడ్డను అర్పించినది, రాజ్యపరిపాలనా
దక్షత్వమేకాక వేంకటేశ్వరానుగ్రహమున అష్టాదశ యోగసిద్ధులు
సకల శక్తిసమృద్ధులు 'గోపాలరావునకు సంక్రమించినవి. జనులెల్లరు
ఆయనను గోపాలరావును 'వేంకటేశుడు'- 'వేంకటేశ్' అని పిలువదొడగిరి.

కావున బాబా మస్లిం (నూపీ) షరీరు పోషణమునుండి- ఆధ్యా
త్మిక యోగపరాకాష్ఠ- నొందిన షరీరునకంటె భిన్నుడుగాని హైందవ
ధర్మశిఖామణి వేంకటేశుని రక్షణమున జేసినాడు. బాబా పలుమా
రులు మిక్కిలిప్రేమతో తనగురుదేవుని 'వేంకటేశుడని పేర్కొనువాడు.
తన గురుమార్గము పరమ ప్రేమాత్మకమైన విశ్వమతమని తెలుపు
వాడు, గురుప్రేమ- గురువు అనుగ్రహమే యీమార్గమున ఉపా
యోపేయములుగ బాబా తనబిడ్డలకు విశదపఱచినాడు.

పశువులు- జంతువులందు సైతము ఈప్రేమతత్త్వము విదితము.
బాబా తన గురుప్రేమయందు నిమగ్నుడైనవాడు, ఆగురువు బాబాను
మిక్కిలిగ ప్రేమించినాడు, ఈగురుభక్తి యనునది సకలమత సిద్ధాంత
నారము, బాబా సామాన్యమానవస్థితినుండి పరిపూర్ణత్వము- సర్వ
భూతాత్మ భూతాత్మత్వము 'అనేకాశు'తాతర్క్య లీలావిలాస'యోగ
సిద్ధిసంపదలు బడయజాలినది యీగురుప్రేమ మార్గముననే చూడుడు

S.C.S. శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము Para 136-139) 'నేనీస్థితి పొందినది (సకల యోగసిద్ధిసంపదలు పొందగలిగినది.) నాగురుదేవుని కరుణాకటాక్షము మాత్రముననే- మా పరస్పరప్రేమలు [వాకు నా గురుదేవునిపై న- నాగురుదేవునకు నాపైనగలప్రేమ] అపారము'- అని తెలిపినాడు. కావున మొదటినుండి హైందవ- ముస్లిం తత్వములు బాహ్యవిషయములకు సంబంధించినంతవరకు బాబాయందు చక్కగ పొందుపడినవి. ఇతర ఆంతరంగిక- ఆధ్యాత్మికవిషయము- సకలమత సిద్ధాంతసారము- దైవము- (ప్రేమ స్వరూపుడు [దైవమేప్రేమ- ప్రేమయేదైవము.] మానవునిఆత్మ- ఆదైవమునుండి వెడలిన ఒకనిప్పురవ్వ ఈ మానవరూపముననున్నవ్యక్తి ఆప్రేమద్వారా తిరిగి దైవమును చేరికొనవలయును- అను నియమమున పోషింపబడి బాబా పరిపూర్ణ స్థితి పొందినాడు. కావున శ్రీ సాయీబాబా అట్టిశిక్షణమున దీర్ఘదిగ్ధ బడి మానవపరిపూర్ణత సాధుసత్పురుష (పరపూర్ణస్థితి పొందినాడు. తనను సమాశ్రయించి సేవించు బిడ్డలెల్లరకు దైవము- సమర్థ సద్గురు దేవుడై నాడు. బాబాజీవితమున చరితమదశయందు ఈవిషయమెల్లరకు విస్పష్టమైనది.

బాబా తన గురుదేవునివలన నొక ఇటుకతాయీ- చిటుచేలము మాత్రము గైకొని, సంపూర్ణత్వప్రాప్తికి ఆశీస్సులుపడసి బయలుదేరి నాడు. ఆపిదవ ఘోరములలో కలిసిమెలసి తాను నొక ఘోరుగ నిందందు సంపరించినాడు ఎంతెంతకాలము ఎందెందుఁ దిరిగినది. యెవ్వరు నెఱుంగరు తుదకు శీరిడిగ్రామము బాబా స్థిరనివాసమైనది. శీరిడిజేరిన పిదప పెద్దకాలము (20, 30 సంవత్సరములు) పేరు ప్రతిష్ఠలేని ఒక సామాన్య ఘోరుగనే కాలముగడపినాడు.

బాబా సకలసిద్ధి సంపదలను సర్వభూతహితప్రేమలను గుర్తింపఁ జాలిన హైందవసాధువులు గంగాగిర్, దేవదాస్, జానకీదాస్ మొదలగువారు; ఆపిదవ జనసామాన్యము- [ఆశ్రితులగు బిడ్డలకు సంతానము-

హితాప్తములను ప్రసాదించుటచే బాగా పాదముల గ్రహించుకొని గారికిని ప్రాణములనుగూడ. బాగా తనభక్తులైన బిడ్డలపేరు మరలచే బద్ధుడై తొలుతన్నపిగ బిడ్డల సమీపిగ తనపూజల గావించుటకు లోంగవలసివచ్చెను. తీరిడికిజేసిన ముప్పది నలుబది సంవత్సరముల తరువాత బాబా సమస్తసద్గుణమును ప్రసిద్ధి విదితమైనది అప్రపంచ స్థితిని పూర్వము- తరువాతను బాబా తన ప్రేమతత్త్వమును విశదపఱచుచు, తొలుత తనకు ఋణానుబంధముగల బిడ్డలను ఆపదప తనను సమాశ్రయించు భక్తులందఱయెడ ప్రేమ- నిస్వార్థ- నిరవధిక ప్రేమ- బహుళము శ్రీనాయా సంవారమున తనవారి నెల్లరఁ బ్రేమించుచు- నేమించుచు తన అనాధాపణ ఆత్మహృతిమైనతే ప్రవూర్ణవ్యక్తిత్వమున వేషవేష బిడ్డల వేలకొలది తావుల సంరక్షించుచు సకలమానస సమాజము ననుగ్రహించి తరింపజేయుటకే జీవించినాఁడు. ఇట్టి ఆశయము, కార్యదీక్షగలవ్యక్తియే యితరులకంటె సమర్థుడు.

మరీమీ అధ్యాయమున వివరించునది బాబా ఆప్రేమతత్త్వము వ్యాప్తికావించుటలోని ముఖ్యంశము. హిందూ- ముస్లిం సమైక్యతను నానించుచు బాబా తీరిడికి జేసినాఁడు మనదేశమున నున్నటుల తీరిడియందును హిందూ- ముస్లిం వైచమ్యముకలదు. బాహ్యవిషయముల- వేషమున వ్యక్తిగతాభ్యాసముల- మతాచారముల- నియమసంస్కారముల బహువిధములగు భిన్నప్రవృత్తులగుల హౌడవ ముస్లిములందు సమైక్యతగూర్చుట సామాన్యమైన పనికాదు అది మిక్కిలి కష్టపాద్యము. ఈ యిరుతెగలు వేర్పేరుగ నుండవలయుననెడి ఆశయముగలవాఁడు. వీరి భిన్నప్రవృత్తులను పెద్దకాలము మనదేశమును పాలించిన బ్రిటీష్ ప్రభుత్వమువారు కడుయొక్తే చాతుర్యములతో ఈ భిన్నప్రవృత్తులను అత్యధికముగ నిమివరండు పాదుకొనిజేసిరి.

కాని బాబా విధానము అతినూత్నమైనది బాబా యేమి కావించుచున్నది, తన ఆశయసిద్ధి నెఱుఁగ నెఱుఁచున్నది యెవ్వరు నెఱుఁ

గరు. ప్రతివ్యక్తియందు బాబా ప్రసరించు ప్రేమతత్త్వ పర్యవసానము ఎవరికిఁ గానరాకుండెను. బాబా యందు ప్రేమనెఱపినవారు హిందువులు- ముస్లిములు- కైస్తవులు మొదలగువారు సోదరభావమున చేరినారు. బాబా చెప్పియున్న వీరందరు 'ద్వారకామాయి'బిడ్డలు. వారి నెల్లరను బాబా జాగరూకతతోఁ గాపాడినాఁడు. ఇట్టి పిపిధ మతానుయాయులను సమానముగ- భేదరహితముగ ప్రేరించి ఆదరించుట హైందవముస్లిం సమైక్యతకు మిక్కిలి దోహదము కలిగించినది. మతవైషమ్యము- మతనిర్బంధము- మతాంతరీకరణము మొదలగునవి జరుగనీయక బాబా తగు జాగ్రత్త వహించినాఁడు. అట్టివానిని నిరసించి అణచివేసినాఁడు.

ఒక సమయమున బాబా సంతోషించునను తలంపున (మాలేగోన్ ఫకీరు) బడేబాబా క్రొత్తగా తన హైందవమతమును మార్చికొని ఇస్లాంమతము స్వీకరించిన 'ఇబ్రహీం' అను వానిని బాబా దగ్గఱకు తీసికొనివెళ్ళి 'ఈతఁడు ఇస్లాంమతము స్వీకరించినాఁడు'- అని యెఱుకపఱచెను. [S.C.S 555] బాబా ఆ ఇబ్రహీమును చెంపపైఁగొట్టి 'నీ అబ్బును మార్చుకొంటివా?' అని నిరసించి, మసీదులోని కాలిని రానియలేను. హైందవులను ముస్లిములను సమానాదరణమున బాబా మసీదులోనికి రానిచ్చువాఁడు. హైందవులు మసీదులోని 'ఘస'ని అర్పించువారు. సగుణ్ ఏరు నాయక్ తో 'అన్నము నేతితోఁజేర్చి 'ఘస'-అగ్నియందు వేల్చుమని బాబా ఆజ్ఞాపించినాఁడు. ఇది పార్సీలు- హైందవులలో కొండఱతచారము. ఆఘనిలోని ఉధిని బాబా అండఱపి ప్రసాదించువాఁడు. మసీదుమంటపమున (ముందుహాలులో) తులసీ బృందావనముకలదు. హైందవస్త్రీలు ఆతులసికోటకు ప్రదక్షిణము చేయుచుందురు. మహమ్మదీయులకొఱకై పడమటబావి గోడదగ్గఱ ఒక తావున మధ్యగ నొక అరుగు మూడునాలుగు మెట్లుగలది కలదు. ప్రబోధకులైనవారెవరేనియున్న దానిపైఁగొట్టి ప్రబోధ గావించురు. మసీదున

దీపములు వెలిగింపఁబడి యుండును, దీనిని 'మింబర్' అందురు. ఆమీ
సీడు బాహ్య ఆకారము అంతయు ఇస్లాంమతమున పూర్వార్వచార 'సశే
సన్' కట్టడముల పద్ధతుల ననుసరించి యుండును, ఇతర ఆమీసీడునందు
హైందవము స్త్రీముల శాస్త్రగ్రంథములు పరింపఁబడుచుండును. పగటి
కాలమున హైందవులు పండరిపద్ధతుల ననుసరించి భజనలు— పూజలు—
హోతులు మేళతాళములతో జరుపుచుందురు. మహమ్మదీయులు
'ఇక్ల'పూజలను మసీదునందు జరుపుటకై వచ్చు ఆచారముకలదు.
పూర్వార్వచార పరాయణులగు ముస్లిములు రాత్రిలందు 'కలమ్' లేక
'మరియత్' వల్లించుచుందురు, బాబా [తోడు] అంగరక్షకుడైన
అబ్దుల్ (బడేబాబా) ధునిముందు, గూర్చుండి 'గొరాన్' పఠించు
చుండును.

పగటివేళ ఆరతులైనపిదప తుకారాంగాధలు— భాగవతాది—
పురాణపఠనములు— భజనలు జరుపఁబడును. ఆవిధముగ ఇరుమతముల
వారు వారివారి మతాభీష్టముల ననుసరించి వారివారి మతగ్రంథముల
నొఱచుటయెక నెట్టి స్పర్థలేకయే పఠించుకొనుచుందురు, సర్వాంత
ర్యామియైన బాబా ఆయా మతాచర్యముల అభిరుచుల— అభీష్టముల
నెఱిగి సమయోచితముగ వారల నుత్సేకపఱచువాఁడు. బాబా రామ
మంత్రము జపింపుమని గురుచరిత్ర— బావాగ్ధరామాయణము—ఏకనాథ—
భాగవతము— జ్ఞానేశ్వరి ఇత్యాది పవిత్రగ్రంథముల పారాయణము
[పఠి] జరుపుచుని తనబిడ్డల కాదేశించువాఁడు. రాత్రి ఆరతులందు—
జ్ఞానేశ్వర— తుకారాం— మొదలగు మహారాష్ట్ర సాధుసత్పురుషుల గం
బంధములగు గేయములు కీర్తింపఁబడును. ఈవిధముగ మహారాష్ట్ర
సాధు సత్పురుషులనుగూర్చి కీర్తింపఁబడుచున్నను బాబా వారందఱకు
కేంద్రీలక్ష్మముగ భాసించువాఁడు, ఇన్నివిధముల జరుగుచున్నను శీరిడి
యందు ఈ యిరుతెగలందు పరస్పర వైషమ్యము కలిగినదికాదు.

సకలమతములు సత్యములు. వారివారి గురుమార్గమున ప్రవర్తింపఁదగినవి. వారివారి మతాచారవద్దనులను విడనాడక స్వమతవిశ్వాస గురుసాంప్రదాయానుసారము ప్రవర్తింపఁదగునని ప్రబోధించు (శ్రీ) సాయీబాబా వీరిందఱును ఏకైకలక్ష్యమైనాఁడు. ఎల్లమతములు సమైక్యత నొందవలసిఁ పద్ధతి యిదియే. మానవ స్వభావమున్నంతవరకు జనులందు భేదములుండనేయుండును. ఎల్ల జీవరాసులయందు భేదములున్నటుల మానవులందును భిన్నత్వముండితీసును. అట్టి భిన్నత్వమున అంతర్భూతమైన ఏకత్వదృష్టి మానవులందు విశిష్టమైనది. మానవులందు ప్రేమ-దయ అనునవిలేని యెడల అట్టి భిన్నత్వభావములు వారికి విషప్రాయములై నాశనహేతువులగును. పరస్పరద్వేషములు కలహములకు హింసలకు దారితీయును. (శ్రీ) సాయీప్రభువువలె మార్గదర్శి-నియంత-ప్రేమస్వరూపుడు అగు సద్గురువు లక్ష్యముగానున్న యెడ నిట్టి స్వాభావిక భేదములు ద్వేషకలహ హింసలకు అవకాశము కలుగనేరదు.

(ప్రేమ-స్త్రీ) ప్రభువులందు సమైక్యతఁ గూర్చునటుల విభిన్నతత్త్వములు- ఆశయములు- ప్రజ్ఞలుగోచరించు మానవులందును ప్రేమభావము సమైక్యతఁ గూర్చితీరును. ప్రజలలో పరస్పరద్వేషములు- అనూయల కలహములను బాబా తనబోధలచేతనే కాక తన ఆచరణములద్వారా నివారింపఁ జేసినాఁడు. సహనస్వభావమును పెంపొందించినాఁడు. బాబా అధిష్ఠించియున్న ద్వారకామాయీమసీదున ప్రేమతత్త్వము నిబిడముగ వ్యాపించినది. వివిధ మతములనేకాక ఆయామతములందలి వివిధ శాఖోపశాఖలసైతము సమైక్యతఁ బొంది సమర్థమైనది. ఈ ప్రేమతత్త్వ ప్రభావముననే మానవసమాజమే కుటుంబమై సాంఘిక సమత్వభావము నలవఱచుకొనఁగలదు. విభిన్నమతములు- వివిధశాఖలు- ఆశయములుగలిగి పరస్పర భిన్నభావములుగల సం

ఘోషసంఘములందు బాబా సమైక్యతఁ గల్పింపఁజాలు మార్గము నిద్రే శించినాఁడు.

ఈజాతిమత సమైక్యభావము కొత్తదికాదు, ఏకనాథ- నామ దేవ- కబీర్, - గురునానక్ మొదలగువారు వారివారి ఆచరణబోధల ద్వారా యీ జాతిమత సమైక్యతకు పాటుపడినారు. వీరిందఱు పూని సాగించినపనిని పరిపూర్ణచేయుటకు బాబాకు విడిచిపెట్టినారు. బాబాను ప్రేమించి సేవించు మహారాష్ట్రదేశమున భక్తులు తమవలె బాబాను ప్రేమించి సేవించురని వారు ఊహించి యెఱుంగరు.. కాని శ్రీసాయీ భక్తి శ్రీ సాయీప్రేమ- శ్రీ సాయీసేవ- శ్రీ సాయీ సిద్ధాంతము లందు ఆచరణము ఈనాఁడు మన భారతదేశమున హిమాచలము మొదలు కన్యాకుమారివరకు బాంబాయి మొదలు ఆసామ్వరకు వ్యాపించి క్రమక్రమముగ విశ్వవ్యాప్తమగుచున్నది. ఈ ప్రపంచమంతయు శ్రీ సాయీమయమైతీరును, అది ఈశ్వరేచ్ఛ. ఈ ప్రవాహము విశ్వవ్యాప్తము కావలసినదే. దీనిని నిరోధించుట కెవరికిని సాధ్యము కాదు. ఈవిశ్వమునకు బాబా ఏకైక లక్ష్యమైనాఁడు.

ప్రతి మతమునందు నుద్దండపాండితిని గడించి, మహోన్నతస్థాన ములంకరించి నారమనుకొను ప్రచారకులందై క్యముఁ గల్పించుట, సామాన్యజనులందై క్యతఁ గల్పించుట అంతతేలికయైన పనికాదు. 'అవా లియా'ను అనుకొననీ- అవతారమనుకొననీ- నిష్పక్షపాతబుద్ధి- దైవీ సంపద్విశిష్టత- ఆత్మద్భుత శక్తిసమర్థతలుగల 'శ్రీ సాయీబాబా' వంటి సత్పురుషుఁడున్నాఁడు- ఎల్లరకు శ్రేయము గలిగించఁగలఁడు- అని గుర్తించి సేవించు జనసమాజమునందు సంఘిభావము- సమైక్యత కలిగించుట మిక్కిలి సాధ్యము. హైందవమస్లిముల ఆచారభావముల కలయిక కలిగి, పరస్పర భిన్నభావముల విస్మరించి కబీరు పంథానుయాయులు పెంపొందినట్లు శ్రీ సాయీబాబాను సమాశ్రయించి జనసమా

జము సమైక్యదృష్టితో సేవించుచున్నాడు. క్రమక్రమముగ శ్రీ సాయీ పదాశ్రితులగు హైందవ ముస్లిములసంఖ్య అత్యున్నతముగ వృద్ధి నొందుచున్నది. శ్రీ సాయీబాబా యీ కృషియును అపారవిజయ మొందినాడు.

ప్రతిమతమునకు నున్న తస్థాయిజేరిన వివేకవంతులును సమైక్య భావము వైపునకు మొగ్గుచున్నారు. ప్రతిమత సిద్ధాంతములోగల మూఢ విశ్వాసములే యీ జనులను వేర్పరుచుటకు ముఖ్య కారణము. ఈ రాడు కాకున్న నిక యేనాటికైన నెట్టి మూఢవిశ్వాసములు శమించి, సకల మతములు సమైక్యతనొంది, యీ విశ్వసృష్టిప్రీతి లయగారకుడై యెల్ల జీవులయెడ సమానప్రేమఁ బఱపుచు అనంతశక్తి సంపదలుగల ఏకైక భగవానుని ప్రేమించి సేవించి తరింపక తప్పదు. శ్రీ సాయీబాబా హైందవుల- ముస్లిముల- క్రైస్తవుల- సకల మతానుయాయులు సమైక్యభావము వహించి ప్రవర్తించినారు.

ఎల్లమతములు సమైక్యతనొందుటకు ప్రేమతత్వము మాత్రమే ప్రధానము. ఆ ప్రేమసిద్ధాంతము సనుసరించినయే యెల్లరు సమైక్యత నొందవలయును. ప్రేమయే దైవము- దైవమే ప్రేమ- అని గుర్తించి, మానవునందు పూర్ణతత్వమునకు ప్రేమయే కారణమని, ప్రేమప్రపూర్ణుడగుమానవుడే సత్పురుషుడు 'చల్తేబోలే, జేవ్' - [భూమిపై చరించుచు పలుకుదైవము] అని ఎల్లరు విశ్వసించడగును శ్రీ సాయీబాబా యీ ప్రేమప్రపూర్ణస్థితి నొంది ఆనందోబ్రహ్మైతి విజానీయాత్' అను శ్రుతి ప్రమాణము యథార్థముగ నిరూపించినాడు. బాబా తానెల్లరుకు పరమాత్మయని- అంతర్యామియని- సచ్చిదానంద ప్రపూర్ణుడనిన ప్రకటింపఁ జాలినాడు. ముస్లిములకు బాబా 'సూఫీ' సూఫీ మతముననుసరించు కబీరు వంధానుయాయులు బాబాను పూర్ణతత్వస్థితి నొందిన సూఫీ' అని గుర్తించినారు. హైందవులుభక్తే జ్ఞానమార్గములందు పరా

కాళ్ళ నొందినవారు బాబాను దైవీసంపత్తిపూర్ణుడని, - సచ్చిదానంద విగ్రహుడని గ్రహించినారు. దైవము ప్రేమస్వరూపుడని. అట్టి పూర్ణప్రేమ యొందుగలదో అదియే దైవమని గ్రహించజాలు విజ్ఞులు అట్టి దైవత్వస్థితి బాబా యందుండుట నెఱిగి సమాశ్రయించి సేవించుదురు.

కాని, ఇట్టి సమైక్యత ఒక్కరోజున సాధించదగినదికాదు. విశ్వమత సమైక్యతాసాధమునకు బాబా గట్టిపునాదులు నిర్మించినాడు. కాలము గడచినకొలది, యీ ప్రపంచములోని మానవుల ఆశయములు పావనములై పెంపొందినకొలది బాబా నిర్దేశించినమార్గము సమ్మగ్యోచనాపరులు - జనసామాన్యము గుర్తించి యనుసరింపగలరు. ఇది అమోఘము. దీని భవిష్యత్పరిణామము ఇప్పుడే మనకు పొడగట్టుచున్నది బాబా భౌతికతనుపు విడిచినను తన కార్యదీక్షను విడనాడి యొక్కడకో వెళ్ళినాడని యెవరు తలంచరాదు. 1918 తరువాత నేటికి నిఁకేనాటికి దన అద్భుతలీలలను ప్రదర్శించుచునే యున్నాడు. ఈభారతదేశమున ఈ ప్రపంచమునందంతట సకల జాతిమత సమైక్యతాసిద్ధికి శ్రీ సాయీబాబా ఏకైక లక్ష్యమైనాడు ఈవిశ్వమున మానవులందు సకల జాతిమత శాఖోపశాఖల సమైక్యతకు 'ప్రేమసిద్ధాంత'మే ఏకైక మార్గమని స్వకీయా చరణపూర్వకముగ నిర్దేశించి ప్రబోధ కావించినాడు.

9. శ్రీ సాయీబాబా-మానవుడు-దైవము-హాస్యము

శ్రీ సాయీప్రభువునుగూర్చి, బాబా అనుదృష్టితో తృప్తిసొందక ఆస్వామియొక్క వ్యక్తిత్వము సంపూర్ణముగఁ తెలిసికొనఁగోరువారికి నెల్లప్పుడు నడియొక సమస్యగానే ఆందోళనఁ గలిగించును, బాబా ఆశ్రితులు - భక్తులలో వలుపురు మొదటిరకమువారే. తనఆశ్రి

(శ్రీ) నాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 355

(శ్రీ) రామావతారమున మానవస్వభావ లక్షణములు- ప్రతిపదమునఁ బ్రకటమగుచు దైవీగుణ సంపదలతో మిశ్రితములై (శ్రీ)రామచంద్రుని వ్యక్తిత్వము తాకికముగ- సారతాకికముగ జరులటు ఆదర్శము- అనుసరించుమగుచున్నది. శ్రీరామధ్యానము- రామస్మరణము- రామలీల- అనునవి సర్వసామాన్యముగ తాకిక సార తాకికవిషయములైన నీయమగుట ఆలవతారమునందు మానవతద్వ్యోతకమగుట చేతనే ఆనిధముగ (శ్రీ) నాయీబాబా- శ్రీ) నాయీరాముని విషయమున [శ్రీ)రామనవమి శీరిడియందు వార్షికోత్సవము- 'ఉరుసు' పండుగ బాబాచే నియమితిమై- శ్రీ)రామరూపమును ప్రదర్శించిన కారణమున] మానవలక్షణములు- దైవలక్షణములు చక్కగ మిశ్రితములై జనులు సమాశ్రియించి గ్రహించి, నేనించుటకు తోడ్పడుచున్నవి. శ్రీనాయీ ప్రభువుయొక్క మానవలక్షణములు దైవలక్షణములతో మిశ్రితములై యీరెండును పరిస్పర్ధిన్నములుగ తోచుచున్నను ఆమహావ్యక్తి యందెటుల రమ్యముగ ప్రకటమైనవో యికముందు తెలిసికొందము.

హాస్యము- అనునది ఒక ప్రత్యేకమైన మానవలక్షణ విశేషము బాబా యతిగుఱల మానవలక్షణములలో హాస్య ప్రసంగమనునది విశిష్టమైనది. ఆప్రసంగము దగ్గఱనున్న వారికి వెంటనే అవగాహనము కాదు. ఆప్రసంగములోని భావము ద్వివిధములుగ నుండును. ఒక భావము అప్పటికప్పు ఉద్భవమగునట్లుగాను, రెండవ భావము నిదానముగ- విమర్శించుకొనినపిదప ఎవరినికూర్చి పలుకబడినదో ఆచ్యక్త అనుభవమున బోధపడును, ఉదావారణములను పేర్కొందము.

1. G. D. పలాస్పి - నాలుగువేల రూపాయలు.

'పలాస్పి'- అనునతడు బాబాను సందర్శింపవచ్చును. బాబా తన అలవాటుచొప్పున తన అంతర్జ్ఞానము విదితిమగునట్లు- ఆవచ్చిన ఆశ్రితునకు తనయందు విశ్వాసము పాదుకొనునట్లు (ఈతని బాకిదా

‘జీవో బ్రహ్మైవనాపరః’ అని శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు తెలిపినట్లు జీవి-మానవుడు-జీవి బ్రహ్మమునకంటె [దైవమునకంటె] భిన్నమైన వస్తువుకాదు. ఒకే వస్తువునందు వివిధకక్ష్యలుగ మనము గ్రహించవలయును. సద్గుణములన్నియు నొకస్థాయికిఁ జేరి, ఒకనియమితరూపము దాల్చినవ్యక్తివిగూర్చి ‘ఇతఁడైవము’- అని జనులు పేర్కొందురు. సర్వసాధారణమైన మానవవ్యక్తికంటె- ఆవస్తువు(జీవి) మహోన్నతస్థానమును జేరికొనినవాడైన కారణమున ఆవిధముగ భావించును. ఆయ ధిక్యత- ప్రభావ విశేషమునఁగాని దయావిశేషమునఁగాని లేక, యేకశ్యాణ గుణవిశేషముననైన కావచ్చును. దైవీగుణ సంపద్విశేషఁడితఁడందురు. అట్టి సుగుణ సంపద్విశేషములఁ బ్రకటించు వస్తువు మానవరూపధారియే. శ్రీరామ-శ్రీకృష్ణ- ఆది-అవతార పురుషులందు మానవత్వ- దైవత్వములురెండును మిశ్రితములైయుండినట్లు శ్రీ సాయీబాబాయందును మానవత్వ దైవత్వముల కలయిక కలదు. [అందు అవాంఛనీయములైన గుణముల కలయికలేదు.] కేవల దైవత్వస్థితిగలిగిన యేవస్తు వెచటనేని పొడమిన ఆవస్తువుతో మానవులకెట్టి ప్రయోజనములేదు. ఆవస్తువును జేరలేదు. ఆదరించఁజాలరు.

ఆకారణముననే సత్పురుషుడైనవాడు మానవదేహము-మానవసంబంధములు మానవపరిమితులుకలిగి, యతడును మానవుడను తెలింపు జనులకుఁ గలిగించుచుండును. ఇత సత్పురుషునియొక్క ఆంతరంతక స్వభావమునుగూర్చి మానవుడు తనబుద్ధి పాటవము ననుసరించి గ్రహించుచు నతనికిఁజేరి కలిసిమెలసి యుండుటకు దైర్యము వహించును. అట్టి మానవపరిమితులు- లక్షణములులేని వ్యక్తివలన జనులకెట్టి ప్రయోజనములేదు. ఆకారణముననే హైందవశాస్త్ర పురాణాది గ్రంథములందు మానవోద్ధరణము- యోగజ్ఞేయ సంఘటనమే అవతారముల ప్రధానలక్ష్యముగ వక్కాణింపఁబడుచున్నది.

(శ్రీ) నాయాబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 355

(శ్రీ) రామావతారమున మానవస్వభావ లక్షణములు- ప్రతిపదమునఁ బ్రకటమగుచు దైవీగుణ సంపదలతో మిశ్రితములై (శ్రీ)రామచంద్రుని వ్యక్తిత్వము తాకికముగ- సారతాకికముగ జరులటు ఆదర్శము- అనుసరణీయమగుచున్నది. శ్రీరామధ్యానము- రామస్మరణము- రామలీల- అనునవి సర్వసామాన్యముగ తాకిక సార తాకిక విషయముల సేవ నీయమగుట ఆ అవతారమునందు మానవతద్వ్యోతకమగుట చేతనే ఆనిధముగ (శ్రీ) నాయాబాబా- శ్రీ) నాయారాముని విషయమున [శ్రీ)రామనవమి శీరిడియందు వార్షికోత్సవము- 'ఉరుసు' పండుగ బాబాచే నియమితిమై- శ్రీ)రామరూపమును ప్రదర్శించిన కారణమున] మానవలక్షణములు- దైవలక్షణములు చక్కగ మిశ్రితములై జనులు సమాశ్రియించి గ్రహించి, సేవించుటకు తోడ్పడుచున్నవి. శ్రీనాయా ప్రభువుయొక్క మానవలక్షణములు దైవలక్షణములతో మిశ్రితములై యీరెండును పరిస్పర్ధింపబడుచున్నందున ఆ మహావ్యక్తి యందెటుల రమ్యముగ ప్రకటమైనవో యికముందు తెలిసికొందము.

హాస్యము- అనునది ఒక ప్రత్యేకమైన మానవలక్షణ విశేషము బాబా యతిగుఱుల మానవలక్షణములలో హాస్య ప్రసంగమనునది విశిష్టమైనది. ఆ ప్రసంగము దగ్గరనున్న వారికి వెంటనే అవగాహనము కాదు. ఆ ప్రసంగములోని భావము ద్వివిధములుగ నుండును. ఒక భావము అప్పటికప్పు ఉద్భవమగునట్లుగాను, రెండవ భావము నిదానముగ- విమర్శించుకొనినపిదప ఎవరినికూర్చి పలుకబడినదో ఆచ్యక్త అనుభవమున బోధపడును, ఉదావారణములను పేర్కొందము.

1. G. D. పలాస్పి - నాలుగువేల రూపాయలు.

'పలాస్పి'- అనునతడు బాబాను సందర్శింపవచ్చును. బాబా తన అలవాటుచొప్పున తన అంతర్జ్ఞానము విదితిమగునట్లు- ఆవచ్చిన ఆశ్రితునకు తనయందు విశ్వాసము పాదుకొనునట్లు (ఈతని బాకిదా

రుడు బాపూసా హెబ్ చెల్లించవలసిన 4వేలు రూపాయలు చెల్లించక జాగుచేయుచు కాలము గడుపుచున్నాడు. ఈతనికివచ్చిన కష్టమిదియే) ఆపలాస్పి తననుచేరి మొక్కినతోడనే అచటచేరిన వారితో బాబాయిట్లనెను. 'బాపూసా హెబ్ ఏమిచేయుచున్నాడు' - బాబా అడిగినది (బాబా పూజారి) బాపూసా హెబ్ జోగ్ నుగూర్చి యనితలంచి, అచటనున్నవారిలో నొకడు 'ఆతడు నిద్రపోవుచున్నాడు.' అని తెలిపెను.

సా.బా:- ఆతడు ఇక్కడకు వచ్చినతోడనే ఆతనిగొట్టాడు. నాకు నాలుగువేలరూపాయలు బాకీపడి, చెల్లించక కాలము గడపుచున్నాడు. అచటనున్నవారు బాబాకు జోగ్ 4వేలు బాకీపడి చెల్లించక కాలము గడపుచున్నవాడని అందుచే బాబాకు ఆతనిపై కోపమువచ్చినదని తలంచిరి. కాని బాబా పలుకులు పలాస్పికి సంబంధించినవి. పలాస్పి బాబా పలుకులలోని భావము గ్రహించినాడు. ఆతని తనకు శుభశకునములైనవిగ బావించి, తనబాకీవారునిపై నొత్తిడి కలుగజేసి, తనపైకేము త్వరలో బాబా అందజేయించునని గ్రహించినాడు. జోగ్ వచ్చినపుడు అచటివారు బాబా మాటలుచెప్పిరి. జోగ్ మిక్కిలి చకితుడై "బాబా మాటలు అసత్యములు. నేను బాబాకు 4 వేలు బాకీ పడియున్నాననుట అన్యాయము" అనెను. ఆ తమాషా- బాబా ఆనందించుచుండెను.

2. సర్పదష్టుడు - శ్యామా.

ఒకదినమున శ్యామా (మాధవరావుదేశసాండే) సర్పదష్టుడయ్యెను. జనులు సాధారణముగ సర్పదష్టులైనపుడు విఠోబా దేవాలయమునకు వెళ్ళుచుందురు. కావున అచటివారు విఠోబా [బైఠోబా] దేవాలయమునకు వెళ్ళుమని శ్యామాతో చెప్పిరి. కాని ఆతని దేవాల

యము ద్వారకామాయి మసీదుకాన, శ్యామా మసీదునకేగి మెట్లెక్కబోవుచుండును. అంతట బాబా 'బ్రాహ్మణశ్యామా పైకెక్కకుము- దిగుము- దిగిపోము- హాట్ మాగే- హాట్ మాగే'- అనెను శ్యామా చకితుడయ్యెను స్తబ్ధుడై నిలబడెను. ఆతని ఆశలు బాబా యందు మాత్రమేకలవు. తనను పైకెక్కవద్దు- దిగిపోమ్మని ఆజ్ఞాపించుచు న్నాడే- అని శ్యామా తలంచుచుండెను. శ్యామా ఆందోళనబుద్ధిని గూర్చి ఆక్షణమాత్రము నవ్వుకొని, అంతట 'శ్యామా లోనికిరమ్మ- రమ్మ- ఈఫీరు [దైవము] దయామయుడు- నీవు స్వస్థుడవగు దువు', అని పలికి అచటనున్నవారితో 'శ్యామాను ఇంటికి దీసికొని వెళ్ళుడు! విషము పూర్తిగ హరించి పోవునంతవరకు 44 గంటల వరకు నిలిచి నిద్రపోనీయకుడు'- అని బాబా చెప్పెను.

ఇచట బాబా హాస్యము గమనింపుడు- బ్రాహ్మణశ్యామా పైకెక్కకుము. దిగుము- దిగిపోము ఇది- ఈమాటలు శ్యామాను సంబోధించినవికావు- ఆ సర్పవిషమునుగూర్చి పలికినవి. శ్యామా శరీరమునుండి దిగిపోము అని బాగా ఆజ్ఞ. ఆవిషము శ్యామాపైకి ఎక్కక దిగెను. ఈసిద్ధి 'యథాసంకల్పసిద్ధి'- శ్రీమద్భాగవతము. 11 స్కంధము 1 అధ్యాయమునఁ దెలుపబడినది. ఉపనిషత్తుల వాక్కుననుసరించి సత్యవాక్ సత్యసంకల్పమని తెలుపఁబడినది. దైవీస్థితినుండి పలికిన పలుకు సద్యఃఫలితమీయ సమర్థమైనది. కావున ఆ తాత్రీచు విషము వెంటనే శ్యామా తనువుచుండి దిగిపోయెను. అట్టి అప్రీతి హతమంత్రము బాబా శ్రీముఖమునుండి వెడలినను అందు మానవ లక్షణమైన హాస్యమును మిళితమైనది ఇది బాబాయందు గల ప్రత్యేకత యని మనము గ్రహించవలయును. 'హమారా ఘరాణానిరాశా ఆహే' (మాపద్ధతులు ప్రత్యేకములు) అని, బాబా ఒక సందర్భమున పలికినాడు.

శి. కుశభావ్ - ఉల్లిగడ్డలు

ఒకసమయమున 'కుశభావ్' అను భక్తునితో హాస్యప్రసంగము గావించి ఒక అర్ఘ్యత్రయ తీసి ఆతనికి బాబా ప్రసాదించిన వృత్తాంతము చెబిసికొందము. 'కుశభావ్'నుగూర్చి 'అనుగ్రహలీల' యందు, 'దేలుపంట'డిది [ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా? గ్రంథమున]

ఒకనాడు కుశభావ్ బాబా దగ్గరకేగెను. సీవోజున ఏమితిందవు? అని బాబా ప్రశ్నించెను, 'ఈదినము ఏకాదశి కావున నేమియుండినను' - అని, ఆతడు సమాధానించెను. ఏకాదశి యననేమో ఎఱుగఁజూల-

సా.బా:- ఏకాదశి అననేమి?

కు.భా:- ఉపవాసదినము - బాబా!

సా.బా:- ఉపవాసమననేమి?

కు.భా:- [హిందూస్థానీ] రోజాస్ వంటిది.

సా.బా:- రోజాస్ అననేమి?

కు.భా:- మేము పస్తరుదుము కందమాలములనుతప్ప ఏమియుతినము.

బాబా యిక్కడ కందపదమును చమత్కరించెను. 'కంద' - అను పదమును 'కాండ' అని పలికిన 'ఉల్లిగడ్డలను అర్థమగును. అంతట సా.బా:- ఓ! కాండమలా? అటులయిన వీనిని తినుము - అని, ఉల్లిగడ్డలను కుశభావ్ ముందుంచెను, ఏకాదశినాడు ఎవరు ఉల్లిగడ్డలనుతినరు. బాబా తనకు అనాచారము - శిష్టవిరుద్ధమైన ఆచారము నంటగట్టుచు న్నాడని తెలంచి-

కు.బా:- బాబా! నీవుతినిన నేను తిందును,

బాబాకు మూఢాచారములు - మరవిభేదములులేవు. కావున బాబా తినెను. కుశభావుకూడ కొన్ని తినెను,

ఆసమయమున బాబా దర్శనార్థము కొందఱు భక్తులవచ్చిరి.
వారలతో-

సా.బా:- ఈ బాపసయ్యను చూడండి- ఏకాదశినాడు ఉల్లిగడ్డలను
తినుచున్నాడు-

కు.బా:- బాబా తినినాడు. నేనుతింటిని.

సా.బా:- కాను-కాను. నేను కందములను- తీపిగనుసుగడ్డలనుతింటిని.
(అని బాబా ఉల్లిగడ్డలను గ్రక్కెను.)

ఇక్కడ ఆశ్చర్యమును గమనింపుడు. బాబాతినినది ఉల్లిగడ్డలు-
క్రక్కినవి ఉల్లిగడ్డలు- ఇదియు 'యథా సంకల్పసంసిద్ధి' బాబా యోగ
సిద్ధి సంపదలలో నిదియొకటి బాబా ఉల్లిగడ్డలను గ్రక్కుటచూచి
ఆశ్చర్యపడి పుశభావ్ ఆ క్రక్కబడిన ఉల్లిగడ్డలను వెంటనే తీసికొని
తిన్నను.

సా.బా:- నీచుడా! క్రక్కినగడ్డల నేలతినెదవు? అని కొప్పుచున్నను
లెక్కచేయక తినుచుండెను.

బాబా హృదయము ద్రవించెను. కుశభావును 'అనుగ్రహింపఁ
దలంచెను. [లోగడ కుశభావు నీచమంతో) నానలచే యితరుల వస్తు
వులు తెప్పించి తమ మాలుచేయుట మాన్పించినాడు కావున] బాబా
అతనికి ఒక అప్పుశక్తి ప్రసాదించదలంచెను.

సా.బా,- నీకు ఈశక్తిమాత్రము అనుగ్రహించుచున్నాడను. నన్ను
తలంచుకొని నీదోయిలి ఎట్టుము. నాప్రసాదము ద్వారాకామాయిధుని
లోని వెచ్చని 'ఉధి' నీదోసిబు జేరును. నిన్ను జేసువారికి ఆశీర్వాదము.
అదినా అనుగ్రహమగుటచే దానిని స్వీకరించువారికి సకల శుభములు
కలుగును.

అది ఆమోఘమైనశక్తి. దానికి ఎట్టి మంత్రతంత్రములతో పని
లేదు. బాబాను తలంచుకొని దోసిలాగ్గుటయే అతడు చేయవలసింది.

ఈ హాస్యము చమత్కారములయొక్క పరిణామము బాబా ఒక అద్భుతము- అమోఘమైన శక్తిని కుశభావునకు అనుగ్రహించెను. కుశభావు తన జీవిత విశేషముంతయు ఆ శక్తి ప్రభావమున తాను సుఖజీవనము గడపుట యేకాక తనను చేరినవారికి ఉధిని- బాబా అనుగ్రహము నుప్రసాదించి వారలకు సుఖశాంతులఁ గూర్చినాడు.

బాబా తన ప్రక్కనఁగూర్చుండి భుజించువారితోడను 'సంతోషసంతృప్తులతో భుజింపుడు- బాబా సంస్థానము లేఱుఁగవడునని భయపడుతుడు. సంతృప్తిగ భుజింపుడు' అని హాస్యముగ వలుకుచుండువాఁడు.

4. హేమాద్రిపంతు. (అన్నాసాహెబ్ దభోల్కర్) చరిత్ర.

ఒకసమయమున బాబా భక్తజన పరివేష్టితుఁడై కూర్చుండెను. హేమాద్రిపంతు [అన్నాసాహెబ్ దభోల్కర్] వచ్చి బాబాకు మ్రొక్కి కూర్చుండిగ నతనికోటు మడతలనుండి వేపుడు సెనగలు కొన్ని వడెను. అచట చేరినవారు నవ్వుచుండిరి, ఆదినము ఆదివారము. శీరిడియందు సంతజరుగుదినము. ఆతఁడక్కడకు వెళ్ళలేదు ఆసందర్భమును పురస్కరించుకొని బాబా హాస్యముగఁ బలుకుచు, 'ఓహో! యీ సెనగ గింజలు ఈతఁడెవరికిఁ బెట్టక ఒంటరిపాటున తినువాఁడని తెలుపుచున్నది. అని బాబా వలుక హేమాద్రిపంతు తన అసమ్మతిఁ దెలుపుచుఁ దన కట్టి అలవాటులేదని, తనకోటు మడతలోనికి ఆగింజ లెక్లవచ్చెనో తా నెఱుంగనని తెలిపెను. అంతట బాబా 'నీవు తినునప్పుడు ఆపచారములను నాకు అర్పింతువా? నేనెప్పుడు నీదగ్గఱలేనా?' అని మిక్కిలి అమూల్యమైన బోధకావించెను. బాబా సర్వత్ర వ్యాపించియున్నవాఁడనియు తనభక్తుడు ఏమి తినుచున్నను ముందుగ తన గురుదేవునకు సమర్పించి తినవలయునను గొప్పబోధ ఆసమయమునఁ గావించెను.

అబోధ దైవబోధ- పై వప్రభావము- సర్వవ్యాపకత్వము అన్నా సాహెబ్ తో హాస్యరూపక ప్రసంగమున బాబా దైవత త్వమని విదితమైనది.

5. ఆసవము- పులుపు- పులుపుకాదు.

ఒక సమయమున బాబా B.M. రేగేకు కాకాదీక్షిత్తునకు తన అమ్మతత కేని ప్రకటించి అతనిని గతపెను. రేగే నిమ్మపండ్లను మాతో ఆసవమును సిద్ధపఱచి, కొంచెము చవిచూచి అది మధుర ముగనుండుట గవి తన నేర్పునకు ఉప్పొంగి దానిని బాగా నగ్గఱకు గొనిపోయెను. అచట కాకాదీక్షిత్తుగూడ ఉండెను. రేగే తెచ్చిన ఆసవమును బాబా కొంత రుచిచూచి 'అరే! కాకా? యిదియెంత పులు పుగానున్నదో చూడుము!' అనెను. దీక్షిత్తు రుచిచూచి మిక్కిలి పులుపుగనున్నది అనెను. రేగేనుగూడ రుచిచూడుమన రేగే రుచి చూచి అది మిక్కిలి పులుపుగనుండుట గుర్తించి మిక్కిలి చిన్నవో యెను. తనగురుదేవునకట్టి పులుపు ఆసవము ఇచ్చితినే యని రేగే ఖిన్నుడయ్యెను. అంతట బాబా చిఱునవ్వునవ్వి 'నేను హాస్యముగ నలుల పలికితిని, ఇప్పుడు మీరిద్దఱు త్రాగిచూడుడు' అని బాబా అనెను. దీక్షిత్తు- రేగే- యిరువురు ఆసవము త్రాగిరి, అది మిక్కిలి మధురముగనుండెను, అది బాబా కావించిన హాస్యమా? లేక తననా నికి అడకువ- స్వకీయమగు నేర్పువకై ఉప్పొంగకయుండు అడకువ కలిగించుటకై అటుల కావించెనా! మన మెఱుగము. తప్పటడుగువేయు తనబిడ్డలను దయామయుడైన బాబా తన హాస్యరూపమున నెప్పటి కప్పుడు చుక్కదిద్దుచుండును.

6. ద్రాక్షలు-విత్తనములుకలవి-విత్తనములేనివి.

కాకామహాజని- ఆతని యజమాని- ధాకర్సే.

ధాకర్సే, కాకామహాజని యజమాని నాధుసత్పురుషులయందు నమ్మకములేనివాడు. కాకామహాజని బాబానుగూర్చి, ఆతండ్రి అమ్మత

శక్తిగూర్చి తెలుపుటచే ఆతని ప్రేరణమున బాబాను దర్శింప శీరిడికి వెళ్లెను. మార్గమధ్యమున ద్రాక్షలు విత్తనములు లిగి యెండినవికొని తీసికొనివెళ్లి బాబాకు సమర్పించెను. బాబా కొన్నిటిని, మహాజనికి ఆతని యజమానికిఁ గొన్ని పెట్టెను. ధాకర్నే వానిని తిని విత్తనములు మసిదులో నుమియఁదగదని చేతిరుమాలలో వానినుంచెను. తానాపండ్లను తినుటకై పడుకొవ్వము బాబా గ్రహించలేదేయని తలంచెను. బాబా మరల కొన్ని పండ్లు ధాకర్నేకుపెట్టి తినుమనెను. అతడు సందేహించుచు తీసికొని నోటితో వేసికొనెను. ఆశ్చర్యముగ నవి తాను కొని తెచ్చినవేయెనను అందు విత్తనములు లేకుండెను. అతనికి కావలసింది బాబా వలని చమత్కారము. బాబా శక్తి నతఁడు కొంతవరకు గ్రహించెను. ధాకర్నే మానసిక ఆందోళనమును గ్రహించి, బాబా ఆద్రాక్షలను సంకల్పమాత్రమున విత్తనములు లేనివిగ చేసెను. ఈశ్వరధ్యానమున భక్తుడు తలంచినది సద్యఃఫలిత మీయ సమర్థమైనది. ఇదియు 'యథాసంకల్పసిద్ధి.'

7, M.B రేగే- ఎఱ్ఱని చెక్కుగల అరటిపండ్లు,

(శ్రీ) నాయీప్రభువు నైతికబోధ గావించిన మఱియొక హాస్య సంఘటనమునుగూర్చి తెలిసికొందము. బాబా యందుగల దైవమాన వతి త్త్వముల నిది తెలియజేయును. M.B. రేగే బాబాయందు గాఢ భక్తి కలవాఁడు. ఒక సమయమున నతఁడు బాబా దగ్గఱ గూర్చుండెను. ఒక భక్తుడు ఎఱ్ఱని చెక్కుగల అరటిపండ్లు గలతెచ్చి బాబాకు సమర్పించెను. రేగేకు అట్టి అరటిపండ్లనిన మిక్కిలి యిష్టము అచటచేరిన వారికా పండ్లను పంచుచు తనకుగూడ బాబా ప్రసాదించునని యతఁడు తలంచెను. ఆ గెలలోని పండ్లను అచట చేరినవారికి పంచుచుండెను. కొన్ని పంచి యిచ్చినపిదప ఒక పండునొలిచి గుఱ్ఱ నొకరికి ప్రసాదించి దానిచెక్కు రేగేదగ్గఱ పడవైచి 'ఖావ్-ఖావ్'- [తినుము-తినుము]

అనెను. [ఆతని నాకర్షించినది దానిపైగల ఎఱ్ఱనిచెక్క కావున దానినే తినుమని ఆ ఎఱ్ఱపు చెక్కలో నేమికలదో చూడుమని బాబా కావించినబోధ-] రేగే బాబా ప్రసాదించిన దానిని ఒకఎద్దు తినునను నమలి తిసెను. అది రుచికరముకానిదే- ఆవిధముగ రెండవ, మూడవపండు నాలిచి అచెక్కును రేగే దగ్గఱ పడవైచి ఖావ్-ఖావ్ అనెను. రేగే తినుచుండెను. అంతటబాబా రేగేవైపునకు మఱల 'ఆ! నీకేమియుఁ బెట్టలేదా?' అని రేగే ప్రేమకుమించిని ప్రేమ బటపుచు నొకపండు నాలిచి రేగేను కొంచెము తినుమని, తాను కొంచెముతిని ఆపండు నిరువురు కొరికితిని. ఈ సంఘటనయు ఆయిరువుర పరాకాష్ఠ ప్రేమను నూచించును. ఈ హాస్యమున యువకుడైన రేగేకు ఆవెలికిఁ గనఁబడు ఎఱ్ఱనిచెక్క మనల నాకర్షించునది. ఆచెక్కును తినిన మనకు ఆనందములేదు. కావున బాహ్యరూపములఁగాంచి భ్రమపడరాదు. అంతస్సారమునే పాటించవలయును- అనునీతిని ఈవిధముగ బాబా తన బిడ్డకు బోధించినాడు.

8. రామదాసి

బాబా హాస్యసంఘటనముద్వారా తన ఆశీర్వాదము చక్కదిద్దిన మఱియొక వృత్తాంతమును దెలిసికొందము. 'రామదాసి' అను నతఁడు బాబాను సమాశ్రియించినాడు. ప్రతిదినము ద్వారకామాయి మనీషు నందఁగూర్చుండి విష్ణు సహస్రనామములు, మఱి యితర పవిత్రగ్రంథములను పారాయణముచేయువాఁడు. విష్ణు సహస్రనామము లతనికి కంఠస్థములు. బాబా ఒకదినమున అతనికి హాస్యముద్వారా బోధగా వింపఁదలచెను. తనకు కడుపు నొప్పిగనున్నదని బజారునకువెళ్ళి సునాముభి ఆకు తేరఁబంచెను. రామదాసి బజారునకువెళ్ళగ వాతని పుక్తకముల కట్టనుండి విష్ణు సహస్రనామముల పుస్తకము బాబాతీసి 'శ్యామా'చేతికిచ్చి, నీవు దీనిని నీదగ్గఱ నుంచుకొని ప్రతిదినము పారా

యణము చేయును నెను. 'రామదాసి కోపించును. ఆవుస్తకము నుండిని శ్యామా పలికెను. 'ఆతనికోపము లెక్కచేయుటయు. దీనిని నీదగ్గఱ నుంచుకొను'మని బాబా శ్యామా చేతికిచ్చెను. అంతలో రామదాసి బజారునుండి తిరిగివచ్చెను అక్కడనున్న 'చిబానూర్' నారదపాత్ర వహించి 'బాబా నీ విష్ణు సహస్రనామగ్రంథముతీసి శ్యామాకు ఇచ్చి నాడనిచెప్పెను. ఆమూటలువిని రామదాసి ఆగ్రహోదగ్రుడై యది యంతయు శ్యామా కావించిన కుట్రయని ఆతని మిక్కిలి తూలనాడి నిందించెను. అంతట బాబా రామదాసినిగూర్చి వలికిన పలుకులను గమనింపుడు. 'శ్యామా మనబిడ్డకాడా! ఆతనిపై నాగ్రహింపవలసిన పనిలేదు. నీకా గ్రంథమంతయు కంఠస్థము. నీవా పుస్తకము నవ్వుమైన దని ఆగ్రహింతువా- నీవు కామదాసివి కాని, రామదాసివికావు. రామదాసి యైనవాడు ప్రాకృతమస్తువులపై ఆసలుడుగవలయును.' అని, బాబా అతనికి చక్కని నైతికబోధ కావించినాడు. శ్యామామిక్కిలి చిన్నవోయి శ్రోత్తపుస్తకము తెచ్చి యిచ్చెదననినాడు. అచటజేరిన వారు బాబా కఱపిన నీతిబోధను గ్రహించి ఒక పవిత్రగ్రంథమును గూర్చియైన భక్తుడైనవాడు ఉదేకిము- ఆగ్రహము చెందరాదు అనుపారమును గ్రహించిరి ఎట్టిపరిస్థితులందైన ప్రశాంతమనస్కుడై యుండివలయును- అందు ముఖ్యముగ రామదాసుడు భగవత్సేవ కుడు. శాంతి గోల్పోవరాదు. ఈపరమ ఆధ్యాత్మికబోధ ఒక రామ దాసికేకాదు. ఎల్లరు పాటించదగినది. ఈబోధ ఎల్లరకు విదితమగునట్లు బాబా యీ హాస్యసంఘటనము ద్వారా విశదపఱచినాడు.

9. దూషణరూపమున బాబా తన ఆశ్రితులను అనుగ్రహించుట-

గాజ్డేభావ్.

ఒక్కొక్కసమయమున బాబా తన ఆశ్రితులను వెలికి దూషిం చుచున్నటుల కనబడి వారివారి దుష్కర్మఫలితములను- ప్రతిబంధము

లను తొలగించి అనుగ్రహించువాడు. ఆట్టి బాబా దూషణలు తన ఆశ్రితులను గూర్చికాదు. ఆట్టివారి నావరించి బాధించు దుష్కర్మఫల రూపములగు ప్రతిబంధములను మాత్రమే- అని మనము గ్రహించవలయును. అది అప్పటికప్పుడు వారు గ్రహింపజాలకున్నను అది యొకరూపమైన హాస్యమనయే పరిణామమున గ్రాహ్యమగుచుండును

గాడ్గేభావ్ అనునతడు పండరిపురమున- నాశిక్లనందు ప్రసిద్ధ ములైన గొప్ప సత్రములను నిర్మాణము గావించెను. నాశిక్ పురము నందొక ధర్మశాల నిర్మించుచుండెను. దాని నిర్మాణము కొంతవరకు కావించుటకు మాత్రమే- ధనము లభించెను. ఆవిదప తగినధనము లభింపక ఆపని ఆగెను. అతని దురదృష్టవశమున ఆపని ఆగెనని తలంచి గాడ్గే శ్రీ సాయీప్రభువునందు మిక్కిలి శౌరవప్రేమలు గలవాడగుటచే తన దుష్కర్మఫలరూపములగు ప్రతిబంధములను తొలగించుకొనుటకై బాబాను దర్శించినాడు. బాబాను సమీపించి తనకష్టములను తెలుపుకొని బోవుచుండగా బాబా అతనిని పలువిధముల దూషించి, శపించి, తిట్టినాడు. ఆమాటలకు గాడ్గేభావ్ నవ్వినాడు. బాబా కూడ అతనితో పాటు నవ్వెను. ఆవిషయమంతట ముగిసెను. గాడ్గేభావును తిట్టి శపించి బాబా అతని తరిమివేయదలచినాడని అచట చేరినవారు తలంచిరి. కాని బాబా తిట్టి శపించినది గాడ్గేభావ్ దుష్కర్మఫలరూప ప్రతిబంధములనే. బాబానుండి ఆదూషణలు వెలువడిన విదప గాడ్గేభావునకు కావలసిన ధనసహాయము లభించి నాశిక్లోని ధర్మశాల నిర్మాణము చక్కగ సంపూర్ణమయ్యెను. ఆధర్మశాలయందు శ్రీ సాయీబాబా చిత్రిపటమును గాడ్గేభావ్ నిలిపినాడు.

10. B. V. డేవ్ - గుడ్డపేలికలు దొంగిలించుట

తీవ్ర ఆధ్యాత్మిక శాధనవరులైన ఆశ్రితులఁ జక్కదిద్దుటకు బాబా హాస్యము నుపయోగించు సందర్భమొకటి తెలిసికొందము.

B.V. దేవ్ అనునతడు మాస్టుల్ దార్, అతని ప్రాచీన కర్మవశమున జ్ఞానేశ్వరి పారాయణమెప్పుడు ప్రారంభించిన నేదొక విఘ్నముగలుగుచుండెను మహారాష్ట్రదేశమున జ్ఞానేశ్వరి [జ్ఞానేశ్వరి మరాఠీ టీకతో గూడిన భగవద్గీతలు] పారాయణమునకు ఉత్తమగ్రీధచగ్రభావంపఱచును. కావున B.V. దేవ్ బాబాను సమాశ్రయించెను. బాబా 25 రూపాయలు దక్షిణ తీసికొనెను. బాబా దగ్గఱ నె-పు తీసికొని విడిదికి వెళ్ళి దేవ్ అచట 'బాలకరాంమాస్కర్' న్యాయ బాబా అద్భుతశక్తులనుగూర్చి తెలిసికొనగోరి, అతని అనుభవములనుగూర్చి ప్రశ్నించెను. మఱునాడు తెలుపుచునని తెలిపి, 'మాస్కర్' ఆమున నాడు తన అనుభవములగూర్చి వివరింప ప్రారంభించెను. ఆక్షణమున బాబా B.V. దేవ్ ను తనదగ్గఱకు బిలిపించి ఆతనిపై నాగ్రహాద గ్రుడయ్యెను. 'ఏమీ, నీవు ముసలివాడవయ్యును నీతల యంతయు నెరిసియు చింపి పాతలను దొంగిలించుచుంటివా? నిన్నీ గొడ్డలితో చంపివేయుచును' అని ఉద్రిక్తుడయ్యెను. దేవ్ స్తబ్ధుడై గవగవ లాడి మాటు పలుకలేకపోయెను. ఆతడు అటుల స్తబ్ధుడగుటయు నొక అద్భుతశక్తి పరిణామమే. అది బాబా ఆతనియెడ పఱచుచున్న ఆనుగ్రహము. దేవున కేమియు బోధపడలేదు బాబా మరిల దక్షిణా గొని రమ్మనెను. దేవ్ 25 రూపాయలు తెచ్చియిచ్చెను. నీవు ఏమి చదువుచుంటివి? అని, బాబా ప్రశ్నించెను. ఏమియులేదని దేవ్ సమాధానించెను. 'జ్ఞానేశ్వరి' మాదిరిగ్రంథమేల పారాయణముచేయవు? నీవు పారాయణము ప్రారంభింపుము! నేను నీకు చక్కని జరీ అంచు పట్టునాలువ బహుశరంపదలచియుండ నాదగ్గఱనుండి ప్రాతఃసూక్ష్మ ప్రేలికల నేల దొంగిలించజూచెదవు?' అని బాబా పలికెను. B.V. దేవ్ శీరిడియందు 'జ్ఞానేశ్వరి' పారాయణము ప్రారంభించి దానిని ముగించెను. ఎట్టి విఘ్నములులేక అతఃపాత్రగ్రంథ పారాయణమును పూర్తిచేయగలుగుట అదియే ప్రధమము. అదియొక అద్భుతసంఘటనము. అతని చెడ్డ

సంసారములన్నియు 'ఈగొడ్డలితో నిన్ను చంపెదను' అని బాబా పలికిన మాటలతో తొలగిపోయెను. 'గొడ్డప్రేలికల నేల దొంగిలిం చెదను?' అని బాబా పలికినమాటలతోనికీ బోధపడినవి. మానికర్వలన బాబానుగూర్చి- ఆతండ్రి శ కేసమర్థతలగూర్చి తెలిసికొనుట గొడ్డప్రే లికలను దొంగిలించుట యనియు, బాబా తనకు స్వయముగ తనశక్తి నెఱుక పఱచుట జరీఅంచు వట్టుసాలువ బహుకరించుట' యని గ్రహిం చగలిగెను. లేనికోపము వెలుపలకు ప్రకటించుచు పలుకుటయు హా స్యమే ఆవిధముగ B.V. డేవ్ పురాకృత దుష్కర్మఫలముల నన్ని టిని నిర్మూలించజేసి, బాబా ఆతనికి ఆధ్యాత్మికముగ ప్రసాదించిన సమగ్ర మిక్కిలి ప్రశంసనీయమైందని మనము గుర్తింపవగును.

11. తారాగడ్డనతి. బాంబ్రా బాబా ప్రతిదినము 3 పర్యాయములు

బాంబ్రాకు వెళ్లుట.

(శ్రీ నాయీప్రభువు ద్వారకామాయి మనీసునందు తనబిడ్డ లతోకలిసి కూచున్నవాడయ్యు 'నేను శీరిడిలో లేను' అని పలు కుట ఆధ్యాత్మికసత్యముతో గూడిన మఱియొక పరిహాస సంఘటనము. నేను శీరిడిలో లేను అని చెప్పుటలో నీరిడియందు భక్తులు చూచు చున్న భౌతికదేహము తాను కాదనియు తన యధాః వ్యక్తిత్వము సర్వత్ర- ముఖ్యముగ ఎర్లర హృదయముల సభవించియున్న 'దైవ శక్తి' అనియే బాబా తెలుపునది.

తాను శీరిడిలోలేనిని బాబా పలుక నచటజేరినవారు చకిశులై నివ్వెఱపడి, బాబా అసత్యము పలుకుచున్నాడే- యని సందేహిం చుట ఆతండ్రికొక ఆనందము గూర్చుచుండును.

'అమ్మా! మీయింటికి ప్రతిదినము 3 పర్యాయములు వచ్చు చుండుటలేదా?' అని బాంబ్రాకాంతను [తారాగడ్డనతిని] బాబా ప్రశ్నింప ఆమె 'నిజమే-బాబా' అని సమాధానమిచ్చెను.

శీరిడిలోనికాంత ఆశ్చర్యపడి 'బాబా నిన్నిక్కడ నిత్యమే మేము చూచుచుండ, 100 మైళ్ళ దూరముననున్న బాంద్రాపు ది.దిసమా రి సార్లు ఎప్పుడోగలవు?' అని ఆశ్చర్యముతో ప్రశ్నించెను. 'కాని, నేనీ తల్లియింటికి నిత్యము వోవుచున్నాడను' అని బాబా సమాధానమిచ్చి ఆయింటికి 'జేరుమార్గము' - 'రైల్వేదారి' - దాని తరువాత గోడ - మొదలగువానిని దాటి తార్కాడ్ సతి గృహమునకు 'చేరుమార్గము'ను బాబా తెలిపినాడు. శీరిడిలోని కాంతకు బాబా మాటలు బోధపడ లేదు - బాబా తాను లింగశరీరమునవెళ్ళి తనబిడ్డలు సమర్పించు సైవే ద్యములను స్వీకరించుచున్నవాడనను భావము వ్యక్త పఱచినాడు.

12. కాకా మహాజని - అతిసారవ్యాధి

బాబా తన హాస్యమును పురస్కరించుకొని తనవానికి మేలు చేకూర్చిన ఒక సంఘటనమును తెలిసికొండము కాకామహాజని అతి సారమున బాధపడుచుండెను. పలుతడవులు విరేచనములగుటచే తన దగ్గఱచెంబుతో నీరము పెప్పుకొనుచుండెను. నీటిచెంబు దగ్గఱనుంచు కొని అతడు మసీదునకు వెళ్లెను. బాబా ఆతనినితిని గుర్తించినాడు. బాబా తన ఆశ్రితులు పలుపురతో సంభాషించు చున్నట్టులుండి తటా లున ఆగ్రహోదగ్గుండై లేచి కుపితవాక్కుల వెలిపుచ్చెను. అచటచేరిన వారు అందఱు భయభ్రాంతులై వెలుపలకు పరుగెత్తిరి. ఆతత్తరవా టున మంటపము దగ్గఱకూర్చుండి వేరు పెనగకాయలఁ దినుచున్నవాఁ డొకడు ఆకాయలఁక్కడ విడిచిపెట్టి వెలుపలకు ప్రాణభీతిచే పలు గెత్తెను. కాకామహాజనియు వెళ్ళదలచి తన నీటిచెంబును తీసికొ నెను. కాని బాబా మెల్లగ ఆతనిదగ్గఱకువెళ్ళి కూర్చుండుమనిచెప్పి, ఆ వేరు పెనగకాయలు విడిచిపెట్టబడిన చోటునకేగి ఆకాయలను కాకామహాజనిని కొన్నితినుమనిపెట్టి తాను కొన్నితిని, యిరువురు నీరు త్రాగిరి. చూడుడు - వేరు పెనగకాయలనుతిని నీరుత్రాగుట అతిసార

మును వృద్ధిచేయునుగాని నివారించదు. కాని, బాబా నీలశిసారము అడగును. అని శాసించినాడు. వెంటనే ఆవ్యాధి అడగెను. లేనికో పముప్రకటించుట తనవానికి ఆ వేరు సెనగకాయలను సమకూర్చి వ్యాధిని నివారించుటకే అని మనము గ్రహించవలయును.

13. సదాశివతార్కాడ్ - పూనాకు వెళ్ళుమని బాబా ఆజ్ఞ

ఏడద్యోగములేక బాబా అనుగ్రహమున తిరిగి యేదైన ఉద్యోగము లభించునను ఆశతో సదాశివతార్కాడ్ శీరిడికికేరి బాబాను సందర్శించెను. శీరిడినుండి తాత్యాపటేల్ మొదలగువారు అహమ్మద్ నగరునకు సినిమా చూచుటకు వెళ్ళుచున్న వారితో కలిసివెళ్లి అక్కడ సినిమాచూచి పూనాకు వెళ్ళుమని బాబా సదాశివతార్కాడ్ నాజ్ఞాపించెను. ఈ ఆజ్ఞ మిక్కిలి నిర్దాక్షిణ్యము అసంగతమైనది. తార్కాడ్ ఉద్యోగములేక దైనికజీవనము గడచుట కష్టముగనుండి బాబా కరుణచే ఏదైన ఉద్యోగము లభించునను ఆశతో శీరిడికివచ్చిన వారితో 'నీవు వెళ్ళి వింతవిసోదములుచూచి పూనాకు వెళ్ళుమనుట ఎనరికేని విద్వంసుగ తోచకమానదు. కాని అది బాబా ఆజ్ఞ. శిరసాపహించవలసివచ్చే. తాత్యాపటేల్ మొదలగువారితోగలిసి అహమ్మద్ నగర్ చేరి అక్కడనుండి పూనాకు సదాశివతార్కాడ్ చేరినాడు. ఈ వింత చూడుడు! పూనాలో ఒక ఫ్యాక్టరీలో పనిచేయు కూలీలు సమ్మెచేసిరి. ఫ్యాక్టరీ నడిపించగల సమర్థుడైన మేనేజరు [నిర్వాహకుడు] దొరకక సదాశివతార్కాడ్ గొటకు ఆఫ్యాక్టరీ ఖామందులు బొంబాయి మొదలగు తావులకు తంతివార్తలుపంపిరి. ఇదంతయుఁ నెఱిగిన బాబా యిది యంతయుదెలుపక తార్కాడును పూనాకు వెళ్ళుమని ఆజ్ఞాపించినాడు. సదాశివతార్కాడ్ పూనాకు వెళ్ళినతోడనే ఆరనిగొటకు నిరీక్షించుచున్న ఫ్యాక్టరీ ఖామందులు అఫ్యాక్టరీ మేనేజరు ఉద్యోగము నిచ్చిరి. తార్కాడ్ గోరిక లీడేరెను.

14. ముసలిమేకను- తెగవేయుమని బాబా ఆజ్ఞ.

ఒక దినమున చావసిద్ధముగనున్న ఒక ముసలిమేక ద్వారకాను నీచు మంటపమునఁజేరెను. శ్రీ సాయీప్రభువు దానిని కత్తితో తెగ వేయుమని బడబాబాతోను (అబ్బుల్) ఆజ్ఞాపించెను. బడబాబా దానియందు జాలికలిగి మెల్లగ మనీసునుండి వెడలిపోయెను. రాధా కృష్ణ ఆయా యింటివద్దనుండి కత్తి తెచ్చి ఆ మేకను తెగవేయుమని బాబా శ్యామాను ఆజ్ఞాపించెను. ఆయా మొదట కత్తినిచ్చి అతడు చేయుచున్న పని తెలిసికొని ఆకత్తిని తీసికొనిపోయెను శ్యామా తన యింటివద్దనుండి కత్తి తెచ్చెదననిచెప్పి వెళ్ళి తిరిగిరావండెను. బాగా యీ హాస్యమంతయుఁగనుచు తానానందించుచుండెను. అంతట బాబా కాకాదీక్షిత్తునుపిలిచి ఆ మేకను చంపుమని ఆజ్ఞాపించెను. దీక్షిత్తు బాబాకు పూర్తివిధేయుడు. ప్రతిఅక్షరము పాటించువాడు. కావున కత్తిని చేతఁబట్టికొని, 'బాబా! దీనిని చంపుదునా?' అని ప్రశ్నింప బాబా 'చంపుము' అనెను. దీక్షిత్తు సందేహించుచుండ 'ఏల సందేహించెదవు?' అని బాబా పలికెను. భూతదయకంటె బాబా ఆజ్ఞ ముఖ్యము గాన మేకను చంప నిశ్చయించి కత్తిపెకెత్తెను. కత్తి మేక మెడదగ్గఱకు చేరక మున్నబాబా 'ఆపుము' అని, దానిని నీవు చంపవలదు- నేనేచంపుదును అని, బాబా దానిని తన భుజములపై నెత్తికొని పదిఆడుగులు వేసెను. ఆమేక చచ్చిపోయెను ఏమి జరుగనున్నది బాబా యెఱుఁగును. ఈవిధముగ తానానందించుచు, తన ఆశ్రితుల మానసికతత్త్వము- తన ఆజ్ఞను నిశ్చందేహముగ నిర్వర్తించగల శక్తిస్థైర్యము లెవరికిఁగలవా? అని బాబా పరీక్షించుచుండెను ఈపరీక్షయందు- బాబా ఆజ్ఞాపరిపాలనమునందు కాకాదీక్షిత్తు నెగ్గివాడు.

బాబా హాస్యరూపములగు సంఘటనలు అనేకములుకలవు, వానినన్నిటి నిక్కడ పేర్కొన అనవసరము. బాబా ఇట్టి పరిహాసము

లందు వినోదించుటలు సాధారణ మానవలక్షణము. అట్టి మానవసహజలక్షణముల ప్రదర్శించుటలో బాబా యంగల దైవలక్షణములను తనభక్తులు గ్రహించుటకు- ధైర్యమువహించి, బాబాను సమాశ్రయించి ఆతండ్రియొక్క సహజవ్యక్తిత్వమును కొంతపరకైన గ్రహించునుత్సహించురనియే బాబా అటుల కావించింది మానవలక్షణములతో మిళితములుగాకయున్నయెడ బాబా యంగల దైవలక్షణములను భక్తులు గుర్తించి, వానిని ఉపయోగపఱచుకొనజాలరు. మఱియొకసాధు సత్పురుషుడైన శ్రీరామకృష్ణపరమహంస విషయమున ఈమానవదైవలక్షణములెటుల మిళితములై భక్తులచూడయముల నాలుకొనినవో యీ క్రింది ఉదాహరణమున గ్రహింపఁదగును.

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసయందు అత్యంత ప్రేమాదురణ శౌరవములుగల కీశే C. N. కుప్పస్వామి అయ్యర్ గారు [హైకోర్టుజడ్జి-మద్రాసు] పరమహంసను స్మృతిపథమున దలంచుచు పూజ్యశ్రీ B. V. నరసింహస్వామిగారితో నిట్లనిరి.

నా మానసిక నేత్రమున కెదుట ఆచిఱుచగవుతో, గూడిన ముఖము- ఆ పెదవినుండి పైకి పొడముచున్న ఆ ఒక్కపల్లు, తనవారికి బోధించు మిక్కిలి అమూల్యములు- పవిత్రములగు ఆ బోధలు' మొదలగునవి...

కావున ఆ సత్పురుషుని 'ఆచిఱుచవుముఖము' ఆ పెదవిదాటి వెలికిపొడము ఆ ఒక్కపల్లు' ఇది భౌతిక వ్యక్తిత్వమును దెలుపుచు దానివెనుక దైవలక్షణములు అమూల్యములు పవిత్రములగు బోధలు మిళితములై ఆ న్యాయాధిపతి, స్మృతిపథమున నిలిచియున్నవి. ఆనంగతములగు మానవలక్షణములు మహోన్నతములు-ఉదాత్తములైన దైవలక్షణములతో సమ్మిళితములై ఆమానవ దైవలక్షణములఁ గూర్చిన భావములన్నియు మనకు స్ఫురించుచుండును ఆదైవలక్షణముల నాక

ర్షించుటకు ఆ మానవలక్షణములు మనకు సహాయభూతములై మన కుపయుక్తములగుచుండుచు, భగవానుని లక్షణములఁగూర్చి తెలిసికొనుమఁడు అవతారముల- పరమభాగవతులఁగూర్చి చదివి తెలిసికొనుమని మనకు పెద్దలు తెలుపు కారణమిదియే భాగవతులద్వారా మాత్రమే మనము భగవానుని గుర్తించగలము. అంతకుమించి వేరగు మార్గములేదు.

‘దైవం మానుషరూపేణ’- అనునది- బోధ- భాగవతులందు సాధు సత్పురుషులందుగల మానవత్వము [ప్రధానము] కావలయును. భక్తుఁడు భగవానునిగూర్చి సార్పించునది గమనింపుడు. భాగ VI11-24.

అహంహరే! తవపాదైకమూల

దాసానుదాసో భవితాస్మిభూయః

మనఃస్మరేతా సుపతేర్దుణాంస్తే

గృణీతవాక్కర్మ కరోతుకాయః.

ఓహరీ! నీపదకమలములే ఏకైక ఆశ్రయముగ గల దాసులదా సుఁడనై జన్మింతునుగాక-ఓప్రాణనాయకా! నామనస్సు నీలిలావిశేషము లదలంచుచు, నానాల్క, వానిని గీర్తించుచు నాతనువు నీసేవలను మాత్రమే చేయుభాగ్యము గల్పింపుము.

నేటికాలమున పరమ భాగవతోత్తముఁడై విలసిల్లినవాఁడు- ఏ మహాస్వామియొక్క లీలామహత్త్వములు మనము గుర్తించి గ్రహించజాలినవారమో ఆతండ్రి శీరిడియందు పొడమిన శ్రీ సాయీబాబా ఒక్కఁడే, ఆప్రభువు ఎల్లవేళల దైవమునందు లీనమైనవాఁడు. ‘అల్లా మాలిక్’- ‘హరి-హరి’ యని సర్వదా స్మరించువాడు; సకలకర్తృత్వములను దైవమున కధీనముచేయువాడు. ప్రేమ- అవ్యాజప్రేమతో గూడిన నిస్వార్థ సేవైకపరుఁడు. మోక్షముఁగాని, భగవానునియందు

సంపూర్ణముగ లయించుటగాని కోరక భగవానుని పరిరూపములగు సకలజీవులయెడ నిర్వైశ్వికదయ వలసి, నిస్సార్థసేవ చేయువాడు శ్రీ సాయీబాబా ఒక్కడే.

సనాకపృష్ఠం సచసాంమేష్ఠ్యం

ససార్వభౌమం న రసాధిపత్యమ్

సయోగసిద్ధిపునర్యచంవా

సమంజసత్వా విరహాయ్యకాంక్షే

[భాగ. VI-11-25]

ఓ స్వామీ! నీవులేని స్వర్గముగాని (ధ్రువపదముగాని) బ్రహ్మ లోకముగాని, సార్వభౌమపదముగాని రసాధిపత్యముగాని, సకల యోగసిద్ధులుగాని - జన్మరాహిత్యముగాని నాకువారు - వీనిగాని - ఇక ఏవేనిగాని నేనుకోరను. నీవు నావగ్గఱనున్న సకలమున్నట్లే అగు ను - అని భక్తుడు శ్రీ భగవానుని నిరంతరము ప్రార్థించుచుండును.

10. శ్రీ సాయీబాబాసిద్ధులు - వానిమూలము-

అవి వినియోగింపబడిన విధము.

శ్రీసాయీ మహాప్రభువు మొదటిపర్యాయము శీరిడికిఁ జేరిన పుడు ఎవరు గుర్తించి లెక్కింపని ఒకసామాన్య ఘోషగనుండెను. రెండవమాడునెలలు మాత్రముట నిలిచి పిదప మూడుసంవత్సరము లెందె దో సంచరించి చాకభాయి పెండ్లివారితో రెండవమాటు శీరిడికిఁ జేరినాడు బెరంగబాద్ ప్రాంతమున అడవులో కొన్నిసిద్ధులు చాన్ భాయిపటేల్ గుర్తించినటుల చెప్పబడినను బాబా అప్పటికిని సామాన్యఘోషనే భావించబడెను. రెండవమాటు శీరిడికిఁ జేరినపుడు బాబా తన తలదాచుకొనుటకు శీరిడి గ్రామమునే తన స్థిరనివాసముగఁ జేసి కొనఁదలచెను.

భగవద్గీతలంకు తనభక్తులకు 'అనిశేతనుడు'-అని భగవానుడు తెలిపినాడు. బాబా విషయమున ఆవిధమే ఇది. ది అని చెప్పకొనుటకు బాబాకు ఏమి దేశము లేదు. (పత్తిస్థానము ఆతండ్రిదే- ఏదియు బాగాదికాదు. ఋణానుబంధమునఁజేసి శీరిడి కుండు ఇది పదేశములందు దనకు సంగబంధించి వారలనేపలున్నును 'సంపూర్ణ వైరాగ్యోపేక్ష'జై బాబా ఎవరితోడను దేనితోడను సంబంధము లేవాడే. చాణ్ భాయిపటేల్ పెండ్లివారిని విడిచినతోడనే ఆయూరి వెలుపల మజ్జిచెట్ల నీడనగల ఖండోగా దేవాలయము తన ఏకాంత-వాసమునకు తగిదిగఁ దలంచెను. 30 సంవత్సరముల తరువాత బాబాను సమాశ్రయించిన ఉపాసనీమహారాజును ఏకాంతముగ నుండుటకు ఈ ఖండోగా దేవాలయమునే బాబా నిర్దేశించిన విషయము గుర్తింపుడు! ఉపాసనీ వృత్తాంతము ను గనుడు)

ఆఖండోగా దేవాలయము ధర్మకర్త మహల్నాపతి, శ్రీసాయి బాబా ఒక మహమ్మదీయ ఫకీరను తలంపున ఆ కోవెలలోనికి ప్రవేశింపనీయని కారణము చే తన నివాసమునకు బాబా వేటొక తాపు చూచుకొనవలసి వచ్చినది తన పూర్వభవమున బాబా తనగురువు సమాధిప్రక్కనగల వేపచెట్టు [నుధుగ నింబవృక్షము] క్రిందఁ జేరి నాడు అదియ శీతాతప వర్షములకు మానననివాసయోగ్యము కాని కారణమున దానిప్రక్కన శిథిలావస్థలోనున్న మసీదును తన నివాసముగఁ జేసికొనినాడు. ఆ వేపచెట్టుక్రిందనున్న- మసీదుననున్న అడవుల దిగుచున్ను తన గురుదేవుని ధ్యానించుటతప్ప తనయోగశక్తులను సిద్ధులను ప్రకటించుకొనవలసినపని లేదనిచెను.

బాబానుండి అప్రయత్నముగ వెలువడినసిద్ధి మసీదులోని దీపములను నీటితో వెలిగించుట నిత్యము తైలముపోయు తైలవర్తకులు (వాణీలు) ఒకదినమున తైలములేదని కల్లులుపలికిరి వారు బాబాను

ఒక పిచ్చిఫకీరని- ఆయన యేమిచేయునో చూతమని తలంచి కల్లులు పలికిరి. బాబా మాటుమాటాడక ఖాళీకబ్బాతో తిరిగివచ్చి, మసీదు లోని ప్రమదలను నీటితో శుభ్రపఱచి ఆనీటిని డబ్బాలోపోసి అనూన తోఁగూడిన నీటినితాగి, ప్రమదలన్నిటిని నీటితోనింపి, యందుపత్తులనుజేర్చి వెలిగించెను. తైలముపోసినవాఁకంటె మిక్కిలి ప్రకాశవంతముగ ఆదీపములు రాత్రియంతయు వెలిగెను, ఇదియొక చమత్కారము- సిద్ధి-

ఇటనీరు తైలముగ మాటుటయే. ఈచూపు రసాయనిక భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుల కందునదికాదు పాతంజలయోగ సూక్తిములందు- శ్రీమద్భాగవతము 13 స్కంధము 15 అధ్యాయమున- ఇతరశాస్త్రములందు యోగశక్తులవలన కలుగుసిద్ధులు శరీరావలంబడినవి. ఇచట బాబా కావించినది “యథాసూక్ష్మసంసిద్ధి-” ‘అపరిహితఆజ్ఞ’ సంకల్పించినవిధమున జరుగుట- తిరుగులేనిఆజ్ఞ-అగును.

పాతంజలయోగసూత్రములు III అధ్యాయము 16-50 సూత్రములనుచూడు! ఈసిద్ధులెటుల కలుగునో తెలుపఁబడినవి. శ్రీమద్భాగవతమున 11 స్కంధము 15 అధ్యాయము 5వ శ్లోకము మొదలు ఆ అధ్యాయము తుదివరకు ఈసిద్ధులు- అవి ప్రాప్తిచువిధము తెలుపఁబడినవి. మంత్రతంత్ర శాస్త్రములందు ఇంద్రజాలకులెల్లు ననువులను సృష్టింపఁగలుగుచున్నారో తెలుపఁబడినది. అయిన బాబాఎటుల నీరును తైలముగ మార్పఁగలిగినాడు?-అని విద్యావంతులడుగవచ్చును.

బాబా మాంత్రికుఁడుకాడు. మంత్రశాస్త్రములఁ దెలుపఁబడిన ఆయావిధానములఁ బాటించి యెఱుంగఁడు. బాబా యెల్లవేళల దైవము అల్లాయుండు మనస్సునిలిపి ధ్యానించువాఁడు అల్లాహాలిక్-హరి-హరి-అని ధ్యానించువాఁడు. హరి ప్రత్యక్షమైనాఁడు బాబా పొందిన ఈయోగశక్తి-సిద్ధి సంపదలను విధిజంచి, వివరింపఁదలచిన మనకు ఒకే సమాధానము లభించుచున్నది-

“జీతేంద్రియస్య దాంతస్య జితశ్వాసాత్మనోమునేః

మద్దాఁతాం ధారియతః కానాసిద్ధిః సుదుర్లభా

(భాగ-స్కం 11-15 అధ్యాయ-శ్లోకం)

శాంతుఁడు జితేంద్రియుఁడు జితశ్వాసుఁడునయి

నాదు ధారణ డెందమునన్ ధరింప

మావిపుంగవునకుఁ దలంపంగసిద్ధి

యెయ్యదియు దుర్లభంబుగాదయ్య! నిజము.

ఇంద్రియనిగ్రహముగలిగి నాయండు మనస్సు లగ్నముచేసి ధ్యాననిష్ఠను గనువానికి లభింపనిసిద్ధి యేమికలను?— అట్టివానికి సకలసిద్ధులు సాధ్యములేఅగును— ప్రధానము— ఆధ్యానము తీవ్రము— నిరంతరము కావలె అట్టి అవిరళ తీవ్రధ్యానములగువడిన ధ్యేయవస్తువునఁగల సకలశక్తులు ధ్యాతయందు జేసును.

‘యథాసంకల్పసంసిద్ధి’—

‘తస్యచాక్షా యథామమ’.

భాగవతిమునఁ దెలుపఁబడిన ఈరెండుసిద్ధులు మనకు చాలును. బాబా జీవితపర్యంతము. నేటికి ప్రకటించిన ప్రకటించుచున్న సకలసిద్ధులు యోగశక్తిసంపదలన్నియు ఈరెంటికిందనే సమన్వయపఱుపవచ్చును.

తన ఇచ్ఛానుశక్తిని ప్రవర్తింపఁజేయుచున్నను అప్పుడపుడు బాబా తాను దైవమును ప్రార్థించుచున్నట్లు నూచించువాఁడు దైవమునందు లయస్థితిపొందినపుడు బాబా ఇచ్ఛ—దైవేచ్ఛయు నొకటిగ నగును. అట్టి సందర్భములందు ‘అల్లాను ప్రార్థించుచున్నాఁడను. నాప్రార్థన ననుగ్రహించును.’— అనువాఁడు ఈవిషయము దృష్టియందుంచుకొందుమేని S.C.S శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము— ఛక్రలవృత్తాంతములందుఁ దెలుపఁబడిన బాబా లీలలు— చమత్కారములు మనకు బోధపడఁగ వు.

ఒకవిషయముమాత్రము సత్యము శీరిడికిఁ జేరినవిదవ పెద్దకా
లము బాబా తనసిద్ధులను వ్యర్థపఱపుకొనక ఎంతసేపు తనగురుదైవమ
మును-అల్లారు ధ్యానించుటయందే నిమగ్నుఁడైనాఁడు. R A. తార్కా
క్షతో బాబా తెలిపినట్లు 'తాకికవస్తు [విషయ] లభికి సిద్ధులను విని
యోగించిన అట్టిస్థితి దైవమునకు దూరముచేయును. అట్టివాఁడు దైవ
మునకు దూరమగును. పాతంజలయోగసూత్రములు. III. 38 లోను
తె x పబడినది.

అంతరాయాన్ వదంత్యేతా యుంజతో యోగముత్తమం
మయా సంపద్యమానస్య కాలక్షేపణహేతవః

[భా. సం. XI-15=33]

ఉత్తమంబగు యోగంబునొందఁగోరు
పూరుషునకివి ప్రత్యూహములుగఁగది
దులువచించుచుండు నాతోడివాని
కెన్నిసవి కాలయాపన హేతువులగు.

బాబా పెద్దకాలము గురుదేవుని ధ్యానమునందే గడపెరు.
కబీరు సూక్తి వనుసరించి 'జీన్నే పాయా- ఉన్నే ఘపాయా' అనునటుల
బాబా తన యోగసిద్ధులను బహిర్గతయ కాసియలేదు.

శ్రీ సాయీప్రభువునకు సిద్ధులతో అనంతములేదు. తిండికి
రేకుడబ్బా- జోలె తీసికొనివెళ్ళి 5 నియమితగృహముల భిక్షించి
అహారపదార్థములు తెచ్చికొని తినువాఁడు, నివసించుటకు నీడనిచ్చు
టకు మసీదు నింబవృక్షముకలదు. శీతబాధ నివారించుటకు ద్వారకా
మాయి మసీదునందు నిరంతరము వెలుగు ధునికలదు, ఇంద్రియ
జయము నొకసిద్ధియే. అది బాబా గురుప్రసాదలబ్ధము. బాల్యమున
పెంపుడుగురువు షకీరు-దీక్షాగురువు వేంకుళుఁడు. వీరి అనుగ్రహమున
అది లబ్ధమైంది. ఇంక బాబాకు ఎట్టి కోరికలులేవు, జనుల పొగడి

కల- తెగడికలను పాటించువాడుకాదు. అట్టిత-డికి సిద్ధులతో నేమిపని? కుశభావ- తెప్పించుచున్న వస్తువులను తెప్పించవలసిన పనిలేదు. బాబా పాదముల నాశ్రయించిన సకలసిద్ధులు ఆ స్వామికి ప్రతిబంధకములుకావు. ఆతండ్రిలో నవియు నొకభాగమే బాబా దీక్షాగురువు వేంకటేశుడు సకలసిద్ధి ప్రపూర్ణుడు. బాబా తనగురువు వేంకటేశుని సెలవుతీసికొని వెడలునపుడు ఆ గురుదేవుడు బాబాయందు తన 'శక్తినిపాలియు' గావించినాడు. అది కొన్నిటపూర్ణము కొన్నిట పరిమితము కావచ్చును. శ్రీ సాయీప్రభువు తనగురువును జాతితో నొప్పించి మృతినొందివానిని తిరిగి బ్రతికించుటకు గురుదేవుని శక్తినే ప్రార్థించియుండవచ్చును.

g.C.S. Para 314. సర్వవృద్ధై మృతినొందిన బాలుని బ్రతికింపుమని బాబానుజేరి, యేడ్చిన ఆల్లల్లి యేడ్పుని కాకాదీక్షిత్తు ఆ బాలుని బ్రతికింపుమని బాబాను ప్రార్థించినపుడు బాబా తెలిసిన విషయము గుర్తొందగును. "ఇప్పుడు మృతినొంది నూతన తనవును ప్రాందినబిడ్డ జీవాత్మను తిరిగి మృతినొందిన ఈతనవునకు జీర్వగలను. కాని ఆజీవ సూతనతనవునకు జీయగల పనులను చెజచిన వాడనగుదును. ఆయాజీవుల కర్మములఁగూర్చి మనము జోక్యముకల్పించుకొనరాదు."- అని బాబా సమాధానము చెప్పినాడు. దీనినే 'ప్రతిభ'- అందుకు, ఏజీవి యెక్కడ జన్మించుచున్నది సుర్తించుట-

'ఉక్తామంతం స్థితంవాపిభుజానంవా గుణాన్వితం

విమూఢా నానుపశ్యంతి పశ్యంతి జ్ఞానచక్షుషః

[భ. గీత. 15-10]

పుట్టిన ప్రతిజీవి మరణింపకతప్పదు. అట్టియెడ యోగసిద్ధులు దైవవిధానమునకు భిన్నముగ వినియోగింపదగనివి. అట్టిమృతిదారొకను నపుడు దుఃఖితులగువారికి అట్టిదుఃఖమును ధైర్యముతో నదుర్కొనఁ

దగు ప్రబోధ కావించవలయును. కాని, జ్ఞాని- యోగి యగువాడు తనయోగసిద్ధులను వినియోగించి ఆజీవిని నూతన తనువునుండి మరలించి, మృతశరీరమున మఱియ ప్రవేశించునటుల జేయరాదు. సాతంజల యోగసూత్రములు III-34 సూత్రమున

‘ప్రతిభావ్యాసర్పమ్’- సకలసిద్ధులు జ్ఞానము- ఈ ‘ప్రతిభా’వలన లబ్ధములగును.

ఈ ‘ప్రతిభా’వలననే మానవులు- ఇతరజంతువులు- [బల్లులు మొదలగువాని] హృదయములలోని విషయములు బాబా క్లిష్టమైనవి గలుగుట ఇట్టి శక్తినివలె- పూర్వసత్వప్రతిభావము- పూర్ణవైరాగ్యము, దైవమునందు ధ్యాననిష్ఠ-వలన కలుగును. బాబా యందుగల ప్రతిభ దైవమానందు పూర్ణలయస్థితి- ఆప్రతిభాతత్వజ్ఞ- యధాశంకల్ప సంసిద్ధిగ, భాగజయము- ఆకాశగమనము- మనోజనము మొదలగు నవి సమర్థ సద్గురువుగ బాబా రాణించుటకు తన ఆశ్రితులను శుభ్ర శ్రేయమార్గమున దైవమునుజేసి విధానమున ప్రవర్తించజేయుటకు దోడ్పడినవి.

సమర్థ సద్గురువైనవాడు తానుపయోగించిన నుపయోగింప కున్న సకలశక్తులను గలిగియుండవలయును. శిష్యుడు- ఆశ్రితుడు- భక్తుడు ఐనవాడు తన గురుదేవుని సహజస్థితిని గుర్తించి తన ఆధ్యాత్మిక పురోగమనము అందందుగలుగు ఆటాకములను ధైర్యోత్సాహములతోగూడిన ఓప్పుతో నెరుక్కొని ముంచుకుజరవలె, అట్టి అవకాశము కలిగించుటకే సమర్థ సద్గురుదేవుడు సకలశక్తులను కలిగియుండును. సద్గురువగువాడు తనను సమాశ్రియించిన సకల జనులకు ఆధ్యాత్మిక ముగనేకాదు. తాళికాంక్షలతో సమాశ్రియించినను వారి వారి హితకామితములనుగుర్తించి, తాళికాముగనే కానిమ్మ వారిని ప్రసాదించుశక్తి కలిగియుండవలయును.

ఉదాహరణమునకు— జి.యస్. కపర్దే- బాబాను సమాశ్రియించినది కేవలము విదేశప్రభుత్వము వారతనికీ గల్పింపనున్న బాధలనుండి తప్పుకొని, తన న్యాయవాదవృత్తిని— సాఘిక- రాజకీయజీవితముల నవిచ్ఛిన్నముగ సాగించుకొనుటకే. అట్టివిషయమునను బాబా తన సమర్థతలను వినియోగించి, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వాధికారుల (గవర్నర్ మొదలగువారల) హృదయముల నాకర్షించి, దేశభక్తిని పురస్కరించుకొని భారతప్రజల రెచ్చకొట్టుటకై కపర్దే కావించిన ఉపన్యాసముల గూర్చి అధికారులు కపర్దేపై నెట్టిచర్యలను తీసికొనకుండునట్లు కావించినాడు.

ఆవిధముగనే బాబాను ఆశ్రియించిన దామోదర్- సావలాం- రసానే- (దామియా) విషయమున ఇరువురుభార్యలను పరిణయమాడినను సంతానము కలుగలేదు. రసానే జాతకమున పుత్రస్థానమునపాప గ్రహములుండుటచేత గురువీక్షణములేని కారణమున సంతానప్రాప్తి లేదని జ్యోతిష్కులుచెప్పిరి, రసానే బాబాను ఆశ్రయించెను. బాబా సంతానము బ్రసాదించినాడు. జి.జి. నార్సే- విషయమున జనించిన బిడ్డలు అతిబాల్యముననే మరణించుచుండిరి. అల్లా అనుగ్రహించును అని బాబా అభయమిచ్చినపిదప జనించిన బిడ్డలకు దీర్ఘాయువు ప్రసాదించినాడు.

ఇట్టి సంఘటనలను సాధించుటకు మన శాస్త్రములందు మంత్రతంత్రీ యంత్ర- జపహోమాదులు పెక్కులు తెలుపబడినవి. బాబా ఆశీర్వాదులు పుత్రకామేష్ట్య క్రతువులు— శింశునూర యంత్రపూజలు— బృహదారణ్యకము VI-విన తెలుపబడిన మహాకార్యసిద్ధి హోమాదులు తెలుపబడిన వానినిచేసి యెరుగరు. ఇతరహృదయముల నాకర్షించి తన యిచ్ఛాప్రకారము ప్రవర్తింపజేయు విధానములు కాషీతకి ఉపనిషత్తు III నందు చెల్పబడినది, కపర్దే మొదలగువారి విషయము

లందు ఈ శాస్త్రములలో దెలుపబడిన ప్రక్రియలేమియు బాబా కావించి యెఱుగడు. తన ఇచ్చాశక్తివలననే బాబా తన ఆశ్రితుల సందఱను అనుగ్రహించినాడు.

ఆ విధముగ బాబా తననుజేరిన ఆశ్రితుల భూతవర్తమాన తత్కాల భవిష్యద్విషయములఁ దెలుపువాడు. ఉదా! దామియాకు 15 సంవత్సరములలో ఎనమండుగురు బిడ్డలు కలుగుదురనియు నాల్గేకు 31, 4 సంవత్సరములలో పూనాయందుద్యోగము లభించుననియు ఇత్యాదులు తెలుపువాడు. బాబా ఒక సందర్భమున చందోర్కరుతో 'మీ జ్యోతిష్కులు దీర్ఘముగ ఆలోచించి, గుణించి కొన్నివిషయములు తెలుపుచుందురు. అందు కొన్ని సత్యములగును' - 'నేను భవిష్యత్తు నెఱుగుచును. నేను చెప్పునవి సత్యములగును' - అని చెప్పినాడు.

'యథా సంకల్పసంసిద్ధిని'గూర్చి నేనికడ పలుకుచుండును - నాపలుకుల ననుసరించి, యవి యక్కడజరుగును. బాబా యోగశాస్త్రాదుల ననుసరించి యెఱుగడు. ఆ పరతత్త్వ ధ్యాననిష్ఠచేతనే ఆ దైవశక్తిసంపదలు బాబాయందు సహజముగ నిలిచినవి. ఈవిషయమే భాగవతమున 'మద్భారణంధారయతః కాసాసిద్ధిః సుమగ్నభా' - అని చెప్పబడినది. అనఁగా పరతత్త్వమునందు సంపూర్ణముగ లయమొందినవానికి దైవమునందుగల సకలశక్తులు సర్వజ్ఞత్వాదులు అట్టివ్యక్తి నుండి ప్రకటమగును. దైవ (అల్లా, ధ్యానమునందు బాబా సంపూర్ణుడు. సంపూర్ణముగ దైవమున లయించినాడు. ౩.౮.౩. శ్రీ సాయీనాథ జోధామృతమునందు - బాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతాదులందుఁ దెలుపబడిన సకలశక్తి సంపదలు దైవికములే, దైవశక్తి సంపదలే యగుచున్నవి.

శ్రీసాయీమహాప్రభువు తన ఆశ్రితులయెడ అనుగ్రహించిన విధానములు - ఐహికకామితములు - కష్టనివృత్తి - హితాభీష్టసిద్ధి

బడయఁ జేయుటకేకాదు. బాబాయందు సంపూర్ణవిశ్వాసము వహించి, తన అంకితసంతతిగ- తనను గురువైవముగ గుర్తించి, హత్తుకొని, తనతోడ్పాటుచేతి తనను అనుసరించి ఆధ్యాత్మికప్రగోవృద్ధి నొందుటకే అటులఁ గావించినాఁడు. విహికములగు కోరికలను ప్రసాదించుచున్నను ప్రతివిషయమున అంతో యంతో ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధను బాబా కావించిన చమత్కారములలో నిమిడియేయున్నది. అటుల బాబావలన హితాభీష్టములఁ బడసిన ప్రతివ్యక్తియు ఆధ్యాత్మికముగ నొక అడుగు ముందుకు వేసినవాఁడే.

[దా.నా. రసానే] దామియాను 4 మామిడిపండ్లు [సంతాన ప్రాప్తికొఱకు] ఇచ్చుసందర్భమున “జనములు- ఇమ్ము- ఇమ్ము- అని మొరిపెట్టుకొందురు ఇదిగో- ఈపండ్లను తినెచ్చావుము!” అని బాబా పలికినాఁడు. దామియా మిక్కిలి ధయచకితుడైనాఁడు సంతానప్రాప్తికై బాబాను ఆశ్రయి చినాఁడు- కాని, యిచట మృతి జెలుప బడినది. అంతట బాబా చిఱునవ్వునవ్వి- “ఈపండ్లను నీవుకాదు నీరెండవభార్యను తిననిమ్మా. నీవలన ఎనమండుగుర బిడ్డలు నామె పడయను,”- అని పలికినాఁడు. బిడ్డలు 8 మంది కలుగుట సంసార భారమేయగును, సంసారము మానవుని ప్రాపంచకమగును గావించును. దానివలన ప్రమాదముకలిగి దైవము విషయమున పూర్తిగ మఱపుకలిగించి వానిజీవితమున విహికవస్తుసేకరణమే సర్వస్వముగ జీవితలక్ష్యముగ వానికి తోవఁజేయును.

‘స న త్స జా తీ య ము’ నందు సనత్కుమారుడు పలికినటుల “ప్రమాదోమృత్యురహంబ్రవీమి”- ప్రమాదమే మృత్యువు - ఈ సంసారప్రమాదమే మృత్యువు. బాబా దామియాను సంసారము నందుఁ ద్రోయుపూర్వము ఆ ప్రమాదమును సూచించినాఁడు. అని మనము గ్రహించవలయును. సంసారమున నిమగ్నుడగువాఁడు ఆధ్యాత్మికముగ మృతినొందినవాఁడే యగును.

(శ్రీ) సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 383

ఆశ్రితులు భక్తులగువారు బాబా సహాయమర్థించిన సందర్భము లందు వారికి తగిన రీతుల సాయపడుచు దానితోడ తనయందు గాఢ విశ్వాసము వారికి బాబా పసాదించువాడు. ఉదా:- నార్కే-ధుమాల్-బూటీ మొదలగువారు బాబా దైవసంపద్విష్ణుడని తమకు రక్షకుడగు గురుదైవమని విశ్వసించినారు. “ఆచార్యదేవోభవ!” [ఉపనిషత్తు] ‘నీ గురువేదైవమని విశ్వసించుము’- అని ఉపనిషత్తులు తెలుపుచున్నవి.

ధుమాల్- బాబాను తన నర్వరక్షకుడుగ విశ్వసించినాడు. ఒకసమయమున S.C.S. Para - 40 ‘భావ్! రాత్రియంతయు నిద్ర లేదు. నిన్నుగూర్చియే యోచించుచు- యోచించుచుంటిని.’ అని, బాబా పలికినాడు. తన తలంపులను పెడదాకులఁ ద్రొక్క-నీయక బాబా తన నెల్లు కనిపెట్టి రక్షించుచున్నది ధుమాల్ గుర్తించినాడు. (శ్రీ) సాయీనాథుడు సర్వజ్ఞుడు సర్వసమర్థుడగుటయేగాక తనకు రక్షకుడైన దైవమని, ఇతరమీద తన రక్షణభారము సకలము బాబా చేతులందుంచి తానుక్షేమముగ మెలఁగఁగలనని తలంచినాడు.

నాశిక్-పట్టణమున స్త్రీగువ్యాధివ్యాపించి ఎలుకలు చచ్చిపడి యున్న బంగాళాలో నివసించుచున్నను బాబా రక్షణలోనున్న తాను తనవారు ఎట్టి అపాయములోనుగారని విశ్వసించినాడు. [ధుమాల్ వృత్తాంతముచూడుడు.] ఆవిధముగనే జరిగినది. ఇట్టి నిదర్శనములు ఆ నిర్దేశింపఁబడిన భక్తులకేకాదు- బాబాయందు సకలభారమును నిలిపి, బాబా ఆజ్ఞలను పరిపాలించిన ధుమాల్ మొదలగు బాబా అంకితసంతతిని గుర్తించినవారికిని బాబా యందు గాఢవిశ్వాసమును పానుకొలిపినది.

ఈవిధముగ (శ్రీ) సాయీనాథుడు శీరిడియందు భౌతికతనువున నున్న 60 సంవత్సరముల కాలము తన సకలసిద్ధులను వేలకొలది ఆశ్రి

తులకు తాకికార్థములను ప్రసాదించుచు దానితో ఆధ్యాత్మిక పురో
న్మద్ధులను సమకూర్చుటయందు వినియోగించినాడని పాతకులు గుర్తి
పడగును, బాబాయందుగల సిద్ధులు వానిని వినియోగించిన విధాన
ములు- ఇతరమాంత్రికుల- ఇంద్రజాలికుల యంత్రతంత్రీవాదుల సిద్ధు
లకు వానిని ప్రదర్శించు పద్ధతులకుగల ముఖ్యభేదములను గమనిం
పడగును.

1. శ్రీ సాయీప్రభువునందుగల సకల శక్తిసంపదలు సహజ
ములు. బాబా అంతర్భాగములై కేవలము తన గురుడైవము నందు
ప్రేమ- నిరంతరధ్యానస్థ- లయమూలమున కలిగినవి. ఇతరమాం
త్రికుల వింద్రీజాలికుల విషయమున ఆయా ప్రత్యేకసిద్ధులకొఱకై వారు
కావించిన నీచదేవతోపాసన- జపాదులవలన లభ్యములైనవి.

2. కరెండవ తెగవారు ప్రాపంచకకాంక్షలు లేనివారుకారు,
ఆయాసిద్ధి- శక్తుల ప్రదర్శనముల మూలమున తమ అధిక్యతయందు
కాంక్ష, తాకికకీర్తి ప్రతిష్ఠలను ఐశ్వర్యసంపద్ధిశేషములను కాంక్షిం
చువారు.

3. అట్టివారుగడించు శక్తిసంపదలు పరిమితములు. మంత్రజ
పాదులతో సంబంధముగలిగినవి. త్వరలో క్షయించునవి. వారి తాకిక
భోగలాలనతలచే నవి క్రిమముగ క్షీణించును. ఇట్టి సిద్ధిప్రదర్శనముల
వలన వారు సంసారకూపమునఁ గూలుచుందురు.

4. అట్టి మాంత్రికులజేరువారు ప్రమాదములపాలై పతనమగు
అపాయముకలదు. సమర్థనద్గురువులగు శ్రీ సాయీప్రభువు వంటివారు
తమ ఆశ్రతులయెడ పరమప్రేమఁ బటపుచు తాకిక పారతాకికముల
రెంటవారల నుద్ధరింతురు.

5. మంత్రవాదుల- మాంత్రికులజేరువారు ధనము చెల్లించు
చుండవలయును. సమర్థనద్గురువులకు ధనకాంక్షలేదు, ధనముతో వానికి
నిమిత్తములేదు.

6. మాంత్రికుల శక్తులత్వములు, పరిమితములు వారు తెలుపు భూతభవిష్యదాదులు సత్యములుకావు. సమర్థసద్గురువుల శక్తిసంపదలు అపారములు- అమోఘములు- దేశకాల కారణాతీతములు.

7. ఈ మాంత్రికులు మొవలైన వారికిగలుగు రక్షణముఅయినీచదైనతముల కరుణపై ఆధారపడియుండును. అట్టి వారానీచదేవతలచే మరణమనొందిన నొందవచ్చును లేక మతి చెడిపోవచ్చును. సమర్థసద్గురువులకట్టి అపాయములులేవు

జ్యోతిషులని ప్రసిద్ధి నొందిన వారికేకాదు మునీశ్వరులకుసైతము భవిష్యత్తు తెలియదు. మృతి యెప్పుడు దాపరించునో తెలియదు, అందుచేతనే భగవద్గీతిలంగు అధ్యాయ-8-

‘తస్మాత్సర్వేషుకాలేషు మామనుస్మరయ్యుద్ద్యత’

అని చెప్పబడినది. మరణకాలమున దైవమును ధ్యానింపగలుగుదునో లేనో యని శ్రీ కులశేఖరులు.

“కృష్ణత్వదీయ పదపంకజ పంజరాంత

మద్యైవమే విశతమానసరాజహంసః” అనివారు.

అనుశ్రుతముగా చెప్పుకొనబడు కథగలదు-

‘యదావ్యాసశ్చ దాసశ్చయమే మృత్యురాసహ

కాలస్యగృహమాయాంతి తదాదాసోమరిష్యతి’.

సద్గురువుల అనుగ్రహవిశేషమున తమ ఇష్టదైవమును-గురుదేవుని అంత్యకాలమున స్మరింపగలవారు కొందఱుగలరు, (కాకాడీక్షిత్తు వృత్తాంతముఁజూడుడు.)

‘నూల్కర్ విజయానంద మాహిషాన్ దత్తసద్గతిః’ -

‘రేణ్మేశోస్తథాంధస్య సతాంగతి విధాయకః’

‘ఘమాలుపాననీపత్యోః నిర్యాణేదత్తసద్గతిః’

[శ్రీసాయీ సహస్రనామములు]

(S.C.S. 45, 96 శ్రీ నాయీనాథ బోధామృతముచూడుడు)

'నావానిని చెప్పనీయను- పవనీయను'- అని బాబా పలికినారు. వాని సకలభారిములు- ఐహికాముష్మికములను నేను వహింతును' అని బాబా శకధము చేసినాడు.

ఇట్టి సమర్థతలు సిద్ధులుకావు, శ్రీ నాయీనాథుడు తన గురు దేవుని అనుగ్రహమున గురుదేవునందు నిరంతరధ్యాన భారణానుభవే ఆగురుదైవమునందు లయమొందినవాడు. దైవమునందు లయమొందినవాకి ఆదైవమునగల సకలశక్తులు కలిగియును.

“ఉపాసకస్యమామేవం యోగభారణయూనే,
సిద్ధయః పు ర్వకథితా ఉపశిష్టంత్యైశేవతః”

భాగ XI-15 అధ్యాయ శ్లో

పాతంజల యోగసూత్రముల ననుసరించి పరితత్త్వమును నిరంతరము ధ్యానించుటవలనను శుద్ధసత్త్వమును పెంపొందించిన కొలది ఇట్టిసిద్ధులు కలుగుచుండును. ప్రతిభ పెంపొందును సర్వజ్ఞత సర్వ సమర్థతలు కలుగును. ఇన్నికలిగినను ఆశాబీజము శేషించును అట్టి ఆశాబీజమును సంపూర్ణముగ నశించినవానికే కైవల్యము సిద్ధించును. శ్రీ నాయీనాథునకు ఆశాబీజము నిర్మూలమైనది కావుననే 'మ్రో అల్లాహు!'- చెప్పగలిగినాడు, S.C.S. 66-68 (శ్రీ నాయీనాథ బోధామృతము చూడుడు) సర్వభూతాత్మ- భూతాత్మస్థితి నిరూపించుచున్నది. సకలసిద్ధి శక్తిసంపదలుగలిగి తన ఆశితులను తాకికపార తాకికముగ పురోవృద్ధి సమకూర్చి దీక్ష వహించినవాడు కావుననే ఈ సకలశక్తి సంపదలను వినియోగింపక తప్పనివయ్యెను.

S.C.S. 57. కనీతాక్ సతి [వ్రానా] గొప్ప విదూషీమణి. బాబాన గూర్చి విని ఆయన హైందవుడా? ముస్లిమా?- ఇదంతయు

వాద్రజాలక విద్యయా? ఏమి అని తెలిసికొనదలంచి ద్వారకామాయి మెట్లెక్కుచుండగా బాబా ఆమె కెదురుగబోయి పలికిన పలుకులు గమనింపుడు.

(బ్రాహ్మణుడితండు స్వచ్ఛమా బ్రాహ్మణుడు
పాపనబ్రాహ్మణుడు; కోట్లప్రజలశుభ్ర)
మార్గమున నడిపించి గమ్యస్థలంబు
నందఁజేయు- నియ్యదియె బ్రాహ్మణమనీమ.

అని ప్రకటించగలిగినాడు. (శ్రీ సాయీక గుణ శిలిపుట)

(పతివిషయమున బాబా యోగనూత్ర)ములందు- భాగవతమున ఏకాదశస్కంధమునందు- దెలుపఁబడిన విధానముల ననుసరించినాడా? ఏమి? - అని మనము విచారింపవలసిన పనిలేదు. గురువులు నొవ్వించి మృతినొందినవానికి గురుపాద ధూళినే మృతుని దేహముపైఁజల్లినాడు. గురువును ప్రార్థించుటచే ఆతని సజీవుఁడే జేయఁగలిగినాడు. మనీషున సీటితో దీపములను వెలిగించుటయు ఆవిధమే, గురు దేవుని గల ధ్యానస్థయే అట్టిశక్తిని బాబాయందు గలిగించినది.

మంత్రశాస్త్రములందు- మంత్రములు తంత్రములు- యంత్రములు- ఔషధములు తెలుపఁబడినవి. వివిధములైన మోహన- వశీకరణ- ఆకర్షణ- విద్యేషణ- మారణ- ఉచ్చాటనాది విధానములతో గూడియున్నవి, ఇట్టివానితో బాబాకు ఎట్టిసంబంధములేదు. 1911లో ఉపాసనీ మొదటిపర్యాయము శీరిడికివెళ్ళి అక్కడనుండి సతారాకు తిరిగివెళ్ళి యిక రాదలచలేదు. 3వ నాడు తిరిగిరమ్మని బాబా ఆహ్వానించినాడు. కాని ఉపాసనీకి ఆ తలంపులేదు. శీరిడివిడిచి 7 దినములాయాప్రాంతముల దిరుగాడి 8వనాడు శీరిడికిఁ జేరినాడు. ఆయనకుఁ గాని- ఆయనవెంట వచ్చినవారికిఁగాని అట్టి తలంపులను కలిగించలేదు.

బాబా వారిచందటను తనగుప్పిట నుంచుకొనినాడు. ఇదియంతయు 'యథాసంకల్ప సంసిద్ధియే' - ఇందేవియు మంత్ర తంత్రాదులు ఇందాద్రీదేవతలను ప్రార్థించుటయులేదు. 'కాసాసిద్ధిః సుకుర్లభా?' అని చెప్పబడినదే బాబా విషయమున 'మనమస్వయించుకొనవలయును. బాబా తనబిడ్డల కెప్పుడేమి జరుగునది తెలిపికొనగలడు, అంచుచే ధైర్యముగ వారి నాయావిధముగ నియమింపగలడు.

ఉదాహరణమునకు:- నానాసాహెబ్ చందోర్కరు, లేలేశాస్త్రి. యిరువురు ప్రయాణముచేయుచున్న టాంగా తలక్రిందుగ పడినపుడు కీరడిలోనున్న బాబా "అలే! నానా మరణింపనున్నాడు - నేను మరణింపనీయుచునా? నా నాలుగుచేతులు సాచి రక్షింతును" - అనినాడు. వారిరువురు ఆ అపాయమునుండి రక్షింపబడిరి. కీరడియందు స్లేగు వ్యాధి వ్యాపించెను. సందరాంమార్వాడి స్లేగువ్యాధిసోకి కీరడివిడిచి వెళ్ళుటకు బాబా సెలవుతీసికొన ద్వారకామాయి మనీదుజేర "నీవు వెళ్ళవలదు - నిన్ను మరణింపనీయను." అని, బాబా అభయమిచ్చి నాడు. తరువాత పెక్కు సంతర్పరములు సందరాం జీవించినాడు ఒక ప్రసిద్ధజ్యోతిష్కుడు గోపాలరావుబూటీతో ఆదినము ఆతని గండము అనిచెప్ప 'ఏమి? ఆతడు నీకు మృత్యువు ఆరన్నమైన దనుచున్నాడా?' తాకుము - ఎట్లుతాకి చంపుచువో చూచెదను" - అని బాబా పలికి నాడు, ఆదినమున ఒకసర్పము బూటీదగ్గరకువచ్చెను. కాని ఆతని దాకక పెడలిపోయెను.

‘మృత్యువునిన్ను చెనకఁజాలదనిపలుకగలుగుటఅదివిస్మయముగ
దైవశక్తియే.

సర్వంవస్తు భయ్యాన్వితంభువి సృణాంనాయాశ ఏవాభయం’.

సమీల కీప్రపంచమున సకలము భయముతోకూడినదే - అభయము (శ్రీ) నాయాప్రభువునందు మాత్రమే కలదు.

బాబా శక్తీసమర్థతలు సకలము దైవశక్తియే. ఆతండ్రి సమర్థతలగుర్చి అన్వేషించువారలు అవి మంత్ర-తంత్రాదులుగ భ్రమించురు. బాబా భక్తులమాత్రము ఆస్వామిని గురుదేవుడుగ భావించురు. అది తీసత్యము- శ్యామా బాబానుగూర్చి 'దేవా!'- అనియే సంబోధించును. నిర్గుణ సగుణ బ్రహ్మమునుగూర్చి సంపూర్ణ సమర్థతలుగల దైవ ప్రతినిధులనుగూర్చిన వేఱు తలంపులు భక్తులగువారు పాటించవలసిన పనిలేదు. ఆవిషయము విచారించరు. అట్టి తలంపులు భ్రమను కలిగించును. బాబా సమక్షమున తారాబాయి సదాశివ తారాజ్ మొదలగు భక్తులు బాబా రక్షణమున ఎట్టి భయాందోళనలు కలుగనని- మృత్యువునైతము వారిని చెనకజాలదను- నిశ్చయబుద్ధిని గలిగియుండురు. అభయమేగాక బాబా కటాక్ష వీక్షణమున గంటలతరబడి పరమానందము సచ్చిదానందస్థితి బడయు గలిగినారు.

1. నారాయణఆశ్రమ్ 2 జీ. యన్ కపర్తే ి. దక్షిణాఫ్రికా డాక్టరు మొదలగువారి వృత్తాంతముల గమనింపుడు. ఇట్టి పరమానందభాగ్యము బాబావలన బడయుగలిగిన ఆతండ్రి నాయీ మహాప్రభువు సంపూర్ణ సచ్చిదానందవిగ్రహుడు. ప్రత్యక్షదైవము- అగుట నిర్వివాదము. నారే- మొదలగువార లేవిధముగ దలంచినను వారి తలంపులతో నిమిత్తములేదు.

ఇక స్వేచ్ఛామరణము [సిద్ధి] విషయమై విచారించుదము. మానవత్వవృష్టి ననుసరించి బాబా మూడు పర్యాయములెటుల సంఘటిల్లినది గమనింతము

1] 1836లో బాబా అల్లాను చూడబోవుచున్నాడను. తిరిగి వత్తునని నమ్మకములేదు. 3 దినములకు తిరిగిరానయెడల ఈ తనువును మధుర నింబవృక్షము దగ్గరగ సమాధిచేయుడు! తిరిగివచ్చితినా ఈ తనువును స్వీకరించి మఱి కొంతకాలము నేను కావింపవలసిన పనులను

నిర్వృత్తింతును'— అని హాహుల్సాపతితో పలికి తనువు విడిచినాడు. కొన్ని కణములలో ఆతనువు కనమగ మాటిఁది. అంతట హఠాఃపతీ జరిపి బాబా మరణించెననిరి. ఆతనువు గు బాబా కోరినచోట సమాధి చేయఁడిని పంచాయతీదారులు— అధికారులు తెలిపిరి కాని మహా ల్పావతి మఱికొందరు భక్తులు ఆపని జుగస్వీయలేరు ని దింతులు— [78 గంటలు] తరువాత బాబా మరల ఆరయివున ప్ర) వేరించి ఆపిదప 22 సంవత్సరం లా తరువున నున్నవాడు.

2] 1913 సంవత్సరము దశరాదినమున [విజయదశమి] బాబా సీమోల్లాఁగునముఁ జేయుచున్నాఁడా? అని అంతట తలంచిరి, 1918 విజయదశమినాఁడు తన నిర్మాణము జరిగితీరు-ని బాబా తెల్పికొని నాఁడు. దానికి ముంగుగ (శ్రీ)రామవిజయము మనీసు- చదివించుకొని నాఁడు. 'దావియా' మొదలగుపనులను నిర్వృత్తింతుటకు 250 రూపాయలను మిస్లింసాధువు సంశుద్ధీను-కు పంపినాడు. మఱియొక సాధు వైన బిన్నేమియాకు "4వ నెల 15వ తారీఖున అల్లా తాను వెలిగించిన దీపము ను తీసికొనిపోవుచున్నాఁడు" అని బాబా వర్తమానమంపి నాఁడు. ఈవార్త అందించె-టనే బిన్నేమియా అశ్రువుల స్రవించి నాఁడు. నిర్మాణకాలమున జీవి సర్వసంగ పరిత్యాగమొచ్చేసి దైవమును ధ్యానించుచు తనువు విశువవలయును. (భాగవతము-పరీక్షిత్తుప్యత్రాంతము భగవద్గీతలో తెలుపబడిన విధము) ఆవిధముగ బాబా కావించినాఁడు యోగసూత్రములు 22 ననుసరించి అరిష్టములు— శకునములనుగూర్చి బాబా యోచించవలసిన పనిలేదు. సకలజ్ఞాన విజ్ఞాన రహస్యములు బాబా ఎఱుగఁగలికావు సకలము ఆతండ్రికి విదితమే— (శ్రీ) నాయీనాథుఁడెఱుగఁగనిది యీ విశ్వమునలేదు

“ప్ర)పంచమున సాయినిలోఁగొనఁగల వస్తువేదియులేదు

(ప్రపూర్ణసంవిత్ స్ఫురన్మూర్తి బాబా కను బామగరాదు”

[చరమలీల చూడుడు] (శ్రీ) సాయివిజయము)

ఇత తన ఆశ్రితులను అనుగ్రహించు విధములను గమనింపుడు కాకాదీక్షిత్తును ఏమానమున గొనిపోవునునని వలికినాడు (కాకాదీక్షిత్తు నిర్యాణముచూడుడు.) అవసానకాలమున వేలకొలది మైళ్ళదూరమున నున్న వారిని తనదటికి ఆకర్షించికొనుడు. ఉత్తరజన్మమున నాయాబిడ్డ లకు తగిన మాతృగర్భములఁ జేర్చినాడు. [పిమ్మట- రోహిల్లా- గాల్వం కర్- సపక్షేకర్-బిడ్డ- బాబు పథాన్ మొదలగు వారివిషయము లను గుర్తింపుడు] ఈనిధానము లేయోగనూత్రిములందును- ఏమం త్రీశాస్త్రీమలంచును దెలుపబడినవికావు. ఇట్టిశక్తి యోగశాస్త్రము- భాగవతమునందుఁ దెలుపబడిన సర్వజ్ఞత్వ సర్వనియంతృత్వ సర్వసమ ర్థతలకు సంబంధించినదేయని బాబా విషయమున మనముగుర్తించి తన ఆశ్రితుల భక్తుల యోగక్షేమ భారమువహించి శుభ్రస్నిగ్ధమార్గమున నడిపించు గురుదైవము శ్రీసాయీ మహాప్రభువని విశ్వసించి సేవించ వలయును.

బాబానుండి ప్రకటమైన సర్వజ్ఞత్వాది సమస్త శక్తిసంపదలు G.C.S. శ్రీసాయీనాథ బోధామృతమునందు వివరింపబడినవి. ఈ గ్రంథమును సావధానముగ పఠింపించువారు బాబా దైవత్వస్థితిని గ్రహింపఁగలరు. ఇంకను పరిశోధింపఁజూచుట తగనినది. శ్రీసాయీ విషయమున దైవము విషయమున శర్మసిద్ధాంతము ఒకపాద్య కలిగిం పఁగలదా? ఇచ్చాసక్తి అనునది కలదా? ఇది యిట్లు జరిగితీరునని ఆయాజీవుల విధివిధానము ముందుగ నిర్ణయింపఁబడినదా? ఇత్యాది ప్రశ్నలు మానవుని కలవరపెట్టినవి- పెట్టుచున్నవి. తుదివరకు కలవర పెట్టితీరును. ఇట్టి తాత్త్వికవిచారణములు- వాని సమాధానముల గూర్చి, జనసామాన్యము దూరముగనుందురు. ఇట్టి సంశయములకు లోనుగాక గాఢభక్తి విశ్వాసములు శ్రీ సాయీప్రభువు నందుగలిగి, సకల సందేహములనుతీర్చు పని బాబాకే నిడువదగును. అది ఉత్త మోత్తమము- క్షేమతమము విజ్ఞానతమమైన విధానము. ఇంతకంటె-

బాబా తెలిపిన దానికంటే మంచి సందేశము ఎందు విచారించినను పొందజాలరు.

(శ్రీ) మద్భాగవతము— 11 స్కంధము 15 అధ్యాయమున భగవానునియందు మాత్రమేకలవని చెప్పబడిన అష్టమహాసిద్ధులు— అణిమ— మహిమ— లఘిమ— (ప్రాప్తి— సాకామ్య— ఈశిత్వ— నశిత్వ— సరమానందములు. ఇవి తరువాతఁ దెలుపబడిన పదియు— ఆవలఁ దెలుపబడిన అయిదుసిద్ధులతో కలయిక గలిగియున్నవి. ఇవి 6,8 శ్లోకములలో తెలుపబడినవి. బాబా విషయమున యివియన్నియు— ఆతండ్రి) నిరంతరము ఆల్లా— హరి ధ్యానవిష్టచలన కలిగినవే (లభించినవే) యని మనము గ్రహింపవలయును. వైవమునందు సంపూర్ణలయ ప్రభావము జడతములేయగును.

అణిమ— (లఘిమ) Mrs T. Master T బాంధ్రా— ఏను శీరిడి యందుండగా సూక్ష్మతనువున బాబా వెళ్ళినట్లు నైవేద్యము ఏమిలభింపక తిరిగివచ్చినటు ఇత్యాదులు అణిమసిద్ధిగ గ్రహించఁ దగును అని సమపూజాసమయమున నైవేద్యముపెట్టని విషయము Mr.T.భోజనవేశకుమందు గురించి బాబాకు తన క్షమాపణ మర్థించుడు శీరిడికి ఉత్తరము వ్రాసినాడు.

వత్రంపుష్పం ఫలంతోయం మేమే భక్త్యాప్రయచ్ఛతి.

తదహం భక్త్యవహృత మశ్నామి ప్రయతాత్మనః

(భ.గీత. 9-37)

(శ్రీ)కృష్ణాది అవతారపురుషులవలె బాబా ప్రేమ యెందు గలదో ఆ భక్తుల ననుగ్రహించును. అట్టిభక్తుల నెల్లవేశల వేయకనుల గనిపెట్టియుండును. ఆవిధముగ దీక్షిత్తు శీరిడియందున్న సమయమున పూజనలుపుచు తాంబూలము సమర్పింప మఱచినాడు. మనీషునకేగి బాబాను సందర్శించగా ఏదీ! తాంబూలము— అని బాబా అడిగినాడు.

శ్రీ సాయీబాబా చరిత్రము - భక్తుల వృత్తాంతములు 398

వీక్షిత్తు ఆదినము పూజయందు తాంబూలము సమర్పించుట మఱచి నట్లు గ్రహించెను. ఇట్టివి అనేకములుకలవు. బాబా భక్తులెయుండియు పొంపాటునగానె మోసబుద్ధినేని ప్రవర్తించువానిని ఆతండ్రి చక్కదిద్దిన సందర్భములు అనేకములుకలవు

ముద్రణాలయములో పనిచేయు N.V. బాబాను సందర్శింపఁబోవుచు తనదగ్గఱ పైకమున్న బాబా దక్షిణకోనని, ఉంచుకొని లేవనిపలుకుట తగదని, తనదగ్గఱనున్న పైకము తనవెంటవచ్చు D.V.సాంఘారే చేతికిచ్చి బాబాను సందర్శించెను. ఆసాంబారే దగ్గఱనుండి తీసికొని దక్షిణానియుమని బాబా కోరెను.

ఒక పృథ్వీరాలు బాబాకు 8 అణాలు సమర్పింపదలచి బాబా చేతిలో 4 అణాలుంచెను. అంతటబాబా 'ఈ పేదబ్రాహ్మణుని ఏమోసగించెదవు. తక్కిన 4అణాలుకూడ ఈయుము' అనినాడు. ఈ విధముగ బాబాభక్తుల తలంపులను సంకల్పములను చక్కదిద్దువాడు.

ఇతర తక్కిన యోగసిద్ధులు- అష్టమహిమలు అష్టాదశసిద్ధుల విషయమై S.C.S. శ్రీసాయీనాథ బోధామృతము- ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా? (Life of Sai Baba) గ్రంథములలో ననేకములు గలవు.

వశిత్వము. (విషయములనుండి మనస్సును నిగ్రహించుట) బాబా జీవిత చరిత్రమును పరిశీలించిన ప్రాపంచక విషయములచేత బాబా ఆకర్షింపఁబడినట్లుల ఎవరు నేనందర్భమునఁ దెలిపియుండలేరు.

కొందఱు బాబానుగూర్చి యిటుల బ్రశ్నింపఁజూతురు,

శ్రీ సాయీబాబా గుణాతితుడా? స్థితప్రజ్ఞుడా? పరమభక్తుడా? పరమజ్ఞానియా? ఇత్యాదులు. వీనికన్నటికి ఒకే సమాధానముకలదు. ఇవియన్నియు ఇంత కెక్కుడైనవన్నియు నగుచున్నాడు.

‘సభామిం విశ్వతోవృత్వా అత్యతివత్ దశాంగుళమ్.’

‘ఈభామిని విశ్వమును ఆవరించి వీనిపై పది అంగుళములు వ్యాపించియున్నవాడు’- అనియే చెప్పవలయును.

(శ్రీ) సాయీమహాభక్తు సంపూర్ణ యోగావతారుడు. సచ్చిదానందప్రపూర్ణుడు. సందేహముగలవారు ఈక్రింద దెలుపబడికవారి వృత్తాంతములద్వారా తెలిసికొనవలగును.

1. దక్షిణాశికానుండి వచ్చినడాక్టరు

2. G. S. కపదే

3. ఉపాసనీబాబా

4. శ్రీమతి సదాశివతార్కాడ్

5. జహంగీర్ [హర్నీ] (Blerk D.E.)

6. బాలకృష్ణ ఉపాసనీశాస్త్రి [హరిద్వార్ వద్ద వనమున అతడు చూచినయోగి-నాథువు]

7. S. B. నాచే

8. B.V. దేవు [తల్లి ఉద్యాపనము]

9. చందోర్కర్ - సర్వభూతాత్మ-భూతాత్మస్థితినిరూపించినాడు.

అహమాత్మాహిచందోర్కర్ సర్వభూతాశయస్థితః

విపీలికామి ఖేనాపిమక్ష్మికస్యముఖేనచ [శ్రీ సాయీమననము]

చాతంజలయోగనూత్రములు- భాగవతము 11 స్కంధము 15వ అధ్యాయమునఁ దెలుపబడిన అష్టమహాసిద్ధులు- దశసిద్ధులు-పంచసిద్ధులు- అన్నియు బాబా కలిగియున్నవాడు. యోగసంపూర్ణావతారుడు కావుననే యోగవృష్టి తనవానిపై ప్రసరించినమాత్రమున గంటలతరబడి ఆనందస్థితిని ప్రసాదించగలిగినాడు. తాను సచ్చిదానంద ప్రకృష్టార్థుడైనగాని తనబిడ్డలకు ఆనందస్థితి ప్రసాదించజాలడు. అందుచే బాబా “మైఁ అల్లాహూఁ” అనగలిగినాడు.

జ్యోతిరింగణ నకింను మస్కనే
యత్త్వమేవ తిమిరేషు లక్ష్యతే.

కొందఱు సాధులగు యోగులమని నాడిగ్రంథవేత్తలమని జ్యోతిష్కులమని ప్రకటించుకొనజూతురు. అట్టివారిలో కొందఱు ధ్యాననిష్ఠయందుండి యేమేని కొంత దెలిసికొనగలిగిన అది పరిమితమే. బాబా విషయమున నెట్టి ధ్యాననిష్ఠలు అవసరములేదు. తారాబాయి తెలిపినటుల బాబా తనవిష్టరతో సంభాషించుచుండియు విశ్వవ్యాప్తియే యగువాడు. వేలకొలది మైళ్ళలో నేమిజరుగుచున్నది 10 వేల ఏండ్ల నాడేమి జరిగినది. ఇక 10, 15 సంవత్సరములకు ముందేమి జరుగనున్నది బాబా ఎఱుగును. తిరోభావ ఆవిర్భావాదులు గలవాడు. పరతత్త్వమున లయించినవాడు గనుకనే సర్వజ్ఞత్వ సర్వవ్యాపకత్వాదులు గలవాడు. త్రికాలజ్ఞత్వము యథాసంకల్పసంసిద్ధి అప్రతిహత ఆజ్ఞ ఇవన్నియు- సర్వ సమర్థత్వాదులగును.

స్తంభనము

అగ్న్యర్కాంబు విషాణాం ప్రతిస్తంభనమ్

అగ్ని:- ధునీజ్వాలలను- హత్మాగే- హత్మాగే

ఇది యథాసంకల్ప సంసిద్ధియే

వడగాడ్పులు:- మసీరున నున్న వారికి చల్లగాలివచ్చుట

అంబు:- 1 మేఘములనాజ్ఞాపించుట- ప్రధాన్ కుటుంబము

(ప్రయాణసమయము-అరె! అల్లాబర స్తేపూరాకల్

2 మేఘుండు కడవలలో తలపై నీరుపోసినపుడు

తుపాను:- శీరిడిజనులు బాబానుజేరి ప్రార్థించినపుడు ఆపుట.

విషస్తంభనము:- పిచ్చికుక్క సర్పదప్తుడైన శ్యామా.

అగ్ని- కొండాజీ గడ్డివామి

లగుడోద్భవోహిల్లా స్తంభనాద్వర్పనాశకః

బాబాను “స్వర్వగర్” God on earth అని బావించును.

స్తంభన- ప్రతి స్తంభనము- ఉవాసనివృత్తాంతము చూడఁ.

11. శ్రీ సాయీమహాప్రభువు సిద్ధులనుగూర్చి

తెలిపిన విధము.

(శ్రీ) సాయీనాథునకు పలువిధములగు కక్ష్యలమఁ బురోగమించినభక్తులు ఆయాప్రదేశముల పలువురుకలరు ఏయేస్థితిని బొంది నయేయేసిద్ధులు జూప్తిచునది బాబా యెఱుఁగును. బాబా తన ఆశ్రితులగు భక్తులకు యుక్తములగు బోధలను గావించినాఁడు.

సాధకుడగుభక్తుఁడు తన యిష్టమైన వమునను- గురుదేవునందు మనస్సు లయింపఁజేసికొలది- ధ్యానావస్థ వహించినకొలది- తదనుగుణ్యముగ ప్రశాంతిస్థితిని బడయఁగలఁడు. అన్యభావ గ్రహణాదిశిక్షలు గలుగును. అట్టిసిద్ధులు సాధకునకు గర్వకారణములై క్రమక్రమముగ ప్రాపంచక జన్మ విషయాయాతికి దారితీయును అది క్రమముగ నతిని తొక్కికవిషయలంపఱునిజేసి సంసారసాగరమున నిమగ్నునిజేయును గమ్యస్థానము- దైవమునకు వానిని దూరముగా వించును.

(శ్రీ) మహాభారతము శాంతిపర్వమునఁ దెలుపబడిన, కొంగను చూపుచే దిహించిన బ్రాహ్మణుని వృత్తాంతము గమనింపుడు మఱి యొకఁడు చలనరహితస్థితి తన తలపై పక్షులు గూడ్లు నిర్మించుకొను నంతటి నిశ్చలస్థితినిొంది తుదకు గర్వించెను. ఇట్టి గర్వితస్థితి వతనహేతువని గుర్తించెను. మొదటివాడు పతివ్రతవలన ధర్మవ్యాధునివలన జ్ఞానబోధనొందెను.

బాబా ఆశ్రితుడొకడు ప్రాణాయామము— ధ్యాననిష్ఠులకు దూరదృష్టి మొదలగుసిద్ధులను బహుసేను తన ధ్యానమందిరమునుండి యే దూరముననున్న తన యంత్రశాల (Mill) తగులబడుచున్నట్లు తెలిసికొనగలిగెను. అట్టి శక్తికేతడు గర్వించెను. సేవకుడువచ్చి తలుపు తెరిచి అగ్ని సమాదమునుగూర్చి తెలుప 'నేనెఱుగును'ని సమాధానమిచ్చెను. కొంతకాలము గడిచినపిమ్మట నతడు తనభార్యతో కలిసి శీరిడికివెళ్ళి బాబాను దర్శించెను. 'ఆవేశ్యావీలాశముల నవలోకించుచుంటివేమి?' అని బాబాపలుక ఆమాట లాతనిభార్య గ్రహింపలేదు. అతడు గ్రహించెను. అభక్తుడు తనగురుదేవుడు సవాజముగ చేయు హెచ్చరికలు ప్రాణాయామాదులచేత ప్రాప్తించుసిద్ధులను ఆదరింపగాదని బోధించుచున్నాడని గ్రహించగలిగెను. వాతంజలయోగ సూక్త్రములందు దెలుపబడినటుల "సిద్ధులకు ప్రాపంచక విషయములందు వినియోగించిన సమాధి దైవనిష్ఠకు భంగకరములు" అని తెలుపబడినది (సూ. ౧౮-౧౩, ఈశిష్టులు ప్రాపంచకవిషయమున కొంతలాభకారకమైనను యోగి వీరిచే నాకర్షింపబడిన క్రమముగ చెఱుపుకలుగును' స్తాన్యుపనిషత్సంక్లెష సంగస్మయోకరణం పునఃఅనిష్టప్రసంగాత్.'

సూత్ర ౧౭. సాధకుడొసద్ధిని బహుసేన దేవతల ఆనందములబడయగలడు, కావున యోగసూత్రములు— బాబా బోధలనుసరించి ఆసిష్టలు మంచి— చెడు రె ట్లినీ గలుగజేయును భాగవతము 11 స్కంధమును— యోగసూత్రములు— బాబాబోధలు సాధకునకు సిద్ధులు కలిగిన అవియెల్లు పతనహేత్యులలో తెలుపబడినవి. ఇతర బాబాకావించిన విషయముల గమనించిన ఆతండ్రి తన సిద్ధులను— శక్తులను పరిమితులుగ నుపయోగించినాడు. సకల సమర్థసద్గురువులు అవతారపురుషులునైన శ్రీ కృష్ణభగవానుడు మొదలగువారు వారి దైవశక్తిరూపదలను సిద్ధులను ప్రార్థించిరి కాని అవి అభిశంసనీయములుకావు. ప్రాపంచక విషయోపార్జనమునకు— స్వార్థబుద్ధితో ఆసిష్టులను వినియోగించుటలు వాంఛనీయముకాదు ప్రాపంచికదృష్టితో వాని నాదరింపరాదు, అట్టి స్థితియందే అవి చెడిపెయి. నిస్వార్థతతో వానిని విని

022. 145 Dec 12/2039
 398 *FIN* ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా?

యోగించిన హాకరములుకావు. ఈవిషయమున బాబా బోధలందు ప్రధానాంశమిదియే

గురువును మార్చి కొనుట తగదు.

S.C.S (శ్రీసాయీనాథ బోధామృతము 415)

R.S. దేవు- రత్నగిరిలో వారిపంశ పరంపరగవచ్చు గురువును కలిగియుండెను. అతఁడెట్టి సిద్ధిశక్తులులేని కులగురువై యుండవచ్చును. R.S. దేవు బాబాను దర్శించి “బాబా! నాకు ఉపదేశము కావించినీవు నాకు గురుడవుకమ్ము!” అనికోరెను. ఆతనిజూచి “నీగురు వెట్టి సిద్ధిసంపదలు లేనివాడైతను అతనినికాదని ఏవో సిద్ధులుగలవాడని (కొత్త గురువులకై నీవు అన్వేషింపవలదు’ అని బాబా బోధించినాడు. పా) పంచకవిషయ లంపటుడుగాని గురువునందు గాఢవిశ్వాసము భక్తిగల సాధకుడు సకలవిధముల పురోవృద్ధి నొంది సిద్ధిశక్తులను బడయగలడు. వలువురు సాధుసత్పురుషులును పా)పంచకాక్షరణలకు లోగరాదని తెలిపియుండిరి. వలువురు విద్యావంతులును సందేహము కలిగియుండురు. సిద్ధిసంపదలుగలవారే వారి దృష్టియందు అధికులుగ నుండవచ్చును. ఇట్టి సిద్ధిసంపదలందు దృష్టినిలిపి సాధుసత్పురుషుల విషయమున న్యూనాధిక్యతలను పాటించరాదు. “శ్రీ సాయీబాబా యెన్నియో సిద్ధిప్రదర్శనలను గావించినాడే! ఆయన పరమజ్ఞానియై యుండునా?”- అని శ్రీ సరిసింహస్వామిగారిని పలువురు విద్యాధికులు ప్రశ్నించియుండిరి, తన ఆశ్రితులను అనుగ్రహించు తలంపుతో దైవశక్తిసంపదలను ప్రదర్శించినమాత్రమున పరమజ్ఞానమావంతయు అుగదని శ్రీ స్వామివారు తెలిపియుండిరి.

శ్రీ సాయీప్రభువు మనకుజూపిన శుభ్రస్థిగ్ధ, క్షేమమార్గమున మనమునడచి, మనగమ్యమునకుఁజేర ప్రతిబక్రము ప్రయత్ని సాఫల్యముఁబడయుటకు మనలఁ గరుణింపుమని శ్రీసమర్థ సద్గురుదేవుడగు సాయీ మహాప్రభువునకు ప్రణామసహస్రము లర్పించుదము.

ఓమ్ శ్రీ సాయీశరణ్

‘సమీక్ష’ సంపూర్ణము.

1	శ్రీ దేవకీసందన శతకము	1923
2	శ్రీ ఐశ్వర్యసింహ కరావలంబన స్తోత్రము	1924
3	శ్రీ భావనారాయణస్థల మాహాత్మ్యము [బావట్ల]	1924
4	శ్రీ శివరాత్రి మాహాత్మ్యము	1925
5	శ్రీ ముకుందమాల [తెనుగు పద్యములు]	1924
6	శ్రీ మద్భగవద్గీతామృతము	1929

(భగవద్గీతాశ్లోకములు - తెలుగుపద్యములు)

- 7 శ్రీ ఆశ్చర్యచూడామణి (శ్రీ)రామకథాత్మకము 1934
8 శ్రీ పౌలోధ సుధాకరము (శ్రీ)మచ్చంకర భగవత్పాద
రచిత ప్రకరణ గ్రంథము శ్లోకములు)
తెనుగు పద్యములు 1936

శ్రీ సాయి వీల్ ప్రచురణములు

1	శ్రీ సాయీ బాబా పూజా స్తవములు మొదటికూర్పు	1157
	,, ,, రెండవకూర్పు	1962 1-00
2	శ్రీ కృష్ణార్జునమృతము (శ్రీ) లీలాశుకసంస్కృత కృషికి తెనుగుపద్యములు)	1958 1-00
3	శ్రీ సాయీ మననము 3 సర్గలు మొదటికూర్పు	1958
	,, ,, రెండవకూర్పు	1967 1-00
4	శ్రీ ఆపదార్ధాంగ ఇతకము మొదటికూర్పు	1959
	,, ,, రెండవకూర్పు	1962 0-50
5	శ్రీ వేంకటేశ్వర సుప్రభాతగీతములు మొదటికూర్పు	1969
	,, ,, రెండవకూర్పు	1962 0-50
6	శ్రీ సాయీ కరుణ (4 తరంగములు)	1960 2-00
7	శ్రీ సాయీ బాబాకూడ దేవుడేనా? ఉన్న దేవుళ్ళు చాలకనా? [సందేహానివృత్తి]	1960 1-00

- 8 శ్రీ పుండరీక చరిత్రము—సాండురింగనక్షత్రమాల 1964 0-75
- 9 శ్రీ లక్ష్మీనారాయణ స్తోత్రమంజరి 1965
- ♦ గుర్తు పెట్టినవి పునర్ముద్రణము కావలయును.
- 10 శ్రీ సాయీ కబీరునూత్తులు (నాఖీలు-ద్వీపదలు) 1965 0-76
- 11 శ్రీ సాయీదేవ శతకము (శురచయిత పెద్దకుమారుడు
చి శ్రీ వేంకటాచార్యసారథి రచించినది) 1965 0-30
- 12 శ్రీ హనుమాన్ చాలీసా-స్తోత్రములు 1965 0-15
- 13 శ్రీ సాయీ విజయము (జంగమకథ) 1967 2-00
- 14 పేమామృతము (నారద భక్తిసూత్రములు 1968 3-00
టిక-సూత్ర పద్యము-వివరణగీతమాలిక)
- 15 శ్రీనివాస దయాశతకము 1968 0-50
- 16 శ్రీ సాయీనాథ బోధామృతము
(శ్రీ సాయీబాబా అధ్యపనదానములు నూత్తులు) 6-00
అఖిలభారత సాయీసమాజము-మైలాపూర్-మద్రాసు 4
- 17 ఏమీ, నిన్ను పేక్షింతునా? శ్రీసాయీబాబా జీవితచరిత్ర
1, 2 సంపుటములు 7-50
- 18 „ „ 3 సంపుటము 5-00
- 19 „ „ 4, 5 సంపుటములు 10-00

పరిష్కరణము కావలసినవి.

- 1 శ్రీ సాయీబాబా పూజాస్తవములు
- 2 శ్రీ సాయీ అనుసరణము.
- 3 సద్గురువులు.

తప్పాప్పుల పట్టిక

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
౪	23	కూర్పు	కూర్పు
౫	6	ఆనలేసులు	ఆనలీసులు
౫	6	నిన్యనింద	సన్యనింద
౭	8	మోడు	మూడు
౧౦	17	సచ్చరిత్ర	సచ్చరిత్ర
౧౦	19	వాసెదసని	వాసెదసని
౧౦	20	హేమాది	హేమాది
౧౧	1	పక్షింతునా	పక్షింతునా
౧౧	8	పుట్టపరి	పుట్టపరి
౧౧	9	గర్భశుక్తి	గర్భశుక్తి
౧౧	18	ద్రుమమై	ద్రుమమై
౧౧	19	వెళ్ళ	వెళ్ళ
౧౨	13	శ్రీ	శ్రీ
౧౨	19	యైవ	యైవ
౧౨	25	నూతన	నూతన
౧౪	25	మానము	మానము
౧౯	4	of	of
౨౬	5	పట్నాయ	పట్నాయ్
౨౭	17	వెద్య	వెద్య
౩౦	18	శ్రాధము	శ్రాధము
౩1	18	అనుగహ	అనుగహ
1	11	ప్రసిద	ప్రసిద్ధ
1౩	7	తెలియ	తెలియ
15	23	పట్టుదల	పట్టుదల

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
17	7	ఇంద్రియముల	ఇంద్రియముల
18	15	'సానీ'	'వానీ'
19	13	త బిడ్డ	తనబిడ్డ
22	19	కేవలము	కేవలము
23	10	ప్రార్థింప	ప్రార్థింప
24	11	గోడపై	గోడపై
25	17	మనకేది	కేది
32	18	1917	1918
36	7	మొదలు	మొదలు
37	2	బిడ్డలపై	బిడ్డలపై
41	2	యిమోలా	యిమోలా
41	9	నటున	నటుల
43	15	విశా	విశ్వా
43	13	ప్రసర్తింప	ప్రసర్తింప
44	20	జానేశ్వరి	జ్ఞానేశ్వరి
47	15	బా !	బావ !
48	15	తెలిసకొని	తెలిసికొని
48	21	పెద్ద	పెద్ద
51	7	పెన	పైన
51	17	డేవ్	డేవ్
52	15	విధానము	ప్రధానము
56	4	నిమోహకురు	నిమోహకురు
9	5	పారాయణము	పారాయణము
.,	19	సు సంతోషము	సుఖ సంతోషము
60	8	అది	అది
63	3	పారితల్లిని	వారితల్లిని

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
76	9	నన్నిటికి	నన్నిటిని
83	5	విధమున	విధమున
85	1	గూర్చుదును	గూర్చుదును
90	20	నుంను	నుండెను.
91	9	మాసిక	మాససిక
99	5	ఆధ్యాత్మిక	ఆధ్యాత్మిక
125	11	బేధ	భేద
128	17	నచ్చుట	నచ్చుట
132	13	అవి	అని
133	13	బిడ్డల	బిడ్డల
136	10	వెళ్ళి	వెళ్ళి
144	24	తప్ప	తప్ప
148	25	అనేక	అనేక
153	11	విశేషము	శేషము
188	20	పోదర	పోదర
198	10	పృద్ధ	పృద్ధి
„	19	జనవరి	జనవరి
211	21	ఆజ్ఞ	ఆజ్ఞ
230	13	జ్ఞానేశ్వరి	జ్ఞానేశ్వరి
„	25	అద్వైత	అద్వైత
232	8	సర్వత్రైకో	సర్వత్రైకో
233	9	పార	పార
„	21	(బ్రహ్మవపు	బ్రహ్మమపు
234	3	అని	అని
235	6	పడిన	బడిన

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
235	8	తీసి తెపి	తీసికొని
„	15	గోతు	గోట్టు
„	20	రమ్మను	రమ్మ నెను
236	4	ఆసి	ఆస్తి
„	7	గడ్డి	గడ్డి
237	11	జనిత	జనితము
„	14	కవసరము	కనవసరము
„	20	పూర్ణస్థి	పూర్ణస్థి
243	16	వైతులే	వైత్తులే
249	18	Soruthern	Southern
250	7	Parsident	President
253	2	బిడ్డలను	బిడ్డలను
254	22	బ్రహ్మవిద్రు	బ్రహ్మవిద్రు
256	10	చుచు	చు
„	13	తెలిసి	తెలిపి
257	2	దిద్దుట	దిద్దుట
262	2	లోకికా	లోకికా
„	14	నైతక	నైతిక
„	19	విశ్వాశస్పృక్షము	విశ్వాసవృక్షము
264	25	సందర్భము	సందర్భము
„	„	వాబా	బాబా
„	„	ప్రేమిం	ప్రేమించు
273	2	యున్నద	యున్నది.
„	13	మొలునది	మొలుగునది
„	20	అనుబడునది	అనబడునది

పుట	పంక్తి	తెలుగు	బెల్గు
275	8	చుంట్నూంపి	చుట్నూంపి
,,	10	మనుతే	మనుతే
276	19	తైత్తిరీమో	తైత్తిరీయో
281	5	నిది	నిది
284	24	గల్లు	గల్లు
290	1	పేమ	పేమ
306	2	జీవుల	జీవుల
313	11	బడనవి	బడినవి
,,	15	పరయణాః	పరయణాః
316	25	త్మకాంచనః	త్మకాంచనః
317	4	గడ్డ	గడ్డ
318	9	సమైక్యతను	సమైక్యతను
319	7	మెన్నడు	మెన్నడు
325	25	రికంచిన	కరించిన
329	6	ఎల్ల	ఎల్ల
330	7	ఎకొలది	ఎకొలది
,,	22	సోవుదురు	సోవుదురు
331	11	జ్ఞా	జ్ఞా
,,	,,	జీవాత్మన	జీవాత్మ
334	13	ఆధ్యాత్మిక	ఆధ్యాత్మిక
,,	14	మార్గగామి	మార్గగామి
335	5	ఆర్ద్రా	ఆర్ద్రా
,,	13	కాకర్షించు	కాకర్షించు
336	15	అవసర	అవసరము
,,	21	సియుక్త	సయుక్త

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
337	19	పట్టము	పట్టణము
„	20	బాధిం	బాధించు
338	10	వాల్సొను	పాల్సొను
„	15	సమైక్య	సమైక్య
339	1	బెటికి	బెటికి
340	17	భగవనుడు	భగవానుడు
„	18	తత్త్వధికమని	అత్త్వధికమని
341	1	314	341
„	3	గలఁడినియు	గలఁడనియు
„	8	జెందనిదని	జెందినదని
„	24	దేహభీ	దేహభి
342	17	ఆశయములకు	ఆశయములను
„	21	భారతదేశ	భారతదేశ
343	16	(పతి	పతి)
„	21	సూభీ	సూఫీ
„	25	సమునయిన	సముడయిన
344	14	భక్త	భక్త
„	18	బిడ్డలకు	బిడ్డలకు
„	24	చూడుడు	(చూడుడు
345	3	వాకు	నాకు
„	12	దిద్ద	దిద్ద
„	15	విస్పష్టమైనది	విస్పష్టమైనది
„	25	సంతానము	సంతానము
346	3	వ్యప్తిగ	వ్యప్తిగ
„	13	వ్యక్తి	వ్యక్తి

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
348	13	అంతలు	ఆంతలు
351	11	బాబా	బాబాయొద్ద
„	15	ననుసిరించి	ననుసరించి
„	22	ప్రపూర్ణుడవిన	ప్రపూర్ణుడవని
355	16	మానవ	మానవ
„	21	ఉదాహరణము	ఉదాహరణము
363	25	దగ్గర	దగ్గర
365	14	దర్శించి	దర్శించి
378	9	మోగ	యోగ
379	10	ధ్యానశివు	ధ్యానశివు
„	11	అప్రతిహత	అప్రతిహత
383	4	సంపద్విష్టుడని	సంపద్విశిష్టుడని
391	19	ఇచ్ఛాశక్తి	ఇచ్ఛాశక్తి
394	5	బడికవారి	బడినవారి
„	20	సద్దులు	సిద్దులు
395	7	వ్యాప్తియే	వ్యాపియే
396	8	జాప్తించునది	ప్రాప్తించునది